ЧАСОСЛОВ

ЧАСОСЛОВЪ

ЧАСОСЛОВ

ОХРИД
2014

Издава:
Македонска Православна Црква
Издавачка установа ***К а н е о*** при
Дебарско-кичевската епархија - Охрид

Превод од црковнословенски јазик:
Комисија при Дебарско-кичевската епархија - Охрид

Главен и одговорен уредник:
Свештеник Никола Христоски

Рецензенти:
Архимандрит Нектариј (Најдовски)

Уредник:
Протоѓакон Николче Ѓурѓиноски

Печати "***Ирис***" - Струга
Тираж: 1000 примероци

ВО СЛАВА НА СВЕТАТА ЕДИНОСУШТНА
ЖИВОТВОРНА И НЕРАЗДЕЛНА ТРОИЦА,
ОЦА И СИНА И СВЕТИОТ ДУХ

СО БЛАГОСЛОВ НА НЕГОВОТО
ВИСОКОПРЕОСВЕШТЕНСТВО
МИТРОПОЛИТОТ ДЕБАРСКО-КИЧЕВСКИ
И ПЛАОШКО-СТРУШКИ
ГОСПОДИН ТИМОТЕЈ
СЕ ОТПЕЧАТИ ОВАА КНИГА

ЧАСОСЛОВ

ВО ЛЕТО ГОСПОДОВО
ДВЕИЛЈАДИ И ЧЕТИРИНАЕСЕТТО
ОХРИД

Послѣ́дованїе полꙋ́нощницы

ПОЛꙊ́НОЩНИЦА ВСЕДНЕ́ВНАѦ

А҆́ще і҆ере́й, глаго́летъ:

Благослове́нъ Бг҃ъ на́шъ, всегда̀, ны́нѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ.

И҆ мы̀ глаго́лемъ: А҆ми́нь. **А҆́ще ли ни глаго́ли:**

Моли́твами ст҃ы́хъ ѻ҆те́цъ на́шихъ, Гдⷭ҇и І҆и҃се Хрⷭ҇тѐ Бж҃е на́шъ, поми́лꙋй на́съ. **Мы̀:** А҆ми́нь.

Сла́ва Тебѣ̀, Бж҃е на́шъ, сла́ва Тебѣ̀.

Царю̀ небе́сный, оу҆тѣ́шителю, дꙋ́ше и҆́стины, и҆́же вездѐ сы́й и҆ всѧ̑ и҆сполнѧ́ѧй, сокро́вище бла́гихъ и҆ жи́зни пода́телю, прїидѝ и҆ всели́сѧ въ ны̀, и҆ ѡ҆чи́сти ны̀ ѿ всѧ́кїѧ скве́рны, и҆ спасѝ, бла́же, дꙋ́шы на́шѧ.

Ст҃ы́й Бж҃е, ст҃ы́й крѣ́пкїй, ст҃ы́й безсме́ртный, поми́лꙋй на́съ. **Три́жды.**

РЕДОСЛЕД НА ПОЛНОЌНИЦАТА

СЕКОЈДНЕВНА ПОЛНОЌНИЦА

Ако има свештеник, вели:

Благословен е нашиот Бог, постојано, сега и секогаш, и во вечни векови.

Ние одговараме: Амин. Ако нема, се вели:

По молитвите на светите оци наши, Господи Исусе Христе, Боже наш, помилуј нѐ.

Ние: Амин.

Слава Ти, Боже наш, слава Ти.

Цару небески, Утешителу, Духу на вистината, Кој си насекаде и исполнуваш сѐ, ризницо на добрини, Животодавецу, пријди и всели се во нас, и очисти нѐ од секаква нечистотија и спаси ги, Благи, душите наши.

Свети Боже, Свети Крепки, Свети Бесмртни, помилуј нѐ. (трипати)

Сла́ва Ѻ҆тцꙋ̀, и҆ Сы́нꙋ, и҆ свѧто́мꙋ Дꙋ́хꙋ, и҆ ны́нѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ. А҆ми́нь.

Пресвѧта́ѧ Тро́йце, поми́лꙋй на́съ: Гдⷭ҇и, ѡ҆чи́сти грѣхи̑ на̑шѧ: Влады́ко, прости̑ беззако́нїѧ на̑ша: свѧты́й, посѣти̑ и҆ и҆сцѣли̑ не́мѡщи на̑шѧ, и҆́мене Твоегѡ̀ ра́ди.

Гдⷭ҇и, поми́лꙋй, три́жды.

Сла́ва, и҆ ны́нѣ:

Ѻ҆́тче на́шъ, и҆́же є҆сѝ на небесѣ́хъ, да свѧти́тсѧ и҆́мѧ Твоѐ, да прїи́детъ ца́рствїе Твоѐ: да бꙋ́детъ во́лѧ Твоѧ̀, ꙗ҆́кѡ на небесѝ и҆ на земли̑. Хлѣ́бъ на́шъ насꙋ́щный да́ждь на́мъ дне́сь, и҆ ѡ҆ста́ви на́мъ до́лги на̑шѧ, ꙗ҆́коже и҆ мы̀ ѡ҆ставлѧ́емъ должникѡ́мъ на̑шымъ: и҆ не введѝ на́съ во и҆скꙋше́нїе, но и҆зба́ви на́съ ѿ лꙋка́вагѡ.

Їере́й:

Ꙗ҆́кѡ Твоѐ є҆́сть ца́рство, и҆ си́ла, и҆ сла́ва, Ѻ҆тца̀, и҆ Сы́на, и҆ свѧта́гѡ Дꙋ́ха, ны́нѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ.

Мы́ же: А҆ми́нь.

Та́же, Гдⷭ҇и, поми́лꙋй, в҃і.

Сла́ва, и҆ ны́нѣ:

Прїиди́те, поклони́мсѧ царе́ви на́шемꙋ Бг҃ꙋ.

Прїиди́те, поклони́мсѧ и҆ припаде́мъ Хрⷭ҇тꙋ̀, царе́ви на́шемꙋ Бг҃ꙋ.

Слава на Оца и Сина и Светиот Дух, сега и секогаш, и во вечни векови. Амин.

Пресвета Троице, помилуј нè. Господи, очисти ги нашите гревови. Владико, прости ги нашите беззаконија. Свети, посети ги и исцели ги нашите слабости, заради Твоето име.

Господи, помилуј. (трипати)

Слава, и сега:

Оче наш, Кој си на небесата, да се свети името Твое, да дојде царството Твое; да биде волјата Твоја, како на небото, така и на земјата; лебот наш насушен дај нѝ го денес и прости нѝ ги долговите наши, како и ние што им ги проштеваме на нашите должници; и не воведувај нè во искушение, но избави нè од лукавиот.

Свештеникот:

Зашто Твое е царството и силата и славата на Оца и Сина и Светиот Дух, сега и секогаш и во вечни векови.

Ние, пак: Амин.

Потоа: Господи, помилуј. (12 пати)

Слава, и сега:

Пријдете да Му се поклониме на Царот, нашиот Бог.

Пријдете да Му се поклониме и да паднеме пред Христа - Царот и нашиот Бог.

Прїиди́те, поклони́мсѧ и҆ припаде́мъ само-мꙋ̀ Хрⷭ҇тꙋ̀, царе́ви и҆ Бг҃ꙋ на́шемꙋ.

Ѱало́мъ н҃.

Поми́лꙋй мѧ̀ Бж҃е, по вели́цѣй ми́лости твое́й, и҆ по мно́жествꙋ щедро́тъ твои́хъ ѡ҆чи́сти беззако́нїе моѐ. Наипа́че ѡ҆мы́й мѧ̀ ѿ беззако́нїѧ моегѡ̀, и҆ ѿ грѣха̀ моегѡ̀ ѡ҆чи́сти мѧ̀. Ꙗ҆́кѡ беззако́нїе моѐ а҆́зъ зна́ю, и҆ грѣ́хъ мо́й предо мно́ю е҆́сть вы́нꙋ. Тебѣ̀ є҆ди́номꙋ согрѣши́хъ: и҆ лꙋка́вое предъ тобо́ю сотвори́хъ: ꙗ҆́кѡ да ѡ҆правди́шисѧ во словесѣ́хъ твои́хъ, и҆ побѣди́ши внегда̀ сꙋди́ти тѝ. Се́ бо въ беззако́нїихъ зача́тъ е҆́смь, и҆ во грѣсѣ́хъ родѝ мѧ ма́ти моѧ̀. Се́ бо и҆́стиннꙋ возлюби́лъ е҆сѝ, безвѣ́стнаѧ и҆ та́йнаѧ премꙋ́дрости твоеѧ̀ ꙗ҆ви́лъ мѝ е҆сѝ. Ѡ҆кропи́ши мѧ̀ ѵ҆ссѡ́помъ, и҆ ѡ҆чи́щꙋсѧ: ѡ҆мы́еши мѧ̀, и҆ па́че снѣ́га ᲂу҆бѣлю́сѧ. Слꙋ́хꙋ моемꙋ̀ да́си ра́дость и҆ весе́лїе: возра́дꙋютсѧ ко́сти смире́нныѧ. Ѿвратѝ лицѐ твоѐ ѿ грѣ́хъ мои́хъ, и҆ всѧ̑ беззако̑нїѧ моѧ̑ ѡ҆чи́сти. Се́рдце чи́сто сози́жди во мнѣ̀ Бж҃е, и҆ дꙋ́хъ пра́въ ѡ҆бновѝ во ᲂу҆тро́бѣ мое́й. Не ѿве́ржи менѐ ѿ лица̀ твоегѡ̀, и҆ Дх҃а твоегѡ̀ ст҃а́гѡ не ѿимѝ ѿ менѐ. Возда́ждь мѝ ра́дость спасе́нїѧ твоегѡ̀, и҆ дꙋ́хомъ влады́чнимъ ᲂу҆тверди́ мѧ. Наꙋчꙋ̀ беззако́нныѧ пꙋтє́мъ

Пријдете да Му се поклониме и да паднеме пред Самиот Христос, нашиот Цар и Бог.

И псалм 50.

Помилуј ме, Боже, поради големата Твоја милост, и заради големата Твоја добрина избриши ги беззаконијата мои. Најнапред измиј ме од моето беззаконие и очисти ме од мојот грев, зашто беззаконието мое го знам и мојот грев е секогаш пред мене. Пред Тебе единствениот згрешив и пред Тебе зло изврших, за да бидеш справедлив кога ќе пресудуваш и да победиш кога ќе судиш. Ете, во беззаконие сум зачнат и во грев ме роди мајката моја. Но, Ти ја засака вистината во срцето, и внатре во мене ми ја објави непознатата и тајната премудрост Твоја. Пороси ме со исоп, и ќе бидам чист; измиј ме и ќе бидам побел од снег. Дај ми да чујам радост и веселба, и ќе се зарадуваат коските мои ослабнати. Сврти го лицето Свое од гревовите мои и избриши ги сите мои беззаконија. Создај чисто срце во мене, Боже, и дух вистински обнови во мене. Не отфрлувај ме од лицето Свое и Светиот Дух Твој не одземај го од мене. Врати ми ја радоста, спасувајќи ме и со Својот моќен Дух зацврсти ме. Беззакониците ќе

твои́мъ, и҆ нечести́вїи къ тебѣ̀ ѡ҆братя́тсѧ. И҆зба́ви мѧ̀ ѿ крове́й Бж҃е, Бж҃е спасе́нїѧ моегѡ̀: возра́дуетсѧ ѧ҆зы́къ мо́й пра́вдѣ твое́й. Гдⷭ҇и, ѹ҆стнѣ̀ мои̑ ѿве́рзеши, и҆ ѹ҆ста̀ моѧ̑ возвѣстѧ́тъ хвалꙋ̀ твою̀. Ꙗ҆́кѡ а҆́ще бы̀ восхотѣ́лъ є҆сѝ же́ртвы, да́лъ бы́хъ ѹ҆́бѡ: всесожже́нїѧ не благоволи́ши. Же́ртва Бг҃ꙋ дꙋ́хъ сокрꙋше́нъ: се́рдце сокрꙋше́нно и҆ смире́нно Бг҃ъ не ѹ҆ничижи́тъ. Ѹ҆бла́жѝ, Гдⷭ҇и, благоволе́нїемъ твои́мъ Сїѡ́на, и҆ да сози́ждꙋтсѧ стѣ̑ны і҆ерꙋсали́мскїѧ. Тогда̀ благоволи́ши же́ртвꙋ пра́вды, возноше́нїе и҆ всесожега́ємаѧ: тогда̀ возложа́тъ на ѻ҆лта́рь тво́й тельцы̑.

Сла́ва, и҆ ны́нѣ:

Вѣ́рꙋю во є҆ди́наго Бг҃а Ѻ҆ц҃а̀, вседержи́телѧ, творца̀ не́бꙋ и҆ землѝ, ви́димымъ же всѣ̑мъ и҆ неви́димымъ. И҆ во є҆ди́наго Гдⷭ҇а І҆исꙋ́са Хрⷭ҇та̀, Сн҃а бж҃їѧ, є҆диноро́днаго, и҆́же ѿ Ѻ҆ц҃а̀ рожде́ннаго пре́жде всѣ́хъ вѣ̑къ. Свѣ́та ѿ свѣ́та, Бг҃а и҆́стинна ѿ Бг҃а и҆́стинна, рожде́нна, несотворе́нна, є҆диносꙋ́щна Ѻ҆ц҃ꙋ̀, и҆́мже вс҃ѧ̀ бы́ша. На́съ ра́ди человѣ̑къ и҆ на́шегѡ ра́ди спасе́нїѧ, сше́дшаго съ небе́съ, и҆ воплоти́в-

ги научам да одат по Твоите патишта, и безбожниците кон Тебе ќе се обрнуваат. Избави ме од крвта, Боже, на моето спасение, и јазикот мој ќе се зарадува на Твојата правда. Господи, отвори ја устата моја и устата моја ќе ја објави пофалата Твоја; оти, да сакаше жртва, јас ќе Ти ја принесев; но сепалениците не ги сакаш. Жртвата пред Бога е смирен дух; срце понизно и смирено Ти, Боже, не отфрлуваш. Господи, направи му добро на Сион, според благоволението Свое, воздигни ги ѕидовите ерусалимски. Тогаш ќе Ти бидат угодни жртвите на правдата, вознесувањата и жртвите сепаленици; тогаш на Твојот олтар ќе принесуваат телци.

Слава, и сега:

Верувам во Единиот Бог Отец, Седржител, Творец на небото и на земјата и на сè видливо и невидливо; И во Единиот Господ Исус Христос, Син Божји, Единороден, Кој е роден од Оца пред сите векови; Светлина од Светлина, вистински Бог од Бога вистински, роден, нестворен, единосуштен на Оца, преку Кого сè станало; Кој заради нас луѓето и заради нашето спасение, слезе од небото и се воплоти од Светиот Дух и Марија Дева и стана

шагосѧ ѿ Дх҃а свѧ́та и҆ Марі́и дв҃ы, и҆ вочелове́чшасѧ. Распѧ́таго же за ны̀ при Понті́йстѣмъ Пїла́тѣ, и҆ страда́вша, и҆ погребе́нна. И҆ воскре́сшаго въ тре́тїй де́нь, по писа́нїємъ. И҆ возше́дшаго на небеса̀, и҆ сѣдѧ́ща ѡ҆десню́ю Ѻ҆ц҃а̀. И҆ па́ки грѧдꙋ́щаго со сла́вою, сꙋди́ти живы̑мъ и҆ ме́ртвымъ, є҆гѡ́же ца́рствїю не бꙋ́детъ конца̀. И҆ въ Дх҃а свѧта́го, Гд҇а, животворѧ́щаго, и҆̀же ѿ Ѻ҆ц҃а̀ и҆сходѧ́щаго, и҆̀же со Ѻ҆ц҃е́мъ и҆ Сн҃омъ спокланѧ́ема и҆ ссла́вима, глаго́лавшаго проро́ки. Во є҆ди́нꙋ, свѧтꙋ́ю, собо́рнꙋю и҆ а҆по́стольскꙋю Це́рковь. И҆сповѣ́дꙋю є҆ди́но креще́нїе во ѡ҆ставле́нїе грѣхѡ́въ. Ча́ю воскресе́нїѧ ме́ртвыхъ: И҆ жи́зни бꙋ́дꙋщагѡ вѣ́ка. А҆ми́нь.

Трисвѧто́е. Пресвѧта́ѧ Тр҇це: Ѻ҆́ч҃е на́шъ:

І҆ере́й:

Ꙗ҆́кѡ Твоѐ є҆сть ца́рство:

Та́же тропа́рь, гла́съ и҃:

Сѐ жени́хъ грѧде́тъ въ полꙋ́нощи, и҆ блаже́нъ ра́бъ, є҆го́же ѡ҆брѧ́щетъ бдѧ́ща, недосто́инъ же па́ки, є҆го́же ѡ҆брѧ́щетъ ᲂу҆нырва́юща: блюдѝ ᲂу҆̀бѡ, дꙋшѐ моѧ̀, не сно́мъ ѿтѧготи́сѧ, да не сме́рти предана̀ бꙋ́деши, и҆ ца́рствїѧ внѣ̀ затвори́шисѧ: но воспрѧнѝ зовꙋ́щи: свѧ́тъ, свѧ́тъ, свѧ́тъ є҆сѝ, Бж҃е, Бцⷣею поми́лꙋй на́съ.

човек; И беше распнат заради нас во времето на Понтијскиот Пилат и страдаше и беше погребен; И воскресна во третиот ден, според Писмото; И се вознесе на небо и седна од десно на Оца; И пак ќе дојде со слава да им суди на живите и мртвите и Неговото царство не ќе има крај; И во Светиот Дух, Господ, Кој живот твори, Кој излегува од Оца, на Кого се поклонуваме и Го славиме заедно со Оца и Сина и Кој говорел преку пророците; Во една, света, соборна и апостолска Црква; Исповедувам едно крштение за простување на гревовите; Го чекам воскресението на мртвите; И животот во идниот век. Амин.

Трисвето. Пресвета Троице... По Оче наш...

Свештеникот:

Зашто Твое е царството...

Потоа тропарите, глас 8.

Еѓе, младоженецот доаѓа на полноќ и блажен е оној раб што ќе го најде буден, а недостоен, пак, оној што ќе го најде безгрижен. Затоа, внимавај, душо моја, да не те надвладее сонот, да не ѝ бидеш предадена на смртта и да не останеш надвор пред заклучените врати на царството, туку стани и воскликни: свет, свет, свет Си, Боже, заради Богородица, помилуј нè.

Сла́ва:

Де́нь ѻ́нъ стра́шный помышлѧ́ющи, дꙋшѐ моѧ̀, побдѝ, вжига́ющи свѣщꙋ̀ твою̀, є҆ле́емъ просвѣща́ющи: не вѣ́си бо когда̀ прїи́детъ къ тебѣ̀ гла́съ глаго́лющїй: сѐ жени́хъ. Блюдѝ ᲂу҆̀бо, дꙋшѐ моѧ̀, да не воздре́млеши, и҆ превꙋ́деши внѣ̀ толкꙋ́щи, ꙗ҆́кѡ пѧ́ть дѣвъ: но бо́дреннѡ пождѝ, да ᲂу҆сра́щеши Хрⷭ҇та̀ є҆ле́емъ масти́тымъ, и҆ да́стъ тѝ черто́гъ бж҃е́ственный сла́вы своеѧ̀.

И҆ нн҃ѣ, богоро́диченъ:

Тебѐ необори́мꙋю стѣ́нꙋ, спасе́нїѧ ᲂу҆тверж︮де́нїе, бцⷣе дѣ́во, мо́лимъ: сопроти́вныхъ совѣ́ты разорѝ, людѐй твои́хъ печа́ль на ра́дость преложѝ, гра́дъ тво́й ѡ҆градѝ, богохрани́момꙋ наро́дꙋ на́шемꙋ споборѝ, ѡ҆ ми́рѣ мі́ра молѝ, ꙗ҆́кѡ ты̀ є҆сѝ, бцⷣе, ᲂу҆пова́нїе на́ше.

Та́же: Гдⷭ҇и, поми́лꙋй, м҃.

И҆ моли́твꙋ сїю̀:

И҆́же на всѧ́кое вре́мѧ, и҆ на всѧ́кїй ча́съ, на небесѝ и҆ на землѝ покланѧ́емый и҆ сла́вимый, Хрⷭ҇тѐ Бж҃е, долготерпѣли́ве, многоми́лостиве, многоблагоꙋтро́бне, и҆́же пра́ведныѧ любѧ́й, и҆ грѣ́шныѧ ми́лꙋѧй: и҆́же всѧ̑ зовы́й ко спасе́нїю, ѡ҆бѣща́нїѧ ра́ди бꙋ́дꙋщихъ бла́гъ: са́мъ Гдⷭ҇и, прїимѝ и҆ на́шѧ въ ча́съ се́й моли́твы, и҆ и҆спра-

Слава:

Кога ќе помислиш за оној страшен ден, биди будна, душо моја, палејќи го твојот светилник, одржувај го со елеј, зашто не знаеш кога до тебе ќе стигне гласот кој ќе ти рече: "Еве го Младоженецот"! Затоа, гледај душо моја, да не задремеш и да не останеш надвор да тропаш, како петте девојки, но будно чекај да Го пресретнеш Христа со чист елеј, и Он ќе ти ја даде одајата на Својата божествена слава.

И сега, Богородичен.

Тебе, Богородице Дево, Која си несоборлива стена на спасението и тврдина, те молиме: растури ги плановите на непријателите, тагата на луѓето твои, во радост претвори им ја, закрепи го твојот град, помагај му на нашиот богољубив народ, моли се за мир во светот, Богородице, зашто ти си нашата надеж.

Потоа: Господи, помилуј. **(40 пати)**

И оваа молитва:

Ти, Кој во секое време и во секој час, на небото и на земјата, Си почитуван и славен, Христе Боже, Долготрпелив, Многумилостив и Добросрдечен; Кој ги љубиш праведниците и ги милуваш грешниците, и ги повикуваш сите кон спасение, заради ветените идни блага! Самиот

ви живо́тъ на́шъ къ за́повѣ́демъ Твои́мъ, дꙋ́шы на́шѧ ѡ҆свѧтѝ, тѣ́леса ѡ҆чи́сти, помышлє́нїѧ и҆спра́ви, мы́сли ѡ҆чи́сти: и҆ и҆зба́ви на́съ ѿ всѧ́кїѧ ско́рби, ѕѡ́лъ и҆ болѣ́зней: ѡ҆гради̑ на́съ свѧты́ми Твои́ми а҆́нгелы, да ѡ҆полче́нїемъ и҆́хъ соблюда́еми и҆ наставлѧ́еми, дости́гнемъ въ соедине́нїе вѣ́ры, и҆ въ ра́зꙋмъ непристꙋ́пныѧ Твоеѧ̀ сла́вы: ꙗ҆́кѡ благослове́нъ є҆сѝ во вѣ́ки вѣкѡ́въ, а҆ми́нь.

Гдⷭ҇и, поми́лꙋй, три́жды.

Сла́ва, и҆ ны́нѣ:

Честнѣ́йшꙋю херꙋві́мъ, и҆ сла́внѣйшꙋю без̾ сравне́нїѧ серафі́мъ, без̾ и҆стлѣ́нїѧ Бг҃а Сло́ва ро́ждшꙋю, сꙋ́щꙋю Бцⷣꙋ тѧ̀ велича́емъ.

И҆́менемъ гдⷭ҇нимъ благослові́, ѻ҆́тче.

Їере́й:

Бж҃е, ꙋ҆щє́дри ны̀, и҆ благослові́ ны, просвѣтѝ лицѐ Твоѐ на ны̀, и҆ поми́лꙋй ны̀.

А҆́ще ли нѣ́, глаго́ли:

Моли́твами свѧты́хъ ѻ҆те́цъ на́шихъ, Гдⷭ҇и Ї҆и҃се Хрⷭ҇тѐ Бж҃е на́шъ, поми́лꙋй на́съ. Мы: А҆ми́нь.

И҆ а҆́ще є҆сть А҆ллилꙋ́їа, твори́мъ покло́ны трѝ вели́кїѧ, глаго́люще моли́твꙋ сі́ю та́йнѡ свѧта́гѡ Є҆фре́ма, раздѣлѧ́юще ю҆̀ въ трѝ ча́сти:

Ти, Господи, прими ги нашиве молитви во овој час, и упати го нашиот живот кон Твоите заповеди. Освети ги нашите души, телата очисти ги, помислите исправи ги, мислите очисти ги и избави нѐ од секаква тага, зла и болести. Огради нѐ со Твоите свети ангели, та, пазени и раководени од нивните војски, да постигнеме единство во верата и разбирање на Твојата непристапна слава, зашто Си благословен во вечни векови. Амин.

Господи, помилуј. (трипати)

Слава, и сега:

Почесна од херувимите и неспоредливо пославна од серафимите, нетлено си го родила Бога Словото, тебе, која си Богородица, те величаме.

Во името на Господа, благослови оче!

Свештеникот:

Боже уштедри нѐ, благослови нѐ, просвети нѐ со Твоето лице, и помилуј нѐ.

Ако нема свештеник, се вели:

По молитвите на светите оци наши, Господи Исусе Христе, Боже наш, помилуј нѐ.

Ние: Амин.

Ако е Алилуја, правиме три големи метании, изговарајќи ја тивко молитвата на Свети Ефрем Сирин, разделувајќи ја на три дела:

Гдⷭ҇и и҆ Влады́ко живота̀ моегѡ̀, дꙋ́хъ праздности, ᲂу҆ны́нїѧ, любонача́лїѧ и҆ празднослѡ́вїѧ не да́ждь мѝ. Покло́нъ.

Дꙋ́хъ же цѣломꙋ́дрїѧ, смиреннꙋмꙋ́дрїѧ, терпѣ́нїѧ и҆ любвѐ, да́рꙋй мѝ рабꙋ̀ Твоемꙋ̀. Покло́нъ.

Є҆́й, Гдⷭ҇и Царю̀, да́рꙋй мѝ зрѣ́ти моѧ҄ согрѣше́нїѧ, и҆ не ѡ҆сꙋжда́ти бра́та моегѡ̀, ꙗ҆́кѡ благослове́нъ є҆сѝ во вѣ́ки вѣкѡ́въ. А҆ми́нь. Покло́нъ.

Та́же моли́твꙋ сїю̀:

Влады́ко Бж҃е Ѻ҆́ч҃е вседержи́телю, Гдⷭ҇и Сн҃е є҆диноро́дный І҆и҃се Хрⷭ҇тѐ, и҆ свѧ́тый Дш҃е, є҆ди́но бж҃ество̀, є҆ди́на си́ла, поми́лꙋй мѧ҄ грѣ́шнаго: и҆ и҆̀миже вѣ́си сꙋдьба́ми, спаси́ мѧ недосто́йнаго раба̀ Твоегѡ̀, ꙗ҆́кѡ благослове́нъ є҆сѝ во вѣ́ки вѣкѡ́въ, а҆ми́нь.

А҆́ще же нѣ́сть А҆ллилꙋ́їа, ѡ҆ставлѧ́етсѧ: Гдⷭ҇и и҆ Влады́ко живота̀ моегѡ̀: и҆ покло́ны, и҆ глаго́лемъ то́кмѡ: Влады́ко Бж҃е Ѻ҆́ч҃е вседержи́телю: и҆ моли́твы сїѧ҄, Васі́лїа Вели́кагѡ:

Господи и Владико на мојот живот, не давај ми дух на леност, безволност, властољубие и празнословие. Метанија.

Дарувај ми, пак, како на Твој раб, Дух на целомудреност, смиреност, трпение и љубов. Метанија.

Еј, Господи, Цару, дај ми да ги согледам моите прегрешенија за да не го осудувам мојот брат, зашто Си благословен во вечни векови. Амин. Метанија.

Потоа, оваа молитва:

Владико Боже, Оче Седржителу, Господи Сине Единороден, Исусе Христе и Свети Духу, едно божество, една сило, помилуј ме, грешниот, Ти, Кој на сите им ги знаеш пресудите, спаси ме мене, Твојот недостоен раб, зашто си благословен во вечни векови. Амин.

Ако нема Алилуја, се остава: Господи и Владико на мојот живот: и метанијата, и ја кажуваме само: Владико, Боже, Оче, Седржителу: и оваа молитва, на Свети Василие Велики:

Подоба́етъ вѣ́дати, ꙗ҆́кѡ моли́твы сїѧ̑ глаго́лютсѧ ѿ к҃в-гѡ септе́мврїа мц҃а до недѣ́ли ва́їй.

Гд҇и вседержи́телю, Бж҇е си́лъ и҆ всѧ́кїѧ пло́ти, въ вы́шнихъ живы́й, и҆ на смире́нныѧ призира́ѧй, сердца́ же и҆ ѹ҆тро́бы и҆спытꙋ́ѧй, и҆ сокрове́ннаѧ человѣ́кѡмъ ꙗ҆вѣ̀ предвѣ́дый, безнача́льный и҆ присносꙋ́щный свѣ́те, ѹ҆ негѡ́же нѣ́сть премѣне́нїе, и҆лѝ преложе́нїѧ ѡ҆сѣне́нїе: са́мъ, безсме́ртный царю̀, прїимѝ моле́нїѧ на́ша, ꙗ҆̀же въ настоѧ́щее вре́мѧ, на мно́жество щедро́тъ Твои́хъ дерза́юще, ѿ скве́рныхъ къ Тебѣ̀ ѹ҆сте́нъ твори́мъ, и҆ ѡ҆ста́ви на́мъ прегрѣше́нїѧ на́ша, ꙗ҆̀же дѣ́ломъ, и҆ сло́вомъ, и҆ мы́слїю, вѣ́дѣнїемъ, и҆лѝ невѣ́дѣнїемъ согрѣше́ннаѧ на́ми, и҆ ѡ҆чи́сти ны̀ ѿ всѧ́кїѧ скве́рны пло́ти и҆ дꙋ́ха: и҆ да́рꙋй на́мъ бо́дреннымъ се́рдцемъ, и҆ тре́звенною мы́слїю, всю̀ настоѧ́щагѡ жи́тїѧ но́щь прейтѝ, ѡ҆жида́ющымъ прише́ствїѧ свѣ́тлагѡ и҆ ꙗ҆вле́ннагѡ днѐ, є҆диноро́днагѡ Твоегѡ̀ Сн҃а, Гд҇а и҆ Бг҃а и҆ Сп҃са на́шегѡ Ї҆и҃са Хр҇та̀: во́ньже со сла́вою сꙋдїѧ̀ всѣ́хъ прїи́детъ, комꙋ́ждо возда́ти по дѣ́лѡмъ є҆гѡ̀, да не па́дше и҆ ѡ҆блѣни́вшесѧ, но бо́дрствꙋюще, и҆ воздви́жени въ дѣ́ланїи, ѡ҆брѧ́щемсѧ

Треба да се знае дека оваа молитва се кажува од 22 септември, до неделата на Цветници.

Господи Седржителу, Боже на силите и на секое тело, Кој живееш во височините и ги гледаш смирените, испитувајќи ги срцата и утробите, јасно ги предзнаеш човечките тајни. Беспочетна и вечна Светлино, во која нема промена или засенување. Бесмртен Цару, прими ги нашите молитви што во ова време се осмеливме да Ти ги принесеме од нашите нечисти усти надевајќи се на многуте Твои добрини и прости ни ги прегрешенијата, што ги сторивме со дело, слово, мисла, знаење или незнаење, и очисти нѐ од секаква нечистотија на телото и духот. Дај ни, да ја поминеме целата ноќ на сегашниот живот со бодро срце и трезвена мисла, ние, кои го очекуваме доаѓањето на светлиот и претскажан ден на Единородниот Твој Син, Господ и Бог и Спасител наш, Исус Христос, во кој, Судијата на сите ќе дојде со слава, за да му даде секому според неговите дела. Да не бидеме безгрижни и мрзливи, но бодри и подготвени за работа, да бидеме готови со радост да влеземе во Божествената одаја на Неговата слава, каде што не престанува гласот на оние што празнуваат и

сѧ, и҆ гото́ви въ ра́дость бж҃е́ственный черто́гъ сла́вы є҆гѡ̀ совни́демъ, и҆дѣ́же пра́зднѹющихъ гла́съ непреста́нный, и҆ неизрече́ннаѧ сла́дость зрѧ́щихъ Твоегѡ̀ лица̀ добро́тѹ неизрече́ннѹю: Ты́ бо є҆сѝ и҆́стинный свѣ́тъ, просвѣща́ѧй и҆ ѡ҆свѧща́ѧй всѧ́ческаѧ, и҆ Тѧ̀ пое́тъ всѧ̀ тва́рь во вѣ́ки вѣкѡ́въ. А҆ми́нь.

Тѧ̀ благослови́мъ, вы́шнїй Бж҃е и҆ Гд҃и ми́лости, творѧ́щаго при́снѡ съ на́ми вели̑каѧ же и҆ неизслѣ̑дѡваннаѧ, сла̑внаѧ же и҆ ѹ҆жа̑снаѧ, и҆̀хже нѣ́сть числа̀, пода́вшаго на́мъ со́нъ во ѹ҆покое́нїе не́мощи на́шеѧ, и҆ ѡ҆слабле́нїе трѹдѡ́въ многотрѹ́дныѧ пло́ти. Благодари́мъ Тѧ̀, ꙗ҆́кѡ не погѹби́лъ є҆сѝ на́съ со беззако́ньми на́шими: но человѣколю́бствовалъ ѻ҆бы́чнѡ, и҆ въ нечаѧ́нїи лежа́щыѧ ны̀ воздви́глъ є҆сѝ, во є҆̀же славосло́вити держа́вѹ Твою̀. Тѣ́мже мо́лимъ безмѣ́рнѹю Твою̀ бла́гость, просвѣтѝ на́ша мы́сли, ѻ҆чеса̀, и҆ ѹ҆́мъ на́шъ ѿ тѧ́жкагѡ сна̀ лѣ́ности воздви́ги: ѿве́рзи на́ша ѹ҆ста̀ и҆ и҆спо́лни ѧ҆̀ Твоегѡ̀ хвале́нїѧ, ꙗ҆́кѡ да возмо́жемъ непоколе́блемѡ пѣ́ти же и҆ и҆сповѣ́датисѧ Тебѣ̀ во всѣ́хъ, и҆ ѿ всѣ́хъ сла́вимомѹ Бг҃ѹ, безнача́льномѹ Ѻ҆ц҃ѹ̀, со є҆диноро́днымъ Твои́мъ Сн҃омъ, и҆ всесвѧты́мъ и҆ бла́гимъ и҆ животво-

на оние што со неизмерна наслада ја гледаат неизречената красота на Твоето лице. Зашто Ти си вистинска светлина, која просветува и осветува сѐ, и Тебе Ти пее секое создание, во вечни векови. Амин.

Те благословуваме, вишни Боже и милостив Господи! Ти, Кој, со нас секогаш правиш безброј големи, и неиспитливи, славни и чудни работи и ни даваш сон за успокојување на нашето, од многу работа, преморено тело. Ти благодариме зашто не си нѐ погубил со нашите беззаконија, но се покажа, како секогаш, човекољубив. Нас, кои лежиме во безнадежност, си нѐ подигнал за да ја славиме Твојата власт. Затоа, ја молиме Твојата безмерна добрина, просвети ги нашите мисли, очи и нашиот ум разбуди го од тешкиот сон на мрзливоста. Отвори ни ја устата и исполни ја со пофалби за Тебе, за да можеме без колебање да Ти пееме и да Ти се исповедаме Тебе, во сѐ и од сите, прославуваниот Бог и беспочетен Отец, со Твојот Единороден Син и сесветиот, благиот и

ра́щимъ Твои́мъ Д҃хомъ, ны́нѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ, а҆ми́нь.

Та́же, Прїиди́те, поклони́мсѧ: три́жды.

И҆ ѱалмы̀:

Ѱало́мъ р҃к.

Возведо́хъ ѻ҆́чи мои̑ въ го́ры, ѿню́дꙋже прїи́детъ по́мощь моѧ̀. По́мощь моѧ̀ ѿ Гд҃а, сотво́ршагѡ нéбо и҆ зéмлю. Не да́ждь во смѧтéнїе ноги̑ твоеѧ̀, нижѐ воздрéмлетъ хранѧ́й тѧ̀. Сѐ не воздрéмлетъ, нижѐ ᲂу҆́снетъ хранѧ́й І҆ср҃ілѧ. Гд҃ь сохрани́тъ тѧ̀, Гд҃ь покро́въ тво́й на рꙋ́кꙋ десню́ю твою̀. Во дни̑ со́лнце не ѡ҆ж-жéтъ тебѐ, нижѐ лꙋна̀ но́щїю. Гд҃ь сохрани́тъ тѧ̀ ѿ всѧ́кагѡ ѕла̀, сохрани́тъ дꙋ́шꙋ твою̀ Гд҃ь. Гд҃ь сохрани́тъ вхождéнїе твоѐ, и҆ и҆схождéнїе твоѐ, ѿ ны́нѣ и҆ до вѣ́ка.

Ѱало́мъ р҃лг.

Сѐ ны́нѣ благослови́те Гд҃а вси̑ ра́бї гд҃ни, стоѧ́щїи въ хра́мѣ гд҃ни, во дво́рѣхъ до́мꙋ Бг҃а на́шегѡ. Въ но́щехъ воздѣжи́те рꙋ́ки ва́шѧ во ст҃аѧ̑, и҆ благослови́те Гд҃а. Благослови́тъ тѧ̀ Гд҃ь ѿ Сїѡ́на, сотвори́вый нéбо и҆ зéмлю.

Сла́ва, и҆ ны́нѣ:

Трис҃то́е. Прес҃та́ѧ Трц҃е: И҆ по Ѻ҆́ч҃е на́шъ: Ꙗ҆́кѡ Твоѐ є҆́сть ца́рство:

животворен Твој Дух, сега и секогаш, и во вечни векови. Амин.

Потоа: Пријдете да Му се поклониме… (трипати). И псалмите:

Псалм 120

Ги кревам моите очи кон планините, откаде што ќе дојде мојата помош. Помошта ми е од Господа, Кој го создал небото и земјата. Тој не ќе даде да се разнишаат Твоите нозе, ниту ќе задреме Оној што те чува. Не дреме и не спие Оној што го чува Израилот. Господ е чувар; Господ е твоја закрила од кај твојата десна рака. Сонцето не ќе те изгори дење, ниту месечината ноќе; Господ ќе те сочува од секакво зло; Господ ќе ја чува твојата душа; Господ ќе го пази твоето влегување и излегување од сега и до века.

Псалм 133

Ете, сега благословете Го Господа сите слуги Господови, вие што стоите во храмот Господен, во дворовите од домот на нашиот Бог. Ноќе кренете ги своите раце кон светилиштето и благословете Го Господа. Ќе те благослови Господ од Сион, Кој го создаде небото и земјата.

Слава, и сега:

Трисвето. Пресвета Троице… И по Оче наш… Зашто Твое е царството…

И҆ тропари̑ сїѧ̑, гла́съ и҃:

Помѧни̑, Гдⷭ҇и, ꙗ҆́кѡ бла́гъ, ра̑бы Твоѧ̑, и҆ є҆ли̑ка въ житїи̑ согрѣши́ша, прости̑: никто́же бо безгрѣ́шенъ, то́кмѡ Ты̀ могі́й и҆ преста́вленнымъ да́ти поко́й.

Глꙋбино́ю мꙋ́дрости человѣколю́бнѡ всѧ̑ строѧ́й, и҆ поле́зное всѣ̑мъ подава́ѧй, є҆ди́не соде́телю, ꙋ҆поко́й, Гдⷭ҇и, дꙋ́шы ра̑бъ Твои́хъ: на Тѧ̀ бо ᲂу҆пова́нїе возложи́ша, творца̀ и҆ зижди́телѧ и҆ Бг҃а на́шегѡ.

Сла́ва, конда́къ:

Со свѧты́ми ᲂу҆поко́й Хрⷭ҇тѐ, дꙋ́шы ра̑бъ Твои́хъ, и҆дѣ́же нѣ́сть болѣ́знь, ни печа́ль, ни воздыха́нїе, но жи́знь безконе́чнаѧ.

И҆ ны́нѣ, богоро́диченъ:

Блажи́мъ тѧ̀ вси̑ ро́ди, Бцⷣе дѣ́во: въ тѧ̀ бо невмѣсти́мый Хрⷭ҇то́съ Бг҃ъ на́шъ вмѣсти́тисѧ благоволи̑. Блаже́ни є҆смы̀ и҆ мы̀, предста́тельство тѧ̀ и҆мꙋ́ще: де́нь бо и҆ но́щь мо́лишисѧ ѡ҆ на́съ, и҆ скиптры ца́рствїѧ твои́ми моли́твами ᲂу҆твержда́ютсѧ. Тѣ́мъ воспѣва́юще вопїе́мъ тѝ: ра́дꙋйсѧ, благода́тнаѧ, Гдⷭ҇ь съ тобо́ю.

Гдⷭ҇и, поми́лꙋй, в҃і.

И҆ моли́тва сїѧ̑:

Помѧни̑, Гдⷭ҇и, въ надє́жди воскресе́нїѧ,

И овие тропари, глас 2.

Спомни ги Господи, како благ Твоите раби и сѐ што во животот згрешија прости им, зашто никој не е безгрешен освен Тебе и само Ти си Оној, Кој може и на преставените да им даде покој.

Со длабока мудрост човекољубиво сѐ уредуваш и на сите им даваш сѐ што е полезно, Единствен Создателу; Упокој ги, Господи, душите на Твоите раби, зашто надеж полагаа во Тебе, Творецот и Создател, и Бог наш.

Слава, кондак:

Со светиите упокој ги Христе душите на Твоите раби, таму каде што нема болка, ни тага, ни воздишка, но живот бесконечен.

И сега, Богородичен:

Сите родови те именуваме Блажена Богородице Дево, зашто неопфатниот Христос, нашиот Бог, благоволи да се смести во тебе. Блажени сме и ние зашто те имаме за наша заштитница, зашто ти се молиш за нас и дење и ноќе, и со твоите молитви се утврдуваат скиптрите на царствата. Затоа воспевајќи ти пееме: радувај се Благодатна, Господ е со тебе!

Господи, помилуј. (12 пати).

И оваа молитва:

Спомни ги Господи, нашите оци и браќа, упокоени со надеж во воскресение и во вечниот

жи́зни вѣ́чныѧ, ᲂу҆со́пшыѧ ѻ҆тцы̑ и҆ бра́тїю на́шꙋ, и҆ всѧ̑ во благоче́стїи и҆ вѣ́рѣ сконча́вшыѧсѧ, и҆ прости̑ и҆̀мъ всѧ́кое согрѣше́нїе во́льное же и҆ нево́льное, сло́вомъ и҆лѝ дѣ́ломъ, и҆лѝ помышле́нїемъ согрѣше́нное и҆́ми: и҆ всели̑ ѧ҆̀ въ мѣ́ста свѣ́тла, въ мѣ́ста прохла́дна, въ мѣ́ста поко́йна, ѿню́дꙋже ѿбѣжѐ всѧ́каѧ болѣ́знь, печа́ль и҆ воздыха́нїе, и҆дѣ́же присѣща́етъ свѣ́тъ лица̀ Твоегѡ̀, весели́тъ всѧ̑ ѿ вѣ́ка свѧты̑ѧ Твоѧ̑: да́рꙋй и҆̀мъ и҆ на́мъ ца́рствїе твоѐ, и҆ прича́стїе неизрече́нныхъ и҆ вѣ́чныхъ Твои́хъ бла́гъ, и҆ Твоеѧ̀ безконе́чныѧ и҆ блаже́нныѧ жи́зни наслажде́нїе. Ты̀ бо є҆сѝ жи́знь, и҆ воскресе́нїе, и҆ поко́й ᲂу҆со́пшихъ рабѡ́въ Твои́хъ, Хрⷭ҇тѐ Бж҃е на́шъ, и҆ Тебѣ̀ сла́вꙋ возсыла́емъ, со безнача́льнымъ Твои́мъ Ѻ҆ц҃е́мъ, и҆ пресвѧты́мъ и҆ бла́гимъ и҆ животворѧ́щимъ Твои́мъ Дх҃омъ, нынѣ̀ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ, а҆ми́нь.

Пресла́внаѧ присноде́во, Ма́ти Хрⷭ҇та̀ Бг҃а, принесѝ на́шꙋ моли́твꙋ Сн҃ꙋ Твоемꙋ̀ и҆ Бг҃ꙋ на́шемꙋ, да спасе́тъ тобо́ю дꙋ́шы на́шѧ.

Оу҆пова́нїе моѐ Ѻ҆ц҃ъ, прибѣ́жище моѐ Сн҃ъ, покро́въ мо́й Дх҃ъ свѧты́й, Тр҃це свѧта́ѧ, сла́ва Тебѣ̀.

живот. Спомни ги сите што умреле во набожност и вера, прости им го секое согрешение што го направиле, сакајќи и несакајќи, со зборови или дела, или мисли. Насели ги во места светли, места ладовни, места мирни, од каде што исчезнала секаква болка, тага и воздишка, каде што зрачи светлината на Твоето лице, и се веселат Твоите вечни светии. Подари им ги ним и нам, Твоето царство и учеството во Твоите неискажливи и вечни блага, и насладата во Твојот бесконечен и блажен живот. Зашто Ти, Христе Боже наш, Си живот и воскресение и покој на упокоените Твои раби; и слава Ти вознесуваме Тебе, со Беспочетниот Твој Отец, и со пресветиот и благиот и животворен Твој Дух, сега и секогаш и во вечни векови. Амин.

Преславна и секогаш Дево, мајко на Христа Бога, принеси ја нашата молитва на твојот Син и наш Бог, преку тебе да ги спаси нашите души.

Надеж ми е Отецот, прибежиште ми е Синот, покров ми е Духот Свети, Троице Света, слава Ти.

Іере́й:

Сла́ва Тебѣ̀, Хрⷭ҇тѐ Бж҃е, оу҆пова́нїе на́ше, сла́ва Тебѣ̀.

И҆ мы̀: Сла́ва, и҆ ны́нѣ: Гдⷭ҇и, поми́луй, три́жды. Благословѝ.

Іере́й ѿпꙋ́стъ:

Хрⷭ҇то́съ и҆́стинный Бг҃ъ на́шъ, моли́твами пречи́стыѧ своеѧ̀ Ма́тере, преподо́бныхъ и҆ богоно́сныхъ ѻ҆те́цъ на́шихъ, и҆ всѣ́хъ свѧты́хъ, поми́луетъ и҆ спасе́тъ на́съ, ꙗ҆́кѡ бла́гъ и҆ человѣколю́бецъ.

И҆ глаго́летъ іере́й:

Помо́лимсѧ ѡ҆ благовѣ́рномъ и ѡ҆ хрїстолюби́вомъ правосла́вномъ ро́дѣ на́шемъ

Помо́лимсѧ ѡ҆ Митрополі́тѣ на́шемъ Тїмоѳе́ѣ (и҆лѝ А҆рхїепі́скопѣ и҆лѝ Е҆пі́скопѣ и҆́мярекъ, є҆гѡ́же є҆́сть ѻ҆́бласть), и҆ все́й во Хрⷭ҇тѣ̀ бра́тїи на́шей.

Ли́къ: Гдⷭ҇и, поми́луй.

Ѡ҆ ненави́дѧщихъ и҆ лю́бѧщихъ на́съ.

Ли́къ: Гдⷭ҇и, поми́луй.

Ѡ҆ ми́лующихъ и҆ служа́щихъ на́мъ.

Ли́къ: Гдⷭ҇и, поми́луй.

Ѡ҆ заповѣ́давшихъ на́мъ недостѡ́йнымъ моли́тисѧ ѡ҆ ни́хъ.

Ли́къ: Гдⷭ҇и, поми́луй.

Ѡ҆ и҆збавле́нїи плѣне́нныхъ.

Ли́къ: Гдⷭ҇и, поми́луй.

Свештеникот:

Слава Ти, Христе Боже, надеж наша, слава Ти.

И ние: Слава, и сега: Господи, помилуј. **(трипати)** Благослови.

Свештеникот, отпуст:

Христос, вистинскиот наш Бог, по молитвите на Својата Пречиста Мајка, на преподобните и богоносни оци наши, и на сите светии, да нѐ помилува и спаси, како благ и човекољубец.

Свештеникот вели:

Да се помолиме за благоверниот и христољубивиот наш народ.

Хорот: Господи, помилуј.

Да се помолиме за Митрополитот наш Тимотеј (**или** Архиепископот, **или** Епископот) (**името на која епархија е**), и за сите, во Христа наши браќа.

Хорот: Господи, помилуј.

За оние кои нѐ мразат и нѐ љубат.

Хорот: Господи, помилуј.

За оние кои се милостиви кон нас и нѝ служат.

Хорот: Господи, помилуј.

За оние кои побараа од нас, недостојните, да се молиме за нив.

Хорот: Господи, помилуј.

За избавување на заробените.

Хорот: Господи, помилуј.

Ѿ ѿшéдшихъ ѻ҆тцéхъ и҆ бра́тїѧхъ на́шихъ.

Лѵ́къ: Гдⷭ҇и, поми́лꙋй.

Ѿ въ мо́ри пла́вающихъ.

Лѵ́къ: Гдⷭ҇и, поми́лꙋй.

Ѿ въ нéмощехъ лежа́щихъ.

Лѵ́къ: Гдⷭ҇и, поми́лꙋй.

Помо́лимсѧ и҆ ѡ҆ и҆зоби́лїи плодѡ́въ зем-ны́хъ.

Лѵ́къ: Гдⷭ҇и, поми́лꙋй.

И҆ ѡ҆ всѧ́кой дꙋши́ хрїстїа́нъ правосла́вныхъ.

Лѵ́къ: Гдⷭ҇и, поми́лꙋй.

Правосла́вныѧ а҆рхїерéи, и҆ ктито́ры свѧта́гѡ хра́ма сегѡ̀ (и҆ли̑ свѧты́ѧ ѻ҆би́тели сеѧ̀).

Лѵ́къ: Гдⷭ҇и, поми́лꙋй.

Роди́тели на́шѧ, и҆ всѧ̑ прéжде ѿшéдшыѧ, ѻ҆тцы̀ и҆ бра́тїю на́шꙋ, здѣ̀ лежа́щыѧ и҆ по-всю́дꙋ, правосла́вныѧ.

Предстоѧ́тель: Рцéмъ и҆ ѡ҆ ни́хъ:

Лѵ́къ: Гдⷭ҇и, поми́лꙋй, трижды.

Моли́твами свѧты́хъ ѻ҆тéцъ на́шихъ, Гдⷭ҇и І҆и҃се Хрⷭ҇тѐ Бж҃е на́шъ, поми́лꙋй на́съ.

Лѵ́къ: А҆ми́нь.

За оците и браќата наши, кои отсуствуваат.

Хорот: Господи, помилуј.

За оние кои пловат по морето.

Хорот: Господи, помилуј.

За оние кои лежат во немоќ.

Хорот: Господи, помилуј.

Да се помолиме за изобилие на земни плодови.

Хорот: Господи, помилуј.

И за секоја душа на православните христијани.

Хорот: Господи, помилуј.

За православните архиереи и ктиторите на овој свет храм. (или: оваа света обител).

Хорот: Господи, помилуј.

За родителите наши и за сите порано умрени наши оци и браќа што лежат овде и насекаде, православни.

Хорот: Господи, помилуј.

Да речеме и за нив.

Хорот: Господи, помилуј. (трипати)

По молитвите на светите оци наши, Господи, Исусе Христе, Боже наш, помилуј нѐ.

Хорот: Амин.

Полꙋ́нощница сꙋббѡ́тнаѧ.

Їере́й глаго́летъ: Благослове́нъ Бг҃ъ на́шъ: И҆ мы глаго́лемъ: А҆ми́нь. Сла́ва Тебѣ̀, Бж҃е на́шъ, сла́ва Тебѣ̀. Царю̀ небе́сный: Трисвѧто́е. Пресвѧта́ѧ Трⷪ҇це: Ѻ҆́ч҃е на́шъ: Їере́й: Ꙗ҆́кѡ Твоѐ є҆́сть ца́рство: Мы́ же: А҆ми́нь. Та́же, Гдⷭ҇и, поми́лꙋй, в҃і.

Сла́ва, и҆ ны́нѣ:

Прїиди́те, поклони́мсѧ: три́жды.

Та́же ѱало́мъ н҃:

Поми́лꙋй мѧ̀ Бж҃е

Сла́ва, и҆ ны́нѣ: И҆ Ѵ҃ѯі: Вѣ́рꙋю во є҆ди́наго Бг҃а: зрѝ стр. ѕ҃і. Та́же Трисвѧто́е. Пресвѧта́ѧ Трⷪ҇це: Ѻ҆́ч҃е на́шъ: Ꙗ҆́кѡ Твоѐ є҆́сть ца́рство:

И҆ тропарѝ сїѧ̑, гла́съ в҃:

Несозда́нное є҆стество̀, всѣ́хъ зижди́телю,

САБОТНА ПОЛНОЌНИЦА

Свештеникот вели: Благословен е нашиот Бог...

Ние велиме: Амин. Слава Ти, Боже наш, слава Ти. Цару небески... Трисвето. Пресвета Троице... Оче наш... Свештеникот: Зашто Твое е царството... Ние, пак: Амин. Потоа: Господи, помилуј. (12 пати)

Слава, и сега:

Пријдете да се поклониме... (трипати)

Потоа псалмот 50.

Помилуј ме, Боже...

Слава, и сега... И веднаш: Верувам во Единиот Бог... (види страна 13). Потоа: Трисвето. Пресвета Троице... Оче наш... Зашто Твое е Царството...

И овие тропари, глас 2.

Несоздадена природо, Животодавецу на сè,

ѹ҆стнѣ̀ на̑ша ѿве́рзи, ꙗ҆́кѡ да возвѣсти́мъ хвалꙋ̀ Твою̀, вопїю́ще: свѧ́тъ, свѧ́тъ, свѧ́тъ є҆сѝ, Бж҃е, Бцⷣею поми́лꙋй на́съ.

Сла́ва:

Вы́шнїѧ си́лы подража́юще на землѝ, побѣ́днꙋю пѣ́снь прино́симъ Тѝ, бла́же: свѧ́тъ, свѧ́тъ, свѧ́тъ є҆сѝ, Бж҃е, Бцⷣею поми́лꙋй на́съ.

И҆ ны́нѣ:

Ѿ ѻ҆дра̀ и҆ сна̀ воздви́глъ мѧ̀ є҆сѝ, Гдⷭ҇и, ᲂу҆́мъ мо́й просвѣтѝ и҆ се́рдце, и҆ ᲂу҆стнѣ̀ мои̑ ѿве́рзи, во є҆́же пѣ́ти Тѧ̀, свѧта́ѧ Тр҃це: свѧ́тъ, свѧ́тъ, свѧ́тъ є҆сѝ, Бж҃е, Бцⷣею поми́лꙋй на́съ.

Та́же: Гдⷭ҇и, поми́лꙋй, м҃.

И҆ моли́твꙋ сїю̀:

И҆̀же на всѧ́кое вре́мѧ, и҆ на всѧ́кїй ча́съ, на небесѝ и҆ на землѝ покланѧ́емый и҆ сла́вимый, Хрⷭ҇тѐ Бж҃е, долготерпѣли́ве, многоми́лостиве, многоблагоᲂу҆тро́бне, и҆̀же пра́ведныѧ любѧ́й, и҆ грѣ́шныѧ ми́лꙋѧй: и҆̀же всѧ̑ зовы́й ко спасе́нїю, ѡ҆бѣща́нїѧ ра́ди бꙋ́дꙋщихъ бла́гъ: са́мъ, Гдⷭ҇и, прїимѝ и҆ на́шѧ въ ча́съ се́й моли̑твы, и҆ и҆спра́ви живо́тъ на́шъ къ за́повѣдемъ Твои̑мъ, дꙋ́шы на̑шѧ ѡ҆свѧтѝ, тѣлеса̀ ѡ҆чи́сти, помышле́нїѧ и҆спра́ви, мы̑сли ѡ҆чи́сти: и҆ и҆зба́ви на́съ ѿ всѧ́кїѧ ско́рби, ѕѡ́лъ и҆ болѣ́зней: ѡ҆-

отвори ни ги усните да ја огласиме Твојата пофалба, воспевајќи: свет, свет, свет Си Боже, заради Богородица, помилуј нè.

Слава…

Подражавајќи ги вишните сили на земјата, Благи, Ти ја принесуваме победната песна: свет, свет, свет си Боже, заради Богородица, помилуј нè.

И сега…

Од постела и од сон ме крена, Господи, просвети ги мојот ум и срцето, и усните мои отвори ги, за да Ти пеам, Света Троице: свет, свет, свет си Боже, заради Богородица, помилуј нè.

Потоа: Господи, помилуј. (40 пати)

И оваа молитва:

Ти, Кој во секое време и во секој час, на небото и на земјата, Си почитуван и славен, Христе Боже, Долготрпелив, Многумилостив и Добросрдечен; Кој ги љубиш праведниците и ги милуваш грешниците, и ги повикуваш сите кон спасение заради ветените идни блага! Самиот Ти, Господи, прими ги нашиве молитви во овој час, и упати го нашиот живот кон Твоите заповеди. Освети ги нашите души, телата очисти ги, помислите исправи ги, мислите очисти ги и избави нè од секаква тага, зла и болести. Огради нè со Твоите свети ангели, та, пазени и

градѝ на́съ свѧты́ми Твои́ми а҆́нгелы, да ѿ-полче́нїемъ и҆́хъ соблюда́еми и҆ наставлѧ́еми, дости́гнемъ въ соедине́нїе вѣ́ры, и҆ въ ра́зꙋмъ непристꙋ́пныѧ Твоеѧ̀ сла́вы: ꙗ҆́кѡ благослове́нъ є҆сѝ во вѣ́ки вѣкѡ́въ, а҆ми́нь.

Гдⷭ҇и, поми́лꙋй, **три́жды.**

Сла́ва, и҆ ны́нѣ:

Честнѣ́йшꙋю херꙋві́мъ, и҆ сла́внѣйшꙋю без̾ сравне́нїѧ серафі́мъ, без̾ и҆стлѣ́нїѧ Бг҃а Сло́ва ро́ждшꙋю, сꙋ́щꙋю Бцⷣꙋ тѧ̀ велича́емъ.

И҆́менемъ гдⷭ҇нимъ благословѝ, ѻ҆́тче.

І҆ере́й:

Бж҃е, ᲂу҆ще́дри ны̀, и҆ благословѝ ны, просвѣтѝ лицѐ Твоѐ на ны̀, и҆ поми́лꙋй ны̀.

А҆́ще ли нѝ, глаго́ли:

Моли́твами свѧты́хъ ѻ҆те́цъ на́шихъ, Гдⷭ҇и І҆и҃се Хрⷭ҇тѐ Бж҃е на́шъ, поми́лꙋй на́съ. **Лю́діе:** А҆ми́нь.

Влады́ко Бж҃е Ѻ҆́ч҃е вседержи́телю, Гдⷭ҇и Сн҃е є҆диноро́дный І҆и҃се Хрⷭ҇тѐ, и҆ свѧты́й Дш҃е, є҆ди́но бж҃ество̀, є҆ди́на си́ла, поми́лꙋй мѧ̀ грѣ́шнаго: и҆ и҆́миже вѣ́си сꙋдьба́ми, спаси́ мѧ недосто́йнаго раба̀ Твоего̀, ꙗ҆́кѡ благослове́нъ є҆сѝ во вѣ́ки вѣкѡ́въ, а҆ми́нь.

И҆ настоѧ́щаѧ моли́тва свѧта́гѡ Є҆ѵстра́тїа.

Велича́ѧ велича́ю Тѧ̀, Гдⷭ҇и, ꙗ҆́кѡ призрѣ́лъ

раководени од нивните војски, да постигнеме единство во верата и разбирање на Твојата непристапна слава, зашто Си благословен во вечни векови. Амин.

Господи, помилуј. (трипати)

Слава, и сега:

Почесна од херувимите и неспоредливо пославна од серафимите, нетлено си го родила Бога Словото, тебе, која си Богородица, те величаме.

Во името на Господа, благослови оче!

Свештеникот:

Боже уштедри нѐ, благослови нѐ, просвети нѐ со Твоето лице, и помилуј нѐ.

Ако ли, нема, вели:

По молитвите на светите оци наши, Господи Исусе Христе, Боже наш, помилуј нѐ. Ние: Амин.

Владико Боже, Оче Седржителу, Господи Сине Единороден, Исусе Христе, и Свети Духу, едно божество, една сила, помилуј ме, грешниот, Кој на сите им ги знаеш пресудите, спаси ме, мене, Твојот недостоен раб, зашто си благословен во вечни векови. Амин.

И следната молитва од Св. Евстратие:

Славејќи Те величам, Господи, зашто Си погледнал на моето смирение, и не Си ме

є҆сѝ на смире́нїе моѐ, и҆ не́си менѐ затвори́лъ въ рꙋка́хъ вра́жїихъ: но спа́слъ є҆сѝ ѿ нꙋ́ждъ дꙋ́шꙋ мою̀. И҆ ны́нѣ, Влады́ко, да покры́етъ мѧ̀ рꙋка̀ Твоѧ̀, и҆ да прїи́детъ на мѧ̀ ми́лость Твоѧ̀: ꙗ҆́кѡ смѧте́сѧ дꙋша̀ моѧ̀, и҆ болѣ́зненна є҆́сть во и҆схожде́нїи свое́мъ, ѿ ѻ҆каѧ́ннагѡ моегѡ̀ и҆ скве́рнагѡ тѣлесѐ сегѡ̀. Да не когда̀ лꙋка́вый сꙋпоста́та совѣ́тъ срѧ́щетъ и҆ препне́тъ ю҆̀ во тьмѣ̀, за невѣ́дѡмыѧ и҆ вѣ́дѡмыѧ въ житїѝ се́мъ бы́вшыѧ мѝ грѣхѝ. Млⷭ҇тивъ бꙋ́ди мѝ, Влады́ко, и҆ да не ᲂу҆́зритъ дꙋша̀ моѧ̀ мра́чнагѡ взо́ра лꙋка́выхъ де́мѡнѡвъ: но да прїи́мꙋтъ ю҆̀ а҆́нгели Твоѝ свѣ́тлїи и҆ пресвѣ́тлїи. Да́ждь сла́вꙋ и҆́мени Твоемꙋ̀ свѧто́мꙋ, и҆ Твое́ю си́лою возведи́ мѧ на бж҃е́ственное Твоѐ сꙋди́ще. Внегда̀ сꙋди́тисѧ мѝ, да не прїи́метъ мѧ̀ рꙋка̀ кнѧ́зѧ мі́ра сегѡ̀, є҆́же и҆сто́ргнꙋти мѧ̀ грѣ́шника во глꙋбинꙋ̀ а҆́довꙋ: но предста́ни мѝ, и҆ бꙋ́ди мѝ спа́съ и҆ застꙋ́пникъ, тѣле́снаѧ бо и҆ сїѧ̑ мꙋче́нїѧ весе́лїѧ сꙋ́ть рабѡ́мъ Твои҆́мъ. Поми́лꙋй, Гдⷭ҇и, ѡ҆скверни́вшꙋюсѧ страстьмѝ житїѧ̀ сегѡ̀ дꙋ́шꙋ мою̀, и҆ чи́стꙋ ю҆̀ покаѧ́нїемъ и҆ и҆сповѣ́данїемъ прїимѝ, ꙗ҆́кѡ благослове́нъ є҆сѝ во вѣ́ки вѣкѡ́въ, а҆ми́нь.

затворил во непријателските раце, но Си ја спасил од неволи мојата душа. А сега, Владико, нека ме покрие твојата рака, и нека Твојата милост пријде над мене, зашто душата ми се возмути и болна е при излегувањето од ова мое јадно и осквернето тело, па кога ќе ја сретне некогаш лажниот совет на непријателот и ја запре во темнина, заради знаените и незнаените мои направени гревови во овој живот, биди милостив кон мене, Владико, мојата душа да не ја види мрачната појава на лукавите демони, но да ја примат Твоите светли и пресветли ангели. Прослави го Твоето Свето име и со Твојата сила изведи ме пред Твојот божествен суд. Кога ќе ми се суди, да не ме грабне раката на кнезот од овој свет, да ме вовлече, грешниот, во адските длабочини, но застани пред мене, биди ми спасител и заштитник, зашто овдешните телесни мачења се радост за Твоите раби. Помилуј ја, Господи, мојата душа, која е осквернета со страстите на овој живот и, преку покајание и исповед, прими ја, зашто си благословен во вечни векови. Амин.

Та́же: Прїиди́те, поклони́мсѧ: три́жды, и҆ ѱалмы̀:

Возведо́хъ ѻ҆́чи моѝ въ го́ры:
Сѐ ны́нѣ благослови́те Гдⷭ҇а:

Сла́ва, и҆ ны́нѣ:

Трисвѧто́е. Пресвѧта́ѧ Трⷪ҇це: Ѻ҆́че на́шъ: Ꙗ҆́кѡ Твоѐ є҆́сть ца́рство: И҆ тропари̑: Помѧнѝ, Гдⷭ҇и, ꙗ҆́кѡ бла́гъ: Глꙋбино́ю мꙋ̑дрости:

Сла́ва: Со свѧты́ми ᲂу҆поко́й Хрⷭ҇тѐ:

И҆ ны́нѣ: Блажи́мъ тѧ̀ всѝ ро́ди, Бцⷣе дѣ̑во:

Гдⷭ҇и, поми́лꙋй, в҃і.
Помѧнѝ Гдⷭ҇и, въ наде́жди воскресе́нїѧ:

И҆ про́чаѧ. Сїѧ̑ всѧ̑ предначиса́шасѧ въ полꙋ́нощницѣ всѐднєвной:

Ѿпꙋ́стъ ѿ і҆ере́а, и҆ проще́нїе.

Потоа: Пријдете да Му се поклониме... (трипати), и псалмите:

Ги кревам моите очи кон планините...и

Ете, сега благословете Го Господа...

Слава, и сега:

Трисвето: Пресвета Троице... Оче наш... Зашто Твое е царството...и тропарите: Спомни ги Господи, како благ...и Со длабока мудрост...

Слава: Со светиите упокој ги Христе...

И сега: Сите родови те именуваме Блажена, Богородице Дево...

Господи, помилуј. (12 пати)

Спомни ги Господи, нашите оци и браќа, упокоени со надеж во воскресение...

И останатото. Сето тоа е отпечатено порано во Секојдневна полноќница.

Отпуст од свештеникот и проштевање.

Полꙋ́нощница воскре́снаѧ

І҆ере́й глаго́летъ: Благослове́нъ Бг҃ъ на́шъ: **И҆ мы̀ глаго́лемъ:** А҆ми́нь. Сла́ва Тебѣ̀, Бж҃е на́шъ, сла́ва Тебѣ̀. Царю̀ небе́сный: **Трисвѧто́е.** Пресвѧта́ѧ Тр҇це: Ѻ҆́ч҃е на́шъ:

І҆ере́й: Ꙗ҆́кѡ Твоѐ є҆́сть ца́рство: **Мы́ же:** А҆ми́нь. **Та́же:** Гд҇и, поми́лꙋй, **в҃і. Сла́ва, и҆ ны́нѣ:** Прїиди́те, поклони́мсѧ: **три́жды.**

Ѱало́мъ н҃: Поми́лꙋй мѧ̀ Бж҃е:

И҆ а҆́бїе глаго́лемъ канѡ́нъ пресвѧтѣ́й и҆ живонача́льнѣй Тро́ицѣ.

Та́же припѣ́ви сїѧ̑:

Досто́йно є҆́сть ꙗ҆́кѡ вои́стиннꙋ, сла́вити тѧ̀ Бг҃а Сло́ва, є҆го́же трепе́щꙋтъ и҆ трѧсꙋ́тсѧ

НЕДЕЛНА ПОЛНОЌНИЦА

Свештеникот вели: Благословен е нашиот Бог…

Ние велиме: Амин. Слава Ти, Боже наш слава Ти. Цару небесни… Трисвето. Пресвета Троице… Оче наш…

Свештеникот: Зашто Твое е царството… Ние пак: Амин. Господи, помилуј. (12 пати), Слава, и сега… Пријдете да Му се поклониме… (трипати).

Псалм 50. Помилуј ме, Боже… види стр. 11.

И веднаш го пееме Канонот на пресветата и живоначална Троица.

Потоа, овие припеви:

Достојно е навистина да Те славиме Тебе, Бог Слово, од Кого трепераат и се тресат

херꙋві́ми, и҆ славосло́вѧтъ си́лы небе́сныѧ, воскре́сшаго тридне́вно и҆з̾ гро́ба Хр҇та̀ жизнода́вца, стра́хомъ просла́вимъ.

Воспои́мъ всѝ боголѣ́пнѡ пѣ́сньми бж҇е́ственными, Ѻ҆ц҇а̀, и҆ С҇на, и҆ Дх҇а бж҇е́ственнаго, тріЂпоста́снꙋю держа́вꙋ, є҆ди́но ца́рство и҆ госпо́дьство.

Ю҆́же пою́тъ всѝ земноро́днїи, и҆ славосло́вѧтъ си́лы небе́сныѧ, ѿ всѣ́хъ вѣ́рнѡ покланѧ́емꙋю, є҆ди́ницꙋ по сꙋ́ществꙋ̀ тріЂпоста́снꙋю.

Гд҇оначѧ́льнꙋю херꙋві́мъ, и҆ бг҇оначѧ́льнꙋю без̾ сравне́нїѧ серафі́мъ, неразде́льнꙋю Тр҇цꙋ во є҆ди́ницѣ, сꙋ́щее бг҇оначѧ́лїе, Тѧ̀ велича́емъ.

Ѻ҆ц҇ꙋ̀ безнача́льномꙋ и҆ Бг҇ꙋ, собезнача́льномꙋ С҇ло́вꙋ со Дх҇омъ покланѧ́юсѧ, неразлꙋ́чное є҆ди́но соединѧ́емое сꙋ́щество̀, тричи́сленнꙋю є҆ди́ницꙋ пѣ́сньми почти́мъ.

Лꙋчеза́рныѧ Твоѧ̀ мѡ́лнїѧ возсїѧ́й мѝ, Бж҇е мо́й, тріЂпоста́сне вседѣ́телю, и҆ до́мъ мѧ̀ покажѝ Твоеѧ̀ непристꙋ́пныѧ сла́вы, свѣ́телъ и҆ свѣтоно́сенъ и҆ неизмѣ́ненъ.

Є҆гѡ́же трепе́щꙋтъ и҆ трѧсꙋ́тсѧ херꙋві́ми, и҆ славосло́вѧтъ а҆́нгельскаѧ вѡ́инства, ѿ дв҇ѣы неизрече́ннѡ воплѡ́щшагосѧ, Хр҇та̀ жизнода́вца стра́хомъ просла́вимъ.

херувимите и Те славословуваат небесните сили. Воскреснатиот тридневно од гробот, Христа животодавецот, со страв да го прославиме.

Со божествени песни, како на Бога што Му прилега, да Го воспееме сите, Оца и Сина и Божествениот Дух, триипостасната власт, едно царство и господство.

Триипостасната Единица по суштество, на Која ѝ пеат сите земнородни, и Ја славословат небесните сили, на Која сѐ верно ѝ се поклонува.

Погосподопочетна од херувимите и неспоредливо побогопочетна од серафимите, неразделна Троице во Единица, вистински богопочеток, ние Те величаме.

На беспочетниот Отец и Бог и на исто така собеспочетното Слово и на Духот, се поклонувам: Едино неразделно соединето суштество, Троичната Единица, со песни ја почитуваме.

Засветли ми со Твоите светлозрачни молњи, Боже мој, Триипостасен Создателу, и покажи ме како светол и светлоносен и непроменлив дом на Твојата непристапна слава.

Оној од Кого треперат и се тресат херувимите и Го славословуваат ангелските војски, Христа животодавецот, Кој неискажливо се овоплоти од Дева, со страв да Го прославиме.

Та́же: Трисвѧто́е. Пресвѧта́ѧ Тр҃це: О҆́ч҃е на́шъ: Ѵ҆пако́й гла́са. Г҃дⷭ҇и, поми́лꙋй, м҃. Сла́ва, и҆ ны́нѣ: Честнѣ́йшꙋю херꙋві́мъ:

И҆́менемъ Гдⷭ҇нимъ благослови́, ѻ҆́тче.

І҆ере́й:

Бж҃е, ꙋ҆щедри́ ны̀ и҆ благослови́ ны, просвѣ- тѝ лицѐ Твоѐ на ны̀, и҆ поми́лꙋй ны̀.

И҆ моли́тва пресвѧтѣ́й Тро́ицѣ,
творе́нїе Ма́рка мона́ха:

Всемогꙋ́щаѧ и҆ животворѧ́щаѧ свѧта́ѧ Тр҃це, и҆ свѣтонача́льнаѧ, ꙗ҆̀же мі́рнꙋю всѧ́кꙋю и҆ премі́рнꙋю тва́рь, за є҆ди́нꙋ бла́гость ѿ не- сꙋ́щихъ приведы́й, и҆ промышлѧ́ѧ и҆ содержа́щи: и҆̀же по про́чихъ Твои́хъ неизрече́нныхъ ѡ҆ зем- но́мъ ро́дѣ благодѣѧ́нїихъ, и҆ покаѧ́нїе на́мъ ра́ди пло́тскагѡ неможе́нїѧ до сме́рти дарова́- вый: не ѡ҆ста́ви на́съ ѻ҆каѧ́нныхъ въ лꙋка́выхъ на́шихъ дѣѧ́нїихъ ᲂу҆мре́ти, нижѐ ѕлонача́льни- кꙋ, и҆ зави́стцꙋ, и҆ гꙋби́телю посмѣ́шство бы́ти: зри́ши бо, благосе́рде, є҆ли́къ ᲂу҆бѡ ѻ҆на́гѡ на на́съ навѣ́тъ и҆ вражда̀: є҆ли́ко же и҆ на́ше страстова́нїе, и҆ сла́бость, и҆ небреже́нїе. Но не- ѡскꙋ́днымъ Твоѧ́ бла́гѡсти соде́лай на на́съ, мо́лимъ на всѧ́кїй де́нь и҆ ча́съ прогнѣ́вающїи Тѧ̀ честны́хъ и҆ животво́рныхъ запѡвѣ́дей пре- стꙋпле́нїемъ. И҆ всѧ̑ ᲂу҆бѡ всегѡ̀ преше́дшагѡ

Потоа: Трисвето. Пресвета Троице... Оче наш...

Ипакој на гласот. Господи, помилуј. (40 пати)

Слава, и сега... Почесна од херувимите...

Во името на Господа, благослови оче!

Свештеникот:

Боже уштедри нѐ, благослови нѐ, просвети нѐ со Твоето лице, и помилуј нѐ.

Молитва кон пресветата Троица,

творба на монахот Марко:

Севозможна и животворна Света Троице, извору на светлината, Која, со единствена благост, од небитието изведе сѐ што е створено на земјата и на небото; и се грижиш за тоа и го одржуваш. Ти, Која покрај другите Твои добри дела, на земниот род му подари и покајание поради телесните слабости до смртта, не оставај нѐ нас, несреќните, да умреме во нашите зли дела, ниту да ни се потсмева злобникот, што ни завидува и нѐ упропастува. Зашто, гледаш Милосрдна, колку е подмолен нашиот непријател, колку талкаме, колку сме слаби и безгрижни. Иако секој ден Те лутиме и ги погазуваме чесните и животворни заповеди, Ти се молиме: направи нѝ по Својата неисцрпна добрина. Ослободи нѐ, дури и опрости ни сѐ што сме згрешиле во сиот свој живот, досега и до овој час, со дела, со зборови и со мисли.

живота̀ на́шегѡ и҆ до нынѣ́шнѧгѡ часа̀ согрѣ-
шє́ннаѧ на́ми, въ дѣѧ́нїихъ, и҆лѝ глаго́ланїихъ,
и҆лѝ въ помышле́нїихъ, ѡ҆ста́ви и҆ простѝ. Спо-
до́би же на́съ про́чее сконча́ти житїѐ въ по-
ка́ѧнїи, и҆ ѹ҆миле́нїи, и҆ соблюде́нїи свѧ́тыхъ
Твои́хъ повелѣ́нїй. А҆́ще ѹ҆́бѡ сла́достїю прель-
сти́вшесѧ многоѡбра́знѣ согрѣши́хомъ, и҆лѝ
ме́рзскими похѡтьмѝ неполе́зными и҆ вре́дны-
ми ѡ҆больсти́вшесѧ препроводи́хомъ: а҆́ще гнѣ-
вомъ и҆ ꙗ҆́ростїю подви́гшесѧ безслове́сною, ко́-
его бра́та на́шего ѡ҆скорби́хомъ: а҆́ще ѧ҆зы́комъ
неизбѣ́жныхъ, и҆ стро́потныхъ, и҆ крѣ́пкихъ сѣ-
те́й ѡ҆бѧ́хомсѧ: а҆́ще ко́имъ чѹ́вствъ на́шихъ,
и҆лѝ всѣ́ми, во́лею, и҆лѝ нево́лею, вѣ́дѹще, и҆лѝ
невѣ́дѹще, ѿ восхище́нїѧ, и҆лѝ поѹче́нїѧ безѹ́м-
нѡ попол́зохомсѧ: а҆́ще же лѹка́выми по́мыслы
и҆ свѣ́тными со́вѣсть ѡ҆скверни́хомъ: а҆́ще ли
ко́имъ дрѹги́мъ ѻ҆́бразомъ прегрѣши́хомъ, ѿ
предпрїѧ́тїѧ и҆ ѻ҆бы́чаѧ томи́ми ѕла́гѡ, простѝ
на́мъ, и҆ ѡ҆ста́ви всѧ̀, всеще́дре, пребла́же и҆ мно-
гоми́лостиве: и҆ да́рѹй на́мъ про́чее бо́дрость
и҆ си́лѹ, во є҆́же твори́ти во́лю Твою̀ бла́гѹ, и҆
благоѹго́днѹ и҆ соверше́ннѹ: да но́щнагѡ и҆
мра́чнагѡ ѕла̀, свѣтови́днымъ покаѧ́нїемъ пре-
мѣ́ншесѧ, и҆ ꙗ҆́кѡ во днѝ благоѡбра́знѡ хо-
дѧ́ще, и҆ ѡ҆чище́ни ѡ҆бѧви́мсѧ человѣколю́бїю

Удостој нè, да го завршиме остатокот од животот во покајание и умилност, и во придржување кон Твоите свети заповеди. Ако нè прелагала насладата, па сме погрешиле на многу начини, или сме проживеале занесени од гнасна похота, бескорисни и штетни, ако сме растажиле некој од нашите браќа, предизвикани од неразумен гнев и јарост, ако поради својот јазик потпаднавме во силни и замрсени мрежи, од кои не може да се избега; ако безумно сме се сопнале со некое од нашите чувства, со сакање или несакање, со знаење или незнаење, со занес или со безумство; ако сме ја извалкале совеста со зли и тешки мисли, ако на некој друг начин сме згрешиле затоа што кон тоа нè навел лошиот потфат или обичајот, прости ни сè и разреши, Ти кој си полн со сожалување, добрина и милост. И отсега, дај ни храброст и сила да ја извршуваме Твојата добра, угодна и совршена волја, ние недостојните да се ослободиме од ноќното и темно зло, со световидно покајание чесно да одиме дење, и очистени да се појавиме пред Твоето

Твоемѹ̀, недосто́йнїи, воспѣва́юще Тѧ̀ и҆ велича́юще во вѣ́ки, а҆ми́нь.

И҆ ѿпѹ́стъ, и҆ проще́нїе ѡ҆бы́чное,

Та́же і҆ере́й глаго́летъ є҆ктенїю̀:

Помо́лимсѧ ѡ҆ господи́нѣ на́шемъ: и҆ про́чаѧ.

човекољубие пеејќи Ти, и величајќи Те, со векови, амин.

Отпуст, и обично проштевање.

Потоа свештеникот ја кажува ектенијата:

Да се помолиме за благочестивиот и православен наш народ...и останатото.

Послѣ́дованїе ᲂу҆́трени

А҆́ще вели́кая четыредесѧ́тница, по Бл҃гослове́нъ Бг҃ъ на́шъ: глаго́лемъ: Трис҃вѧто́е. Прест҃а́ѧ Тр҃це: По О҆́ч҃е на́шъ: Гдⷭ҇и, поми́лꙋй, в҃і. Сла́ва, и҆ ны́нѣ: Прїиди́те, поклони́мсѧ: три́жды, и҆ два̀ ѱалма̀.

А҆́ще же ни, по бл҃гослове́нїи:

Прїиди́те, поклони́мсѧ: три́жды, и҆ ѱалмы̀.

Ѱало́мъ ѳ҃і.

ᲂу҆слы́шитъ тѧ̀ Гдⷭ҇ь въ де́нь печа́ли, защи́титъ тѧ̀ и҆́мѧ Бг҃а і҆а́кѡвлѧ. По́слетъ тѝ по́мощь ѿ ст҃а́гѡ, и҆ ѿ Сїѡ́на застꙋ́питъ тѧ̀. Помѧне́тъ всѧ́кꙋ же́ртвꙋ твою̀, и҆ всесожже́нїе твоѐ тꙋ́чно бꙋ́ди. Да́стъ тѝ Гдⷭ҇ь по се́рдцꙋ твоемꙋ̀, и҆ ве́сь совѣ́тъ тво́й и҆спо́лнитъ. Возра́дꙋемсѧ ѡ҆ спасе́нїи твое́мъ, и҆ во и҆́мѧ Гдⷭ҇а Бг҃а на́шегѡ возвели́чимсѧ: и҆спо́лнитъ Гдⷭ҇ь

РЕДОСЛЕД НА УТРЕНАТА

Ако е света Четириесетница, по Благословен е нашиот Бог... кажуваме: Трисвето. Пресвета Троице... По Оче наш... Господи, помилуј. (12 пати), Слава, и сега: Пријдете да Му се поклониме...(трипати), и двата псалми: (19 и 20).

Ако не е, по благословот: Пријдете да Му се поклониме... (трипати), и псалмите:

Псалм 19

Нека те услиши Господ во тежок ден, да те заштити името на Бога Јаќовов. Да ти испрати помош од Светилиштето и од Сион да те поткрепи. Нека си спомне за секоја твоја жртва; и сепалениците твои да бидат примени. Да ти го даде Господ и она што ти срце сака; и сите твои помисли да ги исполни. Ќе се зарадуваме на твоето спасение и во името на нашиот Бог ќе се издигнеме. Да ги исполни Господ сите твои молби.

всѧ̑ прошє́нїѧ твоѧ̑. Ны́нѣ позна́хъ, ꙗ҆́кѡ спа-
сѐ Гдⷭ҇ь хрїста̀ своегѡ̀, оу҆слы́шитъ є҆го̀ съ небесѐ
свѧта́гѡ своегѡ̀, въ си́лахъ спасе́нїе десни́цы
є҆гѡ̀. Сі́и на колесни́цахъ, и҆ сі́и на ко́нѣхъ,
мы́ же во и҆́мѧ Гдⷭ҇а Бг҃а на́шегѡ призове́мъ.
Ті́и спѧ̑ти бы́ша и҆ падо́ша: мы́ же воста́-
хомъ и҆ и҆спра́вихомсѧ. Гдⷭ҇и, спаси̑ царѧ̀, и҆
оу҆слы́ши ны̀, во́ньже а҆́ще де́нь призове́мъ тѧ̀.

Ѱало́мъ к҃.

Гдⷭ҇и, си́лою твое́ю возвесели́тсѧ ца́рь, и҆ ѡ҆ спасе́нїи твое́мъ возра́дуетсѧ ѕѣлѡ̀. Жела́нїе се́рдца є҆гѡ̀ да́лъ є҆сѝ є҆мꙋ̀, и҆ хотѣ́нїѧ оу҆стнꙋ̀ є҆гѡ̀ нѣ́си лиши́лъ є҆го̀. Ꙗ҆́кѡ предвари́лъ є҆сѝ є҆го̀ благослове́нїемъ благосты́ннымъ: положи́лъ є҆сѝ на главѣ̀ є҆гѡ̀ вѣне́цъ ѿ ка́мене че́стна. Живота̀ проси́лъ є҆́сть оу҆ тебѐ, и҆ да́лъ є҆сѝ є҆мꙋ̀ долготꙋ̀ дні́й во вѣ́къ вѣ́ка. Ве́лїѧ сла́ва є҆гѡ̀ спасе́нїемъ твои́мъ, сла́вꙋ и҆ велелѣ́пїе возложи́ши на него̀. Ꙗ҆́кѡ да́си є҆мꙋ̀ благослове́нїе во вѣ́къ вѣ́ка, возвесели́ши є҆го̀ ра́достїю съ лице́мъ твои́мъ. Ꙗ҆́кѡ ца́рь оу҆пова́етъ на Гдⷭ҇а, и҆ ми́лостїю вы́шнѧгѡ не подви́житсѧ. Да ѡ҆брѧ́щетсѧ рꙋка̀ твоѧ̀ всѣ̑мъ врагѡ́мъ твои̑мъ: десни́ца твоѧ̀ да ѡ҆брѧ́щетъ всѧ̑ ненави́дѧщыѧ тебѐ. Ꙗ҆́кѡ положи́ши и҆̀хъ ꙗ҆́кѡ пе́щь ѻ҆́гненнꙋю, во вре́мѧ лица̀ твоегѡ̀.

Сега знаеме дека Господ го спасува својот помазаник, го слуша од светите Свои небеса; спасението е во силата на неговата десница. Едни - со коли, други - со коњи, а ние, со името на Господа, нашиот Бог, се фалиме; тие се препнаа и паднаа а ние се кренавме и стоиме прави. Господи, спаси го царот и услиши нѐ кога ти се молиме.

Псалм 20

Господи, со Твојата сила ќе се весели царот и за спасението од Тебе безмерно ќе се радува. Ти му даде, она што срцето негово посака, и молбата на устата негова не ја отфрли, зашто Ти го пресретна со добри благослови, му возложи на главата венец со скапоцени камења. Тој побара од Тебе живот, а Ти му даде долголетие во веки веков. Голема е славата негова поради спасението од Тебе; Ти го покри со чест и величие. Ќе положиш на него вечен благослов, развеселувајќи го со радоста на лицето Твое, зашто царот се надева на Господа и во милоста на Севишниот не се сомнева. Раката Твоја ќе ги најде сите Твои непријатели, десницата Твоја ќе ги најде сите што Те мразат. Кога ќе се разгневиш, ќе ги направиш како огнена печка; гневот Господов ќе ги погуби, и оган ќе ги проголта. Ти ќе го уништиш плодот нивни на земјата, и семето нивно - меѓу

Гдⷭ҇ь гнѣ́вомъ свои́мъ смѧте́тъ ѧ҆̀, и҆ снѣ́стъ и҆̀хъ ѻ҆́гнь. Пло́дъ и҆́хъ ѿ земли̑ погꙋби́ши, и҆ сѣ́мѧ и҆́хъ ѿ сынѡ́въ человѣ́ческихъ. Ꙗ҆́кѡ оу҆клони́ша на тѧ̀ ѕла̑ѧ, помы́слиша совѣ́ты, и҆̀хже не возмо́гꙋтъ соста́вити. Ꙗ҆́кѡ положи́ши ѧ҆̀ хребе́тъ: во и҆збы́тцѣхъ твои́хъ оу҆гото́виши лицѐ и҆́хъ. Вознеси́сѧ, Гдⷭ҇и, си́лою твое́ю, воспое́мъ и҆ пое́мъ си̑лы твоѧ̑.

Сла́ва, и҆ ны́нѣ: Трисвѧто́е. Пресвѧта́ѧ Трⷪ҇це: Ѻ҆́ч҃е на́шъ: Ꙗ҆́кѡ Твое̑ є҆́сть ца́рство:

И҆ тропари̑ сі̑ѧ:

Спаси̑, Гдⷭ҇и, лю́ди Твоѧ̑, и҆ благослови̑ достоѧ́нїе Твое̑, побѣ̑ды правосла́вномꙋ ро́дꙋ на́шемꙋ на сопроти̑вныѧ да́рꙋѧ, и҆ Твое̑ сохранѧ́ѧ крестѡ́мъ Твои́мъ жи́тельство.

Сла́ва:

Вознесы́йсѧ на кре́стъ во́лею, тезоимени́томꙋ Твоемꙋ̀ но́вомꙋ жи́тельствꙋ щедрѡ́ты Твоѧ̑ да́рꙋй, Хрⷭ҇тѐ Бж҃е: возвесели̑ си́лою Твое́ю благовѣ́рный и҆ хрїстолю́бивый ро́дъ на́шъ правосла́вный побѣ̑ды даѧ̀ є҆мꙋ̀ на сꙋпоста́ты, посо́бїе и҆мꙋ́щꙋ Твое̑ ѻ҆рꙋ́жїе ми́ра, непобѣди́мꙋю побѣ́дꙋ.

И҆ ны́нѣ:

Предста́тельство стра́шное и҆ непосты́дное, не пре́зри, бл҃га́ѧ, моли́твъ на́шихъ, всепѣ̑таѧ

човечките синови, зашто смислија против Тебе зло, се договорија, но не можеа ништо да направат. Ти ќе ги поставиш како цел, а од твоите лакови ќе пуштиш.стрели во лицето нивно. Издигни се, Господи, со Твојата сила: ние ќе ја воспеваме и ќе ја прославуваме Твојата моќ.

Слава, и сега: Трисвето. Пресвета Троице... По Оче наш... Зашто Твое е царството...

И овие тропари:

Спаси ги, Господи, Твоите луѓе и благослови го Твоето наследство. Победи на сите православни христијани наши, над противниците дарувај им, пазејќи го со крстот Твој, Твоето жителство.

Слава...

Христе Боже, кој доброволно си се издигнал на крстот, подари ги Твоите добрини на Твојот нов народ. Со Твојата сила, зарадувај го благоверниот и христољубив православен народ наш, давајќи му победа над противниците, да го има Твоето оружје на мирот, како непобедлива победа.

И сега...

Севоспеана Богородице, како страшна и сигурна застапница, не презирај ги, Благодатна,

Бцⷣе: оу҆тверди̂ правосла́вныхъ жи́тельство, спа-си̂ благовѣ́рный и҆ хрїстолю́бивый правосла́вный ро́дъ на́шъ є҆мꙋ́же повелѣ́ла є҆сѝ владѣ́ти и҆ пода́ждь є҆мꙋ̀ съ небесѐ побѣ́дꙋ, занѐ родила̀ є҆сѝ Бга, є҆ди́на благослове́нна.

Їере́й:

Поми́лꙋй на́съ, Бже, по ве́лицѣй ми́лости Твое́й, мо́лимтисѧ, оу҆слы́ши и҆ поми́лꙋй.

Ли́къ: Гдⷭ҇и, поми́лꙋй, три́жды.

Возгла́съ:

Ꙗ҆́кѡ ми́лостивъ и҆ человѣколю́бецъ Бгъ є҆сѝ, и҆ Тебѣ̀ сла́вꙋ возсыла́емъ, Ѻ҆цꙋ̀, и҆ Снꙋ, и҆ свѧто́мꙋ Дхꙋ, ны́нѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ.

Ли́къ: А҆ми́нь.

Чте́цъ:

И҆́менемъ Гдⷭ҇нимъ благослови̂, ѿче.

Їере́й:

Сла́ва свѧтѣ́й, и҆ є҆диносꙋ́щнѣй, и҆ живо-творѧ́щей, и҆ нераздѣ́льнѣй Трⷪ҇цѣ, всегда̀, ны́-нѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ.

Ли́къ: А҆ми́нь.

нашите молитви, утврди го православното жителство, спаси го нашиот православен народ, кому си заповедала да владее и подај му победа, бидејќи си Го родила Бога, единствена благословена.

Свештеникот:

Помилуј нѐ, Боже... (скратена Удвоена (сугуба) ектенија)

Хорот: Господи, помилуј. (трипати)

Возглас:

Зашто Си милостив и човекољубив Бог и Тебе слава Ти вознесуваме, на Оца и Сина и Светиот Дух, сега и секогаш и во вечни векови.

Хорот: Амин.

Псалтот:

Во името на Господа, Благослови оче!

Свештеникот:

Слава на Светата и единосушна, животворна и неразделна Троица, постојано, сега, и секогаш, и во вечни векови.

Хорот: Амин.

И҆ начина́емъ шестоѱа́лміе, со всѧ́кимъ молча́ніемъ и҆ оумиле́ніемъ слꙋ́шающе.

Оучине́нный же бра́тъ со благоговѣ́ніемъ и҆ стра́хомъ бж҃іимъ глаго́летъ:

Сла́ва въ вы́шнихъ Бг҃ꙋ, и҆ на землѝ ми́ръ, въ человѣ́цѣхъ благоволе́ніе. Три́жды.

Гдⷭ҇и, оустнѣ̑ мои҆̀ ѿве́рзеши, и҆ оуста̀ моѧ̑ возвѣстѧ́тъ хвалꙋ̀ Твою̀. Два́жды.

Ѱало́мъ г҃.

Гдⷭ҇и, что̀ сѧ оумно́жиша стꙋжа́ющїи мѝ; мно́зи востаю́тъ на мѧ̀: Мно́зи глаго́лютъ дꙋшѝ мое́й, нѣ́сть спасе́нїѧ є҆мꙋ̀ въ Бз҃ѣ є҆гѡ̀. Ты́ же, Гдⷭ҇и, застꙋ́пникъ мо́й є҆сѝ, сла́ва моѧ̀, и҆ возносѧ́й главꙋ̀ мою̀. Гла́сомъ мои́мъ ко Гдⷭ҇ꙋ воззва́хъ, и҆ оуслы́ша мѧ̀ ѿ горы̀ свѧты́ѧ своеѧ̀. А҆́зъ оуснꙋ́хъ, и҆ спа́хъ: воста́хъ, ꙗ҆́кѡ Гдⷭ҇ь застꙋ́питъ мѧ̀. Не оубою́сѧ ѿ тем̀ лю-де́й, ѡ҆́крестъ нападаю́щихъ на мѧ̀. Воскресни̂, Гдⷭ҇и, спаси́ мѧ, Бж҃е мо́й, ꙗ҆́кѡ ты̀ порази́лъ є҆сѝ всѧ̑ враждꙋ́ющыѧ мѝ всꙋ́е: зꙋ́бы грѣ́шникѡвъ сокрꙋши́лъ є҆сѝ. Гдⷭ҇не є҆́сть спасе́нїе, и҆ на лю́дехъ твои́хъ благослове́нїе твоѐ.

А҆́зъ оуснꙋ́хъ и҆ спа́хъ: воста́хъ, ꙗ҆́кѡ Гдⷭ҇ь застꙋ́питъ мѧ̀.

Ѱало́мъ л҃з.

Гдⷭ҇и, да не ꙗ҆́ростїю твое́ю ѡ҆бличи́ши менѐ,

И го започнуваме Шестопсалмието, во тишина и умилно слушање.

Псалтот со благоговение и со страв Божји, говори:

Слава на Бога во височините, и на земјата мир, меѓу луѓето добра волја. (трипати)

Господи, отвори ми ги усните и мојата уста ќе Те фали. (двапати)

Псалм 3

Господи, колку многу се намножија непријателите мои! Мнозина се креваат против мене; мнозина велат за душата моја: нема спас за него во Бога. Но Ти, Господи, си застапник мој, слава моја; Ти ја подигаш главата моја. Со гласот свој викам кон Господа и Он ме слуша од Својата света Гора. Легнувам, спијам и станувам, оти Господ ме чува. Не се плашам од многу илјади луѓе, што од сите страни навалиле на мене. Стани, Господи! Спаси ме, Боже мој! Зашто Ти ги поразуваш сите мои непријатели и им ги здробуваш забите на грешниците. Од Господа е спасението. Твојот благослов нека биде на народот Твој.

Псалм 37

Господи, во јароста Своја не карај ме и во

нижѐ гнѣвомъ твои́мъ нака́жеши менѐ. Ꙗ҆́кѡ стрѣлы твоѧ̑ оу҆нзо́ша во мнѣ, и҆ оу҆тверди́лъ є҆сѝ на мнѣ рꙋ́кꙋ твою̀. Нѣ́сть и҆сцѣле́нїѧ въ пло́ти мое́й ѿ лица̀ гнѣва твоегѡ̀: нѣ́сть ми́ра въ косте́хъ мои́хъ, ѿ лица̀ грѣхъ мои́хъ. Ꙗ҆́кѡ беззако́нїѧ моѧ̑ превзыдо́ша главꙋ̀ мою̀, ꙗ҆́кѡ бре́мѧ тѧ́жкое ѿтѧготѣ́ша на мнѣ. Возсмерде́ша, и҆ согни́ша ра́ны моѧ̑, ѿ лица̀ безꙋ́мїѧ моегѡ̀. Пострада́хъ и҆ слѧко́хсѧ до конца̀, ве́сь де́нь сѣтꙋѧ хожда́хъ. Ꙗ҆́кѡ лѧ̑двїѧ моѧ̑ напо́лнишасѧ порꙋга́нїй, и҆ нѣ́сть и҆сцѣле́нїѧ въ пло́ти мое́й. Ѡ҆зло́бленъ бы́хъ, и҆ смири́хсѧ до ѕѣла̀, рыка́хъ ѿ воздыха́нїѧ се́рдца моегѡ̀. Гдⷭ҇и, предъ тобо́ю всѐ жела́нїе моѐ, и҆ воздыха́нїе моѐ ѿ тебѐ не оу҆таи́сѧ. Се́рдце моѐ смѧте́сѧ, ѡ҆ста́ви мѧ̀ си́ла моѧ̑ и҆ свѣ́тъ ѻ҆чїю̑ моє́ю, и҆ то́й нѣ́сть со мно́ю. Дрꙋ́зи мои́, и҆ и҆́скреннїи мои́ прѧ́мѡ мнѣ приближи́шасѧ и҆ ста́ша: И҆ бли́жнїи мои́ ѿдале́че менѐ ста́ша, и҆ нꙋжда́хꙋсѧ и҆щꙋ́щїи дꙋшꙋ̀ мою̀: и҆ и҆щꙋ́щїи ѕла̑ѧ мнѣ, глаго́лахꙋ сꙋ́етнаѧ, и҆ льсти̑вымъ ве́сь де́нь поꙋча́хꙋсѧ. А҆́зъ же ꙗ҆́кѡ глꙋ́хъ не слы́шахъ, и҆ ꙗ҆́кѡ нѣ́мъ не ѿверза́ѧй оу҆́стъ свои́хъ. И҆ бы́хъ ꙗ҆́кѡ человѣ́къ не слы́шай, и҆ не и҆мы́й во оу҆стѣ́хъ свои́хъ ѡ҆бличе́нїѧ. Ꙗ҆́кѡ на тѧ̀, Гдⷭ҇и, оу҆пова́хъ, ты̀ оу҆слы́шиши, Гдⷭ҇и Бж҃е мо́й. Ꙗ҆́кѡ рѣ́хъ: да не когда̀ порадꙋ́ют-

гневот Свој не казнувај ме, зашто стрелите Твои се забија во мене, и Твојата рака тежи врз мене. За телото мое нема лек од Твојот гнев; во коските мои нема мир од гревовите мои; зашто беззаконијата ја надвишија главата моја, како тешко бреме ме притиснаа. Смрдат и гнијат раните мои поради безумието мое. Настрадав и сè стопив сосема, цел ден натажен одам; бидејќи одвнатре горам од оган, нема лек за телото мое. Озлобен сум и прекумерно понизен; рикав поради воздишките на срцето мое. Господи, пред Тебе се сите мои желби, и мојата воздишка не е сокриена од Тебе. Срцето ми се возбуди, и ме напушти силата моја, и светлината на очите мои - и неа ја нема во мене. Моите пријатели и моите ближни се приближија и не се доближија; застанаа подалеку од мене, а оние што ја бараа душата моја, зборуваа лошо и без основа и секој ден кроеја сплетки; а јас, пак, како глув не слушав и сум како нем, кој не ја отвора устата своја; станав како човек, што не слуша и што во устата своја нема прекор, зашто на Тебе, Господи, се надевав; Ти ќе ме услишиш, Господи, Боже мој. Оти си реков: да не се погордеат

мисѧ вразѝ мои̂: и҆ внегда̀ подвижа́тисѧ но-
га́мъ мои̂мъ, на мѧ̀ велерѣ́чеваша. Ꙗ҆́кѡ а҆́зъ
на ра́ны гото́въ, и҆ болѣ́знь моѧ̀ предо мно́ю
є҆́сть вы́нꙋ. Ꙗ҆́кѡ беззако́нїе моѐ а҆́зъ возвѣщꙋ̀,
и҆ попекꙋ́сѧ ѡ҆ грѣсѣ̀ мое́мъ. Вразѝ же мои̂
живꙋ́тъ, и҆ оу҆крѣпи́шасѧ па́че менѐ, и҆ оу҆мно́-
жишасѧ ненави́дѧщїи мѧ̀ безъ пра́вды. Воз-
даю́щїи мѝ зла̑ возбла́гаѧ, ѡ҆болга́хꙋ мѧ̀,
занѐ гонѧ́хъ благосты́ню. Не ѡ҆ста́ви менѐ, Гдⷭ҇и
Бж҃е мо́й, не ѿстꙋпѝ ѿ менѐ. Вонмѝ въ по́-
мощь мою̀, Гдⷭ҇и спасе́нїѧ моегѡ̀.

Не ѡ҆ста́ви менѐ, Гдⷭ҇и Бж҃е мо́й; не ѿстꙋпѝ
ѿ менѐ.

Вонмѝ въ по́мощь мою̀, Гдⷭ҇и спасе́нїѧ моегѡ̀.

Ѱало́мъ ѯ҃в.

Бж҃е, Бж҃е мо́й, къ тебѣ̀ оу҆́треннюю, воз-
жада̀ тебѐ дꙋша̀ моѧ̀, ко́ль мно́жицею тебѣ̀
пло́ть моѧ̀, въ землѝ пꙋ́стѣ и҆ непрохо́днѣ
и҆ безво́днѣ. Та́кѡ во свѧтѣ́мъ ꙗ҆ви́хсѧ тебѣ̀,
ви́дѣти си́лꙋ твою̀ и҆ сла́вꙋ твою̀. Ꙗ҆́кѡ лꙋ́чши
ми́лость твоѧ̀ па́че живѡ́тъ, оу҆стнѣ̀ мои̂ по-
хвали́тѣ тѧ̀. Та́кѡ благословлю̀ тѧ̀ въ жи-
вотѣ̀ мое́мъ, ѡ҆ и҆́мени твое́мъ воздѣжꙋ̀ рꙋ́цѣ
мои̂. Ꙗ҆́кѡ ѿ тꙋ́ка и҆ ма́сти да и҆спо́лнитсѧ
дꙋша̀ моѧ̀, и҆ оу҆стна́ма ра́дости восхва́лѧтъ
тѧ̀ оу҆ста̀ моѧ̀. А҆́ще помина́хъ тѧ̀ на посте́ли

над мене моите непријатели; и кога ми се поколебаа нозете мои, тие изговорија лоши зборови над мене. Готов сум да паднам, и јадот мој секогаш е пред мене, Беззаконието свое го признавам и ќе се смирувам поради гревот мој. А непријателите мои живеат и сè посилни стануваат од мене, и се намножија оние што неправедно ме мразат, па враќајќи ми зло за добро, бидејќи бев за правда, тие ме отфрлија како мртовец.

Не оставај ме, Господи, Боже мој, не отстапувај од мене.

Побрзај да ми помогнеш, Господи, Спасителу мој!

Псалм 62

Боже, Боже мој, кон Тебе поранувам; за Тебе заждедне душата моја. Колку пати за Тебе копнее телото мое на земјава пуста, неплодна и безводна? И така се појавив во Светилиштето Твое, за да ја видам Твојата сила, и Твојата слава. Зашто милоста Твоја е подобра од животот, устата моја ќе Те фали. Така ќе Те благословувам во животот мој, и во Твое име ќе ги кревам рацете мои. Како со маст и елеј се наситува душата моја, и со радосен глас ќе Те фали устата моја. Кога ќе се сетам за Тебе во постелата моја во

моéй, на ᲂу҆́треннихъ поучáхсѧ въ тѧ̀: ꙗ҆́кѡ бы́лъ є҆сѝ помо́щникъ мо́й, и҆ въ кро́вѣ крилꙋ̀ твоéю возрáдꙋюсѧ. Прильпѐ дꙋшà моѧ̀ по тебѣ̀, менѐ же прїѧ́тъ десни́ца твоѧ̀. Ті́и же всꙋ́е и҆скáша дꙋ́шꙋ мою̀, вни́дꙋтъ въ преиспѡ́днѧѧ земли̑. Предадѧ́тсѧ въ рꙋ́ки ѻ҆рꙋ́жїѧ, чáсти лисовѡмъ бꙋ́дꙋтъ. Цáрь же возвесели́тсѧ ѡ҆ Бз҃ѣ: похвали́тсѧ всѧ́къ клены́йсѧ и҆́мъ, ꙗ҆́кѡ загради́шасѧ ᲂу҆стà глаго́лющихъ непрáведнаѧ.

На ᲂу҆́треннихъ поучáхсѧ въ тѧ̀, ꙗ҆́кѡ бы́лъ є҆сѝ помо́щникъ мо́й, и҆ въ кро́вѣ крилꙋ̀ твоéю возрáдꙋюсѧ.

Прильпѐ дꙋшà моѧ̀ по тебѣ̀, менѐ же прїѧ́тъ десни́ца твоѧ̀.

Слáва, и҆ ны́нѣ:

Ꙋ҆ллилꙋ́їа, ꙋ҆ллилꙋ́їа, ꙋ҆ллилꙋ́їа, слáва Тебѣ̀, Бж҃е. Три́жды, безъ покло́нѡвъ.

Гд҇и, поми́лꙋй, три́жды.

Слáва, и҆ ны́нѣ:

Їере́й же глаго́летъ тáйнѡ моли̑твы ᲂу҆́треннїѧ, стоѧ̀ непокровéнъ прéдъ свѧты́ми двéрьми.

Ѱало́мъ п҃з.

Гд҇и Бж҃е спасе́нїѧ моегѡ̀, во дни̑ воззвáхъ, и҆ въ нощи̑ прéдъ тобо́ю. Да вни́детъ прéдъ

утринските часови за Тебе размислувам, зашто Ти си ми помошник и во сенката на твојата закрила ќе воскликнувам. Кон Тебе се приближи душата моја, Твојата десница ме поддржува. А оние кои залудно го побараа мојот живот, ќе слезат во пеколот! Ќе бидат поразени со силата на мечот; ќе станат плен за лисиците. А царот ќе се зарадува во Бога, и секој ќе се фали, кој во Него се колне, бидејќи ќе им се затне устата на оние што говорат неправда.

Размислувам за Тебе за време на ноќните стражи, зашто Ти си моја помош, и под сенката на Твојата закрила ќе се зарадувам.

Кон Тебе се приврза мојата душа, Твојата десница ме поддржа.

Слава, и сега:

Алилуја, алилуја, алилуја, слава Ти, Боже. (трипати, без меатнија).

Господи, помилуј. (трипати)

Слава, и сега:

Свештеникот пак, тивко ги изговара утринските молитви, стоејќи пред светите двери.

Псалм 87

Господи, Боже на моето спасение, дење Те призивам и ноќе сум пред Тебе: за да дојде пред

тѧ̀ моли́тва моѧ̀, приклонѝ оу́хо твоѐ къ мо-
ле́нію моемꙋ̀. Ꙗ҆́кѡ и҆спо́лнисѧ ѕѡ́лъ дꙋша̀ моѧ̀,
и҆ живо́тъ мо́й а҆́дꙋ приближи́сѧ. Привмѣне́нъ
бы́хъ съ низходѧ́щими въ ро́въ, бы́хъ ꙗ҆́кѡ
человѣ́къ без̾ по́мощи. Въ ме́ртвыхъ свобо́дь:
Ꙗ҆́кѡ ꙗ҆́звеннїи спѧ́щїи во гро́бѣ, и҆̀хже не по-
мѧнꙋ́лъ є҆сѝ ктомꙋ̀, и҆ тїи ѿ рꙋкѝ твоеѧ̀ ѿри-
нове́ни бы́ша. Положи́ша мѧ̀ въ ро́вѣ пре-
и҆спо́днѣмъ, въ те́мныхъ и҆ сѣ́ни сме́ртнѣй.
На мнѣ̀ оу҆тверди́сѧ ꙗ҆́рость твоѧ̀, и҆ всѧ̑
во́лны твоѧ̑ наве́лъ є҆сѝ на мѧ̀. Оу҆да́лилъ є҆сѝ
зна́емыхъ мои́хъ ѿ менѐ, положи́ша мѧ̀ ме́р-
зость себѣ̀, пре́данъ бы́хъ, и҆ не и҆схожда́хъ.
О҆́чи мои̑ и҆знемого́стѣ ѿ нищеты̀, воззва́хъ
къ тебѣ̀, Гдⷭ҇и, ве́сь де́нь, воздѣ́хъ къ тебѣ̀
рꙋ́цѣ мои̑. Є҆да̀ ме́ртвыми твори́ши чꙋдеса̀;
и҆лѝ вра́чеве воскресѧ́тъ, и҆ и҆сповѣ́дѧтсѧ тебѣ̀;
Є҆да̀ повѣ́сть ктѡ̀ во гро́бѣ ми́лость твою̀,
и҆ и҆́стинꙋ твою̀ въ поги́бели; Є҆да̀ позна̑на
бꙋ́дꙋтъ во тьмѣ̀ чꙋдеса̀ твоѧ̑, и҆ пра́вда твоѧ̀
въ земли̑ забве́ннѣй; И҆ а҆́зъ къ тебѣ̀, Гдⷭ҇и,
воззва́хъ, и҆ оу҆́трѡ моли́тва моѧ̀ предвари́тъ
тѧ̀. Вскꙋ́ю, Гдⷭ҇и, ѿре́еши дꙋ́шꙋ мою̀, ѿвра-
ща́еши лицѐ твоѐ ѿ менѐ; Ни́щь є҆́смь а҆́зъ,
и҆ въ трꙋдѣ́хъ ѿ ю҆́ности моеѧ̀, вознесе́жесѧ,
смири́хсѧ, и҆ и҆знемого́хъ. На мнѣ̀ пре́идо-
ша гнѣ́ви твои̑, оу҆страше́нїѧ твоѧ̑ возмꙋті-

Тебе молитвата моја, приклони го увото Свое кон молбата моја, Господи, зашто душата моја е полна со јад и животот се приближи до адот. Се изедначив со оние, што слегуваат во гроб, станав како човек без помош - слободен меѓу мртвите; како фрлени и ранети што лежат во гроб, за кои Ти веќе не се сеќаваш; тие се оттурнати од Твојата рака. Ме положија во подземен ров, во мрак и во смртна сенка. Ја истури врз мене Твојата јарост, и со сите Свои бранови ме поразуваш. Ти ги оддалечи од мене моите познати, ме направи одвратен за нив; затворен сум и не можам да излезам. Очите мои ослабеа од сиромаштија; цел ден викам кон Тебе, Господи, ги протегам рацете кон Тебе. Зар на мртовци ќе правиш чуда? Зар сенките ќе се кренат и ќе Те слават? Зар во гроб некој ќе кажува за Твојата милост и за Твојата вистина - во местото на распаѓањето? Зар во темнината ќе ги познаат Твоите чудеса, и во земјата на заборавот - Твојата правда? Но, јас повикав кон Тебе, Господи, и наутро молитвата моја Те испреварува. Зошто, Господи, ја оттурнуваш душата моја и го одвраќаш лицето Свое од мене? Јас сум несреќен и од младини се мачам; се возгордеав, се смирив и изнемоштен сум. Над мене се надви Твојата јарост, Твоите заплашувања наполно ме скршија.

ша мѧ̀. Ѡ҆быдо́ша мѧ̀ ꙗ҆́кѡ вода̀, ве́сь де́нь ѡ҆держа́ша мѧ̀ вкꙋ́пѣ. Оу҆да́лилъ є҆сѝ ѿ менѐ дрꙋ́га и҆ и҆́скреннѧго, и҆ зна́емыхъ мои́хъ ѿ страсте́й.

Гдⷭ҇и Бж҃е спасе́нїѧ моегѡ̀, во дни̑ воззва́хъ, и҆ въ нощи̑ пред̾ тобо́ю.

Да вни́детъ пред̾ тѧ̀ моли́тва моѧ̀, приклонѝ оу҆́хо твоѐ къ моле́нїю моемꙋ̀.

Ѱало́мъ р҃в.

Бла́гослови, дꙋшѐ моѧ̀, Гдⷭ҇а, и҆ всѧ̀ внꙋ́треннѧѧ моѧ̀ и҆́мѧ свѧто́е є҆гѡ̀. Благословѝ, дꙋшѐ моѧ̀, Гдⷭ҇а, и҆ не забыва́й всѣ́хъ воздаѧ́нїй є҆гѡ̀: Ѡ҆чища́ющаго всѧ̀ беззакѡ́нїѧ твоѧ̀, и҆сцѣлѧ́ющаго всѧ̀ недꙋ́ги твоѧ̀: И҆збавлѧ́ющаго ѿ и҆стлѣ́нїѧ живо́тъ тво́й, вѣнча́ющаго тѧ̀ ми́лостїю и҆ щедро́тами, И҆сполнѧ́ющаго во благи́хъ жела́нїе твоѐ: ѡ҆бнови́тсѧ ꙗ҆́кѡ ѻ҆рлѧ̀ ю҆́ность твоѧ̀. Творѧ́й ми́лостыни Гдⷭ҇ь, и҆ сꙋдьбꙋ̀ всѣ̑мъ ѡ҆би́димымъ. Сказа̀ пꙋтѝ своѧ̀ Мѡѷсе́ови, сынѡ́мъ І҆зра́илевымъ хотѣ́нїѧ своѧ̀. Ще́дръ и҆ ми́лостивъ Гдⷭ҇ь, долготерпѣли́въ и҆ многоми́лостивъ. Не до конца̀ прогнѣ́ваетсѧ, ни́же въ вѣ́къ враждꙋ́етъ. Не по беззако́нїемъ на́шымъ сотвори́лъ є҆́сть на́мъ, ни́же по грѣхѡ́мъ на́шимъ возда́лъ є҆́сть на́мъ. Ꙗ҆́кѡ по высотѣ̀ небе́снѣй ѿ земли̑, оу҆тверди́лъ є҆́сть

Секој ден ме опкружуваат како вода: сите заедно ме опседнуваат. Ти го оддалечи од мене ближниот и пријателот; моите познати не се гледаат.

Господи Боже на моето спасение, дење и ноќе Те повикувам Тебе.

Нека влезе пред Твоето лице мојата молитва; наклони го Твоето уво кон мојата молба.

Псалм 102

Благословувај Го, душо моја, Господа, и целата моја внатрешност да Го благословува Неговото име. Благословувај Го, душо моја, Господа и не заборавај ги сите Негови добрини, на Оној, Кој ги очистува сите твои беззаконија, Кој ги исцелува сите твои болести; Кој го избавува од распаѓање твојот живот, Кој те овенчува со милост и со добрини. Кој ја исполнува со блага твојата желба, како на орел ќе се обновува твојата младост. Господ им дава милост и суд на сите онеправдани. Он му ги покажа Своите патишта на Мојсеја, на Израилевите синови - барањата Свои. Штедар и милостив е Господ, долготрпелив и многумилостив. Он не се гневи до крај, ниту вечно се лути, Он не ни направи ништо според нашите беззаконија и не постапи според нашите гревови; зашто, колку е големо растојанието од небото до земјата, толку е голема

Гдⷭ҇ь млⷭ҇ть свою̀ на боѧ́щихсѧ є҆гѡ̀. Є҆ли́кѡ ѿстои́тъ восто́цы ѿ за́падъ, ᲂу҆да́лилъ є҆́сть ѿ на́съ беззако́нїѧ на́ша. Ꙗ҆́коже щедри́тъ ѻ҆те́цъ сы́ны, ᲂу҆щедрѝ Гдⷭ҇ь боѧ́щихсѧ є҆гѡ̀. Ꙗ҆́кѡ то́й позна̀ созда́нїе на́ше, помѧнѹ̀ ꙗ҆́кѡ пе́рсть є҆смы̀. Человѣ́къ, ꙗ҆́кѡ трава̀ днїе є҆гѡ̀, ꙗ҆́кѡ цвѣ́тъ се́льный, та́кѡ ѿцвѣте́тъ: Ꙗ҆́кѡ дѹ́хъ про́йде въ не́мъ, и҆ не бѹ́детъ, и҆ не позна́етъ ктомѹ̀ мѣ́ста своегѡ̀. Млⷭ҇ть же Гдⷭ҇нѧ ѿ вѣ́ка и҆ до вѣ́ка на боѧ́щихсѧ є҆гѡ̀: И҆ пра́вда є҆гѡ̀ на сынѣ́хъ сынѡ́въ, хранѧ́щихъ завѣ́тъ є҆гѡ̀, и҆ по́мнѧщихъ за́пѡвѣди є҆гѡ̀, твори́ти ѧ҆̀. Гдⷭ҇ь на небесѝ ᲂу҆гото́ва престо́лъ сво́й, и҆ ца́рство є҆гѡ̀ всѣ́ми ѡ҆блада́етъ. Блгcлови́те Гдⷭ҇а всѝ а҆́гг҃ли є҆гѡ̀, си́льнїи крѣ́постїю, творѧ́щїи сло́во є҆гѡ̀, ᲂу҆слы́шати гла́съ слове́съ є҆гѡ̀. Блгcлови́те Гдⷭ҇а всѧ̑ си́лы є҆гѡ̀, слѹгѝ є҆гѡ̀ творѧ́щїи во́лю є҆гѡ̀. Блгcлови́те Гдⷭ҇а всѧ̑ дѣла̀ є҆гѡ̀: на вса́комъ мѣ́стѣ влады́чествїѧ є҆гѡ̀: блгcловѝ, дѹшѐ моѧ̀, Гдⷭ҇а.

На вса́комъ мѣ́стѣ влады́чествїѧ є҆гѡ̀, блгcловѝ, дѹшѐ моѧ̀, Гдⷭ҇а.

Ѱало́мъ рмв҃.

Гдⷭ҇и, ᲂу҆слы́ши моли́твѹ мою̀, внѹшѝ моле́нїе моѐ во и҆́стинѣ твое́й, ᲂу҆слы́ши мѧ̀ въ пра́вдѣ твое́й: И҆ не вни́ди въ сѹ́дъ съ рабо́мъ

милоста на Господа спрема оние што се бојат од Него; колку е далеку исток од запад, толку ги оддалечил Он од нас нашите беззаконија; како таткото што ги милува синовите, така и Господ ги милува оние, кои се бојат од Него. Зашто Он го знае нашиот состав, помни дека ние сме земја. Дните на човекот се како трева; како полски цвет, така прецутува тој; ќе дувне ли над него ветар, и веќе го нема, и местото веќе нема да се познава. А милоста на Господа е од век до век спрема оние, кои се бојат од Него, и правдата Негова е од синовите на синовите, кои го чуваат заветот Негов и ги помнат заповедите Негови, за да ги исполнуваат. Господ го поставил Својот престол на небото, и царството Негово владее над сѐ. Благословувајте го Господа - сите ангели Негови, крепки по сила, кои го извршуваат Неговиот збор, слушајќи го гласот од зборот Негов; благословувајте Го Господа - сите Негови војски, Негови служители, кои ја исполнувате волјата негова; благословувајте Го Господа сите Негови дела.

По сите места на Неговото владеење благословувај Го, душо моја, Господа!

Псалм 142

Господи, услиши ја молитвата моја, чуј го молењето мое поради Твојата вистина; услиши ме поради Твојата правда и не стапувај во суд со

твои́мъ, ꙗ҆́кѡ не ѡ҆правди́тсѧ пред̾ тобо́ю всѧ́къ живы́й. Ꙗ҆́кѡ погна̀ вра́гъ ду́шꙋ мою̀, смири́лъ є҆́сть въ зе́млю живо́тъ мо́й: посади́лъ мѧ̀ є҆́сть въ те́мныхъ, ꙗ҆́кѡ ме́ртвыѧ вѣ́ка. И҆ ᲂу҆ны̀ во мнѣ̀ ду́хъ мо́й, во мнѣ̀ смѧте́сѧ се́рдце моѐ. Помѧнꙋ́хъ дні́й дре́внїѧ, поᲂу́чи́хсѧ во всѣ́хъ дѣ́лѣхъ твои́хъ, въ творе́нїихъ рꙋ́кꙋ твое́ю поᲂуча́хсѧ. Воздѣ́хъ къ тебѣ̀ рꙋ́цѣ мои̑, дꙋша̀ моѧ̀, ꙗ҆́кѡ землѧ̀ безво́днаѧ тебѣ̀. Ско́рѡ ᲂу҆слы́ши мѧ̀, Гдⷭ҇и, и҆сче́зе дꙋ́хъ мо́й: не ѿвратѝ лица̀ твоегѡ̀ ѿ менѐ, и҆ ᲂу҆подо́блюсѧ низходѧ́щымъ въ ро́въ. Слы́шанꙋ сотворѝ мнѣ̀ заᲂу́тра ми́лость твою̀, ꙗ҆́кѡ на тѧ̀ ᲂу҆пова́хъ: скажѝ мнѣ̀, Гдⷭ҇и, пꙋ́ть,во́ньже пойдꙋ̀, ꙗ҆́кѡ къ тебѣ̀ взѧ́хъ дꙋ́шꙋ мою̀. И҆зми́ мѧ ѿ вра́гъ мои́хъ, Гдⷭ҇и, къ тебѣ̀ прибѣго́хъ. Наꙋчи́ мѧ твори́ти во́лю твою̀, ꙗ҆́кѡ ты̀ є҆сѝ Бг҃ъ мо́й: Дх҃ъ тво́й бла́гїй наста́витъ мѧ̀ на зе́млю пра́вꙋ. И҆́мене твоегѡ̀ ра́ди, Гдⷭ҇и, живи́ши мѧ̀, пра́вдою твое́ю и҆зведе́ши ѿ печа́ли дꙋ́шꙋ мою̀, И҆ ми́лостїю твое́ю потреби́ши враги̑ моѧ̑, и҆ погꙋби́ши всѧ̑ стꙋжа́ющыѧ дꙋшѝ мое́й, ꙗ҆́кѡ а҆́зъ ра́бъ тво́й є҆́смь.

Оу҆слы́ши мѧ̀, Гдⷭ҇и, въ пра́вдѣ твое́й, и҆ не вни́ди въ сꙋ́дъ съ рабо́мъ твои́мъ.

Оу҆слы́ши мѧ̀, Гдⷭ҇и въ пра́вдѣ твое́й, и҆ не вни́ди въ сꙋ́дъ съ рабо́мъ твои́мъ.

Твојот слуга, зацто пред Тебе нема да се оправда ниту еден од живите. Непријателот ја прогонува душата моја, го понизил животот мој дури до земјата, ме остави во темнина како оние кои се одамна умрени; опадна духот мој во мене, се вознемири во мене срцето мое. Се сетив на дамнешните дни и размислував за сите Твои дела, расудував за делата на Твоите раце. Ги протегнав кон Тебе рацете мои, душата моја е жедна за Тебе како сува земја. Услиши ме поскоро, Господи: духот мој малакса; не одвраќај го лицето Свое од мене, за да не заприлегам на оние, што слегуваат во гроб. Соопшти ми ја утрената милост Твоја, зашто на Тебе се надевам, Господи. Покажи ми го, Господи, патот по кој да одам, зашто кон Тебе ја вознесувам душата моја. Избави ме, Господи, од моите непријатели, зашто при Тебе прибегнав. Научи ме да ја исполнувам волјата Твоја, зашто Ти си мојот Бог. Твојот благ дух нека ме води по прав пат. Заради Твоето име, Господи, ќе ме оживиш; поради Твојата правда - ќе ја избавиш од неволја душата моја. Според милоста Твоја истреби ги непријателите мои и погуби ги сите, кои ја измачуваат душата моја, зашто јас сум слуга Твој.

Услиши ме, Господи по Твојата правда, и не влегувај во суд со Твојот слуга.

Услиши ме, Господи по Твојата правда, и не влегувај во суд со Твојот слуга.

Дх҃ъ твóй блгíй настáвитъ мѧ̀ на зéмлю прáвꙋ.

Слáва, и҆ нн҃ѣ:

А҆ллилꙋ́їа, а҆ллилꙋ́їа, а҆ллилꙋ́їа, слáва Тебѣ̀ Бж҃е. Трижды.

Тáже ектенїѧ̀ великаѧ:

Ми́ромъ Гдⷭ҇ꙋ помóлимсѧ.

На є҆ди́номъ кóемждо прошéнїю ли́къ поéтъ:

Гдⷭ҇и, поми́лꙋй.

Возглашéнїе:

Ꙗ҆́кѡ подобáетъ Тебѣ̀ всѧ́каѧ слáва, чéсть и҆ поклонéнїе, Ѻ҆ц҃ꙋ̀ и҆ Сн҃ꙋ, и҆ свѧтóмꙋ Дх҃ꙋ, нн҃ѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ.

Ли́къ: А҆ми́нь.

Твојот благ дух нека ме води во земјата на правдата.

Слава, и сега:

Алилуја, алилуја, алилуја, слава Ти, Боже. (трипати)

Потоа, големата ектенија:

Во мир на Господа, да се помолиме.

На секоја прозба, хорот одговара: Господи, помилуј.

Возглас:

Зашто, Тебе Ти прилега секоја слава, чест и поклонение, на Оца и Сина и Светиот Дух, сега и секогаш, и во вечни векови.

Хорот:Амин.

Оу́треня вседне́вная и҆ по́стная

И҆ а҆́бїе пое́тсѧ во гла́съ тропарѧ̀ настоѧ́щагѡ днѐ:

Бг҃ъ Гдⷭ҇ь, и҆ ꙗ҆ви́сѧ на́мъ, благослове́нъ грѧды́й во и҆́мѧ гдⷭ҇не.

Сті́хъ а҃: И҆сповѣ́дайтесѧ Гдⷭ҇еви, ꙗ҆́кѡ бла́гъ, ꙗ҆́кѡ въ вѣ́къ ми́лость є҆гѡ̀.

Сті́хъ в҃: Ѡ҆бы́шедше ѡ҆бы́доша мѧ̀, и҆ и҆́менемъ гдⷭ҇нимъ противлѧ́хсѧ и҆̀мъ.

Сті́хъ г҃: Не оу҆мрꙋ̀, но жи́въ бꙋ́дꙋ, и҆ повѣ́мъ дѣла̀ гдⷭ҇нѧ.

Сті́хъ д҃: Ка́мень, є҆го́же небрего́ша зи́ждꙋщїи, се́й бы́сть во главꙋ̀ оу҆́гла: ѿ Гдⷭ҇а бы́сть се́й, и҆ є҆́сть ди́венъ во ѻ҆чесѣ́хъ на́шихъ.

Та́же глаго́лемъ тропа́рь слꙋчи́вшїйсѧ два́жды, и҆ богоро́диченъ въ то́йже гла́съ. А҆́ще слꙋ́чатсѧ два̀ тропарѧ̀, всегда̀ пе́рвый глаго́летсѧ два́жды, та́же вторы́й и҆ богоро́диченъ.

А҆́ще же є҆́сть А҆ллилꙋ́їа, и҆лѝ вели́каѧ м҃ца, вмѣ́стѡ Бг҃ъ Гдⷭ҇ь, пое́мъ А҆ллилꙋ́їа, три́жды, во гла́съ ѻ҆смогла́сника.

Стїхѝ же глаго́лютсѧ сі҃ѧ:

Сті́хъ а҃: Ѿ но́щи оу҆́тренюетъ дꙋ́хъ мо́й

УТРЕНА СЕКОЈДНЕВНА И ВО ПОСТИ

И веднаш потоа, се пее по гласот на тропарот на денот:

Бог Господ ни се јави, благословен е оној што доаѓа во името Господово.

Стих 1. Фалете Го Господа, зашто е добар, зашто е вечна Неговата милост.

Стих 2. Ме заокружија од сите страни, но со името на Господа ги одвраќав.

Стих 3. Нема да умрам, но ќе живеам за да ги кажувам делата на Господа.

Стих 4. Каменот што ѕидарите го отфрлија, стана аголен камен. Од Господа е ова, и чудесно е во нашите очи.

Потоа ги кажуваме тропарите од празникот што се празнува: двапати, и богородичниот од истиот глас. Ако има два тропари, секогаш првиот се кажува двапати, потоа вториот и богородичниот.

Ако има Алилуја, или е света Четириесетница, наместо Бог Господ, пееме Алилуја, (трипати), по гласот од осмогласникот.

Стихови, пак, се кажуваат овие:

Стих 1. Уште од ноќ, рано се јавува мојот

къ Тебѣ, Бж҃е: занѐ свѣтъ повелѣнїѧ Твоѧ̑ на землѝ.

Стїхъ в҃: Прáвдѣ наꙋчитесѧ, живꙋ́щїи на землѝ.

Стїхъ г҃: Зáвисть прїи́метъ лю́ди ненаказанныѧ.

Стїхъ д҃: Приложѝ и҆̀мъ ѕлà, Гд҃и, приложѝ ѕлà слáвнымъ землѝ.

И҆ по А҆ллилꙋ́їа трóичны глáса, кї́йждо по є҆ди́ножды.

Вѣ́домо бꙋ́ди, кáкѡ глагóлати въ концáхъ во всѣ́хъ пе́рвыхъ трóичнахъ ѻ҆смѝ гласѡ́въ:

Въ понедѣ́льникъ глагóлати си́це:

Предстáтельствы безплóтныхъ Твои́хъ поми́лꙋй нáсъ.

Во втóрникъ:

Моли́твами предтéчи Твоегѡ̀ поми́лꙋй нáсъ.

Въ срéдꙋ:

Си́лою крестà Твоегѡ̀ сохранѝ нáсъ, Гд҃и.

Тáкожде и҆ въ пѧтóкъ.

Въ четвертóкъ:

Моли́твами свѧты́хъ а҆пóстѡлъ Твои́хъ и҆ свѧти́телѧ Нїколáа, поми́лꙋй нáсъ.

И҆ оу҆ прóчихъ двою̀ трóичнѡвъ глагóлати, ꙗ҆́коже въ концáхъ и҆́хъ пи́сано є҆́сть.

дух кон Тебе, Боже, затоа што Твоите повелби се светлина на земјата.

Стих 2. Научете се на правда вие, кои живеете на земјата.

Стих 3. Ревноста ќе го обземе ненаучениот народ.

Стих 4. Испрати им зло, Господи, испрати им зло на славните на земјата.

И по Алилуја, троичните на гласот, секој по еднаш.

Треба да се знае што се пее на крајот на првите троични, на сите осум гласови:

Во понеделник се пее ова:

Со застапништвото на Твоите бестелесни сили, помилуј нѐ.

Во вторник:

По молитвите на Твојот Претходник, помилуј нѐ.

Во среда и во петок.

Со силата на Твојот крст сочувај нѐ, Господи.

Во четврток:

По молитвите на Твоите апостоли и на светителот Николај, помилуј нѐ.

А во другите два троични, да се кажува како што стои на нивниот крај.

Та́же стіхосло́вимъ ѱалти́рь.

Въ повседне́вной ᲂу҆́трени, є҆ктені́й по каѳі́смахъ не быва́ютъ, кромѣ̀ сꙋббѡ́тъ, ст҃ы́хъ съ вели́кимъ славосло́віемъ, предпра́зднества и҆ попра́зднества.

По и҆сполне́ніи же пе́рвагѡ стіхосло́вїѧ, твори́тъ діа́конъ, и҆лѝ і҆ере́й, ма́лꙋю є҆кте́нїю:

Па́ки и҆ па́ки ми́ромъ Гдⷭ҇ꙋ помо́лимсѧ.

Ли́къ: Гдⷭ҇и, поми́лꙋй.

Заствꙋпѝ, спасѝ, поми́лꙋй, и҆ сохранѝ на́съ, Бж҃е, Твое́ю блгода́тїю.

Ли́къ: Гдⷭ҇и, поми́лꙋй.

Прест҃ꙋ́ю, пречⷭ҇тꙋю, преблгⷭ҇ловє́ннꙋю, сла́внꙋю Влⷣчицꙋ на́шꙋ Бцⷣꙋ и҆ приснодв҃ꙋ Мр҃і́ю, со всѣ́ми ст҃ы́ми помѧнꙋ́вше, са́ми себѐ и҆ дрꙋ́гъ дрꙋ́га, и҆ ве́сь живо́тъ на́шъ Хрⷭ҇тꙋ̀ Бг҃ꙋ предади́мъ.

Ли́къ: Тебѣ̀, Гдⷭ҇и.

Возглаше́нїе:

Ꙗ҆́кѡ Твоѧ̀ держа́ва, и҆ Твоѐ є҆́сть ца́рство, и҆ си́ла, и҆ сла́ва, Ѻ҆ц҃а, и҆ Сн҃а, и҆ ст҃а́гѡ Дх҃а, ны́нѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ.

Ли́къ: А҆ми́нь. И҆ сѣда́ленъ по чи́нꙋ.

По в҃-мъ стіхосло́віи: Па́ки и҆ па́ки: и҆ про́чаѧ.

Возглаше́нїе:

Потоа се чита Псалтир.

Во секојдневната утрена, по катизмите, ектении нема, освен во сабота, на светители со големо славословие, претпразненство и попразненство.

По исполнување на првото стихословие, ѓаконот или свештеникот изговараат мала ектенија:

Пак и пак со мир да се помолиме на Господа.

Хорот: Господи помилуј.

Заштити, спаси помилуј и запази нѐ, Боже, со Твојата благодат.

Хорот: Господи помилуј.

Пресветата, пречистата, преблагословена, славна Владичица наша Богородица, и секогаш Дева, Марија, спомнувајќи ја со сите светии, нека себе си, еден друг, и сиот свој живот, на Христа Бога да го предадеме.

Хорот: На Тебе, Господи.

Возглас:

Зашто Твоја е власта, и Твое е царството, и силата и славата, на Отецот и Синот, и Светиот Дух, сега и секогаш, и во вечни векови.

Хорот: Амин. И седалниот по ред.

По второто стихословие: Пак и пак... и останатото.

Возглас:

Ꙗ҆́кѡ бла́гъ и҆ человѣколю́бецъ Бг҃ъ є҆сѝ, и҆ Тебѣ̀ сла́вꙋ возсыла́емъ, О҆ц҃ꙋ̀, и҆ Сн҃ꙋ, и҆ свѧто́мꙋ Дх҃ꙋ, ны́нѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ.

Ли́къ: А҆ми́нь. И҆ сѣда́ленъ по чи́нꙋ.

Ѿ Па́схи до ѿда́нїѧ, по стїхосло́вїи глаго́лемъ:

Воскресе́нїе Хр҇то́во ви́дѣвше, поклони́мсѧ свѧто́мꙋ Гд҇ꙋ Ї҆и҃сꙋ, є҆ди́номꙋ безгрѣ́шномꙋ. Крест̀ꙋ Твоемꙋ̀ покланѧ́емсѧ, Хр҇тѐ, и҆ свѧто́е воскре́сенїе Твоѐ пое́мъ и҆ сла́вимъ: Ты́ бо є҆сѝ Бг҃ъ на́шъ, ра́звѣ Тебѐ и҆но́гѡ не зна́емъ, и҆́мѧ Твоѐ и҆менꙋ́емъ. Прїиди́те, всѝ вѣ́рнїи, поклони́мсѧ свѧто́мꙋ Хр҇то́вꙋ воскресе́нїю: сѐ бо прїи҆́де кресто́мъ ра́дость всемꙋ̀ мі́рꙋ. Всегда̀ благословѧ́ще Гд҇а, пое́мъ воскресе́нїе є҆гѡ̀: распѧ́тїе бо претерпѣ́въ, сме́ртїю сме́рть разрꙋшѝ.

Посе́мъ, ѱало́мъ н҃:

Поми́лꙋй мѧ̀ Бж҃е, по вели́цѣй ми́лости твое́й, и҆ по мно́жествꙋ щедро́тъ твои́хъ ѡ҆чи́сти беззако́нїе моѐ. Наипа́че ѡ҆мы́й мѧ̀ ѿ беззако́нїѧ моегѡ̀, и҆ ѿ грѣха̀ моегѡ̀ ѡ҆чи́сти мѧ̀. Ꙗ҆́кѡ беззако́нїе моѐ а҆́зъ зна́ю, и҆ грѣ́хъ

Зашто Си благ и човекољубив Бог, и на тебе слава Ти вознесуваме, на Оца и Сина и Светиот Дух, сега и секогаш и во вечни векови.

Хорот: Амин. И седалниот по ред.

Од Велигден до оддание, по стихословијата велиме:

Откако го видовме Христовото воскресение, да Му се поклониме на светиот Господ Исус, Единствениот безгрешен. На Твојот крст му се поклонуваме Христе и Твоето свето воскресение го воспеваме и славиме. Зашто Ти си наш Бог и освен Тебе, друг не познаваме, и со Твоето име се именуваме. Дојдете сите верни, да се поклониме на светото Христово воскресение зашто ете, преку крстот дојде радост за целиот свет. Секогаш, благословувајќи Го Господа, да го воспеваме Неговото воскресение зашто Он, откако претрпе распнување, со смрт, ја разурна смртта.

Потоа, псалм 50

Помилуј ме, Боже, поради големата Твоја милост, и заради големата Твоја добрина избриши ги беззаконијата мои. Најнапред измиј ме од моето беззаконие и очисти ме од мојот грев, зашто беззаконието мое го знам и мојот грев е

мо́й предо мно́ю є҆́сть вы́нꙋ. Тебѣ̀ є҆ди́номꙋ согрѣши́хъ, и҆ лꙋка́вое предъ тобо́ю сотвори́хъ: ꙗ҆́кѡ да ѡ҆правди́шисѧ во словесѣ́хъ твои́хъ, и҆ побѣди́ши внегда̀ сꙋди́ти тѝ. Се́ бо въ беззако́нїихъ зача́тъ є҆́смь, и҆ во грѣсѣ́хъ роди́ мѧ ма́ти моѧ̀. Се́ бо и҆́стинꙋ возлюби́лъ є҆сѝ, безвѣ́стнаѧ и҆ та̑йнаѧ премꙋ́дрости твоеѧ̀ ꙗ҆ви́лъ мѝ є҆сѝ. Ѿкропи́ши мѧ̀ ѵ҆ссѡ́помъ, и҆ ѡ҆чи́щꙋсѧ: ѡ҆мы́еши мѧ̀, и҆ па́че снѣ́га ᲂу҆бѣлю́сѧ. Слꙋ́хꙋ моемꙋ̀ да́си ра́дость и҆ весе́лїе: возра́дꙋютсѧ кѡ́сти смире́нныѧ. Ѿврати̂ лицѐ твоѐ ѿ грѣ̑хъ мои́хъ, и҆ всѧ̑ беззакѡ́нїѧ моѧ̑ ѡ҆чи́сти. Се́рдце чи́сто сози́жди во мнѣ̀ Бж҃е, и҆ дꙋ́хъ пра́въ ѡ҆бновѝ во ᲂу҆тро́бѣ мое́й. Не ѿве́ржи менѐ ѿ лица̀ твоегѡ̀, и҆ Дх҃а твоегѡ̀ ст҃а́гѡ не ѿимѝ ѿ менѐ. Возда́ждь мѝ ра́дость спасе́нїѧ твоегѡ̀, и҆ дꙋ́хомъ влады́чнимъ ᲂу҆тверди́ мѧ. Наꙋчꙋ̀ беззакѡ́нныѧ пꙋтє́мъ твои̑мъ, и҆ нечести́вїи къ тебѣ̀ ѡ҆братѧ́тсѧ. И҆зба́ви мѧ̀ ѿ крове́й Бж҃е, Бж҃е спасе́нїѧ моегѡ̀: возра́дꙋетсѧ ѧ҆зы́къ мо́й пра́вдѣ твое́й. Гд҃и, ᲂу҆стнѣ̀ мои̑ ѿве́рзеши, и҆ ᲂу҆ста̀ моѧ̑ возвѣстѧ́тъ хвалꙋ̀ твою̀. Ꙗ҆́кѡ а҆́ще бы̀ восхотѣ́лъ є҆сѝ же́ртвы, да́лъ бы́хъ ᲂу҆́бѡ: всесожже́нїѧ не благоволи́ши. Же́ртва Бг҃ꙋ дꙋ́хъ сокрꙋше́нъ: се́рдце сокрꙋше́нно и҆ смире́нно Бг҃ъ не ᲂу҆ничижи́тъ.

секогаш пред мене. Пред Тебе единствениот згрешив и пред Тебе зло изврших, за да бидеш справедлив кога ќе пресудуваш и да победиш кога ќе судиш. Ете, во беззаконие сум зачнат и во грев ме роди мајката моја. Но, Ти ја засака вистината во срцето, и внатре во мене ми ја објави непознатата и тајната премудрост Твоја. Пороси ме со исоп, и ќе бидам чист; измиј ме и ќе бидам побел од снег. Дај ми да чујам радост и веселба, и ќе се зарадуваат коските мои ослабнати. Сврти го лицето Свое од гревовите мои и избриши ги сите мои беззаконија. Создај чисто срце во мене, Боже, и дух вистински обнови во мене. Не отфрлувај ме од лицето Свое и Светиот Дух Твој не одземај го од мене. Врати ми ја радоста, спасувајќи ме и со Својот моќен Дух зацврсти ме. Беззакониците ќе ги научам да одат по Твоите патишта, и безбожниците кон Тебе ќе се обрнуваат. Избави ме од крвта, Боже, на моето спасение, и јазикот мој ќе се зарадува на Твојата правда. Господи, отвори ја устата моја и устата моја ќе ја објави пофалата Твоја; оти, да сакаше жртва, јас ќе Ти ја принесев; но сепалениците не ги сакаш. Жртвата пред Бога е смирен дух; срце понизно и смирено Ти, Боже не отфрлуваш. Господи, направи му добро на

Ѹ҆бла́жи, Гдⷭ҇и, благоволе́нїемъ Твои́мъ Сїѡ́на, и҆ да сози́ждꙋтсѧ стѣ̑ны і҆ерꙋсали́мскїѧ. То́гда благоволи́ши жє́ртвꙋ пра́вды, возноше́нїе и҆ всесожига́ємаѧ: тогда̀ возложа́тъ на ѻ҆лта́рь Тво́й тельцы̀.

Та́же, дїа́конъ, и҆лѝ і҆ере́й, глаго́летъ моли́твꙋ сїю̀:

Спаси́, Бж҃е, лю́ди Твоѧ̑, и҆ благослови̇̀ достоѧ́нїе Твоѐ:

Ли́къ: Гдⷭ҇и, поми́лꙋй, в҃і.

Свѧще́нникъ возгла́съ:

Млⷭ҇тїю и҆ щедро́тами, и҆ человѣколю́бїемъ є҆диноро́днагѡ Твоегѡ̀ Сн҃а, съ ни́мже благослове́нъ є҆сѝ, со пресвѧты́мъ и҆ бла́гимъ и҆ животворѧ́щимъ Твои́мъ Дх҃омъ, ны́нѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ.

Ли́къ: А҆ми́нь.

И҆ начина́емъ пѣ́сни и҆ кано́ны.

По г҃-й пѣ́сни твори́тъ і҆ере́й ма́лꙋю є҆ктенї́ю:

Па́ки и҆ па́ки: Застꙋпи́, спаси́: Пресвѧтꙋ́ю, пречи́стꙋю:

Сион, според благоволението Свое, воздигни ги ѕидовите ерусалимски. Тогаш ќе Ти бидат угодни жртвите на правдата, вознесувањата и жртвите сепаленици; тогаш на Твојот олтар ќе принесуваат телци.

Потоа, ѓаконот или свештеникот ја кажуваат оваа молитва:

Спаси ги, Боже, Твоите луѓе, и благослови го наследството Твое...

Хорот: Господи помилуј. (12 пати)

Свештеникот, возглас:

По милоста, добрините и човекољубието на Единородниот Твој Син, со Кого си благословен, со пресветиот, и благиот и животворен Твој Дух, сега и секогаш, и во вечни векови.

Хорот: Амин.

И се почнува Канонот.

По Третата песна, свештеникот кажува мала ектенија:

Пак и пак... Боже, заштити нè, спаси... Спомнувајќи ја, пресветата...

Возглашéніе:

Ꙗ҆́кѡ Ты̀ є҆сѝ Бг҃ъ на́шъ, и҆ Тебѣ̀ сла́ву возсыла́емъ, Ѻ҆ц҃ꙋ̀, и҆ Сн҃ꙋ, и҆ свѧто́му Дх҃ꙋ, ны́нѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ.

Ли́къ: А҆ми́нь.

Та́же сѣда́ленъ.

По ѕ҃-й пѣ́сни єктенїа̀:

Па́ки и҆ па́ки: Засту́пи, спасѝ: Пресвѧту́ю, пречи́стую:

Возгласъ:

Ты́ бо є҆сѝ ца́рь ми́ра, и҆ спа́съ ду́шъ на́шихъ, и҆ Тебѣ̀ сла́ву возсыла́емъ, Ѻ҆ц҃ꙋ̀, и҆ Сн҃ꙋ, и҆ свѧто́му Дх҃ꙋ, ны́нѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ.

Ли́къ: А҆ми́нь.

Конда́къ, и҆ ї҆́косъ.

По ѡ҆кончанїи катава́сїи во́смой пѣ́сни, дїа́конъ и҆лѝ і҆ере́й возглаша́етъ:

Бц҃у и҆ Ма́терь свѣ́та въ пѣ́снехъ возвели́чимъ.

Пѣ́снь девѧ́таѧ.

Пѣ́снь Бц҃ы, ѿ Лукѝ свѧта́гѡ є҆ѵа́гелїа.

Возглас:

Зашто Ти си наш Бог, и Тебе слава Ти вознесуваме, на Оца, и Сина и Светиот Дух, сега и секогаш, и во вечни векови.

Хорот: Амин.

Потоа, седалниот.

По Шестата песна, ектенијата:

Пак и пак... Боже заштити нè, спаси... Спомнувајќи ја пресветата...

Возглас:

Зашто, Ти си Цар на мирот и Спасител на нашите души, и Тебе слава Ти вознесуваме, на Оца, и Сина и Светиот Дух, сега и секогаш, и во вечни векови.

Хорот: Амин.

Кондакот и икосот.

По завршувањето на Осмата песна од катавасијата, ѓаконот или свештеникот возгласуваат:

Богородица, и Мајката на светлината, во песни ја величаме.

Девета песна.

Песната на Богородица, од светото Евангелие по Лука.

Вели́читъ душа̀ моѧ̀ Гдⷭ҇а, и҆ возра́довасѧ дх҃ъ мо́й ѡ҆ Бз҃ѣ спⷭ҇ѣ мое́мъ.

Къ коемꙋ́ждо же сті́хꙋ припѣва́емъ: Честнѣ́йшꙋю херꙋві́мъ:

Ꙗ҆́кѡ призрѣ̀ на смире́нїе рабы̀ своеѧ̀, се́ бо ѿ нынѣ̀ оу҆блажа́тъ мѧ̀ всѝ ро́ди.

Ꙗ҆́кѡ сотворѝ мнѣ̀ вели́чїе си́льный, и҆ свѧ́то и҆́мѧ є҆гѡ̀, и҆ ми́лость є҆гѡ̀ въ ро́ды родѡ́въ боѧ́щымсѧ є҆гѡ̀.

Сотворѝ держа́вꙋ мы́шцею свое́ю, расточѝ го́рдыѧ мы́слїю се́рдца и҆́хъ.

Низложѝ си́льныѧ со престѡ́лъ, и҆ вознесѐ смире́нныѧ, а҆́лчꙋщыѧ и҆спо́лни бла́гъ, и҆ богатѧ́щыѧсѧ ѿпꙋстѝ тщы̑.

Воспрїѧ́тъ І҆і҆ра́илѧ ѻ҆́трока своегѡ̀, помѧнꙋ́ти ми́лости, ꙗ҆́коже глаго́ла ко ѻ҆тцє́мъ на́шымъ, А҆враа́мꙋ и҆ сѣ́мени є҆гѡ̀ да́же до вѣ́ка.

По девѧ́той пѣ́сни:

Досто́йно є҆́сть ꙗ҆́кѡ вои́стиннꙋ блажи́ти тѧ̀ Бцⷣꙋ, присноблаже́ннꙋю и҆ пренепоро́чнꙋю и҆ Ма́терь Бг҃а на́шегѡ. Честнѣ́йшꙋю херꙋві̑мъ и҆ сла́внѣйшꙋю без̾ сравне́нїѧ серафі̑мъ, без̾ и҆стлѣ́нїѧ Бг҃а Сло́ва ро́ждшꙋю, сꙋ́щꙋю Бцⷣꙋ тѧ̀ велича́емъ.

А҆́ще предпра́зднество же и҆лѝ попра́зднество, Досто́йно є҆́сть: не поетсѧ, но Хвіе є҆ктенїа.

Мојата душа Го велича Господа и мојот дух се зарадува во Бога, Спасителот мој.

По секој стих, пееме: Почесна од херувимите и неспоредливо преславна од серафимите, нетлено си го родила Бога Словото, тебе, која си Богородица, те величаме.

Оти ја погледна смиреноста на слугинката Своја и, ете, отсега ќе ме ублажуваат сите родови;

Зашто Силниот ми направи големи дела и свето е Неговото име; и милоста Негова е од колено на колено за оние, што се бојат од Него.

Он покажа сила со раката Своја; ги распрсна оние што се гордеат со мислите во срцата свои;

Ги симна силните од престоли и ги воздигна смирените, гладните ги исполни со добра, а богатите ги отпушти празни;

Го прифати Израилот, својот слуга, сеќавајќи се на милоста, како што им зборуваше на татковците наши, на Авраама и на семејството негово довека.

По деветата песна:

Достојно е, навистина, да те ублажуваме Богородице, присноблажена и пренепорочна и Мајка на нашиот Бог. Почесна од херувимите и неспоредливо преславна од серафимите, нетлено си го родила Бога Словото, тебе, која си Богородица, те величаме.

Ако е претпразненство пак, или попразненство, Достојно е... не се пее, но веднаш ектенија.

По д҃ пѣ́сни, ектенїа:

Па́ки и҆ па́ки: Заст8пи̑, спаси̑: Пресвѧ́т8ю, пречи́ст8ю:

Возглашє́нїе:

Ꙗ҆́кѡ Тѧ̀ хва́лѧтъ всѧ̑ си̑лы небє́сныѧ, и҆ Тебѣ̀ сла́в8 возсылаемъ, Ѻ҆ц҃8̀, и҆ С҃н8, и҆ свѧтóм8 Д҃х8, нн҃ѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ.

Ли́къ: А҆ми́нь.

По се́мъ є҆ѯапостїла́рїи пра́здника и҆ли̑ днѐ, по ѹ҆ста́в8, въ сл8чи́вшїйсѧ гла́съ.

А҆́ще же є҆́сть четыредесѧ́тница, глаго́лемъ свѣти́льны по три́жды въ сл8чи́вшїйсѧ гла́съ.

И҆ Хві́е

ХВАЛИТНЫ.

А҆́ще ѹ҆̀бѡ є҆́сть свѧты́й и҆мѣ́ѧй вели́кое славосло́вїе, поє́тсѧ Всѧ́кое дыха́нїе: и҆ про́чаѧ, ꙗ҆́коже ѹ҆каза́сѧ въ ѹ҆́трени воскре́сной.

По Деветата песна, ектенија:

Пак и пак... Боже, заштити нѐ, спаси... Спомнувајќи ја, пресветата...

Возглас:

Зашто Тебе Те фалат сите небесни сили и Тебе слава Ти вознесуваме на Оца и Сина и Светиот Дух, сега и секогаш и во вечни векови.

Хорот: Амин

По ова, следуваат егзапостиларите на празникот или на денот, според типикот, на предвидениот глас.

Ако е света Четириесетница, ги кажуваме светилните, по трипати на гласот што преовладува.

И потоа:

ХВАЛИТНИ

Ако е светител кој има големо славословие, се пее: Сѐ што дише... и останатото, како што е речено во Воскресната утрена.

А҆́ще же и҆ны́й де́нь, си́це:

Пе́рвый ли́къ:

Хвали́те Гдⷭ҇а съ небе́съ.

Припѣ́въ: Тебѣ̀ подоба́етъ пѣ́снь Бг҃ꙋ.

То́йже ли́къ:

Хвали́те Гдⷭ҇а съ небе́съ, хвали́те є҆го̀ въ вы́шнихъ.

Тебѣ̀ подоба́етъ пѣ́снь Бг҃ꙋ.

Вторы́й ли́къ:

Хвали́те є҆го̀ всѝ а҆́нгели є҆гѡ̀, хвали́те є҆го̀ всѧ̑ си́лы є҆гѡ̀.

Тебѣ̀ подоба́етъ пѣ́снь Бг҃ꙋ.

Хвали́те є҆го̀ со́лнце и҆ лꙋна̀, хвали́те є҆го̀ всѧ̑ ѕвѣ̑зды и҆ свѣ́тъ. Хвали́те є҆го̀ небеса̀ небе́съ, и҆ вода̀ ꙗ҆̀же превы́ше небе́съ. Да восхвалѧ́тъ и҆́мѧ гдⷭ҇не: ꙗ҆́кѡ то́й речѐ, и҆ бы́ша: то́й повелѣ̀, и҆ созда́шасѧ. Поста́ви ѧ҆̀ въ вѣ́къ и҆ въ вѣ́къ вѣ́ка: повелѣ́нїе положѝ, и҆ не ми́мѡ и҆де́тъ. Хвали́те Гдⷭ҇а ѿ землѝ, ѕмі̑еве, и҆ всѧ̑ бе́здны: ѻ҆́гнь, гра́дъ, снѣ́гъ, го́лоть, дꙋ́хъ бꙋ́ренъ, творѧ̑щаѧ сло́во є҆гѡ̀: Го́ры и҆ всѝ хо́лми, древа̀ плодонѡ́сна и҆ всѝ ке́дри: Ѕвѣ́рїе и҆ всѝ ско́ти, га́ди и҆ пти̑цы перна̑ты: Ца́рїе зе́мстїи и҆ всѝ лю́дїе, кнѧ̑зи и҆ всѝ сꙋдї́и зе́мстїи: Ю҆́ноши и҆ дѣ̑вы, ста́рцы съ ю҆но́тами да восхвалѧ́тъ и҆́мѧ гдⷭ҇не, ꙗ҆́кѡ воз-

Ако пак, е друг ден, ова:

Првиот хор:

Припев : Фалете Го Господа на небесата.

Тебе, Ти прилега песна, на Бога.

Истиот хор:

Фалете Го Господа на небесата, фалете Го на височините.

Тебе, Ти прилега песна, на Бога.

Вториот хор:

Фалете Го, сите ангели Негови, фалете Го, сите војски Негови.

Тебе, Ти прилега песна, на Бога.

Фалете Го, сонце и месечино, фалете Го сите ѕвезди и светила. Фалете Го, небеса на небесата и водите над небесата. Нека го фалат името на Господа, зашто Он рече и тие се јавија, заповеда - и се создадоа; ги постави за секогаш и за вечни времиња; даде наредби кои нема да се нарушат. Фалете Го Господа од земјата, вие, сите али и бездни; огнот и градот, снегот и мразот, и ти, бурен ветру, кој го исполнуваш словото Негово; гори и сите возвишенија, плодородни дрвја и сите кедри, ѕверови и сиот добиток, влекачи и птици крилати, цареви земни и сите народи, кнезови и сите земни судии, момчиња и девојки, старци со децата - сите нека

несе́сѧ и҆́мѧ тогѡ̀ є҆ди́нагѡ: и҆сповѣ́данїе є҆гѡ̀ на землѝ и҆ на небесѝ. И҆ вознесе́тъ ро́гъ людѐй свои́хъ: пѣ́снь всѣ̑мъ преподѡ́бнымъ є҆гѡ̀, сынѡ́мъ і҆с҃левымъ, лю́демъ приближа́ющымсѧ є҆мꙋ̀.

Ѱало́мъ рмѳ҃.

Воспо́йте гдⷭ҇еви пѣ́снь но́вꙋ, хвале́нїе є҆гѡ̀ въ це́ркви преподо́бныхъ. Да возвесели́тсѧ і҆сра́иль ѡ҆ сотво́ршемъ є҆го̀, и҆ сы́нове сїѡ́ни возра́дꙋютсѧ ѡ҆ царѝ свое́мъ: Да восхва́лѧтъ и҆́мѧ є҆гѡ̀ въ ли́цѣ, въ тѷмпа́нѣ и҆ ѱалти́ри да пою́тъ є҆мꙋ̀. Ꙗ҆́кѡ благоволи́тъ гдⷭ҇ь въ лю́дехъ свои́хъ, и҆ вознесе́тъ кро́ткїѧ во спасе́нїе. Восхва́лѧтсѧ преподо́бнїи во сла́вѣ, и҆ возра́дꙋютсѧ на ло́жахъ свои́хъ. Возноше́нїѧ бж҃їѧ въ горта́ни и҆́хъ, и҆ мечѝ ѻ҆бою́дꙋ ѻ҆́стры въ рꙋка́хъ и҆́хъ: Сотвори́ти ѿмще́нїе во ꙗ҆зы́цѣхъ, ѡ҆бличе́нїѧ въ лю́дехъ: Свѧза́ти царѝ и҆́хъ пꙋ́ты, и҆ сла́вныѧ и҆́хъ рꙋчны́ми ѡ҆ко́вы желѣ́зными.

Ѿ здѣ̀ начина́емъ стїхи̑ры, а҆́ще є҆́сть:

На ѕ҃: Сотвори́ти въ ни́хъ сꙋ́дъ напи́санъ: сла́ва сїѧ̀ бꙋ́детъ всѣ̑мъ преподѡ́бнымъ є҆гѡ̀.

Ѱало́мъ рн҃.

Хвали́те бг҃а во свѧты́хъ є҆гѡ̀, хвали́те є҆го̀ во ᲂу҆тверже́нїи си́лы є҆гѡ̀.

го фалат името на Господа; зашто само Неговото име е возвишено; Него Го фалат на небото и земјата. Он ќе ја подигне силата на Својот народ; Он ги прославува сите Свои светии, синовите Израилови, на народот, кој Му е близок.

Псалм 149

Запејте Му на Господа нова песна; похвала за Него да се чуе во храмот на светиите. Нека се весели Израилот на својот Создател; а синовите на Сион, нека се радуваат на својот Цар. Нека го фалат името Негово во оро, со тимпани и со гусли нека Го слават, зашто Господ го сака Својот народ и ќе ги возвиши кротките, спасувајќи ги. Ќе се развеселат светиите во слава, ќе се зарадуваат врз леглата свои. Славословија за Бога ќе има во устите нивни и двоостер меч - во рацете нивни, за да извршат одмазда над народите, за казна над племињата, да ги врзат во вериги царевите нивни и нивните властелини - со железни окови на рацете.

Одовде ги започнуваме стихирите, ако има:

На 6. Да го извршат над нив напишаниот суд. Тоа ќе биде славата за сите Негови светии.

Псалм 150

Фалете Го Бога во Неговата светиња, фалете Го во цврстината на силата Негова.

На д҃: Хвали́те є҆го̀ на си́лахъ є҆гѡ̀, хвали́те є҆го̀ по мно́жествꙋ вели́чествїѧ є҆гѡ̀.

Хвали́те є҆го̀ во гла́сѣ трꙋ́бнѣмъ, хвали́те є҆го̀ во ѱалти́ри и҆ гꙋ́слехъ.

Хвали́те є҆го̀ въ тv́мпанѣ и҆ ли́цѣ, хвали́те є҆го̀ во стрꙋ́нахъ и҆ ѻ҆рга́нѣ.

Хвали́те є҆го̀ въ кv́мвалѣхъ доброгла́сныхъ, хвали́те є҆го̀ въ кv́мвалѣхъ восклица́нїѧ. Всѧ́кое дыха́нїе да хва́литъ Гд҇а.

А҆́ще стїхи́ръ хвали́тныхъ не бꙋ́детъ, то̀, по Сла́ва, и҆ ны́нѣ, глаго́лемъ си́це:

Тебѣ̀ сла́ва подоба́етъ. Гд҇и Бж҇е на́шъ, и҆ Тебѣ̀ сла́вꙋ возсыла́емъ, Ѻ҆ц҇ꙋ̀, и҆ Сн҇ꙋ, и҆ свѧто́мꙋ Дх҇ꙋ, ны́нѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ, а҆ми́нь.

А҆́ще же поло́жены стїхи̑ры свѧто́мꙋ, и҆лѝ предпра́зднествꙋ, и҆лѝ попра́зднествꙋ, тогда̀ по стїхи́рахъ глаго́летъ:

Сла́ва Тебѣ̀ показа́вшемꙋ на́мъ свѣ́тъ.

Сла́ва въ вы́шнихъ Бг҇ꙋ, и҆ на земли̑ ми́ръ, въ человѣ́цѣхъ благоволе́нїе. Хва́лимъ Тѧ̀, благослови́мъ Тѧ̀, кла́нѧемтисѧ, славосло́вимъ Тѧ̀, благодари́мъ Тѧ̀, вели́кїѧ ра́ди сла́вы Твоеѧ̀. Гд҇и царю̀ небе́сный, Бж҇е Ѻ҆́ч҇е вседержи́телю, Гд҇и Сн҇е є҆диноро́дный, І҆и҃се Хр҇тѐ, и҆ свѧты́й Дш҇е. Гд҇и Бж҇е, а҆́гнче бж҇їй, Сн҇е ѻ҆-

На 4. Фалете Го поради неговите сили, фалете Го поради многуте величија Негови.

Фалете Го со трубен звук, фалете Го со псалтир и гусли;

Фалете Го со тимпани и во оро, фалете Го на струни и со свирка;

Фалете Го со милозвучни кимвали, фалете Го со кимвали громогласни! Сè што дише - нека Го фали Господа!

Ако нема фалбени стихири, тогаш по Слава, и сега... го кажуваме ова:

Тебе слава Ти прилега, Господи Боже наш, и Тебе слава Ти вознесуваме, на Оца и Сина и светиот Дух, сега и секогаш, и во вечни векови. Амин.

Ако се отпеани стихирите на светителот, или на претпразненството, или на попразненството, тогаш, по стихирите, веднаш:

Слава на Тебе, Кој ни ја покажа светлината.

Слава на Бога во височините и мир на земјата, меѓу луѓето добра волја. Те фалиме, Те благословуваме, Ти се поклонуваме, Те славиме, Ти благодариме поради Твојата голема слава. Господи, Цару небески, Боже, Оче, Седржителу, Господи Сине Единороден, Исусе Христе, и Свети Духу. Господи Боже, Јагне Божјо, Сине на

те́чь, взе́млѧй грѣхѝ мі́ра, поми́луй на́съ: взе́млѧй грѣхѝ мі́ра, прїими̑ моли́тву на́шу. Сѣдѧ́й ѡ̑десну́ю Ѻ҆ц҃а̀, поми́луй на́съ. Ꙗ҆́кѡ Ты̀ є҆сѝ є҆ди́нъ ст҃ъ, Ты̀ є҆сѝ є҆ди́нъ Гд҃ь, Ї҆и҃съ Хрⷭ҇то́съ, во сла́ву Бг҃а Ѻ҆ц҃а̀, а҆ми́нь.

На всѧ́къ де́нь благословлю́ Тѧ̀, и҆ восхвалю̀ и҆́мѧ Твоѐ во вѣ́ки, и҆ въ вѣ́къ вѣ́ка.

Гд҃и, прибѣ́жище бы́лъ є҆сѝ на́мъ въ ро́дъ и҆ ро́дъ. А҆́зъ рѣ́хъ: Гд҃и, поми́луй мѧ̀, и҆сцѣлѝ ду́шу мою̀, ꙗ҆́кѡ согрѣши́хъ Тебѣ̀. Гд҃и, къ Тебѣ̀ прибѣго́хъ, наꙋчѝ мѧ̀ твори́ти во́лю Твою̀, ꙗ҆́кѡ Ты̀ є҆сѝ Бг҃ъ мо́й: ꙗ҆́кѡ ᲂу҆ Тебѐ и҆сто́чникъ живота̀, во свѣ́тѣ Твое́мъ ᲂу҆́зримъ свѣ́тъ: проба́ви ми́лость Твою̀ вѣ́дꙋщымъ Тѧ̀.

Та́же:

Сподо́би, Гд҃и, въ де́нь се́й безъ грѣха̀ сохрани́тисѧ на́мъ. Благослове́нъ є҆сѝ, Гд҃и Бж҃е ѻ҆те́цъ на́шихъ, и҆ хва́льно и҆ просла́влено и҆́мѧ Твоѐ во вѣ́ки, а҆ми́нь.

Бꙋ́ди, Гд҃и, ми́лость Твоѧ̀ на на́съ, ꙗ҆́коже ᲂу҆пова́хомъ на Тѧ̀. Благослове́нъ є҆сѝ, Гд҃и, наꙋчѝ мѧ̀ ѡ҆правда́нїемъ Твои̑мъ. Благослове́нъ є҆сѝ, Влады́ко, вразꙋмѝ мѧ̀ ѡ҆правда́нїемъ Твои̑мъ. Благослове́нъ є҆сѝ, ст҃ы́й, просвѣтѝ мѧ̀ ѡ҆правда́нїи Твои́ми.

Гд҃и, ми́лость Твоѧ̀ во вѣ́къ, дѣ́лъ рꙋ́кꙋ

Отецот кој ги земаш гревовите на светот, помилуј нѐ. Ти Кој ги земаш гревовите на светот, прими ја нашата молитва. Ти Кој седиш од десно на Оца, помилуј нѐ, зашто Ти си Единствен свет, Ти си Единствен Господ, Исус Христос, во слава на Бога Оца. Амин.

Секој ден ќе Те благословувам и ќе Го фалам Твоето име вечно, и во вечни векови.

Господи, Ти си ни бил прибежиште од род во род. Јас реков: Господи, помилуј ме и исцели ја мојата душа, зашто згрешив пред Тебе. Господи, кон Тебе прибегнав, научи ме да ја исполнувам Твојата волја, зашто Ти си мој Бог. Зашто во Тебе е изворот на животот; во Твојата светлина ќе видиме светлина. Продолжи ја Твојата милост кон тие што Те познаваат.

Потоа:

Удостој не, Господи, во овој ден да се сочуваме од грев. Благословен Си, Господи, Боже на нашите оци. И фалено и прославувано е Твоето име во веки. Амин.

Нека биде, Господи, Твојата милост кон нас, како што се надевавме во Тебе. Благословен си, Господи, научи ме на повелбите Твои. Благословен Си, Владико вразуми ме со повелбите Твои. Благословен Си, Свети, просвети ме со повелбите Твои.

Господи, Твојата милост е вечна, делата на

Твое́ю не пре́зри. Тебѣ̀ подоба́етъ хвала̀, Тебѣ̀ подоба́етъ пѣ́ніе, Тебѣ̀ сла́ва подоба́етъ, О҆ц҃ꙋ̀, и҆ Сн҃ꙋ, и҆ свѧто́мꙋ Дх҃ꙋ, нн҃ѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ, а҆ми́нь.

Та́же дїа́конъ, и҆лѝ і҆ере́й:

И҆спо́лнимъ оу҆́треннюю моли́твꙋ на́шꙋ Гдⷭ҇еви.

Ли́къ: Гдⷭ҇и, поми́лꙋй.

Застꙋпѝ, спасѝ, поми́лꙋй и҆ сохранѝ на́съ, Бж҃е, Твое́ю благода́тїю.

Ли́къ: Гдⷭ҇и, поми́лꙋй.

Днѐ всегѡ̀ соверше́нна, ст҃а, ми́рна и҆ безгрѣ́шна, оу҆ Гдⷭ҇а про́симъ.

На є҆ди́номъ ко́емждо проше́нїи ли́къ пое́тъ: Пода́й, Гдⷭ҇и.

Ли́къ: Тебѣ̀, Гдⷭ҇и.

Возглаша́етъ і҆ере́й:

Ꙗ҆́кѡ Бг҃ъ ми́лости и҆ щедро́тъ и҆ человѣколю́бїѧ є҆сѝ,

Ли́къ: А҆ми́нь.

І҆ере́й: Ми́ръ всѣ̑мъ.

Ли́къ: И҆ дꙋ́хови твоемꙋ̀.

Дїа́конъ: Главы̀ на́шѧ Гдⷭ҇еви приклони́мъ.

Ли́къ: Тебѣ̀, Гдⷭ҇и.

Твоите раце не презирај ги. Тебе Ти прилега пофалба, Тебе Ти прилега пеење, Тебе Ти прилега слава - на Оца и Сина и Светиот Дух, сега и секогаш, и во вечни векови, амин.

Тогаш ѓаконот или свештеникот:

Да ја исполниме нашата утринска молитва пред Господа.

Хорот: Господи, помилуј.

Заштити, спаси, помилуј и запази нѐ, Боже, со Твојата благодат.

Хорот: Господи, помилуј.

Овој ден, совршен, свет, мирен, и безгрешен, го просиме од Господа.

На секоја од прозбите, хорот пее: Подај, Господи.

Хорот: На Тебе, Господи.

Свештеникот возгласува:

Зашто, Ти си Бог на милоста, и добрините и човекољубието…

Хорот: Амин.

Свештеникот: Мир на сите.

Ѓаконот: Вашите глави, приклонете ги пред Господа.

Хорот: На Тебе, Господи.

Возглашáетъ:

Твоé бо є҆́сть, є҆́же ми́ловати и҆ спасáти ны̀, Бж҃е нáшъ,

Ли́къ: А҆ми́нь.

Тáже стїхи̑ры на стїхо́внѣ.

Сті́хъ а҃: И҆спо́лнихомсѧ заѹ҆́тра ми́лости Твоеѧ̀, Гдⷭ҇и, и҆ возрáдовахомсѧ, и҆ возвесели́хомсѧ: во всѧ҄ дни̑ нáшѧ возвесели́хомсѧ, за дни̑ въ нѧ́же смири́лъ ны̀ є҆сѝ, лѣ́та въ нѧ́же ви́дѣхомъ ѕлáѧ. И҆ при́зри на рабы҄ Твоѧ҄, и҆ на дѣлà Твоѧ҄, и҆ настáви сы́ны и҆́хъ.

Сті́хъ в҃: И҆ бѹ́ди свѣ́тлость Гдⷭ҇а Бг҃а нáшегѡ на нáсъ, и҆ дѣлà рѹ́къ нáшихъ и҆спрáви на нáсъ, и҆ дѣ́ло рѹ́къ нáшихъ и҆спрáви.

Слáва, и҆ ны́нѣ, богоро́диченъ.

Тáже:

Бл҃го є҆́сть и҆сповѣ́датисѧ Гдⷭ҇ви, и҆ пѣ́ти и҆́мени Твоемѹ̀, Вы́шнїй, возвѣщáти заѹ҆́тра ми́лость Твою̀, и҆ и҆́стинѹ Твою̀ на всѧ́кѹ но́щь.

Посе́мъ, Трисвѧто́е. Прес҃вѧтáѧ Трⷪ҇це: Ѻ҆ч҃е нáшъ: І҆ерéй: Ꙗ҆́кѡ Твоѐ є҆́сть цáрство: Тропáрь с҃вѧтáгѡ.

Слáва, и҆ ны́нѣ, богоро́диченъ.

И҆ а҆́бїе є҆ктенїà сѹгѹ́баѧ:

Поми́лѹй нáсъ, Бж҃е, по вели́цѣй ми́лости Твое́й, мо́лимтисѧ, ѹ҆слы́ши и҆ поми́лѹй.

На є҆ди́номъ ко́емждо прошéнїи ли́къ поéтъ: Гдⷭ҇и, поми́лѹй, три́жды.

Возгласува:

Зашто Твое е да милуваш и да не спасуваш, Боже наш...

Хорот: Амин.

Потоа, стихири на стиховните:

Стих 1. Се исполнивме изутрина со Твојата милост, Господи, се зарадувавме и се развеселивме во сите наши дни. Се развеселивме за оние дни, кога си не понижил, за годините во кои видовме зло. Па погледни на слугите Твои и делата Твои, и научи ги синовите нивни.

Стих 2. И славата на нашиот Господ Бог, нека биде врз нас, и во делата на рацете наши помагај нѝ, и во делата на рацете наши поправи нѐ.

Слава, и сега, богородичен.

Потоа:

Добро е да се слави Господ и да Му се пее на името Твое, Севишни, наутро да се објавува милоста Твоја и секоја ноќ - вистината Твоја.

Потоа, Трисвето. Пресвета ТроицеЩ Оче нашЩ Свештеникот: Зашто Твое е царствотоЩ Тропар на светителот.

Слава, и сега, богородичен.

И веднаш, Удвоена (сугуба) ектенија:

Помилуј нѐ, Боже, по Твојата голема милост, Ти се молиме, услиши нѐ и помилуј.

На секоја од овие прозби, хорот пее: Господи, помилуј. (трипати)

Їере́й возглаша́етъ:

Ꙗ҆́кѡ ми́лостивъ и҆ человѣколю́бецъ Бг҃ъ є҆-сѝ.

Ли́къ: А҆ми́нь

По возгла́сѣ, дїа́конъ: Премꙋ̀дрость.

Ли́къ же: Благословѝ.

Їере́й: Сы́й благослове́нъ Хрⷭ҇то́съ Бг҃ъ на́шъ всегда̀, нн҃ѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ.

Ли́къ: А҆ми́нь. Оу҆твердѝ, Бж҃е, свѧтꙋ́ю правосла́внꙋю вѣ́рꙋ, правосла́вныхъ хрїстїа́нъ, во вѣ́къ вѣ́ка.

И҆ а҆́бїе чтѐцъ а҃-й ча́съ. По ѡ҆конча́нїи а҃-гѡ часа̀, їере́й твори́тъ соверше́нный ѿпꙋ́стъ.

А҆́ще є҆́сть четыредесѧ́тница:

Бла́го є҆́сть и҆сповѣ́датисѧ Гдⷭ҇еви, и҆ пѣ́ти и҆́мени Твоемꙋ̀, вы́шнїй, возвѣща́ти заꙋ́тра ми́лость Твою̀, и҆ и҆́стинꙋ Твою̀ на всѧ́кꙋ но́щь. Два́жды.

И҆ Трисвѧто́е. Пресвѧта́ѧ Трⷪ҇це: По Ѻ҆́ч҃е на́шъ: Їере́й: Ꙗ҆́кѡ Твоѐ є҆́сть ца́рство:

Мы́ же глаго́лемъ:

Въ хра́мѣ стоѧ́ще сла́вы Твоеѧ̀, на небесѝ стоѧ́ти мни́мъ: Бцⷣе, две́рь небе́снаѧ, ѿве́рзи

Свештеникот возгласува:

Зашто Си милостив и човекољубец Бог…

Хорот: Амин.

По возгласот, ѓаконот: Премудрост.

Хорот, пак: Благослови.

Благословен да е Христос, нашиот Бог постојано, сега и секогаш, и во вечни векови.

Хорот: Амин. Утврди ја Боже, светата православна вера, православните христијани, во вечни векови.

И потоа псалтот го започнува Првиот час. По завршувањето на Првиот час, свештеникот го прави предвидениот Отпуст.

Ако е света Четириесетница:

Добро е да се слави Господ и да Му се пее на името Твое, Севишни, наутро да се објавува милоста Твоја и секоја ноќ - вистината Твоја. (двапати)

Потоа, Трисвето. Пресвета Троице… Оче наш… Свештеникот: Зашто Твое е царството…

Ние, пак, велиме:

Стоејќи во храмот на Твојата слава, мислиме дека стоиме на небото, Богородице,

на́мъ двє́ри ми́лости твоеѧ̀.

Та́же, Гдⷭ҇и, поми́лѹй, м҃.

Сла́ва, и҆ ны́нѣ:

Честнѣ́йшѹю херѹві́мъ и҆ сла́внѣйшѹю без̾ сравне́нїѧ серафі́мъ, без̾ и҆стлѣ́нїѧ Бг҃а Сло́ва ро́ждшѹю, сꙋ́щѹю Бцⷣѹ тѧ̀ велича́емъ.

И҆́менемъ гдⷭ҇нимъ благослови̑, ѻ҆́тче.

Їере́й:

Сы́й благослове́нъ Хрⷭ҇то́съ Бг҃ъ на́шъ, всегда̀, ны́нѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ.

Ли́къ: А҆ми́нь.

И҆ мы̀ глаго́лемъ:

Небе́сный ца́рю, на́рода на́шего ѹ҆кре-пѝ, вѣ́рѹ ѹтверди, ꙗ҆зы́ки ѹ҆кротѝ, мі́ръ ѹ҆мирѝ, гра́дъ се́й (и҆лѝ ве́сь, и҆лѝ свѧтѹ́ю ѻ҆би́тель сїю̀) до́брѣ сохранѝ: пре́жде ѿше́дшыѧ ѻ҆тцы̀ и҆ бра́тїю на́шѹ въ селе́нїихъ пра́ведныхъ ѹ҆чинѝ, и҆ на́съ въ покаѧ́нїи и҆ и҆сповѣ́данїи прїимѝ, ꙗ҆́кѡ бла́гїй и҆ человѣколю́бецъ.

Їере́й чте́тъ моли́твѹ свѧта́гѡ Е҆фре́ма сѷ́рїна:

Гдⷭ҇и и҆ Влады́ко живота̀ моегѡ̀, дѹ́хъ пра́здности, ѹ҆ны́нїѧ, любонача́лїѧ и҆ праздносло́вїѧ не да́ждь мѝ. Покло́нъ.

Врато небесна отвори ни ги вратите на твојата милост.

Потоа: Господи, помилуј.(40 пати)

Слава, и сега:

Почесна од херувимите и неспоредливо пославна од серафимите, нетлено си го родила Бога Словото, тебе, која си Богородица, те величаме.

Во името на Господа, благослови оче!

Свештеникот:

Благословен да е Христос, нашиот Бог, постојано, сега, секогаш и во вечни векови. Амин.

И ние велиме:

Небески Цару, укрепи ја верата и зацврсти ја, смири ги народите, светот смири го, добро сочувај ја Светата Црква, оците и браќата наши, кои порано починаа, насели ги во населбите на праведниците, а нас прими не` во покајание и исповедание, зашто Ти си добар и човекољубив.

Свештеникот ја чита молитвата на свети Ефрем Сирин:

Господи и Владико на мојот живот, не давај ми дух на леност, безволност, властољубие и празнословие.Метанија.

Дꙋ́хъ же цѣломꙋ́дрїѧ, смиреномꙋ́дрїѧ, терпѣ́нїѧ и҆ любвѐ, да́рꙋй ми̑ рабꙋ̀ Твоемꙋ̀. Покло́нъ.

Ѥ҆́й, Гдⷭ҇и Царю̀, да́рꙋй ми̑ зрѣ́ти моѧ҄ согрѣше́нїѧ, и҆ не ѡ҆сꙋжда́ти бра́та моегѡ̀, ꙗ҆́кѡ благослове́нъ є҆сѝ во вѣ́ки вѣкѡ́въ, а҆ми́нь. Покло́нъ.

И҆ по покло́нѣхъ, ча́съ пе́рвый.

Даруј ми, пак, како на Твој раб, Дух на целомудреност, смиреност, трпение и љубов. Метанија.

Еј, Господи, Цару, дај ми да ги согледам моите прегрешенија за да не го осудувам мојот брат, зашто Си благословен во вечни векови. Амин. Метанија.

По метаниите, Првиот час.

Оу҆́трєнѧ воскре́снаѧ и҆ пра́здничнаѧ.

По вели́цѣй є҆ктені́и, поє́тсѧ во гла́съ тропарѧ̀ настоѧ́щагѡ днѐ:

Бг҃ъ Гдⷭ҇ь, и҆ ꙗ҆ви́сѧ на́мъ, благослове́нъ грѧды́й во и҆́мѧ гдⷭ҇не.

Стїхъ а҃: И҆сповѣ́дайтесѧ Гдⷭ҇еви, ꙗ҆́кѡ бла́гъ, ꙗ҆́кѡ въ вѣ́къ ми́лость є҆гѡ̀.

Стїхъ в҃: Ѡ҆бы́шедше ѡ҆бы́доша мѧ̀, и҆ и҆́менемъ гдⷭ҇нимъ противлѧ́хсѧ и҆̀мъ.

Стїхъ г҃: Не оу҆мрꙋ̀, но жи́въ бꙋ́дꙋ, и҆ повѣ́мъ дѣла̀ гдⷭ҇нѧ.

Стїхъ д҃: Ка́мень, є҆го́же небрего́ша зи́ждꙋщїи, се́й бы́сть во гла́вꙋ оу҆́гла: ѿ Гдⷭ҇а бы́сть се́й, и҆ є҆́сть ди́венъ во ѻ҆че́сѣхъ на́шихъ.

Та́же глаго́лемъ тропа́рь слꙋчи́вшїйсѧ два́жды, и҆ богоро́диченъ въ то́йже гла́съ. А҆́ще слꙋча́тсѧ два̀ тропарѧ̀, всегда̀ пе́рвый глаго́лется два́жды, та́же вторы́й, и҆ богоро́диченъ.

Та́же стїхосло́вимъ ѱалти́рь.

По и҆сполне́нїи же пе́рвагѡ стїхосло́вїѧ, твори́тъ дїа́конъ, и҆ли̂ і҆ере́й, ма́лꙋю є҆ктені́ю:

УТРЕНА НЕДЕЛНА И ПРАЗНИЧНА

По големата ектенија, се пее по гласот на тропарот на престојниот ден:

Бог Господ ни се јави, благословен е оној што доаѓа во името Господово.

Стих 1. Фалете Го Господа, зашто е добар, зашто е вечна Неговата милост.

Стих 2. Ме заокружија од сите страни, но со името на Господа ги одвраќав.

Стих 3. Нема да умрам, но ќе живеам за да ги кажувам делата на Господа.

Стих 4. Каменот што ѕидарите го отфрлија, стана аголен камен. Од Господа е ова, и чудесно е во нашите очи.

Тогаш го кажуваме тропарот (двапати) и богородичниот од истиот глас. Ако се случат два тропари, првиот секогаш, се кажува двапати, потоа вториот, и богородичниот.

Тогаш, се чита Псалтир.

По исполнување ча првото стихословие, ѓаконот или свештеникот, кажуваат мала ектенија.

Па́ки и҆ па́ки ми́ромъ Гдⷭ҇у помо́лимсѧ.

Ли́къ: Гдⷭ҇и, поми́лѹй.

Ли́къ: Тебѣ̀, Гдⷭ҇и.

Возглаше́нїе:

Ꙗ҆́кѡ Твоѧ̀ держа́ва, и҆ Твоѐ є҆́сть ца́рство, и҆ си́ла, и҆ сла́ва, Ѻ҆ц҃а̀, и҆ С҃на, и҆ свѧта́гѡ Дх҃а, нн҃ѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ.

Ли́къ: А҆ми́нь. И҆ сѣда́ленъ по чи́нѹ.

По в҃-мъ стїхосло́вїи: Па́ки и҆ па́ки: и҆ прѡ́чаѧ.

Возглаше́нїе:

Ꙗ҆́кѡ бла́гъ и҆ человѣколю́бецъ Бг҃ъ є҆сѝ, и҆ Тебѣ̀ сла́вѹ возсыла́емъ, Ѻ҆ц҃ѹ̀, и҆ С҃нѹ, и҆ свѧто́мѹ Дх҃ѹ, нн҃ѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ.

Ли́къ: А҆ми́нь. И҆ сѣда́ленъ по чи́нѹ.

Посе́мъ въ пра́здники и҆, а҆́ще поло́жено, въ недѣ́ли пое́тсѧ

ПОЛѶЕЛЕ́Й.

Ѱало́мъ рлд҃.

Хвали́те и҆́мѧ Гдⷭ҇не, хвали́те ра́бї Гдⷭ҇а.

Припѣ́въ: А҆ллилꙋ́їа.

Стоѧ́щїи во хра́мѣ Гдⷭ҇ни, во дво́рѣхъ до́мѹ Бг҃а на́шегѡ.

Пак и пак, во мир да се помолиме на Господа.

Хорот: Господи, помилуј.

Хорот: На Тебе, Господи.

Возглас:

Зашто, Твоја е власта и Твое е царството и силата и славата на Оца и Сина и Светиот Дух, сега и секогаш и во вечни векови.

Хорот: Амин. И седалниот по ред.

По Второто стихословие, Пак и пак: и останатото.

Возглас:

Зашто Си благ и човекољубец Бог и Тебе слава Ти вознесуваме на Оца и Сина и Светиот Дух, сега и секогаш и во вечни векови.

Хорот: Амин. И седалниот по ред.

Потоа, во празници и во недели, како што е предвидено, се пее:

ПОЛИЕЛЕИ

Псалм 134

Фалете го името Господово, фалете го, слуги Господови.

Припев: Алилуја.

Вие кои стоите во домот Господов, во дворовите од домот на нашиот Бог.

Хвали́те Гд҇а, ꙗ҆́кѡ бла́гъ Гд҇ь: по́йте и҆́мени є҆гѡ̀, ꙗ҆́кѡ добро̀.

Ꙗ҆́кѡ Ї҆а́кѡва и҆збра̀ себѣ̀ Гд҇ь, Ї҆сра́илѧ въ достоѧ́нїе себѣ̀.

Ꙗ҆́кѡ а҆́зъ позна́хъ, ꙗ҆́кѡ ве́лїй Гд҇ь, и҆ Гд҇ь на́шъ надъ всѣ́ми бо́ги.

Всѧ̑, є҆ли̑ка восхотѣ̀ Гд҇ь, сотворѝ на небесѝ и҆ на землѝ, въ мора́хъ и҆ во всѣ́хъ бе́զднахъ.

Возводѧ̀ ѡ҆́блаки ѿ послѣ́днихъ землѝ, мѡ́лнїи въ до́ждь сотворѝ: и҆зводѧ́й вѣ́тры ѿ сокро́вищъ свои́хъ.

И҆́же поразѝ пе́рвенцы є҆гѵ́петскїѧ, ѿ человѣ́ка до скота̀.

Посла̀ зна́менїѧ и҆ чꙋдеса̀ посредѣ̀ тебѐ, є҆гѵ́пте: на фараѡ́на и҆ на всѧ̑ рабы̑ є҆гѡ̀.

И҆́же поразѝ ꙗ҆зы́ки мнѡ́ги, и҆ и҆збѝ царѝ крѣ́пки.

Сїѡ́на царѧ̀ а҆морре́йска, и҆ Ѡ҆́га царѧ̀ васа́нска, и҆ всѧ̑ ца̑рствїѧ ханаа́нска.

И҆ дадѐ зе́млю и҆́хъ достоѧ́нїе, достоѧ́нїе Ї҆сра́илю лю́демъ свои̑мъ.

Гд҇и и҆́мѧ твоѐ во вѣ́къ, и҆ па́мѧть твоѧ̀ въ ро́дъ и҆ ро́дъ.

Ꙗ҆́кѡ сꙋди́ти и҆́мать Гд҇ь лю́демъ свои̑мъ, и҆ ѡ҆ ра́бѣхъ свои́хъ ѹ҆мо́литсѧ.

І҆́дѡли ꙗ҆зы̑къ сребро̀, и҆ зла́то, дѣла̀ рꙋ́къ человѣ́ческихъ.

Ѹ҆ста̀ и҆́мꙋтъ, и҆ не возглаго́лютъ: ѻ҆́чи и҆́мꙋтъ, и҆ не ѹ҆́зрѧтъ.

Фалете Го Господа, зашто Господ е добар; пејте му на името Негово, зашто тоа е мило;

Зашто Господ го избра Јакова, Израилот, за свое наследство.

Бидејќи познав дека Господ е велик и дека нашиот Господ е над сите богови.

Сѐ што посака Господ создаде на небото и на земјата, во морињата и во сите бездни;

Доведувајќи облаци од краиштата на земјата, молњи при дожд создаде, Он, Кој ги изведува ветровите од скровиштата нивни.

Оној, Кој ги порази првенците во Египет, од човек до добиток,

Покажа знаци и чудеса среде тебе, Египте, на фараонот и на сите слуги негови,

Порази многу народи и истреби силни цареви.

Сион, царот аморејски, и Ог, царот васански, и сите цареви хanански;

И му ја даде нивната земја во наследство на Својот народ, Израилот.

Господи, името Твое е вечно; Господи споменот за Тебе е од род во род.

Зашто Господ ќе му суди на Својот народ и ќе биде милостив над слугите Свои.

Идоли на незнабожците се среброто и златото, дело на раце човечки.

Имаат уста, но не говорат; имаат очи, но не гледаат.

Оу҆́ши и҆́мꙋтъ, и҆ не ᲂу҆слы́шатъ: нижѐ бо є҆́сть ду́хъ во ᲂу҆стѣ́хъ и҆́хъ.

Подо́бни и҆̀мъ да бꙋ́дꙋтъ творѧ́щїи ѧ҆̀, и҆ всѝ надѣ́ющїисѧ на нѧ̀.

До́ме і҆сра́илевъ, благослови́те гдⷭ҇а: до́ме а҆арѡ́нь, благослови́те гдⷭ҇а: до́ме леѵі́инъ, благослови́те гдⷭ҇а.

Бо́ѧщїисѧ гдⷭ҇а, благослови́те гдⷭ҇а.

Благослове́нъ гдⷭ҇ь ѿ сїѡ́на, живы́й во і҆ерꙋсали́мѣ.

Ѱало́мъ рл҃е.

И҆сповѣ́дайтесѧ гдⷭ҇еви, ꙗ҆́кѡ бла́гъ: ꙗ҆́кѡ въ вѣ́къ ми́лость є҆гѡ̀.

Припѣ́въ: А҆ллилꙋ́їа.

И҆сповѣ́дайтесѧ бг҃ꙋ бого́въ: ꙗ҆́кѡ въ вѣ́къ ми́лость є҆гѡ̀.

И҆сповѣ́дайтесѧ гдⷭ҇еви господе́й: ꙗ҆́кѡ въ вѣ́къ ми́лость є҆гѡ̀.

Сотво́ршемꙋ чꙋдеса̀ ве́лїѧ є҆ди́номꙋ: ꙗ҆́кѡ въ вѣ́къ ми́лость є҆гѡ̀.

Сотво́ршемꙋ небеса̀ ра́зꙋмомъ: ꙗ҆́кѡ въ вѣ́къ ми́лость є҆гѡ̀.

Оу҆тверди́вшемꙋ зе́млю на вода́хъ: ꙗ҆́кѡ въ вѣ́къ ми́лость є҆гѡ̀.

Сотво́ршемꙋ свѣти̑ла ве́лїѧ є҆ди́номꙋ: ꙗ҆́кѡ въ вѣ́къ ми́лость є҆гѡ̀.

Со́лнце во ѡ҆́бласть днѐ: ꙗ҆́кѡ въ вѣ́къ ми́лость є҆гѡ̀.

Лꙋнꙋ̀ и҆ ѕвѣ̑зды во ѡ҆́бласть но́щи: ꙗ҆́кѡ въ вѣ́къ ми́лость є҆гѡ̀.

Имаат уши, но не слушаат, ниту, пак, во устата нивна има здив.

Слични на нив нека бидат и оние, што ги прават, и сите кои на нив се надеваат.

Доме Израилев, благословувај Го Господа! Доме Аронов, благословувај Го Господа! Доме Левиев, благословувај Го Господа!

И вие кои се боите од Господа, благословувајте Го Господа. Нека е благословен Господ од Сион, Кој живее во Ерусалим!

Псалм 135

Славете Го Господа, зашто е добар, зашто е вечна милоста Негова.

Припев: Алилуја.

Славете Го Бога на боговите, зашто е вечна милоста Негова.

Славете Го Господа над господарите, зашто е вечна милоста Негова.

Единиот Кој прави големи чудеса, зашто е вечна милоста Негова.

Кој премудро го создаде небото, зашто е вечна милоста Негова.

Кој ја утврди земјата врз водите, зашто е вечна милоста Негова.

Единиот Кој ги создаде големите светила, зашто е вечна милоста Негова.

Сонцето - да управува со денот, зашто е вечна милоста Негова.

Месечината и ѕвездите - да управуваат со ноќта, зашто е вечна милоста Негова.

Порази́вшемꙋ Є҆гѵ́пта съ пе́рвенцы є҆гѡ̀: ꙗ҆́кѡ въ вѣ́къ млⷭ҇ть є҆гѡ̀.

И҆ и҆зве́дшемꙋ І҆и҃ля ѿ среды̀ и҆́хъ: ꙗ҆́кѡ въ вѣ́къ млⷭ҇ть є҆гѡ̀.

Рꙋко́ю крѣ́пкою и҆ мы́шцею высо́кою: ꙗ҆́кѡ въ вѣ́къ млⷭ҇ть є҆гѡ̀.

Раздѣ́льшемꙋ чермно́е мо́ре въ раздѣлє́нїѧ: ꙗ҆́кѡ въ вѣ́къ млⷭ҇ть є҆гѡ̀.

И҆ прове́дшемꙋ І҆и҃ля посредѣ̀ є҆гѡ̀: ꙗ҆́кѡ въ вѣ́къ млⷭ҇ть є҆гѡ̀.

И҆ и҆стрѧ́сшемꙋ Фараѡ́на, и҆ си́лꙋ є҆гѡ̀ въ мо́ре чермно́е: ꙗ҆́кѡ въ вѣ́къ млⷭ҇ть є҆гѡ̀.

Прове́дшемꙋ лю́ди своѧ̀ въ пꙋсты́ни: ꙗ҆́кѡ въ вѣ́къ млⷭ҇ть є҆гѡ̀.

Порази́вшемꙋ цари̑ ве́лїѧ: ꙗ҆́кѡ въ вѣ́къ млⷭ҇ть є҆гѡ̀.

И҆ ᲂу҆би́вшемꙋ цари̑ крѣ́пкїѧ: ꙗ҆́кѡ въ вѣ́къ млⷭ҇ть є҆гѡ̀.

Сїѡ́на царѧ̀ а҆морре́йска: ꙗ҆́кѡ въ вѣ́къ млⷭ҇ть є҆гѡ̀:

И҆ Ѡ҆́га царѧ̀ васа́нска: ꙗ҆́кѡ въ вѣ́къ млⷭ҇ть є҆гѡ̀:

И҆ да́вшемꙋ зе́млю и҆́хъ достоѧ́нїе: ꙗ҆́кѡ въ вѣ́къ млⷭ҇ть є҆гѡ̀:

Достоѧ́нїе І҆и҃лю рабꙋ̀ своемꙋ̀: ꙗ҆́кѡ въ вѣ́къ млⷭ҇ть є҆гѡ̀:

Ꙗ҆́кѡ во смире́нїи на́шемъ помѧнꙋ̀ ны̀ Гдⷭ҇ь: ꙗ҆́кѡ въ вѣ́къ млⷭ҇ть є҆гѡ̀:

И҆ и҆зба́вилъ ны̀ є҆́сть ѿ врагѡ́въ на́шихъ: ꙗ҆́кѡ въ вѣ́къ млⷭ҇ть є҆гѡ̀:

Кој го порази Египет и првородените негови, зашто е вечна милоста Негова.

Кој го изведе Израилот од средината нивна, зашто е вечна милоста Негова.

Со цврста рака и подигната мишка, зашто е вечна милоста Негова.

Кој го раздвои Црвеното море, зашто е вечна милоста Негова.

И го преведе Израилот среде него, зашто е вечна милоста Негова.

А фараонот и војската негова ги фрли во Црвеното море, зашто е вечна милоста Негова.

Кој го преведе својот народ преку пустињата, зашто е вечна милоста Негова.

Кој ги порази големите цареви, зашто е вечна милоста Негова.

И ги погуби силните цареви, зашто е вечна милоста Негова, и

Сион, царот аморејски, зашто е вечна милоста Негова.

И Ог, царот васански, зашто е вечна милоста Негова.

И му ја даде земјата во наследство, зашто е вечна милоста Негова.

Во наследство на Својот слуга, Израилот, зашто е вечна милоста Негова.

Кој се сеќава на нас во нашата смиреност, зашто е вечна милоста Негова.

И нè избавува од непријателите наши, зашто е вечна милоста Негова.

Да́ѧй пи́щꙋ всѧ́кой пло́ти: ꙗ҆́кѡ въ вѣ́къ ми́лость є҆гѡ̀.

І҆сповѣ́дайтесѧ Бг҃ꙋ небе́снѡмꙋ: ꙗ҆́кѡ въ вѣ́къ ми́лость є҆гѡ̀.

Въ недѣ́лю, ли́къ Хвалитѣ поетъ сїѧ̑

Тропарѝ воскре́сны.

Гла́съ є҃.

Припѣ́въ: Благослове́нъ є҆сѝ, Гдⷭ҇и, научѝ мѧ̀ ѡ҆правда̑нїємъ Твои̑мъ.

А҆́гг҃ельскїй собо́ръ ѹ҆диви́сѧ, зрѧ̀ Тебѐ въ мє́ртвыхъ вмѣни́вшасѧ, сме́ртнꙋю же, Сп҃се, крѣ́пость разори́вша, и҆ съ собо́ю А҆да́ма воздви́гша, и҆ ѿ а҆́да всѧ̑ свобо́ждша.

Почто̀ мν҆́ра съ ми́лостивными слеза́ми, ѽ ѹ҆чени́цы, растворѧ́ете, блиста́ѧйсѧ во гро́бѣ а҆́гг҃елъ мν҆роно́сицамъ вѣща́ше: ви́дите вы̀ гро́бъ, и҆ ѹ҆разꙋмѣ́йте, Сп҃съ бо воскре́се ѿ гро́ба.

Ѕѣлѡ̀ ра́нѡ мν҆роно́сицы теча́хꙋ ко гро́бꙋ Твоемꙋ̀ рыда́ющыѧ, но предста̀ къ ни̑мъ а҆́гг҃елъ и҆ речѐ: рыда́нїѧ вре́мѧ преста̀, не пла́чите, воскре́сенїе же а҆по́столѡмъ рцы́те.

Мν҆роно́сицы же́ны, съ мν҆́ры прише́дшыѧ ко гро́бꙋ Твоемꙋ̀, Сп҃се, рыда́хꙋ: а҆́гг҃елъ же къ ни̑мъ речѐ, глаго́лѧ: что̀ съ ме́ртвыми жи-

И Кој дава храна на секое тело, зашто е вечна милоста Негова.

Славете Го небесниот Бог, зашто е вечна милоста Негова.

Во неделите, хорот ги пее овие

ТРОПАРИ ВОСКРЕСНИ:

Глас 5.

Припев: Благословен си, Господи, научи ме на повелбите Твои.

Ангелскиот собор се восхити, гледајќи Те сместен меѓу мртвите, Спасителу, смртната сила, пак, ја разори и со Себе Адама го подигна и од адот сите ги ослободи.

Зошто мирото со милостивните солзи, о, ученички, го растворивте? Блескајќи во гробот, ангел на мироносиците им зборуваше: погледнете го гробот и сфатете, дека Спасителот воскресна од гробот.

Многу рано мироносиците трчаа кон Твојот гроб, плачејќи, но застана пред нив ангелот и рече: времето за плачење помина, не плачете, но воскресението објавете им го на апостолите.

Мироносиците жени, пристигнаа со миро кај гробот Твој, Спасителу, и плачеа. Ангелот, пак, им рече: зошто мислите дека Живиот е со

ва́го помышлѧ́ете; ꙗ҆́кѡ Бг҃ъ воскре́се ѿ гро́ба.

Сла́ва, тро́иченъ:

Поклони́мсѧ Ѻ҆ц҃ꙋ̀, и҆ є҆гѡ̀ Сн҃ови, и҆ свѧто́мꙋ Дх҃ꙋ, свѧте́й Тр҃цѣ во є҆ди́номъ сꙋ́ществѣ, съ серафі́мы зовꙋ́ще: ст҃ъ, ст҃ъ, ст҃ъ є҆сѝ Гдⷭ҇и.

И҆ ны́нѣ, богоро́диченъ:

Жизнода́вца ро́ждши, грѣха̀, дв҃о, А҆да́ма и҆зба́вила є҆сѝ, ра́дость же Є҆ѵ҃ѣ въ печа́ли мѣ́сто подала̀ є҆сѝ: па́дшыѧ же ѿ жи́зни къ се́й напра́ви, и҆зъ тебѐ воплоти́выйсѧ Бг҃ъ и҆ человѣ́къ.

А҆ллилꙋ́їа, а҆ллилꙋ́їа, а҆ллилꙋ́їа, сла́ва Тебѣ̀ Бж҃е. Три́жды.

По́слѣ тропаре́й: А҆́нгельскій собо́ръ: ма́лаѧ є҆ктенїа̀ и҆ возгла́съ:

Ꙗ҆́кѡ благослови́сѧ и҆́мѧ Твоѐ, и҆ просла́висѧ ца́рство Твоѐ, Ѻ҆ц҃а̀, и҆ Сн҃а, и҆ свѧта́гѡ Дх҃а, ны́нѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ.

Ли́къ: А҆ми́нь.

Та́же ѵ҆пако́й и҆ степе́нны гла́са.

мртвите? Како Бог Он воскресна од гробот.

Слава, троичен:

Да се поклониме на Оца и Неговиот Син, и на Светиот Дух: на Светата Троица, единосушна, со серафимите пеејḱи: свет, свет, свет си, Господи.

И сега, богородичен:

Откако Животодавецот Го роди Дево, Адама од гревот го избави. На Ева, пак, радост наместо мака ѝ подари; а паднатите, преку неа, кон живот ги обрати, откако од тебе се овоплоти Бог и човекот.

Алилуја, алилуја, алилуја, слава Ти, Боже. (трипати)

По тропарите: Ангелскиот собор... мала ектенија и возгласот:

Зашто се благослови Твоето име, и се прослави Твоето царство, на Оца, и Сина, и Светиот Дух, сега и секогаш и во вечни векови.

Потоа, ипакој и степените на гласот.

А҆́ще же є҆́сть пра́здникъ, по скончѧ́нїи полѵеле́а, пое́тсѧ велича́нїе. Посе́мъ, а҆́ще нѣ́сть недѣ́лѧ, а҆бїе є҆ктені̑а ма́лаѧ, съ возгла́сомъ:

Ꙗ҆́кѡ благослови́сѧ и҆́мѧ Твое̑:

И҆ пою́тсѧ сѣда́лны пра́здника и҆ сїѧ̑ степе́нны во гла́съ д҃:

Ѿ ю҆́ности моеѧ̀, мно́зи бо́рютъ мѧ̀ стра́сти: но са́мъ мѧ̀ застꙋпи̇̀ и҆ спаси̇̀, Спа́се мо́й.

Ненави́дѧщїи Сїѡ́на, посрами́тесѧ ѿ Гдⷭ҇а: ꙗ҆́кѡ трава̀ бо ѻ҆́гнемъ бꙋ́дете и҆зсо́хше.

Сла́ва, и҆ ны́нѣ:

Свѧты́мъ Дх҃омъ вса́ка дꙋша̀ живи́тсѧ, и҆ чистото́ю возвыша́етсѧ, свѣтлѣ́етсѧ тро́ическимъ є҆ди́нствомъ, свѧщеннота́йнѣ.

По степе́нныхъ а҆бїе: Во́нмемъ, премꙋ́дрость, во́нмемъ, и҆ прокі́менъ гла́са, и҆ли̑ пра́здника. И҆ па́ки дїа́конъ:

Гдⷭ҇ꙋ помо́лимсѧ.

Їере́й возглаша́етъ:

Ꙗ҆́кѡ свѧ́тъ є҆си̑, Бж҃е на́шъ, и҆ во свѧты́хъ

Ако е празник, по завршувањето на Полиелеите, се пее Величание. Потоа, ако не е недела, веднаш мала ектенија, со возгласот:

Зашто се благослови Твоето име...

И се пеат седалните на празникот, и овие степени на глас 4:

Од мојата младост, со страсти се борам: но Самиот, заштити ме и спаси ме, Спасителу мој.

Вие што го мразите Сион, засрамете се од Господа, зашто, ќе бидете исушени како трева со оган.

Слава, и сега:

Секоја душа живее со светиот Дух и кон чистота се возвишува, се осветлува со свештената тајна на Троичното единство.

По степените, веднаш: Да внимаваме, премудрост, да внимаваме, и Прокименот на гласот, или на празникот. И пак, ѓаконот:

На Господа да Му се помолиме.

Свештеникот возгласува:

Зашто Си свет Боже наш, и во светиите

почива́еши, и҆ Тебѣ̀ сла́вꙋ возсыла́емъ, О҆ц҃ꙋ̀, и҆ С҃нꙋ̀, и҆ свѧто́мꙋ Дх҃ꙋ̀, ны́нѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ.

Ли́къ: А҆ми́нь.

Діа́конъ:

Всѧ́кое дыха́ніе да хвали́тъ Гд҇а.

Ли́къ пое́тъ: Всѧ́кое дыха́ніе да хвали́тъ Гд҇а.

Діа́конъ же глаго́летъ сті́хъ:

Хвали́те Бг҃а во свѧты́хъ є҆гѡ̀, хвали́те є҆гѡ̀ во оу҆твержде́ніи си́лы є҆гѡ̀.

Ли́къ: Всѧ́кое дыха́ніе да хвали́тъ Гд҇а.

Діа́конъ: Всѧ́кое дыха́ніе.

Ли́къ: Да хвали́тъ Гд҇а.

И҆ по се́мъ возглаша́етъ діа́конъ:

И҆ ѡ҆ сподо́битисѧ на́мъ слы́шанію свѧта́гѡ є҆ѵа́нгелїа, Гд҇а Бг҃а мо́лимъ.

Ли́къ: Гд҇и, поми́лꙋй, три́жды.

Діа́конъ: Премꙋ́дрость, про́сти, оу҆слы́шимъ свѧта́гѡ є҆ѵа́нгелїа.

И҆ іере́й: Ми́ръ всѣ̑мъ.

Ли́къ: И҆ дꙋ́хови твое́мꙋ. И҆ зачи́н:

Ѿ и҆́мѧ рекъ свѧта́гѡ є҆ѵа́нгелїа чте́ніе.

Ли́къ: Сла́ва Тебѣ̀, Гд҇и, сла́ва Тебѣ̀.

Діа́конъ: Во́нмемъ. И҆ глаго́летъ іере́й оу҆́тренее є҆ѵа́нгелїе.

почиваш, и Тебе слава Ти вознесуваме, на Оца и Сина и Светиот Дух, сега и секогаш и во вечни векови.

Хорот: Амин.

Ѓаконот:

Сè што дише, да Го фали Господа.

Хорот пее: Сè што дише, да Го фали Господа.

Ѓаконот пак, го кажува стихот:

Фалете Го Бога во Неговата светиња, фалете Го во цврстината на силата Негова.

Хорот: Сè што дише, да Го фали Господа.

Ѓаконот: Да Го фали Господа.

И по ова, ѓаконот возгласува:

Да се удостоиме, за слушање на Светото Евангелие, Господа Бога Го молиме.

Псалтот: Господи, помилуј. (трипати)

Ѓаконот: Премудрост, пазете, да го ислушаме светото Евангелие.

Свештеникот: Мир на сите.

Хорот: И со духот Твој. И веднаш:

Од, (името), светото Евангелие ќе се чита.

Хорот: Слава, Ти, Господи, слава Ти.

Ѓаконот: Да внимаваме. И свештеникот го кажува утреното Евангелие.

По прочте́нїи є҆ѵⷢ҇лїа, ли́къ поє́тъ, а҆́ще є҆́сть недѣ́лѧ:

Воскресе́нїе хрⷭ҇то́во ви́дѣвше, поклони́мсѧ свѧто́мꙋ Гдⷭ҇ꙋ І҆и҃сꙋ, є҆ди́номꙋ безгрѣ́шномꙋ. Крестꙋ̀ Твоемꙋ̀ покланѧ́емсѧ, Хрⷭ҇тѐ, и҆ свѧто́е воскре́сенїе Твоѐ поє́мъ и҆ сла́вимъ: Ты́ бо є҆сѝ Бг҃ъ на́шъ, ра́звѣ Тебѐ и҆но́гѡ не зна́емъ, и҆́мѧ Твоѐ и҆менꙋ́емъ. Прїиди́те, всѝ вѣ́рнїи, поклони́мсѧ свѧто́мꙋ хрⷭ҇то́вꙋ воскресе́нїю: сѐ бо прїи́де кресто́мъ ра́дость всемꙋ̀ мі́рꙋ. Всегда̀ благословѧ́ще Гдⷭ҇а, поє́мъ воскресе́нїе є҆гѡ̀: распѧ́тїе бо претерпѣ́въ, сме́ртїю сме́рть разрꙋши̇̀.

Посе́мъ ѱало́мъ н҃:

Поми́лꙋй мѧ̀ Бж҃е, по вели́цѣй ми́лости твое́й, и҆ по мно́жествꙋ щедро́тъ твои́хъ ѡ҆чи́сти беззако́нїе моѐ. Наипа́че ѡ҆мы́й мѧ̀ ѿ беззако́нїѧ моегѡ̀, и҆ ѿ грѣха̀ моегѡ̀ ѡ҆чи́сти мѧ̀. Ꙗ҆́кѡ беззако́нїе моѐ а҆́зъ зна́ю, и҆ грѣ́хъ мо́й предо мно́ю є҆́сть вы́нꙋ. Тебѣ̀ є҆ди́номꙋ согрѣ́шихъ, и҆ лꙋка́вое предъ тобо́ю сотвори́хъ: ꙗ҆́кѡ да ѡ҆правди́шисѧ во словесѣ́хъ твои́хъ, и҆ побѣди́ши внегда̀ сꙋди́ти тѝ. Сѐ бо въ беззако́нїихъ зача́тъ є҆́смь, и҆ во грѣсѣ́хъ роди́

По прочитувањето на Евангелието, хорот пее, ако е недела:

Откако го видовме Христовото воскресение, да Му се поклониме на светиот Господ Исус, Единствениот безгрешен. На Твојот крст се поклонуваме, Христе, и Твоето свето воскресение го воспеваме и славиме. Зашто Ти си наш Бог, и освен Тебе, друг не познаваме, и со Твоето име се именуваме. Дојдете сите верни, да се поклониме на светото Христово воскресение, зашто, ете - преку крстот дојде радост за целиот свет. Секогаш, благословувајќи Го Господа, да го воспеваме Неговото воскресение, зашто Он, откако претрпе распнување, смртта ја разруши со смрт.

Потоа, Псалм 50:

Помилуј ме, Боже, поради големата Твоја милост, и заради големата Твоја добрина избриши ги беззаконијата мои. Најнапред измиј ме од моето беззаконие и очисти ме од мојот грев, зашто беззаконието мое го знам и мојот грев е секогаш пред мене. Пред Тебе единствениот згрешив и пред Тебе зло изврших, за да бидеш справедлив кога ќе пресудуваш и да победиш кога ќе судиш. Ете, во беззаконие сум

мѧ мати моѧ. Се бо истинꙋ возлюбилъ еси, безвѣстнаѧ и тайнаѧ премꙋдрости твоеѧ ꙗвилъ ми еси. Ѿкропиши мѧ ѵссѡпомъ, и ѡчищꙋсѧ: ѡмыеши мѧ, и паче снѣга оубѣлюсѧ. Слꙋхꙋ моемꙋ даси радость и веселїе: возрадꙋютсѧ кѡсти смиренныѧ. Ѿврати лице твое ѿ грѣхъ моихъ, и всѧ беззакѡнїѧ моѧ ѡчисти. Сердце чисто созижди во мнѣ Бже, и дꙋхъ правъ ѡбнови во оутробѣ моей. Не ѿвержи мене ѿ лица твоегѡ, и Дха твоегѡ свѧтагѡ не ѿими ѿ мене. Воздаждь ми радость спасенїѧ твоегѡ, и дꙋхомъ владычнимъ оутверди мѧ. Наꙋчꙋ беззакѡнныѧ пꙋтемъ твоимъ, и нечестивїи къ тебѣ ѡбратѧтсѧ. Избави мѧ ѿ кровей Бже, Бже спасенїѧ моегѡ: возрадꙋетсѧ ѧзыкъ мой правдѣ твоей. Гди, оустнѣ мои ѿверзеши, и оуста моѧ возвѣстѧтъ хвалꙋ твою. Ꙗкѡ аще бы восхотѣлъ еси жертвы, далъ быхъ оубѡ: всесожженїѧ не благоволиши. Жертва Бгꙋ дꙋхъ сокрꙋшенъ: сердце сокрꙋшенно и смиренно Бгъ не оуничижитъ. Оублажи, Гди, благоволенїемъ твоимъ Сїѡна, и да созиждꙋтсѧ стѣны Їерꙋсалимскїѧ. Тогда благоволиши жертвꙋ правды, возношенїе и всесожегаемаѧ: тогда возложатъ на ѻлтарь твой тельцы.

зачнат и во грев ме роди мајката моја. Но, Ти ја засака вистината во срцето, и внатре во мене ми ја објави непознатата и тајната премудрост Твоја. Пороси ме со исоп, и ќе бидам чист; измиј ме и ќе бидам побел од снег. Дај ми да чујам радост и веселба, и ќе се зарадуваат коските мои ослабнати. Сврти го лицето Свое од гревовите мои и избриши ги сите мои беззаконија. Создај чисто срце во мене, Боже, и дух вистински обнови во мене. Не отфрлувај ме од лицето Свое и Светиот Дух Твој не одземај го од мене. Врати ми ја радоста, спасувајќи ме и со Својот моќен Дух зацврсти ме. Беззакониците ќе ги научам да одат по Твоите патишта, и безбожниците кон Тебе ќе се обрнуваат. Избави ме од крвта, Боже, на моето спасение, и јазикот мој ќе се зарадува на Твојата правда. Господи, отвори ја устата моја и устата моја ќе ја објави пофалата Твоја; оти, да сакаше жртва, јас ќе Ти ја принесев; но сепалениците не ги сакаш. Жртвата пред Бога е смирен дух; срце понизно и смирено Ти, Боже не отфрлуваш. Господи, направи му добро на Сион, според благоволениeто Свое, воздигни ги ѕидовите ерусалимски. Тогаш ќе Ти бидат угодни жртвите на правдата, вознесувањата и жртвите сепаленици; тогаш на Твојот олтар ќе принесуваат телци.

Потоа се пее стихирата на празникот, или ова песнопение:

Слава:

По молитвите на апостолите, Милостиви, очисти ги нашите многубројни согрешенија.

И сега:

По молитвите на Богородица, Милостиви, очисти ги нашите многубројни согрешенија.

Потоа, глас 6:

Помилуј ме Боже, поради големата Твоја милост и заради големата Твоја добрина, очисти ги моите беззаконија.

Потоа, ако е недела:

Воскресна Исус од гробот, како што прорече, нѝ даде живот вечен и голема милост.

Ако е празник, се пее стихирата на празникот.

Потоа, ѓаконот или свештеникот ја кажуваат молитвата:

Спаси ги, Боже, Твоите луѓе...

Хорот: Господи, помилуј. (12 пати)

Свештеникот возгласува:

По милоста, добрините и човекољубието на

Потоа се пее стихирата на празникот, или ова песнопение:

Слава:

По молитвите на апостолите, Милостиви, очисти ги нашите многубројни согрешенија.

И сега:

По молитвите на Богородица, Милостиви, очисти ги нашите многубројни согрешенија.

Потоа, глас 6:

Помилуј ме Боже, поради големата Твоја милост и заради големата Твоја добрина, очисти ги моите беззаконија.

Потоа, ако е недела:

Воскресна Исус од гробот, како што прорече, нѝ даде живот вечен и голема милост.

Ако е празник, се пее стихирата на празникот.

Потоа, ѓаконот или свештеникот ја кажуваат молитвата:

Спаси ги, Боже, Твоите луѓе...

Хорот: Господи, помилуј. (12 пати)

Свештеникот возгласува:

По милоста, добрините и човекољубието на

є҆диноро́днагѡ Твоегѡ̀ Сн҃а, съ ни́мже благослове́нъ є҆сѝ, со пресвѧты́мъ и҆ бл҃ги́мъ и҆ животворѧ́щимъ Твои́мъ Дх҃омъ, ны́нѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ.

Ли́къ: А҆ми́нь.

И҆ начина́емъ пѣ́сни и҆ канѡ́ны.

По г҃-й пѣ́сни твори́тъ дїа́конъ ма́лѹю є҆ктенїю̀:

Па́ки и҆ па́ки: Застѹпѝ, спасѝ: Пресвѧтѹ́ю, пречи́стѹю:

Возглаше́нїе:

Ꙗ҆́кѡ Ты̀ є҆сѝ Бг҃ъ на́шъ, и҆ Тебѣ̀ сла́вѹ возсыла́емъ, Ѻ҆ц҃ѹ̀, и҆ Сн҃ѹ, и҆ свѧто́мѹ Дх҃ѹ, ны́нѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ.

Ли́къ: А҆ми́нь.

Та́же сѣда́ленъ мине́и.

По ѕ҃-й пѣ́сни є҆ктенїа̀:

Па́ки и҆ па́ки: Застѹпѝ, спасѝ: Пресвѧтѹ́ю, пречи́стѹю:

Возгла́съ:

Ты̀ бо є҆сѝ ца́рь ми́ра, и҆ спа́съ дѹ́шъ на́шихъ, и҆ Тебѣ̀ сла́вѹ возсыла́емъ. Ѻ҆ц҃ѹ̀, и҆ Сн҃ѹ, и҆ свѧто́мѹ Дх҃ѹ, ны́нѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ.

Ли́къ: А҆ми́нь.

Конда́къ, и҆ і҆́косъ.

Твојот Единороден Син, со Кого Си благословен со пресветиот и благиот и животворниот Твој Дух, сега и секогаш и во вечни векови.

Хорот: Амин.

И ја почнуваме Катавасијата.

По Третата песна, ѓаконот кажува мала ектенија:

Пак и пак... Боже заштити нѐ, спаси... Спомнувајќи ја пресветата...

Возглас:

Зашто Ти си Бог наш и Тебе слава Ти вознесуваме, на Оца и Сина и Светиот Дух, сега и секогаш и во вечни векови.

Хорот: Амин.

Потоа, седалниот од минејот.

По Шестата песна, ектанија:

Пак и пак... Боже заштити нѐ, спаси... Спомнувајќи ја пресветата...

Возглас:

Зашто Ти Си цар на мирот и Спасител на нашите души и тела и Тебе слава Ти вознесуваме, на Оца и Сина и Светиот Дух, сега и секогаш и во вечни векови.

Хорот: Амин.

Кондакот и икосот.

По ѡ҆кончанїи катава́сїи осмо́й пѣ́сни, дїа́конъ и҆лѝ і҆ере́й возглаша́етъ:

Бцⷣу и҆ Ма́терь свѣ́та въ пѣ́снехъ возвели́чимъ.

Пѣ́снь Бгоро́дицы.

Вели́читъ дꙋша̀ моѧ̀ Гдⷭ҇а, и҆ возра́довасѧ дꙋ́хъ мо́й ѡ҆ Бзѣ̀ спа́сѣ мое́мъ.

Къ коемꙋ́ждо же стїхꙋ̀ припѣва́емъ, ꙗ҆́ще поло́жено оу҆ста́вомъ. Честнѣ́йшꙋю херꙋві́мъ, и҆ сла́внѣйшꙋю без̾ сравне́нїѧ серафі́мъ, без̾ и҆стлѣ́нїѧ Бга Сло́ва ро́ждшꙋю, сꙋ́щꙋю Бцⷣу тѧ̀ велича́емъ.

Ꙗ҆́кѡ призрѣ̀ на смире́нїе рабы̀ свое́ѧ, се́ бо ѿ ны́нѣ оу҆бла́жатъ мѧ̀ вси̑ ро́ди.

Ꙗ҆́кѡ сотворѝ мнѣ̀ вели́чїе си́льный, и҆ свѧ́то и҆́мѧ егѡ̀, и҆ ми́лость егѡ̀ въ ро́ды родѡ́въ боѧ́щымсѧ егѡ̀.

Сотворѝ держа́вꙋ мы́шцею свое́ю, расточѝ го́рдыѧ мы́слїю се́рдца и҆́хъ.

Низложѝ си́льныѧ со престѡ́лъ, и҆ вознесѐ смире́нныѧ, а҆́лчꙋщыѧ и҆спо́лни бла́гъ, и҆ богатѧ́щыѧсѧ ѿпꙋстѝ тщы̑.

Воспрїѧ́тъ І҆сра́илѧ ѻ҆́трока своегѡ̀, помѧнꙋ́ти ми́лѡсти, ꙗ҆́коже глаго́ла ко ѻ҆тцє́мъ на́шымъ, А҆враа́мꙋ и҆ сѣ́мени егѡ̀ да́же до вѣ́ка.

По ѳ҃ пѣ́сни, ектенїа̀:

Па́ки и҆ па́ки: Застꙋпѝ, спасѝ: Пресвѧтꙋ́ю, пречи́стꙋю:

По завршувањето на Осмата песна од катавсијата, ѓаконот или свештеникот возгласуваат:

Богородица, и Мајката на светлината, во песни ја величаме.

Песната на Богородица:

Мојата душа Го велича Господа и мојот дух се зарадува во Бога, Спасителот мој.

По секој стих, пееме: Почесна од херувимите...

Оти ја погледна смиреноста на слугинката Своја и, ете, отсега ќе ме ублажуваат сите родови;

Зашто Силниот ми направи големи дела и свето е Неговото име; и милоста Негова е од колено на колено за оние, што се бојат од Него.

Он покажа сила со раката Своја; ги распрсна оние што се гордеат со мислите во срцата свои;

Ги симна силните од престоли и ги воздигна смирените, гладните ги исполни со добра, а богатите ги отпушти празни;

Го прифати Израилот, Својот слуга, сеќавајќи се на милоста, како што им зборуваше на татковците наши, на Авраама и на семејството негово довека.

По Деветата песна, ектенија:

Пак и пак... Боже заштити нѐ, спаси... Спомнувајќи ја пресветата...

Возглаше́нїе:

Ꙗ҆́кѡ Тѧ̀ хва́лѧтъ всѧ̑ си̑лы небе́сныѧ, и҆ Тебѣ̀ сла́вꙋ возсыла́емъ, Ѻ҆ц҃ꙋ̀, и҆ Сн҃ꙋ, и҆ свѧто́мꙋ Дх҃ꙋ, ны́нѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ.

Ли́къ: А҆ми́нь.

Посе́мъ дїа́конъ, ѩ҆́же поло́жено оу҆ста́вомъ, глаго́летъ:

Свѧ́тъ Гд҇ь Бг҃ъ на́шъ.

Е҆ѯапостїла́рїи воскре́сный, и҆лѝ пра́здника, и҆лѝ днѐ, по оу҆ста́вꙋ. И҆ ѯѳ҃ї.

ХВАЛИ́ТНЫ.

въ слꙋчи́вшїйсѧ гла́съ.

Всѧ́кое дыха́нїе да хва́литъ Гдⷭ҇а.

Ѱало́мъ рмⷲ҇и.

Хвали́те Гдⷭ҇а съ небе́съ, хвали́те є҆го̀ въ вы́шнихъ.

Припѣ́въ: Тебѣ̀ подоба́етъ пѣ́снь Бг҃ꙋ.

Хвали́те є҆го̀ всѝ а҆́нгели є҆гѡ̀, хвали́те є҆го̀ всѧ̑ си̑лы є҆гѡ̀.

Тебѣ̀ подоба́етъ пѣ́снь Бг҃ꙋ.

Возглас:

Зашто Тебе Те фалат сите небесни сили и Тебе слава Ти вознесуваме, на Оца и Сина и Светиот Дух, сега и секогаш и во вечни векови.

Хорот: Амин.

Потоа ѓаконот, како што е пропишано според типикот, вели:

Свет е Господ, нашиот Бог.

Воскресниот егзапостилар, или на празникот, или на денот, според типикот. И веднаш:

ХВАЛИТНИ

Во гласот што преовладува.

Сѐ што дише - нека Го фали Господа.

Псалм 148

Фалете Го Господа на небесата, фалете Го на височините.

Припев: Тебе, Ти прилега песна, на Бога.

Фалете Го, сите ангели Негови, фалете Го, сите војски Негови.

Тебе, Ти прилега песна, на Бога.

Хвали́те є҆го̀ со́лнце и҆ луна̀, хвали́те є҆го̀ всѧ̑ ѕвѣ̑зды и҆ свѣ́тъ. Хвали́те є҆го̀ небеса̀ небе́съ, и҆ вода̀ ꙗ҆́же превы́ше небе́съ. Да восхва́лѧтъ и҆́мѧ гдⷭ҇не: ꙗ҆́кѡ то́й речѐ, и҆ бы́ша: то́й повелѣ̀, и҆ созда́шасѧ. Поста́ви ѧ҆̀ въ вѣ́къ и҆ въ вѣ́къ вѣ́ка: повелѣ́нїе положѝ, и҆ не ми́мѡ и҆́детъ. Хвали́те Гдⷭ҇а ѿ землѝ, ѕмі́єве, и҆ всѧ̑ бє́здны: ѻ҆́гнь, гра́дъ, снѣ́гъ, го́лоть, дꙋ́хъ бꙋ́ренъ, творѧ̑щаѧ сло́во є҆гѡ̀: Го́ры и҆ всѝ хо́лми, древа̀ плодонѡ́сна, и҆ всѝ ке́дри: Ѕвѣ́рїе и҆ всѝ ско́ти, га́ди и҆ пти̑цы перна̑ты: Ца́рїе зе́мстїи, и҆ всѝ лю́дїе, кнѧ̑зи и҆ всѝ сꙋдїи̑ зе́мстїи: Ю҆́нѡши и҆ дѣ́вы, ста́рцы съ ю҆нота́ми да восхва́лѧтъ и҆́мѧ гдⷭ҇не: ꙗ҆́кѡ вознесе́сѧ и҆́мѧ тогѡ̀ є҆ди́нагѡ: и҆сповѣ́данїе є҆гѡ̀ на землѝ и҆ на небесѝ. И҆ вознесе́тъ ро́гъ люде́й свои́хъ: пѣ́снь всѣ̑мъ преподо́бнымъ є҆гѡ̀, сынове́мъ і҆сра́илевымъ, лю́демъ приближа́ющымсѧ є҆мꙋ̀.

Ѱало́мъ рмѳ҃.

Воспо́йте Гдⷭ҇еви пѣ́снь но́вꙋ, хвале́нїе є҆гѡ̀ въ це́ркви преподо́бныхъ. Да возвесели́тсѧ і҆сра́иль ѡ҆ сотво́ршемъ є҆го̀, и҆ сы́нове сїѡ́ни возра́дꙋютсѧ ѡ҆ царѝ свое́мъ: Да восхва́лѧтъ и҆́мѧ є҆гѡ̀ въ ли́цѣ, въ тѷ́мпанѣ и҆ ѱалти́ри да пою́тъ є҆мꙋ̀. Ꙗ҆́кѡ благоволи́тъ Гдⷭ҇ь въ

Фалете Го сонце и месечино, фалете Го сите ѕвезди и светила. Фалете Го, небеса на небесата и водите над небесата. Нека го фалат името на Господа, зашто Он рече и тие се јавија, заповеда - и се создадоа; ги постави за секогаш и за вечни времиња; даде наредби кои нема да се нарушат. Фалете Го Господа од земјата, вие, сите али и бездни; огнот и градот, снегот и мразот, и ти, бурен ветру, кој го исполнуваш словото Негово; гори и сите возвишенија, плодородни дрвја и сите кедри, ѕверови и сиот добиток, влекачи и птици крилати, цареви земни и сите народи, кнезови и сите земни судии, момчиња и девојки, старци со децата - сите нека го фалат името на Господа; зашто само Неговото име е возвишено; Него Го фалат на небото и земјата. Он ќе ја подигне силата на Својот народ; Он ги прославува сите Свои светии, синовите Израилеви, на народот, кој Му е близок.

Псалм 149

Запејте Му на Господа нова песна; пофвала за Него да се чуе во храмот на светиите. Нека се весели Израилот на својот Создател; а синовите на Сион, нека се радуваат на својот Цар. Нека го фалат името Негово во оро, со тимпани и со гусли нека Го слават, зашто Господ го сака

Својот народ и ќе ги возвиши кротките, спасувајќи ги. Ќе се развеселат светиите во слава, ќе се зарадуваат врз леглата свои. Славословија за Бога ќе има во устите нивни и двоостер меч - во рацете нивни, за да извршат одмазда над народите, за казна над племињата, да ги врзат во вериги царевите нивни и нивните властелини - со железни окови на рацете.

Одовде ги започнуваме стихирите, на 6.

Да го извршат над нив напишаниот суд. Тоа ќе биде славата за сите Негови светии.

Псалм 150

Фалете Го Бога во Неговата светиња, фалете Го во цврстината на силата Негова.

На 4.

Фалете Го поради неговите сили, фалете Го поради многуте величија Негови.

Фалете Го со трубен звук, фалете Го со псалтир и гусли;

Фалете Го со тимпани и во оро, фалете Го на струни и со свирка;

Фалете Го со милозвучни кимвали, фалете Го со кимвали громогласни! Сè што дише - нека Го фали Господа!

Слава, евангелската, или стихирата на празникот.

И сега, предвидениот богородичен:

Својот народ и ќе ги возвиши кротките, спасувајќи ги. Ќе се развеселат светиите во слава, ќе се зарадуваат врз леглата свои. Славословија за Бога ќе има во устите нивни и двоостер меч - во рацете нивни, за да извршат одмазда над народите, за казна над племињата, да ги врзат во вериги царевите нивни и нивните властелини - со железни окови на рацете.

Одовде ги започнуваме стихирите, на 6.

Да го извршат над нив напишаниот суд. Тоа ќе биде славата за сите Негови светии.

Псалм 150

Фалете Го Бога во Неговата светиња, фалете Го во цврстината на силата Негова.

На 4.

Фалете Го поради неговите сили, фалете Го поради многуте величија Негови.

Фалете Го со трубен звук, фалете Го со псалтир и гусли;

Фалете Го со тимпани и во оро, фалете Го на струни и со свирка;

Фалете Го со милозвучни кимвали, фалете Го со кимвали громогласни! Сѐ што дише - нека Го фали Господа!

Слава, евангелската, или стихирата на празникот.

И сега, предвидениот богородичен:

Преблагослове́нна є҆сѝ, Бцⷣе дѣ́во, воплощ-
шимбося и҆з̾ тебѐ а҆́дъ плѣни́ся, А҆да́мъ
воззва́ся, кля́тва потреби́ся, Є҆́ѵа свободи́ся,
сме́рть ᲂу҆мертви́ся, и҆ мы̀ ѡ҆жи́хомъ. Тѣ́мъ
пою́ще возопїе́мъ: благослове́нъ Хрⷭ҇то́съ Бг҃ъ
на́шъ, и҆зво́ливый та́кѡ, сла́ва Тебѣ̀.

Їере́й возглаша́етъ:

Сла́ва Тебѣ̀, показа́вшемꙋ на́мъ свѣ́тъ.

Ли́къ пое́тъ:

Сла́ва въ вы́шнихъ Бг҃ꙋ, и҆ на земли̇̀ ми́ръ,
въ человѣ́цѣхъ благоволе́нїе. Хва́лимъ Тѧ̀, бла-
гослови́мъ Тѧ̀, кла́нѧемтисѧ, славосло́вимъ
Тѧ̀, благодари́мъ Тѧ̀, ве́лїкїѧ ра́ди сла́вы
Твоеѧ̀. Гдⷭ҇и, царю̀ небе́сный, Бж҃е Ѻ҆ч҃е вседер-
жи́телю, Гдⷭ҇и Сн҃е є҆диноро́дный, Ї҆и҃се Хрⷭ҇тѐ, и҆
свѧты́й Дш҃е. Гдⷭ҇и Бж҃е, а҆́гнче бж҃їй, Сн҃е ѻ҆́чь,
взе́млѧй грѣ́хъ мі́ра, поми́лꙋй на́съ: взе́млѧй
грѣхѝ мі́ра, прїимѝ моли́твꙋ на́шꙋ. Сѣдѧ́й
ѡ҆деснꙋ́ю Ѻ҆ц҃а̀, поми́лꙋй на́съ. Ꙗ҆́кѡ Ты̀ є҆сѝ
є҆ди́нъ свѧ́тъ, Ты̀ є҆сѝ є҆ди́нъ Гдⷭ҇ь, Ї҆и҃съ
Хрⷭ҇то́съ, во сла́вꙋ Бг҃а Ѻ҆ц҃а̀, а҆ми́нь.

На всѧ́къ де́нь благословлю̀ Тѧ̀, и҆ восхва-
лю̀ и҆́мѧ Твоѐ во вѣ́ки, и҆ въ вѣ́къ вѣ́ка.

Сподо́би, Гдⷭ҇и, въ де́нь се́й безъ грѣха̀
сохрани́тисѧ на́мъ. Благослове́нъ є҆сѝ, Гдⷭ҇и
Бж҃е ѻ҆те́цъ на́шихъ, и҆ хва́льно и҆ просла́влено
и҆́мѧ Твоѐ во вѣ́ки, а҆ми́нь.

Преблагословена си, Богородице, Дево, бидејќи Оној Кој се воплоти од тебе го плени адот, го повика Адама, клетвата се раскина, Ева се ослободи, смртта се умртви, и ние оживеавме. Затоа пеејќи да извикаме: благословен да е Христос Бог, Кој така благоволи, слава ти.

Свештеникот возгласува:

Слава на Тебе, Кој ни ја покажа светлината.

Хорот пее:

Слава на Бога во височините и на земјата мир, меѓу луѓето добра волја. Те фалиме, Те благословуваме, Ти се поклонуваме, Те славиме, Ти благодариме поради Твојата голема слава. Господи, Цару небески, Боже, Оче, Седржителу, Господи Сине Единороден, Исусе Христе, и Свети Духу. Господи Боже, Јагне Божјо, Сине на Отецот, кој ги земаш гревовите на светот, смилувај ни се. Ти Кој ги земаш гревовите на светот, прими ја нашата молитва. Ти Кој седиш од десно на Оца, смилувај ни се, зашто Ти си Единствен свет, Ти си Единствен Господ, Исус Христос, во слава на Бога Оца. Амин.

Секој ден ќе Те благословувам и ќе Го фалам Твоето име вечно, и во вечни векови.

Удостој не, Господи, во овој ден да се сочуваме од грев. Благословен Си, Господи, Боже на нашите оци. И фалено и прославувано е Твоето име во веки. Амин.

Бꙋ́ди, Гд҇и, ми́лость Твоѧ̀ на на́съ, ꙗ҆́коже ᲂу҆пова́хомъ на Тѧ̀.

Благослове́нъ є҆сѝ, Гд҇и, наꙋчѝ мѧ̀ ѡ҆правда́нїємъ Твои̑мъ. Три́жды.

Гд҇и, прибѣ́жище бы́лъ є҆сѝ на́мъ въ ро́дъ и҆ ро́дъ. А҆́зъ рѣ́хъ: Гд҇и, поми́лꙋй мѧ̀, и҆сцѣлѝ дꙋ́шꙋ мою̀, ꙗ҆́кѡ согрѣши́хъ Тебѣ̀. Гд҇и, къ Тебѣ̀ прибѣго́хъ, наꙋчѝ мѧ̀ твори́ти во́лю Твою̀, ꙗ҆́кѡ Ты̀ є҆сѝ Бг҃ъ мо́й: ꙗ҆́кѡ ᲂу҆ Тебѐ и҆сто́чникъ живота̀, во свѣ́тѣ Твое́мъ ᲂу҆́зримъ свѣ́тъ: проба́ви ми́лость Твою̀ вѣ́дꙋщымъ Тѧ̀.

Ст҃ы́й Бж҃е, ст҃ы́й крѣ́пкїй, ст҃ы́й безсме́ртный, поми́лꙋй на́съ. Три́жды.

Сла́ва, и҆ ны́нѣ:

Ст҃ы́й безсме́ртный, поми́лꙋй на́съ.

Та́же высоча́йшимъ гла́сомъ, є҆ди́ножды:

Ст҃ы́й Бж҃е, ст҃ы́й крѣ́пкїй, ст҃ы́й безсме́ртный, поми́лꙋй на́съ.

А҆́ще є҆́сть пра́здникъ влады́чный, и҆ли̑ богоро́дичный, тропа́рь пра́здника.

А҆́ще же є҆́сть недѣ́лѧ, глаго́лемъ тропа́рь воскре́сный. И҆ въ пе́рвый ᲂу҆́бѡ гла́съ, г҃, є҃, ѕ҃, глаго́лемъ се́й:

Дне́сь спасе́нїе мі́рꙋ бы́сть, пое́мъ воскре́сшемꙋ и҆з̾ гро́ба, и҆ нача́льникꙋ жи́зни на́шеѧ:

Нека биде, Господи, Твојата милост кон нас, како што се надеваме во Тебе.

Благословен си, Господи, научи ме на повелбите Твои. (трипати)

Господи, Ти си ни бил прибежиште од род во род. Јас реков: Господи, смилувај ми се и исцели ја мојата душа, зашто згрешив пред Тебе. Господи, кон Тебе прибегнав, научи ме да ја исполнувам Твојата волја, зашто Ти си мој Бог. Зашто во Тебе е изворот на животот; во Твојата светлина ќе видиме светлина. Простри ја Твојата милост врз оние, кои Те познаваат.

Свети Боже, Свети Крепки, Свети Бесмртни, помилуј нѐ. (трипати)

Слава, и сега:

Свети Бесмртни, помилуј нѐ.

Потоа, со повисок глас, еднаш:

Свети Боже, Свети Крепки, Свети Бесмртни, помилуј нѐ.

Ако е Господски или Богородичен празник, се пее тропарот на празникот.

Ако е недела, го кажуваме воскресниот тропар. Кога преовладуваат првиот, третиот, петиот и седмиот глас, го пееме овој:

Денеска е спасението на светот, да Му пееме на Воскреснатиот од гробот и зачетникот

разрꙋши́въ бо сме́ртїю сме́рть, побѣ́дꙋ да́дѐ на́мъ и҆ ве́лїю ми́лость.

Во гла́съ же в҃, д҃, ѕ҃, и҃, глаго́лемъ се́й:

Воскре́съ и҆з̾ гро́ба, и҆ ѹ҆́зы растерза́лъ є҆сѝ а҆́да, разрꙋши́лъ є҆сѝ ѡ҆сꙋжде́нїе сме́рти, Гдⷭ҇и, вс҄ѧ ѿ сѣте́й врага̀ и҆зба́вивый, ꙗ҆ви́вый же себѐ а҆по́столѡмъ Твои́мъ, посла́лъ є҆сѝ ѧ҆̀ на про́повѣдь, и҆ тѣ́ми ми́ръ Тво́й пода́лъ є҆сѝ вселе́ннѣй, є҆ди́не многоми́лостиве.

Та́же є҆ктенїа̀:

Поми́лꙋй на́съ, Бж҃е:
Є҆щѐ мо́лимсѧ ѡ҆ господи́нѣ:
Є҆щѐ мо́лимсѧ ѡ҆ богохрани́момъ:
Є҆щѐ мо́лимсѧ ѡ҆ блаже́нныхъ:
Є҆щѐ мо́лимсѧ ѡ҆ ми́лости, жи́зни:
Є҆щѐ мо́лимсѧ ѡ҆ плодонос҄ѧщихъ:

Їере́й возглаша́етъ:

Ꙗ҆́кѡ ми́лостивъ:

Та́же дїа́конъ и҆лѝ ї҆ере́й:

И҆спо́лнимъ ѹ҆́треннюю моли́твꙋ:
Застꙋпѝ, спасѝ:
Ѹ҆́тра всегѡ̀ соверше́нна:
А҆́нгела ми́рна:
Проще́нїѧ и҆ ѡ҆ставле́нїѧ:
До́брыхъ и҆ поле́зныхъ:
Про́чее вре́мѧ:

на нашиот живот. Зашто, откако ја урна смртта со смрт, победа ни даде и голема милост.

Ако преовладуваат втори, четврти, шести и осми глас, го кажуваме овој:

Воскреснат од гробот, оковите адски Си ги раскинал, Си ја разрушил смртната пресуда, Господи, откако ги избави сите од непријателските замки. Откако, пак, им се покажа на апостолите, Си ги испратил на проповед и преку нив Си ѝ го дал Твојот мир на вселената, Единствен милостив.

Потоа ектенијата:

Помилуј нѐ, Боже...
Уште се молиме за благочестивиот...
Уште се молиме за Високопреосвештенејшиот...
Уште се молиме за блажените...
Уште се молиме за милост, живот...
Уште се молиме за сите кои придонесуваат...

Свештеникот возгласува:

Зашто, си милостив...

Потоа ѓаконот или свештеникот:

Да ја исполниме нашата утрена молитва...
Боже, заштити нѐ, спаси...
Целиот ден совршен...
Ангел на мирот...
Прошка и разрешување...
Сѐ што е добро и полезно...
Останатото време...

Хрⷭ҇тїа́нскїѧ кончи́ны:

Пресвѧтꙋ́ю, пречи́стꙋю:

Возглаше́нїе:

Ꙗ҆́кѡ Бг҃ъ ми́лости: зрѝ стр.

Ли́къ: А҆ми́нь.

І҆ере́й: Ми́ръ всѣ̑мъ.

Ли́къ: И҆ ду́хови твоемꙋ̀.

Дїа́конъ: Главы̑ ва̑шѧ Гдⷭ҇еви приклони́те.

Ли́къ: Тебѣ̀, Гдⷭ҇и.

Возглаша́етъ:

Твое́ бо є҆́сть, є҆́же ми́ловати и҆ спаса́ти ны̀, Бж҃е на́шъ, и҆ Тебѣ̀ сла́вꙋ возсыла́емъ, Ѻ҆ц҃ꙋ̀, и҆ Сн҃ꙋ, и҆ свѧто́мꙋ Дх҃ꙋ, ны́нѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ.

Ли́къ: А҆ми́нь.

Дїа́конъ: Премꙋ́дрость.

Ли́къ: Благослови̑.

І҆ере́й:

Сы́й благослове́нъ Хрⷭ҇то́съ Бг҃ъ на́шъ всегда̀, ны́нѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ.

Ли́къ: А҆ми́нь. Ѹ҆тверди̑, Бж҃е, свѧтꙋ́ю правосла́внꙋю вѣ́рꙋ, правосла́вныхъ хрїстїа́нъ, во вѣ́къ вѣ́ка.

І҆ере́й: Пресвѧта́ѧ Бц҃е, спаси̑ на́съ.

Христијански крај...

Спомнувајќи ја пресветата, пречиста...

Возглас:

Зашто, си Бог на милоста...

Хорот: Амин.

Свештеникот: Мир на сите.

Хорот: И со духот Твој.

Ѓаконот: Вашите глави приклонете ги пред Господа.

Хорот: На Тебе, Господи.

Возгласува:

Зашто, Твое е да милуваш и да нѐ спасуваш, Боже наш, и Тебе слава Ти вознесуваме, на Оца и Сина и Светиот Дух, сега и секогаш и во вечни векови.

Хорот: Амин.

Ѓаконот: Премудрост.

Хорот: Благослови.

Свештеникот:

Благословен е Христос, нашиот Бог, постојано, сега и секогаш, и во вечни векови.

Хорот: Амин. Утврди ја Боже, светата православна вера, православните христијани, во вечни векови.

Свештеникот: Пресвета Богородице, спаси нѐ.

Ли́къ: Честнѣ́йшую херуві́мъ и҆ сла́внѣйшую без̾ сравне́нїѧ серафі́мъ, без̾ и҆стлѣ́нїѧ Бг҃а Сло́ва ро́ждшую, сꙋ́щую Бцⷣу тѧ̀ велича́емъ.

Іере́й: Сла́ва Тебѣ̀, Хрⷭ҇тѐ Бж҃е, оу҆пова́нїе на́ше, сла́ва Тебѣ̀.

Ли́къ: Сла́ва, и҆ ны́нѣ: Гдⷭ҇и, поми́луй, *три́жды.* Благослови̂.

Іере́й твори́тъ ѿпꙋ́стъ пра́здника, а҆́ще поло́женъ, и҆лѝ днѐ.

Ѿпꙋ́стъ недѣ́лы:

Воскре́сый и҆з̾ ме́ртвыхъ, Хрⷭ҇то́съ и҆́стинный Бг҃ъ на́шъ, моли́твами пречи́стыѧ своеѧ̀ Ма́тере: ст҃ы́хъ сла́вныхъ и҆ всехва́льныхъ а҆по́стѡлъ: и҆ ст҃а́гѡ, *є҆гѡ́же є҆́сть хра́мъ,* и҆ ст҃а́гѡ, *є҆гѡ́же є҆́сть де́нь:* ст҃ы́хъ и҆ пра́ведныхъ богоѻ́тєцъ Ꙇ҆ѡакі́ма и҆ А҆́нны и҆ всѣ́хъ ст҃ы́хъ, поми́луетъ и҆ спасе́тъ на́съ, ꙗ҆́кѡ бла́гъ и҆ человѣколю́бецъ.

По ѿпꙋ́стѣ же и҆ многолѣ́тїи, чте́цъ гл҃етъ а҃-й ча́съ: Прїиди́те, поклони́мсѧ: *и҆ ѱалмы̀.*

Хорот: Почесна од херувимите и несповредливо пославна од серафимите, нетлено си го родила Бога Словото, тебе, која си Богородица, те величаме.

Свештеникот: Слава Ти, Христе, Боже, надеж наша, слава Ти.

Хорот: Слава, и сега: Господи, помилуј, (трипати). Благослови.

Свештеникот го прави отпустот на празникот, ако има, или на денот.

Отпуст во недела:

Христос, вистинскиот наш Бог, Кој воскресна од мртвите, по молитвите на Својата пречиста мајка: светите славни и сефалени апостоли: и светиот, (чијшто е храмот), и светиот, (чијшто е денот), светите праведни богооци Јоаким и Ана, и на сите светии, да нѐ помилува и спаси, како благ и човекољубец.

По отпустот и многулетствието, псалтот веднаш го почнува Првиот час: Пријдете да Му се поклониме... и псалмите.

Ѿпꙋ́сты дневнїи.

Въ понедѣ́льникъ.

Хрⷭ҇то́съ и҆́стинный Бг҃ъ на́шъ, моли́твами пречи́стыѧ своеѧ̀ Ма́тере: предста́тельствы честны́хъ небе́сныхъ си́лъ безпло́тныхъ: свѧты́хъ сла́вныхъ и҆ всехва́льныхъ а҆по́столъ: и҆ свѧта́гѡ. є҆гѡ́же є҆́сть хра́мъ, и҆ свѧта́гѡ, є҆гѡ́же є҆́сть де́нь: свѧты́хъ и҆ пра́ведныхъ богоо́тє́цъ Ї҆ѡаки́ма и҆ А҆́нны и҆ всѣ́хъ свѧты́хъ, поми́лꙋетъ и҆ спасе́тъ на́съ, ꙗ҆́кѡ бла́гъ и҆ человѣколю́бецъ.

Во вто́рникъ.

Хрⷭ҇то́съ и҆́стинный Бг҃ъ на́шъ, моли́твами пречи́стыѧ своеѧ̀ Ма́тере: честна́гѡ, сла́внагѡ проро́ка, предте́чи и҆ крести́телѧ Ї҆ѡа́нна: свѧты́хъ сла́вныхъ и҆ всехва́льныхъ а҆по́столъ: и҆ прѡ́чаѧ.

Въ сре́дꙋ и҆ въ пѧто́къ.

Хрⷭ҇то́съ и҆́стинный Бг҃ъ на́шъ, моли́твами пречи́стыѧ своеѧ̀ Ма́тере: си́лою честна́гѡ и҆ животворѧ́щагѡ Креста̀: свѧты́хъ сла́вныхъ и҆ всехва́льныхъ а҆по́столъ: и҆ прѡ́чаѧ.

ДНЕВНИ ОТПУСТИ

Во понеделник

Христос, вистинскиот наш Бог, по молитвите на својата пречиста мајка, застапништвото на чесните небесни бестелесни сили, на светите славни и сефалени апостоли, и светиот, (чијшто е храмот) и светиот, (чијшто е денот) светите праведни богооци Јоаким и Ана, и на сите светии, да нѐ помилува и спаси, како благ и човекољубец.

Во вторник

Христос, вистинскиот наш Бог, по молитвите на својата пречиста мајка, чесниот, славниот пророк, претходник и крстител Јован, светите славни и сефалени апостоли... и останатото.

Во среда и петок

Христос, вистинскиот наш Бог, по молитвите на својата пречиста мајка, со силата на чесниот и животворен Крст, светите славни и сефалени апостоли... и останатото.

Въ четверто́къ.

Хрⷭ҇то́съ и҆́стинный Бг҃ъ на́шъ, моли́твами пречи́стыѧ свое́ѧ Ма́тере: свѧты́хъ сла́вныхъ и҆ всехва́льныхъ а҆по́стѡлъ: и҆́же во свѧты́хъ ѻ҆тца̀ на́шегѡ Нїкола́а а҆рхїепі́скопа, Мѵ̀рлѷкі́йскагѡ чꙋдотво́рца: и҆ про́чаѧ.

Въ сꙋббѡ́тꙋ.

Хрⷭ҇то́съ и҆́стинный Бг҃ъ на́шъ, моли́твами пречи́стыѧ свое́ѧ Ма́тере: свѧты́хъ сла́вныхъ и҆ всехва́льныхъ а҆по́стѡлъ: свѧты́хъ сла́вныхъ и҆ добропобѣ́дныхъ мꙋ̑чєникѡвъ: преподо́бныхъ и҆ богоно́сныхъ ѻ҆те́цъ на́шихъ: и҆ про́чаѧ.

Во четврток

Христос, вистинскиот наш Бог, по молитвите на својата пречиста мајка, светите славни и сефалени апостоли, светиот отец наш Никола, архиепископот Мирликиски, чудотворецот... и останатото.

Во сабота

Христос, вистинскиот наш Бог, по молитвите на својата пречиста мајка, светите славни и сефални апостоли, светите славни и во добро победници, маченици, преподобните и богоносни оци наши... и останатото.

Послѣ́дованїе часѡ́въ

Ча́съ пе́рвый

Прїиди́те, поклони́мсѧ царе́ви на́шемꙋ Бг҃ꙋ.

Прїиди́те, поклони́мсѧ и҆ припаде́мъ Хрⷭ҇тꙋ̀, царе́ви на́шемꙋ Бг҃ꙋ.

Прїиди́те, поклони́мсѧ и҆ припаде́мъ самомꙋ̀ Хрⷭ҇тꙋ̀, царе́ви и҆ Бг҃ꙋ на́шемꙋ.

Та́же ѱалмы̀:

Ѱало́мъ є҃:

Глаго́лы моѧ҄ внꙋши́, Гдⷭ҇и, разꙋмѣ́й зва́нїе моѐ. Вонмѝ гла́сꙋ моле́нїѧ моегѡ̀, царю̀ мо́й и҆ Бж҃е мо́й: ꙗ҆́кѡ къ Тебѣ̀ помолю́сѧ, Гдⷭ҇и. Заꙋ́тра ᲂу҆слы́шиши гла́съ мо́й, заꙋ́тра предста́нꙋ тѝ, и҆ ᲂу҆зри́ши мѧ̀: ꙗ҆́кѡ Бг҃ъ, не хотѧ́й беззако́нїѧ, ты̀ є҆сѝ: не присели́тсѧ къ

РЕДОСЛЕД НА ЧАСОВИТЕ

ПРВИ ЧАС

Пријдете да Му се поклониме на Царот, нашиот Бог.

Пријдете да Му се поклониме и да паднеме пред Христа - Царот и нашиот Бог.

Пријдете да Му се поклониме и да паднеме пред Самиот Христос, нашиот Цар и Бог.

Потоа псалмите:

Псалм 5

Чуј ги, Господи, зборовите мои, разбери ги поплаките мои. Чуј го гласот на моето молење, Цару мој и Боже мој! Наутро чуј го гласот мој, наутро застанувам пред Тебе, и во Тебе гледам. Зашто, Ти Си Бог Кој не сака беззаконија; за

тебѣ̀ лꙋка́внꙋѧй, ни́же пребꙋ́дꙋтъ беззако́нницы пред̾ ѻ҆чи́ма твои́ма. Возненави́дѣлъ є҆сѝ всѧ̑ дѣ́лающыѧ беззако́нїе. Погꙋби́ши всѧ̑ глаго́лющыѧ лжꙋ̀: мꙋ́жа крове́й и҆ льсти́ва гнꙋша́етсѧ Гдⷭ҇ь. А҆́зъ же мно́жествомъ ми́лости твоеѧ̀, вни́дꙋ въ до́мъ тво́й, поклоню́сѧ ко хра́мꙋ свѧто́мꙋ твоемꙋ̀ въ стра́сѣ твое́мъ. Гдⷭ҇и, наста́ви мѧ̀ пра́вдою твое́ю, вра̑гъ мои́хъ ра́ди и҆спра́ви пред̾ тобо́ю пꙋ́ть мо́й. Ꙗ҆́кѡ нѣ́сть во ᲂу҆стѣ́хъ и҆́хъ и҆́стины, се́рдце и҆́хъ сꙋ́етно, гро́бъ ѿве́рстъ горта́нь и҆́хъ, ѧ҆зы́ки свои́ми льща́хꙋ. Сꙋдѝ и҆̀мъ, Бж҃е, да ѿпадꙋ́тъ ѿ мы́слей свои́хъ: по мно́жествꙋ нече́стїѧ и҆́хъ и҆зри́ни ѧ҆̀, ꙗ҆́кѡ преѡгорчи́ша тѧ̀, Гдⷭ҇и. И҆ да возвеселѧ́тсѧ всѝ ᲂу҆пова́ющїи на тѧ̀, во вѣ́къ возра́дꙋютсѧ, и҆ всели́шисѧ въ ни́хъ, и҆ похва́лѧтсѧ ѡ҆ тебѣ̀ лю́бѧщїи и҆́мѧ твоѐ. Ꙗ҆́кѡ ты̀ благослови́ши пра́ведника, Гдⷭ҇и, ꙗ҆́кѡ ѻ҆рꙋ́жїемъ благоволе́нїѧ вѣнча́лъ є҆сѝ на́съ.

Ѱало́мъ п҃ѳ.

Гдⷭ҇и, прибѣ́жище бы́лъ є҆сѝ на́мъ въ ро́дъ и҆ ро́дъ. Пре́жде да́же гора́мъ не бы́ти, и҆ соз́да́тисѧ земли̑ и҆ вселе́ннѣй, и҆ ѿ вѣ́ка и҆ до вѣ́ка ты̀ є҆сѝ. Не ѿврати̑ человѣ́ка во смире́-

лошиот нема место при Тебе: безбожниците нема да излезат пред очите твои; Ти ги мразиш сите што вршат неправда. Ти ќе ги уништиш сите лажливци; од крвопиец и лукав Господ се гнаси. А јас, пак, според Твојата голема милост, ќе влезам во твојот дом и ќе се поклонам во твојот свет храм со страв пред Тебе. Господи, упатувај ме во Твојата правда, поради непријателите мои патот Твој пред мене порамни го. Зашто во устата нивна нема вистина; во срцето им е измама; грлото им е отворен гроб; на јазикот, пак, дволичност. Казни ги, Боже, нека пропаднат тие и мислите нивни; поради многуте нечесни работи отфрли ги, бидејќи Те огорчија Тебе. Па нека се зарадуваат сите, кои се надеваат на Тебе: вечно да се радуваат оние што Ти ги закрилуваш; и да се радуваат со Тебе оние, што го сакаат името Твое. Оти Ти, Господи, го благословуваш праведникот и со оружјето на милоста Своја го закрилуваш.

Псалм 89

Господи, Ти си ни прибежиште од род во род. Дури уште пред да се појават горите, и пред создавањето на земјата и на вселената, отсекогаш и засекогаш Ти постоиш. Не враќај

нїе, и҆ ре́клъ є҆сѝ: ѡ҆брати́тесѧ, сы́нове человѣ́честїи. Ꙗ҆́кѡ ты́сѧща лѣ́тъ предъ ѻ҆чи́ма твои́ма, Гдⷭ҇и, ꙗ҆́кѡ де́нь вчера́шнїй, и҆̀же мимои́де, и҆ стра́жа нощна́ѧ. Ꙋ҆ничиже̑нїѧ и҆́хъ лѣ̑та бꙋ́дꙋтъ: ᲂу҆́трѡ ꙗ҆́кѡ трава̀ мимои́детъ, ᲂу҆́трѡ процвѣте́тъ и҆ пре́йдетъ: на ве́черъ ѿпаде́тъ, ѡ҆жесте́етъ и҆ и҆зсхнетъ. Ꙗ҆́кѡ и҆счезо́хомъ гнѣ́вомъ твои́мъ, и҆ ꙗ҆́ростїю твое́ю смѧто́хомсѧ. Положи́лъ є҆сѝ беззако́нїѧ на̑ша предъ тобо́ю: вѣ́къ на́шъ въ просвѣще́нїе лица̀ твоегѡ̀. Ꙗ҆́кѡ вси̑ днїе на́ши ѡ҆скꙋдѣ́ша, и҆ гнѣ́вомъ твои́мъ и҆счезо́хомъ. Лѣ̑та на̑ша ꙗ҆́кѡ паꙋчи́на поꙋча́хꙋсѧ: днїе лѣ́тъ на́шихъ, въ ни́хже се́дмьдесѧтъ лѣ́тъ, а҆́ще же въ си́лахъ, ѻ҆́смьдесѧтъ лѣ́тъ, и҆ мно́жае и҆́хъ трꙋ́дъ и҆болѣ́знь: ꙗ҆́кѡ прїи́де кро́тость на ны̀, и҆ нака́жемсѧ. Кто̀ вѣ́сть держа́вꙋ гнѣ́ва твоегѡ̀, и҆ ѿ стра́ха твоегѡ̀ ꙗ҆́рость твою̀ и҆счестѝ; Десни́цꙋ твою̀ та́кѡ скажѝ мѝ, и҆ ѡ҆кова́нныѧ се́рдцемъ въ мꙋ́дрости. Ѡ҆брати́сѧ, Гдⷭ҇и, доко́лѣ; и҆ ᲂу҆мole҆́нъ бꙋ́ди на рабы̑ твоѧ̑. И҆спо́лнихомсѧ заꙋ́тра ми́лости твоеѧ̀, Гдⷭ҇и, и҆ возра́довахомсѧ и҆ возвесели́хомсѧ. Во всѧ̑ дни̑ на̑шѧ возвесели́хомсѧ, за дни̑ въ ни́же смири́лъ ны̀ є҆сѝ, лѣ̑та въ ни́же ви́дѣхомъ ѕла̑ѧ. И҆ при́зри на рабы̑ твоѧ̑, и҆ на дѣла̀ твоѧ̑, и҆ наста́ви сы́ны и҆́хъ:

го човекот во прав бидејќи си рекол: вобратете се синови човечки!г Зашто пред Твоите очи илјада години се како вчерашен ден, што поминал, и колку една стража во ноќта. Годините нивни минуваат; тие се како трева - изутрина; наутро ќе процути и ќе помине, а навечер паѓа и се исушува. Така и ние исчезнуваме од Твојот гнев, и од Твојата јарост сме во забуна. Ти си ги поставил пред Себе нашите беззаконија, векот наш е во светлината на лицето Твое. Сите наши дни се скратуваат и од Твојот гнев исчезнуваат, па веќе ги нема; нашите години се трудеа како пајак. Дните на нашиот живот се седумдесет години, а ако сме крепки и до осумдесет години; и повеќе време од нив се во труд и болести, бидејќи брзо минуваат и ние летаме со нив. Кој ја знае силата на Твојот гнев, па во стравот пред Твојата јарост да се плаши? Научи нѐ така со десницата Твоја, па да се здобиеме со мудро срце. Сврти се, Господи, до кога вака? Смилувај се на Твоите слуги. Се исполнивме изутрина со Твојата милост, Господи, и се зарадувавме и се развеселивме во сите наши дни, се развеселивме за оние дни кога нѐ понизуваше, за годините во кои видовме зло. Па погледни ги слугите Твои и делата Твои, и научи ги синовите нивни.

И҆ бꙋ́ди свѣ́тлость Гдⷭ҇а Бг҃а на́шегѡ на на́съ, и҆ дѣла̀ рꙋ́къ на́шихъ и҆спра́ви на на́съ, и҆ дѣ́ло рꙋ́къ на́шихъ и҆спра́ви.

ѱало́мъ р҃.

Ми́лость и҆ сꙋ́дъ воспою̀ тебѣ̀, Гдⷭ҇и: Пою̀ и҆ разꙋмѣ́ю въ пꙋтѝ непоро́чнѣ: когда̀ прїи́деши ко мнѣ̀; прехожда́хъ въ незло́бїи се́рдца моегѡ̀, посредѣ̀ до́мꙋ моегѡ̀: Не предлага́хъ предъ ѻ҆чи́ма мои́ма ве́щь законопресту́пнꙋю, творѧ́щыѧ преступле́нїе возненави́дѣхъ. Не прильпѐ мнѣ̀ се́рдце строптი́во: ᲂу҆клонѧ́ющагосѧ ѿ менѐ лꙋка́ваго не позна́хъ. Ѡ҆клевета́ющаго та́й и҆скре́ннѧго своегѡ̀, сегѡ̀ и҆згонѧ́хъ: го́рдымъ ѻ҆́комъ и҆ несы́тымъ се́рдцемъ, съ си́мъ не ꙗ҆дѧ́хъ. Ѻ҆́чи моѝ на вѣ̑рныѧ земли̑, посажда́ти ѧ҆̀ со мно́ю: ходѧ́й по пꙋтѝ непоро́чнꙋ, се́й мѝ слꙋжа́ше. Не живѧ́ше посредѣ̀ до́мꙋ моегѡ̀ творѧ́й горды́ню: глаго́лѧй непра́веднаѧ, не и҆справлѧ́ше предъ ѻ҆чи́ма мои́ма. Во ᲂу҆́трїѧ и҆збива́хъ всѧ̑ грѣ́шныѧ земли̑, є҆́же потреби́ти ѿ гра́да Гдⷭ҇нѧ всѧ̑ дѣ́лающыѧ беззако́нїе.

Сла́ва, и҆ ны́нѣ:

А҆ллилꙋ́їа, а҆ллилꙋ́їа, а҆ллилꙋ́їа, сла́ва Тебѣ̀ Бж҃е. Три́жды. Покло́ны г҃.

Гдⷭ҇и, поми́лꙋй, три́жды.

И славата на нашиот Господ Бог нека биде врз нас, и во делата на рацете наши помагај нѝ, и делото на нашите раце, исправи го.

Псалм 100

Со песна ќе ги прославам милоста и судот, Господи. Ќе Ти пеам и ќе размислувам за патот непорочен: кога ќе ми пријдеш? Среде мојот дом одев со чисто срце. Не ставив пред очите мои ништо незаконско; престапите ги мразам. Развратно срце нема да се прилепи до мене; за лукавиот не сакав да знам. Оној што тајно го клевети ближниот свој, го изгонувам; со оној, што е со горделиви очи и ненаситно срце, не јадев. Очите ми се управени кон верниците на земјата, за да седат со мене; кој одеше по патот непорочен, тој ми служеше. Не живееше во мојот дом оној кој гордо постапува; кој говори лага, не можеше да остане пред очите мои. Од рани зори ги убивав грешниците на земјата, за да ги истребам од Господовиот град сите што вршат беззаконие.

Слава, и сега:

Алилуја, алилуја, алилуја, слава Ти, Боже. (трипати, и се прават три метании)

Господи, помилуј.(трипати)

И҆ а҆́ще ѹ҆́бѡ Бг҃ъ Гдⷭ҇ь поётсѧ, глаго́лемъ: Сла́ва, тропа́рь днѐ, и҆лѝ пра́здника, и҆лѝ ст҃а́гѡ. И҆ ны́нѣ, бг҃оро́диченъ:

Что̀ тѧ наречє́мъ, ѽ бл҃года́тнаѧ; не́бо, ꙗ҆́кѡ возсїѧ́ла є҆сѝ со́лнце пра́вды: ра́й, ꙗ҆́кѡ прозѧбла̀ є҆сѝ цвѣ́тъ нетлѣ́нїѧ: дв҃у, ꙗ҆́кѡ пребыла̀ є҆сѝ нетлѣ́нна: чⷭ҇тꙋю ма́терь, ꙗ҆́кѡ и҆мѣ́ла є҆сѝ на ст҃ы́хъ твои́хъ ѡ҆бѧ́тїѧхъ сы́на, всѣ́хъ Бг҃а: того̀ молѝ спасти́сѧ дꙋша́мъ на́шымъ.

А҆́ще же А҆ллилꙋ́їа, глаго́лемъ тропа́рь, во гла́съ ѕ҃:

Заꙋ́тра ѹ҆слы́ши гла́съ мо́й, царю̀ мо́й и҆ Бж҃е мо́й.

Сті́хъ а҃: Глаго́лы моѧ̑ вню́ши, Гдⷭ҇и, разꙋмѣ́й зва́нїе моѐ.

Сті́хъ в҃: Ꙗ҆́кѡ къ Тебѣ̀ помолю́сѧ, Гдⷭ҇и.

Къ си̑мъ же стїхѡ́мъ припѣва́емъ:

Заꙋ́тра ѹ҆слы́ши гла́съ мо́й:

Та́же, Сла́ва, и҆ ны́нѣ, бг҃оро́диченъ:

Что̀ тѧ наречє́мъ, ѽ бл҃года́тнаѧ: и҆ про́чаѧ.

А҆́ще поло́жено ѹ҆ста́вомъ, стїхосло́вимъ ѱалти́рь, посе́мъ тропа́рь: Заꙋ́тра ѹ҆слы́ши:

Стѡпы̀ моѧ̑ напра́ви по словеси̑ Твоемꙋ̀, и҆ да не ѡ҆блада́етъ мно́ю всѧ́кое беззако́нїе.

Ако се пее Бог Господ... читаме: Слава... тропарот на денот, или на празникот или на светиот. И сега, Богородичен:

Како да те наречеме, о благодатна? Небо - бидејќи си засветлила со сонцето на правдата; рај - зашто си процветала со цветот на невиноста; Дева - зашто си останала невина; чиста Мајка - зашто си Го имала во твоите свети прегратки Синот и Бог на сите. Него моли Го да се спасат нашите души.

Ако има Алилуја, го пееме тропарот во глас 6.

Наутро, услиши го гласот мој, Цару мој и Боже мој.

Стих 1. Чуј ги, Господи, зборовите мои и разбери ги поплаките мои.

Стих 2. Зашто Тебе, ќе Ти се молам, Господи.

Кон секој стих пееме: Наутро, услиши го гласот мој:

Потоа, Слава... и сега... богородичен : Како да те наречеме, о благодатна...

Ако е предвидено со типик, читаме псалтир, а потоа, тропарот: Наутро, услиши...

Стапките мои упати ги по Твоите зборови и да не завладее со мене никакво беззаконие.

Изба́ви мя̀ ѿ клеветы̀ человѣ́ческїя, и҆ сохраню̀ за́пѡвѣди Твоя̑. Въ м҃-ꙋ дважды.

Лицѐ Твоѐ просвѣтѝ на раба̀ Твоегѡ̀, и҆ научѝ мя ѡ҆правда́нїємъ Твои́мъ. Въ м҃-ꙋ дважды.

Да и҆спо́лнятся ᲂу҆ста̀ моя̑ хвале́нїя Твоегѡ̀, Г҃ди, ꙗ҆́кѡ да воспою̀ сла́вꙋ Твою̀, ве́сь де́нь великолѣ́пїе Твоѐ. Въ м҃-ꙋ є҆ди́ножды.

Трисвято́е. Пресвята́я Тро́ице: Ѻ҆́ч҃е на́шъ: І҆ере́й: Ꙗ҆́кѡ Твоѐ є҆́сть ца́рство:

И҆ конда́къ днѐ, и҆лѝ пра́здника, и҆лѝ свята́гѡ.

А҆́ще же є҆́сть четыредеся́тница, и҆лѝ конда́ка нѣ́сть, въ понедѣ́льникъ ᲂу҆́бѡ и҆ во вто́рникъ и҆ въ четверто́къ глаго́ли настоя́щїй богоро́диченъ:

Пресла́внꙋю бж҃їю ма́терь, и҆ свѧты́хъ а҆́нгелъ свѧтѣ́йшꙋю, немо́лчнѡ воспои́мъ, се́рдцемъ и҆ ᲂу҆сты̀ бц҃ꙋ сїю̀ и҆сповѣ́дающе, ꙗ҆́кѡ вои́стиннꙋ ро́ждшꙋю бг҃а воплоще́нна, и҆ моля́щꙋюся непреста́ннѡ ѡ҆ дꙋша́хъ на́шихъ.

Въ сре́дꙋ же и҆ пѧто́къ глаго́ли сї́й:

Ско́рѡ предварѝ, пре́жде да́же не порабо́тимся врагѡ́мъ хꙋ́лѧщымъ Тѧ̀, и҆ претѧ́щымъ на́мъ, Хрⷭ҇тѐ Бж҃е на́шъ. Погꙋбѝ кресто́мъ Твои́мъ бори́ющыѧ на́съ, да ᲂу҆разꙋмѣ́ютъ, ка́кѡ мо́жетъ правосла́вныхъ вѣ́ра, моли́твами Бц҃ы, є҆ди́не человѣколю́бче.

Избави ме од човечка клевета па ќе ги чувам Твоите заповеди. (во Велики пости, двапати).

Лицето Твое да го освети работ Твој и научи ме на Твоите заповеди. (во Велики пости, двапати).

Да се исполни устата моја со пофалба за Тебе, Господи, за да јаваспеам Твојата слава, и по цел ден, Твоето великолепие. (во Велики пости, еднаш).

Трисвето. Пресвета Троице... По Оче наш...
Свештеникот: Зашто Твое е царството...

И кондакот на денот, или на празникот, или на светиот.

Ако е света Четириесетница, или нема кондак, во понеделник, вторник и четврток, кажувај го следниот богородичен:

Преславната Божја Мајка, посвета и од светите ангелите, непремолчно да ја воспеваме со срце и уста, исповедувајќи ја како Богородица, која навистина Го роди Бога - Воплотениот, и која непрестајно се моли за нашите души.

Во среда и петок кажувај го ова:

Побрзај, Христе, Боже наш, пред да нѐ заробат непријателите, кои хулат на Тебе и ни се закануваат. Уништи ги со Твојот крст оние, што се борат против нас, за да разберат колку е силна верата на православните, по молитвите на Богородица, еднистввен Човекољубецу.

Въ сꙋббѡ́тꙋ сїй:

Ꙗ҆́кѡ нача́тки є҆стества̀, насади́телю тва́ри, вселе́ннаѧ прино́ситъ Ти̑, Гдⷭ҇и, богоно́сныѧ мꙋ̑ченики: тѣ́хъ моли́твами, въ ми́рѣ глꙋбо́цѣ, це́рковь Твою̀, жи́тельство Твоѐ, Бцⷣею соблюди̑, многоми́лостиве.

Въ недѣ́лю же глаго́лемъ ѵ҆пакой прилꙋчи́вшагѡсѧ гла́са.

Гдⷭ҇и, поми́лꙋй, м҃.

И҆̀же на всѧ́кое вре́мѧ, и҆ на всѧ́кїй ча́съ, на небесѝ и҆ на земли̑ покланѧ́емый и҆ сла́вимый, Хрⷭ҇тѐ Бж҃е, долготерпѣли́ве, многоми́лостиве, многоблагоꙋтро́бне, и҆̀же пра́ведныѧ любѧ́й, и҆ грѣ̑шныѧ ми́лꙋѧй: и҆̀же всѧ̑ зовы́й ко спасе́нїю, ѡ҆бѣща́нїѧ ра́ди бꙋ́дꙋщихъ бла́гъ: са́мъ, Гдⷭ҇и, прїими̑ и҆ на́шѧ въ ча́съ се́й моли̑твы, и҆ и҆спра́ви живо́тъ на́шъ къ за́повѣдемъ Твои҆́мъ, дꙋ̑шы на́шѧ ѡ҆свѧтѝ, тѣ̑леса ѡ҆чи́сти, помышле́нїѧ и҆спра́ви, мы̑сли ѡ҆чи́сти: и҆ и҆зба́ви на́съ ѿ всѧ́кїѧ ско́рби, ѕѡ́лъ и҆ болѣ́зней: ѡ҆гради̑ на́съ свѧты́ми Твои́ми а҆́нгелы, да ѡ҆полче́нїемъ и҆́хъ соблюда́еми и҆ наставлѧ́еми, дости́гнемъ въ соедине́нїе вѣ́ры, и҆ въ ра́зꙋмъ непристꙋ́пныѧ Твоеѧ̀ сла́вы: ꙗ҆́кѡ благослове́нъ є҆сѝ во вѣ́ки вѣкѡ́въ, а҆ми́нь.

Гдⷭ҇и, поми́лꙋй, три́жды.

Во сабота овој:

Како првини на природата, Господи, вселената Ти ги принесува богоносните маченици, Тебе, Насадителу на сите созданија. Заради нивните молитви и заради Богородица, запази ги во длабок мир Твојата црква и Твојот народ, Многумилостив.

Во недела се пее ипакој на гласот што преовладува.

Господи, помилуј. (40 пати)

Ти, Кој во секое време и во секој час, на небото и на земјата, Си почитуван и славен, Христе Боже, Долготрпелив, Многумилостив и Добросрдечен; Кој ги љубиш праведниците и ги милуваш грешниците, и ги повикуваш сите кон спасение заради ветените идни блага! Самиот Ти, Господи, прими ги нашиве молитви во овој час, и упати го нашиот живот кон Твоите заповеди. Освети ги нашите души, телата очисти ги, помислите исправи ги, мислите очисти ги и избави нè од секаква тага, зла и болести. Огради нè со Твоите свети ангели, та, пазени и раководени од нивните војски, да постигнеме единство во верата и разбирање на Твојата непристапна слава, зашто Си благословен во вечни векови. Амин.

Господи, помилуј. (трипати)

Сла́ва, и҆ ны́нѣ:

Честнѣ́йшꙋю херꙋві̑мъ, и҆ сла́внѣйшꙋю без̾ сравне́нїѧ серафі̑мъ, без̾ и҆стлѣ́нїѧ Бг҃а Сло́ва ро́ждшꙋю, сꙋ́щꙋю Бцⷣꙋ тѧ̀ велича́емъ.

И҆́менемъ гдⷭ҇нимъ благослови̑, ѻ҆́тче.

Їере́й:

Бж҃е, ѹ҆ще́дри ны̀, и҆ благослови́ ны, просвѣтѝ лицѐ Твоѐ на ны̀, и҆ поми́лꙋй ны̀.

И҆ а҆́ще є҆́сть четы̑редесѧ́тница, твори́мъ трѝ вели̑кїѧ покло́ны, глаго́люще моли́твꙋ:

Гдⷭ҇и и҆ Влады́ко живота̀ моегѡ̀, дꙋ́хъ пра́здности, ᲂу҆ны́нїѧ, любонача́лїѧ и҆ праздносло́вїѧ не да́ждь ми̑. Покло́нъ.

Дꙋ́хъ же цѣломꙋ́дрїѧ, смиренномꙋ́дрїѧ, терпѣ́нїѧ и҆ любвѐ, да́рꙋй мѝ рабꙋ̀ Твоемꙋ̀. Покло́нъ.

Є҆́й, Гдⷭ҇и Царю̀, да́ждь мѝ зрѣ́ти моѧ̑ прегрѣше́нїѧ, и҆ не ѡ҆сꙋжда́ти бра́та моегѡ̀, ꙗ҆́кѡ благослове́нъ є҆сѝ во вѣ́ки вѣкѡ́въ. А҆ми́нь. Покло́нъ.

Та́же, Трисвѧто́е. Прест҃а́ѧ Тро́ице: Ѻ҆́ч҃е на́шъ: Гдⷭ҇и, поми́лꙋй, в҃і.

И҆ моли́твꙋ:

Хрⷭ҇тѐ, свѣ́те и҆́стинный, просвѣща́ѧй и҆ ѡ҆свѧща́ѧй всѧ́каго человѣ́ка грѧдꙋ́щаго въ мі́ръ,

Слава, и сега:

Почесна од херувимите и неспоредливо пославна од серафимите, нетлено си го родила Бога Словото, тебе, која си Богородица, те величаме.

Во името на Господа, благослови оче!

Свештеникот:

Боже уштедри нѐ, благослови нѐ, просвети нѐ со Твоето лице и помилуј нѐ.

И ако е света Четириесетница, правиме три големи метании, кажувајќи ја молитвата:

Господи и Владико на мојот живот, не давај ми дух на леност, безволност, властољубие и празнословие. Метанија.

Дарувј ми, пак, како на Твој раб, Дух на целомудреност, смиреност, трпение и љубов. Метанија.

Еј, Господи, Цару, дај ми да ги согледам моите прегрешенија за да не го осудувам мојот брат, зашто Си благословен во вечни векови. Амин. Метанија.

Потоа, Трисвето. Пресвета Троице... Оче наш...

Господи, помилуј. (12 пати)

И молитвата:

Христе, вистинска светлино, која го просветуваш и осветуваш секој човек, кој доаѓа на

да зна́менаетсѧ на на́съ свѣ́тъ лица̀ Твоегѡ̀, да въ не́мъ ѹ҆́зримъ свѣ́тъ непристѹ́пный: и҆ и҆спра́ви стѡпы̑ на́шѧ къ дѣ́ланїю за́повѣдей Твои́хъ, моли́твами пречи́стыѧ Твоеѧ̀ Ма́тере, и҆ всѣ́хъ Твои́хъ свѧты́хъ, а҆ми́нь.

По моли́твѣ ли́къ пое́тъ:

Взбра́нной воево́дѣ побѣди́тельнаѧ, ꙗ҆́кѡ и҆зба́вльшесѧ ѿ злы́хъ, благода́рственнаѧ воспису́емъ ти̑ раби̑ твои̑, Бцⷣе: но ꙗ҆́кѡ и҆мѹ́щаѧ держа́вѹ непобѣди́мѹю, ѿ всѧ́кихъ на́съ бѣ́дъ свободи̑, да зове́мъ ти̑: ра́дѹйсѧ, невѣ́сто невѣ́стнаѧ.

І҆ере́й:

Сла́ва Тебѣ̀, Хрⷭ҇тѐ Бж҃е, ѹ҆пова́нїе на́ше, сла́ва Тебѣ̀.

Ли́къ: Сла́ва, и҆ ны́нѣ: Гдⷭ҇и, поми́лѹй, три́жды. Благослови̑.

І҆ере́й ѿпѹ́стъ ма́лый:

Хрⷭ҇то́съ и҆́стинный Бг҃ъ на́шъ, моли́твами пречи́стыѧ своеѧ̀ Ма́тере, преподо́бныхъ и҆ богоно́сныхъ ѻ҆те́цъ на́шихъ, и҆ всѣ́хъ свѧты́хъ, поми́лѹетъ и҆ спасе́тъ на́съ, ꙗ҆́кѡ бла́гъ и҆ человѣколю́бецъ.

И҆лѝ, по ѹ҆ста́вѹ, соверше́нный ѿпѹ́стъ:

свет, да засветлиш врз нас со светлината на Твоето лице, за да ја видиме во него, непристапната светлина. Упати ги нашите стапки кон исполнување на Твоите заповеди, по молитвите на Твојата пречиста Мајка, и на сите Твои светии. Амин.

По молитвата, хорот пее:

Тебе Богородице, победоносна војвотко, ние Твоите раби, откако се избавивме од зла, Ти пееме победна и благодарна песна. Бидејќи имаш непобедлива сила, ослободи нѐ од секакви опасности, за да ти пееме: Радувај се невесто, која не си била невеста.

Свештеникот:

Слава Ти, Христе Боже, надеж наша, слава Ти.

Хорот: Слава, и сега... Господи, помилуј. (трипати)

Благослови.

Свештеникот, мал отпуст:

Христос, вистинскиот Бог наш, по молитвите на пречистата Своја мајка, преподобните и богоносни оци наши и заради сите светии, да не помилува и спаси, како благ и човекољубец.

Или, според типикот, направениот отпуст:

Хрто́съ и҆́стинный Бг҃ъ на́шъ, моли́твами пречи́стыѧ своеѧ̀ Ма́тере: въ понедѣ́льникъ: предста́тельствы честны́хъ небе́сныхъ си́лъ безпло́тныхъ: и҆ про́чаѧ.

Во вто́рникъ: честна́гѡ, сла́внагѡ проро́ка, предте́чи и҆ крести́телѧ І҆ѡа́нна: и҆ про́чаѧ.

Въ сре́дꙋ и҆ пѧто́къ: си́лою честна́гѡ и҆ животворѧ́щагѡ Креста̀: и҆ про́чаѧ.

Въ четверто́къ: свѧты́хъ сла́вныхъ и҆ всехва́льныхъ а҆по́стѡлъ: и҆́же во свѧты́хъ ѻ҆тца̀ на́шегѡ Нїкола́а а҆рхїепі́скопа, Мѵрлѷкі́йскагѡ чꙋдотво́рца: и҆ про́чаѧ.

Въ сꙋббѡ́тꙋ: свѧты́хъ сла́вныхъ и҆ всехва́льныхъ а҆по́стѡлъ: свѧты́хъ сла́вныхъ и҆ добропобѣ́дныхъ мч҃ениковъ: преподо́бныхъ и҆ богоно́сныхъ ѻ҆те́цъ на́шихъ: и҆ про́чаѧ.

Христос, вистинскиот Бог наш, по молитвите на пречистата Своја мајка... во понеделник: застапништвото на чесните небесни бестелесни сили... и останатото.

Во вторник: чесниот, славниот пророк, претходник и крстител, Јован... и останатото.

Во среда и петок: со силата на чесниот и животворен Крст... и останатото.

Во четврток: светите славни и сефалени апостоли, светиот отец наш Никола, архиепископот Мирликиски, чудотворецот... и останатото.

Во сабота: светите славни и сефалени апостоли, светите славни победници во добро, маченици, преподобните и богоносни оци наши... и останатото.

Ча́съ тре́тїй.

Їере́й:

Благослове́нъ Бг҃ъ на́шъ всегда̀, ны́нѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ.

И҆ мы̀: А҆ми́нь.

Сла́ва Тебѣ̀, Бж҃е, на́шъ, сла́ва Тебѣ̀.

Царю̀ небе́сный, оу҆тѣ́шителю, Дꙋ́ше И҆́стины, И҆́же вездѣ̀ сы́й и҆ всѧ̀ и҆сполнѧ́ѧй, сокро́вище бла́гихъ и҆ жи́зни пода́телю, прїидѝ и҆ всели́сѧ въ ны̀, и҆ ѡ҆чи́сти ны̀ ѿ всѧ́кїѧ скве́рны, и҆ спасѝ, бла́же, дꙋ́шы на́шѧ.

Ст҃ы́й Бж҃е, ст҃ы́й крѣ́пкїй, ст҃ы́й безсме́ртный, поми́лꙋй на́съ. Три́жды.

Сла́ва Ѻц҃ꙋ̀, и҆ Сн҃ꙋ̀, и҆ ст҃о́мꙋ Дх҃ꙋ, и҆ ны́нѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ, а҆ми́нь.

Прест҃а́ѧ Тро́ице, поми́лꙋй на́съ: Гдⷭ҇и, ѡ҆чи́сти грѣхѝ на́шѧ: Влады́ко, простѝ беззако́нїѧ на́ша: ст҃ы́й, посѣтѝ и҆ и҆сцѣлѝ не́мощи на́шѧ, и҆́мене Твоегѡ̀ ра́ди.

Гдⷭ҇и, поми́лꙋй, три́жды.

ТРЕТИ ЧАС

Свештеникот:

Благословен е нашиот Бог, постојано, сега и секогаш, и во вечни векови.

И ние: Амин. Слава Ти, Боже наш, слава Ти.

Цару небески, Утешителу, Духу на вистината, Кој си насекаде и исполнуваш сè, ризницо на добрини, Животодавецу, пријди и всели се во нас, и очисти нè од секаква нечистотија и спаси ги, Благи, душите наши.

Свети Боже, Свети Крепки, Свети Бесмртни, помилуј нè. (трипати)

Слава на Оца и Сина и Светиот Дух, сега и секогаш, и во вечни векови. Амин.

Пресвета Троице, помилуј нè. Господи, очисти ги нашите гревови. Владико, прости ги нашите беззаконија. Свети, посети ги и исцели ги нашите слабости, заради Твоето име.

Господи, помилуј. (трипати)

Сла́ва, и҆ ны́нѣ:

Ѻ҆́ч҃е на́шъ, и҆́же є҆сѝ на небесѣ́хъ, да свѧти́тсѧ и҆́мѧ Твоѐ, да прїи́детъ ца́рствїе Твоѐ: да бꙋ́детъ во́лѧ Твоѧ̀, ꙗ҆́кѡ на небесѝ и҆ на земли̇̀. Хлѣ́бъ на́шъ насꙋ́щный да́ждь на́мъ дне́сь, и҆ ѡ҆ста́ви на́мъ долги̑ на̑шѧ, ꙗ҆́коже и҆ мы̀ ѡ҆ставлѧ́емъ должникѡ́мъ на̑шымъ: и҆ не введѝ на́съ во и҆скꙋше́нїе, но и҆зба́ви на́съ ѿ лꙋка́вагѡ.

І҆ере́й: Ꙗ҆́кѡ Твоѐ є҆́сть ца́рство:

Та́же, Г҃и, поми́лꙋй, в҃і.

Сла́ва, и҆ ны́нѣ:

Прїиди́те, поклони́мсѧ царе́ви на́шемꙋ Бг҃ꙋ.

Прїиди́те, поклони́мсѧ и҆ припаде́мъ Хрⷭ҇тꙋ̀, царе́ви на́шемꙋ Бг҃ꙋ.

Прїиди́те, поклони́мсѧ и҆ припаде́мъ самомꙋ̀ Хрⷭ҇тꙋ̀, царе́ви и҆ Бг҃ꙋ на́шемꙋ.

Та́же ѱалмы̀:

Ѱало́мъ ѕ҃і.

Ѹ҆слы́ши, Г҃и, пра́вдꙋ мою̀, вонмѝ моле́нїю моемꙋ̀, внꙋшѝ моли́твꙋ мою̀, не во ѹ҆стна́хъ льсти́выхъ: Ѿ лица̀ твоегѡ̀ сꙋдьба̀ моѧ̀ и҆зы́детъ: ѻ҆́чи мои̑ да ви́дита правѡты̑. И҆скꙋси́лъ є҆сѝ се́рдце моѐ, посѣти́лъ є҆сѝ но́щїю, и҆скꙋси́лъ мѧ̀ є҆сѝ, и҆ не ѡ҆брѣ́тесѧ во

Слава, и сега:

Оче наш, Кој си на небесата, да се свети името Твое, да дојде царството Твое; да биде волјата Твоја, како на небото, така и на земјата; лебот наш насушен дај нѝ го денес и прости нѝ ги долговите наши, како и ние што им ги проштеваме на нашите должници; и не воведувај нѐ во искушение, но избави нѐ од лукавиот.

Свештеникот:

Зашто Твое е царството...

Потоа: Господи, помилуј. (12 пати)

Слава, и сега:

Пријдете да Му се поклониме на Царот, нашиот Бог.

Пријдете да Му се поклониме и да паднеме пред Христа - Царот и нашиот Бог.

Пријдете да Му се поклониме и да паднеме пред Самиот Христос, нашиот Цар и Бог.

Потоа псалмите:

Псалм 16

Услиши ја, Господи, правдата моја, чуј го гласот на молбата моја, прими ја молитвата моја што не излегува од лажлива уста. Од Твоето лице нека излезе судот за мене; очите мои нека ја видат вистината. Ти го искуша срцето мое, ме посети

мнѣ̀ непра́вда. Ꙗ҆́кѡ да не возглаго́лютъ ᲂу҆ста̀ моѧ̑ дѣ́лъ человѣ́ческихъ, за словеса̀ ᲂу҆сте́нъ твои́хъ а҆́зъ сохрани́хъ пꙋтѝ жє́стоки. Соверши̇̀ стѡпы̀ моѧ̑ во стезѧ́хъ твои́хъ, да не подви́жꙋтсѧ стѡпы̀ моѧ̑. А҆́зъ воззва́хъ, ꙗ҆́кѡ ᲂу҆слы́шалъ мѧ̀ є҆сѝ, Бж҃е, приклонѝ ᲂу҆́хо твоѐ мнѣ̀, и҆ ᲂу҆слы́ши глаго́лы моѧ̑. Ѹ҆диви̇̀ ми́лѡсти твоѧ̑, спаса́ѧй ᲂу҆пова́ющыѧ на тѧ̀ ѿ проти́вѧщихсѧ десни́цѣ твое́й: Сохранѝ мѧ, Гдⷭ҇и, ꙗ҆́кѡ зѣ́ницꙋ ѻ҆́ка, въ кро́вѣ крилꙋ̀ твое́ю покры́еши мѧ̀. Ѿ лица̀ нечести́выхъ, ѡ҆стра́стшихъ мѧ̀: вразѝ мои̇̀ дꙋ́шꙋ мою̀ ѡ҆держа́ша. Тꙋ́къ сво́й затвори́ша: ᲂу҆ста̀ и҆́хъ глаго́лаша горды́ню. И҆згонѧ́щїи мѧ̀ ны́нѣ ѡ҆бы́до́ша мѧ̀, ѻ҆́чи своѝ возложи́ша ᲂу҆клони́ти на зе́млю. Ѿѧ́ша мѧ̀ ꙗ҆́кѡ ле́въ гото́въ на ло́въ, и҆ ꙗ҆́кѡ ски́менъ, ѡ҆битаѧ́й въ та́йныхъ. Воскресни̇̀, Гдⷭ҇и, предварѝ ѧ҆̀ и҆ запни̇̀ и҆̀мъ: и҆зба́ви дꙋ́шꙋ мою̀ ѿ нечести́вагѡ: ѻ҆рꙋ́жїе твоѐ ѿ вра́гъ рꙋки̇̀ твоеѧ̀. Гдⷭ҇и, ѿ ма́лыхъ ѿ землѝ раздѣли̇̀ ѧ҆̀ въ живо́тѣ и҆́хъ, и҆ сокрове́нныхъ твои́хъ и҆спо́лнисѧ чре́во и҆́хъ: насы́тишасѧ сынѡ́въ, и҆ ѡ҆ста́виша ѡ҆ста́нки младе́нцемъ свои̇́мъ. А҆́зъ же пра́вдою ꙗ҆влю́сѧ лицꙋ̀ твоемꙋ̀, насы́щꙋсѧ, внегда̀ ꙗ҆ви́тимисѧ сла́вѣ твое́й.

ноќе со оган ме провери и не најде неправда во мене. Човечки дела нека не зборува устата моја; поради зборовите на устата Твоја чекорев по патиштата тешки. Утврди ги стапките мои на патиштата Твои, за да не ослабнат нозете мои. Кон Тебе викам, зашто Ти ќе ме чуеш, Боже; приклони го увото Свое кон мене, и чуј ги зборовите мои. Покажи ја чудесната милост Твоја, Ти, кој ги избавуваш оние што се надеваат во Тебе - од оние што се противат на Твојата десница. Пази ме како зеница на окото; засолни ме под сенката на Твоите крила, од лицето на нечестивите, кои ме напаѓаат - од непријателите на душата моја, што ме опкружуваат: тие срцето свое го затворија, наоколу со устата своја - гордо зборуваат. Гонејќи ме, сега ме опколуваат; тие ги управија очите свои, за да ме соборат на земја; тие се како лав, подготвен за лов и како лавче, кое стои во потајни места. Стани, Господи, пресретни ги и обори ги; спаси ја душата моја со Својот меч од нечестивиот; од оние, Господи, кои ги има малку на земјата - раздели ги во нивниот живот, и од она што е сокриено Твое ќе се наполни стомакот нивни; откако се наситија синовите нивни, од вишокот оставија и за децата свои. А јас пред лицето Твое ќе се покажам во правда, ќе се наситам кога ќе ми се покаже славата Твоја.

Ѱало́мъ кд.

Къ тебѣ̀, Гдⷭ҇и, воздвиго́хъ дꙋ́шꙋ мою̀, Бж҃е мо́й, на тѧ̀ ᲂу҆пова́хъ, да не постыжꙋ́сѧ во вѣ́къ, нижѐ да посмѣю́тъ ми сѧ вразѝ моѝ: и҆́бо всѝ терпѧ́щїи тѧ̀ не постыдѧ́тсѧ. Да постыдѧ́тсѧ беззако́ннꙋющїи вотщѐ. Пꙋтѝ твоѧ̑, Гдⷭ҇и, скажѝ ми, и҆ стезѧ́мъ твои̑мъ наꙋчѝ мѧ: настѧ́ви мѧ̀ на и҆́стинꙋ твою̀ и҆ наꙋчѝ мѧ: ꙗ҆́кѡ ты̀ є҆сѝ Бг҃ъ спа́съ мо́й, и҆ тебѐ терпѣ́хъ ве́сь де́нь. Помѧнѝ щедрѡ́ты твоѧ̑, Гдⷭ҇и, и҆ млⷭ҇ти твоѧ̑, ꙗ҆́кѡ ѿ вѣ́ка сꙋ́ть. Грѣ́хъ ю҆́ности моеѧ̀ и҆ невѣ́дѣнїѧ моегѡ̀ не помѧнѝ: по млⷭ҇ти твое́й помѧнѝ мѧ ты̀, ра́ди блгⷭ҇ти твоеѧ̀, Гдⷭ҇и. Бла́гъ и҆ пра́въ Гдⷭ҇ь, сегѡ̀ ра́ди законоположи́тъ согрѣша́ющымъ на пꙋтѝ. Настѧ́витъ кро́ткїѧ на сꙋ́дъ, наꙋчи́тъ кро́ткїѧ пꙋтє́мъ свои̑мъ. Всѝ пꙋтїѐ Гдⷭ҇ни млⷭ҇ть и҆ и҆́стина, взыска́ющымъ завѣ́та є҆гѡ̀ и҆ свидѣ́нїѧ є҆гѡ̀. Ра́ди и҆́мене твоегѡ̀, Гдⷭ҇и, и҆ ѡ҆чи́сти грѣ́хъ мо́й: мно́гъ бо є҆́сть. Кто̀ є҆́сть человѣ́къ, боѧ́йсѧ Гдⷭ҇а; законоположи́тъ є҆мꙋ̀ на пꙋтѝ, є҆го́же и҆зво́ли. Дꙋша̀ є҆гѡ̀ во бла́гихъ водвори́тсѧ, и҆ сѣ́мѧ є҆гѡ̀ наслѣ́дитъ зе́млю. Держа́ва Гдⷭ҇ь боѧ́щихсѧ є҆гѡ̀, и҆ завѣ́тъ є҆гѡ̀ ꙗ҆ви́тъ и҆̀мъ. Ѻ҆́чи моѝ вы́нꙋ ко Гдⷭ҇ꙋ, ꙗ҆́кѡ то́й и҆сто́ргнетъ ѿ сѣ́ти но́зѣ моѝ. При́зри на мѧ̀ и҆

Псалм 24

Кон Тебе, Господи, ја издигнувам душата своја. Боже мој, во Тебе се надевам, да не се посрамам довека, да не ме исмејуваат непријателите мои, да не се засрамат оние што се надеваат во Тебе; да се посрамат оние, што вршат беззаконија без причина. Покажи ми ги, Господи, патиштата Твои и научи ме да врвам по патеките Твои. Упати ме кон Твојата вистина и научи ме, зашто Ти си Бог на моето спасение; во Тебе се надевам секој ден. Спомни Си ги штедростите Твои, Господи, и милостите Твои, зашто се вечни. Гревовите на младоста моја и незнаењето мое не ги споменувај; по милоста Своја сети се на мене, заради Твојата доброта, Господи! Благ и праведен е Господ, грешниците ги изведува на пат, ги упатува кротките кон правда и ги учи кротките на Своите патишта. Сите патишта Господови се милост и вистина за оние, кои го пазат заветот Негов и откровението Негово. Заради Твоето име, Гос-поди, прости ми го гревот мој, зашто е голем. Кој човек е тој што се плаши од Господа? Нему Он ќе му покаже кој пат да избере. Неговата душа ќе почива во добро, неговото семе ќе ја наследи земјата. Близок им е Господ на оние што се плашат од Него; ним им го открива заветот Свој. Очите мои секогаш се кон Господа, зашто Он ги вади од стапица нозете мои. Погледни во мене и смилуј ми се, зашто сум самотен и во мака. Скрбите на срцето мое се умножија ; извади ме од неволјите мои. Погледај

помилꙋ́й мѧ̀, ꙗ҆́кѡ є҆диноро́дъ и҆ ни́щь є҆́смь а҆́зъ. Скѡ́рби се́рдца моегѡ̀ ᲂу҆мно́жишасѧ, ѿ нꙋ́ждъ мои́хъ и҆зведи́ мѧ. Ви́ждь смире́нїе моѐ, и҆ трꙋ́дъ мо́й, и҆ ѡ҆ста́ви всѧ̑ грѣхи̑ моѧ̑. Ви́ждь враги̑ моѧ̑, ꙗ҆́кѡ ᲂу҆мно́жишасѧ, и҆ ненавидѣ́нїемъ непра́веднымъ возненави́дѣша мѧ̀. Сохрани̑ дꙋ́шꙋ мою̀ и҆ и҆зба́ви мѧ̀, да не постыжꙋ́сѧ, ꙗ҆́кѡ ᲂу҆пова́хъ на тѧ̀. Незло́бивїи и҆ пра́вїи прилѣпла́хꙋсѧ мнѣ̀, ꙗ҆́кѡ потерпѣ́хъ тѧ̀, Гдⷭ҇и. И҆зба́ви, Бж҃е, Ї҆сра́илѧ ѿ всѣ́хъ скорбе́й є҆гѡ̀.

Ѱало́мъ н҃.

Помилꙋ́й мѧ̀ Бж҃е, по вели́цѣй ми́лости твое́й, и҆ по мно́жествꙋ щедро́тъ твои́хъ ѡ҆чи́сти беззако́нїе моѐ. Наипа́че ѡ҆мы́й мѧ̀ ѿ беззако́нїѧ моегѡ̀, и҆ ѿ грѣха̀ моегѡ̀ ѡ҆чи́сти мѧ̀. Ꙗ҆́кѡ беззако́нїе моѐ а҆́зъ зна́ю, и҆ грѣ́хъ мо́й предо мно́ю є҆́сть вы́нꙋ. Тебѣ̀ є҆ди́номꙋ согрѣши́хъ, и҆ лꙋка́вое предъ тобо́ю сотвори́хъ: ꙗ҆́кѡ да ѡ҆правди́шисѧ во словесѣ́хъ твои́хъ, и҆ побѣди́ши внегда̀ сꙋди́ти ти̑. Се́ бо въ беззако́нїихъ зача́тъ є҆́смь, и҆ во грѣсѣ́хъ роди́ мѧ ма́ти моѧ̀. Се́ бо и҆́стинꙋ возлюби́лъ є҆сѝ, безвѣ́стнаѧ и҆ та̑йнаѧ премꙋ́дрости твоеѧ̀ ꙗ҆ви́лъ мѝ є҆сѝ. Ѡ҆кропи́ши мѧ̀ ѵ҆ссѡ́помъ, и҆ ѡ҆чи́щꙋсѧ: ѡ҆мы́еши мѧ̀, и҆ па́че снѣ́га ᲂу҆бѣлю́-

ги страдањата и маките мои, па прости ми ги сите гревови мои. Погледај ги моите непријатели, колку многу се намножија и колку многу ме мразат. Запази ја душата моја и избави ме, за да не се посрамам, зашто во Тебе се надевам. Непорочноста и правдата нека ме учат, зашто во Тебе се надевам, Господи. Избави го, Боже, Израилот од сите неволји негови.

Псалм 50

Помилуј ме, Боже, поради големата Твоја милост, и заради големата Твоја добрина избриши ги беззаконијата мои. Најнапред измиј ме од моето беззаконие и очисти ме од мојот грев, зашто беззаконието мое го знам и мојот грев е секогаш пред мене. Пред Тебе единствениот згрешив и пред Тебе зло изврших, за да бидеш праведен кога ќе пресудуваш и да победиш кога ќе судиш. Ете, во беззаконие сум зачнат и во грев ме роди мајката моја. Но, Ти ја засака вистината во срцето, и внатре во мене ми ја објави непознатата и тајната премудрост Твоја. Пороси ме со исоп и ќе бидам чист; измиј ме и ќе бидам побел од снег. Дај ми да

сѧ. Слꙋ́хꙋ моемꙋ̀ да́си ра́дость и҆ весе́лїе: возра́дꙋютсѧ кѡ́сти смире́нныѧ. Ѿвратѝ лицѐ твоѐ ѿ грѣ́хъ мои́хъ, и҆ всѧ̑ беззакѡ́нїѧ моѧ̑ ѡ҆чи́сти. Се́рдце чи́сто сози́жди во мнѣ̀, Бж҃е, и҆ дꙋ́хъ пра́въ ѡ҆бновѝ во ѹ҆тро́бѣ мое́й. Не ѿве́ржи менѐ ѿ лица̀ твоегѡ̀, и҆ Дх҃а твоегѡ̀ свѧта́гѡ не ѿими́ ѿ менѐ. Возда́ждь мѝ ра́дость спасе́нїѧ твоегѡ̀, и҆ дꙋ́хомъ влады́чнимъ ѹ҆тверди́ мѧ. Наꙋчꙋ̀ беззакѡ́нныѧ пꙋтє́мъ твои̑мъ, и҆ нечести́вїи къ тебѣ̀ ѡ҆братѧ́тсѧ. И҆зба́ви мѧ̀ ѿ крове́й, Бж҃е, Бж҃е спасе́нїѧ моегѡ̀: возра́дꙋетсѧ ѧ҆зы́къ мо́й пра́вдѣ твое́й. Гд҇и, ѹ҆стнѣ̀ мои̑ ѿве́рзеши, и҆ ѹ҆ста̀ моѧ̑ возвѣстѧ́тъ хвалꙋ̀ твою̀. Ꙗ҆́кѡ а҆́ще бы̀ восхотѣ́лъ є҆сѝ же́ртвы, да́лъ бы́хъ ѹ҆́бѡ: всесожже́нїѧ не благоволи́ши. Же́ртва Бг҃ꙋ дꙋ́хъ сокрꙋше́нъ: се́рдце сокрꙋше́нно и҆ смире́нно Бг҃ъ не ѹ҆ничижи́тъ. Ѹ҆блажѝ, Гд҇и, благоволе́нїемъ твои́мъ Сїѡ́на, и҆ да сози́ждꙋтсѧ стѣ́ны і҆ерꙋсали́мскїѧ. Тогда̀ благоволи́ши же́ртвꙋ пра́вды, возноше́нїе и҆ всесожега́емаѧ: тогда̀ возложа́тъ на ѻ҆лта́рь тво́й тельцы̀.

Сла́ва, и҆ ны́нѣ:

А҆ллилꙋ́їа, а҆ллилꙋ́їа, а҆ллилꙋ́їа, сла́ва Тебѣ̀ Бж҃е. Три́жды.

Гд҇и, поми́лꙋй, три́жды.

чујам радост и веселба и ќе се зарадуваат коските мои ослабнати. Сврти го лицето Свое од гревовите мои и избриши ги сите мои беззаконија. Создај чисто срце во мене, Боже, и дух вистински обнови во мене. Не отфрлувај ме од лицето Свое и Светиот Дух Твој не одземај го од мене. Врати ми ја радоста, спасувајќи ме и со Својот моќен Дух зацврсти ме. Беззакониците ќе ги научам да одат по Твоите патишта, и безбожниците кон Тебе ќе се обрнуваат. Избави ме од крвта, Боже, на моето спасение, и јазикот мој ќе се зарадува на Твојата правда. Господи, отвори ја устата моја и устата моја ќе ја објави пофалата Твоја; оти, да сакаше жртва, јас ќе Ти ја принесев; но сепалениците не ги сакаш. Жртвата пред Бога е смирен дух; срце понизно и смирено Ти, Боже не отфрлуваш. Господи, направи му добро на Сион, според благоволението Свое, воздигни ги ѕидовите ерусалимски. Тогаш ќе Ти бидат угодни жртвите на правдата, вознесувањата и жртвите сепаленици; тогаш на Твојот олтар ќе принесуваат телци.

Слава, и сега:

Алилуја, алилуја, алилуја, слава Ти, Боже. (трипати)

Господи, помилуј. (трипати)

И҆ а҆́ще ѹ҆́бо Бг҃ъ Гдⷭ҇ь, пое́тсѧ, глаго́ли: Сла́ва, тропа́рь днѐ, и҆лѝ пра́здника, и҆лѝ ст҃а́гѡ.

И҆ ны́нѣ:

Бцⷣе, ты̀ є҆сѝ лоза̀ и҆́стинная, возрасти́вшая на́мъ пло́дъ живота̀, тебѣ̀ мо́лимсѧ, моли́сѧ, Влады́чице, со ст҃ы́ми а҆пⷭ҇лы, поми́ловати дѹ́шы на́шѧ.

А҆́ще же А҆ллилꙋ́їа, глаго́ли се́й тропа́рь, гла́съ ѕ҃:

Гдⷭ҇и, и҆́же прест҃а́го Твоегѡ̀ Дх҃а въ тре́тїй ча́съ а҆по́столѡмъ Твои̑мъ низпосла́вый: того̀, бл҃гі́й, не ѿимѝ ѿ на́съ, но ѡ҆бновѝ на́съ молѧ́щихтисѧ.

Сті́хъ а҃: Се́рдце чи́сто сози́жди во мнѣ̀, Бж҃е, и҆ дѹ́хъ пра́въ ѡ҆бновѝ во ѹ҆тро́бѣ мое́й.

Сті́хъ в҃: Не ѿве́рзи менѐ ѿ лица̀ Твоегѡ̀, и҆ Дх҃а Твоегѡ̀ ст҃а́гѡ не ѿимѝ ѿ менѐ.

Къ си̑мъ же стїхѡ́мъ припѣва́емъ:

Гдⷭ҇и, и҆́же прест҃а́го Твоегѡ̀ Дх҃а: ве́сь до конца̀, и҆ поклонѧ́емсѧ по є҆ди́ножды.

Та́же, Сла́ва, и҆ ны́нѣ, бг҃оро́диченъ:

Бцⷣе, ты̀ є҆сѝ лоза̀ и҆́стинная: и҆ про́чаѧ.

Гдⷭ҇ь Бг҃ъ бл҃гослове́нъ, бл҃гослове́нъ Гдⷭ҇ь де́нь днѐ, поспѣши́тъ на́мъ Бг҃ъ спасе́нїй на́шихъ, Бг҃ъ на́шъ, Бг҃ъ спаса́ти.

Ако се пее Бог Господ... читаме: Слава... тропарот на денот, или на празникот или на светиот.

И сега:

Богородице, ти си вистинска лоза, од која израсна плодот на животот. Тебе те молиме, Владичице, моли се со апостолите и со сите светии, да бидат помилувани нашите души

Ако е, пак, Алилуја, кажи го овој тропар, глас 6:

Господи, Ти Кој Пресветиот Твој Дух во третиот час го испрати на Твоите апостоли, не одземај го од нас, но обнови нѐ нас, кои Ти се молиме.

Стих 1: Создај чисто срце во мене, Боже, и дух вистински обнови во мене.

Стих 2: Не отфрлувај ме од лицето Свое и Светиот Дух Твој не одземај Го од мене.

По секој пак, стих, пееме:

Господи, Ти Кој Пресветиот Твој Дух... сѐ до крајот, и правиме по една метанија.

Потоа, Слава, и сега, богородиен:

Богородице, ти си вистинска лоза... и останатото.

Господ Бог е благословен, благословен е Господ од ден во ден, Бог ќе ни помогне во нашето спасение; нашиот Бог е Бог, Кој спасува.

Трисвѧтое: Пресвѧтаѧ Трⷪ҇це: По Ѻ҆́ч҃е на́шъ:
І҆ерей: Ꙗ҆́кѡ Твоѐ е҆́сть ца́рство:

Конда́къ днѐ, и҆лѝ свѧта́гѡ, и҆лѝ пра́здника.

А҆́ще же по́стъ, и҆лѝ нѣ́сть кондака̀, глаго́лемъ сі́ѧ тропа́рь, гла́съ ѕ҃:

Благослове́нъ є҆сѝ, Хрⷭ҇тѐ Бж҃е на́шъ, и҆́же премꙋ̑дры ловцы̀ ꙗ҆вле́й, низпосла́въ и҆̀мъ Дх҃а свѧта́го, и҆ тѣ́ми ᲂу҆ловле́й вселе́ннꙋю, человѣ́колю́бче, сла́ва Тебѣ̀.

Сла́ва:

Ско́рое и҆ и҆звѣ́стное да́ждь ᲂу҆тѣше́нїе ра-бѡ́мъ Твои̑мъ, І҆исе, внегда̀ ᲂу҆ныва́ти дꙋхѡ́мъ на́шымъ, не разлꙋча́йсѧ ѿ дꙋ́шъ на́шихъ въ ско́рбехъ: не ᲂу҆далѧ́йсѧ ѿ мы́слей на́шихъ во ѡ҆бстоѧ́нїихъ, но при́снѡ на́съ предвари̑. При-бли́жисѧ на́мъ, прибли́жисѧ, вездѣ̀ сы́й, ꙗ҆́коже со а҆по́стѡлы Твои́ми всегда̀ є҆сѝ, си́це и҆ Тебѐ жела́ющымъ соедини̑ себѐ, щ҆е́дре: да со-вокꙋ́плени Тебѐ пое́мъ, и҆ славосло́вимъ всесвѧ-та́го Дх҃а Твоегѡ̀.

И҆ ны́нѣ:

Наде́жда и҆ предста́тельство и҆ прибѣ́жище хрїстїа́нъ, неѡбори́маѧ стѣна̀, и҆знемога́ющымъ приста́нище невꙋ́рное, Ты̀ є҆сѝ, Бцⷣе пречи́стаѧ: но ꙗ҆́кѡ мі́ръ спаса́ющаѧ непреста́нною твое́ю моли́твою, помѧни̑ и҆ на́съ, дѣ́во всепѣ́таѧ.

Трисвето. Пресвета Троице... По Оче наш...

Свештеникот: Зашто Твое е царството...

Кондак на денот, или на светиот, или на празникот.

Ако е пост, или нема кондак, ги кажуваме овие тропари, глас 8:

Благословен Си, Христе Боже наш, Ти, Кој, (апостолите) ги направи премудри ловци, откако им го испрати Светиот Дух, и со нив ја улови вселената: Човекољубецу, слава Ти.

Слава:

Што поскоро и сигурно утешување дај нѝ на Твоите раби, Исусе; кога малаксуваат нашите духови, не оддалечувај се од нашите души во маки, не оддалечувај се од нашите мисли кога сме во тешкотии, но секогаш биди со нас, приближи се до нас, приближи нѝ се Ти, Кој Си насекаде, како што Си секогаш со Твоите апостоли; Така, присоедини ги кон Себе оние кои Те сакаат, Милосрдни, та соединети да Ти пееме и да Го славиме сесветиот Твој Дух.

И сега:

Надеж, заштита и прибежиште на христијаните, несоборлива стена и мирно пристаниште на немоќните, си Ти, Богородице, Пречиста. Но, како што со твојата непрестајна молитва го спасуваш светот, така и за нас спомни си, Дево севоспеана.

Г҃и, поми́лꙋй, м҃.

И҆́же на вса́кое вре́мѧ, и҆ на вса́кїй ча́съ, на небесѝ и҆ на землѝ покланѧ́емый и҆ сла́вимый, Хрⷭ҇тѐ Бж҃е, долготерпѣли́ве, многоми́лостиве, многоблагоꙋтро́бне, и҆́же пра́ведныѧ люба́й, и҆ грѣ́шныѧ ми́лꙋѧй: и҆́же всѧ̑ зовы́й ко спасе́нїю, ѡ҆бѣща́нїѧ ра́ди бꙋ́дꙋщихъ бла́гъ: са́мъ, Г҃и, прїимѝ и҆ на́шѧ въ ча́съ се́й моли́твы, и҆ и҆спра́ви живо́тъ на́шъ къ за́повѣдемъ Твои̑мъ, дꙋ́шы на́шѧ ѡ҆свѧтѝ, тѣлеса̀ ѡ҆чи́сти, помышле́нїѧ и҆спра́ви, мы́сли ѡ҆чи́сти: и҆ и҆зба́ви на́съ ѿ вса́кїѧ ско́рби, ѕѡ́лъ и҆ болѣ́зней: ѡ҆гради̑ на́съ свѧты́ми Твои́ми а҆̑нгелы, да ѡ҆полче́нїемъ и҆́хъ соблюда́еми и҆ наставлѧ́еми, дости́гнемъ въ соедине́нїе вѣ́ры, и҆ въ ра́зꙋмъ непристꙋ́пныѧ Твоеѧ̀ сла́вы: ꙗ҆́кѡ благослове́нъ є҆сѝ во вѣ́ки вѣкѡ́въ, а҆ми́нь.

Г҃и, поми́лꙋй, три́жды.

Сла́ва, и҆ ны́нѣ:

Честнѣ́йшꙋю херꙋві́мъ, и҆ сла́внѣйшꙋю безъ сравне́нїѧ серафі́мъ, безъ и҆стлѣ́нїѧ Бг҃а Сло́ва ро́ждшꙋю, сꙋ́щꙋю, Бцⷣꙋ тѧ̀ велича́емъ.

И҆́менемъ гдⷭ҇нимъ благословѝ, ѻ҆́тче.

І҆ере́й:

Моли́твами свѧты́хъ ѻ҆те́цъ на́шихъ, Г҃и І҆и҃се Хрⷭ҇тѐ Бж҃е на́шъ, поми́лꙋй на́съ.

Господи, помилуј. **(40 пати)**

Ти, Кој во секое време и во секој час, на небото и на земјата, Си почитуван и славен, Христе Боже, Долготрпелив, Многумилостив и Добросрдечен; Кој ги љубиш праведниците и ги милуваш грешниците, и ги повикуваш сите кон спасение заради ветените идни блага! Самиот Ти, Господи, прими ги нашиве молитви во овој час, и упати го нашиот живот кон Твоите заповеди. Освети ги нашите души, телата очисти ги, помислите исправи ги, мислите очисти ги и избави нѐ од секаква тага, зла и болести. Огради нѐ со Твоите свети ангели, та, пазени и раководени од нивните војски, да постигнеме единство во верата и разбирање на Твојата непристапна слава, зашто Си благословен во вечни векови. Амин.

Господи, помилуј. **(трипати)**

Слава, и сега:

Почесна од херувимите и неспоредливо преславна од серафимите, нетлено си го родила Бога Словото, тебе, која си Богородица, те величаме.

Во името на Господа, благослови оче!

Свештеникот:

По молитвите на светите оци наши, Господи, Исусе Христе, Боже наш, помилуј нѐ.

И҆ а҆́ще є҆́сть четыредесѧ́тница, твори́мъ три ве́лїѧ покло́ны, глаго́люще моли́твꙋ:

Гдⷭ҇и и҆ Влады́ко живота̀ моегѡ̀, дꙋ́хъ пра́здности, ᲂу҆ны́нїѧ, любонача́лїѧ и҆ праздносло́вїѧ не да́ждь мѝ. Покло́нъ.

Дꙋ́хъ же цѣлемꙋ́дрїѧ, смиренномꙋ́дрїѧ, терпѣ́нїѧ и҆ любвѐ, да́рꙋй мѝ рабꙋ̀ Твоемꙋ̀. Покло́нъ.

Є҆́й, Гдⷭ҇и Царю̀, да́ждь мѝ зрѣ́ти моѧ̑ прегрѣшє́нїѧ, и҆ не ѡ҆сꙋжда́ти бра́та моегѡ̀, ꙗ҆́кѡ благослове́нъ є҆сѝ во вѣ́ки вѣкѡ́въ. А҆ми́нь. И҆ покло́нъ.

Та́же: Трисвѧто́е. Пресвѧта́ѧ Трⷪ҇це: Ѻ҆́ч҃е на́шъ: Гдⷭ҇и, поми́лꙋй, в҃і.

Посе́мъ моли́твꙋ сїю̀:

Влады́ко Бж҃е Ѻ҆́ч҃е вседержи́телю, Гдⷭ҇и Сн҃е є҆динорѡ́дный, І҆и҃се Хрⷭ҇тѐ, и҆ свѧ́тый Дш҃е, є҆ди́но бж҃ество̀, є҆ди́на си́ла, поми́лꙋй мѧ̀ грѣ́шнаго: и҆ и҆̀миже вѣ́си сꙋдьба́ми, спасѝ мѧ̀ недосто́йнаго раба̀ Твоегѡ̀, ꙗ҆́кѡ благослове́нъ є҆сѝ во вѣ́ки вѣкѡ́въ, а҆ми́нь.

И ако е света Четириесетница, правиме три големи метании, кажувајќи ја молитвата:

Господи и Владико на мојот живот, не давај ми дух на леност, безволност, властољубие и празнословие. Метанија.

Даруј ми, пак, како на Твој раб, Дух на целомудреност, смиреност, трпение и љубов. Метанија.

Еј, Господи, Цару, дај ми да ги согледам моите прегрешенија за да не го осудувам мојот брат, зашто Си благословен во вечни векови. Амин. Метанија.

Потоа: Трисвето. Пресвета Троице... Оче наш...Господи, помилуј. (12 пати)

Потоа, оваа молитва:

Владико Боже, Оче Седржителу, Господи Сине Единороден, Исусе Христе и Свети Духу, едно божество, една сила, помилуј ме, грешниот, Ти Кој на сите им ги знаеш пресудите, спаси ме мене, Твојот недостоен раб, зашто си благословен во вечни векови. Амин.

Ча́съ ше́стый.

Прїиди́те, поклони́мсѧ царе́ви на́шемꙋ Бг҃ꙋ.

Прїиди́те, поклони́мсѧ и҆ припаде́мъ Хрⷭ҇тꙋ̀, царе́ви на́шемꙋ Бг҃ꙋ.

Прїиди́те, поклони́мсѧ и҆ припаде́мъ самомꙋ̀ Хрⷭ҇тꙋ̀, царе́ви и҆ Бг҃ꙋ на́шемꙋ.

Ѱало́мъ н҃г.

Бж҃е, во и҆́мѧ твоѐ спаси́ мѧ, и҆ въ си́лѣ твое́й сꙋди́ ми. Бж҃е, ᲂу҆слы́ши моли́твꙋ мою̀, внꙋшѝ глаго́лы ᲂу҆́стъ мои́хъ. Ꙗ҆́кѡ чꙋ́ждїи воста́ша на мѧ̀, и҆ крѣ́пцыи взыска́ша дꙋшꙋ̀ мою̀, и҆ не предложи́ша Бг҃а предъ собо́ю. Сѐ бо Бг҃ъ помога́етъ мѝ, и҆ Гдⷭ҇ь застꙋ́пникъ дꙋшѝ мое́й. Ѿврати́тъ ѕла̑ врагѡ́мъ мои̑мъ, и҆́стиною твое́ю потреби̑ и҆̀хъ. Во́лею пожрꙋ̀ тебѣ̀, и҆сповѣ́мсѧ и҆́мени твоемꙋ̀, Гдⷭ҇и, ꙗ҆́кѡ бла́го. Ꙗ҆́кѡ ѿ всѧ́кїѧ печа́ли и҆зба́вилъ мѧ̀ є҆сѝ, и҆ на врагѝ моѧ̑ воззрѣ̀ ѻ҆́ко моѐ.

ШЕСТИ ЧАС

Пријдете да Му се поклониме на Царот, нашиот Бог.

Пријдете да Му се поклониме и да паднеме пред Христа - Царот и нашиот Бог.

Пријдете да Му се поклониме и да паднеме пред Самиот Христос, нашиот Цар и Бог.

Псалм 53

Боже, со името Твое спаси ме, и со силата Твоја суди ми. Боже, услиши ја молитвата моја, чуј ги зборовите од устата моја; зашто туѓинци се кренаа против мене и силници го бараа животот мој; тие не мислат на Бога. Ете, Бог ми помогна; Господ е заштитник на животот мој. На непријателите мои Он ќе им врати за злото; ќе ги истреби со вистината Своја. Со сесрдност Ти принесувам жртва, го прославувам името Твое, Господи, зашто е благо, оти Ти ме избавуваш од секаква мака и окото мое презриво ги гледа непријателите мои.

Ѱало́мъ н҃д.

Внꙋши́, Бж҃е, моли́твꙋ мою̀, и҆ не пре́зри
моле́нїѧ моегѡ̀: вонмѝ ми, и҆ оу҆слы́ши мѧ̀:
возскорбѣ́хъ печа́лїю мое́ю, и҆ смѧто́хсѧ ѿ
гла́са вра́жїѧ и҆ ѿ стꙋже́нїѧ грѣ́шнича: ꙗ҆́кѡ
оу҆клони́ша на мѧ̀ беззако́нїе, и҆ во гнѣ́вѣ
враждова́хꙋ мѝ. Се́рдце моѐ смѧте́сѧ во
мнѣ̀, и҆ боѧ́знь сме́рти нападѐ на мѧ̀: Стра́хъ
и҆ тре́петъ прїи́де на мѧ̀ и҆ покры́ мѧ тьма̀.
И҆ рѣ́хъ: кто̀ да́стъ мѝ крилѣ̀ ꙗ҆́кѡ голꙋби́нѣ,
и҆ полещꙋ̀ и҆ почі́ю. Сѐ оу҆дали́хсѧ бѣ́гаѧ, и҆
водвори́хсѧ въ пꙋсты́ни. Ча́ѧхъ Бг҃а, спаса́ю-
щагѡ мѧ̀ ѿ малодꙋ́шїѧ и҆ ѿ бꙋ́ри. Потопѝ,
Гдⷭ҇и, и҆ раздѣлѝ ѧ҆зы́ки и҆́хъ: ꙗ҆́кѡ ви́дѣхъ
беззако́нїе и҆ прерѣка́нїе во гра́дѣ. Дне́мъ и҆
но́щїю ѡ҆бы́детъ и҆ по стѣна́мъ е҆гѡ̀: беззако́-
нїе и҆ трꙋ́дъ посредѣ̀ е҆гѡ̀, и҆ непра́вда: И҆ не
ѡ҆скꙋдѣ̀ ѿ стѡ́гнъ е҆гѡ̀ ли́хва и҆ ле́сть. Ꙗ҆́кѡ
а҆́ще бы вра́гъ поноси́лъ мѝ, претерпѣ́лъ бы́хъ
оу҆́бѡ: и҆ а҆́ще бы ненави́дѧй мѧ̀ на мѧ̀ веле-
рѣ́чевалъ, оу҆кры́лбыхсѧ ѿ негѡ̀. Ты́ же, чело-
вѣ́че равнодꙋ́шне, влады́ко мо́й и҆ зна́емый
мо́й, И҆́же кꙋ́пнѡ наслажда́лсѧ е҆сѝ со мно́ю
бра́шенъ: въ домꙋ̀ бж҃їи ходи́хомъ е҆диномы́ш-
ле́нїемъ. Да прїи́детъ же сме́рть на нѧ̀, и҆ да
сни́дꙋтъ во а҆́дъ жи́ви: ꙗ҆́кѡ лꙋка́вство въ жи-

Псалм 54

Прими ја Боже, молитвата моја и не презирај го моето молење; погледај ме и услиши ме. Нажален сум во тагата моја и збунет сум од гласот на непријателите, од притисокот на грешниците, зашто вршат врз мене беззаконие и со гнев непријателствуваат против мене. Срцето мое затрепери во мене и смртен страв ме спопадна; страв и трепет ме спопетаа, и темнина ме покри. И јас реков: "Кој ќе ми даде крилја гулабови, па да одлетам и да се успокојам". Далеку би отишол и би се сместил во пустињата; се надевав на Оној Кој ме спасува од малодушноста и од бурата. Потопи ги, Господи, и раздели ги нивните јазици, зашто видов насилство и расправии во градот. Дење и ноќе обиколуваат покрај ѕидовите негови; и во него беззаконие, мака и неправда има; а не оскудеваше ни измама и лукавство по улиците негови. Да ме беше навредил непријателот мој, тоа би го поднел, и завидливецот мој да се беше покажал силен, јас ќе се сокриев; но тоа беше ти, човеку, кој си како нас, водач мој и пријател мој, со кого сме јале леб заедно и сме оделе заедно во Божји дом! Смртта дојде на нив; да слезат живи во пеколот, зашто

ли́цахъ и҆́хъ, посредѣ̀ и҆́хъ. А҆́зъ къ Бг҃у воз-
зва́хъ, и҆ Гдь҃ оу҆слы́ша мѧ̀. Ве́черъ и҆ заꙋ́тра
и҆ полꙋ́дне повѣ́мъ, и҆ возвѣщꙋ̀, и҆ оу҆слы́шитъ
гла́съ мо́й. И҆зба́витъ ми́ромъ дꙋ́шꙋ мою̀ ѿ
приближа́ющихсѧ мнѣ̀: ꙗ҆́кѡ во мно́зѣ бѧ́хꙋ
со мно́ю. Оу҆слы́шитъ Бг҃ъ и҆ смири́тъ ѧ҆̀, сы́й
пре́жде вѣ̑къ: нѣ́сть бо и҆̀мъ и҆змѣне́нїѧ, ꙗ҆́кѡ
не оу҆боѧ́шасѧ Бг҃а. Прострѐ рꙋ́кꙋ свою̀ на воз-
даѧ́нїе, ѡ҆скверни́ша завѣ́тъ є҆гѡ̀. Раздѣли́ша-
сѧ ѿ гнѣ́ва лица̀ є҆гѡ̀, и҆ прибли́жишасѧ серд-
ца̀ и҆́хъ: оу҆мѧ́кнꙋша словеса̀ и҆́хъ па́че є҆ле́а, и҆
та̑ сꙋ́ть стрѣ́лы. Возве́рзи на Гдⷭ҇а печа́ль
твою̀: и҆ то́й тѧ̀ препита́етъ: не да́стъ въ
вѣ́къ молвы̀ пра́ведникꙋ. Ты́ же, Бж҃е, низве-
де́ши и҆̀хъ въ стꙋдене́цъ и҆стлѣ́нїѧ: Мꙋ́жїе
крове́й и҆ льстѝ не преполовѧ́тъ дне́й свои́хъ:
а҆́зъ же, Гдⷭ҇и, оу҆пова́ю на тѧ̀.

Ѱало́мъ ч҃.

Живы́й въ по́мощи вы́шнѧгѡ, въ кро́вѣ
Бг҃а небе́снагѡ водвори́тсѧ. Рече́тъ Гдⷭ҇ви: за-
стꙋ́пникъ мо́й є҆сѝ и҆ прибѣ́жище моѐ, Бг҃ъ
мо́й, и҆ оу҆пова́ю на него̀. Ꙗ҆́кѡ то́й и҆зба́витъ
тѧ̀ ѿ сѣ́ти ло́вчи, и҆ ѿ словесѐ мѧте́жна:
плещма̀ свои́ма ѡ҆сѣни́тъ тѧ̀, и҆ под̾ крилѣ̀
є҆гѡ̀ надѣ́ешисѧ: ѻ҆рꙋ́жїемъ ѡ҆бы́детъ тѧ̀ и҆́с-
тина є҆гѡ̀. Не оу҆бои́шисѧ ѿ стра́ха нощна́гѡ,

лукавство има среде нив, во живеалиштата нивни. Јас, пак, Бога ќе го повикам, и Господ ќе ме услиши. Навечер и наутро, и напладне ќе молам и ќе викам, и Он ќе го чуе гласот мој, ќе ја избави во мир душата моја од оние што ми се приближуваат, зашто многу ги има што беа против мене, Бог ќе ме чуе и ќе ги понизи; Оној, Кој вечно живее, зашто во нив нема промена; тие не се плашат од Бога. Ги креваат рацете свои против оние, со кои живееја во мир, го нарушија Неговиот завет. Се растурија од гневот на лицето Негово, а во срцето им е непријателство; зборовите им станаа како елеј, но тие се стрели. Пренеси ја на Господа маката своја, и Он ќе те поткрепи. Не дозволувај праведниот човек да пострада. Ти, Боже, ќе ги фрлиш во погибелна јама; крвниците и лукавите луѓе да не поживеат ни половина од деновите свои. Јас, пак, Господи, во Тебе ќе се надевам!

Псалм 90

Кој живее под закрилата на Севишниот, тој престојува во домот на небесниот Бог. И ќе Му рече на Господа: Ти си мој застапник, Ти си мое пребивалиште, Бог мој, и во Тебе ќе се надевам! Зашто Он ќе те избави од стапицата на ловецот, и од збор кој збунува. Со плеќите Свои ќе те осени и под крилјата Негови ќе бидеш во сигурност: како што ќе те окружува Неговата вистина. Нема да се уплашиш од ноќен страв, ни од стрела што

ѿ стрѣлы̀ летѧ́щїѧ во дни̑, ѿ ве́щи во тьмѣ̀ преходѧ́щїѧ, ѿ срѧ́ща и҆ бѣ́са полꙋде́ннагѡ. Паде́тъ ѿ страны̀ твоеѧ̀ ты́сѧща, и҆ тма̀ ѡ҆деснꙋ́ю тебѐ, къ тебѣ̀ же не прибли́житсѧ: ѻ҆ба́че ѻ҆чи́ма твои́ма смо́триши, и҆ воздаѧ́нїе грѣ́шникѡвъ ѹ҆́зриши. Ꙗ҆́кѡ ты̀, Гдⷭ҇и, ѹ҆пова́нїе моѐ: вы́шнѧго положи́лъ є҆сѝ прибѣ́жище твоѐ. Не прїи́детъ къ тебѣ̀ ѕло̀, и҆ ра́на не прибли́житсѧ тѣ́лесѝ твоемꙋ̀: ꙗ҆́кѡ а҆́гГелѡмъ свои̑мъ заповѣ́сть ѡ҆ тебѣ̀, сохрани́ти тѧ̀ во всѣ́хъ пꙋте́хъ твои́хъ: на рꙋка́хъ во́змꙋтъ тѧ̀, да не когда̀ преткне́ши ѡ҆ ка́мень но́гꙋ твою̀: на а҆́спида и҆ васїлі́ска насткꙋ́пиши, и҆ попере́ши льва̀ и҆ ѕмі́ѧ. Ꙗ҆́кѡ на мѧ̀ ѹ҆пова̀, и҆ и҆зба́влю и҆̀: покры́ю и҆̀, ꙗ҆́кѡ позна̀ и҆́мѧ моѐ. Воззове́тъ ко мнѣ̀, и҆ ѹ҆слы́шꙋ є҆го̀: съ ни́мъ є҆́смь въ ско́рби, и҆змꙋ̀ є҆го̀, и҆ просла́влю є҆го̀: долгото́ю дне́й и҆спо́лню є҆го̀, и҆ ꙗ҆влю̀ є҆мꙋ̀ спасе́нїе моѐ.

Сла́ва, и҆ ны́нѣ:

А҆ллилꙋ́їа, а҆ллилꙋ́їа, а҆ллилꙋ́їа, сла́ва тебѣ̀ Бж҃е. Три́жды.

Гдⷭ҇и, поми́лꙋй, три́жды.

И҆ а҆́ще ѹ҆́бѡ Бг҃ъ Гдⷭ҇ь пое́тсѧ, глаго́лемъ: Сла́ва, тропа́рь днѐ, пра́здника и҆лѝ свѧта́гѡ.

И҆ ны́нѣ, богоро́диченъ:

Ꙗ҆́кѡ не и҆́мамы дерзнове́нїѧ за премнѡ́гїѧ

лета дење од суштества што одат во темнина, од зараза и од бес што опустошува напладне. Покрај тебе ќе паднат илјада, и десет илјади десно од тебе; но до тебе нема да се приближат; само ќе гледаш со очите свои и ќе ја гледаш отплатата на грешниците. Зашто, ти си Господи, надеж моја, Севишниот го избра за Свое прибежиште; зло нема да Ти се случи, и неволја нема да Ти се приближи до телото Твое; затоа што ќе им заповеда на ангелите Свои за Тебе, да те чуваат на сите патишта Твои. Ке Те понесат на раце, да не ја сопнеш од камен ногата Своја; на отровница и на змија ќе нагазуваш, лав и змеј ќе убиваш. “Бидејќи се надеваше во Мене, и ќе го избавам, и ќе го заштитам, зашто го позна името Мое. Ќе повика кон Мене, и ќе го чујам; со него сум во неволја; ќе го избавам и ќе го прославам, ќе му дадам многу денови и ќе му го јавам спасението од Мене”.

Слава, и сега:

Алилуја, алилуја, алилуја, слава Ти, Боже. (трипати)

Господи, помилуј. (трипати)

Ако се пее Бог Господ, читаме: Слава… тропарот на денот, празникот или светиот.

И сега, богородичен:

Бидејќи ние немаме смелост, поради

грѣхѝ на́шѧ: тѝ и҆́же ѿ тебѐ ро́ждшагосѧ молѝ, бцⷣе дѣ́во: мно́гѡ бо мо́жетъ моле́нїе ма́тернее ко благосе́рдїю влады́ки. Не пре́зри грѣ́шныхъ мольбы̀, всечи́стаѧ, ꙗ҆́кѡ млⷭ҇ти́въ є҆́сть и҆ спастѝ могі́й, и҆́же и҆ страда́ти ѿ на́съ и҆зво́ливый.

А҆́ще же а҆ллилꙋ́їа, глаго́лемъ настоѧ́щїй тропа́рь, во гла́съ є҃:

И҆́же въ шесты́й де́нь же и҆ ча́съ, на крестѣ̀ пригвожде́й, въ ра́й дерзнове́нный а҆да́мовъ грѣ́хъ, и҆ согрѣше́нїй на́шихъ рꙋкописа́нїе раздерѝ, Хрⷭ҇тѐ бж҃е, и҆ спасѝ на́съ.

Сті́хъ а҃: Вню́шѝ, бж҃е, моли́твꙋ мою̀, и҆ не пре́зри моле́нїѧ моегѡ̀.

Сті́хъ в҃: А҆́зъ къ бг҃ꙋ воззва́хъ, и҆ гдⷭ҇ь ѹ҆слы́ша мѧ̀.

Къ си̑мъ же стїхѡ́мъ припѣва́емъ: И҆́же въ шесты́й де́нь: ве́сь до концà, и҆ покланѧ́емсѧ по є҆ди́ножды.

Сла́ва, и҆ ны́нѣ, богоро́диченъ:

Ꙗ҆́кѡ не и҆́мамы дерзнове́нїѧ:

А҆́ще є҆́сть четыредесѧ́тница, здѣ̀ чита́етсѧ тропа́рь проро́чества, прокі́менъ и҆ паре́мїѧ.

Ско́рѡ да предваря́тъ ны̀ щедро́ты твоѧ̀,

премногуте наши гревови, Ти, Богородице, Дево, моли Го Родениот од тебе, зашто многу може да направи мајчината молба пред добросрдечноста на Господа. Не отфрлај ги, Сечиста, молбите на грешните, затоа што е Многумилостив и може да спаси Тој, Кој благоволи да страда за нас.

Ако е, пак, Алилуја, го кажуваме следниот тропар, глас 2:

Ти, Кој во шестиот ден и час на крстот го прикова Адамовиот грев, што се осмели да го направи во рајот, скини го ракописот на нашите согрешенија, Христе Боже, и спаси нè.

Стих 1: Прими ја Боже, молитвата моја и не презирај го моето молење.

Стих 2: Јас, пак, Бога ќе Го повикам и Господ ќе ме услиши.

Кон секој стих пееме: Ти, Кој во шестиот денЩ сè до крајот, и правиме по една метанија.

Слава, и сега, богородичен:

Бидејќи ние немаме смелост...

Ако е света Четириесетница, овде се чита тропарот на Пророштвото, Прокименот и Паримијата.

Скоро да нè испреварат Твоите добрини,

Гдⷭ҇и, ꙗ҆́кѡ ѡ҆бнища́хомъ ѕѣлѡ̀. Помози́ на́мъ, Бж҃е Сп҃се на́шъ, сла́вы ра́ди и҆́мене Твоегѡ̀, Гдⷭ҇и, и҆зба́ви на́съ, и҆ ѡ҆чи́сти грѣхѝ на́шѧ, и҆́мене ра́ди Твоегѡ̀.

Трисвѧто́е. Пресвѧта́ѧ Тр҃це: По О҆́ч҃е на́шъ:

І҆ере́й: Ꙗ҆́кѡ Твоѐ є҆́сть ца́рство:

Конда́къ днѐ, и҆лѝ пра́здника, и҆лѝ свѧта́гѡ.

А҆́ще же по́стъ, и҆лѝ нѣ́сть конда́ка, глаго́лемъ сїѧ̑ тропари̑, гла́съ в҃:

Сп҃се́нїе содѣ́лалъ є҆сѝ посредѣ̀ земли̑, Хрⷭ҇тѐ Бж҃е, на крестѣ̀ пречи́стѣи ру́цѣ Твои̑ простёрлъ є҆сѝ, собира́ѧ всѧ̑ ꙗ҆зы́ки, зову́щыѧ: Гдⷭ҇и, сла́ва Тебѣ̀.

Сла́ва:

Пречи́стому О҆́бразу Твоему̀ покланѧ́емсѧ, бл҃гі́й, просѧ́ще проще́нїѧ прегрѣше́нїй на́шихъ, Хрⷭ҇тѐ Бж҃е: во́лею бо благоволи́лъ є҆сѝ пло́тїю взы́ти на кре́стъ, да и҆зба́виши, ꙗ҆̀же созда́лъ є҆сѝ ѿ рабо́ты вра́жїѧ. Тѣ́мъ благода́рственнѡ вопїе́мъ Тѝ: ра́дости и҆спо́лнилъ є҆сѝ всѧ̑, сп҃се на́шъ, прише́дый спастѝ мі́ръ.

И҆ ны́нѣ:

Милосе́рдїѧ сꙋ́щи и҆сто́чникъ, ми́лости сподо́би на́съ, Бцⷣе, призри̑ на лю́ди согрѣши́в-

Господи, зашто многу осиромашивме: помогни нѝ Боже, Спасителу наш, заради славата на Твоето име. Господи, избави нѐ и очисти нѝ ги гревовите, заради Твоето име.

Трисвето. Пресвета Троице... По Оче наш...

Свештеникот: Зашто Твое е царството...

Кондак на денот, или празникот, или на светиот.

Ако е пост, или нема кондак, ги читаме овие тропари, глас 2:

Спасение изврши среде земјата, Христе Боже, на крстот ги рашири пречистите Твои раце, собирајќи ги сите народи, кои велеа: Господи, слава Ти.

Слава:

На Твојот пречист образ му се поклонуваме, Благи, просејќи опростување на нашите гревови, Христе Боже. Зашто Ти доброволно си примил со телото да се издигнеш на крстот, за да нѐ избавиш нас, што нѐ создаде, од ропството на ѓаволот. Затоа благодарствено Ти пееме: Спасителу наш, Кој си дошол да го спасиш светот, со радост сѐ си исполнил.

И сега:

Бидејќи си извор на милосрдиeто, удостој нѐ со твојата милост, Богородице. Погледни ги

шыѧ, ꙗ҆ви́ ꙗ҆́кѡ при́снѡ си́лꙋ твою̀: на тѧ̀ бо ᲂу҆пова́юще, ра́дꙋйсѧ, вопїе́мъ ти̑, ꙗ҆́коже и҆ногда̀ Гаврі́илъ, безпло́тныхъ а҆рхїстрати́гъ.

Сей глаго́летсѧ въ понедѣ́льникъ, во вто́рникъ и҆ въ четверто́къ.

Въ сре́дꙋ же и҆ пѧто́къ, вмѣ́стѡ: Милосе́рдїѧ сꙋ́щи: глаго́летсѧ:

Крестобогоро́диченъ, гла́съ и҃:

Препросла́влена є҆сѝ, Бцⷭ҇е дѣ́во, пое́мъ тѧ̀: кресто́мъ бо Сн҃а твоегѡ̀ низложи́сѧ а҆́дъ, и҆ сме́рть ᲂу҆мертви́сѧ, ᲂу҆мерщвле́ннїи воста́хомъ и҆ живота̀ сподо́бихомсѧ, ра́й воспрїѧ́хомъ, дре́внее наслажде́нїе. Тѣ́мъ благодаря́ще славосло́вимъ, ꙗ҆́кѡ держа́внаго Хрⷭ҇та̀ Бг҃а на́шего, и҆ є҆ди́наго многоми́лостиваго.

Гдⷭ҇и, поми́лꙋй, м҃.

И҆́же на всѧ́кое вре́мѧ, и҆ на всѧ́кїй ча́съ, на небесѝ и҆ на землѝ покланѧ́емый и҆ сла́вимый, Хрⷭ҇тѐ Бж҃е, долготерпѣ́ливе, многоми́лостиве, многоблагоᲂу҆тро́бне, и҆́же пра́ведныѧ любѧ́й, и҆ грѣ́шныѧ ми́лꙋѧй: и҆́же всѧ̑ зовы́й ко спасе́нїю, ѡ҆бѣща́нїѧ ра́ди бꙋ́дꙋщихъ бла́гъ: са́мъ, Гдⷭ҇и, прїимѝ и҆ на́шѧ въ ча́съ се́й моли́твы, и҆ и҆спра́ви живо́тъ на́шъ къ за́повѣдемъ Твои҆́мъ, дꙋ́шы на́шѧ ѡ҆свѧтѝ, тѣлеса̀ ѡ҆чи́сти, по-

луѓето што грешат и, како секогаш, покажи ја својата сила, зашто надевајќи се во тебе, извикуваме: “Радувај се”, како некогаш Гаврил, војсководецот на бестелесните.

Ова се чита во понеделник, вторник и четврток.

Во среда и петок, наместо: Бидејќи си извор на милосрдието... се кажува:

Крстобогородичен, глас 2:

Преславна си, Богородице, Дево! Тебе те воспеваме, зашто преку крстот на твојот Син, адот се разруши и смртта се умртви; ние - умртвените, воскреснавме, со живот се удостоивме и го придобивме рајот - древната наслада. Затоа, благодарејќи, Го славиме Моќниот Христос, нашиот Бог, единствениот многумилостив.

Господи, помилуј. (40 пати)

Ти, Кој во секое време и во секој час, на небото и на земјата, Си почитуван и славен, Христе Боже, Долготрпелив, Многумилостив и Добросрдечен; Кој ги љубиш праведниците и ги милуваш грешниците, и ги повикуваш сите кон спасение заради ветените идни блага! Самиот Ти, Господи, прими ги нашиве молитви во овој час, и упати го нашиот живот кон Твоите заповеди. Освети ги нашите души, телата

мышлєнїѧ исправи, мысли ѡчисти: и избави насъ ѿ всѧкїѧ скорби, ѕѡлъ и болѣзней: ѡградѝ насъ свѧтыми Твоими ѧ҆нгелы, да ѡполченїемъ ихъ соблюдаеми и наставлѧеми, достигнемъ въ соединенїе вѣры, и въ разꙋмъ непристꙋпныѧ Твоеѧ славы: ꙗко благословенъ єси во вѣки вѣкѡвъ, ами́нь.

Гдⷭи, помилꙋй, трижды.

Слава, и нынѣ:

Честнѣйшꙋю херꙋвїмъ, и славнѣйшꙋю безъ сравненїѧ серафїмъ, безъ истлѣнїѧ Бга Слова рождшꙋю, сꙋщꙋю Бцꙋ тѧ величаемъ.

Именемъ гдⷭнимъ благослови, ѻтче.

Їерей:

Молитвами свѧтыхъ ѻтецъ нашихъ, Гдⷭи Їисе Хрⷭтѐ Бжⷷе нашъ, помилꙋй насъ.

И аще есть постъ, и Аллилꙋїа пѣто, творимъ три великїѧ поклоны, глаголюще молитвꙋ:

Гдⷭи и Владыко живота моегѡ, дꙋхъ праздности, ѹнынїѧ, любоначалїѧ и празднословїѧ не даждь ми. Поклонъ.

Дꙋхъ же цѣломꙋдрїѧ, смиреномꙋдрїѧ, терпѣнїѧ и любвѐ, дарꙋй ми рабꙋ Твоемꙋ. Поклонъ.

Ей, Гдⷭи Царю, дарꙋй ми зрѣти моѧ

очисти ги помислите исправи ги, мислите очисти ги и избави нѐ од секаква тага, зла и болести. Огради нѐ со Твоите свети ангели, та, пазени и раководени од нивните војски, да постигнеме единство во верата и разбирање на Твојата непристапна слава, зашто Си благословен во вечни векови. Амин.

Господи, помилуј.(трипати)

Слава, и сега:

Почесна од херувимите и неспоредливо пославна од серафимите, нетлено си го родила Бога Словото, тебе, која си Богородица, те величаме.

Во името на Господа, благослови оче!

Свештеникот:

По молитвите на светите оци наши, Господи, Исусе Христе, Боже наш, помилуј нѐ.

И ако е света Четириесетница, правиме три големи метании, кажувајќи ја молитвата:

Господи и Владико на мојот живот, не давај ми дух на леност, безволност, властољубие и празнословие. Метанија.

Даруј ми, пак, како на Твој раб, Дух на целомудреност, смиреност, трпение и љубов. Метанија.

Еј, Господи, Цару, дај ми да ги согледам

согрѣшенїѧ, и не ѡсуждати брата моегѡ, ꙗкѡ благословенъ еси во вѣки вѣкѡвъ. Аминь.

Поклонъ.

Таже: Трисвятое. Пресвятая Троице: Отче нашъ: Господи, помилуй, вї.

Посемъ молитву сїю:

Боже и Господи силъ, и всеѧ твари содѣтелю, иже за милосердїе безприкладныѧ милости Твоеѧ, единороднаго Сына Твоего, Господа нашего Іисуса Христа, низпославый на спасенїе рода нашегѡ, и честнымъ егѡ крестомъ рукописанїе грѣхъ нашихъ растерзавый, и побѣдивый тѣмъ начала и власти тьмы: самъ, Владыко человѣколюбче, прїими и насъ грѣшныхъ благодарственныѧ сїѧ и молебныѧ молитвы, и избави насъ ѿ всѧкагѡ всегубительнагѡ и мрачнагѡ прегрѣшенїѧ, и всѣхъ ѡзлобити насъ ищущихъ видимыхъ и невидимыхъ врагъ: пригвозди страху Твоему плѡти наша, и не уклони сердецъ нашихъ во словеса, или помышленїѧ лукавствїѧ, но любовїю Твоею уѧзви душы наша: да къ Тебѣ всегда взирающе, и еже ѿ Тебе свѣтомъ наставлѧеми, Тебе неприступнаго и присносущнаго зрѧще свѣта, непрестанное Тебѣ исповѣданїе и

моите прегрешенија за да не го осудувам мојот брат, зашто Си благословен во вечни векови. Амин. Метанија.

Потоа: Трисвето. Пресвета Троице... По Оче наш... Господи, помилуј. (12 пати)

Потоа, оваа молитвата:

Боже и Господару на силите и Создателу на сите твари, Кој, поради милосрдието на Твојата неизмерна милост си го испратил твојот Единороден Син, Господа, нашиот Исус Христос за спасение на нашиот род, и преку Неговиот чесен крст си го скинал списокот на нашите гревови и со него си ги победил началствата и властите на темнината! Сам, Владико, Човекољубецу, прими ги и овие благодарствени и умилни молитви од нас, грешните, и избави нѐ од секакво погубно и мрачно прегрешение, и од сите видливи и невидливи непријатели, кои сакаат да ни направат зло. Прибери ги нашите тела со страв пред Тебе, и не дозволувај нашите срца да се оддалечат кон лукави зборови и мисли, но со Својата љубов исполни ги нашите души та, гледајќи секогаш кон Тебе и упатувани од Твојата светлина да Те гледаме Тебе, непристапната секадеприсутна светлина, да Ти вознесеме непрестајно исповедание и

благодаре́нїе возсыла́емъ, безнача́льному Ѻ҆ц҃ꙋ̀, со є҆диноро́днымъ Твои́мъ С҃но́мъ, и҆ всесвѧты́мъ и҆ бла́гимъ и҆ животворѧ́щимъ Твои́мъ Д҃хомъ, ны́нѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ, а҆ми́нь.

благодарност на Тебе, беспочетниот Отец, со Твојот Единороден Син, и Сесветиот и Благиот и Животворен Твој Дух, сега и секогаш и во вечни векови. Амин.

Ча́съ девѧ́тый.

Ію Бл҃гослове́нъ Бг҃ъ на́шъ:

Сла́ва Тебѣ̀, Бж҃е на́шъ, сла́ва Тебѣ̀. Царю̀ не- бе́сный: Трист҃о́е. Прест҃а́ѧ Тро́ице: Ѻ҆́ч҃е на́шъ:

І҆ере́й: Ꙗ҆́кѡ Твоѐ є҆́сть ца́рство: Гд҃и, поми́- луй, в҃і.

Сла́ва, и҆ ны́нѣ:

Прїиди́те, поклони́мсѧ: три́жды.

Та́же ѱалмы̀:

Ѱало́мъ п҃г.

Ко́ль возлю́бленна селе́нїѧ твоѧ̑, Гд҃и си́лъ. Жела́етъ и҆ скончава́етсѧ душа̀ моѧ̀ во дворы̀ гд҃ни: се́рдце моѐ и҆ пло́ть моѧ̀ воз- ра́довастасѧ ѡ҆ Бз҃ѣ живѣ̀. И҆́бо пти́ца ѡ҆б- рѣ́те себѣ̀ хра́минꙋ, и҆ го́рлица гнѣздо̀ себѣ̀, и҆дѣ́же положи́тъ птенцы̀ своѧ̑: ѻ҆лтари̑ твоѧ̑, Гд҃и си́лъ, царю̀ мо́й и҆ Бж҃е мо́й. Блаже́ни живꙋ́щїи въ домꙋ̀ твое́мъ: во вѣ́ки вѣкѡ́въ

ДЕВЕТТИ ЧАС

По Благословен е нашиот Бог…

Слава Ти, Боже наш, слава Ти.

Цару небески… Трисвето. Пресвета Троице… Оче наш…

Свештеникот: Зашто Твое е царството…

Господи, помилуј. (12 пати)

Слава, и сега:

Пријдете да се поклониме… (трипати)

Потоа, псалмите:

Псалм 83

Колку се мили Твоите живеалишта, Господи на силите! Копнее душата моја сакајќи да е во Господовите дворови; срцето мое и телото мое со радост се стремат кон живиот Бог. И птичката си наоѓа живеалиште, и ластовичката - гнездо, каде што ќе ги положи пилињата свои, а јас при олтарите Твои, Господи на силите, Цару мој и Боже мој! Блажени се оние, кои живеат во домот

восхвалѧтъ тѧ̀. Бл҃же́нъ мꙋ́жъ, є҆мꙋ́же є҆́сть застꙋпле́нїе є҆гѡ̀ ѹ҆ тебѐ, восхожде́нїѧ въ се́рдцѣ свое́мъ положѝ. Во ю҆до́ль плаче́внꙋю, въ мѣ́сто є҆̀же положѝ: ѝбо бл҃гослове́нїе да́сть законополага́ѧй. Пойдꙋ́тъ ѿ си́лы въ си́лꙋ: ꙗ҆ви́тсѧ бг҃ъ богѡ́въ въ Сїѡ́нѣ. Гдⷭ҇и бж҃е си́лъ, ѹ҆слы́ши моли́твꙋ мою̀: внꙋшѝ, бж҃е ї҆а́кѡвль. Защи́тниче на́шъ, ви́ждь, бж҃е, и҆ при́зри на лицѐ хрїста̀ твоегѡ̀. Ꙗ҆́кѡ лꙋ́чше де́нь є҆ди́нъ во дворѣ́хъ твои́хъ па́че ты́сѧщъ: и҆зво́лихъ приме́татисѧ въ домꙋ̀ бг҃а моегѡ̀ па́че, не́же жи́ти мѝ въ селе́нїихъ грѣ́шничихъ. Ꙗ҆́кѡ ми́лость и҆ и҆́стинꙋ лю́битъ гдⷭ҇ь, бг҃ъ бл҃года́ть и҆ сла́вꙋ да́сть: гдⷭ҇ь не лиши́тъ бл҃ги́хъ, ходѧ́щихъ незло́бїемъ. Гдⷭ҇и бж҃е си́лъ, бл҃же́нъ человѣ́къ ѹ҆пова́ѧй на тѧ̀.

Ѱало́мъ п҃д.

Бл҃говоли́лъ є҆сѝ, гдⷭ҇и, зе́млю твою̀, возврати́лъ є҆сѝ плѣ́нъ ї҆а́кѡвль. Ѡ҆ста́вилъ є҆сѝ беззакѡ́нїѧ люде́й твои́хъ, покры́лъ є҆сѝ всѧ̑ грѣхѝ и҆́хъ. Ѹ҆крот́илъ є҆сѝ ве́сь гнѣ́въ тво́й, возврати́лсѧ є҆сѝ ѿ гнѣ́ва ꙗ҆́рости твоеѧ̀. Возвратѝ на́съ, бж҃е спасе́нїй на́шихъ, и҆ ѿвратѝ ꙗ҆́рость твою̀ ѿ на́съ. Є҆да̀ во вѣ́ки прогнѣ́ваешисѧ на ны̀; и҆лѝ простре́ши гнѣ́въ тво́й ѿ ро́да въ ро́дъ; Бж҃е, ты̀ ѡ҆бра́щьсѧ ѡ҆жи-

Твој тие постојано Те фалат. Блажен е оној човек, кој заштита бара кај Тебе и во чие срце се патиштата Твои. Преминувајќи ја долината на плачот, тие наоѓаат извори во неа, и дожд ја покрива со благослови; минуваат од сила во сила, се јавуваат пред Бога, на Сион. Господи, Боже на силите, услиши ја молитвата моја, послушај, Боже Јаковов! Боже, заштитнику наш, погледај и види го лицето на твојот помазаник! Зашто еден ден во твоите дворови е подобар отколку - иљада дни надвор. Повеќе сакам да бидам на прагот пред Божјиот дом, отколку да живеам во населбите на грешниците. Бидејќи Господ Бог сака милост и вистина, дава благодат и слава; Господ не ги лишува од блага оние, што одат непорочно. Господи и Боже на силите, блажен е оној човек, кој се надева на Тебе!

Псалм 84

Господи, Ти омиле земјата Твоја, го врати од пленство Јакова. Ти им ги прости беззаконијата на Твоите луѓе, ги покри сите нивни гревови, го смири сиот Свој гнев, ја ублажи јароста на гневот Свој. Поврати нѐ, Боже, спасение наше, и одврати ја Твојата јарост од нас. Зар вечно ќе се гневиш на нас, или ќе го протегнеш гневот Свој од род во род? Нема ли, Боже, да се повратиш, и пак да нѐ

ви́ши ны̀, и҆ лю́дїе твоѝ возвеселѧ́тсѧ ѡ҆ тебѣ̀. Ꙗ҆ви̑ на́мъ, Гдⷭ҇и, ми́лость твою̀, и҆ спасе́нїе твоѐ да́ждь на́мъ. Оу҆слы́шꙋ, что̀ рече́тъ ѡ҆ мнѣ̀ Гдⷭ҇ь Бг҃ъ: ꙗ҆́кѡ рече́тъ ми́ръ на лю́ди своѧ̑, и҆ на преподо́бныѧ своѧ̑, и҆ на ѡ҆браща́ющыѧ сердца̀ къ немꙋ̀. Ѻ҆ба́че бли́зъ боѧ́щихсѧ є҆гѡ̀ спасе́нїе є҆гѡ̀, всели́ти сла́вꙋ въ зе́млю на́шꙋ. Ми́лость и҆ и҆́стина срѣ́тостѣсѧ, пра́вда и҆ ми́ръ ѡ҆блобыза́стасѧ. И҆́стина ѿ землѝ возсїѧ̀, и҆ пра́вда съ небесѐ прини́че. И҆́бо Гдⷭ҇ь да́стъ бла́гость, и҆ землѧ̀ на́ша да́стъ пло́дъ сво́й. Пра́вда пред̾ ни́мъ преди́детъ, и҆ положи́тъ въ пꙋ́ть стѡпы̑ своѧ̑.

Ѱало́мъ п҃е.

Приклонѝ, Гдⷭ҇и, ᲂу҆́хо твоѐ, и҆ ᲂу҆слы́ши мѧ̀, ꙗ҆́кѡ ни́щъ и҆ ᲂу҆бо́гъ є҆́смь а҆́зъ. Сохранѝ дꙋ́шꙋ мою̀, ꙗ҆́кѡ преподо́бенъ є҆́смь: спасѝ раба̀ твоегѡ̀, Бж҃е мо́й, ᲂу҆пова́ющаго на тѧ̀. Поми́лꙋй мѧ̀, Гдⷭ҇и, ꙗ҆́кѡ къ тебѣ̀ воззовꙋ̀ ве́сь де́нь. Возвеселѝ дꙋ́шꙋ раба̀ твоегѡ̀, ꙗ҆́кѡ къ тебѣ̀ взѧ́хъ дꙋ́шꙋ мою̀. Ꙗ҆́кѡ ты̀, Гдⷭ҇и, бла́гъ и҆ кро́токъ, и҆ многоми́лостивъ всѣ̑мъ призыва́ющымъ тѧ̀. Внꙋшѝ, Гдⷭ҇и, моли́твꙋ мою̀, и҆ вонмѝ гла́сꙋ моле́нїѧ моегѡ̀. Въ де́нь ско́рби моеѧ̀ воззва́хъ къ тебѣ̀, ꙗ҆́кѡ ᲂу҆слы́шалъ мѧ̀ є҆сѝ. Нѣ́сть подо́бенъ тебѣ̀ въ бозѣ́хъ, Гдⷭ҇и,

оживееш и луѓето Твои да се зарадуваат во Тебе? Покажи ни ја, Господи, Твојата милост, и подари нѝ спасение. Ќе чујам што ќе ми рече Господ Бог, зашто Он ќе зборува за мир на Својот народ и на Своите светии, и на оние што со срцето свое Му се обраќаат Нему. Да, спасението од Него е блиску до оние, кои се бојат од Него, за да ја насели славата своја во нашата земја. Милоста и вистината ќе се сретнат, правдата и мирот ќе се целиваат. Вистината ќе изникне од земјата, а правдата ќе се појави од небото; Зашто Господ ќе даде добро, и нашата земја ќе го даде својот плод; правдата ќе оди пред Него и на патот ќе ги става стапките свои.

Псалм 85

Приклони го, Господи, увото свое и услиши ја молитвата моја, зашто сум беден и сиромав. Зачувај ја душата моја, зашто сум смирен; спаси го слугата Твој, Боже мој, кој се надева на Тебе. Помилуј ме, Господи, зашто кон Тебе викам секој ден. Развесели ја душата на Твојот слуга, оти кон Тебе, Господи, ја вознесувам душата своја; зашто Ти, Господи, си добар, кроток и многумилостив кон сите, кои Те признаваат. Чуј ја, Господи, мојата молитва, и послушај го гласот на молбата моја. Во денот на мојата мака повикав кон Тебе, и Ти ме чу. Меѓу боговите нема таков каков што си Ти, Господи,

и҆ нѣ́сть по дѣ́лѡмъ твои̂мъ. Вси̂ ꙗ҆зы́цы, є҆ли́ки сотвори́лъ є҆си̂, пріи҆дꙋ́тъ, и҆ поклѡ́нѧтсѧ предъ тобо́ю, Гдⷭ҇и, и҆ просла́вѧтъ и҆́мѧ твое̂: ꙗ҆́кѡ ве́лїй є҆си̂ ты̀, и҆ творѧ́й чꙋдеса̀, ты̀ є҆си̂ Бг҃ъ є҆ди́нъ. Наста́ви мѧ̀, Гдⷭ҇и, на пꙋ́ть тво́й, и҆ пойдꙋ̀ во и҆́стинѣ твоей: да возвесели́тсѧ се́рдце мое̂, боѧ́тисѧ и҆́мене твоегѡ̀. И҆сповѣ́мсѧ тебѣ̀, Гдⷭ҇и Бж҃е мо́й, всѣ́мъ се́рдцемъ мои́мъ, и҆ просла́влю и҆́мѧ твое̂ въ вѣ́къ: ꙗ҆́кѡ ми́лость твоѧ̀ ве́лїѧ на мнѣ̀, и҆ и҆зба́вилъ є҆си̂ дꙋ́шꙋ мою̀ ѿ а҆́да преисподнѣ́йшагѡ. Бж҃е, законопрестꙋ́пницы воста́ша на мѧ̀, и҆ со́нмъ держа́вныхъ взыска́ша дꙋ́шꙋ мою̀, и҆ не предложи́ша тебѐ предъ собо́ю. И҆ ты̀, Гдⷭ҇и Бж҃е мо́й, щéдрый и҆ ми́лостивый, долготерпѣли́вый и҆ многоми́лостивый, и҆ и҆́стинный: Пріѕри́ на мѧ̀, и҆ поми́лꙋй мѧ̀: да́ждь держа́вꙋ твою̀ ѻ҆трокꙋ̀ твоемꙋ̀, и҆ спаси̂ сы́на рабы̀ твоеѧ̀. Сотвори̂ со мно́ю зна́менїе во бла́го: и҆ да ви́дѧтъ ненави́дѧщїи мѧ̀, и҆ постыдѧ́тсѧ, ꙗ҆́кѡ ты̀, Гдⷭ҇и, помо́глъ мѝ, и҆ ᲂу҆тѣ́шилъ мѧ̀ є҆си̂.

Сла́ва, и҆ ны́нѣ:

А҆ллилꙋ́їа, а҆ллилꙋ́їа, а҆ллилꙋ́їа, сла́ва Тебѣ̀ Бж҃е. Три́жды. Покло́ны г҃.

Гдⷭ҇и, поми́лꙋй, три́жды.

и нема дела како Твоите. Сите народи што си ги создал Ти, ќе дојдат и ќе се поклонат пред Тебе, Господи, и ќе го прослават името Твое, зашто Ти си велик и правиш чудеса, - Ти си Бог единствен! Упати ме, Господи, кон Твојот пат, и јас ќе одам во Твојата вистина; и нека се радува срцето мое, плашејќи се од името Твое. Ќе те славам, Господи, Боже мој, од сѐ срце и вечно ќе го прославувам името Твое, зашто Твојата милост кон мене е голема: Ти ја спаси душата моја од длабините на пеколот. Боже, законопрестапниците станаа против мене, и многу насилници ја бараат душата моја: тие Те немаат Тебе пред себе. Но Ти, Господи Боже, Кој си штедар и милостив, долготрпелив, многумилостив и вистинит, погледни на мене и помилуј ме; дај му ја Твојата сила на слугата свој и спаси го синот на слугинката Твоја; Покажи со мене чудо за добро, па да видат оние, што ме мразат, и да се засрамат, зашто Ти, Господи, ми помогна и ме утеши.

Слава, и сега:

Алилуја, алилуја, алилуја, слава Ти, Боже. (трипати)

Господи, помилуј. (трипати)

И҆ а҆́ще ᲂу҆́бѡ Бг҃ъ Гдⷭ҇ь поетсѧ, глаго́лемъ Сла́ва, тропа́рь днѐ, пра́здника и҆лѝ ст҃а́гѡ.

И҆ ны́нѣ, богоро́диченъ:

И҆́же на́съ ра́ди рожде́йсѧ ѿ дв҃ы, и҆ распѧ́тїе претерпѣ́въ, бла́гїй, и҆спрове́ргїй сме́ртїю сме́рть, и҆ воскресе́нїе ꙗ҆вле́й ꙗ҆́кѡ Бг҃ъ, не пре́зри, ꙗ҆̀же созда́лъ є҆сѝ рꙋко́ю Твое́ю: ꙗ҆вѝ человѣколю́бїе Твоѐ, млⷭ҇тиве, прїимѝ ро́ждшꙋю Тѧ̀ Бцⷣꙋ моле́щꙋюсѧ за ны̀, и҆ спасѝ, спа́се на́шъ, лю́ди ѿча́ѧнныѧ.

А҆́ще же А҆ллилꙋ́їа, настоѧ́щїй, во гла́съ и҃:

И҆́же въ девѧ́тый ча́съ на́съ ра́ди пло́тїю сме́рть вкꙋси́вый, ᲂу҆мертвѝ пло́ти на́шеѧ мꙋдрова́нїе, Хрⷭ҇тѐ Бж҃е, и҆ спасѝ на́съ.

Стїхъ а҃: Да прибли́житсѧ моли́тва моѧ̀ предъ Тѧ̀, Гдⷭ҇и, по словесѝ Твоемꙋ̀ вразꙋмѝ мѧ̀.

Стїхъ в҃: Да вни́детъ проше́нїе моѐ предъ Тѧ̀, Гдⷭ҇и, по словесѝ Твоемꙋ̀ и҆зба́ви мѧ̀.

Къ си̑мъ же стїхѡ́мъ припѣва́емъ: И҆́же въ девѧ́тый ча́съ: ве́сь до конца̀, и҆ покланѧ́емсѧ по є҆ди́ножды.

Ако се пее Бог Господ, кажуваме: Слава, тропарот на денот, на празникот или на светиот.

И сега, богородичен:

Ти Кој заради нас се роди од Дева, и распнување претрпе, Благи, соборувајќи ја смртта со смрт, и воскресение јави како Бог, не презирај ги тие што си ги создал со раката Твоја; покажи го Твоето човекољубие, Милостиви, прими ја таа што Те роди, Богородица, која се моли за нас, и спаси ги, Спасителу наш, луѓето од очајание.

Ако пак, се пее Алилуја, следното оди на глас 8:

Ти, Кој во деветиот час со телото ја вкуси смртта заради нас, умртви го нашето телесно мудрување Христе Боже, и спаси нè.

Стих 1: Да се доближи мојата молитва пред Тебе, Господи, по зборовите Свои, вразуми ме.

Стих 2: Да дојде пред Тебе, Господи, мојата прозба, по Твоите зборови, избави ме.

По секој стих, пееме: Ти, Кој, во деветиот час… сè до крајот, и правиме по една метанија.

Сла́ва, и҆ ны́нѣ, богоро́диченъ:

І҆́же на́съ ра́ди:

Не преда́ждь на́съ до конца̀, и҆́мене Твоегѡ̀ ра́ди, и҆ не разорѝ завѣ́та Твоегѡ̀, и҆ не ѿста́ви ми́лости Твоеѧ̀ ѿ на́съ, А҆враа́ма ра́ди возлю́бленнагѡ ѿ Тебѐ, и҆ за І҆саа́ка раба̀ Твоегѡ̀, и҆ І҆сра́илѧ свѧта́гѡ Твоегѡ̀.

Трисвѧто́е. Пресвѧта́ѧ Тро́ице По Ѻ҆́ч҃е на́шъ: конда́къ днѐ, и҆лѝ пра́здника, и҆лѝ свѧта́гѡ.

А҆́ще же по́стъ, глаго́лемъ сїѧ̑, гла́съ и҃:

Ви́дѧ разбо́йникъ нача́льника жи́зни на крестѣ̀ ви́сѧща, глаго́лаше: а҆́ще не бы̀ Бг҃ъ бы́лъ вопло́щьсѧ, и҆́же съ на́ми распны́йсѧ, не бы̀ со́лнце лꙋчы̀ своѧ̑ пота́ило, ниже́ бы землѧ̀ трепе́щꙋщи трѧсла́сѧ: но всѧ̑ терпѧ́й, помѧнѝ мѧ, Гд҇и, во ца́рствїи Твое́мъ.

Сла́ва:

Посредѣ̀ двою̀ разбѡ́йникꙋ мѣ́рило пра́ведное ѡ҆брѣ́тесѧ кре́стъ Тво́й: ѻ҆во́мꙋ ᲂу҆́бѡ низводи́мꙋ во а҆́дъ тѧгото́ю хꙋле́нїѧ: дрꙋго́мꙋ же легча́щꙋсѧ ѿ прегрѣше́нїй къ позна́нїю богосло́вїѧ, Хр҇тѐ Бж҃е, сла́ва Тебѣ̀.

И҆ ны́нѣ:

А҆́гнца и҆ па́стырѧ, и҆ спа́са мі́ра, на крестѣ̀ зрѧ́щи ро́ждшаѧ тѧ̀, глаго́лаше слезѧ́-

Слава, и сега, богородичен:

Ти Кој заради нас...

Не предавај нѐ засекогаш, заради Твоето име, и не раскинувај го Својот завет. Не одземај ја од нас Твојата милост, заради Аврама, Твојот возљубен, заради Исака, твојот раб, и Израилот, светиот Твој.

Трисвето. Пресвета Троице... По Оче наш... кондакот на денот, или на празникот, или на светиот.

Ако пак, е пост, ги кажуваме овие, глас 8:

Видувајќи го Зачетникот на животот како виси на крстот, разбојникот велеше: -Ако Тој, Кој се распнува со нас, не би бил овоплотениот Бог, сонцето не би ги сокрило своите лачи, ниту земјата би се тресела, треперејќи. Но, Господи, Кој трпиш сѐ, спомни ме во Твоето царство.

Слава:

Среде двајца разбојници, Твојот крст се покажа како праведно мерило; едниот го упатува во адот поради тежината на хулењето, а другиот, пак, се олеснува од гревовите заради познавањето на богословието. Христе, Боже, слава Ти.

И сега:

Гледајќи Те на крстот, Тебе, Јагне и Пастир и Спасител на светот, таа што Те роди, насолзена,

щи: міръ ѹ҆́бѡ ра́дуетсѧ, пріе́млѧ и҆збавле́ніе, ѹ҆тро́ба же моѧ̀ гори́тъ, зрѧ́щи твоѐ распѧ́тіе, є҆́же за всѣ́хъ терпи́ши, сы́не и҆ бж҃е мо́й.

Гдⷭ҇и, поми́луй, м҃.

И҆́же на всѧ́кое вре́мѧ, и҆ на всѧ́кїй ча́съ, на небесѝ и҆ на землѝ покланѧ́емый и҆ сла́вимый, хрⷭ҇тѐ бж҃е, долготерпѣли́ве, многоми́лостиве, многоблагоѹ҆тро́бне, и҆́же пра́ведныѧ любѧ́й, и҆ грѣ́шныѧ ми́луѧй: и҆́же всѧ̑ зовы́й ко спасе́нію, ѡ҆бѣща́ніѧ ра́ди бꙋ́дущихъ бла́гъ: са́мъ, гдⷭ҇и, пріимѝ и҆ на́шѧ въ ча́съ се́й моли́твы, и҆ и҆спра́ви живо́тъ на́шъ къ за́повѣдемъ твои̑мъ, дꙋ́шы на́шѧ ѡ҆свѧтѝ, тѣлеса̀ ѡ҆чи́сти, помышле́ніѧ и҆спра́ви, мы́сли ѡ҆чи́сти: и҆ и҆зба́ви на́съ ѿ всѧ́кіѧ ско́рби, ѕѡ́лъ и҆ болѣ́зней: ѡ҆градѝ на́съ свѧты́ми твои́ми а҆́гг҃лы, да ѡ҆полче́ніемъ и҆́хъ соблюда́еми и҆ наставлѧ́еми, дости́гнемъ въ соедине́ніе вѣ́ры, и҆ въ ра́зꙋмъ непристꙋ́пныѧ твоеѧ̀ сла́вы: ꙗ҆́кѡ благослове́нъ є҆сѝ во вѣ́ки вѣкѡ́въ, а҆ми́нь.

Гдⷭ҇и, поми́луй, три́жды.

Сла́ва, и҆ ны́нѣ:

Честнѣ́йшꙋю херꙋві́мъ, и҆ сла́внѣйшꙋю без̾ сравне́ніѧ серафі́мъ, без̾ и҆стлѣ́ніѧ бг҃а сло́ва ро́ждшꙋю, сꙋ́щꙋю бцⷣꙋ тѧ̀ велича́емъ.

И҆́менемъ гдⷭ҇нимъ благословѝ, ѿ́че.

велеше: светот се радува затоа што добива избавување, а мојата утроба гори, кога го гледам Твоето распнување, што го поднесуваш заради сите, Сине мој и Боже мој.

Господи, помилуј. (40 пати)

Ти, Кој во секое време и во секој час, на небото и на земјата, Си почитуван и славен, Христе Боже, Долготрпелив, Многумилостив и Добросрдечен; Кој ги љубиш праведниците и ги милуваш грешниците, и ги повикуваш сите кон спасение заради ветените идни блага! Самиот Ти, Господи, прими ги нашиве молитви во овој час, и упати го нашиот живот кон Твоите заповеди. Освети ги нашите души, телата очисти ги, помислите исправи ги, мислите очисти ги и избави нè од секаква тага, зла и болести. Огради нè со Твоите свети ангели, та, пазени и раководени од нивните војски, да постигнеме единство во верата и разбирање на Твојата непристапна слава, зашто Си благословен во вечни векови. Амин.

Господи, помилуј. (трипати)

Слава, и сега:

Почесна од херувимите и неспоредливо пославна од серафимите, нетлено си го родила Бога Словото, тебе, која си Богородица, те величаме.

Во името на Господа, благослови оче!

Їерей:

Бж҃е, ѹ҆щедри ны̀, и҆ блгcлови ны̀, просвѣти лицѐ Твоѐ на ны̀, и҆ поми́лѹй ны̀.

И҆ а҆́ще є҆́сть по́стъ, и҆ а҆ллилѹ́їа пѣто, творимъ три великїѧ поклоны, глаго́люще моли́твѹ:

Гдⷭ҇и и҆ Влады́ко живота̀ моегѡ̀, дх҃ъ пра́здности, ѹ҆ны́нїѧ, любонача́лїѧ и҆ праздносло́вїѧ не да́ждь мѝ. Покло́нъ.

Дх҃ъ же цѣломѹ́дрїѧ, смиренномѹ́дрїѧ, терпѣ́нїѧ и҆ любвѐ, да́рѹй мѝ рабѹ̀ Твоемѹ̀. Покло́нъ.

Є҆́й, Гдⷭ҇и Царю̀, да́рѹй мѝ зрѣ́ти моѧ̑ согрѣше́нїѧ, и҆ не ѡ҆сѹжда́ти бра́та моегѡ̀, ꙗ҆́кѡ благослове́нъ є҆сѝ во вѣ́ки вѣкѡ́въ. А҆ми́нь. Покло́нъ.

Та́же: Трисвѧто́е. Пресвѧта́ѧ Трⷪ҇це: Ѻ҆́ч҃е на́шъ: Гдⷭ҇и, поми́лѹй, в҃і.

Посе́мъ моли́твѹ сїю̀, свѧта́гѡ Васі́лїа вели́кагѡ:

Влады́ко Гдⷭ҇и Ї҆с҃е Хрⷭ҇тѐ Бж҃е на́шъ, долготерпѣ́вый ѡ҆ на́шихъ согрѣше́нїихъ, и҆ да́жегѡ до ны́нѣшнѧгѡ часа̀ приве́дый на́съ, во́ньже на животворѧ́щемъ дре́вѣ ви́сѧ, благоразѹ́мномѹ разбо́йникѹ, и҆́же въ ра́й пѹтесотвори́лъ є҆сѝ вхо́дъ, и҆ сме́ртїю сме́рть разрѹши́лъ є҆сѝ, ѡ҆чи́сти на́съ грѣ́шныхъ и҆ недосто́йныхъ ра̑бъ Твои́хъ: согрѣши́хомъ бо и҆ беззако́нновахомъ,

Свештеникот:

Боже сожали се, благослови нѐ, и просвети нѐ со Твоето лице, и помилуј нѐ.

Ако е пост, и се пее Алилуја, правиме три големи метании, кажувајќи ја молитвата:

Господи и Владико на мојот живот, не давај ми дух на леност, безволност, властољубие и празнословие. Метанија.

Даруј ми, пак, како на Твој раб, Дух на целомудреност, смиреност, трпение и љубов. Метанија.

Еј, Господи, Цару, дај ми да ги согледам моите прегрешенија за да не го осудувам мојот брат, зашто Си благословен во вечни векови. Амин. Метанија.

Потоа: Трисвето. Пресвета Троице... Оче наш...Господи, помилуј. (12 пати)

Потоа оваа молитва, на Свети Василие Велики:

Владико, Господи Исусе Христе, Боже наш, Кој си долготрпелив за нашите согрешенија, и си нѐ довел до овој час, во кој, висејќи на животворното дрво, ја отвори вратата на рајот за разумниот разбојник, и со смрт, ја разруши смртта! Очисти нѐ, Твоите грешни и недостојни

и҆ не́смы досто́йни возвестѝ ѻ҆чеса̀ на̑ша, и҆ воззрѣ́ти на высотꙋ̀ небе́снꙋю, занѐ ѡ҆ста́вихомъ пꙋ́ть пра́вды Твоеѧ̀, и҆ ходи́хомъ въ во́лѧхъ серде́цъ на́шихъ. Но мо́лимъ Твою̀ безмѣ́рнꙋю бла́гость: пощадѝ на́съ, Гд҇и, по мно́жествꙋ ми́лости Твоеѧ̀, и҆ спасѝ на́съ и҆́мене Твоегѡ̀ ра́ди свѧта́гѡ, ꙗ҆́кѡ и҆счезо́ша въ сꙋетѣ̀ днiѐ на́ши. И҆змѝ на́съ и҆з̾ рꙋкѝ сопроти́внагѡ, и҆ ѡ҆ста́ви на́мъ грѣхѝ на̑шѧ, и҆ ᲂу҆мертвѝ плотско́е на́ше мꙋдрова́нiе, да ве́тхагѡ ѿложи́вше человѣ́ка, въ но́ваго ѡ҆блече́мсѧ, и҆ Тебѣ̀ поживе́мъ на́шемꙋ влады́цѣ и҆ благодѣ́телю: и҆ та́кѡ Твои̑мъ послѣ́дꙋюще повелѣ́нiемъ, въ вѣ́чный поко́й дости́гнемъ, и҆дѣ́же е҆́сть всѣ́хъ веселѧ́щихсѧ жили́ще. Ты́ бо є҆сѝ воистиннꙋ и҆́стинное весе́лiе, и҆ ра́дость лю́бѧщихъ Тѧ̀, Хрⷭ҇тѐ Бж҃е на́шъ, и҆ Тебѣ̀ сла́вꙋ возсыла́емъ, со безнача́льнымъ Твои́мъ Ѻ҆ц҃е́мъ, и҆ пресвѧты́мъ и҆ благи́мъ и҆ животворѧ́щимъ Твои́мъ Дх҃омъ, нн҃ѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ, а҆ми́нь.

Сла́ва, и҆ нн҃ѣ: Гд҇и, поми́лꙋй, три́жды. Благослови. И҆ ѿпꙋ́стъ.

раби зашто згрешивме и беззаконувавме, и не сме достојни да ги подигнеме своите очи и да погледнеме кон небеските височини, зашто го напуштивме патот на Твојата правда и одевме по желбите на нашите срца. Но, ја молиме Твојата неизмерна благост да не поштедиш, заради големата Твоја милост и спаси нѐ заради Твоето свето име, зашто во суета исчезнаа нашите дни. Извлечи нѐ од раката на противникот, прости ни ги гревовите и умртви го нашето телесно мудрување та, откако ќе го отфрлиме стариот човек, во новиот да се облечеме и да живееме за Тебе, нашиот Владика и Добротвор! И така, следејќи ги Твоите заповеди, да стасаме до вечен покој, каде што е живеалиштето на сите кои се веселат. Зашто, Ти си, всушност, вистинското веселие и радост на тие кои Те сакаат, Христе Боже наш, и на Тебе слава Ти оддаваме, со беспочетниот Отец, со Пресветиот и Благиот и Животворен Твој Дух, сега и секогаш и во вечни векови. Амин.

Слава, и сега: Господи, помилуј. (трипати)

Благослови. И отпуст.

Послѣ́дованїе
И҆зѡбрази́тельныхъ.

Глаго́ли сі́це:

Благослови̑, душѐ моѧ̀, Гдⷭ҇а. Благослове́нъ є҆сѝ, Гдⷭ҇и.

Ѱало́мъ р҃в.

Благослови̑, душѐ моѧ̀, Гдⷭ҇а, и҆ всѧ̑ вну́треннѧѧ моѧ̑ и҆́мѧ свѧто́е є҆гѡ̀. Благослови̑, душѐ моѧ̀, Гдⷭ҇а, и҆ не забыва́й всѣ́хъ воздаѧ́нїй є҆гѡ̀: Ѡ҆чища́ющагѡ всѧ̑ беззако́нїѧ твоѧ̑, и҆сцѣлѧ́ющаго всѧ̑ недꙋ́ги твоѧ̑: И҆збавлѧ́ющаго ѿ и҆стлѣ́нїѧ живо́тъ тво́й, вѣнча́ющаго тѧ̀ ми́лостїю и҆ щедро́тами: И҆сполнѧ́ющаго во благи́хъ жела́нїе твоѐ, ѡ҆бнови́тсѧ ꙗ҆́кѡ ѻ҆рла̀ ю҆́ность твоѧ̀. Творѧ́й ми́лостыни Гдⷭ҇ь, и҆ сꙋ́дьбꙋ всѣ̑мъ ѡ҆би́димымъ. Сказа̀ пꙋти̑ своѧ̑ Мѡѷсе́ови, сынѡ́мъ і҆сра́илевымъ хотѣ́нїѧ своѧ̑. Ще́дръ и҆ ми́лостивъ Гдⷭ҇ь, дол-

РЕДОСЛЕД НА ИЗОБРАЗИТЕЛНАТА

Кажи го ова:

Благословувај Го, душо моја, Господа. Благословен си, Господи.

Псалм 102

Благословувај го, душо моја, Господа, благословен си, Господи. Благословувај го, душо моја, Господа, и целата моја внатрешност да го благословува Неговото свето име. Благословувај го, душо моја, Господа и не заборавај ги сите Негови добрини: На Оној, Кој ги очистува сите твои беззаконија, Кој ги исцелува сите твои болести; Кој го избавува од распаѓање твојот живот, Кој те овенчува со милост и со добрини. Кој ја исполнува со блага твојата желба, како на орел ќе се обновува твојата младост. Господ им дава милост и суд на сите онеправдани. Он му ги покажа Своите патишта на Мојсеја, на Израилевите синови - барањата Свои. Штедар и

готерпѣливъ и многомилостивъ. Не до конца прогнѣвается, ниже въ вѣкъ враждуетъ: Не по беззаконіемъ нашымъ сотворилъ есть намъ, ниже по грѣхомъ нашымъ воздалъ есть намъ. Яко по высотѣ небеснѣй отъ земли, утвердилъ есть Господь милость свою на боящихся его. Елико отстоятъ востоцы отъ западъ, удалилъ есть отъ насъ беззаконія наша. Якоже щедритъ отецъ сыны, ущедри Господь боящихся его. Яко той позна созданіе наше, помяну яко персть есмы: Человѣкъ, яко трава дніе его яко цвѣтъ сельный, тако оцвѣтетъ. Яко духъ пройде въ немъ, и не будетъ, и не познаетъ ктому мѣста своего. Милость же Господня отъ вѣка и до вѣка на боящихся его: И правда его на сынѣхъ сыновъ, хранящихъ завѣтъ его, и помнящихъ заповѣди его, творити я. Господь на небеси уготова престолъ свой, и царство его всѣми обладаетъ. Благословите Господа, вси ангели его, сильніи крѣпостію, творящіи слово его, услышати гласъ словесъ его. Благословите Господа, вся силы его, слуги его творящіи волю его. Благословите Господа, вся дѣла его, на всякомъ мѣстѣ владычества его.

Слава, и нынѣ:

Благослови, душе моя, Господа, и вся вну-

милостив е Господ, долготрпелив и многумилостив; Он не се гневи до крај, ниту вечно се лути. Он не ни направи ништо според нашите беззаконија, и не постапи според нашите гревови; Зашто, колку е големо растојанието од небото до земјата, толку е голема милоста на Господа спрема оние што се бојат од Него; Колку е далеку исток од запад, толку ги оддалечил Он од нас нашите беззаконија; Како таткото што ги милува синовите, така и Господ ги милува оние, кои се бојат од Него. Зашто Он го знае нашиот состав, помни дека ние сме земја. Дните на човекот се како трева; како полски цвет, така прецутува тој; Ќе дувни ли над него ветар, и веќе го нема, и местото веќе нема да се познава. А милоста на Господа е од век и до век спрема оние, кои се бојат од Него. И правдата негова е од синовите на синовите, кои го чуваат заветот Негов и ги помнат заповедите Негови, за да ги исполнуваат. Господ го поставил Својот престол на небото, и царството Негово владее над сѐ. Благословувајте Го Господа - сите ангели Негови, крепки по сила, кои го извршуваат Неговиот збор, слушајќи го гласот од зборот Негов; Благословувајте Го Господа - сите Негови војски, Негови служители, кои ја исполнувате волјата Негова; Благословувајте Го Господа сите Негови дела, по сите места на Неговото владеење: Благословувај Го, душо моја, Господа!

Слава, и сега:

Благословувај го, душо моја, Господа, и

тре́ннѧѧ моѧ̀, ѝмѧ свѧто́е є҆гѡ̀. Бл҃гослове́нъ є҆сѝ, Гдⷭ҇и.

Сла́ва:

Ѱало́мъ рме.

Хвалѝ, дꙋшѐ моѧ̀, Гдⷭ҇а. Восхвалю̀ Гдⷭ҇а въ живо́тѣ мое́мъ, пою̀ Бг҃ꙋ моемꙋ̀, до́ндеже є҆́смь. Не надѣ́йтесѧ на кнѧ́зи, на сы́ны человѣ́ческїѧ, въ ни́хже нѣ́сть спасе́нїѧ. Ꙁы́детъ дꙋ́хъ є҆гѡ̀, и҆ возврати́тсѧ въ зе́млю свою̀: въ то́й де́нь поги́бнꙋтъ всѧ̀ помышле́нїѧ є҆гѡ̀. Блаже́нъ, є҆мꙋ́же Бг҃ъ і҆а́кѡвль помо́щникъ є҆гѡ̀, ᲂу҆пова́нїе є҆гѡ̀ на Гдⷭ҇а Бг҃а своегѡ̀: Сотво́ршаго не́бо и҆ зе́млю, мо́ре, и҆ всѧ̀ ꙗ҆̀же въ ни́хъ: Хранѧ́щаго и҆́стинꙋ въ вѣ́къ, творѧ́щаго сꙋ́дъ ѡ҆би́димымъ, даю́щаго пи́щꙋ а҆́лчꙋщымъ. Гдⷭ҇ь рѣши́тъ ѡ҆кова̑нныѧ, Гдⷭ҇ь ᲂу҆мꙋдрѧ́етъ слѣпцы̀, Гдⷭ҇ь возво́дитъ низве́рженныѧ, Гдⷭ҇ь лю́битъ пра́ведники. Гдⷭ҇ь храни́тъ прише́льцы, си́ра и҆ вдовꙋ̀ прїи́метъ, и҆ пꙋ́ть грѣ́шныхъ погꙋби́тъ. Воцари́тсѧ Гдⷭ҇ь во вѣ́къ, Бг҃ъ тво́й, Сїѡ́не, въ ро́дъ и҆ ро́дъ.

И҆ ны́нѣ:

Є҆диноро́дный Сн҃е и҆ Сло́ве бж҃їй, безсме́ртенъ сы́й, и҆ и҆зво́ливый спасе́нїѧ на́шегѡ ра́ди воплоти́тисѧ ѿ свѧты́ѧ Бц҃ы и҆ присно-

целата моја внатрешност да го благословува Неговото свето име. Благословен си, Господи.

Слава:

Псалм 145

Фали го, душо моја, Господа! Ќе Го фалам Господа додека сум жив; ќе Му пеам на мојот Бог додека постојам. Не надевајте се на кнезовите и на синовите човечки, во нив нема спасение. Излегува духот негов, и тој се враќа во земјата своја: Во тој ден исчезнуваат сите негови помисли. Блажен е оној, кому му е помошник Јакововиот Бог, и чија надеж е во Господа, неговиот Бог, Кој го создаде небото и земјата, морето и сѐ што е во нив: Кој вечно ја пази вистината, Кој врши суд на навредените, им дава леб на гладни; Господ крши окови на затворени, Господ им ги отвора очите на слепите, Господ ги исправа подгрбавените, Господ ги сака праведните. Господ ги пази придојдените, ги поддржува сираците и вдовиците, а патот на грешниците го разурнува. Господ ќе царува вечно; твојот Бог, Сионе, е од род во род.

И сега:

Единороден Сине и Слово Божјо, бесмртен си, и посака заради нашето спасение да се воплотиш од Света Богородица и секогаш Дева

дѣ́вы Марі́и, непрело́жнѡ вочеловѣ́чивыйся: распны́йся же, Хрⷭ҇тѐ Бж҃е, сме́ртїю сме́рть попра́вый, є҆ди́нъ сы́й свѧты́ѧ Трⷪ҇цы, спрославлѧ́емый Ѻ҆ц҃ꙋ̀ и҆ свѧто́мꙋ Дх҃ꙋ, спаси́ на́съ.

Подоба́етъ вѣ́дати, ꙗ҆́кѡ въ вели́кꙋю четыредесѧ́тницꙋ не глаго́лемъ и҆зѡбрази́тельныхъ ѱалмѡ́въ, но по моли́твѣ девѧ́тагѡ часа̀: Влады́ко Гдⷭ҇и Ї҆и҃се Хрⷭ҇тѐ, Бж҃е на́шъ, долготерпѣ́вый ѿ на́шихъ согрѣше́нїихъ: поє́мъ ꙁ҃бі́е:

Помѧнѝ на́съ, Гдⷭ҇и, є҆гда̀ прїи́деши во ца́рствїи Твое́мъ. И҆: Блаже́нїи ни́щїи дꙋ́хомъ:

И҆ та́же по Сла́ва: и҆ по И҆ ны́нѣ: творѧ́ще покло́нъ є҆ди́нъ по коемꙋ́ждо Помѧнѝ.

По концѣ̀ же стїхѡ́въ, соединѧ́емымъ двꙋ̀ ликѡ́мъ, со сладкопѣ́нїемъ пою́тъ:

Помѧнѝ на́съ, Гдⷭ҇и: возгла́снѡ.

Во ца́рствїи Твое́мъ помѧнѝ на́съ, Гдⷭ҇и, є҆гда̀ прїи́деши во ца́рствїи Твое́мъ.

Блаже́ни ни́щїи дꙋ́хомъ, ꙗ҆́кѡ тѣ́хъ є҆́сть ца́рство небе́сное.

Блаже́ни пла́чꙋщїи, ꙗ҆́кѡ ті́и ᲂу҆тѣ́шатсѧ.

Блаже́ни кро́тцыи, ꙗ҆́кѡ ті́и наслѣ́дѧтъ зе́млю.

Блаже́ни а҆́лчꙋщїи и҆ жа́ждꙋщїи пра́вды, ꙗ҆́кѡ ті́и насы́тѧтсѧ.

Марија, непроменливо си се очовечил; распнат, пак, Христе Боже, со смрт, ја сотре смртта, Еден Си од Светата Троица, прославуван со Оца и Светиот Дух, спаси нè.

Треба да се знае дека за време на светата Четириесетница не се читаат Изобразителните псалми, но по молитвата од Деветиот час Владико, Господи Исусе Христе, Боже наш, Кој си долготрпелив..., веднаш, пееме:

Спомни нè нас, Господи, кога ќе дојдеш во царството Твое. И: Блажени се бедните по дух...

Потоа, по: Слава... и по: и сега... правиме по една метанија, по што, доаѓа: Спомни не...

По завршувањето на стиховите, двата хора се соединуваат, и умилно пеат:

Спомни нè нас, Господи... со повисок глас.

Во царството Твое, спомни нè нас, Господи, кога ќе дојдеш во царството Твое.

Блажени се бедните по дух, зашто нивно е царството небесно.

Блажени се оние што плачат, оти ќе се утешат.

Блажени се кротките, зашто тие ќе ја наследат земјата.

Блажени се гладните и жедните за правда, оти тие ќе се наситат.

Блаже́ни ми́лостивіи, ꙗ҆́кѡ ті́и поми́лованы бꙋ́дꙋтъ.

Блаже́ни чи́стіи се́рдцемъ, ꙗ҆́кѡ ті́и Бг҃а ᲂу҆́зрѧтъ.

Блаже́ни миротво́рцы, ꙗ҆́кѡ ті́и сы́нове бж҃їи нарекꙋ́тсѧ.

Блаже́ни и҆згна́ни пра́вды ра́ди, ꙗ҆́кѡ тѣ́хъ є҆́сть ца́рство нбⷭ҇ное.

Блаже́ни є҆стѐ, є҆гда̀ поно́сѧтъ ва́мъ, и҆ и҆жденꙋ́тъ, и҆ рекꙋ́тъ всѧ́къ ѕо́лъ глаго́лъ, на вы̀ лжꙋ́ще, менѐ ра́ди.

Ра́дꙋйтесѧ и҆ весели́тесѧ, ꙗ҆́кѡ мзда̀ ва́ша мно́га на нб҃сѣ́хъ.

И҆́ а҆́ще ᲂу҆бѡ є҆́сть четыредесѧ́тница, соединѧ́ема ѻ҆ба ли́ка пою́тъ со сладкопѣ́нїемъ: Помѧни́ на́съ, Гдⷭ҇и: И҆ покло́нъ є҆ди́нъ на кі́йждо. А҆́ще же ни̑, скорѡ.

Сла́ва, и҆ ны́нѣ:

Помѧни́ на́съ, Гдⷭ҇и, є҆гда̀ прїи́деши во ца́рствїи Твое́мъ.

Блажени се милостивите, зашто тие ќе бидат помилувани.

Блажени се чистите по срце, оти тие ќе Го видат Бога.

Блажени се миротворците, зашто тие ќе се наречат синови Божји.

Блажени се гонетите заради правда, бидејќи нивно е царството небесно.

Блажени сте вие, кога ќе ве срамат и прогонуваат и кога ќе говорат против вас секакви лоши зборови лажно - заради Мене.

Радујте се и веселете се, зашто голема е вашата награда на небесата.

Ако е света Четириесетница, двата хора заедно умилно пеат: Спомни нè нас, Господи… И по завршувањето се прави метанија. Ако не е, веднаш:

Слава, и сега:

Спомни нè нас, Господи, кога ќе дојдеш во царството Твое.

Помѧнѝ на́съ, Влады́ко, є҆гда̀ прїи́деши во ца́рствїи Твое́мъ.

Помѧнѝ на́съ, свѧты́й, є҆гда̀ прїи́деши во ца́рствїи Твое́мъ.

Ли́къ небе́сный пое́тъ Тѧ̀, и҆ глаго́летъ: свѧ́тъ, свѧ́тъ, свѧ́тъ Гдⷭ҇ь саваѡ́ѳъ, и҆спо́лнь не́бо и҆ землѧ̀ сла́вы Твоеѧ̀.

Сті́хъ: Приступи́те къ немѹ̀ и҆ просвѣти́тесѧ, и҆ ли́ца ва̑ша не постыдѧ́тсѧ.

Ли́къ небе́сный пое́тъ Тѧ̀, и҆ глаго́летъ: свѧ́тъ, свѧ́тъ, свѧ́тъ Гдⷭ҇ь саваѡ́ѳъ, и҆спо́лнь не́бо и҆ землѧ̀ сла́вы Твоеѧ̀.

Сла́ва:

Ли́къ свѧты́хъ а҆́гГелъ и҆ а҆рха́гГелъ, со всѣ́ми небе́сными си́лами пое́тъ Тѧ̀, и҆ глаго́летъ: свѧ́тъ, свѧ́тъ, свѧ́тъ Гдⷭ҇ь саваѡ́ѳъ, и҆спо́лнь не́бо и҆ землѧ̀ сла́вы Твоеѧ̀.

И҆ ны́нѣ:

А҆́ще є҆́сть Лїтѹргі́а, глаго́лемъ: Ѡ҆сла́би, ѡ҆ста́ви:

Вѣ́рую во є҆ди́наго Бг҃а Ѻц҃а̀, вседержи́телѧ, творца̀ не́бѹ и҆ землѝ, ви́димымъ же всѣ̑мъ и҆ неви́димымъ. И҆ во є҆ди́наго Гдⷭ҇а І҆и҃са Хрⷭ҇та̀, Сн҃а бж҃їѧ, є҆диноро́днаго, и҆́же ѿ Ѻц҃а̀ рожде́ннаго пре́жде всѣ́хъ вѣ̑къ. Свѣ́та ѿ свѣ́та, Бг҃а и҆́стинна ѿ Бг҃а и҆́стинна, рожде́нна, несотворе́нна, є҆диносѹ́щна Ѻц҃ѹ̀, и҆́мже вс҃ѧ̀ бы́ша. На́съ ра́ди человѣ̑къ и҆ на́шегѡ ра́ди

Спомни нè нас, Владико, кога ќе дојдеш во царството Твое.

Спомни нè нас, Свети, кога ќе дојдеш во царството Твое.

Небесниот хор Тебе Ти пее и вели: свет, свет, свет е Господ Саваот, исполнети се небото и земјата со Твојата слава.

Стих: Пристапете кон Него и просветете се, и вашите лица нема да се посрамат.

Небесниот хор Тебе Ти пее и вели: свет, свет, свет е Господ Саваот, исполнети се небото и земјата со Твојата слава.

Слава:

Хорот на светите ангели и архангели со сите небесни сили Тебе Ти пее и говори: свет, свет, свет е Господ Саваот, исполнети се небото и земјата со Твојата слава.

И сега:

Ако има света Литургија, веднаш: Ослаби, остави...

Верувам во Единиот Бог Отец, Седржител, Творец на небото и на земјата и на сè видливо и невидливо; И во Единиот Господ Исус Христос, Син Божји, Единороден, Кој е роден од Оца пред сите векови; Светлина од Светлина, вистински Бог од Бога вистински, роден, нестворен, единосуштен на Оца, преку Кого сè станало; Кој

спасе́нїѧ, сше́дшагѡ съ небе́съ, и҆ воплоти́вшагосѧ ѿ Дх҃а свѧ́та и҆ Марі́и дв҃ы, и҆ вочеловѣ́чшасѧ. Распѧ́тагѡ же за ны̀ при Понті́йстѣмъ Пїла́тѣ, и҆ страда́вша, и҆ погребе́нна. И҆ воскре́сшагѡ въ тре́тїй де́нь, по писа́нїємъ. И҆ возше́дшагѡ на небеса̀, и҆ сѣдѧ́ща ѡ҆десну́ю Ѻ҆ц҃а̀. И҆ па́ки грѧду́щагѡ со сла́вою, суди́ти живы̑мъ и҆ ме́ртвымъ, є҆гѡ́же ца́рствїю не бу́детъ конца̀. И҆ въ Дх҃а свѧта́гѡ, Гд҃а, животворѧ́щагѡ, и҆̀же ѿ Ѻ҆ц҃а̀ и҆сходѧ́щагѡ, и҆̀же со Ѻ҆ц҃е́мъ и҆ Сн҃омъ спокланѧ́ема и҆ ссла́вима, глаго́лавшагѡ прорѡ́ки. Во є҆ди́нꙋ, свѧтꙋ́ю, собо́рнꙋю и҆ а҆по́стольскꙋю Це́рковь. И҆сповѣ́дꙋю є҆ди́но креще́нїе во ѡ҆ставле́нїе грѣхѡ́въ. Ча́ю воскресе́нїѧ ме́ртвыхъ: И҆ жи́зни бꙋ́дꙋщагѡ вѣ́ка. А҆ми́нь.

Та́же:

Ѡ҆сла́би, ѡ҆ста́ви, простѝ, Бж҃е, прегрѣше́нїѧ на́ша, во́льнаѧ и҆ нево́льнаѧ, ꙗ҆̀же въ сло́вѣ и҆ въ дѣ́лѣ, ꙗ҆̀же въ вѣ́дѣнїи и҆ не въ вѣ́дѣнїи, ꙗ҆̀же во днѝ и҆ въ нощѝ, ꙗ҆̀же во оу҆мѣ̀ и҆ въ помышле́нїи, всѧ̑ на́мъ простѝ, ꙗ҆́кѡ бла́гъ и҆ человѣколю́бецъ.

Ѻ҆́ч҃е на́шъ:

И҆ а҆́ще оу҆́бѡ є҆́сть влады́чнїй пра́здникъ, глаго́лемъ є҆гѡ̀ конда́къ.

заради нас луѓето и заради нашето спасение, слезе од небото и се воплоти од Светиот Дух и Марија Дева и стана човек; И беше распнат заради нас во времето на Понтијскиот Пилат и страдаше и беше погребен; И воскресна во третиот ден, според Писмото; И се вознесе на небо и седна од десно на Оца; И пак ќе дојде со слава да суди на живите и мртвите и Неговото царство не ќе има крај; И во Светиот Дух, Господ, Кој живот твори, Кој излегува од Оца, на Кого се поклонуваме и Го славиме заедно со Оца и Сина и Кој говорел преку пророците; Во една, света, соборна и апостолска Црква; Исповедувам едно крштение за простување на гревовите; Го чекам воскресението на мртвите; И животот во идниот век. Амин.

Потоа:

Ослаби, остави и прости ни ги, Боже, нашите прегрешенија, намерни и ненамерни, со збор или со дело, со знаење или без знаење, дење или ноќе, со ум или со помисла - се` прости нѝ, бидејќи си благ и човекољубец.

Оче наш…

И ако е Господски празник, го кажуваме неговиот кондак.

Ѓще же приключи́тсѧ и҆ свѧта́гѡ пра́здныемагѡ къ не́мъ, глаго́летсѧ пе́рвѣе свѧта́гѡ. Сла́ва: и҆ ны́нѣ: пра́здника.

Ѓще же Ѓллилꙋ́їа пѣ́то, и҆лѝ нѣ́сть влады́чнїй пра́здникъ, ни́же свѧта́гѡ пра́зднꙋемагѡ, глаго́ли пе́рвѣе преѡбраже́нїѧ, та́же днѐ и҆ хра́ма.

Ѓще же є҆́сть хра́мъ гдⷭ҇кїй, глаго́ли пе́рвѣе хра́ма, та́же днѐ и҆ свѧта́гѡ рѧдова́гѡ.

Сла́ва: Со свѧты́ми ᲂу҆поко́й, Хрⷭ҇тѐ:

И҆ ны́нѣ: Предста́тельство хрїстїа́нъ: и҆лѝ хра́ма Бцⷣы.

Въ понедѣ́льникъ: безпло́тныхъ, та́кожде во вто́рникъ: предте́чи, и҆ по рѧ́дꙋ.

Преѡбраже́нїѧ:

На горѣ̀ преѡбрази́лсѧ є҆сѝ, и҆ ꙗ҆́коже вмѣща́хꙋ ᲂу҆чн҃цы̀ Твоѝ сла́вꙋ Твою̀, Хрⷭ҇тѐ Бж҃е, ви́дѣша: да є҆гда̀ Тѧ̀ ᲂу҆́зрѧтъ распина́ема, страда́нїе ᲂу҆́бѡ ᲂу҆разꙋмѣ́ютъ во́льное, мі́рови же проповѣ́дѧтъ: ꙗ҆́кѡ Ты̀ є҆сѝ вои́стиннꙋ Ѿчее сїѧ́нїе.

Въ понедѣ́льникъ: конда́къ безпло́тныхъ, гла́съ в҃:

Ѓрхїстрати́зи бж҃їи, слꙋжи́телїе бж҃е́ственныѧ сла́вы, а҆́нгелѡвъ нача́льницы и҆ человѣ́кѡвъ наста́вницы, поле́зное на́мъ проси́те и҆ ве́лїю ми́лость, ꙗ҆́кѡ безпло́тныхъ а҆рхїстрати́зи.

Во вто́рникъ: предте́чи конда́къ, гла́съ в҃:

Ако во случај празнуваме и светител, тогаш првин се кажува кондакот на светителот. Слава, и сега... на празникот.

Ако се пее Алилуја, и не е Господски празник, ниту пак празнуваме светител, кажи го прво на Преображение, потоа на денот, па на храмот.

Ако храмот е Господски, кажи го првин кондакот на храмот, потоа на денот и на редовниот светител.

Слава: Со светиите упокој...

И сега: Застапнице на христијаните... или, на храмот на Богородица.

Во понеделник кондакот на бестелесните а во вторник: на Претходникот, и по ред.

Кондак на Преображение, глас 7

На горатa Си се преобразил, Христе Боже, и колку што можеа да сфатат Твоите ученици, видувајќи ја Твојата слава, за да можат да го разберат доброволното страдање, кога ќе Те видат распнат, и на светот да му проповедаат: дека Ти Си навистина отсјај на Отецот.

Во понеделник, кондак на бестелесните, глас 2

Војсководители Божји, служители на божествената слава, началници на ангелите и наставници на луѓето, испросете го полезното за нас и голема милост, зашто сте војсководители на бестелесните.

Во вторник, кондак на Претеча, глас 2

Прⷪ҇ро́че бж҃ї́й, и҆ предте́че благода́ти, главꙋ̀ твою̀, ꙗ҆́кѡ ши́покъ сщ҃е́ннѣйшїй ѿ земли̂ ѡ҆брѣ́тше, и҆сцѣле́нїѧ всегда̀ прїе́млемъ: и҆́бо па́ки ꙗ҆́коже пре́жде въ мі́рѣ проповѣ́дꙋеши покаѧ́нїе.

Въ срє́дꙋ и҆ въ пѧ́токъ сі́е, гла́съ д҃:

Вознесы́йсѧ на кре́стъ во́лею, тезоимени́томꙋ Твоемꙋ̀ но́вомꙋ жи́тельствꙋ щедро́ты Твоѧ̑ да́рꙋй, Хрⷭ҇тѐ Бж҃е: возвесели̂ си́лою Твое́ю благовѣ́рный и҆ хрїстолю́бивый ро́дъ на́шъ правосла́вный побѣ́ды да́ѧ є҆мꙋ̀ на сꙋпоста́ты, посо́бїе и҆мꙋ́щꙋ Твоѐ ѻ҆рꙋ́жїе ми́ра, непобѣди́мꙋю побѣ́дꙋ.

Въ четверто́къ: ст҃ы́хъ а҆по́столѡвъ, гла́съ в҃:

Тве́рдыѧ и҆ боговѣща̑нныѧ проповѣ́датели, ве́рхъ ᲂу҆чени́къ Твои́хъ, Гдⷭ҇и, прїѧ́лъ є҆сѝ въ наслажде́нїе бла́гихъ Твои́хъ и҆ поко́й: болѣ́зни бо ѻ҆́нѣхъ, и҆ сме́рть прїѧ́лъ є҆сѝ па́че всѧ́кагѡ всеплодо́їѧ, є҆ди́не свѣ́дый серде́чнаѧ.

Въ то́йже де́нь: ст҃а́гѡ Нїкола́а, гла́съ г҃:

Въ Мѵ́рѣхъ, ст҃е, сщ҃еннодѣ́йствитель показа́лсѧ є҆сѝ: Хрⷭ҇то́во бо, преподо́бне, є҆ѵа́нгелїе и҆спо́лнивъ, положи́лъ є҆сѝ дꙋ́шꙋ твою̀ ѡ҆ лю́дехъ твои́хъ, и҆ спа́слъ є҆сѝ непови́нныѧ ѿ сме́рти. Сегѡ̀ ра́ди ѡ҆свѧти́лсѧ є҆сѝ, ꙗ҆́кѡ ве́лїкїй таи́нникъ бж҃їѧ благода́ти.

Пророку Божји и Претечо на благодатта, ние што ја најдовме твојата глава како најсвета роза која израснала од земјата, секогаш добиваме исцеление, зашто како и порано, ти пак проповедаш покајание во светот.

Во среда и петок, ова, глас 4

Христе Боже, кој доброволно си се издигнал на крстот, подари ги Твоите добрини на Твојот нов народ. Со Твојата сила зарадувај го благоверниот и христољубив православен народ наш, давајќи му победа над противниците, да го има Твоето оружје на мирот, како непобедлива победа.

Во четврток на светите апостоли, глас 2

Сигурните и богогласни проповедници, првите ученици Твои, Си ги примил, Господи, да се насладуваат од Твоите блага и спокојство. Бидејќи нивните страдања и смрт Си ги примил повеќе од која и да било жртва, зашто Ти си единствен Кој знаеш што има во срцата.

Во истиот ден на Св. Никола, глас 3

Во градот Мир, светителу, се покажа како свештенодејствител, зашто, преподобен, откако го исполни Христовото Евангелие, ја положи својата душа за твоите луѓе и ги спаси невините од смртта. Затоа си се осветил како голем тајник на Божјата благодат.

Въ сꙋббѡ́тꙋ, є҆гда̀ глаго́лемъ: Сла́ва:

Со свѧты́ми ᲂу҆поко́й, Хрⷭ҇тѐ, дꙋ́шы ра̑бъ Твои́хъ, и҆дѣ́же нѣ́сть болѣ́знь, ни печа́ль, ни воздыха́нїе, но жи́знь безконе́чнаѧ.

И҆ ны́нѣ: настоѧ́щїй мꙋ́ченичень, гла́съ и҃:

Ꙗ҆́кѡ нача́тки є҆стества̀ насади́телю тва́ри, вселе́ннаѧ прино́ситъ Ти́, Гдⷭ҇и, бг҃оно́сныѧ мꙋ́ченики: тѣ́хъ моли́твами въ ми́рѣ глꙋбо́цѣ це́рковь Твою̀, жи́тельство Твоѐ, Бцⷣею соблюди́, многоми́лостиве.

Сї́е же глаго́летсѧ на ки́йждо де́нь кромѣ̀ сꙋббѡ́ты:

Предста́тельство хрїстїа́нъ непосты́дное, хода́тайство ко творцꙋ̀ непрело́жное, не пре́зри грѣ́шныхъ моле́нїй гла́сы, но предварѝ, ꙗ҆́кѡ блага́ѧ, на̀ по́мощь на́съ, вѣ́рнѡ вопїю́щихъ Ти̑: ᲂу҆скорѝ на моли́твꙋ, и҆ потщи́сѧ на ᲂу҆моле́нїе, предста́тельствꙋющи при́снѡ, Бцⷣе, чтꙋ́щихъ Тѧ̀.

И҆ а҆́ще є҆́сть четыредесѧ́тница: Гдⷭ҇и, поми́лꙋй, м҃.

Сла́ва, и҆ ны́нѣ:

Честнѣ́йшꙋю херꙋві́мъ и҆ сла́внѣйшꙋю без сравне́нїѧ серафі́мъ, без и҆стлѣ́нїѧ Бг҃а Сло́ва ро́ждшꙋю, сꙋ́щꙋю Бцⷣꙋ Тѧ̀ велича́емъ.

И҆́менемъ Гдⷭ҇нимъ благословѝ, ѻ҆́тче.

Во сабота, кога велиме: Слава...

Со светиите упокој ги Христе душите на Твоите раби, таму каде што нема болка, ни тага, ни воздишка, но живот бесконечен.

И сегаЩ следниот маченичен, глас 8:

Како првини на природата, Господи, вселената Ти ги принесува богоносните маченици, Тебе, Насадителу на сите созданија. Заради нивните молитви и заради Богородица, запази ги во длабок мир Твојата црква и Твојот народ, Многумилостиви.

Ова се кажува секој ден, освен сабота:

Застапништво на христијаните, со кое нема да се посрамиме, неизменливо посредништво пред Творецот, не презирај ги молитвените гласови на грешниците, но побрзај, како добра, да ни бидеш на помош на сите, кои со вера те повикуваме: Богородице, постојана заштитничке, побрзај и дојди на помош во молитвата и молењето на оние, што те почитуваат.

И ако е света Четириесетница: Господи, помилуј. (40 пати).

Слава, и сега:

Почесна од херувимите и неспоредливо пославна од серафимите, нетлено си го родила Бога Словото, тебе, која си Богородица, те величаме.

Во името на Господа, благослови оче!

І҆ере́й:

Бж҃е, ᲂу҆щє́дри ны̀, и҆ благослови́ ны, просвѣ́ти лицѐ Твоѐ на ны̀, и҆ поми́лꙋй ны̀.

И҆ и҆зѡбраже́нныѧ покло́ны съ моли́твою свѧта́гѡ Е҆фре́ма: зрѝ стр. с҃лз. И҆ по си́хъ, начина́емъ вече́рню: Прїиди́те, поклони́мсѧ: три́жды. И҆ предначина́тельный ѱало́мъ.

Въ концѣ̀ вече́рни. А҆́ще нѣ́сть преждеѡсвѧщє́ннаѧ, по моли́твѣ Небе́сный царю̀: глаго́лемъ моли́твꙋ свѧта́гѡ Е҆фре́ма. Та́же Трисвѧто́е, Ѻ҆́ч҃е на́шъ: Г҃и, поми́лꙋй, в҃і, и҆ пото́мъ моли́твꙋ сїю̀:

Всесвѧта́ѧ Тро́ице, є҆диносꙋ́щнаѧ держа́во:

Та́же: Бꙋ́ди и҆́мѧ г҃не благослове́но: три́жды, съ г҃ покло́ны. Сла́ва, и҆ ны́нѣ: И҆ ѱало́мъ л҃г: Благословлю̀ Г҃а на всѧ́кое вре́мѧ: и҆ про́чее, и҆ быва́етъ ѿпꙋ́стъ.

А҆́ще преждеѡсвѧщє́ннаѧ, по Ѹ҆щє́дри ны̀ и҆ по моли́твѣ Е҆фре́ма, а҆́бїе Трисвѧто́е, Пресвѧта́ѧ Тр҃це: Ѻ҆́ч҃е на́шъ: Ꙗ҆́кѡ твоѐ є҆сть ца́рство: Г҃и поми́лꙋй, в҃і, моли́тва Всесвѧта́ѧ Тр҃це. По се́мъ Премꙋ́дрость. Ли́къ: Досто́йно є҆сть: І҆ере́й: Пресвѧта́ѧ Бц҃е, спаси́ на́съ. Ли́къ: Честнѣ́йшꙋю херꙋві́мъ: І҆ере́й: Сла́ва Тебѣ̀, Хрⷭ҇тѐ Бж҃е, ᲂу҆пова́нїе на́ше, сла́ва Тебѣ̀. Ли́къ: Сла́ва, и҆ ны́нѣ: Г҃и, поми́лꙋй, три́жды. Благослови̇̀, и҆ і҆ере́й твори́тъ ѿпꙋ́стъ.

А҆́ще є҆сть Бж҃е́ственнаѧ Лїтꙋргі́а, по Всесвѧта́ѧ Тр҃це а҆́бїе Досто́йно, и҆ ѿпꙋ́стъ. а҆ Бꙋ́ди и҆́мѧ г҃не: и҆ Благословлю̀ Г҃а: глаго́лемъ на Лїтꙋргі́и по заамво́нной моли́твѣ.

Свештеникот:

Боже уштедри нѐ, благослови нѐ, просвети нѐ со Твоето лице и помилуј нѐ.

И предвидените метании со молитвата на Свети Ефрем Сирин. И потоа, ја почнуваме Вечерната: Пријдете да Му се поклониме... (трипати). И почетниот псалм.

На крајот на вечерната, ако нема предосветена литургија, по молитвата: Небески цару: ја кажуваме молитвата на Свети Ефрем. Потоа: Трисвето. Оче наш... Господи, помилуј. (12 пати), и оваа молитва: Сесвета Троице, единосушна сило...

Потоа: Нека биде името Господово, благословено... (трипати), со три метании. Слава, и сега... и псалм 33: Ќе го благословам Господа во секое време... и останатото, и се прави Отпуст.

Ако има предосветена литургија, тогаш: Боже, уштедри нѐ... и по молитвата на Свети Ефрем, веднаш Трисвето. Пресвета Троице... Оче наш... Зашто Твое е царството... Господи, помилуј, (12 пати), молитвата: Сесвета Троице... Потоа, Премудрост. Хорот: Достојно е... Свештеникот: Пресвета Богородице спаси нѐ Хорот: Почесна од херувимите... Свештеникот: Слава Ти, Христе Боже, надеж наша, слава Ти. Хорот: Слава, и сега... Господи помилуј, (трипати). Благослови, и свештеникот прави Отпуст.

Ако има Божествена литургија, по Сесвета Троице... веднаш се пее: Достојно... и отпуст, а Нека биде името Господово... и, Ќе го благословам Господа... ги кажуваме на светата Литургија, по задамвоната молитва.

Аще же не́сть Лїтургі́и, по Всесвята́я Тр҃це, глаго́лемя: Бу́ди и́мя гд҃не: три́жды. Сла́ва, и ны́нѣ. Благословлю̀ Гд҃а: Та́же Досто́йно е́сть, и ѿпу́стъ.

Аще же не́сть м҃-ца, по кондака́хъ:

Гд҃и, поми́луй, в҃і. И моли́тву:

Всесвята́я Тр҃це, единосу́щная держа́во, нераздѣли́мое ца́рство, всѣ́хъ благи́хъ вина̀, благоволѝ же и̑ ѡ мнѣ̀ грѣ́шнѣмъ, утвердѝ, вразумѝ се́рдце моѐ, и̑ всю̀ мою̀ ѿимѝ скве́рну, просвѣтѝ мою̀ мы́сль, да вы́ну сла́влю, пою̀, и̑ покланя́юся, и̑ глаго́лю: еди́нъ свя́тъ, еди́нъ Гдⷭ҇ь, Іисъ Хрⷭ҇то́съ, во сла́ву Бг҃а Оц҃а̀, ами́нь.

Бу́ди и́мя гд҃не благослове́но ѿ ны́нѣ и̑ до вѣ́ка. Три́жды.

Сла́ва, и ны́нѣ: и ѱало́мъ л҃г.

Благословлю̀ Гд҃а на вся́кое вре́мя, вы́ну хвала̀ его̀ во устѣ́хъ мои́хъ. О Гдⷭ҇ѣ похва́лится душа̀ моя̀, да услы́шатъ кро́тцыи, и̑ возвеселя́тся. Возвели́чите Гд҃а со мно́ю, и̑ вознесе́мъ и́мя его̀ вку́пѣ. Взыска́хъ Гд҃а, и̑ услы́ша мя̀, и̑ ѿ всѣ́хъ скорбе́й мои́хъ и̑зба́ви мя̀. Присту́пите къ нему̀, и̑ просвѣти́теся, и̑ ли́ца ва́ша не постыдя́тся. Се́й ни́щїй воззва̀, и̑ Гдⷭ҇ь услы́ша и̑, и̑ ѿ всѣ́хъ скор-

Ако нема света Литургија, по Сесвета Троице... велиме: Нека биде името Господово... (трипати). Слава, и сега... Ќе го благословам Господа...Потоа Достојно е...и Отпуст.

Ако не е света Четириесетница, по кондаците,

Господи, помилуј. (12 пати) И молитвата:

Сесвета Троице, единосушна сило, неразделно царство, причина за сите добрини, покажи добра волја кон мене, грешниот, утврди го и вразуми моето срце, и сета моја нечистотија отфрли ја, просвети ја мојата мисла, та секогаш да Те славам и пеам, да Ти се поклонувам и да велам: Еден е свет, еден е Господ, Исус Христос, во слава на Бога Оца. Амин.

Нека биде името Господово, благословено од сега и до века. (трипати)

Слава, и сега: и Псалм 33

Ќе го благословувам Господа во секое време; похвала за Него секогаш има во мојата уста. Со Господа ќе се фали душата моја! Нека го чујат тоа кротките и нека се зарадуваат. Возвеличете Го Господа со мене, и заедно да го превознесуваме името Негово. Го побарав Господа, и Он ме чу и од сите опасности мои ме избави. Пристапете Му и ќе се просветите, и лицата ваши нема да се посрамат. Кога несреќниот вика, - Господ го услишува и го

вѣ́й є҆гѡ̀ спасѐ и҆̀. Ѡ҆полчи́тсѧ а҆́гг҃лъ гдⷭ҇нь ѡ҆́крестъ боѧ́щихсѧ є҆гѡ̀, и҆ и҆зба́витъ и҆̀хъ. Вку-си́те и҆ ви́дите, ꙗ҆́кѡ бла́гъ гдⷭ҇ь: бл҃же́нъ мѹ́жъ, и҆̀же ᲂу҆пова́етъ на́нь. Бо́йтесѧ гдⷭ҇а, всѝ свѧті́и є҆гѡ̀, ꙗ҆́кѡ нѣ́сть лише́нїѧ боѧ́щымсѧ є҆гѡ̀. Бога́тїи ѡ҆бнища́ша и҆ взалка́ша, взыска́ющїи же гдⷭ҇а не лиша́тсѧ всѧ́кагѡ бла́га. Прїиди́те, ча̑да, послѹ́шайте менѐ, стра́хѹ гдⷭ҇ню наѹчѹ̀ ва́съ. Кто̀ є҆́сть человѣ́къ хотѧ́й живо́тъ, любѧ́й дні̑ ви́дѣти бла̑ги; Оу҆держѝ ѧ҆зы́къ тво́й ѿ ѕла̀, и҆ ᲂу҆стнѣ̑ твоѝ є҆̀же не глаго́лати льстѝ. Оу҆клони́сѧ ѿ ѕла̀, и҆ сотворѝ бла́го: взыщѝ ми́ра, и҆ пожени̑ и҆̀. Ѻ҆́чи гдⷭ҇ни на пра́ведныѧ, и҆ ᲂу҆́ши є҆гѡ̀ въ моли́твѹ и҆́хъ. Лицѐ же гдⷭ҇не на творѧ́щыѧ ѕла̑ѧ, є҆̀же потреби́ти ѿ земли̑ па́мѧть и҆́хъ. Воззва́ша пра́веднїи, и҆ гдⷭ҇ь ᲂу҆-слы́ша и҆̀хъ, и҆ ѿ всѣ́хъ скорбе́й и҆́хъ и҆зба́ви и҆̀хъ. Бли́зъ гдⷭ҇ь сокрѹше́нныхъ се́рдцемъ, и҆ смире́нныѧ дѹ́хомъ спасе́тъ. Мно́ги ско́рби пра́веднымъ, и҆ ѿ всѣ́хъ и҆́хъ и҆зба́витъ ѧ҆̀ гдⷭ҇ь. Храни́тъ гдⷭ҇ь всѧ̑ кѡ́сти и҆́хъ, ни є҆ди́на ѿ ни́хъ сокрѹши́тсѧ. Сме́рть грѣ́шникѡвъ лю́та, и҆ ненави́дѧщїи пра́веднаго прегрѣша́тъ. И҆зба́-витъ гдⷭ҇ь дѹ́ши ра́бъ свои́хъ, и҆ не прегрѣша́тъ всѝ ᲂу҆нова́ющїи на него̀.

Сла́ва, и҆ ны́нѣ: и҆ быва́етъ ѿпѹ́стъ.

спасува од сите негови беди. Ангел Господов застанува околу оние, кои се бојат од Него, и ги спасува. Вкусете и ќе видите, колку е благ Господ! Блажен е оној човек, кој на Него се надева! Бојте се од Господа, сите праведници Негови, зашто ништо нема да им недостига на оние кои се плашат од Него. Осиромашеа и огладнеа богатите, а оние што Го бараат Господа, не ќе бидат лишени од секакви добра. Дојдете, чеда, послушајте ме; јас ќе ве научам да се боите од Господа. Сака ли човек да живее и да види добри денови, нека си го воздржува јазикот од зло и устата своја од лаги, нека се клони од зло и нека прави добро; да бара мир и да врви по него. Очите на Господа, се обрнати кон праведниците, и ушите Негови - кон молитвите нивни. Но лицето на Господа е против оние што вршат зло; ќе го истреби од земјата споменот за нив. Повикаа праведниците, и Господ ги услиши и ги спаси од сите маки нивни. Блиску е Господ до оние со скрушено срце, и смирените по дух ќе ги спаси. Бројни се маките на праведниците, но од сите нив Господ ќе ги избави. Господ ги чува сите коски нивни; ниедна од нив нема да се скрши. Зла смрт го снаоѓа грешникот, а оние, што го мразат праведникот, ќе загинат. Господ ќе ги спаси душите на слугите Свои и никој од оние, што се надева во Него, нема да погреши.

Слава, и сега: и се прави Отпуст.

Последова́нїе вече́рни

По Благословéнъ Бг҃ъ нашъ, глагóлемъ:

Прїиди́те, поклони́мсѧ царéви нáшемꙋ Бг҃ꙋ.

Прїиди́те, поклони́мсѧ и҆ припадéмъ Хрⷭ҇тꙋ царéви нáшемꙋ Бг҃ꙋ.

Прїиди́те, поклони́мсѧ и҆ припадéмъ самомꙋ Хрⷭ҇тꙋ, царéви и҆ Бг҃ꙋ нáшемꙋ.

Ѱалóмъ рг҃.

Благослови́, дꙋшѐ моѧ̀, Гдⷭ҇а: Гдⷭ҇и Бж҃е мóй, возвели́чилсѧ є҆сѝ ѕѣлѡ̀, во и҆сповѣ́данїе и҆ въ велелѣ́потꙋ ѡ҆блéклсѧ є҆сѝ. Ѿдѣѧ́йсѧ свѣ́томъ ꙗ҆́кѡ ри́зою, простирáѧй нéбо ꙗ҆́кѡ кóжꙋ: Покрывáѧй водáми превы́спреннѧѧ своѧ̑, полагáѧй ѻ҆́блаки на восхождéнїе своѐ, ходѧ́й на кри́лꙋ вѣ́тренꙋ: Творѧ́й а҆́нгелы своѧ̑ дꙋ́хи,

РЕДОСЛЕД НА ВЕЧЕРНАТА

По Благословен е нашиот Бог, велиме:

Пријдете да Му се поклониме на Царот, нашиот Бог.

Пријдете да Му се поклониме и да паднеме пред Христа - Царот и нашиот Бог.

Пријдете да Му се поклониме и да паднеме пред Самиот Христос, нашиот Цар и Бог.

Псалм 103

Благословувај Го, душо моја, Господа, Господи, Боже мој, ти си се возвеличил; во слава и велелепие си се облекол; Ти си се облекол во светлина како со облека, си го прострел небото како шатор; со вода си ги покрил Твоите дворови, облаците си ги направил за да одиш по нив, кога се движиш - ветрот Ти служи како крилја. Ветровите ги правиш Свои гласници, а слугите Свои огнен пламен. Ти си ја поставил земјата

и҆ слꙋги̑ своѧ҄ пла́мень ѻ҆́гненный: ѡ҆снова́ѧй
зе́млю на тве́рди є҆ѧ̀: не преклони́тсѧ въ вѣ́къ
вѣ́ка. Бе́здна ꙗ҆́кѡ ри́за ѡ҆дѣѧ́нїе є҆ѧ̀: на го-
ра́хъ ста́нꙋтъ во́ды: ѿ запреще́нїѧ твоегѡ̀ по-
бѣ́гнꙋтъ, ѿ гла́са гро́ма твоегѡ̀ ᲂу҆боѧ́тсѧ.
Восхо́дѧтъ го́ры, и҆ низхо́дѧтъ полѧ̀ въ мѣ́-
сто, є҆́же ѡ҆снова́лъ є҆сѝ и҆̀мъ. Предѣ́лъ поло-
жи́лъ є҆сѝ, є҆гѡ́же не пре́йдꙋтъ, ни́же ѡ҆бра-
тѧ́тсѧ покры́ти зе́млю. Посыла́ѧй и҆сто́чники
въ де́брехъ: посредѣ̀ го́ръ про́йдꙋтъ во́ды. На-
паѧ́ютъ всѧ҄ ѕвѣ́ри се́льныѧ, ждꙋ́тъ ѻ҆на́гри
въ жа́ждꙋ свою̀. На ты́хъ пти́цы небе́сныѧ
привита́ютъ, ѿ среды̀ ка́менїѧ дадѧ́тъ гла́съ.
Напаѧ́ѧй го́ры ѿ превы́спреннихъ свои́хъ, ѿ
плода̀ дѣ́лъ твои́хъ насы́титсѧ землѧ̀. Про-
зѧба́ѧй травꙋ̀ скотѡ́мъ, и҆ ѕла́къ на слꙋ́жбꙋ
человѣ́кѡмъ, и҆звестѝ хлѣ́бъ ѿ землѝ: И҆ вїно̀
весели́тъ се́рдце человѣ́ка, ᲂу҆ма́стити лицѐ є҆-
ле́емъ, и҆ хлѣ́бъ се́рдце человѣ́ка ᲂу҆крѣпи́тъ.
Насы́тѧтсѧ древа̀ по́льскаѧ, ке́дри лїва́нстїи,
и҆̀хже є҆сѝ насади́лъ. Та́мѡ пти̑цы возгнѣздѧ́т-
сѧ, є҆рѡді́ево жили́ще предводи́тельствꙋетъ и҆́ми.
Го́ры высѡ́кїѧ є҆ле́немъ, ка́мень прибѣ́жище
за́ѧцемъ. Сотвори́лъ є҆́сть лꙋ́нꙋ во времена̀,
со́лнце позна̀ за́падъ сво́й. Положи́лъ є҆сѝ тмꙋ̀,
и҆ бы́сть но́щь, въ не́йже про́йдꙋтъ всѧ̑ ѕвѣ́рїе

на цврсти основи: таа нема да се разниша никогаш. Си ја покрил со бездна како со облека, води ќе стојат на горите. Од Твојата закана тие бегаат, од гласот на Твојот гром се бојат; се издигаат горите, се спуштаат долините, на места што си им ги определил. Си поставил граница преку која нема да преминат, ниту ќе се вратат да ја покријат земјата. Си управил извори во долините: меѓу горите течат води, ги напојуваат сите полски ѕверови; дивите магариња ја гаснат жедта своја. При нив живеат птици небесни, меѓу камењата пуштаат глас. Ти ги напојуваш горите од своите височини, од плодовите на Твоите дела се наситува земјата. Ти правиш да расте трева за добитокот и растение за потреба на луѓето, за да произведат леб од земјата и виното што го весели срцето на човекот, и елејот од кој блеска лицето негово, и лебот што го закрепнува срцето на човекот. Се заситуваат дрвјата по полето, кедрите ливански, што си ги посадил; на нив птиците си прават гнезда, елките им се живеалишта на штрковите, високите гори - на срните; камењата - прибежиште на зајаците. Он ја создал месечината да ги определува времињата, сонцето го знае својот запад. Спушташ темнина, и настанува ноќ: тогаш излегуваат сите горски ѕверови; лавовите

дꙋбра́вніи: Скѵ́мни рыка́ющїи восхи́тити, и҆ взыска́ти ѿ Бг҃а пи́щꙋ себѣ̀. Возсїѧ̀ со́лнце, и҆ собра́шасѧ, и҆ въ ло́жахъ свои́хъ лѧ́гꙋтъ. И҆зы́детъ человѣ́къ на дѣ́ло своѐ, и҆ на дѣ́ланїе своѐ до ве́чера. Ꙗ҆́кѡ возвели́чишасѧ дѣла̀ твоѧ̑, Гдⷭ҇и, всѧ̑ премꙋ́дростїю сотвори́лъ є҆сѝ: и҆спо́лнисѧ землѧ̀ тва́ри твоеѧ̀. Сїѐ мо́ре вели́кое и҆ простра́нное: та́мѡ га́ди, и҆̀хже нѣ́сть числа̀, живѡ́тнаѧ ма̑лаѧ съ вели́кими. Та́мѡ корабли̑ преплава́ютъ, ѕмі́й се́й, є҆го́же созда́лъ є҆сѝ рꙋга́тисѧ є҆мꙋ̀. Всѧ̑ къ тебѣ̀ ча́ютъ, да́ти пи́щꙋ и҆̀мъ во бла́го вре́мѧ. Да́вшꙋ тебѣ̀ и҆̀мъ, соберꙋ́тъ: ѿве́рзшꙋ тебѣ̀ рꙋ́кꙋ, всѧ́ческаѧ и҆спо́лнѧтсѧ бла́гости: ѿвра́щшꙋ же тебѣ̀ лицѐ, возмѧтꙋ́тсѧ: ѿи́меши дꙋ́хъ и҆́хъ, и҆ и҆счє́знꙋтъ, и҆ въ пе́рстъ свою̀ возвратѧ́тсѧ. По́слеши дꙋ́ха твоегѡ̀, и҆ сози́ждꙋтсѧ, и҆ ѡ҆бнови́ши лицѐ землѝ. Бꙋ́ди сла́ва Гдⷭ҇нѧ во вѣ́ки: возвесели́тсѧ Гдⷭ҇ь ѡ҆ дѣ́лѣхъ свои́хъ. Призира́ѧй на зе́млю, и҆ творѧ́й ю҆̀ трѧсти́сѧ: прикаса́ѧйсѧ гора́мъ, и҆ дымѧ́тсѧ. Воспою̀ Гдⷭ҇еви въ животѣ̀ мое́мъ, пою̀ Бг҃ꙋ моемꙋ̀, до́ндеже є҆́смь. Да ᲂу҆слади́тсѧ є҆мꙋ̀ бесѣ́да моѧ̀, а҆́зъ же возвеселю́сѧ ѡ҆ Гдⷭ҇ѣ. Да и҆счє́знꙋтъ грѣ́шницы ѿ землѝ, и҆ беззакѡ́нницы, ꙗ҆́коже не бы́ти и҆̀мъ. Благослови̑, дꙋшѐ моѧ̀, Гдⷭ҇а.

рикаат за плен и бараат од Бога храна за себе. Изгрева сонцето, а тие се собираат и легнуваат во своите легла; човекот излегува по своја работа и работи до вечерта. Колку се многубројни делата Твои, Господи! Сѐ си направил премудро; земјата е полна со Твоите созданија. А тоа море е големо и пространо; таму се движат безброј лазачи, мали и големи животни; таму пловат кораби, таму е чудовиштето што си го создал да игра во него. Сите тие од Тебе чекаат да им дадеш храна навреме. Им даваш - примаат, ја отвораш раката Своја - се наситуваат со блага; го одвратиш ли лицето Свое - се збунуваат, им го одземаш ли духот нивни - умираат и во земјата своја се враќаат. Го праќаш ли духот Свој - се создаваат; Ти го обновуваш лицето на земјата. Нека пребива славата на Господа вечно; нека се весели Господ за делата Свои! Погледнува ли кон земјата, и таа се тресе; се допре ли до горите, тие чадат. Ќе му пеам на Господа преку целиот мој живот, ќе му пеам на мојот Бог сѐ додека постојам. Нека Му биде мила беседата моја! Ќе се веселам во Господа. Нека ги снема грешниците од земјата, и беззаконици да нема веќе! Благословувај Го, душо моја, Господа!

Со́лнце позна̀ за́падъ сво́й, положи́лъ є҆сѝ тьмꙋ̀, и҆ бы́сть но́щь.

Ꙗ҆́кѡ возвели́чишасѧ дѣла̀ твоѧ̑, Гдⷭ҇и, всѧ̑ премꙋ́дростїю сотвори́лъ є҆сѝ.

Сла́ва, и҆ ны́нѣ:

А҆ллилꙋ́їа, а҆ллилꙋ́їа, а҆ллилꙋ́їа, сла́ва Тебѣ̀ Бж҃е. Три́жды.

Ї҆ере́й же чте́тъ свѣти́льничныѧ моли́твы.

И҆спо́лншꙋсѧ же преднача́тельномꙋ ѱалмꙋ̀, глаго́летъ дїа́конъ, и҆лѝ ї҆ере́й, є҆ктенїю̀ сїю̀:

Ми́ромъ Гдⷭ҇ꙋ помо́лимсѧ.

На є҆ди́номъ ко́емждо прошє́нїю ли́къ пое́тъ: Гдⷭ҇и, поми́лꙋй.

Возглашє́нїе:

Ꙗ҆́кѡ подоба́етъ Тебѣ̀ всѧ́каѧ сла́ва, че́сть и҆ поклоне́нїе, Ѻ҆цꙋ̀ и҆ Сн҃ꙋ, и҆ свѧто́мꙋ Дх҃ꙋ, ны́нѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ.

Ли́къ: А҆ми́нь.

Та́же каѳі́сма.

По каѳі́смѣ дїа́конъ глаго́летъ є҆ктенїю̀ ма́лꙋю:

Па́ки и҆ па́ки ми́ромъ Гдⷭ҇ꙋ помо́лимсѧ.

Ли́къ: Гдⷭ҇и, поми́лꙋй.

Застꙋпѝ, спасѝ, поми́лꙋй, и҆ сохранѝ на́съ, Бж҃е, Твое́ю блгⷣа́тїю.

Ли́къ: Гдⷭ҇и, поми́лꙋй.

Сонцето го знае својот запад. Ти ја простираш темнината и настапува ноќ.

Колку се многубројни Твоите дела, Господи! Сѐ си направил премудро.

Слава, и сега:

Алилуја, алилуја, алилуја, Слава Ти, Боже. (трипати).

Свештеникот, пак, ги чита светилничните молитви.

Откако ќе се заврши почетниот псалм, ѓаконот, или свештеникот, оваа Ектенија:

Со мир, да Му се помолиме на Господа.

На секоја прозба, хорот пее: Господи, помилуј.

Возглас:

Зашто, Тебе Ти прилега секаква слава, чест и поклонување, на Оца и Сина и Светиот Дух, сега и секогаш, и во вечни векови.

Хорот: Амин.

Потоа катизма.

По катизмата, ѓаконот кажува мала ектенија:

Пак и пак со мир да Му се помолиме на Господа.

Заштити, спаси, помилуј и запази нѐ Боже, соТвојата благодат.

Хорот: Господи помилуј.

Пресвѧ́тꙋю, пречи́стꙋю, преблагослове́ннꙋю, сла́внꙋю Влады́чицꙋ на́шꙋ Бцꙋ, и҆ приснодѣ́вꙋ Марі́ю, со всѣ́ми свѧты́ми помѧнꙋ́вше, са́ми себѐ, и҆ дрꙋ́гъ дрꙋ́га, и҆ ве́сь живо́тъ на́шъ Хрⷭ҇тꙋ̀ Бг҃ꙋ предади́мъ.

Ли́къ: Тебѣ̀, Гдⷭ҇и.

Возглаша́етъ ї҆ере́й:

Ꙗ҆́кѡ Твоѧ̀ держа́ва, и҆ Твоѐ є҆́сть ца́рство, и҆ си́ла, и҆ сла́ва, Ѻ҆ц҃а̀, и҆ Сн҃а, и҆ свѧта́гѡ Дх҃а, ны́нѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ.

Ли́къ: А҆ми́нь.

Въ недѣ́лю, и҆ а҆́ще поло́жено по оу҆ста́вꙋ, пое́мъ: Бл҃же́нъ мꙋ́жъ:

Каѳі́сма пе́рвав.

Ѱало́мъ а҃.

Бл҃же́нъ мꙋ́жъ, и҆́же не и҆́де на совѣ́тъ нечести́выхъ, и҆ на пꙋ́ти грѣ́шныхъ не ста̀, и҆ на сѣда́лищи гꙋби́телей не сѣ́де: Но въ зако́нѣ Гдⷭ҇ни во́лѧ є҆гѡ̀, и҆ въ зако́нѣ є҆гѡ̀ поꙋчи́тсѧ де́нь и҆ но́щь. И҆ бꙋ́детъ ꙗ҆́кѡ дре́во насажде́нное при и҆схо́дищихъ во́дъ, є҆́же пло́дъ сво́й да́стъ во вре́мѧ своѐ, и҆ ли́стъ є҆гѡ̀ не ѿпаде́тъ, и҆ всѧ̑, є҆ли̑ка а҆́ще твори́тъ, оу҆спѣ́етъ. Не та́кѡ нечести́вїи, не та́кѡ: но ꙗ҆́кѡ пра́хъ, є҆го́же возмета́етъ вѣ́тръ ѿ лица̀ землѝ. Сегѡ̀ ра́ди не воскре́снꙋтъ нечести́вїи на сꙋ́дъ, нижѐ грѣ́шницы въ совѣ́тъ пра́ведныхъ. Ꙗ҆́кѡ вѣ́сть Гдⷭ҇ь пꙋ́ть пра́ведныхъ, и҆ пꙋ́ть нечести́выхъ поги́бнетъ.

Пресветата, пречиста, преблагословена, славна Владичица наша и секогаш Дева Марија, спомнувајќи ја со сите светии, самите себе, еден друг и сиот свој живот, на Хирста Бога да Му го предадеме.

Возглас:

Зашто Твоа е власта и Твое е царството и силата и славата на Оца и Сина и Светиот Дух, сега и секогаш, и во вечни векови

Хорот: Амин.

Во недела, и ако е предвидено според типикот, пееме: Блажен е оној човек…

ПРВА КАТИЗМА

Псалм 1

Блажен е оној човек што не оди на совет безбожнички, не застанува на патот на грешници и не седи во друштво на развратници, па му омилел законот на Господа и во законот Негов дење и ноќе се поучува; тој е како дрво посадено крај извор вода, кое својот род го дава навреме, и чиј лист не вене; и во сè што прави, напредува. Но не се такви безбожниците; тие се како прав, што го растура ветрот по земјата. Затоа безбожниците нема да се одржат на судот, ниту грешниците - во соборот на праведниците. Зашто Господ го знае патот на праведниците; патот, пак, безбожнички, води кон погибел.

Та́же, Гдⷭ҇и, воззва́хъ: въ слꙋча́вшїйсѧ гла́съ.

Ѱало́мъ р҃м.

Гдⷭ҇и, воззва́хъ къ тебѣ̀, ᲂу҆слы́ши мѧ̀.

Припѣ́въ: Ѹ҆слы́ши мѧ̀, Гдⷭ҇и.

Гдⷭ҇и, воззва́хъ къ тебѣ̀, ᲂу҆слы́ши мѧ̀: вонмѝ гла́сꙋ моле́нїѧ моегѡ̀, внегда̀ воззва́ти мѝ къ тебѣ̀.

Ѹ҆слы́ши мѧ̀, Гдⷭ҇и.

Вторы́й ли́къ:

Да и҆спра́витсѧ моли́тва моѧ̀, ꙗ҆́кѡ кади́ло пред̾ тобо́ю: воздѣѧ́нїе рꙋкꙋ̀ моє́ю, же́ртва вече́рнѧѧ.

Ѹ҆слы́ши мѧ̀, Гдⷭ҇и.

И҆ по чи́нꙋ стїхѝ:

Положѝ Гдⷭ҇и, хране́нїе ᲂу҆стѡ́мъ мои̑мъ, и҆ две́рь ѡ҆гражде́нїѧ ѡ҆ ᲂу҆стна́хъ мои́хъ.

Не ᲂу҆клонѝ се́рдце моѐ въ словеса̀ лꙋка̑вствїѧ, непщева́ти вины̀ ѡ҆ грѣсѣ́хъ.

Съ человѣ́ки дѣ́лающими беззако́нїе, и҆ не сочтꙋ́сѧ со и҆збра́нными и҆̀хъ.

Нака́жетъ мѧ̀ пра́ведникъ ми́лостїю, и҆ ѡ҆бличи́тъ мѧ̀: є҆ле́й же грѣ́шнагѡ да не нама́ститъ главы̀ моеѧ̀.

Ꙗ҆́кѡ є҆щѐ и҆ моли́тва моѧ̀ во благоволе́нїихъ и҆̀хъ, поже́рты бы́ша при ка́мени сꙋдїи̑ и҆̀хъ.

Ѹ҆слы́шатсѧ глаго́ли мои̑, ꙗ҆́кѡ возмого́ша: ꙗ҆́кѡ то́лща земли̑ просѣ́десѧ на земли̑, расточи́шасѧ кѡ́сти и҆̀хъ при а҆́дѣ.

Потоа, Господи, повикав... по гласот што преовладува.

Псалм 140

Господи, повикав кон Тебе: услиши ме.

Припев: Услиши ме, Господи.

Господи, повикав кон Тебе: услиши ме. Чуј го гласот на молењето мое, кога повикувам кон Тебе!

Услиши ме, Господи.

Вториот хор:

Нека се исправи пред Тебе молитвата моја како темјан, а воздигањето на рацете мои - како жртва вечерна.

Услиши ме, Господи.

И по ред, стиховите:

Постави, Господи, стража пред устата моја, и врата на усните мои.

Не давај да застрани срцето мое кон зборовите лукави, да врши грешни дела.

Јас нема да се здружам, со луѓето кои вршат беззаконија и со нивните избраници.

Нека ме казнува праведникот со милост и нека ме кара, но на грешникот не му давај елеј да ја помаже главата моја.

Зашто и молитвата моја се противи на нивната злоба, кога ќе се распрснат по стрмни камења.

Ќе се чујат зборовите мои, зашто се пријатни, како грутка земја кога ќе падне и се растура, така се растурија коските наши во пеколот.

Ꙗ҆́кѡ къ тебѣ̀, Гд҇и, Гд҇и, ѻ҆чи̑ мои̑, на тѧ̀ ᲂу҆пова́хъ, не ѿимѝ дꙋ́шꙋ мою̀.

Сохрани́ мѧ ѿ сѣ́ти, ю҆́же соста́виша мѝ, и҆ ѿ собла́знъ дѣ́лающихъ беззако́нїе.

Паде́тъ во мре́жꙋ свою̀ грѣ́шницы, є҆ди́нъ є҆́смь а҆́зъ, до́ндеже пре́йдꙋ.

Ѱало́мъ р҃ма.

Гла́сомъ мои́мъ ко Гд҇ꙋ воззва́хъ, гла́сомъ мои́мъ ко Гд҇ꙋ помоли́хсѧ.

Пролїю̀ предъ ни́мъ моле́нїе моѐ, печа́ль мою̀ предъ ни́мъ возвѣщꙋ̀.

Внегда̀ и҆счеза́ти ѿ менѐ дꙋ́хꙋ моемꙋ̀, и҆ ты̀ позна́лъ є҆сѝ стезѝ мѡ҆̀.

На пꙋтѝ се́мъ, по не́мꙋже хожда́хъ, скры́ша сѣ́ть мнѣ̀.

Смотрѧ́хъ ѡ҆деснꙋ́ю и҆ возглѧ́дахъ, и҆ не бѣ̀ знаѧ́й менѐ.

Поги́бе бѣ́гство ѿ менѐ, и҆ нѣ́сть взыска́ѧй дꙋ́шꙋ мою̀.

Воззва́хъ къ тебѣ̀, Гд҇и, рѣ́хъ: ты̀ є҆сѝ ᲂу҆пова́нїе моѐ, ча́сть моѧ̀ є҆сѝ на землѝ живы́хъ.

Вонмѝ моле́нїю моемꙋ̀, ꙗ҆́кѡ смири́хсѧ ѕѣлѡ̀.

И҆зба́ви мѧ̀ ѿ гонѧ́щихъ мѧ̀, ꙗ҆́кѡ ᲂу҆крѣпи́шасѧ па́че менѐ.

Стїхѝ къ стїхи́рамъ на Гд҇и, воззва́хъ:

На ı҃: И҆зведѝ и҆з̾ темни́цы дꙋ́шꙋ мою̀: и҆сповѣ́датисѧ и҆́мени твоемꙋ̀.

Но кон Тебе Господи, Господи, се управени очите мои; во Тебе се надевам, не одземај ја душата моја.

Запази ме од стапиците што ми ги поставија, и од соблазната на оние што вршат беззаконие.

Грешниците нека паднат во своите мрежи, само јас ќе поминам.

Псалм 141

Со гласот свој повикав кон Господа, со гласот свој Му се помолив на Господа.

Ќе го излијам пред Него молењето мое: маката моја пред Него ќе ја кажам.

Кога изнемоштуваше духот мој, Ти ја знаеше мојата патека.

На патот, по кој одев, тие стапица ми поставија.

Се обѕирав на десно и гледав,и немаше никој што ме познава.

Немаше каде да избегам, никој не се грижеше за душата моја.

Повикав кон Тебе, Господи, и реков: Ти си мојата надеж и мој дел во земјата на живите.

Прими ја молитвата моја, зашто се понизив многу.

Избави ме од моите гонители, оти тие се посилни од мене.

Стихови кон стихирите на Господи, повикав...:

На 10 : Изведи ја од темнина душата моја, за да го прославувам името Твое.

Менѐ жду́тъ пра́ведницы, до́ндеже возда́си мнѣ̀.

Ѱало́мъ рк҃д.

На і҃: И҆з̾ глубины̀ воззва́хъ къ тебѣ̀, Г҃и, Г҃и, оу҆слы́ши гла́съ мо́й.

Да бу́дутъ оу҆́ши твоѝ вне́млющѣ гла́су моле́нїѧ моегѡ̀.

На ѳ҃: А҆́ще беззакѡ́нїѧ на́зриши, Г҃и, Г҃и, ктѡ̀ постои́тъ; ꙗ҆́кѡ оу҆ тебє̀ ѡ҆чище́нїе є҆́сть.

И҆́мене ра́ди твоегѡ̀ потерпѣ́хъ тѧ̀, Г҃и, потерпѣ̀ душа̀ моѧ̀ въ сло́во твоѐ, оу҆пова̀ душа̀ моѧ̀ на Г҃а.

На и҃: Ѿ стра́жи оу҆́треннїѧ до но́щи, ѿ стра́жи оу҆́треннїѧ, да оу҆пова́етъ і҆и҃ль на Г҃а.

Ꙗ҆́кѡ оу҆ Г҃а ми́лость, и҆ мно́гое оу҆ негѡ̀ и҆збавле́нїе, и҆ то́й и҆зба́витъ і҆и҃лѧ ѿ всѣ́хъ беззако́нїй є҆гѡ̀.

Ѱало́мъ рѕ҃і.

Хвали́те Г҃а, всѝ ꙗ҆зы́цы, похвали́те є҆гѡ̀, всѝ лю́дїе.

Ꙗ҆́кѡ оу҆тверди́сѧ ми́лость є҆гѡ̀ на на́съ, и҆ и҆́стина Г҃нѧ пребыва́етъ во вѣ́къ.

Сла́ва, и҆ ны́нѣ:

И҆́ще є҆́сть вхо́дъ, скончава́шусѧ пѣ́нїю, дїа́конъ глаго́летъ къ і҆ере́ю та́йнѡ:

Мене ќе ме чекаат праведните, додека не ме вратиш.

Псалм 129

На 8: Од дното на душата повикав кон Тебе, Господи. Господи чуј го гласот мој.

Ушите Твои нека го чујат гласот на молењето мое.

На 6: Господи, ако гледаш на беззаконијата, тогаш кој ќе се одржи, Господи? Но во Тебе има простување.

Заради името Твое, Те чекав долго Господи, чекаше душата моја на Твојот збор, душата моја се надеваше во Господа.

На 4: Од утрената стража, па до ноќта, од утрената стража нека се надева Израилот во Господа.

Зашто милоста е во Господа и во Него има обилно избавување. И Он ќе го избави Израилот од сите беззаконија негови.

Псалм 116

Фалете Го Господа, сите народи, прославувајте Го, сите луѓе.

Зашто се зацврсти Неговата голема милост во нас, и вистината Господова останува вечно.

Слава, и сега:

Ако има влегување (вход), кога ќе заврши пеењето, ѓаконот кон свештеникот тивко вели:

Гд҃ꙋ помо́лимсѧ,

Іере́й же глаго́летъ та́йнѡ моли́твꙋ вхо́да:

Ве́черъ, и҆ заꙋ́тра, и҆ полꙋ́дне, хва́лимъ, благослови́мъ, благодари́мъ и҆ мо́лимсѧ Тебѣ̀, Влады́ко всѣ́хъ: и҆спра́ви моли́твꙋ на́шꙋ, ꙗ҆́кѡ кади́ло пре́дъ Тобо́ю, и҆ не ᲂу҆клонѝ серде́цъ на́шихъ въ словеса̀, и҆лѝ въ помышлє́нїѧ лꙋка́вствїѧ: но и҆зба́ви на́съ ѿ всѣ́хъ ловѧ́щихъ дꙋ́шы на́шѧ, ꙗ҆́кѡ къ Тебѣ̀, Гд҃и, Гд҃и, ѻ҆́чи на́ши, и҆ на Тѧ̀ ᲂу҆пова́хомъ, да не посрами́ши на́съ, Бж҃е на́шъ.

Ꙗ҆́кѡ подоба́етъ Тебѣ̀ всѧ́каѧ сла́ва, че́сть и҆ поклоне́нїе, Ѻ҆ц҃ꙋ̀, и҆ Сн҃ꙋ, и҆ свѧто́мꙋ Дх҃ꙋ, ны́нѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ, а҆ми́нь.

Посе́мъ дїа́конъ глаго́летъ ко і҆ере́ю:

Благословѝ, влады́ко, свѧты́й вхо́дъ.

І҆ере́й:

Благослове́нъ вхо́дъ свѧты́хъ Твои́хъ, всегда̀, ны́нѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ.

Дїа́конъ: А҆ми́нь.

И҆ а҆́бїе дїа́конъ и҆лѝ і҆ере́й:

Премꙋ́дрость, про́сти.

Ли́къ же:

Свѣ́те ти́хїй свѧты́ѧ сла́вы безсме́ртнагѡ, Ѻ҆тца̀ небе́снагѡ, свѧ́тагѡ, блаже́ннагѡ, І҆исꙋ́-

На Господа да Му се помолиме.

Свештеникот, тивко ја кажува молитвата на влегувањето (входот):

Навечер, и наутро, и напладне Те славиме, благословуваме, благодариме и Ти се молиме, Владико, исправи ја нашата молитва како кадило пред Тебе, и не ги наклонувај нашите срца во зборови или мисли лукави: но избави нѐ од сите што ги ловат нашите души, зашто кон Тебе, Господи, Господи, се нашите очи, и во Тебе се надеваме, да не нѐ посрамиш, Боже наш.

Зашто Тебе Ти прилега секоја слава, чест и поклонение, на Оца и Сина и Светиот Дух, сега и секогаш и во вечни векови, амин.

Потоа ѓаконот вели кон свештеникот:

Благослови го, Владико, светото влегување.

Свештеникот:

Благословено е влегувањето на Твоите светии, постојано, сега и секогаш и во вечни векови.

Ѓаконот: Амин.

И веднаш, ѓаконот или свештеникот:

Премудрост, прости.

Хорот, пак:

Светлино тивка на светата слава од бесмртниот, Отец, небескиот, светиот и

се Хр҇тѐ: пришéдше на зáпадъ сóлнца, ви́дѣвше свѣ́тъ вечéрнїй, поéмъ Оц҇а̀, и҆ С҇на, и҆ свѧтáго Д҇ха, Б҇га. Достóинъ є҆сѝ во всѧ҄ времена̀ пѣ́тъ бы́ти глáсы преподóбными, С҇не б҇жїй, живóтъ дая́й: тѣ́мже мíръ Тѧ̀ слáвитъ.

Тáже дїáконъ: Вóнмемъ.

Їерéй: Ми́ръ всѣ́мъ.

Ли́къ: И҆ д҇ховѝ твоемꙋ̀.

Пáки дїáконъ: Премꙋ́дрость, вóнмемъ.

Ꙗ҆́ще є҆́сть Бг҇ъ Гд҇ь: поютсѧ прокíмены сі҄ѧ:

Въ сꙋббѡ́тꙋ вéчера, глáсъ ѕ҃, ѱалóмъ ч҃в:

Гд҇ь воцари́сѧ, въ лѣ́потꙋ ѡ҆блечéсѧ.

Стíхъ: Ѡ҆блечéсѧ Гд҇ь въ си́лꙋ и҆ препоѧ́сасѧ.

Стíхъ: И҆́бо ᲂу҆твердѝ вселéннꙋю, ꙗ҆́же не подви́житсѧ.

Стíхъ: Дóмꙋ Твоемꙋ̀ подобáетъ свѧты́нѧ, Гд҇и, въ долготꙋ̀ дні́й.

Въ недѣ́лю вéчера, глáсъ и҃, ѱалóмъ р҃лг:

Сѐ ны́нѣ благослови́те Гд҇а, всѝ рабѝ Гд҇ни.

Стíхъ: Стоѧ́щїи въ хрáмѣ Гд҇ни, во дворѣ́хъ дóмꙋ Бг҇а нáшегѡ.

Въ понедѣ́льникъ вéчера, глáсъ д҃, ѱалóмъ д҃:

Гд҇ь ᲂу҆слы́шитъ мѧ̀, внегда̀ воззвáти мѝ къ немꙋ̀.

блажениот Исусе Христе. Откако зајде сонцето и ја видовме вечерната светлина, Му пееме на Оца, Сина и Светиот Дух - Бога. Достоен си во сите времиња да бидеш пеан од гласовите на преподобните, Сине Божји, Кој живот даваш. Затоа светот Те слави.

Ѓаконот: Да внимаваме.

Свештеникот: Мир на сите.

Хорот: И со духот Твој.

Пак ѓаконот: Премудрост, да внимаваме.

Ако е Бог Господ... се пеат овие Прокимени:

Во сабота навечер, глас 6, псалм 92:

Господ се зацари, се облече во велелепие.

Стих: Се облече Господ во сила и се опаша.

Стих: Затоа што вселената ја зацврсти, и нема да се разниша.

Стих: На Твојот дом, Господи, му припаѓа светост за долго време.

Во недела навечер, глас 8, псалм 133:

Благословувајте го сега Господа, сите раби Господови.

Стих: Што стоите во храмот на Господа, во дворовите од домот на нашиот Бог.

Во понеделник навечер, глас 4, псалм 4:

Господ ќе ме услиша кога ќе Го повикам.

Сті́хъ: Внегда̀ призва́ти мі̀, ᲂу҆слы́ша мѧ̀ Бг҃ъ пра́вды моеѧ̀.

Въ вто́рникъ ве́чера, гла́съ а҃, ѱало́мъ кв҃:

Ми́лость Твоѧ̀, Гд҇и, пожене́тъ мѧ̀ всѧ̑ дни̑ живота̀ моегѡ̀.

Сті́хъ: Гд҇ь пасе́тъ мѧ̀, и҆ ничто́же мѧ̀ лиши́тъ, на мѣ́стѣ ѕла́чнѣ, та́мѡ всели̑ мѧ.

Въ сре́дꙋ ве́чера, гла́съ е҃, ѱало́мъ н҃г:

Бж҃е, во и҆́мѧ Твоѐ спаси̑ мѧ и҆ въ си́лѣ Твое́й сꙋди́ ми.

Сті́хъ: Бж҃е, ᲂу҆слы́ши моли́твꙋ мою̀, внꙋши̑ глаго́лы ᲂу҆́стъ мои́хъ.

Въ четверто́къ ве́чера, гла́съ ѕ҃, ѱало́мъ р҃к:

По́мощь моѧ̀ ѿ Гд҇а, сотво́ршагѡ не́бо и҆ зе́млю.

Сті́хъ: Возведо́хъ ѻ҆́чи мои̑ въ го́ры, ѿню́дꙋже прїи́детъ по́мощь моѧ̀.

Въ пѧто́къ ве́чера, гла́съ ѕ҃, ѱало́мъ н҃и:

Бж҃е, застꙋ́пникъ мо́й є҆си̑ Ты̀ и҆ ми́лость Твоѧ̀ предвари́тъ мѧ̀.

Сті́хъ: И҆зми́ мѧ ѿ вра̑гъ мои́хъ, Бж҃е, и҆ ѿ востаю́щихъ на мѧ̀ и҆зба́ви мѧ̀.

По прокі́менѣ, а҆́ще поло́жено ᲂу҆ста́вомъ, чте́цъ чита́етъ паремі̑и. Пре́жде коегѡ́ждо чте́нїѧ дїа-

Стих: Кога викам, ме услиша Бог, правдата моја.

Во вторник навечер, глас 1, псалм 22:

Милоста Твоја, Господи, ќе ме придружува во сите денови на мојот живот.

Стих: Господ ме напасува и од ништо нема да ме лиши; на место тревливо, таму ќе ме всели.

Во среда навечер, глас 5, псалм 53

Боже, со името Твое, спаси ме, и со силата Твоја, суди ми.

Стих: Боже, услиши ја молитвата моја, чуј ги зборовите од устата моја.

Во четврток навечер, глас 6, псалм 120

Мојата помош е од Господа, Кој ги создаде небото и земјата.

Ги кренав очите кон горите; од каде помош ќе ми пристигне?

Во петок навечер, глас 7, псалм 58:

Боже, застапник мој Си Ти, и милоста Твоја ќе ме пресретне.

Стих: Ослободи ме од моите непријатели, Боже, и од оние кои стануваат против мене, избави ме.

По прокименот, ако е предвидено според типикот, псалтот чита паримии. Пред секое

ко́нъ возглаша́етъ: Премꙋ̈́дрость, по и҆зрече́нїи же чтеца̀, ѿꙋ́дꙋ сꙋ́ть (сі́есть: Бытїа̀, и҆лѝ Притчей, и҆лѝ Собо́рнагѡ посла́нїѧ и҆ про́чихъ). глаго́летъ: Во́нмемъ.

Та́же глаго́летъ дїа́конъ:

На вече́рни повсѐднѐвной е҆ктенїа̀: Рцемъ всѝ: не глаго́летсѧ, но по проки́менѣ а҆́бїе: Сподо́би, Гдⷭ҇и:

Рце́мъ всѝ ѿ всеѧ̀ дꙋшѝ, и҆ ѿ всегѡ̀ помышле́нїѧ на́шегѡ рце́мъ.

Ли́къ: Гдⷭ҇и, поми́лꙋй.

Гдⷭ҇и вседержи́телю, Бж҃е ѻ҆те́цъ на́шихъ, мо́лимтисѧ, ᲂу҆слы́ши и҆ поми́лꙋй.

Ли́къ: Гдⷭ҇и, поми́лꙋй.

Поми́лꙋй на́съ, Бж҃е, по вели́цѣй ми́лости Твое́й, мо́лимтисѧ, ᲂу҆слы́ши и҆ поми́лꙋй.

На є҆ди́номъ ко́емждо проше́нїи ли́къ пое́тъ: Гдⷭ҇и, поми́лꙋй, три́жды.

Возглаша́етъ їере́й:

Ꙗ҆́кѡ ми́лостивъ и҆ человѣколю́бецъ Бг҃ъ є҆сѝ, и҆ Тебѣ̀ сла́вꙋ возсыла́емъ, Ѻ҆ц҃ꙋ̀, и҆ Сн҃ꙋ, и҆ свѧто́мꙋ Дх҃ꙋ, ны́нѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ.

Ли́къ: А҆ми́нь.

Та́же:

Сподо́би, Гдⷭ҇и, въ ве́черъ се́й безъ грѣха̀ сохрани́тисѧ на́мъ. Благослове́нъ є҆сѝ, Гдⷭ҇и Бж҃е

читање, ѓаконот возгласува: Премудрост, по кажувањето на псалтот, од каде се (како: Од Битие, или Приказни, или Од Соборното послание, и останатите), вели: Да внимаваме.

Потоа, ѓаконот изговара:

На секојдневната вечерна, ектенијата: Да речеме, сите… не се кажува, но по прокименот, веднаш: Удостој нè, Господи:

Да речеме, сите, од сета душа, и од сета наша помисла, да речеме.

Хорот: Господи, помилуј.

Господи, Седржителу, Боже на оците наши, Ти се молиме, услиши нè, и помилуј.

Хорот: Господи, помилуј.

Помилуј нè, Боже, по големата Твоја милост, Ти се молиме, услиши нè, и помилуј: и останатото.

По секоја прозба, хорот пее:

Господи, помилуј. (трипати)

Свештеникот возгласува:

Зашто Си, милостив и човекољубец Бог, и Тебе слава Ти вознесуваме, на Оца, и Сина и Светиот Дух, сега и секогаш, и во вечни векови.

Хорот: Амин.

Потоа:

Удостој нè, Господи, оваа вечер да се сочуваме од грев. Благословен Си, Господи, Боже

Ѻ҆те́цъ на́шихъ, и҆ хва́льно и҆ прославле́но и҆́мѧ Твоѐ во вѣ́ки, а҆ми́нь.

Бꙋ́ди, Гдⷭ҇и, ми́лость Твоѧ̀ на на́съ, ꙗ҆́коже ᲂу҆пова́хомъ на Тѧ̀. Благослове́нъ є҆сѝ, Гдⷭ҇и, наꙋчѝ мѧ̀ ѡ҆правда́ніемъ Твои̑мъ. Благослове́нъ є҆сѝ, Влады́ко, вразꙋмѝ мѧ̀ ѡ҆правда́ніемъ Твои̑мъ. Благослове́нъ є҆сѝ, свѧ́тый, просвѣтѝ мѧ ѡ҆правда́нїи Твои́ми.

Гдⷭ҇и, ми́лость Твоѧ̀ во вѣ́къ, дѣ́лъ рꙋ́кꙋ Твоє́ю не пре́зри. Тебѣ̀ подоба́етъ хвала̀, Тебѣ̀ подоба́етъ пѣ́ніе, Тебѣ̀ сла́ва подоба́етъ, Ѻ҆цꙋ̀, и҆ Сн҃ꙋ, и҆ свѧто́мꙋ Дх҃ꙋ, ны́нѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ, а҆ми́нь.

Дїа́конъ:

И҆спо́лнимъ вече́рнюю моли́твꙋ на́шꙋ Гдⷭ҇еви.

Ли́къ: Гдⷭ҇и, поми́лꙋй.

Застꙋпѝ, спасѝ, поми́лꙋй и҆ сохранѝ на́съ, Бж҃е, Твоє́ю благода́тїю.

Ли́къ: Гдⷭ҇и, поми́лꙋй.

Ве́чера всегѡ̀ соверше́нна, свѧ́та, ми́рна и҆ безгрѣ́шна, ᲂу҆ Гдⷭ҇а про́симъ.

На є҆ди́номъ ко́емждо проше́нїи ли́къ пое́тъ: Пода́й, Гдⷭ҇и.

на нашите оци. И фалено и прославувано е Твоето име во векови. Амин.

Нека биде, Твојата милост на нас Господи, како што се надевавме во Тебе. Благословен си, Господи, нучи ме на повелбите Твои. Благословен Си, Владико вразуми ме со повелбите Твои. Благословен Си, Свети, просвети ме со повелбите Твои. Господи, Твојата милост е вечна, делата на Твоите раце не презирај ги. Тебе Ти прилега пофалба, Тебе Ти прилега пеење, Тебе Ти прилега слава - на Оца и Сина и Светиот Дух, сега и секогаш и во вечни векови. Амин.

Ѓаконот:

Да ја исполниме вечерната молитва пред Господа.

Хорот: Господи, помилуј.

Заштити, спаси, помилуј и сочувај нѐ, Боже, со Твојата благодат.

Хорот: Господи, помилуј.

Оваа вечер, да биде: совршена, света, мирна и безгрешна, од Господа просиме:

По секоја прозба, хорот пее:

Подај, Господи.

Їерей возглашаетъ:

Ꙗкѡ благъ и человѣколюбецъ Бгъ еси, и Тебѣ славу возсылаемъ, Оцу, и Сну, и свѧтому Дху, нынѣ и присно, и во вѣки вѣкѡвъ.

Ликъ: Аминь.

Їерей: Миръ всѣмъ.

Ликъ: И духови твоему.

Дїаконъ: Главы нашѧ Гдеви приклонимъ.

Ликъ: Тебѣ, Гди.

Молитва главоприклоненїѧ:

Таже їерей возглашаетъ:

Буди держава царствїѧ Твоегѡ благословена и препрославлена, Оца, и Сна, и свѧтагѡ Дха, нынѣ и присно, и во вѣки вѣкѡвъ.

Ликъ: Аминь.

И по возгласѣ стїхиры стїхѡвны, въ нихже глаголемъ, по уставу. настоѧщыѧ стїхи вседневны.

Стїхъ а: Къ Тебѣ возведохъ ѻчи мои, живущему на небеси. Се, ꙗкѡ ѻчи рабъ въ руку господїй своихъ, ꙗкѡ ѻчи рабыни въ руку госпожи своеѧ: такѡ ѻчи наши ко Гду Бгу нашему, дондеже ущедритъ ны.

Свештеникот возгласува:

Зашто Си благ и човекољубив Бог, и Тебе слава Ти вознесуваме, на Оца и Сина и Светиот Дух, сега и секогаш, и во вечни векови.

Хорот: Амин.

Свештеникот: Мир на сите.

Хорот: И со Духот Твој.

Ѓаконот: Главите наши, да ги приклониме пред Господа.

Хорот: На Тебе, Господи.

Молитвата на главоприклонувањето.

Потоа свештеникот возгласува:

Нека биде благословена и прославена, власта на Твоето царство, на Оца и Сина и Светиот Дух сега и секогаш, и во вечни векови.

Хорот: Амин.

И по возгласот, стиховните стихири со кои ги кажуваме, според типикот, следните секојдневни стихови:

Стих 1: Ги кревам очите мои кон Тебе, Кој живееш на небото. Ете, како што се очите на слугите свртени кон рацете на господарите нивни, како очите на слугинката - кон раката на господарката нејзина, така, и нашите очи гледаат кон Господа, нашиот Бог, сѐ додека не се смилува.

Сті́хъ в҃: Поми́луй на́съ, Г҃ди, поми́луй на́съ, ꙗ҆́кѡ по мно́гу и҆спо́лнихомсѧ ᲂу҆ничиже́нїѧ: наипа́че напо́лнисѧ дꙋша̀ на́ша поноше́нїѧ гобзꙋ́ющихъ, и҆ ᲂу҆ничиже́нїѧ го́рдыхъ.

По ѡ҆конча́нїи стіхи́ръ:

Ны́нѣ ѿпꙋща́еши раба̀ Твоего̀, Влады́ко, по глаго́лꙋ Твоемꙋ̀, съ ми́ромъ: ꙗ҆́кѡ ви́дѣста ѻ҆́чи мои̑ спасе́нїе Твоѐ, є҆́же є҆сѝ ᲂу҆гото́валъ пред̾ лице́мъ всѣ́хъ люде́й, свѣ́тъ во ѿкрове́нїе ꙗ҆зы́кѡвъ, и҆ сла́вꙋ люде́й Твои́хъ і҆сра́илѧ.

Трисвѧто́е, и҆ по О҆́ч҃е на́шъ: **і҆ере́й возглаша́етъ:** Ꙗ҆́кѡ Твоѐ є҆́сть ца́рство:

Ли́къ, и҆лѝ чте́цъ, тропарѝ. На вече́рни повседне́вной, дїа́конъ є҆ктенїю̀: Поми́луй на́съ, Бж҃е:

По се́мъ: Прем꙽ꙋ́дрость.

Ли́къ: Благословѝ.

І҆ере́й: Сы́й благослове́нъ Хрⷭ҇то́съ Бг҃ъ на́шъ, всегда̀, ны́нѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ.

Ли́къ: А҆ми́нь. Оу҆тверди̇̀, Бж҃е, свѧтꙋ́ю правосла́внꙋю вѣ́рꙋ, правосла́вныхъ хрїстїа́нъ, во вѣ́къ вѣ́ка.

І҆ере́й: Пресвѧта́ѧ Бц҃е, спаси̇̀ на́съ.

Ли́къ: Честнѣ́йшꙋю херꙋві́мъ и҆ сла́внѣйшꙋю безъ сравне́нїѧ серафі́мъ, безъ и҆стлѣ́нїѧ Бг҃а Сло́ва ро́ждшꙋю, сꙋ́щꙋю Бц҃ꙋ тѧ̀ велича́емъ.

І҆ере́й: Сла́ва Тебѣ̀, Хрⷭ҇тѐ Бж҃е, ᲂу҆пова́нїе на́ше, сла́ва Тебѣ̀.

Стих 2: Смилуј се на нас, Господи, смилуј се, зашто многу сме понизени со презир; зашто се преполни душата наша од навреди на силните и од понижување на горделивите.

По завршувањето на стихирите:

Сега го отпушташ Својот раб со мир, Владико, според зборовите Твои; зашто очите мои го видоа спасението Твое, што си го приготвил пред лицето на сите народи; светлина за просвета на незнабожците, и слава на Твојот народ, Израилот.

Трисвето, и по Оче наш... свештеникот возгласува: Зашто Твое е царството...

Хорот, или псалтот, тропарите. На секојдневната вечерна, ѓаконот ектенијата:

Помилуј не , Боже...

По сето: Премудрост.

Хорот: Благослови.

Свештеникот: Благословен е Христос, нашиот Бог, постојано сега и секогаш и во вечни векови.

Хорот: Амин. Утврди ја Боже, светата православна вера на православните христијани, во вечни векови.

Свештеникот: Пресвета Богородице, спаси не .

Почесна од херувимите и неспоредливо пославна од серафимите, нетлено си го родила Бога Словото, тебе, која си Богородица, те величаме.

Свештеникот: Слава Ти, Боже, надеж наша, слава Ти.

Лик: Сла́ва, и҆ ны́нѣ: Г҃и, поми́луй, трижды.

Благослови̑.

Їере́й твори́тъ ѿпꙋ́стъ и҆ помина́етъ свѧта́гѡ, є҆гѡ́же є҆́сть хра́мъ, и҆ свѧта́гѡ, є҆мꙋ́же слꙋ́жба пое́тсѧ.

А҆́ще же є҆́сть четыредесѧ́тница, и҆ли̑ и҆́нъ по́стъ, и҆ а҆ллилꙋ́їа пѣ́то, по Ны́нѣ ѿпꙋща́еши: глаго́ли тропари̑ сїѧ̑, во гла́съ д҃:

Бцⷣе дѣ́во, ра́дꙋйсѧ, благода́тнаѧ Мар҃іе, Г҃дь съ тобо́ю: благослове́на ты̀ въ жена́хъ, и҆ благослове́нъ пло́дъ чре́ва твоегѡ̀, ꙗ҆́кѡ спа́са родила̀ є҆си̑ дꙋ́шъ на́шихъ. Покло́нъ є҆ди́нъ.

Сла́ва:

Крести́телю хрїсто́въ, всѣ́хъ на́съ пома́ни, да и҆зба́вимсѧ ѿ беззако́нїй на́шихъ: тебѣ́ бо даде́сѧ благода́ть моли́тисѧ за ны̀. Покло́нъ є҆ди́нъ.

И҆ ны́нѣ:

Моли́те за ны̀, свѧті́и а҆по́столи, свѧті́и вси̑, да и҆зба́вимсѧ ѿ бѣ́дъ и҆ скорбе́й: ва́съ бо те́плыѧ предста́тели ко спа́сꙋ стѧжа́хомъ. Покло́нъ є҆ди́нъ.

Подъ твоѐ благоꙋтро́бїе прибѣга́емъ, Бцⷣе, моле́нїѧ на̑ша не пре́зри во ѡ҆бстоѧ́нїи, но ѿ бѣ́дъ и҆зба́ви ны̀, є҆ди́на чи́стаѧ, є҆ди́на благослове́ннаѧ. Безъ покло́на.

Хорот: Слава, и сега: Господи, помилуј, (трипати). Благослови.

Свештеникот прави Отпуст и го спомнува светителот чиј што е храм, и светиот, на кого се пее службата.

Ако е света Четириесетница, или некој пост и Алилуја се пее, по Сега го отпушташ… кажувај ги овие тропари, глас 4:

Богородице Дево, радувај се благодатна Марие, Господ е со тебе, благословена си ти меѓу жените и благословен е плодот на твојата утроба, зашто си го родила Спасителот на нашите души. (поклон)

Слава:

Крстителу Христов, спомни нѐ сите за да се избавиме од нашите беззаконија, зашто Тебе Ти се даде благодат, да се молиш за нас. (поклон)

И сега:

Молете се за нас, свети апостоли и сите светии, да се избавиме од беда и неволја, зашто во вас стекнавме застапници пред Спасителот. (поклон)

Прибегнуваме под Твојата добросрдечност Богородице. Не презирај ги нашите молитви во неволја, туку избави нѐ од опасност, единствена чиста, единствена благословена. (нема поклон)

Гд҇и, поми́луй, м҃.

Сла́ва, и҆ ны́нѣ:

Честнѣ́йшꙋю херꙋві́мъ и҆ сла́внѣйшꙋю без̾ сравне́нїѧ серафі́мъ, без̾ и҆стлѣ́нїѧ Бг҃а Сло́ва ро́ждшꙋю, сꙋ́щꙋю Бцⷣꙋ тѧ̀ велича́емъ.

И҆́менемъ гд҇нимъ благослови̑, ѿ҇че.

Їере́й:

Сы́й благослове́нъ, Хрⷭ҇то́съ Бг҃ъ на́шъ, всегда̀, ны́нѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ.

И҆ мы̀ глаго́лемъ:

А҆ми́нь. Небе́сный царю̀, наро́да на́шего ᲂу҆крѣпѝ, вѣ́рꙋ ᲂу҆твердѝ, ѧ҆зы́ки ᲂу҆кротѝ, мі́ръ ᲂу҆мирѝ, гра́дъ се́й, (и҆лѝ ст҃ꙋ́ю ѻ҆би́тель сїю̀) до́брѣ сохранѝ, пре́жде ѿше́дшыѧ ѻ҆тцы̀ и҆ бра́тїю на́шꙋ въ селе́нїихъ пра́ведныхъ ᲂу҆чинѝ, и҆ на́съ въ покаѧ́нїи и҆ и҆сповѣ́данїи прїимѝ, ѩ҆́кѡ бла́гїй и҆ человѣколю́бецъ.

И҆ а҆́бїе трѝ покло́ны вели́кїѧ съ моли́твою ст҃а́гѡ Е҆фре́ма:

Гд҇и и҆ Влады́ко живота̀ моегѡ̀, дꙋ́хъ пра́здности, ᲂу҆ны́нїѧ, любонача́лїѧ и҆ праздносло́вїѧ не да́ждь мѝ. Покло́нъ.

Дꙋ́хъ же цѣломꙋ́дрїѧ, смиреномꙋ́дрїѧ, терпѣ́нїѧ и҆ любвѐ, да́рꙋй мѝ рабꙋ̀ Твоемꙋ̀. Покло́нъ.

Е҆́й, Гд҇и царю̀, да́рꙋй мѝ зрѣ́ти моѧ̑ прегрѣше́нїѧ, и҆ не ѡ҆сꙋжда́ти бра́та моегѡ̀, ѩ҆́кѡ

Господи, помилуј.(40 пати)

Слава, и сега:

Почесна од херувимите и неспоредливо пославна од серафимите, нетлено си го родила Бога Словото, тебе, која си Богородица, те величаме.

Во името на Господа, благослови оче!

Свештеникот:

Благословен е Христос, нашиот Бог, постојано, сега, и секогаш, и во вечни векови.

И ние, велиме: Амин.

Небески Цару, закрепи го благочестивиот православен народ наш, верата утврди ја, народите укроти ги, светот смири го, овој свет храм (ако е манастир: оваа света обител) чувај го добро, порано починатите наши оци и браќа, всели ги во населбите на праведниците, и прими нè нас во покајание и исповед, зашто си добар и човекољубец.

И веднаш, три метании со молитвата на Свети Ефрем:

Господи и Владико на мојот живот, не давај ми дух на леност, безволност, властољубие и празнословие. Метанија.

Даруј ми, пак, како на Твој раб, Дух на целомудреност, смиреност, трпение и љубов. Метанија.

Еј, Господи, Цару, дај ми да ги согледам моите прегрешенија за да не го осудувам мојот

благослове́нъ є҆сѝ во вѣ́ки вѣкѡ́въ, а҆ми́нь. Покло́нъ.

Та́же, Трисвѧто́е. И҆ по Ѻ҆́ч҃е на́шъ: Гдⷭ҇и, поми́лꙋй, в҃і. Та́же моли́твꙋ:

Всесвѧта́ѧ Тр҃це, є҆диносꙋ́щнаѧ держа́во, нераздѣли́мое ца́рство, всѣ́хъ бла́гихъ вина̀, благоволѝ же и҆ ѿ мнѣ̀ грѣ́шнѣмъ, ᲂу҆твердѝ, вразꙋмѝ се́рдце моѐ, и҆ всю̀ мою̀ ѿимѝ сквє́рнꙋ, просвѣтѝ мою̀ мы́сль, да ны́нꙋ сла́влю, пою̀, и҆ поклонѧ́юсѧ, и҆ глаго́лю: є҆ди́нъ свѧ́тъ, є҆ди́нъ Гдⷭ҇ь, І҆исꙋ́съ Хрⷭ҇то́съ, во сла́вꙋ Бг҃а Ѻ҆ц҃а̀, а҆ми́нь.

Посе́мъ:

Бꙋ́ди и҆́мѧ Гдⷭ҇не благослове́но ѿ ны́нѣ и҆ до вѣ́ка. Три́жды.

Сла́ва, и҆ ны́нѣ:

Та́же, ѱало́мъ л҃г: Благословлю̀ Гдⷭ҇а на вса́кое вре́мѧ: зрѝ стр. с҃н҃ѕ, и҆ ѱало́мъ р҃м҃д: Вознесꙋ̀ Тѧ̀, Бж҃е мо́й: зрѝ стр. с҃к҃д. И҆ посе́мъ, Досто́йно є҆́сть: Сла́ва, и҆ ны́нѣ: Гдⷭ҇и, поми́лꙋй, три́жды. Благословѝ.

И҆ ѿпꙋ́стъ. Сїѧ̑ же быва́ютъ въ вели́кїй по́стъ.

А҆́ще же є҆́сть и҆́нъ по́стъ, и҆ пѣ́то А҆ллилꙋ́їа, по поклонѣ́хъ и҆ Трисвѧто́мъ, и҆ по возгла́сѣ: Ꙗ҆́кѡ Твоѐ є҆́сть ца́рство: Гдⷭ҇и, поми́лꙋй, в҃і. Сла́ва, и҆ ны́нѣ: И҆ па́ки Гдⷭ҇и, поми́лꙋй, три́жды. Благословѝ. И҆ ѿпꙋ́стъ.

брат, зашто Си благословен во вечни векови. Амин. Метанија.

Потоа, Трисвето. А по Оче наш…

Господи, помилуј. (12 пати) Потоа, молитвата:

Сесвета Троице, единосушна сило, неразделно царство, причина за сите добрини, покажи добра волја кон мене, грешниот, утврди го, вразуми го моето срце, отфрли секаква моја нечистотија, просвети ја мојата мисла, та секогаш да Те славам, и да те опевам, да Ти се поклонувам и да велам: Еден е свет, еден е Господ, Исус Христос, за славата на Бога Оца. Амин.

По неа:

Нека биде благословено името Господово, од века и до века. (трипати).

Слава, и сега:

Потоа, псалм 33: Ќе го благословувам Господа во секое време… види страна:128, и псалм 144: Ќе Те превознесувам, Боже мој… види стр: 761 од Св.Писмо. По сѐ, Достојно е… Слава, и сега: Господи, помилуј, (трипати). Благослови.

И Отпуст. Ова се прави во Великиот пост.

Ако е друг пост, и се пее Алилуја, по метаниите и Трисветото, и по возгласот: Зашто твое е царството… Господи, помилуј, (12 пати), Слава, и сега: И пак Господи, помилуј, (трипати). Благослови. И Отпуст.

Послѣдованїе повечерїѧ

Ма́лое повече́рїе.

А҆́ще і҆ере́й, глаго́летъ:

Благослове́нъ Бг҃ъ на́шъ, всегда̀, ны́нѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ.

И҆ мы̀ глаго́лемъ: А҆ми́нь.

А҆́ще ли нѝ, глаго́ли:

Моли́твами свѧты́хъ ѻ҆те́цъ на́шихъ, Гдⷭ҇и І҆и҃се Хрⷭ҇тѐ Бж҃е на́шъ, поми́луй на́съ.

Мы̀: А҆ми́нь.

Сла́ва Тебѣ̀, Бж҃е на́шъ, сла́ва Тебѣ̀.

Царю̀ небе́сный, ᲂу҆тѣ́шителю, Дш҃е и҆́стины, и҆̀же вездѐ сы́й, и҆ всѧ̀ и҆сполнѧ́ѧй, сокро́вище благи́хъ, и҆ жи́зни пода́телю, прїидѝ и҆ всели́сѧ въ ны̀, и҆ ѡ҆чи́сти ны̀ ѿ всѧ́кїѧ скве́рны, и҆ спасѝ, бл҃же, дꙋ́шы на́шѧ.

РЕДОСЛЕД НА ПОВЕЧЕРИЕ

МАЛО ПОВЕЧЕРИЕ

Ако има свештеник, вели:

Благословен е нашиот Бог, постојано, сега и секогаш, и во вечни векови.

И ние велиме: Амин.

Ако нема свештеник, се вели:

По молитвите на светите оци наши, Господи, Исусе Христе, помилуј нè.

Ние: Амин.

Слава Ти, Боже наш, слава Ти.

Цару небесни, Утешителу, Духу на вистината, Кој си насекаде и сè исполнуваш, ризницо на добрините, Животодавче, дојди и всели се во нас, и очисти нè од секаква нечистотија и спаси ги, Благи, душите наши.

Свѧты́й Бж҃е, свѧты́й крѣ́пкїй, свѧты́й безсме́ртный, поми́лѹй на́съ. Три́жды.

Сла́ва Оц҃ѹ̀, и҆ Сн҃ѹ, и҆ свѧто́мѹ Дх҃ѹ, и҆ ны́нѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ, а҆ми́нь.

Пресвѧта́ѧ Тр҃це, поми́лѹй на́съ: Гд҇и, ѡ҆чи́сти грѣхи̑ на́шѧ: Влады́ко, прости̑ беззако́нїѧ на̑ша: свѧты́й, посѣти̑ и҆ и҆сцѣли̑ не́мѡщи на́шѧ, и҆́мене Твоегѡ̀ ра́ди.

Гд҇и, поми́лѹй, три́жды.

Сла́ва, и҆ ны́нѣ:

О҆́ч҃е на́шъ, и҆̀же є҆сѝ на небесѣ́хъ, да свѧти́тсѧ и҆́мѧ Твоѐ, да прїи́детъ ца́рствїе Твоѐ, да бѹ́детъ во́лѧ Твоѧ̀, ꙗ҆́кѡ на небесѝ и҆ на земли̑. Хлѣ́бъ на́шъ насѹ́щный да́ждь на́мъ дне́сь, и҆ ѡ҆ста́ви на́мъ до́лги на́шѧ, ꙗ҆́коже и҆ мы̀ ѡ҆ставлѧ́емъ должникѡ́мъ на́шымъ: и҆ не введи̑ на́съ во и҆скѹше́нїе, но и҆зба́ви на́съ ѿ лѹка́вагѡ.

І҆ере́й:

Ꙗ҆́кѡ Твоѐ є҆́сть ца́рство, и҆ си́ла, и҆ сла́ва, Оц҃а̀, и҆ Сн҃а, и҆ свѧта́гѡ Дх҃а, ны́нѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ.

Мы́ же: А҆ми́нь.

Та́же, Гд҇и, поми́лѹй, в҃і.

Сла́ва, и҆ ны́нѣ:

Прїиди́те, поклони́мсѧ царе́ви на́шемѹ Бг҃ѹ.

Свети Боже, Свети Крепки, Свети Бесмртен, помилуј нè.(трипати).

Слава на Оца и Сина и Светиот Дух, сега и секогаш и во вечни векови. Амин.

Пресвета Троице, помилуј нè. Господи, очисти ги нашите гревови. Владико, прости ги нашите беззаконија. Свети, посети ги и исцели ги нашите слабости, заради Твоето име.

Господи, помилуј.(трипати).

Слава, и сега:

Оче наш, Кој си на небесата, да се свети името Твое; да дојде царството Твое; да биде волјата Твоја, како на небото, така и на земјата; лебот наш насушен дај ни го денес и прости ни ги долговите наши, како и ние што им ги проштеваме на нашите должници; и не воведувај нè во искушение, но избави нè од лукавиот.

Свештеникот:

Зашто Твое е царството и силата и славата на Оца и Сина и Светиот Дух, сега и секогаш, и во вечни векови. Амин.

Ние, пак: Амин.

Потоа: Господи, помилуј. (12 пати).

Слава, и сега:

Пријдете да Му се поклониме на Царот, нашиот Бог.

Прїиди́те, поклони́мсѧ и҆ припаде́мъ Хрⷭ҇то́ви, царе́ви на́шемꙋ Бг҃ꙋ.

Прїиди́те, поклони́мсѧ и҆ припаде́мъ самомꙋ̀ Хрⷭ҇тꙋ̀, царе́ви и҆ Бг҃ꙋ на́шемꙋ.

Ѱало́мъ н҃.

Поми́лꙋй мѧ̀ Бж҃е, по вели́цѣй ми́лости твое́й, и҆ по мно́жествꙋ щедро́тъ твои́хъ ѡ҆чи́сти беззако́нїе моѐ. Наипа́че ѡ҆мы́й мѧ̀ ѿ беззако́нїѧ моегѡ̀, и҆ ѿ грѣха̀ моегѡ̀ ѡ҆чи́сти мѧ̀. Ꙗ҆́кѡ беззако́нїе моѐ а҆́зъ зна́ю, и҆ грѣ́хъ мо́й предо мно́ю е҆́сть вы́нꙋ. Тебѣ̀ є҆ди́номꙋ согрѣши́хъ, и҆ лꙋка́вое предъ тобо́ю сотвори́хъ: ꙗ҆́кѡ да ѡ҆правди́шисѧ во словесѣ́хъ твои́хъ, и҆ побѣди́ши внегда̀ сꙋди́ти тѝ. Се́ бо въ беззако́нїихъ зача́тъ є҆́смь, и҆ во грѣсѣ́хъ роди́ мѧ ма́ти моѧ̀. Се́ бо и҆́стинꙋ возлюби́лъ є҆сѝ, безвѣ́стнаѧ и҆ та̑йнаѧ премꙋ́дрости твоеѧ̀ ꙗ҆ви́лъ мѝ є҆сѝ. Ѡ҆кропи́ши мѧ̀ ѵ҆ссѡ́помъ, и҆ ѡ҆чи́щꙋсѧ: ѡ҆мы́еши мѧ̀, и҆ па́че снѣ́га ᲂу҆бѣлю́сѧ. Слꙋ́хꙋ моемꙋ̀ да́си ра́дость и҆ весе́лїе: возра́дꙋютсѧ ко́сти смире́нныѧ. Ѿвратѝ лицѐ твоѐ ѿ грѣ́хъ мои́хъ, и҆ всѧ̑ беззакѡ́нїѧ моѧ̑ ѡ҆чи́сти. Се́рдце чи́сто сози́жди во мнѣ̀, Бж҃е, и҆ дꙋ́хъ пра́въ ѡ҆бновѝ во ᲂу҆тро́бѣ мое́й. Не ѿве́ржи менѐ ѿ лица̀ твоегѡ̀, и҆ Дх҃а твоегѡ̀ ст҃а́гѡ не ѿимѝ ѿ менѐ. Возда́ждь мѝ ра́-

Пријдете да Му се поклониме на Христа - Царот и нашиот Бог.

Пријдете да Му се поклониме и да паднеме пред Самиот Христос, нашиот Цар и Бог.

Псалм 50

Помилуј ме, Боже, поради големата Твоја милост, и заради големата Твоја добрина избриши ги беззаконијата мои. Најнапред измиј ме од моето беззаконие и очисти ме од мојот грев, зашто беззаконието мое го знам и мојот грев е секогаш пред мене. Пред Тебе единствениот згрешив и пред Тебе зло извршив, за да бидеш праведен кога ќе пресудуваш и да победиш кога ќе судиш. Ете, во беззаконие сум зачнат и во грев ме роди мајката моја. Но, Ти ја засака вистината во срцето, и внатре во мене ми ја објави непознатата и тајната премудрост Твоја. Пороси ме со исоп, и ќе бидам чист; измиј ме и ќе бидам побел од снег. Дај ми да чујам радост и веселба, и ќе се зарадуваат коските мои ослабнати. Сврти го лицето Свое од гревовите мои и избриши ги сите мои беззаконија. Создај чисто срце во мене, Боже, и дух вистински обнови во мене. Не отфрлувај ме од лицето Свое и Светиот Дух Твој не одземај го од мене.

дость спасе́нїѧ твоегѡ̀, и҆ дꙋ́хомъ влады́чнимъ ᲂу҆тверди́ мѧ. Наꙋчꙋ̀ беззакѡ́нныѧ пꙋтє́мъ твои̑мъ, и҆ нечести́віи къ тебѣ̀ ѡ҆братѧ́тсѧ. И҆зба́ви мѧ̀ ѿ крове́й, Бж҃е, Бж҃е спасе́нїѧ моегѡ̀: возра́дꙋетсѧ ѧ҆зы́къ мо́й пра́вдѣ твое́й. Гдⷭ҇и, ᲂу҆стнѣ̀ мои̑ ѿве́рзеши, и҆ ᲂу҆ста̀ моѧ̑ возвѣстѧ́тъ хвалꙋ̀ твою̀. Ꙗ҆́кѡ а҆́ще бы̀ восхотѣ́лъ є҆сѝ же́ртвы, да́лъ бы́хъ ᲂу҆́бѡ: всесожже́нїѧ не благоволи́ши. Же́ртва Бг҃ꙋ ду́хъ сокрꙋше́нъ: се́рдце сокрꙋше́нно и҆ смире́нно Бг҃ъ не ᲂу҆ничижи́тъ. Оу҆блажѝ, Гдⷭ҇и, благоволе́нїемъ твои́мъ Сїѡ́на, и҆ да сози́ждꙋтсѧ стѣ́ны і҆ерꙋсали́мскїѧ. Тогда̀ благоволи́ши же́ртвꙋ пра́вды, возноше́нїе и҆ всесожега́ємаѧ: тогда̀ возложа́тъ на ѻ҆лта́рь тво́й тельцы̀.

Ѱало́мъ ѯ҃и.

Бж҃е, въ по́мощь мою̀ вонмѝ: Гдⷭ҇и, помощѝ ми потщи́сѧ. Да постыдѧ́тсѧ и҆ посра́мѧтсѧ и҆щꙋ́щїи дꙋ́шꙋ мою̀, да возвратѧ́тсѧ вспѧ́ть, и҆ постыдѧ́тсѧ, хотѧ́щїи мѝ ѕла̑ѧ. Да возвратѧ́тсѧ а҆́бїе стыдѧ́щесѧ, глаго́лющїи мѝ: бла́гоже, бла́гоже. Да возра́дꙋютсѧ и҆ возвеселѧ́тсѧ ѡ҆ тебѣ̀ всѝ и҆щꙋ́щїи тебѐ, Бж҃е: и҆ да глаго́лютъ вы́нꙋ: да возвели́читсѧ Гдⷭ҇ь, лю́бѧщїи спасе́нїе твоѐ. А҆́зъ же ни́щь є҆́смь и҆ ᲂу҆бо́гъ, Бж҃е, помози́ ми: помо́щникъ мо́й и҆ и҆зба́витель мо́й є҆сѝ ты̀, Гдⷭ҇и, не закосни̇.

Врати ми ја радоста спасувајќи ме и со Својот моќен Дух зацврсти ме. Беззакониците ќе ги научам да одат по Твоите патишта, и безбожниците кон Тебе ќе се обрнуваат. Избави ме од крвта, Боже, на моето спасение, и јазикот мој ќе се зарадува на Твојата правда. Господи, отвори ја устата моја и устата моја ќе ја објави пофалата Твоја; оти, да сакаше жртва, јас ќе Ти ја принесев; но сепалениците не ги сакаш. Жртвата пред Бога е смирен дух; срце понизно и смирено Ти, Боже не отфрлуваш. Господи, направи му добро на Сион, според благоволението Свое, воздигни ги ѕидовите ерусалимски. Тогаш ќе Ти бидат угодни жртвите на правдата, вознесувањата и жртвите сепаленици; тогаш на Твојот олтар ќе принесуваат телци

Псалм 69

Боже, дојди ми на помош, побрзај, Господи, да ми помогнеш. Нека поцрвенат и нека се засрамат оние, што ја бараат душата моја! Нека се уплашат, нека се уплашат и засрамат оние, кои ми пожелуваат зло. Нека отстапат и нека се посрамат оние што ми викаат: "така! така!" Нека се зарадуваат и равеселат со Тебе сите, кои Те бараат, и кои Те сакаат Тебе, Боже, и кои сакаат спасение од Тебе, и нека велат: "Да се возвеличува Господ!" Јас, пак, сум беден и сиромав; поможи ми Боже, Ти си, Господи, помошник мој и избавител мој, не се забавај!

Ѱало́мъ рмв҃.

Гдⷭ҇и, ᲂу҆слы́ши моли́тву мою̀, внуши́ моле́нїе моѐ во и҆́стинѣ твое́й, ᲂу҆слы́ши мѧ̀ въ пра́вдѣ твое́й: И҆ не вни́ди въ сꙋ́дъ съ рабо́мъ твои́мъ, ꙗ҆́кѡ не ѡ҆правди́тсѧ пред̾ тобо́ю всѧ́къ живы́й. Ꙗ҆́кѡ погна̀ вра́гъ дꙋ́шу мою̀, смири́лъ є҆́сть въ зе́млю живо́тъ мо́й: посади́лъ мѧ̀ є҆́сть въ те́мныхъ, ꙗ҆́кѡ ме́ртвыѧ вѣ́ка. И҆ ᲂу҆ны̀ во мнѣ̀ дꙋ́хъ мо́й, во мнѣ̀ смѧте́сѧ се́рдце моѐ. Помѧнꙋ́хъ дни̑ дре́внїѧ, поꙋчи́хсѧ во всѣ́хъ дѣ́лѣхъ твои́хъ, въ творе́нїихъ рꙋкꙋ̀ твое́ю поꙋча́хсѧ. Воздѣ́хъ къ тебѣ̀ рꙋ́цѣ мои̑, дꙋша̀ моѧ̀ ꙗ҆́кѡ землѧ̀ безво́днаѧ тебѣ̀. Ско́рѡ ᲂу҆слы́ши мѧ̀, Гдⷭ҇и, и҆счезѐ дꙋ́хъ мо́й: не ѿвратѝ лица̀ твоегѡ̀ ѿ менѐ, и҆ ᲂу҆подо́блюсѧ низходѧ́щымъ въ ро́въ. Слы́шанꙋ сотворѝ мнѣ̀ заꙋтра ми́лость твою̀, ꙗ҆́кѡ на тѧ̀ ᲂу҆пова́хъ: скажи̑ мнѣ̀, Гдⷭ҇и, пꙋ́ть, во́ньже пойдꙋ̀, ꙗ҆́кѡ къ тебѣ̀ взѧ́хъ дꙋ́шу мою̀. И҆зми́ мѧ ѿ вра́гъ мои́хъ, Гдⷭ҇и, къ тебѣ̀ прибѣго́хъ. Наꙋчи́ мѧ твори́ти во́лю твою̀, ꙗ҆́кѡ ты̀ є҆сѝ Бг҃ъ мо́й: Дꙋ́хъ тво́й бла́гїй наста́витъ мѧ̀ на зе́млю пра́вꙋ. И҆́мене твоегѡ̀ ра́ди, Гдⷭ҇и, живи́ши мѧ̀, пра́вдою твое́ю и҆зведе́ши ѿ печа́ли дꙋ́шу мою̀, И҆ ми́лостїю твое́ю потреби́ши враги̑ моѧ̑, и҆ погꙋби́ши всѧ̑ стꙋжа́ющыѧ дꙋши́ мое́й, ꙗ҆́кѡ а҆́зъ ра́бъ тво́й є҆́смь.

Псалм 142

Господи, услиши ја молитвата моја, чуј го молењето мое поради Твојата вистина; услиши ме поради Твојата правда и не стапувај во суд со Твојот слуга, зашто пред Тебе нема да се оправда ниту еден од живите. Непријателот ја прогонува душата моја, го понизил животот мој дури до земјата, ме остави во темнина како оние кои се одамна умрени; опадна духот мој во мене, се вознемири во мене срцето мое. Се сетив на дамнешните дни и размислував за сите Твои дела, расудував за делата на Твоите раце. Ги протегнав кон Тебе рацете мои, душата моја е жедна за Тебе како сува земја. Услиши ме поскоро, Господи: духот мој малакса; не одвраќај го лицето Свое од мене, за да не заприлегам на оние, што слегуваат во гроб. Соопшти ми ја утрената милост Твоја, зашто во Тебе се надевам, Господи. Покажи ми го, Господи, патот по кој да одам, зашто кон Тебе ја вознесувам душата моја. Избави ме, Господи, од моите непријатели, зашто при Тебе прибегнав. Научи ме да ја исполнувам волјата Твоја, зашто Ти си мојот Бог. Твојот благ дух нека ме води по прав пат. Заради Твоето име, Господи, ќе ме оживиш; поради Твојата правда - ќе ја избавиш од неволја душата моја. Според милоста Твоја истреби ги непријателите мои и погуби ги сите, кои ја измачуваат душата моја, зашто јас сум слуга Твој.

Слáва въ вышнихъ Бгꙋ, и на земли миръ, въ человѣцѣхъ благоволеніе. Хвáлимъ Тѧ, благословимъ Тѧ, клáнѧемтисѧ, славослóвимъ Тѧ, благодаримъ Тѧ, великіѧ ради слáвы Твоеѧ. Гди царю небесный, Бже Оче вседержителю, Гди Сне единорóдный, Іисе Хрте, и свѧтый Дше. Гди Бже, агнче бжій, Сне Отечь, вземлѧй грѣхъ міра, помилꙋй насъ: вземлѧй грѣхи міра, пріими молитвꙋ нашꙋ. Седѧй ѡдеснꙋю Оца, помилꙋй насъ. Ѧкѡ Ты еси единъ свѧтъ, Ты еси единъ Гдь, Іисъ Хртóсъ, во слáвꙋ Бга Оца, аминь.

На всѧкꙋ нощь благословлю Тѧ, и восхвалю имѧ Твое во вѣки, и въ вѣкъ вѣка.

Гди, прибѣжище былъ еси намъ въ родъ и родъ. Азъ рѣхъ: Гди, помилꙋй мѧ, исцѣли дꙋшꙋ мою, ѧкѡ согрѣшихъ Тебѣ. Гди, къ Тебѣ прибѣгохъ, наꙋчи мѧ творити волю твою, ѧкѡ Ты еси Бгъ мой: ѧкѡ ꙋ Тебе источникъ живота, во свѣтѣ Твоемъ ꙋзримъ свѣтъ: пробáви милость Твою вѣдꙋщымъ Тѧ.

Тáже:

Сподоби, Гди, въ нощь сію безъ грѣха сохранитисѧ намъ. Благословенъ еси, Гди Бже Отецъ нашихъ, и хвáльно и прослáвлено имѧ Твое во вѣки, аминь.

Слава на Бога во височините и на земјата мир, меѓу луѓето добра волја. Те фалиме, Те благословуваме, Ти се поклонуваме, Те славиме, Ти благодариме поради Твојата голема слава. Господи, Цару небески, Боже, Оче, Седржителу, Господи Сине Единороден, Исусе Христе, и Свети Духу. Господи Боже, Јагне Божјо, Сине на Отецот, кој ги земаш гревовите на светот, смилувај ни се. Ти Кој ги земаш гревовите на светот, прими ја нашата молитва. Ти, Кој седиш од десно на Оца, помилуј нѐ, зашто Ти си Единствен свет, Ти си Единствен Господ, Исус Христос, во слава на Бога Оца. Амин.

Потоа:

Секоја ноќ ќе Те благословувам и ќе Го фалам Твоето име вечно, и во вечни векови.

Господи, Ти си ни бил прибежиште од род во род. Јас реков: Господи, помилуј ме и исцели ја мојата душа, зашто згрешив пред Тебе. Господи, кон Тебе прибегнав, научи ме да ја исполнувам Твојата волја, зашто Ти си мој Бог. Зашто во Тебе е изворот на животот; во Твојата светлина ќе видиме светлина. Продолжи ја Твојата милост кон тие, што Те познаваат.

Потоа:

Удостој нѐ, Господи, оваа вечер да се сочуваме од грев. Благословен Си, Господи, Боже на нашите оци. И фалено и прославувано е Твоето име во веки. Амин.

Бꙋ́ди, Гдⷭ҇и, ми́лость Твоѧ̀ на на́съ, ꙗ̀коже ᲂу҆пова́хомъ на Тѧ̀. Благослове́нъ є҆сѝ, Гдⷭ҇и, наꙋчѝ мѧ̀ ѡ҆правда́нїемъ Твои̑мъ. Благослове́нъ є҆сѝ, Влады́ко, вразꙋмѝ мѧ̀ ѡ҆правда́нїемъ Твои̑мъ. Благослове́нъ є҆сѝ, свѧты́й, просвѣтѝ мѧ̀ ѡ҆правда̑нїи Твои́ми.

Гдⷭ҇и, ми́лость Твоѧ̀ во вѣ́къ, дѣ́лъ рꙋ́къ Твое́ю не пре́зри. Тебѣ̀ подоба́етъ хвала̀, Тебѣ̀ подоба́етъ пѣ́нїе, Тебѣ̀ сла́ва подоба́етъ, Ѻ҆тцꙋ̀, и҆ Сн҃ꙋ, и҆ свѧто́мꙋ Дх҃ꙋ, ны́нѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ, а҆ми́нь.

Вѣ́рꙋю во є҆ди́наго Бг҃а Ѻ҆ц҃а̀, вседержи́телѧ, творца̀ не́бꙋ и҆ землѝ, ви́димымъ же всѣ̑мъ и҆ неви́димымъ. И҆ во є҆ди́наго Гдⷭ҇а Ї҆и҃са Хрⷭ҇та̀, Сн҃а бж҃їѧ, є҆диноро́днаго, и҆̀же ѿ Ѻ҆ц҃а̀ рожде́ннаго пре́жде всѣ́хъ вѣ̑къ. Свѣ́та ѿ свѣ́та, Бг҃а и҆́стинна ѿ Бг҃а и҆́стинна, рожде́нна, несотворе́нна, є҆диносꙋ́щна Ѻ҆ц҃ꙋ̀, и҆́мже всѧ̑ бы́ша. На́съ ра́ди человѣ̑къ и҆ на́шегѡ ра́ди спасе́нїѧ, сше́дшаго съ небе́съ, и҆ воплоти́вшагосѧ ѿ Дх҃а свѧ́та и҆ Марі́и дѣ́вы, и҆ вочеловѣ́чшасѧ. Распѧ́таго же за ны̀ при Понті́йстѣмъ Пїла́тѣ, и҆ страда́вша, и҆ погребе́нна. И҆ воскре́сшаго въ тре́тїй де́нь, по писа́нїемъ. И҆ возше́дшаго на небеса̀, и҆ сѣдѧ́ща ѡ҆деснꙋ́ю Ѻ҆ц҃а̀. И҆ па́ки грѧдꙋ́щаго со сла́вою, сꙋди́ти живы̑мъ и҆ ме́ртвымъ,

Нека биде, Господи, Твојата милост за нас, како што се надевавме во Тебе. Благословен си, Господи, нучи ме на повелбите Твои. Благословен Си, Владико вразуми ме со повелбите Твои. Благословен Си, Свети, просвети ме со повелбите Твои.

Господи, Твојата милост е вечна, делата на Твоите раце не презирај ги. Тебе Ти прилега пофалба, Тебе Ти прилега пеење, Тебе Ти прилега слава - на Оца и Сина и Светиот Дух, сега и секогаш и во вечни векови, амин.

Верувам во едниот Бог Отец, Седржител, Творец на небото и на земјата и на сѐ видливо и невидливо; И во едниот Господ Исус Христос, Син Божји, единороден, Кој е роден од Оца пред сите векови; Светлина од Светлина, вистински Бог од Бога вистински, роден, нестворен, единосуштен на Оца, преку Кого сѐ станало; Кој заради нас луѓето и заради нашето спасение, слезе од небото и се воплоти од Светиот Дух и Марија Дева и стана човек; И беше распнат заради нас во времето на Понтискиот Пилат и страдаше и беше погребен; И воскресна во третиот ден, според Писмото; И се вознесе на небо и седна од десно на Оца; И пак ќе дојде со слава да им суди на живите и мртвите и

єгѡ́же ца́рствію не бꙋ́детъ конца̀. И҆ въ Дх҃а свѧта́го, Гд҇а, животворѧ́щаго, и҆̀же ѿ Ѻ҆ц҃а̀ и҆сходѧ́щаго, и҆̀же со Ѻ҆ц҃е́мъ и҆ Сн҃омъ спокланѧ́ема и҆ сосла́вима, глаго́лавшаго проро́ки. Во є҆ди́нꙋ, свѧтꙋ́ю, собо́рнꙋю и҆ а҆по́стольскꙋю Це́рковь. И҆сповѣ́дꙋю є҆ди́но крещеніе во ѡ҆ставле́ніе грѣхѡ́въ. Ча́ю воскресе́нїѧ ме́ртвыхъ: И҆ жи́зни бꙋ́дꙋщагѡ вѣ́ка. А҆ми́нь.

По си́хъ глаго́лемъ:

Досто́йно є҆́сть ꙗ҆́кѡ вои́стиннꙋ блажи́ти тѧ̀ Бцⷣꙋ, присноблаже́ннꙋю и҆ пренепоро́чнꙋю и҆ Ма́терь Бг҃а на́шегѡ. Честнѣ́йшꙋю херꙋві̑мъ и҆ сла́внѣйшꙋю без̾ сравне́нїѧ серафі̑мъ, без̾ и҆стлѣ́нїѧ Бг҃а Сло́ва ро́ждшꙋю, сꙋ́щꙋю Бцⷣꙋ тѧ̀ велича́емъ.

Трисвѧто́е. Пресвѧта́ѧ Тр҃це: По Ѻ҆́ч҃е на́шъ: Ꙗ҆́кѡ Твоѐ є҆́сть ца́рство: конда́къ пра́здника.

А҆́ще же нѣ́сть пра́здника, глаго́лемъ тропа́рь хра́ма хрⷭ҇то́ва, и҆лѝ Бцⷣы: пото́мъ, днѐ и҆ хра́ма свѧта́гѡ.

Та́же сі̑ѧ тропари̑:

Бж҃е ѻ҆те́цъ на́шихъ, творѧ́й при́снѡ съ на́ми по Твое́й кро́тости, не ѿста́ви ми́лости Твоеѧ̀ ѿ на́съ, но моли́твами и҆̀хъ въ ми́рѣ ᲂу҆пра́ви живо́тъ на́шъ.

Во все́мъ мі́рѣ мꙋ́ченикъ Твои́хъ кро́вьми,

Неговото царство не ќе има крај; И во Светиот Дух, Господ, што дава живот, Кој излегува од Оца, на Кого се поклонуваме и Го славиме заедно со Оца и Сина и Кој говорел преку пророците; Во една, света, соборна и апостолска Црква; Исповедувам едно крштение за простување на гревовите; Го чекам воскресението на мртвите; И животот во идниот век, Амин.

По овие, кажуваме:

Достојно е, навистина, да те ублажуваме Богородице, присноблажена и пренепорочна и Мајка на нашиот Бог. Почесна од херувимите и неспоредливо пославна од серафимите, нетлено си го родила Бога Словото, тебе, која си Богородица, те величаме.

Трисвето. Пресвета Троице... По Оче наш... Зашто Твое е царството... кондак на празникот.

Ако не е празник, го кажуваме тропарот на Христовиот храм, или на Богородица: потоа, на денот и на храмот на светиот.

Потоа овие тропари:

Боже на нашите татковци, Кој секогаш со нас постапуваш според Твојата кротост, не лишувај нè од Твојата милост, но по нивните молитви, упатувај го нашиот живот во мир.

Христе Боже, Твојата црква украсена со

ꙗ҆́кѡ багрѧни́цею и҆ ві́ссомъ, це́рковь Твоѧ̀ ᲂу҆краси́вшисѧ, тѣ́ми вопїе́тъ Ти̑, Хрⷭ҇тѐ Бж҃е: лю́демъ Твои̑мъ щедрѡ́ты Твоѧ̑ низпосли̑, ми́ръ жи́тельствꙋ Твое́мꙋ да́рꙋй, и҆ дꙋша́мъ на́шымъ ве́лїю ми́лость.

Сла́ва:

Со свѧты́ми ᲂу҆поко́й, Хрⷭ҇тѐ, дꙋ́шы ра̑бъ Твои́хъ, и҆дѣ́же нѣ́сть болѣ́знь, ни печа́ль, ни воздыха́нїе, но жи́знь безконе́чнаѧ.

И҆ ны́нѣ:

Моли́твами, Гдⷭ҇и, всѣ́хъ свѧты́хъ и҆ Бцⷣы, Тво́й ми́ръ да́ждь на́мъ, и҆ поми́лꙋй на́съ, ꙗ҆́кѡ є҆ди́нъ щедръ.

Въ пѧто́къ ве́чера, по тропа́рѣ хра́ма Хрⷭ҇то́ва, и҆лѝ Бцⷣы, глаго́ли сїѧ̑:

А҆по́столи, мч҃ницы и҆ проро́цы, свѧти́телїе, преподо́бнїи и҆ пра́веднїи, до́брѣ по́двигъ соверши́вшїи, и҆ вѣ́рꙋ соблю́дшїи, дерзнове́нїе и҆мꙋ́ще ко Сп҃сꙋ, ѡ҆ на́съ того̀, ꙗ҆́кѡ бла́га, моли́те, мо́лимсѧ, спасти́сѧ, дꙋша́мъ на́шымъ.

Сла́ва: Со свѧты́ми ᲂу҆поко́й:

И҆ ны́нѣ: Конда́къ, гла́съ и҃:

Ꙗ҆́кѡ нача́тки є҆сте́ства, насади́телю тва́ри, вселе́ннаѧ прино́ситъ Ти̑, Гдⷭ҇и, богоно́сныѧ мч҃ники: тѣ́хъ моли́твами въ ми́рѣ глꙋбо́цѣ

крвта на Твоите маченици од целиот свет како со пурпур и свила, преку нив Ти вели: испрати ги Своите добрини на Твоите луѓе; дарувај мир на Твојот народ и голема милост за нашите души.

Слава:

Со светиите упокој ги Христе душите на Твоите раби, таму каде што нема болка, ни тага, ни воздишка, но живот бесконечен.

И сега:

По молитвите на сите светии и на Богородица, дај ни̂ го, Господи, Твојот мир, и помилуј не̂, како единствен добар.

Во петок навечер, по тропарот на храмот Христов, или на Богородица, кажувај го ова:

Апостоли, маченици и пророци, светители, преподобни и праведни, кои, борбата добро сте ја завршиле и верата сте ја сочувале, имајќи слобода кон Спасителот, молете Го за нас, како благ, да ги спаси, молиме, нашите души.

Слава: Со светиите упокој...

И сега: Кондак, глас 8:

Како првини на природата, Господи, вселената Ти ги принесува богоносните маченици, Насадителу на сите созданија. Заради нивните молитви и заради Богородица, запази ги

це́рковь Твою́, жи́тельство Твое́ Бцею соблю-
ди́, многоми́лостиве.

Гди, поми́луй, м҃.

Та́же моли́тву:

И҆́же на вся́кое вре́мя, и҆ на вся́кїй ча́съ, на небеси́ и҆ на земли́ покланя́емый и҆ сла́вимый, Хрте Бже, долготерпѣли́ве, многоми́лостиве, многоблагоутро́бне, и҆́же пра́ведныя любя́й, и҆ грѣ́шныя ми́луяй: и҆́же вся̑ зовы́й ко спасе́нїю, ѡ҆бѣща́нїя ра́ди бу́дущихъ бла́гъ: са́мъ, Гди, прїими́ и҆ на́шя въ ча́съ се́й моли́твы, и҆ и҆спра́ви живо́тъ на́шъ къ за́повѣдемъ Твои̑мъ. Ду́шы на́шя ѡ҆святи̑, тѣле́са ѡ҆чи́сти, помышле́нїя и҆спра́ви, мы́сли ѡ҆чи́сти: и҆ и҆зба́ви на́съ ѿ вся́кїя ско́рби, ѕѡ́лъ и҆ болѣ́зней: ѡ҆гради̑ на́съ святы́ми Твои́ми а҆́нгелы, да ѡ҆полче́нїемъ и҆́хъ соблюда́еми и҆ наставля́еми, дости́гнемъ въ соедине́нїе вѣ́ры, и҆ въ ра́зумъ непристу́пныя Твоея̀ сла́вы: ꙗ҆́кѡ благослове́нъ є҆сѝ во вѣ́ки вѣкѡ́въ, а҆ми́нь.

Гди, поми́луй, три́жды.

Сла́ва, и҆ ны́нѣ:

Честнѣ́йшую херуві́мъ и҆ сла́внѣйшую без сравне́нїя серафі́мъ, безъ и҆стлѣ́нїя Бга Сло́ва ро́ждшую, сꙋ́щую Бцу тя̀ велича́емъ.

И҆́менемъ гднимъ благослови́, ѻ҆́тче.

во длабок мир Твојата црква и Твојот народ, Многумилостиви.

Господи, помилуј. (40 пати)

Потоа молитвата:

Ти, Кој во секое време и во секој час, на небото и на земјата, Си почитуван и славен, Христе Боже, Долготрпелив, Многумилостив и Добросрдечен; Кој ги љубиш праведниците и ги милуваш грешниците, и ги повикуваш сите кон спасение заради ветените идни блага! Самиот Ти, Господи, прими ги нашиве молитви во овој час, и упати го нашиот живот кон Твоите заповеди. Освети ги нашите души, телата очисти ги, помислите исправи ги, мислите очисти ги и избави нѐ од секаква тага, зла и болести. Огради нѐ со Твоите свети ангели, та, пазени и раководени од нивните војски, да постигнеме единство во верата и разбирање на Твојата непристапна слава, зашто Си благословен во вечни векови. Амин.

Господи, помилуј. (трипати)

Слава, и сега:

Почесна од херувимите и неспоредливо пославна од серафимите, нетлено си го родила Бога Словото, тебе, која си Богородица, те величаме.

Во името на Господа, благослови оче!

Їере́й:

Бж҃е, ѹ҆ще́дри ны̀, и҆ благослови́ ны, просвѣти̑ лицѐ Твоѐ на ны̀, и҆ поми́лѹй ны̀.

А҆́ще же ни́, глаго́ли:

Моли́твами свѧты́хъ ѻ҆те́цъ на́шихъ, Гдⷭ҇и Ї҆и҃се Хрⷭ҇тѐ Бж҃е на́шъ, поми́лѹй на́съ, а҆ми́нь.

И҆ моли́тва моле́бнаѧ ко прест҃ѣй Бцⷣѣ:

Нескве́рнаѧ, неблазнаѧ, нетлѣ́ннаѧ, пречи́стаѧ, чи́стаѧ дѣ́во, богоневѣ́сто Влады́чице, ꙗ҆̀же Бг҃а Сло́ва человѣ́кωмъ пресла́внымъ твои́мъ рождество́мъ соедини́вшаѧ, и҆ ѿри́нѹвшееѧ є҆стество̀ ро́да на́шегѡ небе́снымъ совокѹ́пльшаѧ: ꙗ҆̀же ненаде́жныхъ є҆ди́на наде́жда, и҆ бори́мыхъ по́мощь, гото́вое застѹпле́нїе къ тебѣ̀ притека́ющихъ, и҆ всѣ́хъ хрїстїа́нъ прибѣ́жище: не гнѹша́йсѧ менѐ грѣ́шнагѡ, скве́рнагѡ, скве́рными пѡ́мыслы, и҆ словесы̀, и҆ дѣ́ѧньми всего̀ себѐ непотре́бна сотво́рша, и҆ ра́зѹмомъ лѣ́ности сласте́й жїтїѧ̀ раба̀ бы́вша. Но ꙗ҆́кѡ человѣколюби́вагѡ Бг҃а ма́ти, человѣколю́бнѣ ѹ҆милосе́рдисѧ ѡ҆ мнѣ̀ грѣ́шнѣмъ и҆ блѹ́днѣмъ, и҆ прїимѝ моѐ є҆̀же ѿ скве́рныхъ ѹ҆стє́нъ приноси́мое тебѣ̀ моле́нїе: и҆ твоего̀ Сн҃а, и҆ на́шего Влады́кѹ и҆ Гдⷭ҇а, ма́тернее твоѐ дерзнове́нїе ѹ҆потребла́ющи, молѝ, да ѿве́рзетъ

Свештеникот:

Боже, уштедри нè, благослови нè, просвети нè со Твоето лице и помилуј нè.

Ако нема свештеник, се вели:

По молитвите на светите оци наши, Господи, Исусе Христе, Боже наш, помилуј нè. Амин.

И молитвата кон Пресвета Богородица:

Неосквернета, несоблазнета, невина, пречиста, чиста, Дево, Богоневесто, Владичице, која преку твоето преславно раѓање го соедини Бога - Словото со луѓето, ја собра отфрлената природа на нашиот род со жителите на небото, Ти, Која си единствена надеж на безнадежните и помош на борците, спремна застапница на оние што доаѓаат кај тебе, засолниште на сите христијани, не гнаси се од мене, грешниот и нечистиот, кој со нечисти мисли, зборови и постапки се сторив сосем непотребен и, поради лекомисленоста, свесно станав роб на животните наслади. Но, бидејќи си Мајка на човекољубивиот Бог, човекољубиво смилувај ми се мене грешниот и блудниот и прими ја мојата молитва што ти ја принесувам со нечиста уста. Послужи се со Твојата мајчинска слобода и помоли Го Твојот Син и наш Владика, и Господ,

и҆ мнѣ̀ человѣколю́бныѧ ѹ҆тро́бы своеѧ̀ бла́гости, и҆ презрѣ́въ моѧ̑ безчи́сленнаѧ прегрѣше́нїѧ, ѡ҆брати́тъ мѧ̀ къ покаѧ́нїю, и҆ свои́хъ за́повѣдей дѣ́лателѧ и҆ску́сна ꙗ҆ви́тъ мѧ̀. И҆ предста́ни мнѣ̀ при́снѡ, ꙗ҆́кѡ млⷭ҇тиваѧ, и҆ милосе́рдаѧ, и҆ благолюби́ваѧ, въ настоѧ́щемъ ѹ҆бо̀ жи́тїи те́плаѧ предста́тельнице и҆ помо́щнице, сопроти́вныхъ наше́ствїѧ ѿгонѧ́ющи, и҆ ко спасе́нїю наставлѧ́ющи мѧ̀: и҆ во вре́мѧ и҆схо́да моегѡ̀ ѻ҆каѧ́нную мою̀ ду́шу соблюда́ющи, и҆ те́мныѧ зра́ки лука́выхъ бѣсѡ́въ да́лече ѿ неѧ̀ ѿгонѧ́ющи: въ стра́шный же де́нь суда̀ вѣ́чныѧ мѧ̀ и҆збавлѧ́ющи му́ки, и҆ неизрече́нныѧ сла́вы твоегѡ̀ Сн҃а и҆ Бг҃а на́шегѡ наслѣ́дника мѧ̑ показу́ющи. Ю҆́же и҆ да ѹ҆лучу̀, Влады́чице моѧ̀, пресвѧта́ѧ Бцⷣе, твои́мъ хода́тайствомъ и҆ заступле́нїемъ, благода́тїю и҆ человѣколю́бїемъ є҆диноро́днагѡ Сн҃а твоегѡ̀, Гдⷭ҇а и҆ Бг҃а и҆ Сп҃аса на́шегѡ І҆и҃са Хрⷭ҇та̀: є҆мꙋ́же подоба́етъ всѧ́каѧ сла́ва, че́сть и҆ поклоне́нїе, со безнача́льнымъ є҆гѡ̀ Ѻ҆ц҃е́мъ, и҆ пресвѧты́мъ и҆ благи́мъ и҆ животворѧ́щимъ є҆гѡ̀ Дх҃омъ, ны́нѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ, а҆ми́нь.

Моли́тва и҆на́ѧ ко пресвѧтѣ́й Тр҃цѣ.

И҆ да́ждь на́мъ, Влады́ко, на со́нъ грѧду́щымъ поко́й тѣ́ла и҆ душѝ, и҆ сохранѝ на́съ

да го отвори за мене човекољубивото срце на Својата благост, откако ќе ги презре безбројните мои прегрешенија, да ме обрати кон покајание и да ме направи искусен исполнител на Своите заповеди. И како милостива и милосрдна, добр091убива, биди секогаш со мене. А во овој, пак, живот, биди топла застапница и помошница, прогонувајќи ги непријателските напади и водејќи ме кон спасение. Во часот на смртта, сочувај ја мојата бедна душа и отстрани ги далеку од неа мрачните лица на лошите духови. А во страшниот ден на Судот, избави ме од вечната мака и направи ме наследник на неискажливата слава на Твојот Син и Бог наш, за да ја примам, Владичице моја, преку Твоето посредништво и застапништво, по благодатта и човекољубието на Твојот Единороден Син, Господ и Бог, и Спасител наш Исус Христос. Нему Му прилега секаква слава, чест и поклонување, со Неговиот беспочетен Отец, со пресветиот и благиот и животворен Негов Дух, сега, секогаш и во вечни векови. Амин

Друга молитва кон Пресветата Троица:

Кога одиме на спиење, Владико, дај ни одмор на телото и душата и зачувај нè од мрачен

ѿ мрáчнагѡ снà грѣхóвнагѡ, и҆ ѿ вса́кагѡ тéмнагѡ и҆ нощнáгѡ сладкострáстїѧ. Ѹ҆крот҄и стремлéнїѧ страстéй, ѹ҆гас҄и разжжéнныѧ стрѣ́лы лꙋкáвагѡ, ꙗ҆̀же на ны̀ льсти́вѡ движи́мыѧ. Плóти нáшеѧ востáнїѧ ѹ҆толѝ, и҆ всѧ́кое земнóе и҆ вещéственное нáше мꙋдровáнїе ѹ҆спѝ. И҆ дáрꙋй нáмъ, Бж҃е, бóдръ ѹ҆́мъ, цѣломꙋ́дръ пóмыслъ, сéрдце трезвѧ́щееса, сóнъ легóкъ, и҆ всѧ́кагѡ сатанинà мечтáнїѧ и҆змѣнéнъ. Возстáви же нáсъ во врéмѧ моли́твы, ѹ҆твержде́ны въ зáповѣдехъ Твои́хъ, и҆ пáмѧть сꙋдéбъ Твои́хъ въ себѣ̀ твéрдꙋ и҆мꙋ́щѧ. Всенóщное славословїе нáмъ дáрꙋй, во е҆̀же пѣ́ти и҆ благослови́ти и҆ слáвити пречестнóе и҆ великолѣ́пое и҆́мѧ Твоѐ, Ѻ҆ц҃à, и҆ С҃нà, и҆ свѧтáгѡ Д҃ха, ны́нѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ, а҆ми́нь.

Преслáвнаѧ присноде́во, Мáти Хр҃тà Бг҃а, принесѝ нáшꙋ моли́твꙋ С҃нꙋ̀ твоемꙋ̀ и҆ Бг҃ꙋ нáшемꙋ, да спасéтъ тобóю дꙋ́шы нáшѧ.

Ѹ҆повáнїе моѐ Ѻ҆ц҃ъ, прибѣ́жище моѐ С҃нъ, покрóвъ мóй Д҃хъ свѧты́й: Тр҃це свѧтáѧ, слáва Тебѣ̀.

Їерéй:

Слáва Тебѣ̀, Хр҃тѐ Бж҃е, ѹ҆повáнїе нáше, слáва Тебѣ̀.

и гревовен сон и од секакво темно и ноќно сладострастие. Скроти ги поривите на страстите, изгасни ги распалените стрели на лукавиот, примамливо насочени кон нас. Сталожи ги нашите телесни возбуди и смири секакво земно и матерјално мудрување. Дарувај ни, Боже, бодар ум, целомудрена мисла, трезвено срце, лесен сон и ослободи не од секакво ѓаволско мечтаење. Крени не во времето на молитва, утврдени во Твоите заповеди, цврсто да ги памтиме Твоите судбини. Сеноќно славословие дарувај ни, да Го пееме и благословуваме и славиме Твоето пречесно и великолепно име, на Оца, и Сина, и Светиот Дух, сега, секогаш и во вечни векови. Амин.

Преславна и секогаш Дево, мајко на Христа Бога, принеси ја нашата молитва на твојот Син и наш Бог, преку тебе да ги спаси нашите души.

Надеж ми е Отецот, прибежиште ми е Синот, покров ми е Духот Свети, Троице Света, слава Ти.

Свештеникот:

Слава Ти, Христе Боже, надеж наша, слава Ти.

И҆ мы̀: Сла́ва, и҆ ны́нѣ: Гдⷭ҇и, поми́луй, три́жды. Благослови̑.

І҆ере́й ѿпꙋ́стъ:

Хрⷭ҇то́съ и҆́стинный Бг҃ъ на́шъ, моли́твами пречи́стыѧ своеѧ̀ Ма́тере, преподо́бныхъ и҆ бо-гоно́сныхъ ѻ҆те́цъ на́шихъ, и҆ всѣ́хъ свѧты́хъ, поми́лꙋетъ и҆ спасе́тъ на́съ, ꙗ҆́кѡ бла́гъ и҆ чело-вѣколю́бецъ.

И҆ глаго́летъ і҆ере́й:

Помо́лимсѧ ѡ҆ благовѣ́рномъ и ѡ҆ хрі́сто-люби́вомъ правосла́вномъ ро́дѣ на́шемъ

Ли́къ: Гдⷭ҇и, поми́луй.

Помо́лимсѧ ѡ҆ Митрополі́тѣ на́шемъ Ті́моѳе́ѣ (и҆лѝ А҆рхї́епі́скопѣ и҆лѝ Е҆пі́скопѣ и҆́мѧ ре́къ, є҆гѡ́же є҆́сть ѻ҆́бласть), и҆ всеѝ во Хрⷭ҇тѣ̀ бра́тїи на́шей.

Ли́къ: Гдⷭ҇и, поми́луй.

Ѿ благопоспѣше́нїи и҆ оу҆крѣпле́нїи всегѡ̀ во́инства.

Ли́къ: Гдⷭ҇и, поми́луй.

Ѿ ненави́дѧщихъ и҆ лю́бѧщихъ на́съ.

Ли́къ: Гдⷭ҇и, поми́луй.

Ѿ ми́лꙋющихъ и҆ слꙋжа́щихъ на́мъ.

Ли́къ: Гдⷭ҇и, поми́луй.

И ние: Слава, и сега: Господи, помилуј. (трипати), Благослови.

Свештеникот прави Отпуст:

Христос, вистинскиот наш Бог, по молитвите на пречистата Своја мајка, на преподобните и богоносни оци наши,и на сите светии да нè помилува и спаси, како благ и човекољубец.

Свештеникот вели:

Да се помолиме за благоверниот и христољубивиот православен народ наш.

Хорот: Господи, помилуј.

Да се помолиме за Митрополитот наш Тимотеј (или Архиепископот, или Епископот) (името на епархијата, на која е), и за сите, во Христа наши браќа.

Хорот: Господи, помилуј.

За оние кои нè мразат и нè љубат.

Хорот: Господи, помилуј.

За оние кои се милостиви кон нас и ни служат.

Хорот: Господи, помилуј.

Ѡ запов҃ѣдавшихъ на́мъ недостѡ́йнымъ моли́тисѧ ѡ ни́хъ.

Ли́къ: Гдⷭ҇и, поми́лꙋй.

Ѡ избавле́ніи плѣне́нныхъ.

Ли́къ: Гдⷭ҇и, поми́лꙋй.

Ѡ ѿше́дшихъ ѻ҆тцѣ́хъ и҆ бра́тїѧхъ на́шихъ.

Ли́къ: Гдⷭ҇и, поми́лꙋй.

Ѡ въ мо́ри пла́вающихъ.

Ли́къ: Гдⷭ҇и, поми́лꙋй.

Ѡ въ не́мощехъ лежа́щихъ.

Ли́къ: Гдⷭ҇и, поми́лꙋй.

Помо́лимсѧ и҆ ѡ и҆зоби́лїи плодѡ́въ земны́хъ.

Ли́къ: Гдⷭ҇и, поми́лꙋй.

И҆ ѡ вսѧ́кой дꙋшѝ хрїстїа́нъ правосла́вныхъ.

Ли́къ: Гдⷭ҇и, поми́лꙋй.

Ꙋ҆блажи́мъ благочести́выѧ царѝ.

Ли́къ: Гдⷭ҇и, поми́лꙋй.

Правосла́вныѧ а҆рхїере́и, и҆ ктı́торы свѧта́гѡ хра́ма сегѡ̀ (и҆лѝ свѧты́ѧ ѻ҆би́тели сеѧ̀).

Ли́къ: Гдⷭ҇и, поми́лꙋй.

Роди́тели на́шѧ, и҆ всѧ̀ пре́жде ѿше́дшыѧ, ѻ҆тцы̀ и҆ бра́тїю на́шꙋ, здѣ̀ лежа́щыѧ и҆ повсю́дꙋ, правосла́вныѧ.

Предстоѧ́тель: Рце́мъ и҆ ѡ ни́хъ:

Ли́къ: Гдⷭ҇и, поми́лꙋй, три́жды.

За оние кои побараа од нас, недостојните, да се молиме за нив.

Хорот: Господи, помилуј.

За избавување на заробените.

Хорот: Господи, помилуј.

За оците и браќата наши, кои отсуствуваат.

Хорот: Господи, помилуј.

За оние кои пловат по морето.

Хорот: Господи, помилуј.

За оние кои лежат во немоќ.

Хорот: Господи, помилуј.

Да се помолиме за изобилие на земни плодови.

Хорот: Господи, помилуј.

И за секоја душа на православните христијани.

Хорот: Господи, помилуј.

За православните архиереи и ктиторите на овој свет храм. (или: оваа света обител).

Хорот: Господи, помилуј.

За родителите наши и за сите порано умрени наши оци и браќа што лежат овде и насекаде, православни.

Хорот: Господи, помилуј.

Да речеме за нив и за самите себе.

Хорот: Господи, помилуј. (трипати)

Моли́твами свѧты́хъ ѻ҆тє́цъ на́шихъ, Гдⷭ҇и І҆и҃се Хрⷭ҇тѐ Бж҃е на́шъ, поми́лꙋй на́съ.

Ли́къ: А҆ми́нь.

По молитвите на светите оци наши, Господи, Исусе Христе, Боже наш, помилуј нѐ.

Хорот: Амин.

Вели́кое повече́ріе

Іере́й: Благослове́нъ Бг҃ъ на́шъ:

Мы́ же:

Сла́ва Тебѣ̀, Бж҃е на́шъ, сла́ва Тебѣ̀. Царю̀ небе́сный: Трисвято́е. Пресвята́я Тр҃це: Ѻ҆́ч҃е на́шъ. Го́споди, поми́луй, в҃і.

Пріиди́те, поклони́мся: три́жды.

И҆ а҆́біе, а҆́ще е҆́сть пе́рвая седми́ца вели́кїя четыредеся́тницы, начина́емъ:

Ѱало́мъ ѯ҃ѳ.

Бж҃е, въ по́мощь мою̀ вонмѝ: Гд҃и, помощѝ ми потщи́ся. Да постыдя́тся и҆ посра́мятся и҆щꙋ́щїи дꙋ́шꙋ мою̀, да возвратя́тся вспя́ть, и҆ постыдя́тся, хотя́щїи ми ѕла̑я. Да возвратя́тся а҆́біе стыдя́щеся, глаго́лющїи мѝ: бла́гоже, бла́гоже. Да возра́дꙋются и҆ возвеселя́тся ѡ҆ тебѣ̀ всѝ и҆щꙋ́щїи тебѐ, Бж҃е: и҆ да глаго́лютъ вы́нꙋ: да возвели́чится Гдь, лю́бящїи спасе́нїе твоѐ. А҆́зъ же ни́щъ е҆́смь и҆ ᲂу҆бо́гъ, Бж҃е, помози́ ми: помо́щникъ мо́й, и҆ изба́витель мо́й е҆сѝ ты̀, Гд҃и, не закоснѝ.

ГОЛЕМО ПОВЕЧЕРИЕ

Свештеникот: Благословен е нашиот Бог...

Ние, пак:

Слава Ти, Боже наш, слава Ти. Цару небески...Трисвето. Пресвета Троице... Оче наш...

Господи, помилуј. (12 пати)

Дојдете да се поклониме: (трипати)

И веднаш, ако е прва недела од светата Четириесетница, почнуваме:

Псалм 69

Боже, дојди ми на помош, побрзај, Господи, да ми помогнеш. Нека поцрвенат и нека се засрамат оние што ја бараат душата моја! Нека се уплашат, нека се уплашат и засрамат оние што ми пожелуваат зло. Нека отстапат и нека се посрамат оние што ми викаат: втака! така!г Нека се зарадуваат и развеселат со Тебе сите кои Те бараат и кои Те сакаат Тебе, Боже, и кои сакаат спас од Тебе, и нека велат: "Да се возвеличува Господ!" Јас, пак, сум беден и сиромав; помогни ми Боже; Ти си, Господи помошник мој и избавител мој, не се забавај!

И҆ пое́мъ вели́кій канѡ́нъ.
А҆́ще же ни̑, начина́емъ си́це:

Ѱало́мъ д҃.

Внегда̀ призва́ти мѝ, оу҆слы́ша мѧ̀ бг҃ъ пра́вды моеѧ̀: въ ско́рби распространи́лъ мѧ̀ є҆сѝ, оу҆ще́дри мѧ̀ и҆ оу҆слы́ши моли́твꙋ мою̀. Сы́нове человѣ́честіи, доко́лѣ тѧжкосе́рдіи; вскꙋ́ю лю́бите сꙋ́етꙋ, и҆ и҆́щете лжѝ; И҆ оу҆вѣ́дите, ꙗ҆́кѡ оу҆диви̑ гд҇ь преподо́бнаго своегѡ̀: гд҇ь оу҆слы́шитъ мѧ̀, внегда̀ воззва́ти мѝ къ немꙋ̀. Гнѣ́вайтесѧ, и҆ не согрѣша́йте: ꙗ҆̀же глаго́лете въ сердца́хъ ва́шихъ, на ло́жахъ ва́шихъ оу҆мили́тесѧ. Пожри́те же́ртвꙋ пра́вды, и҆ оу҆пова́йте на гд҇а. Мнѡ́зи глаго́лютъ: кто̀ ꙗ҆ви́тъ на́мъ блага̑ѧ; зна́менасѧ на на́съ свѣ́тъ лица̀ твоегѡ̀, гд҇и. Да́лъ є҆сѝ весе́ліе въ се́рдцѣ мое́мъ, ѿ плода̀ пшени́цы, віна̀ и҆ є҆ле́а своегѡ̀ оу҆мно́жишасѧ. Въ ми́рѣ вкꙋ́пѣ оу҆снꙋ̀ и҆ почі́ю, ꙗ҆́кѡ ты̀, гд҇и, є҆ди́наго на оу҆пова́ніи всели́лъ мѧ̀ є҆сѝ.

Ѱало́мъ ѕ҃.

Гд҇и, да не ꙗ҆́ростію твое́ю ѡ҆бличи́ши менѐ, нижѐ гнѣ́вомъ твои́мъ нака́жеши менѐ. Поми́лꙋй мѧ̀, гд҇и, ꙗ҆́кѡ не́мощенъ є҆́смь: и҆сцѣли́ мѧ, гд҇и, ꙗ҆́кѡ смѧто́шасѧ кѡ́сти моѧ̀. И҆ дꙋша̀ моѧ̀ смѧте́сѧ ѕѣлѡ̀: и҆ ты̀, гд҇и, доко́лѣ; ѡ҆брати́сѧ, гд҇и, и҆зба́ви дꙋ́шꙋ

мою̀, спаси́ мѧ ра́ди ми́лости твоеѧ̀: Ꙗ҆́кѡ нѣ́сть въ сме́рти помина́ѧй тебѐ, во а҆́дѣ же кто̀ и҆сповѣ́стсѧ тебѣ̀; Оу҆труди́хсѧ воздыха́нїемъ мои́мъ, и҆змы́ю на всѧ́кꙋ но́щь ло́же моѐ, слеза́ми мои́ми посте́лю мою̀ ѡ҆мочꙋ̀. Смѧте́сѧ ѿ ꙗ҆́рости ѻ҆́ко моѐ, ѡ҆бетша́хъ во всѣ́хъ вразѣ́хъ мои́хъ. Ѿстꙋпи́те ѿ менѐ всѝ дѣ́лающїи беззако́нїе, ꙗ҆́кѡ ᲂу҆слы́ша Гдⷭ҇ь гла́съ пла́ча моегѡ̀. Оу҆слы́ша Гдⷭ҇ь моле́нїе моѐ, Гдⷭ҇ь моли́твꙋ мою̀ прїѧ́тъ. Да постыдѧ́тсѧ, и҆ смѧ́тꙋтсѧ всѝ вразѝ мои̑: да возвратѧ́тсѧ, и҆ ᲂу҆стыдѧ́тсѧ ѕѣлѡ̀ вско́рѣ.

Ѱало́мъ ℮҃і.

Доко́лѣ, Гдⷭ҇и, забꙋ́деши мѧ̀ до конца̀; доко́лѣ ѿвраща́еши лицѐ твоѐ ѿ менѐ; Доко́лѣ положꙋ̀ совѣ́ты въ дꙋшѝ моей, болѣ́зни въ се́рдцѣ моемъ де́нь и҆ но́щь; доко́лѣ вознесе́тсѧ вра́гъ мо́й на мѧ̀; Призри, ᲂу҆слы́ши мѧ̀, Гдⷭ҇и Бж҃е мо́й, просвѣтѝ ѻ҆́чи мои̑, да не когда̀ ᲂу҆снꙋ̀ въ сме́рть. Да не когда̀ рече́тъ вра́гъ мо́й: ᲂу҆крѣпи́хсѧ на него̀. Стꙋжа́ющїи мѝ возра́дꙋютсѧ, а҆́ще подви́жꙋсѧ. А҆́зъ же на ми́лость твою̀ ᲂу҆пова́хъ: возра́дꙋетсѧ се́рдце моѐ ѡ҆ спасе́нїи твое́мъ: воспою̀ Гдⷭ҇еви благодѣ́ѧвшемꙋ мнѣ̀, и҆ пою̀ и҆́мени Гдⷭ҇а вы́шнѧгѡ.

При́зри, ᲂу҆слы́ши мѧ̀, Гдⷭ҇и Бж҃е мо́й, про-

Господи избави ја душата моја, спаси ме поради милоста Своја, бидејќи мртвите не Те спомнуваат Тебе; во пеколот кој ќе Те слави Тебе? Се уморив воздивнувајќи; секоја ноќ го навлажнувам леглото мое, со солзи свои ја натопувам постелата моја. Од грижа ми се помрачи окото мое, остарев поради сите мои непријатели. Отстапете од мене вие сите, кои вршите неправда, оти Господ го чу гласот на мојот плач. Господ ја чу молбата моја, Господ ќе ја прими молитвата моја. Нека се посрамат и уплашат сите мои непријатели; да се обратат и веднаш да се засрамат.

Псалм 12

До кога, Господи, сосема ќе ме забораваш, до кога ќе го одвраќаш лицето Свое од мене? До кога ќе размислувам во душата своја и ќе жалам во срцето свое дење и ноќе? До кога непријателот мој ќе се издига над мене? Погледај, чуј ме, Господи Боже мој!

свѣтѝ ѻ҆́чи мои̑, да не когда̀ ᲂу҆снꙋ̀ въ сме́рть. Да не когда̀ рече́тъ вра́гъ мо́й: ᲂу҆крѣпи́хсѧ на него̀.

Сла́ва, и҆ нн҃ѣ:

А҆ллилꙋ́їа, а҆ллилꙋ́їа, а҆ллилꙋ́їа, сла́ва Тебѣ̀ Бж҃е. Три́жды.

Гдⷭ҇и, поми́лꙋй, три́жды.

Сла́ва, и҆ нн҃ѣ:

Ѱало́мъ к҃д.

Къ тебѣ̀, Гдⷭ҇и, воздвиго́хъ дꙋ́шꙋ мою̀, Бж҃е мо́й, на тѧ̀ ᲂу҆пова́хъ, да не постыжꙋ́сѧ во вѣ́къ, нижѐ да посмѣю́тмисѧ врази̑ мои̑: и҆́бо всѝ терпѧ́щїи тѧ̀ не постыдѧ́тсѧ. Да постыдѧ́тсѧ беззако́ннꙋющїи вотщѐ. Пꙋти̑ твоѧ̑, Гдⷭ҇и, скажи́ ми, и҆ стезѧ́мъ твои̑мъ наꙋчи́ мѧ: Наста́ви мѧ̀ на и҆́стинꙋ твою̀ и҆ наꙋчи́ мѧ: ꙗ҆́кѡ ты̀ є҆сѝ Бг҃ъ спа́съ мо́й, и҆ тебѐ терпѣ́хъ ве́сь де́нь. Помѧнѝ щедрѡ́ты твоѧ̑, Гдⷭ҇и, и҆ ми́лѡсти твоѧ̑, ꙗ҆́кѡ ѿ вѣ́ка сꙋ́ть. Грѣ́хъ ю҆́ности моеѧ̀ и҆ невѣ́дѣнїѧ моегѡ̀ не помѧнѝ: по ми́лости твое́й помѧни́ мѧ ты̀, ра́ди бла́гости твоеѧ̀, Гдⷭ҇и. Бла́гъ и҆ пра́въ Гдⷭ҇ь, сегѡ̀ ра́ди законоположи́тъ согрѣша́ющымъ на пꙋти̑. Наста́витъ крѡ́ткїѧ на сꙋ́дъ, наꙋчи́тъ крѡ́ткїѧ пꙋте́мъ свои̑мъ. Всѝ

Просвети ги очите мои, за да не заспијат некако со сон смртен; да не рече непријателот мој: "го надвив". Гонителите мои ќе се зарадуваат ако почнам да премалувам. Јас, пак, се надевав во Твојата милост; срцето мое ќе се зарадува заради спасот од Тебе; ќе му пеам на Господа, Кој ми направи добрини и ќе го воспевам името на Севишниот Господ.

Слава, и сега:

Алилуја, алилуја, алилуја, слава Ти, Боже. (трипати). Господи, помилуј. (трипати)

Слава, и сега:

Псалм 24

Кон Тебе, Господи, ја издигнувам душата своја. Боже мој, во Тебе се надевам, да не се посрамам довека, да не ме исмејуваат непријателите мои, да не се засрамат оние што се надеваат во Тебе; да се посрамат оние, што вршат беззаконија без причина. Покажи ми ги, Господи, патиштата Твои и научи ме да врвам по патеките Твои. Упати ме кон Твојата вистина и научи ме, зашто Ти си Бог на моето спасение; во Тебе се надевам секој ден. Спомни Си ги штедростите Твои, Господи, и милостите Твои, зашто се вечни. Гревовите на младоста моја и незнаењето мое не ги споменувај; по милоста Своја сети се на мене, заради Твојата доброта, Господи! Благ и праведен е Господ, грешниците ги изведува на пат, ги упатува кроткине кон правда и ги учи кротките на

пꙋтїѐ Гдⷭ҇ни ми́лость и҆ и҆́стина, взыска́ющымъ завѣ́та є҆гѡ̀ и҆ свидѣ́нїѧ є҆гѡ̀. Ра́ди и҆́мене твоегѡ̀, Гдⷭ҇и, и҆ ѡ҆чи́сти грѣ́хъ мо́й: мно́гъ бо є҆́сть. Кто̀ є҆́сть человѣ́къ, боѧ́йсѧ Гдⷭ҇а; законополо́житъ є҆мꙋ̀ на пꙋтѝ, є҆го́же и҆зво́ли. Дꙋша̀ є҆гѡ̀ во благи́хъ водвори́тсѧ, и҆ сѣ́мѧ є҆гѡ̀ наслѣ́дитъ зе́млю. Держа́ва Гдⷭ҇ь боѧ́щихсѧ є҆гѡ̀, и҆ завѣ́тъ є҆гѡ̀ ꙗ҆ви́тъ и҆̀мъ. Ѻ҆чи̑ мои̑ вы́нꙋ ко Гдⷭ҇ꙋ, ꙗ҆́кѡ то́й и҆сто́ргнетъ ѿ сѣ́ти но́зѣ мои̑. При́зри на мѧ̀, и҆ поми́лꙋй мѧ̀, ꙗ҆́кѡ є҆диноро́дъ и҆ ни́щь є҆́смь а҆́зъ. Скѡ́рби се́рдца моегѡ̀ ᲂу҆мно́жишасѧ, ѿ нꙋ́ждъ мои́хъ и҆зведи́ мѧ. Ви́ждь смире́нїе моѐ, и҆ трꙋ́дъ мо́й, и҆ ѡ҆ста́ви всѧ̑ грѣхѝ моѧ̑. Ви́ждь врагѝ моѧ̑, ꙗ҆́кѡ ᲂу҆мно́жишасѧ, и҆ ненави́дѣнїемъ непра́веднымъ возненави́дѣша мѧ. Сохранѝ дꙋ́шꙋ мою̀ и҆ и҆зба́ви мѧ̀, да не постыжꙋ́сѧ, ꙗ҆́кѡ ᲂу҆пова́хъ на тѧ̀. Незло́бивїи и҆ пра́вїи прилѣплѧ́хꙋсѧ мнѣ̀, ꙗ҆́кѡ потерпѣ́хъ тѧ̀, Гдⷭ҇и. И҆зба́ви, Бж҃е, І҆сра́илѧ ѿ всѣ́хъ скорбе́й є҆гѡ̀.

Ѱало́мъ л҃.

На тѧ̀, Гдⷭ҇и ᲂу҆пова́хъ, да не постыжꙋ́сѧ во вѣ́къ, пра́вдою твое́ю и҆зба́ви мѧ̀ и҆ и҆змѝ мѧ. Приклонѝ ко мнѣ̀ ᲂу҆́хо твоѐ, ᲂу҆скорѝ и҆з҆ѧ́ти мѧ̀: бꙋ́ди мѝ въ Бг҃а защи́тителѧ, и҆ въ до́мъ прибѣ́жища, є҆́же спастѝ мѧ. Ꙗ҆́кѡ дер-

Своите патишта. Сите патишта Господови се милост и вистина за оние што го пазат заветот Негов и откровението Негово. Заради Твоето име, Господи; прости ми го гревот мој, зашто е голем. Кој човек е тој што се плаши од Господа? Нему Он ќе му покаже кој пат да избере. Неговата душа ќе почива во добро, неговото семе ќе ја наследи земјата. Близок им е Господ на оние што се плашат од Него; ним им го открива заветот Свој. Очите мои секогаш се кон Господа, зашто Он ги вади од стапица нозете мои. Обврни се и смилувај ми се, зашто сум самотен и во мака. Грижите на срцето мое се намножија; извади ме од неволјите мои. Погледај ги страдањата и маките мои, па прости ми ги сите гревови мои. Погледај ги моите непријатели, колку многу се намножија и колку многу ме мразат. Запази ја душата моја и избави ме, за да не се посрамам, зашто во Тебе се надевам. Непорочноста и правдата нека ме учат, зашто во Тебе се надевам, Господи. Избави го, Боже, Израилот од сите неволји негови.

Псалм 30

Во Тебе, Господи, се надевам, за да не се посрамам довека; поради правдата Своја спаси ме и очисти ме. Приклони го увото Твое кон мене, побрзај да ме избавиш. Биди ми Бог заштитник и прибежиште, за да се спасам. Зашто Ти си крепост моја и прибежиште

жа́ба моѧ̀, и҆ прибѣ́жище моѐ є҆сѝ ты̀: и҆ и҆́мене твоегѡ̀ ра́ди наста́виши мѧ̀, и҆ препита́еши мѧ̀. И҆зведе́ши мѧ̀ ѿ сѣ́ти сеѧ̀, ю҆́же скры́ша мѝ: ꙗ҆́кѡ ты̀ є҆сѝ защи́титель мо́й, Гдⷭ҇и. Въ рꙋ́цѣ твоѝ предложꙋ̀ дꙋ́хъ мо́й: и҆зба́вилъ мѧ̀ є҆сѝ, Гдⷭ҇и Бж҃е и҆́стины. Возненави́дѣлъ є҆сѝ хранѧ́щыѧ сꙋ́єтнаѧ всꙋ́е: а҆́зъ же на Гдⷭ҇а ᲂу҆пова́хъ. Возра́дꙋюсѧ и҆ возвеселю́сѧ ѡ҆ ми́лости твое́й, ꙗ҆́кѡ призрѣ́лъ є҆сѝ на смире́нїе моѐ, спа́слъ є҆сѝ ѿ нꙋ́ждъ дꙋ́шꙋ мою̀. И҆ не́си менѐ затвори́лъ въ рꙋка́хъ вра́жїихъ, поста́вилъ є҆сѝ на простра́ннѣ но́зѣ моѝ. Поми́лꙋй мѧ̀, Гдⷭ҇и, ꙗ҆́кѡ скорблю̀, смѧте́сѧ ꙗ҆́ростїю ѻ҆́ко моѐ, дꙋша̀ моѧ̀ и҆ ᲂу҆тро́ба моѧ̀. Ꙗ҆́кѡ и҆счезѐ въ болѣ́зни живо́тъ мо́й, и҆ лѣ́та моѧ̑ въ воздыха́нїихъ: и҆знемо́же нището́ю крѣ́пость моѧ̀, и҆ кѡ́сти моѧ̑ смѧто́шасѧ. Ѿ всѣ́хъ вра́гъ мои́хъ бы́хъ поноше́нїе, и҆ сосѣ́дѡмъ мои̑мъ ѕѣлѡ̀, и҆ стра́хъ зна́ємымъ мои̑мъ: ви́дѧщїи мѧ̀ во́нъ бѣжа́ша ѿ менѐ. Забве́нъ бы́хъ ꙗ҆́кѡ ме́ртвъ ѿ се́рдца, бы́хъ ꙗ҆́кѡ сосꙋ́дъ погꙋбле́нъ. Ꙗ҆́кѡ слы́шахъ гажде́нїе мнѡ́гихъ живꙋ́щихъ ѻ҆́крестъ: внегда̀ собра́тисѧ и҆̀мъ вкꙋ́пѣ на мѧ̀, прїѧ́ти дꙋ́шꙋ мою̀ совѣща́ша. А҆́зъ же на тѧ̀, Гдⷭ҇и, ᲂу҆пова́хъ, рѣ́хъ: ты̀ є҆сѝ Бг҃ъ мо́й. Въ рꙋцѣ̀ твое́ю жре́бїи мои̑, и҆зба́ви

мое, заради името Твое поведи ме и управувај со мене. Изведи ме од оваа стапица, која потајно ми ја поставија, зашто Ти си мој заштитник. Во Твоите раце го предавам духот свој; Ти си ме спасувал, Господи, Боже на вистината. Не ти се мили оние што пазат суетни работи, но јас се надевав во Господа. Ќе се радувам и ќе се веселам поради Твојата милост, зашто Ти погледна на смиреноста моја и ја спаси од мака душата моја, и не ме предаде во рацете на непријателите мои; нозете мои ми ги постави на чистина. Помилуј ме, Господи, зашто сум притеснет од грижа: се помрачија во јароста окото мое, душата моја и утробата моја. Премале од жал животот мој, и годините мои - од воздишки; изнеможе силата моја и страв во коските мои ме опфати. Пред сите непријатели мои станав за прекор, дури и пред соседите мои, а и плашило за познатите мои; оние што ќе ме видат на пат, бегаат од мене. Заборавен како мртовец сум во срцата на луѓето; станав како скршен сад, бидејќи чув дека мнозина околу мене погубно шетаат и кога ќе се соберат заедно, се договараат и душата моја да ја одземат. Јас, пак, се надевам во Тебе, Господи, и сиреков: Ти си мој Бог. Дните мои се во Твоите раце, избави

мѧ̀ и҆з̾ рꙋки̇̀ врагъ мои́хъ, и҆ ѿ гонѧ́щихъ мѧ̀. Просвѣ́ти лицѐ твоѐ на раба̀ твоего̀: спаси́ мѧ ми́лостїю твое́ю. Гдⷭ҇и, да не постыжꙋ́сѧ, ꙗ҆́кѡ призва́хъ тѧ̀: да постыдѧ́тсѧ нечести́вїи, и҆ сни́дꙋтъ во а҆́дъ. Нѣ̑мы да бꙋ́дꙋтъ ᲂу҆стнѝ льсти̑выѧ, глаго́лющыѧ на пра́веднаго беззако́нїе, горды́нею и҆ ᲂу҆ничиже́нїемъ. Ко́ль мно́гое мно́жество бла́гости твоеѧ̀, Гдⷭ҇и, ю҆́же скры́лъ є҆сѝ боѧ́щымсѧ тебѐ, содѣ́лалъ є҆сѝ ᲂу҆пова́ющымъ на тѧ̀, предъ сы́ны человѣ́ческими. Скры́еши и҆̀хъ въ та́йнѣ лица̀ твоегѡ̀ ѿ мѧте́жа человѣ́ческа, покры́еши и҆̀хъ въ кро́вѣ ѿ прерѣка́нїѧ ѧ҆зы́къ. Благослове́нъ Гдⷭ҇ь, ꙗ҆́кѡ ᲂу҆диви̑ ми́лость свою̀ во гра́дѣ ѡ҆гражде́нїѧ. А҆́зъ же рѣ́хъ во и҆зстꙋпле́нїи мое́мъ: ѿве́рженъ є҆́смь ѿ лица̀ ѻ҆́чїю твое́ю: сегѡ̀ ра́ди ᲂу҆слы́шалъ є҆сѝ гла́съ моли́твы моеѧ̀, внегда̀ воззва́хъ къ тебѣ̀. Возлюби́те Гдⷭ҇а всѝ преподо́бнїи є҆гѡ̀, ꙗ҆́кѡ и҆́стины взыска́етъ Гдⷭ҇ь, и҆ возд҃аетъ и҆зли́ше творѧ́щымъ горды́ню. Мꙋжа́йтесѧ, и҆ да крѣпи́тсѧ се́рдце ва́ше, всѝ ᲂу҆пова́ющїи на Гдⷭ҇а.

Ѱало́мъ ч҃.

Жи́вый въ по́мощи вы́шнѧгѡ, въ кро́вѣ Бг҃а небе́снагѡ водвори́тсѧ. Рече́тъ Гдⷭ҇еви: засꙋ́пникъ мо́й є҆сѝ, и҆ прибѣ́жище моѐ, Бг҃ъ

ме од рацете на непријателите мои и од гонителите мои. Нека засветли лицето Твое над слугата Твој; спаси ме со Твојата милост. Господи, не допуштај да се посрамам, поради тоа што кон Тебе повикав; нечестивите нека се посрамат и нека замолкнат во пеколот. Да онемеат лажливите усти, што говорат лошо против праведникот со гордост и презреност. Колку е голема добрината Твоја, Господи, што си ја запазил за оние, што се бојат од Тебе, и што си ја приготвил за оние, кои се надеваат во Тебе пред синовите човечки! Ќе ги сокриеш под покривот на лицето Свое од човечките возбуди, ќе ги заклониш од нападите на јазиците противнички! Нека е благословен Господ, зашто ја пројави кон мене Својата чудесна милост во утврдениот град! Во малодушноста своја си реков: отфрлен сум од очите Твои; но Ти го слушна гласот на молитвата моја, кога повикав кон Тебе. Сакајте Го Господа, сите праведници Негови, зашто Господ бара вистина и им отплатува на оние, кои премногу гордо постапуваат. Вие сите бидете силни и нека крепне срцето ваше што се надевате во Господа!

Псалм 90

Кој живее под закрилата на Севишниот, тој престојува во домот на небесниот Бог. И ќе Му рече на Господа: Ти си мој застапник, Ти си мое живеалиште, Бог мој, и во Тебе ќе се надевам!

мо́й, и҆ оу҆пова́ю на него̀. Ꙗ҆́кѡ то́й и҆зба́витъ тѧ̀ ѿ се́ти ло́вчи, и҆ ѿ словесѐ мѧте́жна: плещма̀ свои́ма ѡ҆сѣни́тъ тѧ̀, и҆ под̾ крилѣ̀ є҆гѡ̀ надѣ́єшисѧ: ѻ҆рꙋ́жїемъ ѡ҆бы́детъ тѧ̀ и҆́стина є҆гѡ̀. Не оу҆бои́шисѧ ѿ стра́ха нощна́гѡ, ѿ стрѣлы̀ летѧ́щїѧ во днѝ, ѿ ве́щи во тьмѣ̀ преходѧ́щїѧ, ѿ срѧ́ща и҆ бѣ́са полꙋ́деннагѡ. Паде́тъ ѿ страны̀ твоеѧ̀ ты́сѧща, и҆ тьма̀ ѡ҆деснꙋ́ю тебѐ, къ тебѣ̀ же не прибли́житсѧ: ѻ҆ба́че ѻ҆чи́ма твои́ма смо́триши, и҆ воздаѧ́нїе грѣ́шникѡвъ оу҆́зриши. Ꙗ҆́кѡ ты̀, Гдⷭ҇и, оу҆пова́нїе моѐ: вы́шнѧго положи́лъ є҆сѝ прибѣ́жище твоѐ. Не прїи́детъ къ тебѣ̀ ѕло̀, и҆ ра́на не прибли́житсѧ тѣ́лесѝ твоемꙋ̀: ꙗ҆́кѡ а҆́нгелѡмъ свои̑мъ заповѣ́сть ѡ҆ тебѣ̀, сохрани́ти тѧ̀ во всѣ́хъ пꙋте́хъ твои́хъ: на рꙋка́хъ во́змꙋтъ тѧ̀, да не когда̀ преткне́ши ѡ҆ ка́мень но́гꙋ твою̀: на а҆́спїда и҆ васїлі́ска настꙋ́пиши, и҆ попере́ши льва̀ и҆ ѕмі́ѧ. Ꙗ҆́кѡ на мѧ̀ оу҆пова̀, и҆ и҆зба́влю и҆̀: покры́ю и҆̀, ꙗ҆́кѡ позна̀ и҆́мѧ моѐ. Воззове́тъ ко мнѣ̀, и҆ оу҆слы́шꙋ є҆го̀: съ ни́мъ є҆́смь въ ско́рби, и҆змꙋ̀ є҆го̀, и҆ просла́влю є҆го̀: долгото́ю дне́й и҆спо́лню є҆гѡ̀, и҆ ꙗ҆влю̀ є҆мꙋ̀ спасе́нїе моѐ.

Сла́ва, и҆ ны́нѣ:

А҆ллилꙋ́їа, а҆ллилꙋ́їа, а҆ллилꙋ́їа, сла́ва Тебѣ̀ Бж҃е. Три́жды.

Зашто Он ќе те избави од стапицата на ловецот и од зборот кој збунува. Со плеќите Свои ќе те засени и под крилјата Негови ќе бидеш во сигурност: како што ќе те окружува Неговата вистина. Нема да се уплашиш од ноќен страв, ни од стрела што лета дење, од суштества што одат во темнина, од зараза и од бес што опустошува напладне. Покрај тебе ќе паднат илјада, и десет илјади десно од тебе; но до тебе нема да се приближат; само ќе гледаш со очите свои и ќе го гледаш плаќањето на грешниците. Зашто, Ти си, Господи, надеж моја, Севишниот го избра за Свое прибежиште; зло нема да Ти се случи и неволјата нема да се приближи до телото Твое; затоа што ќе им заповеда на ангелите Свои за Тебе, да те чуваат на сите патишта Твои. Ќе Те понесат на раце, да не ја сопнеш од камен ногата Своја; на отровница и на змија ќе нагазуваш, лав и змеј ќе убиваш. Бидејќи се надеваше во Мене, и ќе го избавам, и ќе го заштитам, зашто го позна името Мое. Ќе повика кон Мене, и ќе го чујам; со него сум во неволјата; ќе го избавам и ќе го прославам, ќе му дадам многу денови и ќе му го јавам спасението од Мене.

Слава, и сега:

Алилуја, алилуја, алилуја, слава Ти, Боже. (трипати)

Гд҇и, поми́луй, три́жды.

Сла́ва, и҆ ны́нѣ:

И҆ глаго́лемъ стїхи̑.

Пе́рвый ли́къ:

Съ на́ми Бг҃ъ, разумѣ́йте ꙗ҆зы́цы, и҆ покаря́йтесѧ: ꙗ҆́кѡ съ на́ми Бг҃ъ.

Вторы́й ли́къ: то́жде.

Та́же по чи́ну ко́йждо ли́къ сво́й стїхъ.

Пе́рвый ли́къ:

Оу҆слы́шите до послѣ́днихъ земли̑: ꙗ҆́кѡ съ на́ми Бг҃ъ.

Вторы́й ли́къ:

Могу́щїи покаря́йтесѧ: ꙗ҆́кѡ съ на́ми Бг҃ъ.

А҆́ще бо па́ки возмо́жете, и҆ па́ки побѣжде́ни бу́дете: ꙗ҆́кѡ съ на́ми Бг҃ъ.

И҆ и҆́же а҆́ще совѣ́тъ совѣщава́ете, разори́тъ Гдⷭ҇ь: ꙗ҆́кѡ съ на́ми Бг҃ъ.

И҆ сло́во, є҆́же а҆́ще возглаго́лете, не пребу́детъ въ ва́съ: ꙗ҆́кѡ съ на́ми Бг҃ъ.

Стра́ха же ва́шегѡ не оу҆бои́мсѧ, нижѐ смути́мсѧ: ꙗ҆́кѡ съ на́ми Бг҃ъ.

Гдⷭ҇а же Бг҃а на́шегѡ того̀ ѡ҆свѧти́мъ, и҆ то́й бу́детъ на́мъ въ стра́хъ: ꙗ҆́кѡ съ на́ми Бг҃ъ.

Господи, помилуј. (трипати)

Слава, и сега:

И ги кажуваме стиховите:

Првиот хор:

Со нас е Бог, разберете народи и покорете се, зашто со нас е Бог.

Вториот хор: истото:

Потоа, со ред, секој хор својот стих:

Првиот хор:

Слушнете до крајот на земјата - зашто со нас е Бог.

Вториот хор:

Вие, силни, покорете се - зашто со нас е Бог.

Ако пак се силите, пак ќе бидете победени - зашто со нас е Бог.

И уште ако собир правите, Господ ќе го разори - зашто со нас е Бог.

Ако речете било каков збор, нема да остане во вас - зашто со нас е Бог.

Од вашиот страв нема да се уплашиме, ниту ќе се збуниме - зашто со нас е Бог.

Нашиот Господ Бог, како свет ќе Го почитуваме и од Него ќе се боиме - зашто со нас е Бог.

И҆ а҆́ще на него̀ надѣ́ѧсѧ бꙋ́дꙋ, бꙋ́детъ мнѣ̀ во ѡ҆свѧще́нїе: Ꙗ҆́кѡ съ на́ми Бг҃ъ.

И҆ ᲂу҆пова́ѧ бꙋ́дꙋ на него̀, и҆ спасꙋ́сѧ и҆́мъ: Ꙗ҆́кѡ съ на́ми Бг҃ъ.

Сѐ а҆́зъ и҆ дѣ́ти, ꙗ҆̀же мѝ дадѐ Бг҃ъ: Ꙗ҆́кѡ съ на́ми Бг҃ъ.

Лю́дїе ходѧ́щїи во тьмѣ̀, ви́дѣша свѣ́тъ ве́лїй: Ꙗ҆́кѡ съ на́ми Бг҃ъ.

Живꙋ́щїи во странѣ̀ и҆ сѣ́ни сме́ртнѣй, свѣ́тъ возсїѧ́етъ на вы̀: Ꙗ҆́кѡ съ на́ми Бг҃ъ.

Ꙗ҆́кѡ ѻ҆троча̀ роди́сѧ на́мъ сы́нъ, и҆ да́десѧ на́мъ: Ꙗ҆́кѡ съ на́ми Бг҃ъ.

Є҆гѡ́же нача́льство бы́сть на ра́мѣ є҆гѡ̀: Ꙗ҆́кѡ съ на́ми Бг҃ъ.

И҆ ми́ра є҆гѡ̀ нѣ́сть предѣ́ла: Ꙗ҆́кѡ съ на́ми Бг҃ъ.

И҆ нарица́етсѧ и҆́мѧ є҆гѡ̀, ве́лика совѣ́та а҆́гг҃елъ: Ꙗ҆́кѡ съ на́ми Бг҃ъ.

Чꙋ́денъ совѣ́тникъ: Ꙗ҆́кѡ съ на́ми Бг҃ъ.

Бг҃ъ крѣ́покъ, власти́тель, нача́льникъ ми́ра: Ꙗ҆́кѡ съ на́ми Бг҃ъ.

Ѻ҆ц҃ъ бꙋ́дꙋщагѡ вѣ́ка: Ꙗ҆́кѡ съ на́ми Бг҃ъ.

И҆спо́лнившымжесѧ стїхѡ́мъ, ꙗ҆́кѡ предрече́сѧ, пое́тсѧ:

Съ на́ми Бг҃ъ, разꙋмѣ́йте ꙗ҆зы́цы, и҆ покарѧ́йтесѧ: Ꙗ҆́кѡ съ на́ми Бг҃ъ.

И ако во него се надевам, ќе ми биде за осветување - зашто со нас е Бог.

Ќе се надевам во него, и Он ќе ме спаси - зашто со нас е Бог.

Еве ме мене, и децата што Бог ми ги даде - зашто со нас е Бог.

Луѓето кои врвеа во темнина, видоа голема светлина - зашто со нас е Бог.

Вие, кои живеете во земјата и во сенката на смртта, светлина ќе ве осветли - зашто со нас е Бог.

Зашто, ни̂ се роди Дете, Син, и нам ни̂ се даде - зашто со нас е Бог.

Неговата власт ќе му биде на неговото рамо - зашто со нас е Бог.

На Неговиот мир му нема граница - зашто со нас е Бог.

И името ќе му биде: Весник на големиот совет - зашто со нас е Бог.

Чуден советник - зашто со нас е Бог.

Бог, крепок, владетел, зачетник на светот - зашто со нас е Бог.

Отец на идниот век - зашто со нас е Бог.

По исполнувањето на стиховите, како што е кажано, пак се пее:

Со нас е Бог, разберете народи и покорете се, зашто со нас е Бог.

И҆ па́ки то́жде ѿ ѻ҆бою̀ ли́къ.

Сла́ва: *Пе́рвый ли́къ:* Съ на́ми Бг҃ъ:

И҆ ны́нѣ: *Вторы́й ли́къ то́жде.*

Та́же два̀ ли́ка вку́пѣ:

Ꙗ҆́кѡ съ на́ми Бг҃ъ.

И҆ ѕ҃і́е настоѧ́щыѧ тропари̑.

Пе́рвый ли́къ:

Де́нь преше́дъ, благодарю̀ тѧ, Гдⷭ҇и, ве́черь прошꙋ̀ съ но́щїю, безъ грѣха̀ пода́ждь ми̑, Спа́се, и҆ спаси́ мѧ.

Вторы́й ли́къ, Сла́ва:

Де́нь преше́дъ, славосло́влю тѧ̀, Влады́ко, ве́черь прошꙋ̀ съ но́щїю, безсобла́знство пода́ждь ми̑, Спа́се, и҆ спаси́ мѧ.

Та́же ѻ҆́ба ли́ка, И҆ ны́нѣ:

Де́нь преше́дъ, пѣсносло́влю тѧ̀, свѧты́й, ве́черь прошꙋ̀ съ но́щїю, ненавѣ́тенъ пода́ждь ми̑, Спа́се, и҆ спаси́ мѧ.

Вку́пѣ два̀ ли́ка:

Безпло́тное є҆стество̀ херꙋві́мское, немо́лчными пѣ́сньми тѧ̀ славосло́вѧтъ.

Шестокри́лаѧ живѡ́тнаѧ серафі́ми, непреста́нными гла́сы тѧ̀ превозно́сѧтъ.

А҆́нгелѡвъ же всѧ̑ во́инства, трисвѧты́ми пѣ́сньми тѧ̀ восхвалѧ́ютъ.

И пак, истото од двата хора:

Слава: Првиот хор: Со нас е Бог…

И сега: Вториот хор: Со нас е Бог…

Тогаш, двата хора, заедно:

Зашто, со нас е Бог.

И потоа следните тропари:

Првиот хор:

Ти благодарам Господи, за изминатиот ден, молам дај ми безгрешна вечер и ноќ, Спасителу и спаси ме.

Вториот хор, Слава:

Те славам Владико, за изминатиот ден, молам дај ми несоблазнива вечер и ноќ, Спасителу и спаси ме.

Потоа, двата хора, И сега…

Ти пеам песни, за изминатиот ден, Свети. Молам дај ми безбедна вечер и ноќ, Спасителу, и спаси ме.

Заедно, двата хора:

Бестелесната природа херувимска Те слави со громогласни песни.

Шестокрилните суштества, серафимите, со непрестајни гласови Те превознесуваат.

Ангелските, пак, војски, со трисвети песни Те фалат.

Пре́жде бо всѣ́хъ вѣ̑къ сы́й Ѻ҆ц҃ъ, и҆ со-безнача́льна и҆́маши Твоего̀ С҃на:

И҆ равноче́стна нося́й Д҃ха жи́зни, Тро́ицы ꙗ҆вля́еши нераздѣ́льное.

Пресвята́я дѣ́во ма́ти б҃жїѧ, и҆ и҆̀же Сло́ва самови́дцы и҆ слꙋги̑:

Проро́къ же и҆ мꙋ́чениკъ всѝ ли́цы, ꙗ҆́кѡ безсме́ртнꙋ и҆мꙋ́ще жи́знь:

Ѿ всѣ́хъ моли́тесѧ приле́жнѡ, ꙗ҆́кѡ всѝ є҆смы̀ въ бѣда́хъ:

Да пре́лести и҆зба́вльшесѧ лꙋка́вагѡ, а҆́г-гельскꙋю вопїе́мъ пѣ́снь:

Свѧты́й, свѧты́й, свѧты́й, трисвѧты́й Г҃и, поми́лꙋй и҆ спасѝ на́съ, а҆ми́нь.

Та́же:

Вѣ́рꙋю во є҆ди́наго Б҃га Ѻ҆ц҃а̀, вседержи́-телѧ, творца̀ не́бꙋ и҆ землѝ, ви́димымъ же всѣ̑мъ и҆ неви́димымъ. И҆ во є҆ди́наго Г҃а І҆и҃са Х҃ра̀, С҃на б҃жїѧ, є҆диноро́днаго, и҆̀же ѿ Ѻ҆ц҃а̀ рожде́ннаго пре́жде всѣ́хъ вѣ̑къ. Свѣ́та ѿ свѣ́та, Б҃га и҆́стинна ѿ Б҃га и҆́стинна, рожде́н-на, не сотворе́нна, є҆диносꙋ́щна Ѻ҆ц҃ꙋ̀, и҆́мже всѧ̑ бы́ша. На́съ ра́ди человѣ̑къ и҆ на́шегѡ ра́ди спасе́нїѧ, сше́дшаго съ небе́съ, и҆ вопло-ти́вшагосѧ ѿ Д҃ха свѧ́та и҆ Марі́и дѣ́вы, и҆ вочеловѣ́чшасѧ. Распѧ́таго же за ны̀ при Пон-

Зашто си Отец Кој постои пред сè и Го имаш собеспочетниот Твој Син.

И носејќи Го еднакво почитуваниот Дух на животот, ја покажуваш неразделната Троица.

Пресвета Дево, Мајко Божја, и вие кои сте очевидци на Словото и слуги,

Сите хорови на пророците и мачениците, кои имате бесмртен живот,

За сите, молете истрајно, зашто сите сме во неволја.

Да се избавиме од лагите на лукавиот, па да запееме ангелска песна:

Свети, свети, свети, Трисвети Господи, помилуј и спаси нè. Амин.

Потоа:

Верувам во Единиот Бог Отец, Седржител, Творец на небото и на земјата и на сè видливо и невидливо; И во Единиот Господ Исус Христос, Син Божји, Единороден, Кој е роден од Оца пред сите векови; Светлина од Светлина, вистински Бог од Бога вистински, роден, нестворен, единосуштен на Оца, преку Кого сè станало; Кој заради нас луѓето и заради нашето спасение, слезе од небото и се воплоти од Светиот Дух и Марија Дева и стана човек; И

тійстѣмъ Пїлáтѣ, и҆ страдáвша, и҆ погребéнна. И҆ воскрéсшаго въ трéтїй дéнь, по писанїемъ. И҆ возшéдшаго на небеса̀, и҆ сѣдѧ́ща ѡ҆деснꙋ́ю Ѻ҆ца̀. И҆ пáки грѧдꙋ́щаго со слáвою, сꙋди́ти живы́мъ и҆ мéртвымъ, є҆гѡ́же цáрствїю не бꙋ́детъ концà. И҆ въ Дх҃а свѧтáго, Гд҇а, животворѧ́щаго, и҆̀же ѿ Ѻ҆ц҃а̀ и҆сходѧ́щаго, и҆̀же со Ѻ҆ц҃е́мъ и҆ С҃но́мъ спокланѧ́ема и҆ сслáвима, глаго́лавшаго прорѡ́ки. Во є҆ди́нꙋ, свѧтꙋ́ю, собо́рнꙋю и҆ а҆пóстольскꙋю Цéрковь. И҆сповѣ́дꙋю є҆ди́но крещéнїе во ѡ҆ставлéнїе грѣхѡ́въ. Ча́ю воскресéнїѧ мéртвыхъ: И҆ жи́зни бꙋ́дꙋщагѡ вѣ́ка, а҆ми́нь.

И҆ Хвт҃е, Пресвѧтáѧ Влады́чице: ꙋ҆́бо глаго́летсѧ три́жды, про́чїи же всѝ по дважды.

Пресвѧтáѧ Влады́чице Бц҃е, молѝ ѡ҆ нáсъ грѣ́шныхъ.

Всѧ̑ небéсныѧ си́лы свѧты́хъ а҆́нгелъ и҆ а҆рхáнгелъ, моли́те ѡ҆ нáсъ грѣ́шныхъ.

Свѧты́й Ї҆ѡáнне проро́че, и҆ предтéче, и҆ крести́телю Гд҇а нáшегѡ Ї҆и҃са Хр҇тà, молѝ ѡ҆ нáсъ грѣ́шныхъ.

Свѧті́и слáвнїи а҆пóстоли, проро́цы и҆ мꙋ́ченицы, и҆ всѝ свѧті́и, моли́те ѡ҆ нáсъ грѣ́шныхъ.

Преподо́бнїи и҆ богоно́снїи ѻ҆тцы̀ нáши, пá-

беше распнат заради нас во времето на Понтијскиот Пилат и страдаше и беше погребен; И воскресна во третиот ден, според Писмото; И се вознесе на небо и седна од десно на Оца; И пак ќе дојде со слава да суди на живите и мртвите и Неговото царство не ќе има крај; И во Светиот Дух, Господ, Кој живот твори, Кој излегува од Оца, на Кого се поклонуваме и Го славиме заедно со Оца и Сина и Кој говорел преку пророците; Во една, света, соборна и апостолска Црква; Исповедувам едно крштение за простување на гревовите; Го чекам воскресението на мртвите; И животот во идниот век, Амин.

И веднаш: Пресвета Владичице... кое се вели трипати, а останатите, по двапати:

Пресвета Владичице, Богородице, моли се за нас грешните.

Сите небесни сили на светите ангели и архангели, молете се за нас, грешните.

Свети Јоване, пророче и претходнику и крстителу на нашиот Господ Исус Христос, моли се за нас, грешните.

Свети славни апостоли, пророци и маченици, и сите светии, молете се за нас, грешните.

Преподобни и богоносни оци наши, пастири

стырїе и҆ оу҆чи́телїе вселе́нныѧ, моли́те ѿ на́съ грѣ́шныхъ.

Здѣ̀ же глаго́летсѧ и҆ свѧта́гѡ хра́ма.

Непобѣди́маѧ, и҆ непостижи́маѧ, и҆ бж҃е́ственнаѧ си́ло честна́гѡ и҆ животворѧ́щагѡ креста̀, не ѡ҆ста́ви на́съ грѣ́шныхъ.

Бж҃е, ѡ҆чи́сти на́съ грѣ́шныхъ.

Бж҃е, ѡ҆чи́сти на́съ грѣ́шныхъ, и҆ поми́лꙋй на́съ.

Та́же: Трисвѧто́е. Прес҃ва́тѧ Тр҇це: По Ѻ҆́ч҃е на́шъ:

А҆́ще пра́здникъ, глаго́лемъ тропа́рь пра́здника.

А҆́ще же ни̑: въ понедѣ́льникъ и҆ въ сре́дꙋ ве́чера, сїѧ̑ тропари̑, во гла́съ в҃:

Просвѣтѝ ѻ҆́чи мои̑, Хрⷭ҇тѐ Бж҃е, да не когда̀ оу҆снꙋ̀ въ сме́рть, да не когда̀ рече́тъ вра́гъ мо́й: оу҆крѣпи́хсѧ на него̀.

Сла́ва:

Застꙋ́пникъ дꙋшѝ моеѧ̀ бꙋ́ди, Бж҃е, ꙗ҆́кѡ посредѣ̀ хождꙋ̀ сѣте́й мно́гихъ, и҆зба́ви мѧ̀ ѿ ни́хъ и҆ спаси́ мѧ, бла́же, ꙗ҆́кѡ человѣколю́бецъ.

И҆ ны́нѣ, богоро́диченъ:

Ꙗ҆́кѡ не и҆́мамы дерзнове́нїѧ за премнѡ́гїѧ грѣхи̑ на́шѧ: ты̀ и҆̀же ѿ тебѐ ро́ждшагосѧ мо-

и вселенски учители, молете се за нас, грешните.

Свети словенски просветители и учители, Кириле и Методие, Клименте и Науме, Саво, Горазде и Ангеларие, молете се за нас, грешните.

Овде се спомнува светителот на храмот.

Непобедлива и недостижна и божествена сило на чесниот и животворен крст, не оставај нé, нас, грешните.

Боже, очисти нѐ, грешните.

Боже, очисти нѐ, грешните.

Боже, очисти нѐ, грешните, и помилуј нѐ.

Потоа: Трисвето… Пресвета Троице… По Оче наш…

Ако е празник, ги кажуваме тропарите на празникот.

Ако пак, не, во понеделник, и во среда навечер, овие тропари во глас 2:

Просвети ги моите очи, Христе Боже, да не заспијам до смрт, да не рече мојот непријател: го совладав.

Слава:

Боже, биди ми заштитник на мојата душа, зашто поминувам низ многу замки. Избави ме од нив и спаси ме, Благи, како Човекољубец.

И сега, богородичен:

Бидејќи немаме смелост поради премногуте наши гревови, Ти, Богородице, Дево, моли Го

ли, Бц҃е дѣ́во: мно́гѡ бо мо́жетъ моле́ніе ма́тернее ко благосе́рдію Влады́ки. Не пре́зри грѣ́шныхъ моль́бы, всечи́стаѧ, ꙗ҆́кѡ ми́лостивъ є҆́сть и҆ спастѝ могі́й, и҆̀же и҆ страда́ти ѿ на́съ и҆зво́ливый.

Во вто́рникъ и҆ въ четверто́къ ве́чера, и҆ны тропари̑, гла́съ и҃:

Неви́димыхъ вра́гъ мои́хъ неѹсыпа́ющее вѣ́си, Гдⷭ҇и, и҆ ѻ҆каѧ́нныѧ пло́ти моеѧ̀ неможе́ніе вѣ́си созда́вый мѧ̀. Тѣ́мже въ ру́цѣ Твои̑ предаю̀ дꙋ́хъ мо́й, покры́й мѧ̀ крило́ма Твоеѧ̀ бла́гости, да не когда̀ ѹ҆снꙋ̀ въ сме́рть, и҆ ѹ҆́мныѧ мои̑ ѻ҆́чи просвѣтѝ въ наслажде́ніе бж҃е́ственныхъ слове́съ Твои́хъ, и҆ воздви́гни мѧ̀ во вре́мѧ благопотре́бно къ Твоемꙋ̀ славосло́вію, ꙗ҆́кѡ є҆ди́нъ бла́гъ и҆ человѣколю́бецъ.

Сті́хъ: При́зри и҆ ѹ҆слы́ши мѧ̀, Гдⷭ҇и Бж҃е мо́й.

Ꙗ҆́кѡ стра́шенъ сꙋ́дъ тво́й, Гдⷭ҇и, а҆́гглѡмъ предстоѧ́щымъ, человѣ́кѡмъ вводи́мымъ, кни́гамъ разгиба́емымъ, дѣ́лѡмъ и҆спытꙋ́емымъ, помы́слѡмъ и҆стѧзꙋ́емымъ: ко́й сꙋ́дъ бꙋ́детъ мнѣ̀ зача́томꙋ во грѣсѣ́хъ; кто̀ ми пла́мень ѹ҆гаси́тъ; кто̀ ми тьмꙋ̀ просвѣти́тъ; а҆́ще не Ты̀, Гдⷭ҇и, поми́лꙋеши мѧ̀, ꙗ҆́кѡ человѣколю́бецъ.

Родениот од тебе, зашто многу може да направи мајчината молба пред добросрдечноста на Господа. Не отфрлај ги, Сечиста, молбите на грешните, затоа што е многумилостив и може да спаси Тој, Кој се согласи да страда за нас.

Во вторник и четврток навечер, други

тропари, глас 8:

Господи, Ти знаеш дека моите невидливи непријатели не спијат, и слабоста на моето јадно тело ја знаеш Ти, Кој си ме создал. Затоа, мојот дух го предавам во Твои раце; покри ме со крилјата на Твојата добрина, да не заспијам во смрт; просвети ги моите духовни очи, да се насладувам од Твоите божествени зборови, и во погодно време подигни ме, за да Те славам, зашто си единствен благ и Човекољубец.

Стих: Погледни и услиши ме, Господи, Боже мој.

Колку е страшен Твојот суд, Господи! Ангелите се присутни, ги доведуваат луѓето, се отвораат книгите, делата се испитуваат, помислите се истражуваат. Каква ќе биде пресудата за мене, зачнатиот во грев? Кој ќе ми го изгасне пламенот? Кој ќе ми засветли во темнината? Ако Ти, Господи, не ми се смилуваш, како Човекољубец.

Слава:

Слезы ми даждь, Боже, якоже иногда жене грешнице: и сподоби мя омочити нозе Твои, яже мя от пути прелести свободившыя, и миро благоухания Тебе приносити, житие чисто, покаянием ми созданное, да услышу и аз желаемый Твой глас: вера твоя спасе тя, иди в мире.

И ныне, богородичен:

Непостыдную, Богородице, надежду твою имея, спасуся, предстательство твое стяжав, пречистая, не убоюся: пожену враги моя, и победу я, во един облекийся, яко в броню, кров твой, и всемогущую твою помощь, моляся вопию ти: Владычице, спаси мя молитвами твоими, и возстави мя от мрачнаго сна к твоему славословию, силою изъ тебе воплотившагося Сына Божия.

Господи, помилуй, м.

Слава, и ныне:

Честнейшую херувим и славнейшую без сравнения серафим, без истления Бога Слова рождшую, сущую Богородицу тя величаем.

Именем Господним благослови, отче.

Слава:

Солзи дај ми, Боже, како некогаш на жената грешница и удостој ме да ги навлажнам Твоите нозе, кои ме ослободија од лажниот пат и да Ти принесам миризливо миро, чист живот, спечален со покајание, и јас да го слушнам Твојот сакан глас: втвојата вера те спаси, оди си со миргг.

И сега, богородичен:

Богородице, ако ја имам твојата непосрамна надеж, ќе се спасам. Ако стекнам твоја заштита, Пречиста, нема да се плашам. Ќе ги покосам моите непријатели и ќе ги победам, имајќи ја, како оклоп, твојата единствена заштита и твојата семоќна помош. Молејќи се, ти пеам: Владичице, спаси ме со твоите молитви и подигни ме од мрачниот сон, со силата на воплотениот од тебе, Син Божји, да те славословам.

Господи, помилуј. (40 пати)

Слава, и сега:

Почесна од херувимите и неспоредливо пославна од серафимите, нетлено си го родила Бога Словото, тебе, која си Богородица, те величаме.

Во името на Господа, благослови оче!

І҆ере́й:

Моли́твами свѧты́хъ ѻ҆те́цъ на́шихъ, Гдⷭ҇и І҆и҃се Хрⷭ҇тѐ Бж҃е на́шъ, поми́лꙋй на́съ, а҆ми́нь.

И҆ моли́твꙋ сїю̀ вели́кагѡ Васі́лїа:

Гдⷭ҇и, Гдⷭ҇и, и҆збавле́й на́съ ѿ всѧ́кїѧ стрѣлы̀ летѧ́щїѧ во днѝ, и҆зба́ви на́съ и҆ ѿ всѧ́кїѧ ве́щи во тьмѣ̀ преходѧ́щїѧ. Прїимѝ же́ртвꙋ вече́рнюю рꙋ́къ на́шихъ воздѣѧ́нїе. Сподо́би же на́съ и҆ нощно́е по́прище безъ поро́ка пре-и҆тѝ, неискꙋше́ны ѿ ѕлы́хъ. И҆ и҆зба́ви на́съ ѿ всѧ́кагѡ смꙋще́нїѧ и҆ боѧ́зни, ꙗ҆́же ѿ дїа́вола на́мъ прибыва́ющїѧ. Да́рꙋй дꙋша́мъ на́шымъ ᲂу҆миле́нїе, и҆ помышлє́нїѡмъ на́шымъ попече́нїе, є҆́же на стра́шнѣмъ и҆ пра́веднѣмъ Твое́мъ сꙋдѣ̀ и҆спыта́нїѧ. Пригвоздѝ стра́хꙋ Твоемꙋ̀ пл҃ѡ́ти на́ша, и҆ ᲂу҆мертвѝ ᲂу҆́ды на́ша сꙋ́щыѧ на землѝ: да и҆ со́нным безмо́лвїемъ просвѣти́мсѧ зрѣ́нїемъ сꙋде́бъ Твои́хъ. Ѿими́ же ѿ на́съ всѧ́кое мечта́нїе неподо́бное, и҆ по́хоть вре́днꙋ. Возста́ви же на́съ во вре́мѧ моли́твы, ᲂу҆твержде́ны въ вѣ́рѣ, и҆ преспѣва́ющыѧ въ за́повѣдехъ Твои́хъ, благоволе́нїемъ и҆ бла́гостїю є҆диноро́днагѡ Сн҃а Твоегѡ̀: съ ни́мже благослове́нъ є҆сѝ, съ пресвѧты́мъ и҆ бла́гимъ и҆ животворѧ́щимъ Твои́мъ Дх҃омъ, ны́нѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ, а҆ми́нь.

Свештеникот:

По молитвите на светите оци наши, Господи Исусе Христе, Боже наш, помилуј нѐ. Амин.

И оваа молитва на Свети Василие Велики:

Господи, Господи, Кој нѐ избавуваш од секоја стрела што дење лета, избави нѐ од сѐ што се движи по темница. Прими го воздигнувањето на нашите раце како вечерна жртва. Удостој нѐ и ноќното боиште да го поминеме без порок и искушение од зли духови. Избави нѐ од секаква поматеност и страв, што ни ги причинува ѓаволот. Дај ни умилност на нашите души и грижа на помислите при испитувањето на Твојот страшен и праведен суд. Прикoвај ги нашите тела со страв пред Тебе, и умртви ги нашите телесни органи, та и во сонот да се просветиме со тихование за Твоите пресуди. Отстрани ја од нас секоја неприлична желба и штетна похот. Разбуди нѐ навреме за молитва, утврдени во верата да напредуваме во Твоите заповеди, со благоволението и благоста на Твојот Единороден Син, со Кого си благословен, со Пресветиот, благиот и животворен Твој Дух, сега и секогаш, и во вечни векови. Амин.

И҆ хвї́е: Прїиди́те, поклони́мсѧ: три́жды.

Та́же ѱало́мъ н҃, зри̂ стр. ѱ҃з.

Ѱало́мъ р҃а.

Гдⷭ҇и, ᲂу҆слы́ши моли́твꙋ мою̀, и҆ во́пль мо́й къ тебѣ̀ да прїи́детъ. Не ѿврати̂ лица̀ твоегѡ̀ ѿ менѐ: во́ньже а҆́ще де́нь скорблю̀, приклони̂ ко мнѣ̀ ᲂу҆́хо твоѐ: во́ньже а҆́ще де́нь призовꙋ̀ тѧ, ско́рѡ ᲂу҆слы́ши мѧ̀. Ꙗ҆́кѡ и҆счезо́ша ꙗ҆́кѡ ды́мъ дні́е мои̂, и҆ ко́сти моѧ̑ ꙗ҆́кѡ сꙋши́ло сосхо́шасѧ. Оу҆ѧ́звенъ бы́хъ ꙗ҆́кѡ трава̀, и҆ и҆́зсше се́рдце моѐ, ꙗ҆́кѡ забы́хъ снѣ́сти хлѣ́бъ мо́й. Ѿ гла́са воздыха́нїѧ моегѡ̀, прильпѐ ко́сть моѧ̀ пло́ти мое́й. Оу҆подо́бихсѧ неѧ́сыти пꙋсты́ннѣй, бы́хъ ꙗ҆́кѡ нощны́й вра́нъ на нырищи. Бдѣ́хъ, и҆ бы́хъ ꙗ҆́кѡ пти́ца, ѡ҆со́бѧщаѧсѧ на здѣ̀. Ве́сь де́нь поноша́хꙋ мѝ вразѝ мои́, и҆ хвалѧ́щїи мѧ̀ мно́ю клеша́хꙋсѧ. Занѐ пе́пелъ ꙗ҆́кѡ хлѣ́бъ ꙗ҆дѧ́хъ, и҆ питїѐ моѐ съ пла́чемъ растворѧ́хъ. Ѿ лица̀ гнѣ́ва твоегѡ̀ и҆ ꙗ҆́рости твоеѧ̀, ꙗ҆́кѡ вознесъ низве́рглъ мѧ̀ є҆сѝ. Дні́е мои̂ ꙗ҆́кѡ сѣ́нь ᲂу҆клони́шасѧ, и҆ а҆́зъ ꙗ҆́кѡ сѣ́но и҆зсхо́хъ. Ты́ же, Гдⷭ҇и, во вѣ́къ пребыва́еши, и҆ па́мѧть твоѧ̀ въ ро́дъ и҆ ро́дъ. Ты̀ воскре́съ ᲂу҆ще́дриши Сїѡ́на: ꙗ҆́кѡ вре́мѧ ᲂу҆ще́дрити є҆го̀, ꙗ҆́кѡ прїи́де вре́мѧ. Ꙗ҆́кѡ благоволи́ша раби̂ твои̂ ка́менїе є҆гѡ̀, и҆ пе́рсть

И веднаш: Пријдете да Му се поклониме… **(трипати)**

Тогаш, Псалм 50, види стр. 311

Псалм 101

Господи, услиши ја молитвата моја и повикот мој нека дојде до Тебе! Не одвраќај го лицето Свое од мене, во денот на мојата жалост приклони го увото Твое кон мене; во денот, кога Те повикувам, услиши ме бргу, зашто дните ми исчезнуваат како дим, а коските мои се исушија како суварки; попарен сум како трева, срцето ми е исушено, така што заборавив и лебот свој да го јадам; од гласот на моите воздишки коските ми се залепија за телото мое. Заприлегав на несит во пустиња, станав како буф во урнатини; не спиев, седев како самотна птица на покрив. Секој ден ме навредуваа непријателите мои, и фалејќи се, ме проколнуваа. Јадев пепел како леб и пијалокот свој со солзи го растворував. Поради гневот и јароста од лицето Твое бев воздигнат и соборен. Дните мои исчезнуваа како сенка и јас се исушив како сено. А Ти, Господи, вечно пребиваш; и споменот за Тебе е од род во род. Кога ќе станеш, ќе се смилуваш на Сион, зашто време е да се смилуваш на него - зашто дојде времето; бидејќи на Твоите слуги им омилеа и камењата негови и за правот негов жалат. Незнабошщите ќе се заплашат од името на Господа, а сите земни цареви - од Твојата

є҆гѡ̀ оу҆ще́дратъ. И҆ оу҆боѧ́тсѧ ꙗ҆зы́цы и҆́мене гдⷭ҇нѧ, и҆ всѝ ца́рїе зе́мстїи сла́вы твоеѧ̀. Ꙗ҆́кѡ сози́ждетъ гдⷭ҇ь сїѡ́на, и҆ ꙗ҆ви́тсѧ во сла́вѣ свое́й. При́зрѣ на моли́твꙋ смире́нныхъ, и҆ не оу҆ничижѝ моле́нїѧ и҆́хъ. Да напи́шетсѧ сїѐ въ ро́дъ и҆́нъ, и҆ лю́дїе зи́ждемїи восхва́лѧтъ гдⷭ҇а. Ꙗ҆́кѡ прини́че съ высоты̀ свѧты́ѧ своеѧ̀, гдⷭ҇ь съ небесѐ на зе́млю при́зрѣ: Оу҆слы́шати воздыха́нїе ѡ҆кова́нныхъ, разрѣши́ти сы́ны оу҆мерщвле́нныхъ: Возвѣсти́ти въ сїѡ́нѣ и҆́мѧ гдⷭ҇не, и҆ хвалꙋ̀ є҆гѡ̀ во і҆ерꙋсали́мѣ. Внегда̀ собра́тисѧ лю́демъ вкꙋ́пѣ, и҆ царе́мъ є҆́же рабо́тати гдⷭ҇ви. Ѿвѣща̀ є҆мꙋ̀ на пꙋтѝ крѣ́пости є҆гѡ̀, оу҆мале́нїе дне́й мои́хъ возвѣсти́ ми. Не возведѝ менѐ во преполове́нїе дне́й мои́хъ, въ ро́дѣ родѡ́въ лѣ́та твоѧ̑. Въ нача́лѣхъ ты̀, гдⷭ҇и, зе́млю ѡ҆снова́лъ є҆сѝ, и҆ дѣла̀ рꙋкꙋ̀ твое́ю сꙋ́ть небеса̀. Та̑ поги́бнꙋтъ, ты́ же пребыва́еши: и҆ всѧ̑ ꙗ҆́кѡ ри́за ѡ҆бетша́ютъ, и҆ ꙗ҆́кѡ ѻ҆де́ждꙋ свїе́ши ѧ҆̀, и҆ и҆змѣ́нѧтсѧ. Ты́ же то́йжде є҆сѝ, и҆ лѣ́та твоѧ̑ не ѡ҆скꙋдѣ́ютъ. Сы́нове ра́бъ твои́хъ вселѧ́тсѧ, и҆ сѣ́мѧ и҆́хъ во вѣ́къ и҆спра́витсѧ.

Моли́тва Манассі́и, царѧ̀ і҆ꙋде́йска.

Гдⷭ҇и вседержи́телю, бж҃е ѻ҆те́цъ на́шихъ, а҆враа́мовъ, и҆ і҆саа́ковъ, и҆ і҆а́кѡвль, и҆ сѣ́мене

є҆гѡ̀ ᲂу҆щє́дрѧтъ. И҆ ᲂу҆боѧ́тсѧ ꙗ҆зы́цы и҆́мене гдⷭ҇нѧ, и҆ всѝ ца́рїе зе́мстїи сла́вы твоеѧ̀. Ꙗ҆́кѡ сози́ждетъ гдⷭ҇ь сїѡ́на, и҆ ꙗ҆ви́тсѧ во сла́вѣ свое́й. При́зрѣ на моли́твꙋ смире́нныхъ, и҆ не ᲂу҆ничижѝ моле́нїѧ и҆́хъ. Да напи́шетсѧ сїѐ въ ро́дъ и҆́нъ, и҆ лю́дїе зи́ждемїи восхва́лѧтъ гдⷭ҇а. Ꙗ҆́кѡ прини́че съ высоты̀ свѧты́ѧ своеѧ̀, гдⷭ҇ь съ небесѐ на зе́млю при́зрѣ: ᲂу҆слы́шати воздыха́нїе ѡ҆кова́нныхъ, разрѣши́ти сы́ны ᲂу҆мерщвле́нныхъ: Возвѣсти́ти въ сїѡ́нѣ и҆́мѧ гдⷭ҇не, и҆ хвалꙋ̀ є҆гѡ̀ въ і҆ерꙋсали́мѣ. Внегда̀ собра́тисѧ лю́демъ вкꙋ́пѣ, и҆ царе́мъ є҆́же рабо́тати гдⷭ҇ви. Ѿвѣща̀ є҆мꙋ̀ на пꙋтѝ крѣ́пости є҆гѡ̀, ᲂу҆мале́нїе дне́й мои́хъ возвѣстѝ ми. Не возведѝ менѐ во преполове́нїе дне́й мои́хъ, въ ро́дѣ родѡ́въ лѣ̑та твоѧ̑. Въ нача́лѣхъ ты̀, гдⷭ҇и, зе́млю ѡ҆снова́лъ є҆сѝ, и҆ дѣла̀ рꙋкꙋ̀ твое́ю сꙋ́ть небеса̀. Та̑ поги́бнꙋтъ, ты́ же пребыва́еши: и҆ всѧ̑ ꙗ҆́кѡ ри́за ѡ҆бетша́ютъ, и҆ ꙗ҆́кѡ ѻ҆де́ждꙋ свїе́ши ѧ҆̀, и҆ и҆змѣ́нѧтсѧ. Ты́ же то́йжде є҆сѝ, и҆ лѣ̑та твоѧ̑ не ѡ҆скꙋдѣ́ютъ. Сы́нове ра́бъ твои́хъ вселѧ́тсѧ, и҆ сѣ́мѧ и҆́хъ во вѣ́къ и҆спра́витсѧ.

Моли́тва Манассі́и, царѧ̀ і҆ꙋде́йска.

Гдⷭ҇и вседержи́телю, бж҃е ѻ҆те́цъ на́шихъ, а҆враа́мовъ, и҆ і҆саа́ковъ, и҆ і҆а́кѡвль, и҆ сѣ́мене

слава. Зашто Господ ќе го изгради Сион и славата ќе се појави во славата Своја; ќе погледне милостиво на молитвите од беспомошните и нема да ги презре молбите нивни. Нека се запише ова за следниот род и идното поколение што ќе Го слави Господа, зашто се јави од светата Своја височина, Господ од небесата погледна на земјата, за да ги чуе офкањата на окованите, да ги ослободи синовите од смртта, за да го разгласат името Господово на Сион и пофалата Негова во Ерусалим, кога ќе се соберат народите и царствата заедно да му служат на Господа. Он ми ја откажа заштитата Своја на патот мој, ме извести дека ги скратува дните мои. Боже мој! Не земај ме на половината од деновите мои. Твоите години се од род во род. Во почетокот Ти, Господи, ја основа земјата, небесата се дело на Твоите раце; тие ќе пропаднат, а Ти ќе постоиш; сите тие - како облека ќе оветвеат и како наметка Ти ќе ги свиткаш, и ќе се изменат; но Ти си секогаш истиот, и Твоите години нема да завршат. Синовите на Твоите слуги ќе се веселат и потомството нивно ќе се зацврсти за навек.

Молитва на јудејскиот цар Манасиј:

Господи Седржителу, Боже на татковците наши, на Авраама, Исака, Јакова и на нивното

и҆́хъ пра́ведныхъ: сотвори́вый не́бо и҆ зе́млю со всѣ́мъ ꙋ҆краше́нїемъ и҆́хъ, связа́вый мо́ре сло́вомъ повелѣ́нїѧ Твоегѡ̀, заключи́вый бе́здну, и҆ запеча́тствовавый ю҆̀ стра́шнымъ и҆ сла́внымъ и҆́менемъ Твои́мъ, є҆гѡ́же всѧ̑ боѧ́тсѧ, и҆ трепе́щꙋтъ ѿ лица̀ си́лы Твоеѧ̀, ꙗ҆́кѡ непостоѧ́нно великолѣ́пїе сла́вы Твоеѧ̀, и҆ нестерпи́мь гнѣ́въ, є҆̀же на грѣ́шники преще́нїѧ Твоегѡ̀. Безмѣ́рна же и҆ неизслѣ́дованна ми́лость ѡ҆бѣща́нїѧ Твоегѡ̀. Ты́ бо є҆сѝ Гдⷭ҇ь вы́шнїй, благоꙋтро́бенъ, долготерпѣли́въ и҆ многоми́лостивъ, и҆ ка́ѧйсѧ ѡ҆ ѕло́бахъ человѣ́ческихъ. Ты̀, Гдⷭ҇и, по мно́жествꙋ бла́гости Твоеѧ̀, ѡ҆бѣща́лъ є҆сѝ покаѧ́нїе и҆ ѡ҆ставле́нїе согрѣши́вшымъ Тебѣ̀, и҆ мно́жествомъ щедро́тъ Твои́хъ, ѡ҆предѣли́лъ є҆сѝ покаѧ́нїе грѣ́шникѡмъ во спасе́нїе. Ты̀ ᲂу҆́бѡ, Гдⷭ҇и Бж҃е си́лъ, не положи́лъ є҆сѝ покаѧ́нїе пра́веднымъ, А҆враа́мꙋ и҆ І҆саа́кꙋ и҆ І҆а́кѡвꙋ, не согрѣши́вшымъ Тебѣ̀: но положи́лъ є҆сѝ покаѧ́нїе на мнѣ̀ грѣ́шнѣмъ: занѐ согрѣши́хъ па́че числа̀ песка̀ морска́гѡ. Оу҆мно́жишасѧ беззако́нїѧ моѧ̑, Гдⷭ҇и, ᲂу҆мно́жишасѧ беззако́нїѧ моѧ̑: и҆ нѣ́смь досто́инъ воззрѣ́ти, и҆ ви́дѣти высотꙋ̀ небе́снꙋю ѿ мно́жества непра́вдъ мои́хъ. Сляче́нъ є҆́смь мно́гими ᲂу҆́зами желѣ́зными, во є҆̀же не возвестѝ

праведно потомство, а кој си го создал небото и земјата со сета нивна убавина, Кој си го поврзал морето со зборот на Твојата заповед, си ја заклучил бездната и си ја запечатил со страшното и славно име Твое, од кое сите се плашат, и трепераат од лицето на силата Твоја, зашто не постои убавина како славата Твоја и неиздржлив е гневот кога ги заплашуваш грешниците. Но безмерна е и неиспитана милоста на Твоето ветување, зашто Ти си Господ севишен, добар, трпелив, премилостив и жалиш поради човечките лошотии. Ти, Господи, со големата Своја благост, си ветил покајание и прошка на оние што Ти згрешиле, и по многуте штедрости Свои си определил покајание на грешниците, заради спасение. И така, Господи, Боже на праведните, Ти не си определил покајание за праведните - Авраама, Исака и Јакова, кои не згрешија пред Тебе, туку си определил покајание за мене, грешникот, зашто јас направив гревови повеќе од бројот на морскиот песок. Многубројни се моите беззаконија, Господи, многубројни се беззаконијата мои, и јас не сум достоен да погледам и да ја видам височината небеска поради многуте мои неправди. Јас сум наведнат

главы̀ моеѧ̀, и҆ нѣ́сть мѝ ѡ҆слабле́нїѧ: занѐ прогнѣ́вахъ ꙗ҆́рость Твою̀, и҆ лꙋка́вое предъ Тобо́ю сотвори́хъ, не сотвори́вый во́ли Твоеѧ̀, и҆ не сохрани́вый повелѣ́нїй Твои́хъ. И҆ ны́нѣ приклонѧ́ю колѣ́на се́рдца, тре́бꙋѧ ѿ Тебѐ бла́гости: согрѣши́хъ, Гдⷭ҇и, согрѣши́хъ, и҆ беззако́нїѧ моѧ̀ а҆́зъ вѣ́мъ: но прошꙋ̀ молѧ́сѧ, ѡ҆сла́би мѝ, Гдⷭ҇и, ѡ҆сла́би мѝ, и҆ не погꙋбѝ менѐ со беззако́ньми мои́ми. Нижѐ въ вѣ́къ враждова́въ соблюде́ши ѕѡ́лъ мои́хъ, нижѐ ѡ҆сꙋди́ши мѧ̀ въ преиспо́днихъ земли̂. Занѐ Ты̀ є҆сѝ, Бж҃е, Бг҃ъ ка́ющихсѧ, и҆ на мнѣ̀ ꙗ҆ви́ши всю̀ бла́гость Твою̀, ꙗ҆́кѡ недосто́йна сꙋ́ща спасе́ши мѧ̀, по мно́зѣй ми́лости Твое́й, и҆ восхвалю̀ Тѧ̀ вы́нꙋ во дне́хъ живота̀ моегѡ̀: ꙗ҆́кѡ Тѧ̀ пое́тъ всѧ̀ си́ла небе́снаѧ, и҆ Твоѧ̀ є҆́сть сла́ва во вѣ́ки вѣкѡ́въ, а҆ми́нь.

Трисвѧто́е. Пресвѧта́ѧ Трⷪ҇це: Ѻ҆́ч҃е на́шъ: І҆ере́й: Ꙗ҆́кѡ Твоѐ є҆́сть ца́рство:

И҆ тропарѝ сїѧ̀, во гла́съ ѕ҃:

Поми́лꙋй на́съ, Гдⷭ҇и, поми́лꙋй на́съ: всѧ́кагѡ бо ѿвѣ́та недоꙋмѣ́юще, сїю̀ Ти̂ моли́твꙋ ꙗ҆́кѡ влады́цѣ грѣ́шнїи прино́симъ: поми́лꙋй на́съ.

Сла́ва:

Гдⷭ҇и, поми́лꙋй на́съ, на Тѧ́ бо ᲂу҆пова́хомъ,

под многуте железни окови та не можам главата да ја кренам, и нема одмор за мене, зашто Те разгневив и извршив зло пред Тебе: не ја исполнив волјата Твоја, не ги слушав заповедите Твои, направив гадотии и ги умножив соблазните. И сега ги свиткувам колената до срцето мое и Те молам за благост. Згрешив, Господи, згрешив и ги знам беззаконијата свои, но просам и Ти се молам: прости ми, Господи, прости ми и не ме погубувај со беззаконијата мои, не ме осудувај во пеколот. Зашто Ти си, Боже, Бог на оние што се кајат, и над мене покажи ја сета Своја благост, спасувајќи ме мене недостојниот со големата Своја милост, и јас ќе Те прославувам во сите дни на мојот живот, зашто Тебе Те слават сите сили небесни, и Твоја е славата во веки веков. Амин.

Трисвето: Пресвета Троице... Оче наш...

Свештеникот: Зашто Твое е царството...

И овие тропари, глас 6:

Помилуј нѐ, Господи, помилуј нѐ, зашто немаме никакво оправдување. Оваа молитва како на Владика Ти ја принесуваме ние грешните, помилуј нѐ.

Слава:

Господи, помилуј нѐ, зашто во Тебе се

не прогнѣвайся на ны̀ ѕѣлѡ̀, нижѐ помянѝ беззако́ній на́шихъ: но призрѝ и҆ ны́нѣ ꙗ҆́кѡ благоутро́бенъ, и҆ и҆зба́ви ны̀ ѿ вра̑гъ на́шихъ: Ты́ бо є҆сѝ Бг҃ъ на́шъ, и҆ мы̀ лю́діе Твоѝ, всѝ дѣла̀ рꙋкѝ Твоеѧ̀, и҆ и҆́мѧ Твоѐ призыва́емъ.

И҆ ны́нѣ, богоро́диченъ:

Милосе́рдіѧ двє́ри ѿве́рзи на́мъ, благослове́ннаѧ Бц҃е, надѣ́ющїисѧ на тѧ̀ да не поги́бнемъ, но да и҆зба́вимсѧ тобо́ю ѿ бѣ́дъ: ты́ бо є҆сѝ спасе́ніе ро́да хрїстїа́нскагѡ.

Гдⷭ҇и, поми́лꙋй, м҃.

Сла́ва, и҆ ны́нѣ:

Честнѣ́йшꙋю херꙋві́мъ и҆ сла́внѣйшꙋю без̾ сравне́нїѧ серафі́мъ, без̾ и҆стлѣ́нїѧ Бг҃а Сло́ва ро́ждшꙋю, сꙋ́щꙋю Бцⷣꙋ тѧ̀ велича́емъ.

И҆́менемъ гдⷭ҇нимъ благословѝ, ѻ҆́тче.

Їере́й:

Моли́твами свѧты́хъ ѻ҆те́цъ на́шихъ, Гдⷭ҇и І҆и҃се Хрⷭ҇тѐ Бж҃е на́шъ, поми́лꙋй на́съ, а҆ми́нь.

И҆ моли́тва:

Влады́ко Бж҃е Ѻ҆́ч҃е вседержи́телю, Гдⷭ҇и Сн҃е є҆диноро́дный І҆и҃се Хрⷭ҇тѐ, и҆ свѧты́й Дꙋ́ше, є҆ди́но бж҃ество̀, є҆ди́на си́ла, поми́лꙋй мѧ̀ грѣ́шнаго: и҆ и҆̀миже вѣ́си сꙋдьба́ми, спасѝ мѧ не-

надеваме; не гневи се многу на нас, ниту спомнувај ги нашите беззаконија, но погледни и сега како добросрдечен и избави нѐ од нашите непријатели. Зашто Ти си Бог наш, и ние, Твоите луѓе, сите сме дело на Твоите раце, и Твоето име го повикуваме.

И сега, богородичен:

Дверите на милосрдието отвори ни ги, благословена Богородице, ние кои се надеваме во тебе да не погинеме, но да се избавиме преку тебе од беди, зашто Ти си спасение на христијанскиот род.

Господи, помилуј. (40 пати)

Слава, и сега:

Почесна од херувимите и неспоредливо пославна од серафимите, нетлено си го родила Бога Словото, тебе, која си Богородица, те величаме.

Во името на Господа, благослови оче!

Свештеникот:

По молитвите на светите оци наши, Господи Исусе Христе, Боже наш, помилуј нѐ. Амин.

И молитвата:

Владико Боже, Оче Седржителу, Господи Сине Единороден, Исусе Христе, и Свети Духу, едно божество, една сила, помилуј ме, грешниот, Кој на сите им ги знаеш пресудите, спаси ме, мене,

достойнаго раба̀ Твоего̀: ꙗ҆́кѡ благослове́нъ є҆сѝ во вѣ́ки вѣкѡ́въ, а҆ми́нь.

Та́же: Пріиди́те, поклони́мсѧ: три́жды.

И а҆́біе:

Ѱало́мъ ѯ҃д.

Бж҃е, въ по́мощь мою̀ вонмѝ. Гдⷭ҇и, помощѝ ми потщи́сѧ. Да постыдѧ́тсѧ и҆ посра́мѧтсѧ и҆щꙋ́щіи дꙋ́шꙋ мою̀, да возвратѧ́тсѧ вспѧ́ть, и҆ постыдѧ́тсѧ, хотѧ́щіи ми̑ ѕла̑ѧ. Да возвратѧ́тсѧ а҆́біе стыдѧ́щесѧ, глаго́лющіи мѝ: бла́гоже, бла́гоже. Да возра́дꙋютсѧ и҆ возвеселѧ́тсѧ ѡ҆ тебѣ̀ всѝ и҆щꙋ́щіи тебѐ, Бж҃е: и҆ да глаго́лютъ вы́нꙋ: да возвели́читсѧ Гдⷭ҇ь, лю́бѧщіи спасе́ніе твоѐ. А҆́зъ же ни́щь є҆́смь и҆ ᲂу҆бо́гъ, Бж҃е, помози́ ми: помо́щникъ мо́й, и҆ и҆зба́витель мо́й є҆сѝ ты̀, Гдⷭ҇и, не закоснѝ.

Ѱало́мъ рм҃в.

Гдⷭ҇и, ᲂу҆слы́ши моли́твꙋ мою̀, вню́шѝ моле́ніе моѐ во и҆́стинѣ твое́й, ᲂу҆слы́ши мѧ̀ въ пра́вдѣ твое́й: И҆ не вни́ди въ сꙋ́дъ съ рабо́мъ твои́мъ, ꙗ҆́кѡ не ѡ҆правди́тсѧ предъ тобо́ю всѧ́къ живы́й. Ꙗ҆́кѡ погна̀ вра́гъ дꙋ́шꙋ мою̀, смири́лъ є҆́сть въ зе́млю живо́тъ мо́й: посади́лъ мѧ̀ є҆́сть въ те́мныхъ, ꙗ҆́кѡ ме́ртвыѧ

Твојот недостоен раб, зашто си благословен во вечни векови. Амин.

Тогаш: Пријдете да Му се поклониме... (трипати)

И веднаш:

Псалм 69

Боже, дојди ми на помош, побрзај, Господи, да ми помогнеш. Нека поцрвенат и нека се засрамат оние, што ја бараат душата моја! Нека се уплашат, нека се уплашат и засрамат оние, кои ми пожелуваат зло. Нека отстапат и нека се посрамат оние што ми викаат: втака! така!г Нека се зарадуваат и развеселат со Тебе сите, кои Те бараат, и кои Те сакаат Тебе, Боже, и кои сакаат спасение од Тебе, и нека велат: "Да се возвеличува Господ!" Јас, пак, сум беден и сиромав; поможи ми Боже, Ти си, Господи, помошник мој и избавител мој, не се забавај!

Псалм 142

Господи, услиши ја молитвата моја, чуј го молењето мое поради Твојата вистина; услиши ме поради Твојата правда и не стапувај во суд со Твојот слуга, зашто пред Тебе нема да се оправда ниту еден од живите. Непријателот ја прогонува душата моја, го понизил животот мој дури до земјата, ме остави во темнина како оние

вѣ́ка. И҆ ᲂу҆ны̀ во мнѣ̀ ду́хъ мо́й, во мнѣ̀ смѧ-те́сѧ се́рдце моѐ. Помѧну́хъ дни҄ дре́внїѧ, по-ᲂучи́хсѧ во все́хъ дѣ́лѣхъ твои́хъ, въ творе́-нїихъ рꙋкꙋ̀ твоею̀ поꙋча́хсѧ. Воздѣ́хъ къ тебѣ̀ рꙋ́цѣ мои̑, дꙋша̀ моѧ̀ ꙗ҆́кѡ землѧ̀ безво́днаѧ тебѣ̀. Ско́рѡ ᲂу҆слы́ши мѧ̀, Гдⷭ҇и, и҆счезѐ ду́хъ мо́й: не ѿвратѝ лица̀ твоегѡ̀ ѿ менѐ, и҆ ᲂу҆-подо́блюсѧ низходѧ́щымъ въ ро́въ. Слы́шанꙋ сотворѝ мнѣ̀ заꙋ́тра ми́лость твою̀, ꙗ҆́кѡ на тѧ̀ ᲂу҆пова́хъ: скажѝ мнѣ̀, Гдⷭ҇и, пꙋ́ть, во́ньже поидꙋ̀, ꙗ҆́кѡ къ тебѣ̀ взѧ́хъ дꙋ́шꙋ мою̀. И҆зми́ мѧ ѿ врагъ мои́хъ, Гдⷭ҇и, къ тебѣ̀ прибѣго́хъ. Наꙋчи́ мѧ твори́ти во́лю твою̀, ꙗ҆́кѡ ты̀ є҆сѝ Бг҃ъ мо́й: Дх҃ъ тво́й бла́гїй наста́витъ мѧ̀ на зе́млю пра́вꙋ. И҆́мене твоегѡ̀ ра́ди, Гдⷭ҇и, жи-ви́ши мѧ̀: пра́вдою твое́ю и҆зведе́ши ѿ печа́ли дꙋ́шꙋ мою̀, И҆ ми́лостїю твое́ю потреби́ши вра-гѝ моѧ̑, и҆ погꙋби́ши всѧ̑ стꙋжа́ющыѧ дꙋши́ мое́й, ꙗ҆́кѡ а҆́зъ ра́бъ тво́й є҆́смь.

Сла́ва въ вы́шнихъ Бг҃ꙋ, и҆ на землѝ ми́ръ, въ человѣ́цѣхъ благоволе́нїе. Хва́лимъ Тѧ̀, благослови́мъ Тѧ̀, кла́нѧемтисѧ, славосло́-ви́мъ Тѧ̀, благодари́мъ Тѧ̀, вели́кїѧ ра́ди сла́-вы Твоеѧ̀. Гдⷭ҇и царю̀ небе́сный, Бж҃е Ѻ҆ч҃е все-держи́телю, Гдⷭ҇и Сн҃е є҆диноро́дный, І҆и҃се Хрⷭ҇тѐ, и҆ свѧты́й Дш҃е. Гдⷭ҇и Бж҃е, а҆́гнче бж҃їй, Сн҃е

кои се одамна умрени, опаднадухот мој во мене, се вознемири во мене срцето мое. Се сетив на дамнешните дни и размислував за сите Твои дела, расудував за делата на Твоите раце. Ги протегнав кон Тебе рацете мои, душата моја е жедна за Тебе како сува земја. Услиши ме поскоро, Господи: духот мој малакса; не одвраќај го лицето Свое од мене, за да не заприлегам на оние, што слегуваат во гроб. Соопшти ми ја утрената милост Твоја, зашто на Тебе се надевам, Господи. Покажи ми го, Господи, патот по кој да одам, зашто кон Тебе ја вознесувам душата моја. Избави ме, Господи, од моите непријатели, зашто при Тебе прибегнав. Научи ме да ја исполнувам волјата Твоја, зашто Ти си мојот Бог. Твојот благ дух нека ме води по прав пат. Заради Твоето име, Господи, ќе ме оживиш; поради Твојата правда - ќе ја избавиш од неволја душата моја. Според милоста Твоја истреби ги непријателите мои и погуби ги сите, кои ја измачуваат душата моја, зашто јас сум слуга Твој.

Слава на Бога во височините и на земјата мир, меѓу луѓето добра волја. Те фалиме, Те благословуваме, Ти се поклонуваме, Те славиме, Ти благодариме поради Твојата голема слава. Господи, Цару небески, Боже, Оче, Седржителу, Господи Сине Единороден, Исусе Христе, и Свети Духу. Господи Боже, Јагне Божјо, Сине на

Ѻ҆те́чь, взе́млѧй грѣхѝ мíра, поми́луй на́съ: взе́млѧй грѣхѝ мíра, прїимѝ моли́тву на́шу. Сѣдѧ́й ѡ҆деснꙋ́ю Ѻ҆ц҃а̀, поми́луй на́съ. Ꙗ҆́кѡ Ты̀ є҆сѝ є҆ди́нъ ст҃ъ, Ты̀ є҆сѝ є҆ди́нъ Гдⷭ҇ь, Ї҆исъ Хрⷭ҇то́съ, въ сла́ву Бг҃а Ѻ҆ц҃а̀, а҆ми́нь.

На всѧ́ку но́щь благословлю̀ Тѧ, и҆ восхвалю̀ и҆́мѧ Твоѐ во вѣ́ки, и҆ въ вѣ́къ вѣ́ка.

Гдⷭ҇и, прибѣ́жище бы́лъ є҆сѝ на́мъ въ ро́дъ и҆ ро́дъ. А҆́зъ рѣ́хъ: Гдⷭ҇и, поми́луй мѧ̀, и҆сцѣлѝ ду́шу мою̀, ꙗ҆́кѡ согрѣши́хъ Тебѣ̀. Гдⷭ҇и, къ Тебѣ̀ прибѣго́хъ, наꙋчѝ мѧ твори́ти во́лю Твою̀, ꙗ҆́кѡ Ты̀ є҆сѝ Бг҃ъ мо́й: ꙗ҆́кѡ ᲂу҆ Тебѐ и҆сто́чникъ живота̀, во свѣ́тѣ Твое́мъ ᲂу҆́зримъ свѣ́тъ: прова́ди ми́лость Твою̀ вѣ́дꙋщымъ Тѧ̀.

Сподо́би, Гдⷭ҇и, въ но́щь сїю̀ без̾ грѣха̀ сохрани́тисѧ на́мъ. Благослове́нъ є҆сѝ, Гдⷭ҇и, Бж҃е ѻ҆те́цъ на́шихъ, и҆ хва́льно и҆ просла́влено и҆́мѧ Твоѐ во вѣ́ки, а҆ми́нь.

Бꙋ́ди, Гдⷭ҇и, ми́лость Твоѧ̀ на на́съ, ꙗ҆́коже ᲂу҆пова́хомъ на Тѧ̀. Благослове́нъ є҆сѝ, Гдⷭ҇и, наꙋчѝ мѧ ѡ҆правда́нїємъ Твои́мъ. Благослове́нъ є҆сѝ, Влады́ко, вразꙋмѝ мѧ ѡ҆правда́нїємъ Твои́мъ. Благослове́нъ є҆сѝ, ст҃ы́й, просвѣтѝ мѧ ѡ҆правда́нїи Твои́ми.

Гдⷭ҇и, ми́лость Твоѧ̀ во вѣ́къ, дѣ́лъ рꙋ́кꙋ Твое́ю не пре́зри. Тебѣ̀ подоба́етъ хвала̀, Тебѣ̀

Отецот, кој ги земаш гревовите на светот, смилувај ни се. Ти Кој ги земаш гревовите на светот, прими ја нашата молитва. Ти Кој седиш од десно на Оца, смилувај ни се, зашто Ти си Единствен свет, Ти си Единствен Господ, Исус Христос, во слава на Бога Оца. Амин.

Секоја ноќ ќе Те благословувам и ќе Го фалам Твоето име вечно, и во вечни векови.

Господи, Ти си ни бил прибежиште од род во род. Јас реков: Господи, смилувај ми се и исцели ја мојата душа, зашто згрешив пред Тебе. Господи, кон Тебе прибегнав, научи ме да ја исполнувам Твојата волја, зашто Ти си мој Бог. Зашто во Тебе е изворот на животот; во Твојата светлина ќе видиме светлина. Простри ја Твојата милост врз оние, кои Те познаваат.

Удостој не, Господи, оваа вечер да се сочуваме од грев. Благословен Си, Господи, Боже на нашите оци. И фалено и прославувано е Твоето име во веки. Амин.

Нека биде, Господи, Твојата милост на нас, како што се надевавме на Тебе. Благословен си, Господи, нучи ме на повелбите Твои. Благословен Си, Владико вразуми ме со повелбите Твои. Благословен Си, Свети, просвети ме со повелбите Твои.

Господи, Твојата милост е вечна, делата на Твоите раце не презирај ги. Тебе Ти прилега

подоба́етъ пѣ́ніе, Тебѣ̀ сла́ва подоба́етъ, Ѻ҆ц҃ꙋ̀, и҆ Сн҃ꙋ, и҆ свѧто́мꙋ Дх҃ꙋ, ны́нѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ, а҆ми́нь.

По си́хъ глаго́лемъ кано́нъ рѧдовы́й свѧто́мꙋ, илѝ Бц҃ѣ, и҆ по и҆сполне́ніи кано́на и҆ тропаре́й: Тристо́е. Пресвѧта́ѧ Тр҃це: Ѻ҆́ч҃е на́шъ:

Та́же пое́мъ велегла́снѡ и҆ ко́снѡ, на гла́съ ѕ҃:

Ѱало́мъ р҃н.

Гдⷭ҇и си́лъ, съ на́ми бꙋ́ди, и҆но́гѡ бо, ра́звѣ Тебѐ, помо́щника въ ско́рбехъ не и҆́мамы: Гдⷭ҇и си́лъ, поми́лꙋй на́съ.

И҆ ѿвѣща́етъ то́жде дрꙋгі́й ли́къ.

И҆ пое́тъ нача́вшій ли́къ:

Сті́хъ а҃: Хвали́те Бг҃а во свѧты́хъ є҆гѡ̀, хвали́те є҆го̀ во оу҆твержде́ніи си́лы є҆гѡ̀.

Гдⷭ҇и си́лъ, съ на́ми бꙋ́ди:

Вторы́й ли́къ:

Сті́хъ в҃: Хвали́те є҆го̀ на си́лахъ є҆гѡ̀, хвали́те є҆го̀ по мно́жествꙋ вели́чествіѧ є҆гѡ̀.

Гдⷭ҇и си́лъ, съ на́ми бꙋ́ди:

Сті́хъ г҃: Хвали́те є҆го̀ во гла́сѣ трꙋ́бнѣмъ, хвали́те є҆го̀ во ѱалти́ри и҆ гꙋ́слехъ.

Гдⷭ҇и си́лъ, съ на́ми бꙋ́ди:

Сті́хъ д҃: Хвали́те є҆го̀ въ тѷмпа́нѣ и҆ ли́цѣ, хвали́те є҆го̀ во стрꙋ́нахъ и҆ ѻ҆рга́нѣ.

пофалба, Тебе Ти прилега пеење, Тебе Ти прилега слава - на Оца и Сина и Светиот Дух, сега и секогаш и во вечни векови, амин.

Потоа, се пее Канонот, редовен на светителот или на Бгородица, и по исполнувањето на Канонот и тропарите: Трисвето. Пресвета Троице... Оче наш...

Тогаш пееме гласно и јасно, на глас 6:

Псалм 150

Господи на силите, со нас биди, зашто, друг помошник во маките, освен Тебе, немаме. Господи на силите, помилуј нѐ.

И вториот хор го одговара истото:

Хорот што почнал пее:

Стих 1: Фалете го Бога во Неговата светиња, фалете Го во цврстината на силата Негова.

Господи на силите, со нас биди...

Вториот хор:

Стих 2: Фалете Го поради Неговите сили, фалете Го поради многуте величија Негови.

Господи на силите, со нас биди...

Стих 3: Фалете Го со трубен звук, фалете Го со псалтир и гусли.

Господи на силите, со нас биди...

Стих 4: Фалете Го со тимпани во оро, фалете Го со струни и свирка.

Гдⷭ҇и си́лъ, съ на́ми бꙋ́ди:

Сті́хъ ѕ҃: Хвали́те его̀ въ кv́мвалѣхъ доброгла́сныхъ, хвали́те его̀ въ кv́мвалѣхъ восклица́нїѧ. Всѧ́кое дыха́нїе да хва́литъ Гдⷭ҇а.

Гдⷭ҇и си́лъ, съ на́ми бꙋ́ди:

Та́же ѻ҆́ба лі́ка, соше́дшесѧ вкꙋ́пѣ, се́й сті́хъ пою́тъ:

Хвали́те Бг҃а во свѧты́хъ єгѡ̀, хвали́те е҆го̀ во ᲂу҆твержє́нїи си́лы єгѡ̀.

Гдⷭ҇и си́лъ, съ на́ми бꙋ́ди, и҆на́гѡ бо, ра́звѣ Тебѐ, помо́щника въ ско́рбехъ не и҆́мамы: Гдⷭ҇и си́лъ, поми́лꙋй на́съ.

Сла́ва:

Гдⷭ҇и, а҆́ще не бы́хомъ свѧты́ѧ Твоѧ҆ и҆мѣ́ли моли́твенники, и҆ благосты́ню Твою̀ ми́лꙋющꙋю на́съ: ка́кѡ смѣ́ли бы́хомъ, Спа́се, пѣ́ти Тѧ̀, є҆го́же славосло́вѧтъ непреста́ннѡ а҆́нгели; сердцевѣ́дче, поща́дѝ дꙋ́шы на́шѧ.

И҆ ны́нѣ:

Мнѡ́гаѧ мно́жества мои́хъ, Бцⷣе, прегрѣше́нїй, къ тебѣ̀ прибѣго́хъ, чи́стаѧ, спасе́нїѧ тре́бꙋѧ. Посѣтѝ немощствꙋ́ющꙋю мою̀ дꙋ́шꙋ, и҆ молѝ сы́на твоего̀ и҆ Бг҃а на́шего, да́ти мѝ ѡ҆ставле́нїе, ꙗ҆̀же содѣ́ѧхъ лю́тыхъ, є҆ди́на благослове́ннаѧ.

Всесвѧта́ѧ Бцⷣе, во вре́мѧ живота̀ моегѡ̀

Господи на силите, со нас биди...

Стих 5: Фалете Го со милозвучни кимвали, фалете Го со кимвали громогласни. Сè што дише - нека Го фали Господа.

Господи на силите, со нас биди...

Потоа, двата хора заедно, го пеат овој стих:

Фалете го Бога во неговата светиња, фалете Го во цврстината на силата Негова.

Господи на силите, со нас биди, зашто, друг помошник во маките, освен Тебе, немаме. Господи на силите, помилуј нè.

Слава:

Господи, кога би ги немале Твоите светии за молитвеници, и Твојата добрина, која нè милува, како би смееле да Ти пееме, Спасителу,Тебе Кого ангелите непрестајно Те слават. Срцезналецу, поштеди ги нашите души.

И сега:

Со моите премногу гревови, Богородице, кон тебе пријдов, Чиста, барајќи спасение. Посети ја мојата немоќна душа, и моли Го Твојот Син и нашиот Бог, да ми прости сè што згрешив, единствена Благословена.

Сесвета Богородице, не оставај ме за

не ѡ҆ста́ви менѐ, человѣ́ческомꙋ предста́тельствꙋ не ввѣ́ри мѧ̀: но сама̀ застꙋпи̑, и҆ поми́лꙋй мѧ̀.

Всѐ ᲂу҆пова́нїе моѐ на тѧ̀ возлага́ю, Ма́ти бж҃їѧ, сохрани́ мѧ подъ кро́вомъ твои́мъ.

Гдⷭ҇и, поми́лꙋй, м҃.

И҆́же на всѧ́кое вре́мѧ, и҆ на всѧ́кїй ча́съ, на небесѝ и҆ на землѝ покланѧ́емый и҆ сла́вимый, Хрⷭ҇тѐ Бж҃е, долготерпѣли́ве, многоми́лостиве, многоблагоᲂу҆тро́бне, и҆́же пра́ведныѧ любѧ́й, и҆ грѣ́шныѧ ми́лꙋѧй: и҆́же всѧ̑ зовы́й ко спасе́нїю, ѡ҆бѣща́нїѧ ра́ди бꙋ́дꙋщихъ бла́гъ: са́мъ, Гдⷭ҇и, прїимѝ и҆ на́шѧ въ ча́съ се́й моли́твы, и҆ и҆спра́ви живо́тъ на́шъ къ за́повѣдемъ Твои́мъ, дꙋ́шы на́шѧ ѡ҆свѧтѝ, тѣлеса̀ ѡ҆чи́сти, помышле́нїѧ и҆спра́ви, мы́сли ѡ҆чи́сти: и҆ и҆зба́ви на́съ ѿ всѧ́кїѧ ско́рби, ѕѡ́лъ и҆ болѣ́зней: ѡ҆градѝ на́съ свѧты́ми Твои́ми а҆́гГелы, да ѡ҆полче́нїемъ и҆́хъ соблюда́еми и҆ наставлѧ́еми, дости́гнемъ въ соедине́нїе вѣ́ры, и҆ въ ра́зꙋмъ непристꙋ́пныѧ Твоеѧ̀ сла́вы: ꙗ҆́кѡ благослове́нъ є҆сѝ во вѣ́ки вѣкѡ́въ, а҆ми́нь.

Гдⷭ҇и, поми́лꙋй, три́жды.

Сла́ва, и҆ ны́нѣ:

Честнѣ́йшꙋю херꙋві́мъ и҆ сла́внѣйшꙋю без̾ сравне́нїѧ серафі́мъ, без̾ и҆стлѣ́нїѧ Бг҃а Сло́ва ро́ждшꙋю, сꙋ́щꙋю Бцⷣꙋ тѧ̀ велича́емъ.

време на мојот живот, на човечка заштита не доверувај ме, туку, сама, заштити ме и помилуј ме.

Сета своја надеж, во тебе ја полагам, Мајко Божја, сочувај ме под твојата закрила.

Господи, помилуј. (40 пати)

Ти, Кој во секое време и во секој час, на небото и на земјата, Си почитуван и славен, Христе Боже, Долготрпелив, Многумилостив и Добросрдечен; Кој ги љубиш праведниците и ги милуваш грешниците, и ги повикуваш сите кон спасение заради ветените идни блага! Самиот Ти, Господи, прими ги нашиве молитви во овој час, и упати го нашиот живот кон Твоите заповеди. Освети ги нашите души, телата очисти ги, помислите исправи ги, мислите очисти ги и избави нѐ од секаква тага, зла и болести. Огради не` со Твоите свети ангели, та, пазени и раководени од нивните војски, да постигнеме единство во верата и разбирање на Твојата непристапна слава, зашто Си благословен во вечни векови. Амин.

Господи, помилуј. (трипати)

Слава, и сега:

Почесна од херувимите и неспоредливо пославна од серафимите, нетлено си го родила Бога Словото, тебе, која си Богородица, те величаме.

И҆́менемъ гдⷭ҇нимъ благослови́, ѻ҆́тче.

І҆ере́й:

Бж҃е ѹ҆щедри́ ны̀, и҆ благослови́ ны, просвѣти̑ лицѐ Твоѐ на ны̀, и҆ поми́лѹй ны̀.

А҆́ще ли нѣ̑, глаго́ли:

Моли́твами свѧты́хъ ѻ҆те́цъ на́шихъ, Гдⷭ҇и І҆и҃се Хрⷭ҇тѐ Бж҃е на́шъ, поми́лѹй на́съ.

Мы̀: А҆ми́нь.

И҆ твори́мъ три̑ покло́ны вели̑кїѧ, глаго́люще моли́твѹ сїю̀ свѧта́гѡ Є҆фре́ма, раздѣлѧ́юще ю҆̀ въ три̑ ча́сти:

Гдⷭ҇и и҆ Влады́ко живота̀ моегѡ̀, дѹ́хъ пра́здности, ѹ҆ны́нїѧ, любонача́лїѧ и҆ праздносло́вїѧ не да́ждь мѝ. Покло́нъ.

Дѹ́хъ же цѣломѹ́дрїѧ, смиренномѹ́дрїѧ, терпѣ́нїѧ и҆ любвѐ, дарѹ́й мѝ рабѹ̀ Твоемѹ̀. Покло́нъ.

Є҆́й, Гдⷭ҇и Царю̀ дарѹ́й мѝ зрѣ́ти моѧ҆̀ согрѣше́нїѧ, и҆ не ѡ҆сѹжда́ти бра́та моегѡ̀, ꙗ҆́кѡ благослове́нъ є҆сѝ во вѣ́ки вѣкѡ́въ. А҆ми́нь. Покло́нъ.

Во името на Господа, благослови оче!

Свештеникот:

Боже уштедри нѐ, благослови нѐ, просвети нѐсо Твоето лице и помилуј нѐ.

Ако пак, нема свештеник, се вели:

По молитвите на светите оци наши, Господи, Исусе Христе, Боже наш, помилуј нѐ.

Ние: Амин.

И правиме три големи метании, кажувајќи ја оваа молитва на свети Ефрем, разделувајќи ја на три дела:

Господи и Владико на мојот живот, дух на леност, безволност, властољубие и празнословие, не давај ми. Метанија

Дух, пак, на целомудреност, смиреност, трпение и љубов, даруј ми, на Твојот раб. Метанија

Еј, Господи, Цару, дај ми да ги согледам моите прегрешенија за да не го осудувам мојот брат, зашто си благословен во вечни векови, амин. Метанија

Та́же: Трисвѧто́е. Пресвѧ́таѧ Тр҃це: О҆́ч҃е на́шъ: Гд҇и, поми́луй, в҃і.

И҆ моли́тва моле́бнаѧ ко пресвѧтѣ́й Бцⷣѣ.

Нескве́рнаѧ, небла́знаѧ, нетлѣ́ннаѧ, пречи́стаѧ, чи́стаѧ дв҃о, богоневѣ́сто Влады́чице, ꙗ҆́же Бг҃а Сло́ва человѣ́кѡмъ пресла́внымъ твои́мъ рождество́мъ соедини́вшаѧ, и҆ ѿри́нꙋвшееся є҆стество̀ ро́да на́шегѡ небе́снымъ совокꙋ́пльшаѧ: ꙗ҆́же ненаде́жныхъ є҆ди́на наде́жда, и҆ бори́мыхъ по́мощь, гото́вое застꙋпле́ніе къ тебѣ̀ притека́ющихъ, и҆ всѣ́хъ хрїстїа́нъ прибѣ́жище: не гнꙋша́йсѧ менѐ грѣ́шнагѡ, скве́рнагѡ, скве́рными помы́слы, и҆ словесы̀, и҆ дѣ́ѧньми всего̀ себѐ непотре́бна сотво́рша, и҆ ра́зꙋмомъ лѣ́ности сласте́й жити́ѧ раба̀ бы́вша. Но ꙗ҆́кѡ человѣколюби́вагѡ Бг҃а ма́ти, человѣколю́бнѣ ᲂу҆милосе́рдисѧ ѡ҆ мнѣ̀ грѣ́шнѣмъ и҆ блꙋ́днѣмъ, и҆ прїимѝ моѐ є҆́же ѿ скве́рныхъ ᲂу҆сте́нъ приноси́мое тебѣ̀ моле́ніе: и҆ твоего̀ Сн҃а, и҆ на́шего Влады́кꙋ и҆ Гд҇а, ма́тернее твоѐ дерзнове́ніе ᲂу҆потреблѧ́ющи, молѝ, да ѿве́рзетъ и҆ мнѣ̀ человѣколю́бныѧ ᲂу҆тро́бы своеѧ̀ бла́гости, и҆ презрѣ́въ моѧ̑ безчи́сленнаѧ прегрѣше́нїѧ, ѡ҆брати́тъ мѧ̀ къ покаѧ́нїю, и҆ свои́хъ

Потоа: Трисвето. Пресвета Троице… Оче наш…

Господи, помилуј. (12 пати)

И оваа молитва кон Пресвета Богородица:

Неосквернета, несоблазнета, невина, пречиста, чиста, Дево, Богоневесто, Владичице, која преку твоето преславно раѓање го соедини Бога - Словото со луѓето, ја собра отфрлената природа на нашиот род со жителите на небото, Ти, Која си единствена надеж на безнадежните и помош на борците, спремна застапница на оние што доаѓаат кај тебе, засолниште на сите христијани, не гнаси се од мене, грешниот и нечистиот, кој со нечисти мисли, зборови и постапки се сторив сосем непотребен и, поради лекомисленоста, свесно станав роб на животните наслади. Но, бидејќи си Мајка на човекољубивиот Бог, човекољубиво смилувај ми се мене грешниот и блудниот и прими ја мојата молитва што ти ја принесувам со нечиста уста. Послужи се со Твојата мајчинска слобода и помоли Го Твојот Син и наш Владика, и Господ, да го отвори за мене човекољубивото срце на Својата благост, откако ќе ги презре безбројните мои прегрешенија, да ме обрати кон покајание и да ме направи искусен

за́повѣдей дѣ́лателѧ и҆ску́сна ꙗ҆ви́тъ мѧ̀. И҆ предста́ни мнѣ̀ при́снѡ, ꙗ҆́кѡ млⷭ҇тивая, и҆ милосе́рдая, и҆ благолюби́вая, въ настоѧ́щемъ ᲂу҆́бѡ жи́тїи те́плаѧ предста́тельнице и҆ помо́щнице, сопроти́вныхъ наше́ствїѧ ѿгонѧ́ющи, и҆ ко спасе́нїю наставлѧ́ющи мѧ̀: и҆ во вре́мѧ и҆схо́да моегѡ̀ ѻ҆каѧ́ннꙋю мою̀ дꙋ́шꙋ соблюда́ющи, и҆ те́мныѧ зра́ки лꙋка́вꙋхъ бѣсѡ́въ дале́че ѿ неѧ̀ ѿгонѧ́ющи: въ стра́шный же де́нь сꙋда̀ вѣ́чныѧ мѧ̀ и҆збавлѧ́ющи мꙋ́ки, и҆ неизрече́нныѧ сла́вы твоегѡ̀ Сн҃а и҆ Бг҃а на́шегѡ наслѣ́дника мѧ̀ показꙋ́ющи. Ю҆́же и҆ да ᲂу҆лꙋчꙋ̀, Влады́чице моѧ̀, пресвѧта́ѧ Бцⷣе, твои́мъ хода́тайствомъ и҆ застꙋпле́нїемъ, благода́тїю и҆ человѣколю́бїемъ є҆диноро́днагѡ Сн҃а твоегѡ̀, Гдⷭ҇а и҆ Бг҃а и҆ Сп҃са на́шегѡ Ї҆и҃са Хрⷭ҇та̀: є҆мꙋ́же подоба́етъ всѧ́каѧ сла́ва, че́сть и҆ поклоне́нїе, со безнача́льнымъ є҆гѡ̀ Ѻ҆ц҃е́мъ, и҆ пресвѧты́мъ и҆ благи́мъ и҆ животворѧ́щимъ є҆гѡ̀ Дх҃омъ, ны́нѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ, а҆ми́нь.

Моли́тва и҆на́ѧ ко пресвѧтѣ́й Трⷪ҇цѣ.

И҆ да́ждь на́мъ, Влады́ко, на со́нъ грѧдꙋ́щымъ поко́й тѣ́ла и҆ дꙋши̑, и҆ сохрани̑ на́съ ѿ мра́чнагѡ сна̀ грѣхо́внагѡ, и҆ ѿ всѧ́кагѡ те́мнагѡ и҆ но́щнагѡ сладостра́стїѧ. Оу҆кроти̑ стремле́нїѧ страсте́й, ᲂу҆гаси̑ разжже́нныѧ стрѣ-

исполнител на Своите заповеди. И како милостива и милосрдна, доброљубива, биди секогаш со мене. А во овој, пак, живот, биди топла застапница и помошница, прогонувајќи ги непријателските напади и водејќи ме кон спасение. Во часот на смртта, сочувај ја мојата бедна душа и отстрани ги далеку од неа мрачните лица на лошите духови. А во страшниот ден на Судот, избави ме од вечната мака и направи ме наследник на неискажливата слава на Твојот Син и Бог наш, за да ја примам, Владичице моја, преку Твоето посредништво и застапништво, по благодатта и човекољубието на Твојот Единороден Син, Господ и Бог, и Спасител наш Исус Христос. Нему Му прилега секаква слава, чест и поклонување, со Неговиот беспочетен Отец, со пресветиот и благиот и животворен Негов Дух, сега, секогаш и во вечни векови. Амин.

Друга молитва кон Пресветата Троица:

Кога одиме на спиење, Владико, дај ни одмор на телото и душата и зачувај нè од мрачен гревовен сон и од секакво темно и ноќно сладострастие. Скроти ги поривите на страстите, изгасни ги распалените стрели на лукавиот,

лы лѹка́вагѡ, ꙗ҆̀же на ны̀ льсти́внѡ дви́жимыѧ. Пло́ти на́шеѧ воста́нїѧ ᲂу҆толи̑, и҆ всѧ́кое земно́е и҆ веще́ственное на́ше мѹдрова́нїе ᲂу҆спи̑. И҆ да́рѹй на́мъ, Бж҃е, бо́дръ ᲂу҆́мъ, цѣломѹ́дръ по́мыслъ, се́рдце трезвѧ́щеесѧ, со́нъ лего́къ, и҆ всѧ́кагѡ сатани́на мечта́нїѧ и҆змѣне́нъ. Возста́ви же на́съ во вре́мѧ моли́твы, ᲂу҆твержде́ны въ за́повѣдехъ Твои́хъ, и҆ па́мѧть сѹде́бъ Твои́хъ въ себѣ̀ тве́рдѹ и҆мѹ́щѧ. Всено́щное славосло́вїе на́мъ да́рѹй, во є҆̀же пѣ́ти и҆ благослови́ти и҆ сла́вити пречестно́е и҆ великолѣ́пое и҆́мѧ Твоѐ, О҆ц҃а̀, и҆ Сн҃а, и҆ свѧта́гѡ Дх҃а, ны́нѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ, а҆ми́нь.

Пресла́внаѧ присноде́во, Ма́ти Хрⷭ҇та̀ Бг҃а, принеси̑ на́шѹ моли́твѹ Сн҃ѹ твоемѹ̀ и҆ Бг҃ѹ на́шемѹ, да спасе́тъ тобо́ю дѹ́шы на́шѧ.

Оу҆нова́нїе моѐ О҆ц҃ъ, прибѣ́жище моѐ Сн҃ъ, покро́въ мо́й Дх҃ъ свѧты́й: Трⷪ҇це свѧта́ѧ, сла́ва Тебѣ̀.

І҆ере́й: Сла́ва Тебѣ̀, Хрⷭ҇тѐ Бж҃е, ᲂу҆нова́нїе на́ше, сла́ва Тебѣ̀.

И҆ мы̀: Сла́ва, и҆ ны́нѣ: Гдⷭ҇и, поми́лѹй, три́жды. Благослови̑.

Вмѣ́стѡ ѿпѹ́ста, і҆ере́й возглаша́етъ, на́мъ на зе́млю приклѡ́ншымсѧ:

Влады́ко многоми́лостиве, Гдⷭ҇и І҆и҃се Хрⷭ҇тѐ

примамливо насочени кон нас. Сталожи ги нашите телесни возбуди и смири секакво земно и матерјално мудрување. Дарувај ни, Боже, бодар ум, целомудрена мисла, трезвено срце, лесен сон и ослободи нѐ од секакво ѓаволско мечтаење. Крени нѐ во времето на молитва, утврдени во Твоите заповеди, цврсто да ги памтиме Твоите судбини. Сеноќно славословие дарувај ни, да Го пееме и благословуваме и славиме Твоето пречесно и великолепно име, на Оца, и Сина, и Светиот Дух, сега, секогаш и во вечни векови. Амин.

Преславна, и секогаш Дево, Мајко на Христа Бога, принеси Му ја нашата молитва на Твојот Син и наш Бог, та преку тебе да ги спаси нашите души.

Надеж ми е Отецот, прибежиште ми е Синот, покров ми е Духот Свети, Троице Света, слава Ти.

Свештеникот:

Слава Ти, Христе Боже, надеж наша, слава Ти.

И ние: Слава, и сега… Господи, помилуј. (трипати), Благослови.

Ние клекнуваме до земјата а наместо Отпуст, свештеникот возгласува:

Владико многумилостив, Господи Исусе

Бж҃е на́шъ, моли́твами всепречи́стыѧ Влады́чицы на́шеѧ Бцⷣы и҆ приснодѣ́вы Марі́и: си́лою честна́гѡ и҆ животворѧ́щагѡ Креста̀: предста́тельствы честны́хъ небе́сныхъ си́лъ безпло́тныхъ: честна́гѡ, сла́внагѡ проро́ка, предте́чи и҆ крести́телѧ І҆ѡа́нна: свѧты́хъ сла́вныхъ и҆ всехва́льныхъ а҆по́стѡлъ: свѧты́хъ сла́вныхъ и҆ добропобѣ́дныхъ мч҃никѡвъ: преподо́бныхъ и҆ богоно́сныхъ ѻ҆те́цъ на́шихъ: свѧты́хъ и҆ пра́ведныхъ бг҃оѻте́цъ І҆ѡакі́ма и҆ А҆́нны и҆ всѣ́хъ Твои́хъ свѧты́хъ, благопрїѧ́тнꙋ сотворѝ моли́твꙋ на́шꙋ, дарꙋ́й на́мъ ѿставле́нїе прегрѣше́нїй на́шихъ: покры́й на́съ кро́вомъ крилꙋ̑ Твое́ю: ѿженѝ ѿ на́съ вса́каго врага̀ и҆ сꙋпоста́та: ᲂу҆мирѝ на́шꙋ жи́знь, Гдⷭ҇и, поми́лꙋй на́съ и҆ мі́ръ Тво́й, и҆ спасѝ дꙋ́шы на́шѧ, ꙗ҆́кѡ бла́гъ и҆ человѣколю́бецъ.

Коне́цъ вели́кагѡ повече́рїѧ.

Христе, Боже наш, по молитвите на сепречистата Владичица наша Богородица и секогаш Дева Марија, со силата на чесниот и животворен крст, со застапништвото на чесните небески сили, на чесниот, славен пророк, претеча и крстител Јован, на светите славни и сефални апостоли, светите славни и добропобедни маченици, на преподобните и богоносни оци наши, на светите праведни богооци Јоаким и Ана и на сите Твои светии, направи ја благопријатна нашата молитва, дарувај ни прошка на нашите прегрешенија, покриј нѐ со покривот на Твоите крилја, отстрани од нас секаков непријател и противник, смири го нашиот живот, Господи, помилуј нѐ нас и Твојот свет, и спаси ги нашите души, зашто си благ и човекољубив.

Крај на Големото Повечерие.

Канѡ́нъ моле́бный ко Пресвѧте́й Богоро́дицѣ

пое́мый во всѧ́кой ско́рби дꙋше́внѣй и҆ ѡ҆бстоѧ́нїи.

Творе́нїе Ѳеѡстирі́кта мона́ха.

Благослови́вшꙋ і҆ере́ю, начина́емъ: Ѱало́мъ рмв҃:

Гдⷭ҇и, ᲂу҆слы́ши моли́твꙋ мою̀, внꙋшѝ моле́нїе моѐ во и҆́стинѣ твое́й, ᲂу҆слы́ши мѧ̀ въ пра́вдѣ твое́й: И҆ не вни́ди въ сꙋ́дъ съ ра́бомъ твои́мъ, ꙗ҆́кѡ не ѡ҆правди́тсѧ пре́дъ тобо́ю всѧ́къ живы́й. Ꙗ҆́кѡ погнà вра́гъ дꙋ́шꙋ мою̀, смири́лъ є҆́сть въ зе́млю живо́тъ мо́й: посади́лъ мѧ̀ є҆́сть въ те́мныхъ, ꙗ҆́кѡ ме́ртвыѧ вѣ́ка. И҆ ᲂу҆ны̀ во мнѣ̀ дꙋ́хъ мо́й, во мнѣ̀ смѧте́сѧ се́рдце моѐ. Помѧнꙋ́хъ дни̑ дре́внїѧ, поꙋчи́хсѧ во всѣ́хъ дѣ́лѣхъ твои́хъ, въ творе́нїихъ рꙋ́кꙋ твоє́ю поꙋча́хсѧ. Воздѣ́хъ къ тебѣ̀ рꙋ́цѣ мои̑, дꙋша̀ моѧ̀, ꙗ҆́кѡ землѧ̀ безво́днаѧ тебѣ̀. Ско́рѡ ᲂу҆слы́ши мѧ̀, Гдⷭ҇и, и҆счезѐ дꙋ́хъ

МОЛЕБЕН КАНОН НА ПРЕСВЕТА БОГОРОДИЦА

Кој се пее при секаква душевна жалост и мака.

Творба на монахот Теостирикт.

По благословот на свештеникот, го почнуваме псалмот 142:

Господи, услиши ја молитвата моја, чуј го молењето мое поради Твојата вистина; услиши ме поради Твојата правда и не стапувај во суд со Твојот слуга, зашто пред Тебе нема да се оправда ниту еден од живите. Непријателот ја прогонува душата моја, го понизил животот мој дури до земјата, ме остави во темнина како оние кои се одамна умрени; опадна духот мој во мене, се вознемири во мене срцето мое. Се сетив на дамнешните дни и размислував за сите Твои дела, расудував за делата на Твоите раце. Ги протегнав кон Тебе рацете мои, душата моја е жедна за Тебе како сува земја. Услиши ме поскоро, Господи: духот мој малакса; не одвраќај го лицето

мо́й: не ѿвратѝ лица̀ твоегѡ̀ ѿ менѐ, и҆ ᲂу҆подо́блюсѧ низходѧ́щымъ въ ро́въ. Слы́шанѡ сотворѝ мнѣ̀ заѹ́тра ми́лость твою̀, ꙗ҆́кѡ на тѧ̀ ᲂу҆пова́хъ: скажѝ мнѣ̀, Гдⷭ҇и, пꙋ́ть, во́ньже пойдꙋ̀, ꙗ҆́кѡ къ тебѣ̀ взѧ́хъ дꙋ́шꙋ мою̀. И҆змѝ мѧ ѿ вра̑гъ мои́хъ, Гдⷭ҇и, къ тебѣ̀ прибѣго́хъ. Наꙋчѝ мѧ твори́ти во́лю твою̀, ꙗ҆́кѡ ты̀ є҆сѝ Бг҃ъ мо́й: Дх҃ъ тво́й бла́гїй наста́витъ мѧ̀ на зе́млю пра́вꙋ. И҆́мене твоегѡ̀ ра́ди, Гдⷭ҇и, живи́ши мѧ̀, пра́вдою твое́ю и҆зведе́ши ѿ печа́ли дꙋ́шꙋ мою̀, И҆ ми́лостїю твое́ю потреби́ши враги̑ моѧ̑, и҆ погꙋби́ши всѧ̑ стꙋжа́ющыѧ дꙋші̀ мое́й, ꙗ҆́кѡ а҆́зъ ра́бъ тво́й є҆́смь.

Сла́ва, и҆ ны́нѣ

А҆ллилꙋ́їа, а҆ллилꙋ́їа, а҆ллилꙋ́їа, сла́ва Тебѣ̀, Бж҃е. Три́жды.

Та́же:

Бг҃ъ Гдⷭ҇ь, и҆ ꙗ҆ви́сѧ на́мъ, благослове́нъ грѧды́й во и҆́мѧ гдⷭ҇не. По гла́сꙋ тропарѧ̀.

Стїхъ а҃: И҆сповѣ́дайтесѧ Гдⷭ҇еви, ꙗ҆́кѡ бла́гъ, ꙗ҆́кѡ въ вѣ́къ ми́лость є҆гѡ̀.

Стїхъ в҃: Ѡ҆бы́шедше ѡ҆бидо́ша мѧ̀, и҆ и҆́менемъ гдⷭ҇нимъ противлѧ́хсѧ и҆̀мъ.

Стїхъ г҃: Не ᲂу҆мрꙋ̀, но жи́въ бꙋ́дꙋ, и҆ повѣ́мъ дѣла̀ гдⷭ҇нѧ.

Свое од мене, за да не заприлегам на оние, што слегуваат во гроб. Соопшти ми ја утрената милост Твоја, зашто на Тебе се надевам, Господи. Покажи ми го, Господи, патот по кој да одам, зашто кон Тебе ја вознесувам душата моја. Избави ме, Господи, од моите непријатели, зашто при Тебе прибегнав. Научи ме да ја исполнувам волјата Твоја, зашто Ти си мојот Бог. Твојот благ дух нека ме води по прав пат. Заради Твоето име, Господи, ќе ме оживиш; поради Твојата правда - ќе ја избавиш од неволја душата моја. Според милоста Твоја истреби ги непријателите мои и погуби ги сите, кои ја измачуваат душата моја, зашто јас сум слуга Твој.

Слава, и сега:

Алилуја, алилуја, алилуја, слава Ти, Боже. (трипати)

Потоа:

Бог, Господ ни се јави, благословен е оној што доаѓа во името Господово. (по гласот на тропарот)

Стих 1 . Фалете Го Господа, зашто е добар, зашто е вечна Неговата милост.

Стих 2. Ме заокружија од сите страни, но со името на Господа ги одвраќав.

Стих 3. Нема да умрам, но ќе бидам жив и ќе ги научам делата Господови.

Сті́хъ д҃: Ка́мень, є҆го́же небрего́ша зи́ждꙋщїи, се́й бы́сть во главꙋ̀ ᲂу҆́гла: ѿ Гдⷭ҇а бы́сть се́й, и҆ є҆́сть ди́венъ во ѻ҆чесѣ́хъ на́шихъ.

Та́же тропа́рь Бцⷣѣ:

Къ Бцⷣѣ прилѣ́жнѡ ны́нѣ притецѣ́мъ, грѣ́шнїи и҆ смире́ннїи, и҆ припаде́мъ въ покаѧ́нїи, зовꙋ́ще и҆з̾ глꙋбины̀ дꙋши́: Влады́чице, помозѝ, на ны̀ милосе́рдовавши: потщи́сѧ, погиба́емъ ѿ мно́жества прегрѣше́нїй, не ѿвратѝ твоѧ̑ рабы̑ тщы̑: тѧ̀ бо и҆ є҆ди́нꙋ наде́ждꙋ и҆мамы. Два́жды.

Сла́ва, и҆ ны́нѣ:

Не ᲂу҆молчи́мъ никогда̀, Бцⷣе, си́лы твоѧ̑ глаго́лати недосто́йнїи: а҆́ще бо ты̀ не бы предстоѧ́ла молѧ́щи, кто́ бы на́съ и҆зба́вилъ ѿ толи́кихъ бѣ́дъ; кто́ же бы сохрани́лъ до ны́нѣ свобѡ́дны; не ѿстꙋ́пимъ, Влады́чице, ѿ тебѐ, твоѧ̑ бо рабы̑ спаса́еши при́снѡ ѿ всѧ́кихъ лю́тихъ.

Та́же ѱало́мъ н҃: Поми́лꙋй мѧ̀, Бж҃е: зри̑ стр.

И҆ канѡ́нъ пресвѧты́ѧ Бцⷣы, без̾ і҆рмосѡ́въ.

Гла́съ и҃. Пѣ́снь а҃.

І҆рмо́съ: Во́дꙋ проше́дъ ꙗ҆́кѡ сꙋ́шꙋ, и҆ є҆гѵ́петскагѡ ѕла̀ и҆збѣжа́въ, і҆сра́ильтѧнинъ вопїѧ́ше: и҆зба́вителю и҆ Бг҃ꙋ на́шемꙋ пои́мъ.

Стих 4. Каменот што го отфрлија ѕидарите, стана глава на аголот. Од Господа е ова, и чудно е во нашите очи.

Потоа, тропарот на Богородица:

Кон Богородица прилежно сега да пријдеме ние, грешните и смирени, и да паднеме во покајание, викајќи од длабочината на душата: Владичице, помогни ни милувајќи нè, побрзај, пропаѓаме од мноштвото прегрешенија. Не одвраќај ги напразно твоите раби, зашто те имаме како единствена надеж. (двапати)

Слава, и сега:

Ние недостојните никогаш нема да престанеме Богородице, да зборуваме за твојата сила, зашто, кога ти не би стоела пред нас, кој би нè избавил од толку опасности? Кој би нè сочувал до сега слободни? Од тебе нема да отстапиме, Владичице, зашто твоите раби ги спасуваш секогаш од секакви маки.

Потоа, псалм 50: Помилуј ме, Боже...

И канонот на Пресвета Богородица, без ирмосите.

ПРВА ПЕСНА, глас 8:

Ирмос: Поминувајќи преку водата како по суво и избегнувајќи го египетското зло, Израилецот пееше: На избавителот и нашиот Бог да Му пееме.

Припѣвъ: Пресвѧта́ѧ Бцⷭ҇е, спаси́ на́съ.

Мно́гими содержи́мь напа́стьми, къ тебѣ̀ прибѣга́ю, спасе́нїѧ и҆скі́й, ѽ Ма́ти Сло́ва и҆ дѣ́во, ѿ тѧ́жкихъ и҆ лю́тыхъ мѧ̀ спаси̑.

Страсте́й мѧ̀ смꙋща́ютъ прило́зи, мно́гагѡ ᲂу҆ны́нїѧ и҆спо́лнити мою̀ дꙋ́шꙋ: ᲂу҆мири̑, Ѻ҆троко́вице, тишино́ю Сн҃а и҆ Бг҃а твоегѡ̀, всенепоро́чнаѧ.

Сла́ва:

Спа́са ро́ждшꙋю тѧ̀ и҆ Бг҃а молю̀, дѣ́во, и҆зба́витисѧ мѝ лю́тыхъ: къ тебѣ̀ бо ны́нѣ прибѣга́ѧ, простира́ю и҆ дꙋ́шꙋ и҆ помышле́нїе.

И҆ ны́нѣ:

Недꙋ́гꙋюща тѣ́ломъ и҆ дꙋше́ю посѣще́нїѧ боже́ственнагѡ и҆ промышле́нїѧ ѿ тебѐ сподо́би, є҆ди́на Бг҃ома́ти, ꙗ҆́кѡ блага́ѧ, блага́гѡ же роди́тельница.

Пѣ́снь г҃.

І҆рмо́съ: Небе́снагѡ кꙋ́га верхотво́рче Гдⷭ҇и, и҆ це́ркве зижди́телю, ты̀ менѐ ᲂу҆тверди̑ въ любвѝ Твое́й, жела́нїй кра́ю, вѣ́рныхъ ᲂу҆твержде́нїе, є҆ди́не человѣколю́бче.

Предста́тельство и҆ покро́въ жи́зни моеѧ̀, полага́ю тѧ̀, богороди́тельнице дѣ́во, ты̀ мѧ̀ ѡ҆кормѝ ко приста́ницꙋ твоемꙋ̀, бла́гихъ ви-

Припев: Пресвета Богородице спаси не`.

Обземен од многу напасти, кон тебе прибегнувам барајќи спасение, о Мајко на Словото и Дево, спаси ме од тегоби и зла.

Нападите на страстите ме смутуваат, за да ја исполнат мојата душа со многу леност. Смири Го, Девојко, со тивко, твојот Син и Бог, Сенепорочна.

Слава:

Тебе, Дево, што Го роди Спасителот и Бога, те молам, за да се избавам од маките. Затоа сега прибегнувам кај тебе, и ги отварам душата и помислата.

И сега:

Мене, кој страдам со телото и душата, со божествена посета и своја грижа, удостој ме, Богомајко, зашто, како добра, си го родила Добриот.

ТРЕТА ПЕСНА

Ирмос: Господи, Создателу на небескиот свод, и Градителу на Црквата, утврди ме во љубовта кон Тебе, место на желбите, тврдино на верните, единствен Човекољубецу.

Застапништвото и заштитата на својот живот ти ги препуштам тебе, Богородителко, Дево, упати ме кон своето пристаниште,

но́вна, вѣ́рныхъ оу҆твержде́нїе, є҆ди́на всепѣ́таѧ.

Молю̀, дѣ́во, дꙋше́вное смꙋще́нїе и҆ печа́ли моеѧ̀ бꙋ́рю разори́ти: ты́ бо, богоневѣ́стнаѧ, нача́льника тишины̀ Хрⷭ҇та̀ роди́ла є҆сѝ, є҆ди́на пречи́стаѧ.

Сла́ва:

Благодѣ́телѧ ро́ждши до́брыхъ вино́внаго, благодѣѧ́нїѧ бога́тство всѣ́мъ и҆сточѝ: всѧ̑ бо мо́жеши, ꙗ҆́кѡ си́льнаго въ крѣ́пости Хрⷭ҇та̀ ро́ждши, богоблаже́ннаѧ.

И҆ ны́нѣ.

Лю́тыми недꙋ́ги и҆ болѣ́зненными страстьмѝ и҆стѧза́емꙋ, дѣ́во, ты̀ мѝ помозѝ: и҆сцѣле́нїй бо неѡскꙋ́дное тѧ̀ зна́ю сокро́вище, пренепоро́чнаѧ, неиждива́емое.

Сїѧ̑ глаго́ли по г҃-й и҆ ѕ҃-й пѣ́сни то́кмѡ

Спасѝ ѿ бѣ́дъ рабы̑ твоѧ̑, Бцⷣе, ꙗ҆́кѡ всѝ по Бз҃ѣ къ тебѣ̀ прибѣга́емъ, ꙗ҆́кѡ неразрꙋши́мѣй стѣнѣ̀ и҆ предста́тельствꙋ.

Призри̑ бл҃госе́рдїемъ, всепѣ́таѧ Бцⷣе, на моѐ лю́тое тѣ́лесе ѡ҆ѕлобле́нїе, и҆ и҆сцѣлѝ дꙋшѝ моеѧ̀ болѣ́знь.

Та́же помина́етъ і҆ере́й, ѡ҆ ни́хже моле́бенъ быва́етъ:

Поми́лꙋй на́съ, Бж҃е, по вели́цѣй ми́лости Твое́й, мо́лимтисѧ, оу҆слы́ши и҆ поми́лꙋй.

причино на добрините тврдино на верните, едина Сепеана.

Молам, Дево, да се стиши душевниот немир и бурата на мојата мака, зашто Ти, Богоневесто, си го родила Христа, поглаварот на мирот, единствена Пречиста.

Слава:

Раѓајќи Го Добротворот, причинителот на добрините, богатство од добродетели излеј врз сите. Ти можеш сѐ. зашто си Го родила Христа, силниот во крепоста, Богоблажена.

И сега:

Со тешки маки и болни страдања измачуван, Дево, ти помогни ми, зашто знам дека си неисцрпна ризница на исцелување, Пренепорочна.

Ова се кажува само по 3. и 6. песна:

Спаси ги од бедата, своите служители, Богородице, зашто сите по Бога, кај тебе прибегнуваме како кај неразрушив бедем и заштита.

Погледни со добросрдечност, сепеана Богородице, кон мојата тешка мака и исцели ја болката на мојата душа.

Потоа свештеникот ги спомнува тие, за кои се прави молебенот.

Помилуј нѐ, Боже, по Твојата голема милост, ти се молиме услиши нѐ, и помилуј.

Лїкъ: Гдⷭ҇и, поми́луй, три́жды.

Ещѐ мо́лимсѧ ѡ̀ Митрополі́тѣ на́шемъ Тїмоѳе́ѣ (и҆лѝ А҆рхїепі́скопѣ и҆лѝ Е҆пі́скопѣ и҆мѧ рекъ), и҆ все́й во Хрⷭ҇тѣ бра́тїи на́шей.

Лїкъ: Гдⷭ҇и, поми́луй, три́жды.

Посе́мъ, за ни́хже пое́тсѧ моле́бенъ:

Ещѐ мо́лимсѧ ѡ̀ ми́лости, жи́зни, ми́рѣ, здра́вїи, спасе́нїи, посѣще́нїи, проще́нїи и҆ бла-гопоспѣше́нїи раба̀ бж҃їѧ (и҆лѝ рабы̀ бж҃їѧ, и҆лѝ рабѡ́въ бж҃їихъ и҆мѧ рекъ), и҆ ѡ҆ставле́нїе грѣ-хѡ́въ е҆гѡ̀ (и҆лѝ е҆ѧ̀, и҆лѝ и҆́хъ).

Лїкъ: Гдⷭ҇и, поми́луй, три́жды.

Ещѐ мо́лимсѧ ѡ̀ предстоѧ́щихъ лю́дехъ, ѡ҆жида́ющихъ ѿ Тебѐ вели́кїѧ и҆ бога́тыѧ ми́-лости, за всю̀ бра́тїю, и҆ за всѧ̑ хрїстїа́ны.

Лїкъ: Гдⷭ҇и, поми́луй, три́жды.

Возгла́съ:

Ꙗ҆́кѡ ми́лостивъ и҆ человѣколю́бецъ Бг҃ъ

Хорот: Господи, помилуј. (трипати)

Уште се молиме за благочестивиот и православен народ наш.

Хорот: Господи, помилуј. (трипати)

Уште се помолиме за Митрополитот наш Тимотеј (или Архиепископот, или Епископот) (името на која епархија е), и за сите, во Христа наши браќа.

Хорот: Господи, помилуј. (трипати)

Потоа, за тие, за кои се пее молебенот.

Уште се молиме за милост, живот, мир, здравје, спасение, посета, прошка и закрепнување на работ Божји (името, или рабињата Божја, или рабите Божји: (имињата), и опростување на неговите гревови (или: нејзините, или нивните).

Хорот: Господи, помилуј. (трипати)

Уште се молиме за луѓето кои стојат овде чекајќи од Тебе голема и богата милост, за сите браќа и за сите христијани.

Хорот: Господи, помилуј. (трипати)

Возглас:

Зашто си милостив и Човекољубив Бог, и

є҆сѝ, и҆ Тебѣ̀ сла́вꙋ возсыла́емъ, Ѻ҆ц҃ꙋ̀, и҆ Сн҃ꙋ, и҆ свѧто́мꙋ Дх҃ꙋ, нн҃ѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ.

Ли́къ: А҆ми́нь.

И҆ Хвⷭ҇ѣ глаго́лемъ тропа́рь, гла́съ в҃:

Моле́нїе тёплое и҆ стѣна̀ неѡбори́маѧ, ми́лости и҆сто́чниче, мі́рови прибѣ́жище, прилѣ́жнѡ вопїе́мъ ти̇: Бцⷣе Влады́чице, предварѝ, и҆ ѿ бѣ́дъ и҆зба́ви на́съ, є҆ди́на вско́рѣ предста́тельствꙋющаѧ.

Пѣ́снь д҃.

І҆рмо́съ: Ѹ҆слы́шахъ, Гдⷭ҇и, смотре́нїѧ Твоегѡ̀ та́инство, разꙋмѣ́хъ дѣла̀ Твоѧ̑, и҆ просла́вихъ Твоѐ божество̀.

Страсте́й мои́хъ смѹще́нїе ко́рмчїю ро́ждшаѧ Гдⷭ҇а, и҆ бꙋ́рю ѹ҆ти́ши мои́хъ прегрѣше́нїй, богоневѣ́стнаѧ.

Милосе́рдїѧ твоегѡ̀ бе́зднꙋ призыва́ющꙋ пода́ждь мѝ, ꙗ҆̀же благосе́рднаго ро́ждшаѧ, и҆ Спа́са всѣ́хъ пою́щихъ тѧ̀.

Наслажда́ющесѧ, пречи́стаѧ, твои́хъ дарова́нїй, благода́рственное воспѣва́емъ пѣ́нїе, вѣ́дꙋще тѧ̀, Богома́терь.

Сла́ва:

На ѻ҆дрѣ̀ болѣ́зни моеѧ̀ и҆ не́мощи низ-

Тебе слава Ти вознесуваме, на Оца и Сина и Светиот Дух, сега и секогаш, и во вечни векови.

Хорот: Амин.

И веднаш се пее тропарот, глас 2.

Топло молење и неразрушива стено, извору на милоста, засолниште на светот, сесрдно ти пееме: Богородице, Владичице, која си единствена брза посредничка побрзај и избави нѐ од бедата.

ЧЕТВРТА ПЕСНА

Ирмос: Ја слушнав, Господи, тајната на Твојата промисла, ги разбрав Твоите дела и го прославив Твоето Божество.

Метежот на моите страсти, родителко на Кормиларот Господ, Богоневесто, стиши ја и бурата на моите прегрешенија.

Те повикувам да ми ја покажеш бездната на твоето милосрдие, родителко на Милосрдниот и Спасител на сите кои ти пеат.

Насладувајќи се од твоите дарови, Сечиста, ти пееме благодарствена песна, ние, кои те знаеме како Богомајка.

Слава:

Немоќен лежам, на одарот на мојата болест,

лежа́щꙋ мѝ, ꙗ҆́кѡ благолюби́ва помозѝ, Бце, є҆ди́на приснодѣ́во.

І҆ нꙑ́нѣ:

Надє́ждꙋ и҆ ᲂу҆твержде́нїе, и҆ спасе́нїѧ стѣ́нꙋ недви́жимꙋ и҆мꙋ́ще тѧ̀, всепѣ́таѧ, неꙋдо́бства всѧ́кагѡ и҆збавлѧ́емсѧ.

Пѣ́снь є҃.

І҆рмо́съ: Просвѣтѝ на́съ повелѣ́нїи Твои́ми, Гдⷭ҇и, и҆ мы́шцею Твое́ю высо́кою Тво́й ми́ръ пода́ждь на́мъ, человѣколю́бче.

И҆спо́лни, чи́стаѧ, весе́лїѧ се́рдце моѐ, твою̀ нетлѣ́ннꙋю даю́щи ра́дость, весе́лїѧ ро́ждшаѧ вино́внаго.

И҆зба́ви на́съ ѿ бѣ́дъ, Бце чи́стаѧ, вѣ́чное ро́ждши и҆збавле́нїе и҆ ми́ръ, всѧ́къ ᲂу҆́мъ преимꙋ́щїй.

Сла́ва:

Разрѣшѝ мглꙋ̀ прегрѣше́нїй мои́хъ, Богоневѣ́сто, просвѣще́нїемъ твоеѧ̀ свѣ́тлости: свѣ́тъ ро́ждшаѧ боже́ственный и҆ превѣ́чный.

І҆ нꙑ́нѣ:

И҆сцѣлѝ, чи́стаѧ, дꙋшѝ моеѧ̀ неможе́нїе, посѣще́нїѧ твоегѡ̀ сподо́бльшаѧ, и҆ здра́вїе моли́твами твои́ми пода́ждь мѝ.

помогни ми како богољубива, Богородице, единствена и секогаш Дево.

И сега:

Имајќи те како надеж и тврдина, и како непоколеблива стена на спасението, Сеопеана, се избавуваме од секаква непријатност.

ПЕТТА ПЕСНА

Ирмос: Господи, просвети нѐ со Твоите повелби и со Својата возвишена рака дај ни го Твојот мир, Човекољубецу.

Чиста, исполни го со веселба моето срце, давајќи ми ја твојата нетлена радост, родителко на Причинителот на радоста.

Избави нѐ од беди, Богородице, чиста, која си ги родила вечното искупување, и мирот што го надминува секој ум.

Слава:

Растерај ја маглата на моите прегрешенија, Богоневесто, со просветувањето на твојот сјај, ти, која си ја родила божествената и превечната светлина.

И сега:

Исцели ја, Чиста, немоќта на мојата душа Ти, која ме удостои со твојата посета и со твоите молитви, дај ми здравје.

Пѣ́снь ѕ҃.

Ірмо́съ: Моли́твꙋ пролїю̀ ко Гдⷭ҇ꙋ, и҆ томꙋ̀ возвѣщꙋ̀ печа̑ли моѧ̑, ꙗ҆́кѡ ѕѡ́лъ дꙋша̀ моѧ̀ и҆спо́лнисѧ, и҆ живо́тъ мо́й а҆́дꙋ прибли́жисѧ, и҆ молю́сѧ ꙗ҆́кѡ і҆ѡ́на: ѿ тлѝ, Бж҃е, возведи́ мѧ.

Сме́рти и҆ тлѝ ꙗ҆́кѡ спа́слъ є҆́сть, са́мъ сѧ̀ и҆зда́въ сме́рти, тлѣ́нїемъ и҆ сме́ртїю моѐ є҆стество̀ ꙗ҆́то бы́вшее: дв҃о, молѝ Гдⷭ҇а и҆ Сн҃а твоегѡ̀, врагѡ́въ ѕлодѣ́йствїѧ мѧ̀ и҆зба́вити.

Предста́тельницꙋ тѧ̀ живота̀ вѣ́мъ, и҆ храни́тельницꙋ твє́рдꙋ, дв҃о, и҆ напа́стей рѣша́щꙋ мѡлвы̀, и҆ нало́ги бѣсѡ́въ ѿгонѧ́ющꙋ: и҆ молю́сѧ всегда̀, ѿ тлѝ страсте́й мои́хъ и҆зба́вити мѧ̀.

Сла́ва:

Ꙗ҆́кѡ стѣ́нꙋ прибѣ́жища стѧжа́хомъ, и҆ дꙋ́шъ всесоверше́нное спасе́нїе, и҆ простра́нство въ ско́рбехъ, ѻ҆трокови́це, и҆ просвѣще́нїемъ твои́мъ при́снѡ ра́дꙋемсѧ: ѽ Влады́чице, и҆ ны́нѣ на́съ ѿ страсте́й и҆ бѣ́дъ спасѝ.

И҆ ны́нѣ:

На ѻ҆дрѣ̀ ны́нѣ немощствꙋ́ѧй лежꙋ̀, и҆ нѣ́сть и҆сцѣле́нїѧ пло́ти моеѧ̀: но Бг҃а и҆ Сп҃са мі́рꙋ, и҆ и҆зба́вителѧ недꙋ́гѡвъ ро́ждшаѧ, тебѣ̀ молю́сѧ бла́гой: ѿ тлѝ недꙋ̑гъ возста́ви мѧ̀.

ШЕСТА ПЕСНА

Ирмос: Ќе ја излеам својата молитва кон Господа, и нему ќе му ја кажам својата мака, зашто душата моја се исполни со зло, а мојот живот, се приближи до адот, и се молам како Јона: Боже изведи ме од пропаста.

Бидејќи Си ја спасил од пропаст и смрт мојата природа, опфатена со гниење и смрт, предавајќи ѝ се самиот на смртта, Дево, моли Го Господа и Синот твој, да ме избави од злоделата на непријателите.

Тебе те знам, Дево, како заштитничка на животот и најсигурна чуварка, која ослободува од немирот на искушенијата и ги изгонува ѓаволските напади, па секојдневно се молам: избави ме од пропаста на моите страсти.

Слава:

Како стена на прибежиште те стекнавме и потполно спасение на душите и олеснување во неволјите, Девојко, и на твојата светлина секогаш ѝ се радуваме, о Владичице,. и сега спаси нè од страдања и опасност.

И сега:

На леглото сега немоќен лежам и нема исцеление за моето тело, но се молам на тебе, Благата, кој си Го родила Бога и Спасителот на светот, и избавителот од маките, подигни ме од убиствената болест.

По ѕ҃ пѣсни, ꙗкоже и по г҃ пѣсни:

Спаси ѿ бѣдъ рабы твоѧ, бце, ꙗкѡ вси по бзѣ къ тебѣ прибѣгаемъ, ꙗкѡ нерушимѣй стѣнѣ и предстательству.

Призри благосердїемъ, всепѣтаѧ бце, на моѐ лютое тѣлесѐ ѡѕлобленїе, и исцѣли души моеѧ болѣзнь.

Таже:

Паки и паки миромъ Гдꙋ помолимсѧ.

Ликъ: Гди, помилꙋй.

Застꙋпи, спаси, помилꙋй, и сохрани насъ, Бже, Твоею благодатїю.

Ликъ: Гди, помилꙋй.

Пресвѧтꙋю, пречистꙋю, преблагословеннꙋю, славнꙋю Владычицꙋ нашꙋ Бцꙋ и приснодѣвꙋ Марїю, со всѣми свѧтыми помѧнꙋвше, сами себѐ и дрꙋгъ дрꙋга, и весь животъ нашъ Хртꙋ Бгꙋ предадимъ.

Ликъ: Тебѣ, Гди.

Возгласъ:

Ты бо еси царь мира, и спасъ дꙋшъ нашихъ, и Тебѣ славꙋ возсылаемъ, Оцꙋ, и Снꙋ, и свѧтомꙋ Дхꙋ, нынѣ и присно, и во вѣки вѣкѡвъ.

Ликъ: Аминь.

По шестата песна, како и по третата песна:

Спаси ги од беда, своите служители, Богородице, зашто сите по Бога, кај тебе прибегнуваме како кај неразрушив бедем и заштита.

Погледни со добросрдечност, сепеана Богородице, кон мојата тешка мака и исцели ја болката на мојата душа.

Потоа:

Пак и пак во мир да Му се помолиме на Господа.

Хорот: Господи, помилуј.

Заштити, спаси, помилуј и запази нè, Боже, со Твојата благодат.

Хорот: Господи, помилуј.

Пресветата, пречиста, преблагословена, славна владичица наша, Богородица, и секогаш Дева Марија, спомнувајќи ја со сите светии, самите себе, еден друг, и сиот наш живот, на Христа Бога да Му го предадеме.

Хорот: На Тебе, Господи.

Возглас:

Зашто Ти си цар на мирот и спасител на нашите души, и Тебе слава Ти вознесуваме на Оца и Сина и Светиот Дух, сега и секогаш и во вечни векови.

Хорот: Амин.

И҆ по возгла́сѣ конда́къ, гла́съ ѕ҃:

Предста́тельство хрⷭ҇тїа́нъ непосты́дное, хода́таиство ко творцꙋ̀ непрело́жное, не пре́зри грѣ́шныхъ моле́нїй гла́сы, но предвари̑, ꙗ҆́кѡ блага́ѧ, на по́мощь на́съ, вѣ́рнѡ зовꙋ́щихъ ти̑: ᲂу҆скори̑ на моли́твꙋ, и҆ потщи́сѧ на ᲂу҆моле́нїе, предста́тельствꙋющи при́снѡ, Бцⷣе, чтꙋ́щихъ тѧ̀.

Та́же, [А҆́ще хо́щетъ і҆ере́й, чте́тъ а҆ка́ѳистъ. По а҆ка́ѳистѣ,] дїа́конъ:

Во́нмемъ, премꙋ́дрость, во́нмемъ.

И҆ пое́тъ ли́къ прокі́менъ, гла́съ ѕ҃:

Помѧнꙋ̀ и҆́мѧ твоѐ * во всѧ́комъ ро́дѣ и҆ ро́дѣ.

Сті́хъ: Слы́ши, дщѝ, и҆ ви́ждь, и҆ приклонѝ ᲂу҆́хо твоѐ.

Дїа́конъ: Гдⷭ҇ꙋ помо́лимсѧ.

І҆ере́й возгла́съ:

Ꙗ҆́кѡ свѧ́тъ є҆сѝ, Бж҃е на́шъ, и҆ во свѧты́хъ почива́еши, и҆ Тебѣ̀ сла́вꙋ возсыла́емъ, Ѻц҃ꙋ̀, и҆ Сн҃ꙋ, и҆ свѧто́мꙋ Дх҃ꙋ, ны́нѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ.

Ли́къ: А҆ми́нь.

И по возгласот, кондак глас 6:

Застапништво на христијаните, со кое нема да се посрамиме, неизменливо посредништво пред Творецот, не презирај ги молитвените гласови на грешниците, но побрзај, како добра, да ни бидеш на помош на сите, кои со вера те повикуваме: Богородице, постојана заштитничке, побрзај и дојди на помош во молитвата и молењето на оние, што те почитуваат.

Потоа, (ако сака свештеникот, чита Акатист).

По Акатистот, ѓаконот:

Да внимаваме, премудрост, да внимаваме.

И хорот го пее Прокименот, глас 6.

Ќе се потсетуваат на Твоето име од род во род.

Стих: Слушни, ќерко, види и приклони го своето уво.

Ѓаконот: На Господа да Му се помолиме.

Свештеникот: Зашто Си свет, Боже наш, и во светиите почиваш, и Тебе слава Ти вознесуваме на Оца и Сина и Светиот Дух, сега и секогаш и во вечни векови.

Хорот: Амин.

И҆ по се́мъ возглаша́етъ дїа́конъ:

И҆ ѡ҆ сподо́битисѧ на́мъ слы́шанїю свѧта́гѡ є҆ѵа́нгелїа, Гдⷭ҇а Бг҃а мо́лимъ.

Ли́къ: Гдⷭ҇и, поми́луй, три́жды.

Дїа́конъ: Прему́дрость, про́сти, оу҆слы́шимъ свѧта́гѡ є҆ѵа́нгелїа.

І҆ере́й чте́тъ є҆ѵа́нгелїе, зач. д҃.

Во дни҄ ѻ҆́ны, воста́вши Марїа́мъ, и҆́де въ го́рнѧѧ со тща́нїемъ, во гра́дъ і҆ꙋ́довъ. И҆ вни́де въ до́мъ заха́рїинъ, и҆ цѣлова̀ Є҆лїсаве́тъ. И҆ бы́сть, ꙗ҆́кѡ оу҆слы́ша Є҆лїсаве́тъ цѣлова́нїе марі́ино, взыгра́сѧ младе́нецъ во чре́вѣ є҆ѧ̀: и҆ и҆спо́лнисѧ Дх҃а свѧ́та Є҆лїсаве́тъ. И҆ возопѝ гла́сомъ ве́лїимъ, и҆ речѐ: благослове́на ты̀ въ жена́хъ, и҆ благослове́нъ пло́дъ чре́ва твоегѡ̀. И҆ ѿкꙋ́дꙋ мнѣ̀ сїѐ, да прїи́де ма́ти Гдⷭ҇а моегѡ̀ ко мнѣ̀; Се́ бо ꙗ҆́кѡ бы́сть гла́съ цѣлова́нїѧ твоегѡ̀ во оу҆́шїю мое́ю, взыгра́сѧ младе́нецъ ра́дощами во чре́вѣ мое́мъ: И҆ блаже́нна вѣ́ро-ва́вшаѧ, ꙗ҆́кѡ бꙋ́детъ соверше́нїе глаго́ланнымъ є҆́й ѿ Гдⷭ҇а. И҆ речѐ Марїа́мъ: вели́читъ дꙋша̀ моѧ̀ Гдⷭ҇а, И҆ возра́довасѧ дꙋ́хъ мо́й ѡ҆ Бз҃ѣ спа́сѣ мое́мъ: Ꙗ҆́кѡ призрѣ̀ на смире́нїе рабы̀ своеѧ̀: се́ бо ѿ ны́нѣ оу҆блажа́тъ мѧ̀ всѝ ро́ди. Ꙗ҆́кѡ сотворѝ мнѣ̀ вели́чїе си́льный, и҆

И по ова, ѓаконот возгласува:

Да се удостоиме за слушање на светото Евангелие, Господа Бога Го молиме.

Премудрост, да стоиме со страв и да го чуеме светото Евангелие, мир на сите.

Читање на светото Евангелие по Лука.

Свештеникот чита Евангелие, Зачало 4.

Во она време, Марија, како стана во тие дни, отиде набргу во ридскиот крај, во градот Јудин, па влезе во домот на Захарија и ја поздрави Елисавета. Штом го чу Елисавета поздравот на Марија, заигра младенецот во утробата нејзина; и Елисавета се исполни со Дух Свети, па извика гласно и рече: Благословена си ти, меѓу жените, и благословен е плодот на твојата утроба! И откаде со мене ова, при мене да дојде мајката на мојот Господ? Зашто, ете, кога пристигна гласот од твојот поздрав до ушите мои, радосно заигра младе-нецот во утробата моја. И блажена е таа, која поверува, зашто ќе се исполни она, што ѝ рекол Господ. И рече Марија: "Мојата душа Го велича Господа, и мојот дух се зарадува во Бога, Спасителот мој, оти ја погледна смиреноста на слугинката Своја, и ете, отсега ќе ме ублажуваат сите родови, зашто Силниот ми направи големи

свѧ́то и҆́мѧ є҆гѡ̀. Пребы́сть же Маріа́мъ съ не́ю ꙗ҆́кѡ трѝ мѣ́сѧцы, и҆ возврати́сѧ въ до́мъ сво́й.

И҆ ѯві́е:

Сла́ва: гла́съ ѕ҃:

Ѻ҆́ч҃е, Сло́ве и҆ Дш҃е, Трⷪ҇це свѧта́ѧ, ѡ҆чи́сти мно́жества согрѣше́ній на́шихъ.

И҆ ны́нѣ:

Моли́твами Бцⷣы, ми́лостиве, ѡ҆чи́сти мно́жества согрѣше́ній на́шихъ.

Та́же:

Поми́луй мѧ̀, Бж҃е, по вели́цѣй ми́лости Твое́й, и҆ по мно́жествꙋ щедро́тъ Твои́хъ ѡ҆чи́сти беззако́ніе моѐ.

Гла́съ ѕ҃:

Не ввѣ́ри мѧ̀ человѣ́ческомꙋ предста́тельствꙋ, пресвѧта́ѧ Влады́чице, но пріимѝ моле́ніе раба̀ твоегѡ̀: ско́рбь бо ѡ҆бдержи́тъ мѧ̀, терпѣ́ти не могꙋ̀ де́мѡнскагѡ стрѣлѧ́ніѧ, покро́ва не и҆́мамъ, нижѐ гдѣ̀ прибѣ́гнꙋ ѻ҆каѧ́нный, всегда̀ побѣжда́емь, и҆ ᲂу҆тѣше́ніѧ не и҆́мамъ, ра́звѣ тебѐ, Влады́чице мі́ра: ᲂу҆пова́ніе и҆ предста́тельство вѣ́рныхъ, не пре́зри моле́ніе моѐ, поле́зно сотворѝ.

дела и свето е Неговото име"; И остана Марија со неа околу три месеци, па се врати дома.

И веднаш:

Слава, глас 6:

Оче, Слово и Духу, Троице Света, очисти ги нашите многубројни согрешенија.

И сега:

По молитвите на Богородица, Милостиви, очисти ги нашите многубројни согрешенија.

Потоа:

Помилуј ме Боже, поради големата Твоја милост и заради големата Твоја добрина, очисти ги моите беззаконија.

Глас 6

Не доверувај ме на човечка заштита, Пресвета Владичице, туку прими ја молбата на твојот раб, неволја ме снајде и не можам да ги поднесам ѓаволските стрели, немам заштита, нити засолниште, јадниот, од сите страни ме напаѓаат, и нема кој да ме утеши освен ти, Владичице света, надеж и заштито на верните, не презирај го моето молење, но направи го полезно.

Діа́конъ:

Спаси́, Бж҃е, лю́ди Твоѧ̑:

Ли́къ: Гд҇и, поми́лѹй, в҃і.

Возгла́съ: Млⷭ҇тїю и҆ щедро́тами:

Пѣ́снь ѕ҃.

І҆рмо́съ: Ѿ І҆ѹде́и доше́дше ѻ҆́троцы въ Вавѷлѡ́нѣ и҆́ногда̀, вѣ́рою тро́ическою пла́мень пе́щный попра́ша, пою́ще: ѻ҆тцє́въ Бж҃е, благослове́нъ є҆сѝ.

На́ше спасе́нїе ꙗ҆́коже восхотѣ́лъ є҆сѝ, Спа́се, ѹ҆стро́ити, во ѹ҆тро́бѹ дѣ́выѧ всели́лсѧ є҆сѝ, ю҆́же мі́рѹ предста́тельницѹ показа́лъ є҆сѝ: ѻ҆тє́цъ на́шихъ Бж҃е, благослове́нъ є҆сѝ.

Воли́телѧ ми́лости, є҆го́же роди́ла є҆сѝ, Ма́ти чи́стаѧ, ѹ҆моли̑ и҆зба́витисѧ ѿ прегрѣше́нїй и҆ дѹше́вныхъ скве́рнъ, вѣ́рою зовѹ́щымъ: ѻ҆тє́цъ на́шихъ Бж҃е, благослове́нъ є҆сѝ.

Сла́ва:

Сокро́вище спасе́нїѧ, и҆ и҆сто́чникъ нетлѣ́нїѧ, тѧ̀ ро́ждшѹю, и҆ сто́лпъ ѹ҆твержде́нїѧ, и҆ две́рь покаѧ́нїѧ, зовѹ́щымъ показа́лъ є҆сѝ: ѻ҆тє́цъ на́шихъ Бж҃е, благослове́нъ є҆сѝ.

И҆ ны́нѣ, богоро́диченъ:

Тѣле́сныѧ сла́бѡсти, и҆ дѹше́вныѧ недѹ́ги, Богоро́дительнице, любо́вїю прист҃ѹпа́ющихъ къ

Ѓаконот:

Спаси, ги, Боже, луѓето твои...

Хорот: Господи, помилуј. **(12 пати)**

Возглас:

По милоста, доборините ...

СЕДМА ПЕСНА

Ирмос: Кога дојдоа некогаш од Јудеја момчињата во Вавилон, со верата во Светата Троица, го угасија пламенот во печката, пеејќи: Боже на оците, благословен си.

Бидејќи посака да го извршиш нашето спасение, се всели, Спасителу, во утробата на Дева, и ја покажа неа како заштитница на светот. Боже на оците наши, благословен си.

Мајко чиста, моли го љубителот на милоста, Кого си го родила, да се избават од престапи и од душевни нечистотии сите, што со вера извикуваат: Боже на оците наши, благословен си.

Слава:

Си покажал дека родителката Твоја е ризница на спасението и извор на чистотата, и сигурна кула и врата на покајанието на оние што извикуваат: Боже на оците наши, благословен си.

И сега:

Богородице, удостој ги да се излечат од телесните слабости и душевните болести, оние

покро́вꙋ твоемꙋ̀, дѣ́во, ꙗ҆сцѣли́ти сподо́би, Спа́са Хрⷭ҇та̀ на́мъ ро́ждшаѧ.

Пѣ́снь и҃.

І҆рмо́съ: Царѧ̀ небе́снаго, є҆го́же пою́тъ во́ѧ а҆́нгельстїи, хвали́те и҆ превозноси́те во всѧ҄ вѣ́ки.

По́мощи, ꙗ҆̀же ѿ тебѐ, тре́бꙋющымъ не пре́зри, дѣ́во, пою́щымъ и҆ превознося́щымъ тѧ̀ во вѣ́ки.

Неможе́нїе дꙋшѝ моеѧ̀ и҆сцѣлѧ́еши, и҆ тѣле́сныѧ болѣ́зни, дѣ́во, да тѧ̀ просла́влю, чи́стаѧ, во вѣ́ки.

Сла́ва:

И҆сцѣле́нїй бога́тство и҆злива́еши вѣ́рнѡ пою́щымъ тѧ̀, дѣ́во, и҆ превознося́щымъ неизрече́нное твоѐ рождество̀.

И҆ ны́нѣ, богоро́диченъ:

Напа́стей ты̀ прило́ги ѿгонѧ́еши, и҆ страсте́й нахо́ды, дѣ́во: тѣ́мже тѧ̀ пое́мъ во всѧ҄ вѣ́ки.

Пѣ́снь ѳ҃.

І҆рмо́съ: Воистинꙋ Бцⷣꙋ тѧ̀ и҆сповѣ́дꙋемъ, спасе́нни тобо́ю, дѣ́во чи́стаѧ, съ безпло́тными ли́ки тѧ̀ велича́юще.

што со љубов пристапуваат кон твојата заштита; ти, која ни Го роди Спасителот, Христос.

ОСМА ПЕСНА

Ирмос: Царот небески, Кого Го пеат војските ангелски, фалете Го и величајте Го во сите векови.

Дево, не презирај ги оние на кои им е потребна твојата помош, оние кои ти пеат и те величаат во сите векови.

Немоќта на мојата душа и телесните маки ги лечиш, Дево, да те славам, Пречиста.

Слава:

Дево, ти го излеваш исцелителното богатство, врз оние што верно ти пеат и го величаат неизреченото твое рождество.

И сега:

Нападите на искушенијата и на болестите ги одгонуваш, Дево, затоа ти пееме во сите векови.

ДЕВЕТА ПЕСНА

Ирмос: Навистина те исповедаме како Богородица, ние кои со тебе сме спасени, Дево чиста, величајќи те со бестелесните хорови.

То́ка слезъ мои́хъ не ѿврати́сѧ, ꙗ҆́же ѿ всѧ́кагѡ лица̀ всѧ́кꙋ слезꙋ̀ ѿе́мшаго, дв҃о, Хрⷭ҇та̀ ро́ждшаѧ.

Ра́дости моѐ се́рдце и҆спо́лни, дв҃о, ꙗ҆́же ра́дости прїе́мшаѧ и҆сполне́нїе, грѣхо́внꙋю печа́ль потреблѧ́ющи.

Приста́нище и҆ предста́тельство къ тебѣ̀ прибѣга́ющихъ бꙋ́ди, дв҃о, и҆ стѣна̀ нерꙋши́маѧ, прибѣ́жище же и҆ покро́въ и҆ весе́лїе.

Сла́ва:

Свѣ́та твоегѡ̀ зарѧ́ми просвѣтѝ, дв҃о, мра́къ невѣ́дѣнїѧ ѿгонѧ́ющи, благовѣ́рнѡ Бцⷣꙋ тѧ̀ и҆сповѣ́дающихъ.

И҆ ны́нѣ, богоро́диченъ:

На мѣ́стѣ ѡ҆ѕлобле́нїѧ, не́мощи смири́вшагѡсѧ, дв҃о, и҆сцѣлѝ, и҆зъ нездра́вїѧ во здра́вїе претворѧ́ющи.

И҆ Ѕвїе: Досто́йно є҆́сть ꙗ҆́кѡ вои́стинꙋ блажи́ти тѧ̀ Бцⷣꙋ, присноблаже́ннꙋю и҆ пренепоро́чнꙋю и҆ Ма́терь Бг҃а на́шегѡ. Честнѣ́йшꙋю херꙋві́мъ и҆ сла́внѣйшꙋю без̾ сравне́нїѧ серафі́мъ, без̾ и҆стлѣ́нїѧ Бг҃а Сло́ва ро́ждшꙋю, сꙋ́щꙋю Бцⷣꙋ тѧ̀ велича́емъ.

И҆ кади́тъ і҆ере́й же́ртвенникъ и҆ лю́ди, и҆ мы̀ пої́мъ настоѧ́щыѧ богоро́дичны:

Не одвраќај се од течението на моите солзи, Дево, која си Го родила Христа, Кој ја избриша секоја солза од секое лице.

Исполни го со радост моето срце Дево, ти која си ја примила полнотата на радоста и си ја истребила гревовната жалост.

Дево, биди им пристаниште и заштита на оние, што ти се обраќаат, и неразрушива стена, прибежиште и покров, и веселие.

Слава:

Изгонувајќи го мракот на незнаењето, просвети ги со зраците на твојата светлина оние, што побожно те исповедаат како Богородица.

И сега, богородичен:

На местото каде што болеста го мачи паднатиот, Дево, излечи го, и од болест врати го во здравје.

И веднаш:

Достојно е, навистина, да те ублажуваме Богородице, приснoблажена и пренепорочна и Мајка на нашиот Бог. Почесна од херувимите и неспоредливо пославна од серафимите, нетлено си го родила Бога Словото, тебе, која си Богородица, те величаме.

И свештеникот ги кади жртвеникот и народот, а ние ги пееме овие Богородични:

Вы́шшꙋю небе́съ, и҆ чи́стшꙋю свѣ́тлостей со́лнечныхъ, и҆зба́вльшꙋю на́съ ѿ кля́твы, Влады́чицꙋ мі́ра пѣ́сньми почти́мъ.

Ѿ мно́гихъ мои́хъ грѣхѡ́въ немощствꙋ́етъ тѣ́ло, немощствꙋ́етъ и҆ дꙋша̀ моѧ̀: къ тебѣ̀ прибѣга́ю благода́тнѣй, наде́ждо ненаде́жныхъ, ты́ ми помозѝ.

Влады́чице и҆ Ма́ти и҆зба́вителѧ, пріимѝ моле́ніе недосто́йныхъ рабъ твои́хъ, да хода́тайствꙋеши къ ро́ждшемꙋсѧ ѿ тебѐ: ѽ Влады́чице мі́ра, бꙋ́ди хода́таица.

Пое́мъ прилѣ́жнѡ тебѣ̀ пѣ́снь ны́нѣ всепѣ́той Бцⷣѣ ра́достнѡ: со предте́чею и҆ всѣ́ми свѧты́ми, молѝ, Бцⷣе, ѿже ꙋ҆щедри́ти ны̀.

Всѧ̀ а҆́нгелѡвъ вѡ́инства, предте́чꙋ гдⷭ҇нь, а҆по́столѡвъ двоенадесѧ́тице, свѧті́и всѝ съ Бцⷣею, сотвори́те моли́твꙋ, во є҆́же спасти́сѧ на́мъ.

Та́же: Трисвѧто́е. Пресвѧта́ѧ Трⷪ҇це: Ѻ҆́ч͠е на́шъ:
Іере́й: Ꙗ҆́кѡ Твоѐ є҆́сть ца́рство:

И҆ тропарѝ сїѧ̑, гла́съ ѕ҃:

Поми́лꙋй на́съ, Гдⷭ҇и, поми́лꙋй на́съ: всѧ́кагѡ бо ѿвѣ́та недоꙋмѣ́юще, сїю̀ Ти моли́твꙋ ꙗ҆́кѡ Влады́цѣ грѣ́шніи прино́симъ: поми́лꙋй на́съ.

Сла́ва:

Гдⷭ҇и, поми́лꙋй на́съ, на Тѧ̀ бо ᲂу҆пова́хомъ.

Повишна од небесата и почиста од сончевата светлина, и која нѐ избави од клетвата, Владетелката на светот, со песни ја почитуваме.

Од многуте мои гревови, немоќно е моето тело, слаба е мојата душа: тебе ти се обраќам, Благодатна, надеж на безнадежните, ти помогни ми.

Владичице и Мајко на Избавителот, прими го молењето на твоите недостојни раби, да посредуваш кај Оној Кој се роди од тебе, о, Владетелко на светот, биди ни̇ посредница.

Сега ѝ пееме прилежна песна на сеопеаната Богородица, радосно, со Претходникот и со сите светии моли се, Богородице, да се сожали над нас.

Сите ангелски војски, Претходнику Господов, дванаесет апостоли и сите светии, направете молитва со Богородица, за да се спасиме.

Потоа: Трисвето. ПресветаТроице… Оче наш…

Свештеникот: Зашто Твое е царството…

И овие тропари глас 6:

Помилуј нѐ, Господи, помилуј нѐ, зашто немаме никакво оправдување. Оваа молитва како на Владика Ти ја принесуваме ние ѓрешните, помилуј нѐ.

Слава:

Господи, помилуј нѐ, зашто во Тебе се

не прогнѣ́вайсѧ на ны̀ ѕѣлѡ̀, нижѐ помѧни́ беззакѡ́нїй на́шихъ: но при́зри и҆ ны́нѣ ꙗ҆́кѡ благоѹтро́бенъ, и҆ и҆зба́ви ны̀ ѿ вра̑гъ на́шихъ: Ты̀ бо є҆сѝ Бг҃ъ на́шъ, и҆ мы̀ лю́дїе Твои̑, всѝ дѣла̀ рꙋкꙋ̀ Твоеѧ̀, и҆ и҆́мѧ Твоѐ призыва́емъ.

И҆ ны́нѣ:

Милосе́рдїѧ две́ри ѿве́рзи на́мъ, благослове́ннаѧ Бцⷣе, надѣ́ющїисѧ на тѧ̀ да не поги́бнемъ, но да и҆зба́вимсѧ тобо́ю ѿ бѣ́дъ: ты̀ бо є҆сѝ спасе́нїе ро́да хрїстїа́нскагѡ.

Посе́мъ є҆ктенїа̀:

Поми́лꙋй на́съ, Бж҃е, по вели́цѣй ми́лости Твое́й, мо́лимтисѧ, ѹ҆слы́ши и҆ поми́лꙋй.

Ли́къ: Гдⷭ҇и, поми́лꙋй, три́жды.

Є҆щѐ мо́лимсѧ ѡ҆ ми́лости, жи́зни, ми́рѣ, здра́вїи, спасе́нїи, посѣще́нїи, проще́нїи, благопоспѣше́нїи и҆ ѡ҆ ѡ҆кормле́нїи раба̀ бж҃їѧ, (и҆лѝ рабы̀ бж҃їѧ, и҆лѝ рабѡ́въ бж҃їихъ) и҆́мѧ рекъ, и҆ ѡ҆ставле́нїе грѣхѡ́въ є҆гѡ̀ (и҆лѝ є҆ѧ̀, и҆лѝ и҆́хъ).

Ли́къ: Гдⷭ҇и, поми́лꙋй, три́жды.

Є҆щѐ мо́лимсѧ Гдⷭ҇ꙋ Бг҃ꙋ на́шемꙋ, ѡ҆ є҆́же ѹ҆слы́шати гла́съ моле́нїѧ на́съ грѣ́шныхъ, и҆ поми́ловати рабѡ́въ свои́хъ, и҆́мѧ рекъ, и҆ покры́ти и҆́хъ ѿ всѧ́кїѧ ско́рби, бѣды̀, гнѣ́ва и҆

надеваме; не гневи се многу на нас, ниту спомнувај ги нашите беззаконија, но погледни и сега како добросрдечен и избави нè од нашите непријатели. Зашто Ти си Бог наш̀, и ние, Твоите луѓе, сите сме дело на Твоите раце, и Твоето име го повикуваме.

И сега:

Дверите на милосрдието отвори ни ги, благословена Богородице, ние кои се надеваме во тебе да не погинеме, но да се избавиме преку тебе од беди, зашто Ти си спасение на христијанскиот род.

Потоа, ектенија:

Помилуј нè, Боже, по Твојата голема милост, ти се молиме услиши нè, и помилуј.

Хорот: Господи, помилуј. **(трипати)**

Уште се молиме за милост, живот, мир, здравје, спасение, посетување, простување, добро напредување и за управување на работ божји, **(или** рабињата божја, **или** рабите божји) **името,** и простување на неговите гревови **(или,** нејзините, **или** нивните).

Хорот: Господи, помилуј. **(трипати)**

Уште Му се молиме на Господа нашиот Бог, да го услиша гласот на молењето од нас грешните, и да ги помилува рабите свои **(имињата),** и да ги заштити од секоја мака, беда,

нꙋ́жды, и҆ ѿ всѧ́кїѧ болѣ́зни дꙋше́вныѧ и҆ тѣле́сныѧ, дарова́ти же и҆̀мъ здра́вїе съ долгоде́нствїемъ, рце́мъ вси̑: ско́рѡ ᲂу҆слы́ши и҆ ми́лостивнѡ поми́лꙋй.

Ли́къ: Гдⷭ҇и, поми́лꙋй, три́жды.

Є҆щѐ мо́лимсѧ ѡ҆ є҆́же сохрани́тисѧ гра́дꙋ семꙋ̀, (и҆лѝ, ве́си се́й), и҆ свѧто́мꙋ хра́мꙋ семꙋ̀, (а҆́ще во ѻ҆би́тели: свѧтѣ́й ѻ҆би́тели се́й), и҆ всѧ́комꙋ гра́дꙋ, и҆ странѣ̀, ѿ гла́да, гꙋби́тельства, тꙋ́са, пото́па, ѻ҆гнѧ̀, меча̀, наше́ствїѧ и҆ноплеме́нникѡвъ, и҆ междоꙋсо́бныѧ бра́ни: ѡ҆ є҆́же ми́лостивꙋ и҆ благоꙋвѣ́тливꙋ бы́ти благо́мꙋ и҆ человѣколюби́вомꙋ Бг҃ꙋ на́шемꙋ, ѿврати́ти всѧ́кїй гнѣ́въ на ны̀ дви́жимый, и҆ и҆зба́вити ны̀ ѿ належа́щагѡ и҆ пра́веднагѡ своегѡ̀ преще́нїѧ, и҆ поми́ловати ны̀.

Ли́къ: Гдⷭ҇и, поми́лꙋй, три́жды.

Є҆щѐ мо́лимсѧ, и҆ ѡ҆ є҆́же ᲂу҆слы́шати Гдⷭ҇ꙋ Бг҃ꙋ гла́съ моле́нїѧ на́съ грѣ́шныхъ, и҆ поми́ловати на́съ.

Ли́къ: Гдⷭ҇и, поми́лꙋй. три́жды.

І҆ере́й возгла́съ:

Оу҆слы́ши ны̀ Бж҃е, спаси́телю на́шъ, ᲂу҆пова́нїе всѣ́хъ концє́въ земли̑, и҆ сꙋ́щихъ въ мо́-

гнев и потреба, и од секоја болест, душевна и телесна, да им дарува, пак, здравје долгогодишно, да речеме сите: скоро услиши и милостивно помилувај.

Хорот: Господи, помилуј. (трипати)

Уште се молиме да се сочува овој град, (или, ова село), и овој свет храм (ако е во манастир, оваа света обител) и секој град и држава, од глад, пропаст, земјотрес, потоп, оган, меч, напад на другоплеменици и меѓусебни борби, за да биде милостив и помирлив, благ и човекољубив нашиот Бог, да го одврати секој гнев кој се движи кон нас и да нè избави од предстојната и праведната своја закана, и да нè помилува.

Хорот: Господи, помилуј. (трипати)

Уште Му се молиме, на Господ Бог да го услиша гласот на молењето од нас, грешните, и да нè помилува.

Хорот: Господи, помилуј. (трипати)

Свештеникот возгласува:

Услиши нè, Боже Спасителу наш, надеж на сите, дури до крајот на земјата, и на оние што

ри дале́че: и҆ ми́лостивъ, ми́лостивъ бꙋ́ди, Влады́ко, ѡ҆ грѣсѣ́хъ на́шихъ, и҆ поми́лꙋй ны̀. Ми́лостивъ бо и҆ человѣколю́бецъ Бг҃ъ є҆сѝ, и҆ Тебѣ̀ сла́вꙋ возсыла́емъ, Ѻц҃ꙋ̀, и҆ Сн҃ꙋ, и҆ свѧто́мꙋ Дх҃ꙋ, ны́нѣ и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ.

Ли́къ: А҆ми́нь.

І҆ере́й: Премꙋ́дрость. Пресвѧта́ѧ Бцⷣе, спаси̑ на́съ.

Ли́къ: Честнѣ́йшꙋю херꙋві́мъ:

І҆ере́й: Сла́ва Тебѣ̀, Хрⷭ҇тѐ Бж҃е, ᲂу҆пова́ніе на́ше, сла́ва Тебѣ̀.

Ли́къ: Сла́ва, и҆ ны́нѣ: Гдⷭ҇и, поми́лꙋй, **три́жды.** Благослови̑.

І҆ере́й ѿпꙋ́стъ:

Хрⷭ҇то́съ и҆́стинный Бг҃ъ на́шъ, моли́твами пречи́стыѧ своеѧ̀ Ма́тере, преподо́бныхъ и҆ богоно́сныхъ ѻ҆те́цъ на́шихъ, и҆ всѣ́хъ свѧты́хъ, поми́лꙋетъ и҆ спасе́тъ на́съ, ꙗ҆́кѡ бла́гъ и҆ человѣколю́бецъ.

се во далечните мориња; и милостив, милостив биди, Владико, кон нашите гревови и помилуј нѐ. Зашто си милостив и Човекољубив Бог, Тебе слава Ти вознесуваме, на Оца и Сина и Светиот Дух, сега и секогаш и во вечни векови.

Хорот: Амин.

Свештеникот: Премудрост.

Пресвета Богородице, спаси нѐ.

Хорот: Почесна од херувимите...

Свештеникот: Слава Ти, Христе Боже, надеж наша, слава Ти.

Хорот: Слава, и сега: Господи, помилуј. (трипати). Благослови.

Свештеникот прави Отпуст:

Христос, вистинскиот Бог наш, по молитвите на пречистата своја Мајка, преподобните и богоносни оци наши, и на сите светии, да нѐ помилува и спаси, како благ и човекољубец.

ТРОПАРЍ ВОСКРЕ́СНЫ

О҆сми̑ гласѡ́въ, съ богоро́дичны и҆ ѵ҆пакой, прокі́мны и҆ конда́кѝ и҆̀хъ.

Гла́съ а҃.

Тропа́рь:

Ка́мени запеча́тану ѿ І҆уде́й, и҆ вои́нѡмъ стрегу́щымъ пречи́стое тѣ́ло Твоѐ, воскре́слъ є҆сѝ тридне́вный, Сп҃се, да́руѧй мі́рови жи́знь. Сегѡ̀ ра́ди си̑лы небе́сныѧ вопі́ѧху Тѝ, жизнода́вче: сла́ва воскресе́нію Твоемꙋ̀, Хр҃тѐ, сла́ва ца́рствію Твоемꙋ̀, сла́ва смотре́нію Твоемꙋ̀, є҆ди́не человѣколю́бче.

Богоро́диченъ:

Гавріи́лу вѣща́вшу тебѣ̀, дѣ́во: ра́дуйсѧ, со гла́сомъ воплоща́шесѧ всѣ́хъ Влады́ка, въ тебѣ̀ свѧтѣ́мъ кївѡ́тѣ, ꙗ҆́коже речѐ пра́ведный Даві́дъ: ꙗ҆ви́ласѧ є҆сѝ ши́рша небе́съ, поноси́вши зижди́телѧ твоего̀. Сла́ва всели́вшемусѧ въ

ВОСКРЕСНИ ТРОПАРИ

Осмогласни, со богородичните, ипакоите, прокимените и нивните кондаци

ГЛАС 1.

Тропар:

Иако со камен запечатено од Јудеите и со војници чувано Твоето пречисто тело, Си воскреснал по три дена Спасителу, дарувајќи му живот на светот. Затоа, Ти пееја силите небески, Животодавецу: слава на Твоето воскресение, Христе, слава на царството Твое, слава на Твојата промисла, единствен Човекољубецу.

Богородичен:

Додека Гаврил ти благовестеше: Дево, радувај се! со гласот се овоплотуваше Господарот на сите, во тебе - светиот ковчег, како што рече праведниот Давид. Се покажа поширока од небесата, носејќи Го твојот Создател. Слава Му

тѧ̀: сла́ва прошє́дшемꙋ и҆з̾ тебѐ, сла́ва сво-водѝвшемꙋ на́съ рожде́ствомъ твои́мъ.

Ѵ҆пакоѝ:

Разбо́йничо покаѧ́нїе ра́й ѡ҆кра́де, пла́чь же мѵроно́сицъ ра́дость возвѣстѝ, ꙗ҆́кѡ воскре́слъ є҆сѝ, Хрⷭ҇тѐ Бж҃е, подаѧ́й мі́рови ве́лїю ми́лость.

На ᲂу҆́тренни прокі́менъ, ѱало́мъ а҃і:

Ны́нѣ воскре́снꙋ, глаго́летъ Гдⷭ҇ь, * положꙋ̀сѧ во спасе́нїе, не ѡ҆бинюсѧ ѡ҆ не́мъ.

Сті́хъ: Словеса̀ гдⷭ҇нѧ, словеса̀ чⷭ҇та.

Конда́къ:

Воскре́слъ є҆сѝ ꙗ҆́кѡ Бг҃ъ и҆з̾ гро́ба во сла́вѣ, и҆ мі́ръ совоскреси́лъ є҆сѝ, и҆ є҆стество̀ человѣ́ческое ꙗ҆́кѡ Бг҃а воспѣва́етъ Тѧ̀, и҆ сме́рть и҆счезѐ: А҆да́мъ же лику́етъ, Влады́ко, Є҆́ѵа ны́нѣ ѿ ᲂу҆́зъ и҆збавлѧ́ема, ра́дꙋетсѧ зову́щи: Ты̀ є҆сѝ, и҆̀же всѣ́мъ подаѧ̀, Хрⷭ҇тѐ, воскресе́нїе.

Гла́съ є҃.

Тропа́рь:

Є҆гда̀ снизше́лъ є҆сѝ къ сме́рти, живо́тѐ безсме́ртный, тогда̀ а҆́дъ ᲂу҆мертви́лъ є҆сѝ блиста́нїемъ божества̀. Є҆гда́ же и҆ ᲂу҆ме́ршыѧ ѿ

на Оној, Кој се всели во тебе, слава Му на Оној Кој произлезе од тебе, слава Му на Оној Кој нѐ ослободи со твоето раѓање.

Ипакој:

Покајанието на разбојникот рајот го грабна, а плачот пак, на мироносиците ја објави радоста дека Си вокреснал, Христе Боже, давајќи му на светот голема милост.

Прокимен на утрената, псалм 11:

Сега ќе воскреснам, вели Господ, ќе се поставам во спасение и нема да изневерам.

Стих: Зборовите на Господа, се чисти зборови.

Кондак:

Како Бог, од гробот си воскреснал во слава и светот си го воскреснал, затоа човечката природа Те воспева како Бог, и смртта исчезна: Адам, пак, ликува Владико, Ева, сега од оков избавена, се радува извикувајќи: Ти си, Христе, Кој на сите им даваш воскресение.

ГЛАС 2.

Тропар:

Кога си слегол во смртта, Животе бесмртен, тогаш Си го умртвил адот со блесокот на божество, а кога умрените од подземјето Си ги

преисподнихъ воскресилъ еси, вся силы небесныя взываху: жизнодавче, Христе Боже нашъ, слава Тебѣ.

Богородиченъ:

Вся паче смысла, вся преславная твоя, Богородице, таинства, чистотѣ запечатанной, и дѣвству хранимѣ Мати познала ся еси нелжна, Бога рождши истиннаго: того моли спастися душамъ нашымъ.

Ѵпакои:

По страсти шедше во гробъ жены, во еже помазати тѣло Твое, Христе Боже, видѣша ангелы во гробѣ и ужасошася: гласъ бо слышаху отъ нихъ, яко воскресе Господь, даруяй мірови велію милость.

На утрени прокіменъ, псаломъ 7:

Востани, Господи Боже мой, повелѣніемъ, имже заповѣдалъ еси, * и сонмъ людей обыдетъ Тя.

Стіхъ: Господи Боже мой, на Тя уповахъ, спаси мя.

Кондакъ:

Воскреслъ еси отъ гроба, всесильне Спасе, и адъ видѣвъ чудо, ужасеся, и мертвіи восташа: тварь же видящи, срадуется тебѣ, и

воскреснал сите сили небесни воскликнуваа: Животодавецу, Христе, Боже наш, слава Ти.

Богородичен:

Сѐ е надразумно, сите твои тајни се преславни, Богородице; иако во девство чувана, со чистота запечатена, се покажа како вистинска мајка кога Го роди вистинскиот Бог. Него моли Го да се спасат нашите души.

Ипакој:

Кога по страданијата, жените дојдоа на гробот да го помажат Твоето тело, Христе Боже, ги видоа ангелите во гробот и се уплашија, зашто слушнаа глас од нив дека воскресна Господ, Кој му дарува на светот голема милост.

Прокимен на утрената, псалм 7:

Стани, Господи, Боже мој, според повелбата со која си заповедал, и многу народ ќе се собере околу Тебе.

Стих: Господи, Боже мој, во тебе се надевав, спаси ме.

Кондак:

Си воскреснал од гробот, сесилен Спасителу, и адот видувајќи го чудото, се ужасна и мртвите станаа, а созданието кога виде се раду-

Ада́мъ свеселится, и҆ мі́ръ, Спа́се мо́й, воспѣва́етъ Тѧ̀ при́снѡ.

Гла́съ г҃.

Тропа́рь:

Да веселѧ́тсѧ небе́снаѧ, да ра́дꙋютсѧ зе́мнаѧ, ꙗ҆́кѡ сотвори̇̀ держа́вꙋ мы́шцею свое́ю Гд҇ь: попра̀ сме́ртїю сме́рть, пе́рвенецъ ме́ртвыхъ бы́сть, и҆з̾ чре́ва а҆́дова и҆зба́ви на́съ, и҆ пода́дѐ мі́рови ве́лїю ми́лость.

Богоро́диченъ:

Тѧ̀ ходата́йствовавшꙋю спасе́нїе ро́да на́шегѡ воспѣва́емъ, Бцⷣе дѣ́во: пло́тїю бо ѿ тебѐ воспрїѧ́тою сы́нъ тво́й, и҆ Бг҃ъ на́шъ, кресто́мъ воспрїи́мъ стра́сть, и҆зба́ви на́съ ѿ тлѝ ꙗ҆́кѡ человѣколю́бецъ.

Ѵ҆пакои̇̀:

Оу҆дивлѧ́ѧ видѣ́нїемъ, ѡ҆роша́ѧ глаго́ланїи, блиста́ѧйсѧ а҆́нгелъ мѵроно́сицамъ глаго́лаше: что̀ жива́го и҆́щете во гро́бѣ; воста̀ и҆стощи́вый гро́бы, тлѝ премѣни́телѧ разꙋмѣ́йте непремѣ́ннаго, рцы́те Бг҃ови: ко́ль стра́шна дѣла̀ Твоѧ̑, ꙗ҆́кѡ ро́дъ спа́слъ є҆сѝ человѣ́ческїй.

На ᲂу҆́трени прокі́менъ, ѱало́мъ ч҃е:

Рцы́те во ѧ҆зы́цѣхъ, ꙗ҆́кѡ Гд҇ь воцари́сѧ: * и҆́бо и҆спра́ви вселе́ннꙋю, ꙗ҆́же не подви́житсѧ.

ваше со Тебе, и Адам се развесели и светот, Спасителу мој, Те воспева, постојано.

ГЛАС 3.

Тропар:

Да се веселат небесните, да се радуваат земните, зашто Господ со Својата сила се покажа како Господар, и со смрт ја сотре смртта, првенец од мртвите постана, од утробата на адот нѐ избави и на светот му даде голема милост.

Богородичен:

Тебе, која си посредница во спасението на нашиот род, те воспеваме, Богородице, Дево: зашто со телото што го прими од тебе, Синот Твој и Бог наш, откако го зеде страдањето на крстот, нѐ избави од гниење, како Човекољубец.

Ипакој:

Со прекрасна појава, росејќи со зборови, блескавиот ангел им велеше на мироносиците: зошто Живиот го барате во гробот? Он стана испразнувајќи ги гробовите; Неизменливиот, ја измени пропаста, разберете. Речете Му на Бога: колку се страшни Твоите дела, зашто Си го спасил човечкиот род.

Прокимен на утрената, псалм 95:

Кажете им на народите: Господ се зацари. Зашто ја зацврсти вселената, која нема да се разниша.

Сті́хъ: Воспо́йте Гдⷭ҇ви пѣ́снь но́вꙋ, воспо́йте Гдⷭ҇ви всѧ̀ землѧ̀.

Конда́къ:

Воскре́слъ є҆сѝ дне́сь и҆зъ гро́ба, щ҆е́дре, и҆ на́съ возве́лъ є҆сѝ ѿ вра́тъ сме́ртныхъ: дне́сь А҆да́мъ ликꙋ́етъ, и҆ ра́дꙋетсѧ Є҆́ѵа, вкꙋ́пѣ же и҆ проро́цы съ патрїа́рхи воспѣва́ютъ непреста́ннѡ бж҃е́ственнꙋю держа́вꙋ вла́сти Твоеѧ̀.

Гла́съ д҃.

Тропа́рь:

Свѣ́тлꙋю воскресе́нїѧ про́повѣдь ѿ а҆́нгела оу҆вѣ́дѣвшѧ гдⷭ҇ни оу҆чени́цы, и҆ пра́дѣднее ѡ҆сꙋжде́нїе ѿве́ргшѧ, а҆по́столѡмъ хва́лѧщесѧ глаго́лахꙋ: и҆спрове́ржесѧ сме́рть, воскре́се Хрⷭ҇то́съ Бг҃ъ, да́рꙋѧй мі́рови ве́лїю ми́лость.

Богоро́диченъ:

Є҆́же ѿ вѣ́ка оу҆таё́ное, и҆ а҆́нгелѡмъ несвѣ́домое та́инство, тобо́ю, Бцⷣе, сꙋ́щымъ на земли̑ ꙗ҆ви́сѧ Бг҃ъ, въ несли́тномъ соедине́нїи воплоща́емь, и҆ кре́стъ во́лею на́съ ра́ди воспрїи́мъ: и҆́мже воскреси́въ первозда́ннаго, спасѐ ѿ сме́рти дꙋ́шы на́шѧ.

Стих: Запејте му на Господа песна нова, запеј му на Господа, цела земјо.

Кондак:

Денес воскресна од гробот, Дародавецу, и нас нè изведе од смртните врати; денес Адам ликува, а Ева се радува. Заедно, пак, и пророците со патријарсите, непрестано ја воспеваат божествената сила на Твојата власт.

ГЛАС 4.

Тропар:

Штом ја дознаа од ангелот светлата проповед за воскресението Господовите ученички, и ја отфрлија прадедовската осуда, фалејќи им се на апостолите, говореа: се уништи смртта, воскресна Христос Бог, дарувајќи му на светот голема милост.

Богородичен:

Тајната скриена од памтивек, непозната и за ангелите, преку тебе, Богородице, се јави на земјата. Бог, овоплотен во неслеано единство и доброволно, заради нас, го прими крстот преку кој го воскресна првосоздадениот, и ги спаси од смрт нашите души.

Ѵ҆пако́й:

І҆́же Твоегѡ̀ пресла́внагѡ воста́нїѧ, предте́кшыѧ мѵронѡ́сицы, а҆по́столѡмъ пропов̾ѣ́даху, Хрⷭ҇тѐ, ꙗ҆́кѡ воскре́слъ є҆сѝ ꙗ҆́кѡ Бг҃ъ, пода́ждь мі́рови ве́лїю ми́лость.

На оу҆́тренѝ прокі́менъ, ѱало́мъ м҃г:

Воскресни̑, Гдⷭ҇и, помози̑ на́мъ, * и҆ и҆зба́ви на́съ и҆́мене Твоегѡ̀ ра́ди.

Сті́хъ: Бж҃е, оу҆ши́ма на́шима оу҆слы́шахомъ, и҆ ѻ҆тцы̑ на́ши возвѣсти́ша на́мъ.

Конда́къ:

Подо́бенъ: Ꙗ҆ви́лсѧ є҆сѝ дне́сь:

Сп҃съ и҆ и҆збави́тель мо́й, и҆з̾ гро́ба ꙗ҆́кѡ Бг҃ъ, воскресѝ ѿ оу҆́зъ земноро́дныѧ, и҆ врата̀ а҆́дѡва сокрꙋшѝ, и҆ ꙗ҆́кѡ Влады́ка воскре́се тридне́венъ.

Гла́съ є҃.

Тропа́рь:

Собезнача́льное Сло́во Ѻ҆ц҃ꙋ̀ и҆ Дх҃ови, ѿ дв҃ы ро́ждшеесѧ на спасе́нїе на́ше, воспои́мъ вѣ́рнїи и҆ поклони́мсѧ: ꙗ҆́кѡ благоволѝ пло́тїю взы́ти на кре́стъ, и҆ сме́рть претерпѣ́ти, и҆ воскреси́ти оу҆ме́ршыѧ, сла́внымъ воскресе́нїемъ свои́мъ.

Ипакој:

Приоѓајќи кон Твоето преславно воскресение, мироносиците им проповедаа на апостолите, Христе, дека си воскреснал како Бог, давајќи му на светот голема милост.

Прокимен на утрената, псалм 43:

Стани, Господи, и помогни нѝ, избави нè заради Твоето име.

Стих: Боже, со ушите наши чувме, а и татковците наши ни раскажаа.

Кондак:

Спасителот и избавител мој, од гробот како Бог, ги спаси од оков земнородните и вратата на адот ја уништи и како, Владика, воскресна тридневен.

ГЛАС 5.

Тропар:

Собеспочетно Слово на Оца и Духот, Кое се роди од Дева за наше спасение, да Му запееме верни и да Му се поклониме, зашто доброволно со тело се искачи на крстот за да претрпи смрт и да ги воскресне мртвите со Своето славно воскресение.

Богоро́дичєнъ:

Ра́дꙋйсѧ, две́рє гдⷭ҇нѧ нєпроходи́маѧ: ра́дꙋйсѧ, стѣ̑нѡ̀ и҆ покро́вє притєка́ющихъ къ тєбѣ̀: ра́дꙋйсѧ, нєѡбꙋрєва́ємоє приста́нищє, и҆ нєискꙋсобра́чнаѧ, ро́ждшаѧ пло́тїю творца̀ твоєго̀ и҆ бг҃а: молѧ́щи нє ѡ҆скꙋдѣва́й ѡ҆ воспѣва́ющихъ, и҆ кла́нѧющихсѧ рождєствꙋ̀ твоємꙋ̀.

Ѵ҆пакои:

А҆́нгєльскимъ зра́комъ ᲂу҆́мъ смꙋща́ющыѧ, и҆ бжє́ствєннымъ воста́нїємъ дꙋше́ю просвѣща́ємыѧ, мѷроно́сицы а҆по́столѡмъ благовѣство-ва́хꙋ: возвѣсти́тє во ꙗ҆зы́цѣхъ воскрєсє́нїє, гдⷭ҇ꙋ содѣ́йствꙋющꙋ чꙋдєсы̀, пода́ющємꙋ на́мъ вє́лїю ми́лость.

На ᲂу҆́трєнѝ прокі́мєнъ, ѱало́мъ ѳ҃:

Воскрєснѝ, гдⷭ҇и бж҃є мо́й, да вознєсе́тсѧ рꙋка̀ твоѧ̀, * ꙗ҆кѡ ты̀ ца́рствꙋєши во вѣ́ки.

Сті́хъ: И҆сповѣ́мсѧ тєбѣ̀, гдⷭ҇и, всѣ́мъ се́рдцємъ мои́мъ, повѣ́мъ всѧ̑ чꙋдєса̀ твоѧ̑.

Конда́къ:

Подо́бєнъ: Собєзнача́льноє сло́во:

Ко а҆́дꙋ, спа́сє мо́й, сошє́лъ є҆сѝ, и҆ врата̀ сокрꙋши́вый ꙗ҆кѡ всєси́лєнъ, ᲂу҆мє́ршихъ, ꙗ҆кѡ созда́тєль, совоскрєси́лъ є҆сѝ, и҆ сме́рти жа́ло сокрꙋши́лъ є҆сѝ, и҆ а҆да́мъ ѿ клѧ́твы и҆зба́влєнъ

Богородичен:

Радујте се двери Господови непреодни, радуј се карпо и засолниште на оние што ти приоѓаат, радуј се тивко пристаниште, радуј се Ти, што не искуси брак, но со телото го роди твојот Творец и Бог. Постојано да се молиш за оние што ѝ пеат и ѝ се поклонуваат на твојата рожба.

Ипакој:

За ангелската појава, со збунет ум, за божјото воскресение, со просветените души, мироносиците им благовестија на апостолите: воскресението објавете им го на народите за Господ Кој прави чудеса и ни̂ дава голема милост.

Прокимен на утрената, псалм 9:

Ти Стани, Господи, Боже мој, нека се крене раката Твоја, зашто царствуваш вечно.

Стих: Те прославувам Тебе, Господи, со сето срце свое, известувам за сите Твои чуда.

Кондак:

Слично на: Собеспочетно слово...

Кон адот си слегол, Спасителу мој, скршувајќи ја вратата како сесилен, мртвите си ги воскреснал со Себе, како Создател, и силата на смртта си ја уништил, а Адам од

бысть, человѣколюбче. Тѣмже вси зовемъ: спаси насъ, Гдⷭ҇и.

Гласъ ѕ҃.

Тропарь:

Ангельскія силы на гробѣ Твоемъ, и стрегущіи омертвѣша, и стояше Марія во гробѣ, ищущи пречистаго тѣла Твоего. Плѣнилъ еси адъ, не искусивсѧ отъ него: срѣтилъ еси дѣву, даруяй животъ. Воскресый изъ мертвыхъ, Гдⷭ҇и, слава Тебѣ.

Богородиченъ:

Благословенную нарекій Твою Матерь, пришелъ еси на страсть вольнымъ хотѣніемъ, возсіявъ на крестѣ, взыскати хотѧ Адама, глаголѧ ангеломъ: срадуйтесѧ мнѣ, яко обрѣтесѧ погибшая драхма. Вся мудрѣ устроивый, Бже нашъ, слава Тебѣ.

Ѵпакой:

Вольною и животворѧщею Твоею смертію, Хрⷭ҇те, врата адова сокрушивъ яко Бгъ, отверзлъ еси намъ древній рай, и воскресъ изъ мертвыхъ, избавилъ еси отъ тлѣнія животъ нашъ.

На утрени прокименъ, псаломъ ѻ҃д:

Гдⷭ҇и, воздвигни силу Твою, * и пріиди во еже спасти насъ.

клетвата беше избавен човекољубецу, затоа сите повикуваме: спаси нѐ, Господи.

ГЛАС 6:

Тропар:

Од ангелската сила на Твојот гроб стражарите премреа, а Марија стоеше во гробот барајќи го Твоето пречисто тело. Адот си го пленил, не вкусувајќи од него, си ја сретнал Дева дарувајќи живот. Господи, Кој воскресна од мртвите, слава Ти.

Богородичен:

Нарекувајќи ја Твојата Мајка Благословена, Ти пријде доброволно кон страдање, засветлувајќи на крстот. Сакајќи да го побараш Адама, им рече на ангелите: радувајте се со Мене, зашто се најде изгубената драхма. Сѐ мудро си направил, Боже наш, слава Ти.

Ипакој:

Со Твојата доброволна и животворна смрт, Христе, ја разруши вратата на пеколот како Бог, ни го отвори древниот рај и откако воскресна од мртвите, си го избавил нашиот живот од гниење.

Прокимен на утрената, псалм 79:

Господи, издигни ја силата Твоја и дојди да нѐ спасиш.

Сті́хъ: Пасы́й Ї҆згра́иля, вонмѝ, наставля́яй ꙗ҆́кѡ ѻ҆вча̀ Ї҆ѡ́сифа.

Конда́къ:

Живонача́льною дла́нїю, ᲂу҆ме́ршыѧ ѿ мра́чныхъ ᲂу҆до́лїй, жизнода́вецъ воскреси́въ всѣ́хъ Хрⷭ҇то́съ Бг҃ъ, воскресе́нїе пода́дѐ человѣ́ческомꙋ ро́дꙋ: є҆́сть бо всѣ́хъ спаси́тель, воскресе́нїе и҆ живо́тъ, и҆ Бг҃ъ всѣ́хъ.

ГЛАСЪ ѕ҃.

Тропа́рь:

Разрꙋши́лъ є҆сѝ кресто́мъ Твои́мъ сме́рть, ѿве́рзлъ є҆сѝ разбо́йникꙋ ра́й, мѵроно́сицамъ пла́чь преложи́лъ є҆сѝ, и҆ а҆по́столѡмъ проповѣ́дати повелѣ́лъ є҆сѝ: ꙗ҆́кѡ воскреси́лъ є҆сѝ, Хрⷭ҇тѐ Бж҃е, да́рꙋѧй мі́рови ве́лїю ми́лость.

Богоро́диченъ:

Ꙗ҆́кѡ на́шегѡ воскресе́нїѧ сокро́вище, на Тѧ̀ надѣ́ющыѧсѧ, всепѣ́таѧ, ѿ ро́ва и҆ глꙋбины̀ прегрѣше́нїй возведѝ: ты̀ бо пови́нныѧ грѣ́хꙋ спасла̀ є҆сѝ, ро́ждшаѧ спасе́нїе на́ше: ꙗ҆́же пре́жде рождества̀ дѣ́ва, и҆ въ рождествѣ̀ дѣ́ва, и҆ по рождествѣ̀ па́ки пребыва́еши дѣ́ва.

Стих: Пастиру Израилев, послушај, Ти, Кој го водиш Јосифа, како стадо.

Кондак:

Живоначалната дланка, мртвите од темнина ги изведе, животодавецот на сите кои воскреснаа, Христос Бог, воскресение му подари на човечкиот род, зашто Тој е спасител на сите, воскресение и живот, и Бог на сите.

ГЛАС 7:

Тропар:

Со Твојот крст ја разруши смртта, на разбојникот му го отвори рајот, на мироносиците плачот им го промени и им нареди на апостолите да проповедаат дека Си воскреснал, Христе Боже, дарувајќи му на светот голема милост.

Богородичен:

Како засолниште на нашето воскресение, Севоспеана, изведи ги оние што се надеваат во тебе, од јамата и длабочината на гревот, зашто ти ги спаси виновните за гревот, раѓајќи Го Спасението наше; пред раѓањето Дева, и во раѓањето Дева, и по раѓањето, пак остануваш Дева.

Ѵ҆пако́й:

И҆́же на́шъ зра́къ воспрїе́мый, и҆ претерпѣ́вый кре́стъ пло́тски, спаси́ мѧ воскресе́нїемъ Твои́мъ, Хрⷭ҇тѐ Бж҃е, ꙗ҆́кѡ человѣколю́бецъ.

На ᲂу҆́трени проки́менъ, ѱало́мъ ѳ҃:

Воскресни̑, Гдⷭ҇и Бж҃е мо́й, да вознесе́тсѧ рꙋка̀ Твоѧ̀, * не забꙋ́ди ᲂу҆бо́гихъ Твои́хъ до конца̀.

Сті́хъ: И҆сповѣ́мсѧ Тебѣ̀, Гдⷭ҇и, всѣ́мъ се́рдцемъ мои́мъ, повѣ́мъ всѧ̑ чꙋдеса̀ Твоѧ̑.

Конда́къ:

Не ктомꙋ̀ держа́ва сме́ртнаѧ возмо́жетъ держа́ти человѣ́ки: Хрⷭ҇то́съ бо сни́де, сокрꙋша́ѧ и҆ разорѧ́ѧ си̑лы еѧ̀. Свѧзꙋ́емь быва́етъ а҆́дъ: проро́цы согла́снѡ ра́дꙋютсѧ, предста̀, глаго́люще, Спа́съ сꙋ́щымъ въ вѣ́рѣ: и҆зыди́те вѣ́рнїи въ воскресе́нїе.

Гла́съ ѕ҃.

Тропа́рь:

Съ высоты̀ снизше́лъ є҆сѝ, благоꙋтро́бне, погребе́нїе прїѧ́лъ є҆сѝ тридне́вное, да на́съ свободи́ши страсте́й: живо́тѐ и҆ воскресе́нїе на́ше, Гдⷭ҇и, сла́ва тебѣ̀.

Ипакој:

Ти, што го прими нашиот изглед, и го претрпе телесно крстот, спаси ме со Твоето воскресение, Христе Боже, како Човекољубец.

Прокимен на утрената, псалм 9:

Стани, Господи, Боже мој, нека се крене раката Твоја, не ги заборавај засекогаш бедните Твои до крајот.

Стих: Те прославувам Тебе, Господи, со сето срце свое, известувам за сите Твои чуда.

Кондак:

Никогаш смртната сила не може да владее со луѓето, зашто Христос слезе, ја уништи и урна нејзината сила. Запечатен е адот, проро-ците еднодушно се радуваа, велејќи: - застана Спасителот, вистински во верата, излезете верни во воскресение.

ГЛАС 8.

Тропар:

Од височините Си слегол, Милосрден, и тридневно погребение Си примил, да не ослободиш од страдањата, животе и воскресение наше, Господи, слава Ти.

Богоро́дичен:

И҆́же на́съ ра́ди рожде́йсѧ ѿ дѣ́вы, и҆ распѧ́тїе претерпѣ́въ, бла́гїй, и҆спрове́ргїй сме́ртїю сме́рть, и҆ воскресе́нїе ꙗ҆вле́й ꙗ҆́кѡ бг҃ъ, не пре́зри, ꙗ҆̀же созда́лъ є҆сѝ рꙋко́ю Твое́ю: ꙗ҆вѝ человѣколю́бїе Твоѐ, ми́лостиве, прїимѝ ро́ждшꙋю Тѧ̀ бцⷣꙋ молѧ́щꙋюсѧ за ны̀, и҆ спасѝ, Спа́се на́шъ, лю́ди ѿча́ѧнныѧ.

Ѵ҆пакои́:

Мѷроно́сицы жизнода́вца предстоѧ́щыѧ гро́бꙋ, Влады́кꙋ и҆ска́хꙋ въ ме́ртвыхъ безсме́ртнаго, и҆ ра́дость благовѣ́щенїѧ ѿ а҆́нгела прїе́мшыѧ, а҆по́столѡмъ возвѣща́хꙋ: ꙗ҆́кѡ воскре́се Хрⷭ҇то́съ бг҃ъ, пода́ѧй мі́рови ве́лїю ми́лость.

На оу҆́трени проки́менъ, ѱало́мъ рм҃е:

Воцари́тсѧ гдⷭ҇ь во вѣ́къ, * бг҃ъ Тво́й, Сїѡ́не, въ ро́дъ и҆ ро́дъ.

Сті́хъ: Хвалѝ, дꙋшѐ моѧ̀, гдⷭ҇а, восхвалю̀ гдⷭ҇а въ живо́тѣ мое́мъ.

Конда́къ.

Воскре́съ и҆з̾ гро́ба, оу҆ме́ршыѧ воздви́глъ є҆сѝ, и҆ а҆да́ма воскреси́лъ є҆сѝ, и҆ є҆́ѵа ликꙋ́етъ во Твое́мъ воскресе́нїи, и҆ мі́рстїи концы̀ торже́ствꙋютъ, є҆́же и҆з̾ ме́ртвыхъ воста́нїемъ Твои́мъ, многоми́лостиве.

Богородичен:

Ти Кој за нас се роди од Дева и распнување претрпе, Благи, соборувајќи ја смртта со смрт и воскресение јави како Бог, не презирај ги тие што си ги создал со раката Твоја; покажи го Твоето човекољубие, Милостивен, прими ја таа што Те роди, Богородица, која се моли за нас, и спаси ги, Спасителу наш, луѓето од очајание.

Ипакој:

Миронисиците, кои престојуваа крај гробот на Животодавецот, Го бараа Бесмртниот Господар помеѓу мртвите, и кога ја примија благата вест од ангелот, ги известија апостолите дека воскреснал Христос Бог, давајќи му на светот голема милост.

Прокимен на утрената, псалм 145:

Господ ќе царува вечно, твојот Бог, Сионе, е од род во род.

Стих: Фали Го, душо моја, Господа. Ќе Го фалам Господа, додека сум жив.

Кондак:

Воскреснувајќи од гробот, мртвите ги подигна, и Адам го воскресна, а Ева ликува во Твоето воскресение, и краиштата на светот торжествуваат, заради Твоето станување од мртвите, Многумилостивен.

Тропарѝ со Богородичны и҆ кондакѝ,

глаго́лемїи въ ки́йждо де́нь седми́цы.

Въ недѣ́лю ве́чера.

Тропа́рь, гла́съ д҃:

Небе́сныхъ вѡи́нствъ а҆рхїстрати́зи, мо́лимъ ва́съ при́снѡ мы̀ недосто́йнїи, да ва́шими мольтвами ѡ҆гради́те на́съ кро́вомъ крилъ невеще́ственныѧ ва́шеѧ сла́вы, сохраня́юще ны̀ припа́дающыѧ прилѣ́жнѡ, и҆ вопїю́щыѧ: ѿ бѣ́дъ и҆зба́вите ны̀, ꙗ҆́кѡ чинонача́льницы вы́шнихъ си́лъ.

Богоро́диченъ, гла́съ д҃:

Воспита́вшейсѧ во хра́мѣ во свѧта́ѧ свѧты́хъ, ѡ҆дѣ́ѧннѣй вѣ́рою и҆ премꙋ́дростїю, и҆ безмѣ́рнымъ дѣ́вствомъ, а҆рхїстрати́гъ Гаврїи́лъ принесѐ съ небесѐ цѣлова́нїе, и҆ є҆́же ра́дꙋйсѧ: ра́дꙋйсѧ благослове́ннаѧ, ра́дꙋйсѧ препросла́вленнаѧ, Гдⷭ҇ь съ тобо́ю.

Конда́къ, гла́съ в҃:

А҆рхїстрати́зи бж҃їи, слꙋжи́телїе бж҃е́ственныѧ

ТРОПАРИ СО БОГОРОДИЧНИ И КОНДАЦИ

Кои се пеат секој ден во седмицата.

ВО НЕДЕЛА НАВЕЧЕР

Тропар, глас 4

Водачи на небесните војски, ние недостојните секогаш ве молиме да не заштите со вашите молитви под покривот на крилата од вашата бестелесна слава, чувајќи нè нас, кои сесрдно ви се обраќаме и пееме: од беди избавете нè, како војсководачи на небесните сили.

Богородичен, глас 4

Откако се воспита во храмот, во Светињата на светиите, облечена со вера и премудрост и со неизмерна девственост, војсководачот Гаврил ти го пренесе од небото поздравот: - радувај се! Радувај се благословена, радувај се, преславна, Господ е со тебе.

Кондак, глас 2

Војсководачи божји, служители на

сла́вы, а҆́нгелѡвъ нача́льницы и҆ человѣ́кѡвъ наста́вницы, поле́зное на́мъ проси́те и҆ ве́лїю ми́лость, ꙗ҆́кѡ безпло́тныхъ а҆рхїстрати́зи.

Въ понедѣ́льникъ ве́чера.

Тропа́рь, гла́съ в҃:

Па́мѧть пра́ведныхъ съ похвала́ми, тебѣ́ же довлѣ́етъ свидѣ́тельство гдⷭ҇не предте́че: показа́лъ бо сѧ̀ є҆сѝ вои́стинꙋ и҆ проро́кѡвъ честнѣ́йшїй, ꙗ҆́кѡ и҆ въ strꙋѧ́хъ крести́ти сподо́бился є҆сѝ пропове́даннаго. Тѣ́мже за и҆́стинꙋ пострада́въ ра́дꙋѧсѧ, благовѣсти́лъ є҆сѝ и҆ сꙋ́щымъ во а҆́дѣ Бг҃а ꙗ҆ви́вшагосѧ пло́тїю, взе́млющаго грѣ́хъ мі́ра, и҆ подаю́щаго на́мъ ве́лїю ми́лость.

Богоро́диченъ, гла́съ то́йже:

Бж҃е́ственнагѡ ды́хомъ ѡ҆́бщницы є҆сте́ства тобо́ю, Бцⷣе присноде́во: Бг҃а бо на́мъ воплоти́вшагосѧ роди́ла є҆сѝ. Тѣ́мже по до́лгꙋ тѧ̀ всѝ благоче́стнѡ велича́емъ.

Конда́къ, гла́съ г҃:

Проро́че бж҃їй, и҆ предте́че благода́ти, главꙋ̀ твою̀ ꙗ҆́кѡ ши́покъ свѧще́ннѣйшїй ѿ земли̇̀ ѡ҆брѣ́тше, и҆сцѣле́нїѧ всегда̀ прїе́млемъ: и҆́бо па́ки, ꙗ҆́коже пре́жде, въ мі́рѣ, проповѣ́дꙋеши покаѧ́нїе.

божествената слава, на ангелите началници, и на луѓето наставници, полезното за нас просете го, и голема милост, како бестелесни војсководачи.

ВО ПОНЕДЕЛНИК НАВЕЧЕР

Тропар, глас 2

Споменот на Праведник со пофалби тебе ќе ти биде доволно сведоштво од Господа, Претечо, зашто навистина се покажа како пославен и од пророците, бидејќи се удостои да Го крстиш Проповеданиот. Затоа, откако пострада за вистината, со радост им благовести на оние во адот за Бога, Кој се јави во тело, Кој го зеде гревот од светот и ни даде голема милост.

Богородичен, истиот глас:

Со тебе, Богородице и секогаш Дево, постанавме учесници на Божествената природа зашто овоплотениот Бог си ни го родила. Затоа должност нѝ е, сите побожно да те величаме.

Кондак, глас 3

Пророче Божји и Претечо на благодатта, ние што ја најдовме твојата глава како најсвета роза која израснала од земјата, секогаш добиваме исцеление, зашто како и порано, ти пак проповедаш покајание во светот.

Во вторникъ вечера.

Тропарь, гласъ а҃:

Спаси, Господи, люди Твоя, и благослови достояніе Твое, победы православному роду нашему на сопротивныя даруя, и Твое сохраняя крестомъ Твоимъ жительство.

Крестобогородиченъ:

Твое предстательство имуще, пречистая, и твоими молитвами лютыхъ избавляеми, крестомъ сына твоего везде соблюдаеми, по долгу тя вси благочестно величаемъ.

Кондакъ, гласъ д҃:

Вознесыйся на крестъ волею, тезоименитому Твоему новому жительству щедроты Твоя даруй, Христе Боже: возвесели силою Твоею благоверный и христолюбивый родъ нашъ православный победы дая ему на супостаты, пособіе имущу Твое оружіе мира, непобедимую победу.

Въ среду вечера.

Тропарь, гласъ г҃:

Апостоли святіи, молите милостиваго Бога, да прегрешеній оставленіе подастъ душамъ нашымъ.

ВО ВТОРНИК НАВЕЧЕР

Тропар, глас 1

Спаси ги, Господи, Твоите луѓе и благослови го Твоето наследство. Победи, на сите православни христијани наши, над противниците дарувај им, пазејќи го со Крстот Твој, Твоето жителство.

Крстобогородичен:

Имајќи ја твојата заштита, Пречиста, искупени од опасности со твоите молитви, отсекогаш чувани со крстот на твојот Син, сите сме должни побожно да те величаме.

Кондак, глас 4

Христе Боже, Кој доборословно Си се издигнал на крстот, подари ги Твоите добрини на Твојот нов народ. Со својата сила зарадувај го благоверниот и христољубив православен народ наш, давајќи му победа над противниците, да го има Твоето оружје на мирот, како непобедлива победа.

ВО СРЕДА НАВЕЧЕР.

Тропар, глас 3

Апостоли свети, молете Го Милостивиот Бог, да им даде прошка за прегрешенијата на нашите души.

Иный, свѧтагѡ Николаа, гласъ д҃:

Правило вѣры и ѡбразъ кротости, воздержанїѧ оучителѧ, ꙗви тѧ стадꙋ твоемꙋ, ꙗже вещей истина. Сегѡ ради стѧжалъ еси смиренїемъ высѡкаѧ, нищетою богатаѧ: ѻтче священноначальниче Николае, моли Хрⷭ҇та Бг҃а, спастисѧ дꙋшамъ нашымъ.

Богородиченъ, гласъ д҃:

Слово ѻтчее, Хрⷭ҇та Бг҃а нашего, ѿ тебе воплотившагосѧ познахомъ, Бц҃е дѣво, єдина чистаѧ, єдина благословеннаѧ: тѣмъ непрестаннѡ тѧ воспѣвающе величаемъ.

Кондакъ апостоломъ, гласъ в҃:

Твердыѧ и боговѣщанныѧ проповѣдатели, верхъ оученикъ Твоихъ, Гд҃и, прїѧлъ єси въ наслажденїе благихъ Твоихъ и покой: болѣзни бо ѻнѣхъ, и смерть прїѧлъ єси паче всѧкагѡ всеплодїѧ, єдине свѣдый сердечнаѧ.

Иный, свѧтагѡ Николаа, гласъ г҃:

Въ Мѵрѣхъ, свѧте, священнодѣйствитель показалсѧ єси: хрⷭ҇тово бо, преподобне, єѵангелїе исполнивъ, положилъ єси дꙋшꙋ твою ѡ людехъ твоихъ, и спаслъ єси неповинныѧ ѿ смерти. Сегѡ ради ѡсвѧтилсѧ єси, ꙗкѡ великїй таинникъ бж҃їѧ благодати.

Друг, на Свети Никола, глас 4

Правило на верата и пример во кроткоста, учител на воздржаноста, те покажа на твоето стадо Вистината на сите нешта. Затоа, со смиреност си стекнал големина, со сиромаштово - богатство, оче, свештеноначалниче Никола, моли го Христа Бога да се спасат нашите души.

Богородичен:

Словото на Оца, Христос - нашиот Бог, Кој од тебе се воплоти, го познавме, Богородице Дево, единствена чиста, единствена благословена; затоа непрестајно пеејќи, те величаме.

Кондак, глас 2

Цврстите и богопознати проповедници, првите Твои ученици, Господи, Си ги примил да се насладуваат од Твоите блага во покој, а болестите на другите и смртта, Си ги примил повеќе од секоја сепаленица, Ти единствен, Кој ги познаваш срцата.

Друг, на Свети Никола, глас 3

Во Мир, светителу, си се покажал како свештенодеец: Исполнувајќи го, пак, Христовото свето евангелие, си ја положил својата душа за твоите луѓе, и си ги спасил невините од смрт. Заради тоа си се осветил, како голем чувар на божјата благодат.

Въ четверто́къ ве́чера.

Тропа́рь, гла́съ а҃:

Спаси́, Гдⷭ҇и, лю́ди Твоѧ̑, и҆ благослови́ достоѧ́нїе Твоѐ, побѣ̑ды правосла́вномꙋ ро́дꙋ на́шемꙋ на сопроти̑вныѧ да́рꙋѧ, и҆ Твоѐ сохранѧ́ѧ крестѡ́мъ Твои́мъ жи́тельство.

Крестобогоро́диченъ:

Твоѐ предста́тельство и҆мꙋ́ще, пречи́стаѧ, и҆ твои́ми моли́твами лю́тыхъ и҆збавлѧ́еми, кресто́мъ сы́на твоегѡ̀ вездѣ̀ соблюда́еми, по до́лгꙋ тѧ̀ всѝ благоче́стнѡ велича́емъ.

Конда́къ, гла́съ д҃:

Вознесы́йсѧ на кре́стъ во́лею, тезоимени́томꙋ Твоемꙋ̀ но́вомꙋ жи́тельствꙋ щедрѡ́ты Твоѧ̑ да́рꙋй, Хрⷭ҇тѐ Бж҃е: возвесели́ си́лою Твое́ю благовѣ́рный и҆ хрїстолю́бивый ро́дъ на́шъ правосла́вный побѣ̑ды да́ѧ є҆мꙋ̀ на сопоста́ты, посо́бїе и҆мꙋ́щꙋ Твоѐ ѻ҆рꙋ́жїе ми́ра, непобѣди́мꙋю побѣ́дꙋ.

Въ пѧто́къ ве́чера.

Тропа́рь, гла́съ в҃:

А҆по́столи, мꙋ́ченицы и҆ проро́цы, свѧти́телїе, преподо́бнїи и҆ пра́веднїи, до́брѣ по́двигъ соверши́вшїи и҆ вѣ́рꙋ соблю́дшїи, дерзнове́нїе

ВО ЧЕТВРТОК НАВЕЧЕР

Тропар, глас 3

Спаси ги, Господи, Твоите луѓе и благослови го Твоето наследство. Победи на сите православни христијани наши, над противниците дарувај им, пазејќи го со крстот Твој, Твоето жителство.

Крстобогородичен:

Имајќи ја твојата заштита, Пречиста, искупени од опасности со твоите молитви, отсекогаш чувани со крстот на твојот Син, сите сме должни побожно да те величаме.

Кондак, глас 4

Христе Боже, кој доборволно си се издигнал на крстот, подари ги Твоите добрини на Твојот нов народ. Со Твојата сила, зарадувај го благоверниот и христољубив православен народ наш, давајќи му победа над противниците, да го има Твоето оружје на мирот, како непобедлива победа.

ВО ПЕТОК НАВЕЧЕР.

Тропар, глас 2

Апостоли, маченици и пророци, светители, преподобни и праведни, што добро борбата ја завршивте и ја сочувавте верата, имајќи слобода

имѹ́ще ко Спасѹ̀, ѿ на́съ того̀ ꙗ҆́кѡ бла́га мо́лите спасти́сѧ, мо́лимсѧ, дѹша́мъ на́шымъ.

Дрѹгі́й, за ѹ҆поко́й, гла́съ то́йже:

Помѧнѝ, Гдⷭ҇и, ꙗ҆́кѡ бла́гъ, ра̑бы Твоѧ̑, и҆ є҆ли́ка въ жи́тїи согрѣши́ша, простѝ: никто́же бо безгрѣ́шенъ, то́кмѡ Ты̀, могі́й и҆ преста́вленымъ да́ти поко́й.

Богоро́диченъ:

Ма́ти свѧта́ѧ неизрече́ннагѡ свѣ́та, а҆́нгельскими тѧ̀ пѣ́сньми почита́юще, благоче́стнѡ велича́емъ.

ВЪ СУББѠ́ТѸ ГЛАГО́ЛЕМЪ:

Сла́ва:

Со свѧты́ми ѹ҆поко́й, Хрⷭ҇тѐ, дѹ́шы ра́бъ Твои́хъ, и҆дѣ́же нѣ́сть болѣ́знь, ни печа́ль, ни воздыха́нїе, но жи́знь безконе́чнаѧ.

И҆ ны́нѣ:

Ꙗ҆́кѡ нача́тки є҆стества̀, насади́телю тва́ри, вселе́ннаѧ прино́ситъ Тѝ, Гдⷭ҇и, богоно́сныѧ мѹ́ченики: тѣ́хъ моли́твами въ ми́рѣ глѹбо́цѣ це́рковь Твою̀, жи́тельство Твоѐ, Бцⷣею соблюдѝ, многоми́лостиве.

кон Спасителот, ве молиме да Го замолите за нас, како благ, да ги спаси нашите души.

Втор, за покој, истиот глас:

Спомни ги, Господи, како благ, душите на Твоите раби и прости им колку и да згрешија во животот. Никој не е безгрешен и само Ти можеш и на починатите да им дадеш покој.

Богородичен:

Мајко света, на Неискажливата Светлина, почитувајќи те, со ангелски песни побожно те величаме.

ВО САБОТА КАЖУВАМЕ:

Слава:

Со светиите упокој ги Христе, душите на Твоите раби, таму каде што нема болка, ни тага, ни воздишка, но живот бесконечен.

И сега:

Како првини на природата, Господи, вселената Ти ги принесува богоносните маченици, Тебе, Насадителу на сите созданија. Заради нивните молитви и заради Богородица, запази ги во длабок мир Твојата црква и Твојот народ, Многумилостиви.

БОГОРО́ДИЧНЫ Ѿпусти́тельнїи,

по тропарѣ́хъ свѧты́хъ, поє́мїи во всѐ лѣ́то, въ вече́рню же, и҆ на Бг҃ъ Гдⷭ҇ь, во ᲂу҆́треню, и҆ па́ки въ коне́цъ ᲂу҆́трени.

Гла́съ а҃.

Въ недѣ́лю ве́чера, и҆ въ понедѣ́льникъ на Бг҃ъ Гдⷭ҇ь:

Чꙋ́до чꙋде́съ, благода́тнаѧ, къ тебѣ̀ зрѧ́щи тва́рь ра́дꙋетсѧ: зачала́ бо є҆сѝ безсѣ́меннѡ, и҆ родила̀ є҆сѝ неизрече́ннѡ, є҆го́же чинонача̑лїѧ а҆́гглѡвъ ви́дѣти не мо́гꙋтъ: того̀ молѝ ѡ҆ дꙋша́хъ на́шихъ.

Въ коне́цъ ᲂу҆́трени:

Пречи́стаѧ Бцⷣе, на небесѣ́хъ благослове́ннаѧ и҆ на землѝ славосло́вимаѧ, ра́дꙋйсѧ, невѣ́сто неневѣ́стнаѧ.

Въ понедѣ́льникъ ве́чера, и҆ во вто́рникъ на Бг҃ъ Гдⷭ҇ь:

Заче́ншаѧ неѡпа́льнѡ ѻ҆́гнь бж҃е́ственный, и҆ ро́ждшаѧ безсѣ́меннѡ и҆сто́чника жи́зни Гдⷭ҇а, благода́тнаѧ Бцⷣе, спаса́й тѧ̀ велича́ющыѧ.

БОГОРОДИЧНИ ОТПУСТИТЕЛНИ

По тропарите на светителите, што се пеат во текот на целата година на вечерна, на утренета на Бог ГосподЩ како и на крајот на утрената.

ГЛАС 1

Во недела навечер и во понеделник на Бог Господ:

Гледајќи во тебе чудо над чудата, созданието се радува: зашто зачна бессемено и необјасниво Го роди Оној Кој ангелските водачи не можат да го видат. Него моли Го за нашите души.

На крајот на утрената:

Пречиста Богородице, благословена на небото и славена на земјата, радувај се невесто неневесна.

Во понеделник навечер и во вторник на Бог Господ:

Си зачнала неопалена од огнот на Божеството и бессемено си го родила изворот на животот - Господа; благодатна Богородице, спаси ги оние кои те величаат.

Въ коне́цъ ᲂу҆́трени:

Безма́тернѧго на небесѝ, па́че мы́сли и҆ слꙋ́ха, на землѝ безъ ѻ҆тца̀ родила̀ є҆сѝ: того̀, бцⷣе, молѝ ѡ҆ дꙋша́хъ на́шихъ.

Во вто́рникъ ве́чера, и҆ въ сре́дꙋ на Бг҃ъ Гдⷭ҇ь:

Твоѐ предста́тельство и҆мꙋ́ще, пречи́стаѧ, и҆ твои́ми моли́твами лю́тыхъ и҆збавлѧ́еми, кре-сто́мъ сы́на твоегѡ̀ вездѣ̀ соблюда́еми, по до́лгꙋ тѧ̀ всѝ бл҃гоче́стнѡ велича́емъ.

Въ коне́цъ ᲂу҆́трени:

Пречи́стаѧ бцⷣе, на небесѣ́хъ бл҃гослове́н-наѧ и҆ на землѝ славосло́вимаѧ, ра́дꙋйсѧ, не-вѣ́сто невѣ́стнаѧ.

Въ сре́дꙋ ве́чера, и҆ въ четверто́къ на Бг҃ъ Гдⷭ҇ь:

Заче́ншаѧ нешпа́льнѡ ѻ҆́гнь бж҃е́ственный, и҆ ро́ждшаѧ безсѣ́меннѡ и҆сто́чника жи́зни Гдⷭ҇а, бл҃года́тнаѧ бцⷣе, спаса́й тѧ̀ велича́ющыѧ.

Въ коне́цъ ᲂу҆́трени:

Безма́тернѧго на небесѝ, па́че мы́сли и҆ слꙋ́ха, на землѝ безъ ѻ҆тца̀ родила̀ є҆сѝ: того̀, бцⷣе, молѝ ѡ҆ дꙋша́хъ на́шихъ.

Въ четверто́къ ве́чера, и҆ въ пѧто́къ на Бг҃ъ Гдⷭ҇ь:

Твоѐ предста́тельство и҆мꙋ́ще:

Въ коне́цъ ᲂу҆́трени:

Пречи́стаѧ бцⷣе:

На крајот на утрената:

Оној што е без мајка на небото, несфатливо за мислите и слухот, на земјата си Го родила без татко. Него, Богородице, моли Го за нашите души

Во вторник навечер и во среда на Бог Господ:

Имајќи ја твојата заштита, Пречиста, искупени од опасности со твоите молитви, отсекогаш чувани со крстот на твојот Син, сите сме должни побожно да те величаме.

На крајот на утрената:

Пречиста Богородице, благословена на небото и славена на земјата, радувај се невесто неневесна.

Во среда навечер и во четврток на Бог Господ:

Си зачнала неопалена од огнот на Божеството и бессемено си го родила изворот на животот - Господа; благодатна Богородице, спаси ги оние кои те величаат.

На крајот на утрената:

Оној што е без мајка на небото, несфатливо за мислите и слухот, на земјата си Го родила без татко. Него, Богородице, моли Го за нашите души.

Во четврток навечер и во петок на Бог Господ:

Имајќи ја твојата заштита...

На крајот на утрената:

Пречиста Богородице...

Въ пѧто́къ ве́чера, и҆ въ сꙋббѡ́тꙋ на Бг҃ъ Гдⷭ҇ь:

Гаврїи́лꙋ вѣща́вшꙋ тебѣ̀, дѣ́во: ра́дꙋйсѧ, со гла́сомъ воплоща́шесѧ всѣ́хъ Влады́ка, въ тебѣ̀ свѧтѣ́мъ кївѡ́тѣ, ꙗ҆́коже речѐ пра́ведный Дав́їдъ: ꙗ҆ви́ласѧ є҆сѝ ши́ршаѧ небе́съ, поноси́вши зижди́телѧ твоегѡ̀. Сла́ва все́льшемꙋсѧ въ тѧ̀, сла́ва проше́дшемꙋ и҆з̾ тебѐ, сла́ва свободи́вшемꙋ на́съ рождество́мъ твои́мъ.

Въ коне́цъ ᲂу҆́трени:

Безма́тернаго на небесѝ, па́че мы́сли и҆ слꙋ́ха, на землѝ без̾ ѻ҆тца̀ роди́ла є҆сѝ: того̀, Бцⷣе, молѝ ѡ҆ дꙋша́хъ на́шихъ.

Гла́съ в҃.

Въ недѣ́лю ве́чера, и҆ въ понедѣ́льникъ на Бг҃ъ Гдⷭ҇ь:

Благоᲂу҆тро́бїѧ сꙋ́щи и҆сто́чникъ, ми́лости сподо́би на́съ, Бцⷣе, призрѝ на лю́ди согрѣши́вшыѧ, ꙗ҆вѝ ꙗ҆́кѡ при́снѡ си́лꙋ твою̀: на тѧ̀ бо ᲂу҆пова́юще, ра́дꙋйсѧ, вопїе́мъ тѝ, ꙗ҆́коже и҆ногда̀ Гаврїи́лъ, безпло́тныхъ а҆рхїстрати́гъ.

Въ коне́цъ ᲂу҆́трени:

Ма́ти свѧта́ѧ неизрече́ннагѡ свѣ́та, а҆́нгельскими тѧ̀ пѣ́сньми почита́юще, благоче́стнѡ велича́емъ.

Въ понедѣ́льникъ ве́чера, и҆ во вто́рникъ на Бг҃ъ Гдⷭ҇ь:

Бжⷭ҇е́ственнагѡ вы́хомъ ѻ҆́бщницы є҆стества̀,

Во петок навечер и во сабота на Бог Господ:

Додека Гаврил ти благовестеше: Дево, радувај се! со гласот се овоплотуваше Господарот на сите, во тебе - светиот ковчег, како што рече праведниот Давид. Се покажа поширока од небесата, носејќи Го твојот Создател. Слава Му на Оној, Кој се всели во тебе, слава Му на Оној Кој произлезе од тебе, слава Му на Оној Кој нѐ ослободи со твоето раѓање.

На крајот на утрената:

Оној што е без мајка на небото, несфатливо за мислите и слухот, на земјата си Го родила без татко. Него, Богородице, моли Го за нашите души.

ГЛАС 2

Во недела навечер и во понеделник на Бог Господ:

Ти која си извор на милосрдие, со милост удостој нѐ, Богородице, погледни ги луѓето што ти згрешија. Како секогаш, покажи ја својата сила зашто надевајќи се во тебе, ти пеемеврадувај сег, како некогаш Гаврил, војсководачот на бестелесните.

На крајот на утрената:

Мајко света, на Неискажливата Светлина, почитувајќи те со ангелски песни, побожно те величаме.

Во понеделник навечер и во вторник на Бог Господ:

Богородице, и секогаш Дево, преку тебе

тобо́ю, Бцⷭ҇е присноде́во, Бг҇а во на́мъ вопло-ти́вшагосѧ родила̀ є҆сѝ. Тѣ́мже по до́лгꙋ тѧ̀ всѝ благочє́стнѡ велича́емъ.

Въ коне́цъ ᲂу҆́трени:

Тѧ̀ велича́емъ, Бцⷭ҇е, вопїю́ще: ра́дꙋйсѧ, не-заходи́магѡ свѣ́та ѡ҆́блаче, того̀ носи́вши въ нѣ́дрѣхъ, сла́вы Гд҇а.

Во вто́рникъ ве́чера, и҆ въ сре́дꙋ на Бг҃ъ Гдⷭ҇ь:

Препросла́влена є҆сѝ, Бцⷭ҇е дѣ́во, пое́мъ тѧ̀: кресто́мъ бо сы́на твоегѡ̀ низложи́сѧ а҆́дъ, и҆ сме́рть ᲂу҆мертви́сѧ, ᲂу҆мерщвле́ннїи воста́хомъ, и҆ живота̀ сподо́бихомсѧ, ра́й воспрїѧ́хомъ дре́внее наслажде́нїе. Тѣ́мъ благодарѧ́ще славосло́вимъ, ꙗ҆́кѡ держа́внаго Хрⷭ҇та̀ Бг҃а на́шего, и҆ є҆ди́наго многоми́лостиваго.

Въ коне́цъ ᲂу҆́трени:

Тѧ̀ велича́емъ, Бцⷭ҇е, вопїю́ще: ра́дꙋйсѧ, же́зле, ѿ негѡ́же безсѣ́меннѡ Бг҃ъ прозѧбы́й, погꙋбѝ на дре́вѣ сме́рть.

Въ сре́дꙋ ве́чера, и҆ въ четверто́къ на Бг҃ъ Гдⷭ҇ь:

Бж҃е́ственнагѡ бы́хомъ ѡ҆́бщницы є҆стества̀, тобо́ю, Бцⷭ҇е присноде́во, Бг҃а бо на́мъ вопло-ти́вшагосѧ родила̀ є҆сѝ. Тѣ́мже по до́лгꙋ тѧ̀ всѝ благочє́стнѡ велича́емъ.

постанавме учесници во Божествената природа, зашто ни го роди овоплотениот Бог. Затоа сме должни сите, побожно да те величаме.

На крајот на утрената:

Тебе те величаме Богородице, велејќи: радувај се облаку на светлината кој не заоѓа; Него Го носиш во своите прегратки, Господ на славата.

Во вторник навечер и во среда на Бог Господ:

Преславна си, Богородице, Дево! Тебе те воспеваме, зашто преку крстот на твојот Син, се урна адот и се умртви смртта; ние - умртвените, воскреснавме, со живот се удостоивме и го придобивме рајот - древната наслада. Затоа, благодарејќи, Го славиме Моќниот Христа, нашиот Бог, единствениот многумилостив.

На крајот на утрената:

Тебе те величаме, Богородице, пеејќи: радувај се жезлу, од кој бессемено произлезе Бог, и ја уништи смртта на дрвото.

Во среда навечер и во четврток на Бог Господ:

Богородице, и секогаш Дево, преку тебе постанавме учесници во Божествената природа, зашто ни го роди овоплотениот Бог, затоа сме должни сите, побожно да те величаме.

Въ коне́цъ ᲂу҆́трени:

Тѧ̀ велича́емъ, Бцⷣе, вопїю́ще: ра́дꙋйсѧ, же́зле, ѿ негѡ́же безсѣ́меннѡ Бг҃ъ прозѧбы́й, погꙋбѝ на дре́вѣ сме́рть.

Въ четверто́къ ве́чера, и҆ въ пѧто́къ на Бг҃ъ Гдⷭ҇ь:

Препросла́влена є҆сѝ, Бцⷣе дѣ́во, пое́мъ тѧ̀: кресто́мъ бо сы́на твоегѡ̀ низложи́сѧ а҆́дъ, и҆ сме́рть ᲂу҆мертви́сѧ, ᲂу҆мерщвле́ннїи воста́хомъ, и҆ живота̀ сподо́бихомсѧ, ра́й воспрїѧ́хомъ дре́внее наслажде́нїе. Тѣ́мъ благодарѧ́ще славосло́вимъ, ꙗ҆́кѡ держа́внаго Хрⷭ҇та̀ Бг҃а на́шего, и҆ є҆ди́наго многоми́лостиваго.

Въ коне́цъ ᲂу҆́трени:

Тѧ̀ велича́емъ, Бцⷣе, вопїю́ще:

Въ пѧто́къ ве́чера, и҆ въ сꙋббѡ́тꙋ на Бг҃ъ Гдⷭ҇ь:

Всѧ̑ па́че смы́сла, всѧ̑ пресла́внаѧ твоѧ̑, Бцⷣе, та́инства, чистотѣ̀ запеча́танной, и҆ дѣ́вствꙋ храни́мꙋ, Ма́ти позна́ласѧ є҆сѝ нело́жна, Бг҃а ро́ждши и҆́стиннаго: того̀ молѝ спасти́сѧ дꙋша́мъ на́шымъ.

Въ коне́цъ ᲂу҆́трени:

Ма́ти свѧта́ѧ неизрече́ннагѡ свѣ́та, а҆́гельскими тѧ̀ пѣ́сньми почита́юще, благоче́стнѡ велича́емъ.

На крајот на утрената:

Тебе те величаме, Богородице, пеејќи: радувај се жезлу, од кој безсемено произлезе Бог и ја уништи смртта на дрвото.

Во четврток навечер и во петок на Бог Господ:

Преславна си, Богородице, Дево! Тебе те воспеваме, зашто преку крстот на твојот Син, се урна адот и се умртви смртта; ние - умртвените, воскреснавме, со живот се удостоивме и го придобивме рајот - древната наслада. Затоа, благодарејќи, Го славиме Моќниот Христа, нашиот Бог, единствениот многумилостив.

На крајот на утрената:

Тебе те величаме, Богородице, пеејќи...

Во петок навечер и во сабота на Бог Господ:

Сè е надразумно, сите твои тајни преславни, Богородице. Иако во девство чувана, со чистота запечатена, се покажа како вистинска мајка кога Го роди вистинскиот Бог. Него моли Го да се спасат нашите души.

На крајот на утрената:

Мајко света, на Неискажливата Светлина, почитувајќи те со ангелски песни, побожно те величаме.

Ѿще приключи́тсѧ Ѧллилꙋ́їа въ коемлибо гла́сѣ, глаго́лютсѧ сїѧ̑:

Ѧпо́столи, мꙋ́ченицы и҆ проро́цы, свѧти́телїе, преподо́бнїи и҆ пра́веднїи, до́брѣ по́двигъ соверши́вшїи и҆ вѣ́рꙋ соблю́дшїи, дерзнове́нїе и҆мꙋ́ще ко Сп҃сꙋ, ѡ҆ на́съ того̀ ꙗ҆́кѡ бла́га моли́те спасти́сѧ, мо́лимсѧ, дꙋша́мъ на́шымъ.

Помѧни̑, Г҃дi, ꙗ҆́кѡ бла́гъ, рабы̑ Твоѧ̑, и҆ є҆ли́ка въ жи́тїи согрѣши́ша, прости̑: никто́же бо безгрѣ́шенъ, то́кмѡ Ты̀, могі́й и҆ преста́вленымъ да́ти поко́й.

Ма́ти свѧта́ѧ неизрече́ннагѡ свѣ́та, а҆́нгельскими тѧ̀ пѣ́сньми почита́юще, благочє́стнѡ велича́емъ.

Гла́съ г҃.

Въ недѣ́лю ве́чера, и҆ въ понедѣ́льникъ на Бж҃ъ Г҃дь:

Красотѣ̀ дѣ́вства твоегѡ̀, и҆ пресвѣ́тлой чистотѣ̀ твоє́й Гаврі́илъ ᲂу҆диви́всѧ, вопїѧ́ше ти̑, Бц҃е: ку́ю ти̑ похвалꙋ̀ принесꙋ̀ досто́йнꙋю; что̀ же возименꙋ́ю тѧ̀; недоꙋмѣва́ю и҆ ᲂу҆жаса́юсѧ. Тѣ́мже ꙗ҆́кѡ повелѣ́нъ бы́хъ, вопі́ю ти: ра́дꙋйсѧ, благода́тнаѧ.

Въ коне́цъ ᲂу҆́трени:

Кі́йждо и҆дѣ́же спаса́етсѧ, та́мѡ пра́веднѡ

Ако се пее Алилуја... на кој и да било глас, се вели ова:

Апостоли, маченици и пророци, светители, преподобни и праведни, што добро борбата ја завршивте и ја сочувавте верата, имајќи слобода кон Спасителот, ве молиме да Го замолите за нас, како благ, да ги спаси нашите души.

Спомни ги, Господи, како благ, душите на Твоите раби и прости им колку и да згрешија во животот. Никој не е безгрешен и само Ти можеш и на починатите да им дадеш покој.

Мајко света, на Неискажливата Светлина, почитувајќи те, со ангелски песни побожно те величаме.

ГЛАС 3

Во недела навечер и во понеделник на Бог Господ:

На убавината на твоето девство и на пресветлата твоја чистота, Гаврил, чудејќи се, ти пееше, Богородице: не знам каква достојна пофалба да ти принесам или како да те именувам и се ужаснувам од тоа. Затоа, како што ми е заповедано, ќе ти пеам: Радувај се, Благодатна.

На крајот на утрената:

Секој каде што се спасува, таму со право и се стреми.

и҆ притека́етъ: и҆ ко́е и҆но́е таково́е прибѣ́жище, ꙗ҆́кѡ ты̀, бцⷣе, покрыва́ющее дꙋ́шы на́шѧ.

Въ понедѣ́льникъ ве́чера, и҆ во вто́рникъ на Бг҃ъ Гдⷭ҇ь:

Прибѣ́жище и҆ си́ла на́ша, бцⷣе, держа́внаѧ по́мощь мі́ра, моли́твами твои́ми покры́й рабы҄ твоѧ҄ ѿ всѧ́кїѧ нꙋ́жды, є҆ди́на благослове́ннаѧ.

Въ коне́цъ ᲂу҆́трени:

Кі́йждо и҆дѣ́же спаса́етсѧ, та́мѡ пра́веднѡ и҆ притека́етъ: и҆ ко́е и҆но́е таково́е прибѣ́жище, ꙗ҆́кѡ ты̀, бцⷣе, покрыва́ющее дꙋ́шы на́шѧ.

Во вто́рникъ ве́чера, и҆ въ сре́дꙋ на Бг҃ъ Гдⷭ҇ь:

Жезлъ си́лы стѧжа́вшїи, кре́стъ сы́на твоегѡ̀, бцⷣе, тѣ́мъ низлага́емъ врагѡ́въ шата̑нїѧ, любо́вїю тѧ̀ непреста́ннѡ велича́юще.

Въ коне́цъ ᲂу҆́трени:

Прибѣ́жище и҆ си́ла на́ша:

Въ сре́дꙋ ве́чера и҆ въ четверто́къ на Бг҃ъ Гдⷭ҇ь:

Проро́цы пропов҃ѣ́даша, а҆̑по́столи наꙋчи́ша, мꙋ́ченицы и҆сповѣ́даша, и҆ мы̀ вѣ́ровахомъ бцⷣꙋ тѧ̀ вои́стиннꙋ сꙋ́щꙋю: тѣ́мъ и҆ велича́емъ рождество̀ твоѐ неизрече́нное.

Въ коне́цъ ᲂу҆́трени:

Кі́йждо и҆дѣ́же спаса́етсѧ:

Има ли друго такво засолниште, какво што си ти, Богородице, која ги штитиш нашите души.

Во понеделник навечер и во вторник, на Бог Господ:

Богородице, засолниште и наша сило, силна помош на светот, со молитвите твои штити ги твоите служители од секоја неволја, единствена благословена.

На крајот на утрената:

Секој каде што се спасува, таму со право и се стреми. Има ли друго такво засолниште, какво што си ти, Богородице, која ги штитиш нашите души.

Во вторник навечер и во среда, на Бог Господ:

Откако се здобивме со крстот на Твојот Син, како силен жезол, Богородице, со него ги одбиваме непријателските напади, со љубов постојано те величаме.

На крајот на утрената:

Богородице, засолниште и наша сило...

Во среда навечер и во четврток, на Бог Господ:

Пророците претскажаа, апостолите научија, мачениците исповедаа, а ние поверувавме, дека навистина си Богородица. Затоа и го величаме твоето неискажливо рождество.

На крајот на утрената: Секој каде што се спасува...

Въ четверто́къ ве́чера, и҆ въ пѧто́къ на Бг҃ъ Гдⷭ҇ь:

Же́злъ си́лы стѧжа́вшїи кре́стъ сы́на твоегѡ̀, Бцⷣе, тѣ́мъ низлага́емъ врагѡ́въ шата́нїѧ, любо́вїю тѧ̀ непреста́ннѡ вели́ча́юще.

Въ коне́цъ ᲂу҆́трени:

Прибѣ́жище и҆ си́ла на́ша, Бцⷣе, держа́внаѧ по́мощь мі́ра, моли́твами твои́ми покры́й рабы̑ твоѧ̑ ѿ всѧ́кїѧ ну́жды, є҆ди́на благослове́ннаѧ.

Въ пѧто́къ ве́чера, и҆ въ сꙋббѡ́тꙋ на Бг҃ъ Гдⷭ҇ь:

Тѧ̀ хода́тайствовавшꙋю спасе́нїе ро́да на́шегѡ воспѣва́емъ, Бцⷣе дѣ́во: пло́тїю бо ѿ тебѐ воспрїѧ́тою сы́нъ тво́й, и҆ Бг҃ъ на́шъ, кресто́мъ воспрїи́мъ стра́сть, и҆зба́ви на́съ ѿ тлѝ ꙗ҆́кѡ человѣколю́бецъ.

Въ коне́цъ ᲂу҆́трени:

Проро́цы проповѣ́даша:

Гла́съ д҃.

Въ недѣ́лю ве́чера и҆ въ понедѣ́льникъ на Бг҃ъ Гдⷭ҇ь:

Воспита́вшейсѧ во хра́мѣ во свѧта́ѧ свѧты́хъ, ѡ҆дѣ́ѧннѣй вѣ́рою и҆ премꙋ́дростїю, и҆ безмѣ́рнымъ дѣ́вствомъ, а҆рхїстрати́гъ Гаврі́илъ принесѐ съ небесѐ цѣлова́нїе, и҆ є҆́же ра́дꙋйсѧ:

Во четврток навечер и во петок, на Бог Господ:

Откако се здобивме со крстот на Твојот Син, како силен жезол, Богородице, со него ги одбиваме непријателските напади, со љубов постојано те величаме.

На крајот на утрената:

Богородице, засолниште и наша сило, силна помош на светот, со молитвите твои штити ги твоите служители од секоја неволја, единствена благословена.

Во петок навечер и во сабота, на Бог Господ:

Тебе, која си посредница во спасението на нашиот род, те воспеваме, Богородице, Дево: зашто со тело примено од тебе, Синот Твој и наш Бог, откако го прими страдањето на крстот, нѐ избави од гниење, како Човекољубец.

На крајот на утрената:

Пророците претскажаа...

ГЛАС 4

Во недела навечер и во понеделник, на Бог Господ:

Откако се воспита во храмот, во Светињата на светиите, облечена со вера и премудрост и со неизмерна девственост, војсководачот Гаврил ти го пренесе од небото поздравот: - радувај се!

ра́дꙋйсѧ благослове́ннаѧ, ра́дꙋйсѧ препросла́вленнаѧ, Гдⷭ҇ь съ тобо́ю.

Въ коне́цъ ᲂу҆́трени:

І҆́кѡ всѣ́хъ є҆сѝ творе́нїй вы́шшаѧ, воспѣва́ти тѧ̀ досто́йнѡ недоꙋмѣва́юще, Бцⷣе, тꙋ́не, мо́лимъ тѧ̀, поми́лꙋй на́съ.

Въ понедѣ́льникъ ве́чера, и҆ во вто́рникъ на Бг҃ъ Гдⷭ҇ь:

Къ Бцⷣѣ прилѣ́жнѡ ны́нѣ притеце́мъ, грѣ́шнїи и҆ смире́ннїи, и҆ припаде́мъ въ покаѧ́нїи зовꙋ́ще и҆з̾ глꙋбины̀ дꙋшѝ: Влады́чице, помозѝ, на ны̀ милосе́рдовавши: потщи́сѧ, поги́баемъ ѿ мно́жества прегрѣше́нїй, не ѿвратѝ твоѧ̑ рабы̑ тщы̑: тѧ́ бо и҆ є҆ди́нꙋ наде́ждꙋ и҆́мамы.

Въ коне́цъ ᲂу҆́трени:

Тѧ̀ велича́емъ, Бцⷣе, вопїю́ще: ты̀ є҆сѝ кꙋпина̀, въ не́йже неѡпа́льнѡ Мѡѷсе́й ви́дѣ, ꙗ҆́кѡ пла́мень ѻ҆́гнь бжⷭ҇ества̀.

Во вто́рникъ ве́чера, и҆ въ сре́дꙋ на Бг҃ъ Гдⷭ҇ь:

Дѣ́во пренепоро́чнаѧ, Ма́ти Хрⷭ҇та̀ Бг҃а, ѻ҆рꙋ́жїе про́йде твою̀ пресвѧтꙋ́ю дꙋ́шꙋ, є҆гда̀ распина́ема ви́дѣла є҆сѝ во́лею сы́на и҆ Бг҃а твоегѡ̀: є҆го́же благослове́ннаѧ молѧ́щи не преста́й, проще́нїе прегрѣше́нїй на́мъ дарова́ти.

Радувај се благословена, радувај се преславна, Господ е со тебе.

На крајот на утрената:

Бидејќи си повозвишена од сите созданија, не можеме достојно да ти пееме, Богородице, за дар те молиме, смилувај нѝ се.

Во понеделник навечер и во вторник, на Бог Господ:

Кон Богородица, сега усрдно да пријдеме ние грешни и смирени и да паднеме во покајание, викајќи од длабочината на душата: Владичице, помогни нѝ милувајќи нѐ, побрзај, пропаѓаме од мноштвото гревови. Не одвраќај ги напразно твоите раби, зашто те имаме како единствена надеж.

На крајот на утрената:

Тебе те величаме, Богородице, пеејќи ти: ти си капината во која Мојсеј го виде незапалениот пламен на Божествениот оган.

Во вторник навечер и во среда, на Бог Господ:

Дево пренепорочна, мајко на Христа Бога, меч ја прободе твојата света душа кога доброволно Го виде распнат Твојот Син и Бог. Него, благословена, не престанувај да Го молиш да нѝ дарува прошка на гревовите.

Въ коне́цъ ᲂу҆́трени:

Тѧ̀ велича́емъ, бцⷣе, вопїю́ще: ты̀ є҆сѝ го-ра̀, ѿ неѧ́же неизглаго́ланнѡ ѿсѣче́сѧ ка́мень, и҆ врата̀ а҆́дѡва сокрꙋшѝ.

Въ сре́дꙋ ве́чера, и҆ въ четверто́къ на бж҃е́ствен҃ѣмъ гдⷭ҇ь:

Сло́во ѻ҆́тчее, хрⷭ҇та̀ бг҃а на́шего, ѿ тебѐ воплоти́вшагосѧ позна́хомъ, бцⷣе дв҃о, є҆ди́на чи́стаѧ, є҆ди́на благослове́ннаѧ: тѣ́мъ непреста́н-нѡ тѧ̀ воспѣва́юще велича́емъ.

Въ коне́цъ ᲂу҆́трени:

Ꙗ҆́кѡ всѣ́хъ є҆сѝ творе́нїй вы́шшаѧ, воспѣ-ва́ти тѧ̀ досто́йнѡ недоꙋмѣва́юще, бцⷣе, тꙋ́не, мо́лимъ тѧ̀, поми́лꙋй на́съ.

Въ четверто́къ ве́чера, и҆ въ пѧто́къ на бж҃е́ствен҃ѣмъ гдⷭ҇ь:

Дв҃о пренепоро́чнаѧ, ма́ти:

Въ коне́цъ ᲂу҆́трени:

Тѧ̀ велича́емъ, бцⷣе, вопїю́ще: ты̀ є҆сѝ го-ра̀, ѿ неѧ́же неизглаго́ланнѡ ѿсѣче́сѧ ка́мень, и҆ врата̀ а҆́дѡва сокрꙋшѝ.

Въ пѧто́къ ве́чера, и҆ въ сꙋббѡ́тꙋ на бж҃е́ствен҃ѣмъ гдⷭ҇ь:

Є҆́же ѿ вѣ́ка ᲂу҆таённое, и҆ а҆́гг҃еломъ не-свѣ́домое та́инство, тобо́ю, бцⷣе, сꙋ́щымъ на земли̑ ꙗ҆ви́сѧ бг҃ъ, въ несли́тномъ соедине́нїи

На крајот на утрената:

Те величаме, Богородице, пеејќи: ти си планина од која неискажливо се оддели камен и вратата на адот се сотре.

Во среда невечер и во четвртик, на Бог Господ:

Словото на Оца, Христос - нашиот Бог, Кој од тебе се воплоти, го познавме, Богородице Дево, единствена чиста, единствена благословена; затоа непрестајно пеејќи, те величаме.

На крајот на утрената:

Бидејќи си повозвишена од сите созданија, не можеме достојно да ти пееме, Богородице, за дар те молиме, смилувај нѝ се.

Во четврток навечер и во петок, на Бог Господ:

Дево пренепорочна, Мајко...

На крајот на утрената:

Те величаме, Богородице, пеејќи: ти си планина од која неискажливо се оддели камен, и вратата на адот се сотре.

Во петок навечер и во сабота на Бог Господ:

Тајната скриена од памтивек, непозната и за ангелите, преку тебе, Богородице, на земјата се јави. Бог овоплотен во неслеано единство и

воплоща́емь, и҆ кре́стъ во́лею на́съ ра́ди воспрїи́мъ: и҆̀мже воскреси́въ первозда́ннаго, спасѐ ѿ сме́рти дꙋ́шы на̑шѧ.

Въ коне́цъ ᲂу҆́трени:

Тѧ̀ велича́емъ, бцⷣе, вопїю́ще: ты̀ є҆сѝ кꙋпина̀, въ не́йже неѡпа́льнѡ мѡѷсе́й ви́дѣ, ꙗ҆́кѡ пла́мень ѻ҆́гнь бжⷭ҇ества̀.

Гла́съ є҃.

Въ недѣ́лю ве́чера, и҆ въ понедѣ́льникъ на бж҃ъ гдⷭ҇ь:

Со а҆́нгелы небе́сныѧ, съ человѣ́ки земны́ѧ, гла́сомъ ра́дованїѧ, бцⷣе, вопїе́мъ ти̂: ра́дꙋйсѧ, врата̀ небе́съ ши́ршаѧ. Ра́дꙋйсѧ, є҆ди́на земноро́дныхъ спасе́нїе. Ра́дꙋйсѧ, чи́стаѧ благода́тнаѧ, ро́ждшаѧ бг҃а воплоти́вшагосѧ.

Въ коне́цъ ᲂу҆́трени:

Ѿ дѣ́вы возсїѧ́вый мі́рꙋ, хрⷭ҇тѐ бж҃е, сы́ны свѣ́та тою̀ показа́вый, поми́лꙋй на́съ.

Въ понедѣ́льникъ ве́чера, и҆ во вто́рникъ на бж҃ъ гдⷭ҇ь:

Ско́рый тво́й покро́въ и҆ по́мощь и҆ ми́лость, покажѝ на рабы̑ твоѧ̑, и҆ во́лны, чи́стаѧ, ᲂу҆кротѝ сꙋ́етныхъ помыслѡ́въ, и҆ па́дшꙋю мою̀ дꙋ́шꙋ возста́ви, бцⷣе: вѣ́мъ бо, вѣ́мъ, дѣ́во, ꙗ҆́кѡ мо́жеши є҆ли̑ка и҆ хо́щеши.

доброволно заради нас го прими крстот, а откако воскресна првосоздадениот, ги спаси од смрт нашите души.

На крајот на утрената:

Тебе те величаме, Богородице, пеејќи ти: ти си капината во која Мојсеј го виде незапалениот пламен на Божествениот оган.

ГЛАС 5.

Во недела навечер и во понеделник, на БогГоспод:

Со небесните ангели, со луѓето на земјата, со радосен глас, Богородице, ти пееме: радувај се врато поширока од небото, радувај се единствено спасение за родените на земјата, радувај се чиста, благодатна која си Го родила овоплотениот Бог.

На крајот на утрената:

Христе Боже, Ти Кој од Дева му засветли на светот и преку неа ги покажа синовите на светлината, помилуј нè.

Во понеделник навечер и во вторник, на Бог Господ:

Својата брза заштита, помош и милост, покажи ги на твоите раби и скроти ги брановите на суетните мисли. Пречиста Богородице, и мојата падната душа, подигни ја, зашто добро знам, Дево, дека можеш сè што ќе посакаш.

Въ коне́цъ оу҆́трени:

Ма́ти бж҃їѧ пресвѧта́ѧ, ст҃ѣ́нӧ хрїстїа́нъ, и҆зба́ви лю́ди твоѧ҄ ѻ҆бы́чнѡ, зовꙋ́щыѧ тѝ приле́жнѡ: сопроти́висѧ срамнымъ и҆ го́рдымъ помысло́мъ, да вопїе́мъ тѝ: ра́дꙋйсѧ, присноде́во.

Во вто́рникъ ве́чера, и҆ въ сре́дꙋ на Бг҃ъ Гдь:

Кресто́мъ сы́на твоегѡ̀, бг҃облагода́тнаѧ, і҆дѡльскаѧ пре́лесть всѧ҄ оу҆праздни́сѧ, и҆ де́мѡнскаѧ крѣ́пость попра́сѧ: сегѡ̀ ра́ди вѣ́рнїи по до́лгꙋ тѧ̀ при́снѡ пое́мъ и҆ благослови́мъ, и҆ Бцꙋ воистиннꙋ и҆сповѣ́дающе тѧ̀ велича́емъ.

Въ коне́цъ оу҆́трени:

Ѿ дѣ́вы возсїѧ́вый мі́рꙋ, Хрⷭ҇тѐ Бж҃е, сы́ны свѣ́та тою показа́вый, поми́лꙋй на́съ.

Въ сре́дꙋ ве́чера, и҆ въ четверто́къ на Бг҃ъ Гдⷭ҇ь:

Стра́нное дѣ́вы та́инство мі́рꙋ показа́сѧ спаси́тельное: ѿ неѧ̀ бо роди́лсѧ є҆сѝ безъ сѣ́мене, и҆ пло́тїю показа́лсѧ є҆сѝ безъ и҆стлѣ́нїѧ, всѣ́хъ ра́досте: Гдⷭ҇и, сла́ва Тебѣ̀.

Въ коне́цъ оу҆́трени:

Ма́ти бж҃їѧ пресвѧта́ѧ, ст҃ѣ́нӧ хрїстїа́нъ, и҆зба́ви лю́ди твоѧ҄ ѻ҆бы́чнѡ, зовꙋ́щыѧ тѝ приле́жнѡ: сопроти́висѧ срамнымъ и҆ го́рдымъ

На крајот на утрената:

Мајко Божја сесвета, стено на христијаните, избави ги твоите луѓе како и обично, кои сесрдно викаат: спротивстави им се на срамните и гордите мисли, за да ти пееме: радувај се секогаш Дево.

Во вторник навечер и во среда, на Бог Господ:

Со крстот на твојот Син, богоблагодатна, секоја идолска лага е обессилена и ѓаволската сила е поразена. Затоа, ние верните, по должност секогаш ти пееме и те благословуваме и, исповедајќи те, навистина како Богородица, те величаме.

На крајот на утрената:

Христе Боже, Ти Кој од Дева му засветли на светот и преку неа ги покажа синовите на светлината, помилуј нè.

Во среда навечер и во четврток, на Бог Господ:

Тајната непозната за Дева, за светот се покажа спасоносна, зашто од неа, бессемено Си се родил, и со телото Си се покажал како нерасиплив, радост на сите, Господи, слава Ти.

На крајот на утрената:

Мајко Божја Пресвета, стено на христијаните, избави ги твоите луѓе кои како и обично, сесрдно викаат: спротивстави им се на срамните и

помышле́нїемъ, да вопїе́мъ ти̑: ра́дꙋйсѧ, присноде́во.

Въ четверто́къ ве́чера, и҆ въ пѧто́къ на Бг҃ъ Гдⷭ҇ь:

Кресто́мъ сы́на твоегѡ̀, бг҃облагода́тнаѧ, і҆дѡ́льскаѧ пре́лесть всѧ̀ ᲂу҆праздни́сѧ, и҆ де́монскаѧ кре́пость попра́сѧ: сегѡ̀ ра́ди ве́рнїи по до́лгꙋ тѧ̀ при́снѡ пое́мъ и҆ благослови́мъ, и҆ Бцⷣꙋ вои́стиннꙋ и҆спове́дающе тѧ̀ велича́емъ.

Въ коне́цъ ᲂу҆́трени:

Ѿ де́вы возсїѧ́вый мі́рꙋ, Хрⷭ҇тѐ Бж҃е, сы́ны све́та тою̀ показа́вый, поми́лꙋй на́съ.

Въ пѧто́къ ве́чера, и҆ въ сꙋббѡ́тꙋ на Бг҃ъ Гдⷭ҇ь:

Ра́дꙋйсѧ, две́ре гдⷭ҇нѧ непроходи́маѧ: ра́дꙋйсѧ, стѣно̀ и҆ покро́ве притека́ющихъ къ тебѣ̀. Ра́дꙋйсѧ, неѡбꙋрева́емое приста́нище, и҆ неискꙋсобра́чнаѧ, ро́ждшаѧ пло́тїю творца̀ твоего̀ и҆ Бг҃а: молѧ́щи не ѡ҆скꙋдѣва́й ѡ҆ воспѣва́ющихъ, и҆ клан́ѧющихсѧ рождествꙋ̀ твоемꙋ̀.

Въ коне́цъ ᲂу҆́трени:

Ѿ де́вы возсїѧ́вый мі́рꙋ:

Гла́съ ѕ҃.

Въ недѣ́лю ве́чера, и҆ въ понедѣ́льникъ на Бг҃ъ Гдⷭ҇ь:

Нача́ло спасе́нїѧ гаврїи́лово провѣща́нїе къ дѣ́вѣ бы́сть: слы́ша бо, є҆́же ра́дꙋйсѧ, и҆ не

горделиви мисли, за да ти пееме: радувај се секогаш Дево.

Во четврток навечер и во петок, на Бог Господ:

Со крстот на твојот Син, богоблагодатна, секоја идолска лага е обессилена и ѓаволската сила е поразена. Затоа, ние верните, по должност секогаш ти пееме и те благословуваме и, исповедајќи те, навистина како Богородица, те величаме.

На крајот на утрената:

Христе Боже, Ти Кој од Дева му засветли на светот и преку неа ги покажа синовите на светлината, помилуј нѐ.

Во петок навечер и во сабота, на Бог Господ:

Радујте се двери Господови непреодни, радуј се карпо и засолниште на оние што ти приоѓаат, радуј се тивко пристаниште, радуј се Ти, што не искуси брак, но со телото го роди твојот Творец и Бог. Постојано да се молиш за оние што ѝ пеат и ѝ се поклонуваат на твојата рожба.

На крајот на утрената: Христе Боже...

ГЛАС 6

Во недела навечер и во понеделник, на Бог Господ:

Гавриловиот поздрав на Дева стана почеток на спасението, зашто слушна:- радувај се! И не го

оу҆бѣжѐ цѣлова́нїѧ. Не оу҆сꙋмнѣ́сѧ ꙗ҆́кѡ Са́рра въ сѣ́ни, но си́це глаго́лаше: сѐ раба̀ гдⷭ҇нѧ, бꙋ́ди мнѣ̀ по глаго́лꙋ Твоемꙋ̀.

Въ коне́цъ оу҆́трени:

Ѧ҆рха́нгельское сло́во прїѧ́ла є҆сѝ, и҆ херꙋві́мскїй престо́лъ показа́ласѧ є҆сѝ, и҆ на ѡ҆бъѧ́тїихъ твои́хъ носи́ла є҆сѝ, Бцⷣе, наде́ждꙋ дꙋ́шъ на́шихъ.

Въ понедѣ́льникъ ве́чера, и҆ во вто́рникъ на Бг҃ъ гдⷭ҇ь:

Оу҆пова́нїе мі́ра, бла́гаѧ Бцⷣе дѣ́во, твоѐ и҆ є҆ди́но держа́вное предста́тельство про́симъ, оу҆милосе́рдисѧ на безпредста́тельственныѧ лю́ди, молѝ млⷭ҇ти́ваго Бг҃а, и҆зба́витисѧ дꙋша́мъ на́шымъ ѿ всѧ́кагѡ прещє́нїѧ, є҆ди́на благослове́ннаѧ.

Въ коне́цъ оу҆́трени:

Никто́же притека́ѧй къ тебѣ̀ посра́мленъ ѿ тебѐ и҆схо́дитъ, пречи́стаѧ Бцⷣе дѣ́во: но про́ситъ блгⷣа́ти, и҆ прїе́млетъ дарова́нїе къ поле́зномꙋ проше́нїю.

Во вто́рникъ ве́чера, и҆ въ сре́дꙋ на Бг҃ъ гдⷭ҇ь:

Бцⷣе дѣ́во, молѝ сы́на твоего̀, во́лею пригвозди́вшагосѧ на крестѣ̀, и҆ мі́ръ ѿ пре́лести свобо́ждшаго, Хрⷭ҇та̀ Бг҃а на́шего, поми́ловати дꙋ́шы на́шѧ.

избегна поздравот; не се посомнева како Сара во шаторот, туку вака говореше: - Еве ја слугинката Господова, нека ми биде според зборот Твој!

На крајот на утрената:

Архангелскиот збор си го примила и си се покажала како херувимски престол, и во прегратките свои си ја носела, Богородице, надежта на нашите души.

Во понеделник навечер и во вторник, на Бог Господ:

Надеж на светот, блага Богородице, Дево, единствената твоја силна заштита ја просиме, сожали се на незаштитените луѓе, моли Го милостивиот Бог да се избават нашите души од секаква закана, единствена благословена.

На крајот на утрената:

Никој, од оние што ти се обратија, не се врати засрамен од кај тебе, Пречиста Богородице, Дево, но бара благодат и прима дар како полза од молењето.

Во вторник навечер и во среда, на Бог Господ:

Богородице, Дево, моли Го својот Син, Кој доброволно се прикова на крстот, и светот од лага го ослободи, Христос, нашиот Бог, да ги помилува нашите души.

Въ коне́цъ ᲂу҆́трени:

Пре́жде вѣ́къ ѿ Ѻ҆ца̀ безъ ма́тере рожде́нна Сн҃а и҆ Сло́ва бж҃їѧ, въ послѣ́днѧѧ лѣ́та родила̀ є҆сѝ, воплоти́вшагосѧ ѿ чи́стыхъ крове́й твои́хъ, Бцⷣе, безъ мꙋ́жа: є҆го́же молѝ дарова́тисѧ на́мъ грѣхѡ́въ ѡ҆ставле́нїю пре́жде конца̀.

Въ сре́дꙋ ве́чера, и҆ въ четверто́къ на Бз҃ѣ Гдⷭ҇ь:

Ст҃а́ѧ Влады́чице, чи́стаѧ Бг҃а на́шегѡ Ма́ти, всѣ́хъ творца̀ неизрече́ннѡ ро́ждшаѧ, молѝ со а҆по́столы свѧще́нными всегда̀ бла́гость є҆гѡ̀, страсте́й на́съ и҆зба́вити, и҆ ѡ҆ставле́нїе на́мъ да́ти грѣхѡ́въ.

Въ коне́цъ ᲂу҆́трени:

Вели́кихъ дарова́нїй, чи́стаѧ дѣ́во Бг҃ома́ти, ты̀ сподо́биласѧ є҆сѝ: ꙗ҆́кѡ родила̀ є҆сѝ пло́тїю є҆ди́наго ѿ Тр҇цы Хр҇та̀ жизнода́вца, во спасе́нїе дꙋ́шъ на́шихъ.

Въ четверто́къ ве́чера, и҆ въ пѧто́къ на Бз҃ѣ Гдⷭ҇ь:

Бцⷣе дѣ́во, молѝ сы́на твоегѡ̀, во́лею пригвозди́вшагосѧ на крестѣ̀, и҆ мі́ръ ѿ пре́лести свобо́ждшаго, Хр҇та̀ Бг҃а на́шего, поми́ловати дꙋ́шы на́шѧ.

Въ коне́цъ ᲂу҆́трени:

Пре́жде вѣ́къ ѿ Ѻ҆ца̀ безъ ма́тере:

На крајот на утрената:

Пред вековите од Оца, без мајка родениот Син и Слово Божјо, кога се исполни времето, си Го родила овоплотен од твојата чиста крв, Богородице, без маж; Него моли Го да ни подари простување на гревовите пред да ни дојде крајот.

Во среда навечер и во четврток на Бог Господ:

Света Владичице, чиста Мајко на нашиот Бог, која неискажано Го роди Творецот на сè, моли ја со свештените апостоли Неговата добрина да нè избави од страданијата и да ни̂ даде простување на гревовите.

На крајот на утрената:

Богомајко, чиста Дево, ти си се удостоила со големи дарови, зашто си Го родила по тело Едниот од Светата Троица, Христа, животодавецот, за спасение на нашите души.

Во четврток навечер и во петок,на Бог Господ:

Богородице, Дево, моли Го својот Син, Кој доборволно се прикова на крстот, Кој светот од прелест го ослободи, Христос, нашиот Бог, да ги помилува нашите души.

На крајот на утрената:

Пред вековите од Оца, без мајка...

Въ пато́къ ве́чера, и҆ въ сꙋббѡ́тꙋ на Бг҃ъ Гдⷭ҇ь:

Предповѣствꙋ́етъ Гедеѡ́нъ зача́тїе, и҆ сказꙋ́етъ Дав́їдъ рождество̀ твоѐ, Бцⷣе: сни́де бо ꙗ҆́кѡ до́ждь на рꙋ́но̀ Сло́во во чре́во твоѐ, и҆ прозѧбла̀ є҆сѝ безъ сѣ́мене землѐ свѧта́ѧ, мі́ра спасе́нїе, Хрⷭ҇та̀ Бг҃а на́шего, благода́тнаѧ.

Въ коне́цъ ᲂу҆́трени:

Пре́жде вѣ́къ ѿ Ѻ҆ц҃а̀ безъ ма́тере рожде́нна Сн҃а и҆ Сло́ва бж҃їѧ, въ послѣ́днѧѧ лѣ́та роди́ла є҆сѝ, воплоти́вшагосѧ ѿ чи́стыхъ крове́й твои́хъ, Бг҃оро́дительнице, безъ мꙋ́жа: є҆го́же молѝ дарова́тисѧ на́мъ грѣхѡ́въ ѡ҆ставле́нїю пре́жде конца̀.

Гла́съ ѕ҃.

Въ недѣ́лю ве́чера, и҆ въ понедѣ́льникъ на Бг҃ъ Гдⷭ҇ь:

Бцⷣе дѣ́во нескве́рнаѧ, сы́на твоего̀ молѝ съ го́рними си́лами, проще́нїю прегрѣше́нїй на́мъ пре́жде конца̀ дарова́тисѧ, вѣ́рнѡ тѧ̀ сла́вѧщымъ.

Въ коне́цъ ᲂу҆́трени:

Превозшла̀ є҆сѝ си́лы небе́сныѧ, занѐ хра́мъ показа́ласѧ є҆сѝ бж҃е́ственный, благослове́ннаѧ Бцⷣе, ꙗ҆́кѡ ро́ждшаѧ Хрⷭ҇та̀, Спа́са дꙋ́шъ на́шихъ.

Во петок навечер и во сабота, на Бог Господ:

Гедеон го наговести зачнувањето и Давид го претскажа твоето раѓање, Богородице. Зашто како дожд на руно, слезе Словото во твојата утроба, земјо света, бессемено си Го родила спасението на светот, Христос, нашиот Бог, Благодатна.

На крајот на утрената:

Пред вековите од Оца, без мајка родениот Син и Слово Божјо, кога се исполни времето, си Го родила овоплотен од твојата чиста крв, Богородице, без маж; Него моли Го да ни подари простување на гревовите пред да ни дојде крајот.

ГЛАС 7

Во недела навечер и во понеделник, на Бог Господ:

Богородице Дево, неосквернета, со вишните сили моли Го твојот Син, да ни дарува простување на гревовите пред да ни дојде крајот нам, кои верно Го славиме.

На крајот на утрената:

Ги надмина и небесните сили, зашто се покажа како Божествен храм, благословена Богородице, раѓајќи Го Синот, Спасителот на нашите души.

Въ понедѣ́льникъ ве́чера, и҆ во вто́рникъ на Бг҃ъ Гдⷭ҇ь:

Ра́дꙋйсѧ, тебѣ̀ приво́димъ, Бцⷣе, а҆́нгелѡвъ во вы́шшаѧ показа́ласѧ є҆сѝ Бг҃а ро́ждшаѧ.

Въ коне́цъ ѹ҆́трени:

Ѹ҆мири́ моли́твами Бцⷣы жи́знь на́шꙋ, вопі́ющихъ Ти̑: млⷭ҇ти́ве Гдⷭ҇и, сла́ва Тебѣ̀.

Во вто́рникъ ве́чера, и҆ въ сре́дꙋ на Бг҃ъ Гдⷭ҇ь:

Распе́ншагосѧ за ны̀ Хрⷭ҇та̀ Бг҃а, и҆ разрꙋши́вшаго сме́рти держа́вꙋ, непреста́ннѡ моли̂, Бцⷣе дв҃о, да спасе́тъ дꙋ́шы на́шѧ.

Въ коне́цъ ѹ҆́трени:

И҆зба́ви, Бцⷣе, ѿ содержа́щихъ на́съ грѣхѡ́въ: ꙗ҆́кѡ и҆но́гѡ ѹ҆пова́нїѧ вѣ́рнїи не и҆́мамы, ра́звѣ тебѐ и҆ ѿ тебѐ ро́ждшагосѧ Бг҃а.

Въ сре́дꙋ ве́чера, и҆ въ четверто́къ на Бг҃ъ Гдⷭ҇ь:

Пло́дъ чре́ва твоегѡ̀, пречⷭ҇таѧ, проро́кѡвъ є҆́сть и҆ зако́на и҆сполне́нїе: тѣ́мъ тѧ̀ Бцⷣꙋ въ вѣ́дѣнїи сла́вѧще, благоче́стнѡ велича́емъ.

Въ коне́цъ ѹ҆́трени:

Пло́дъ чре́ва твоегѡ̀, Бг҃оневѣ́стто, человѣ́кѡмъ показа́сѧ спасе́нїѧ хода́тайственный: тѣ́мъ тѧ̀ Бцⷣꙋ ра́зꙋмомъ и҆ ѧ҆зы́комъ сла́вѧще, вѣ́рнїи велича́емъ.

Во понеделник навечер и во вторник, на Бог Господ:

Радувај се, те поздравуваме Богородице, затоа што се покажа поголема од ангелите, откако Го роди Бога.

На крајот на утрената:

Смири го со молитвите на Богородица нашиот живот, ние кои Ти пееме: милостив Господи, слава Ти.

Во вторник навечер и во среда, на Бог Господ:

Распнатиот за нас, Христа Бога, и Кој ја разруши силата на смртта, постојано моли Го, Богородице, Дево, да ги спаси нашите души.

На крајот на утрената:

Избави нѐ, Богородице, од нашите гревови, зашто ние верните немаме друга надеж, освен тебе, и од тебе родениот Бог.

Во среда навечер и во четврток, на Бог Господ:

Плодот на твојата утроба, Пречиста, е исполнување на пророците и законот. Затоа тебе, позната како Богородица, славејќи, побожно те величаме.

Въ четвертокъ вечера, и въ пѧтокъ на Бг҃ъ Гд҇ь:

Распе́ншагосѧ за ны̀ Хрⷭ҇та̀ Бг҃а, и҆ разрꙋши́вшаго сме́рти держа́вꙋ, непреста́ннѡ молѝ, Бц҃е дв҃о, да спасе́тъ дꙋ́шы на́шѧ.

Въ коне́цъ ꙋ҆́трени:

И҆зба́ви, Бц҃е, ѿ содержа́щихъ на́съ грѣхѡ́въ: ꙗ҆́кѡ и҆но́гѡ ꙋ҆пова́нїѧ вѣ́рнїи не и҆́мамы, ра́звѣ тебѐ и҆ ѿ тебѐ ро́ждшагосѧ Бг҃а.

Въ пѧто́къ ве́чера, и҆ въ сꙋббѡ́тꙋ на Бг҃ъ Гд҇ь:

Ꙗ҆́кѡ на́шегѡ воскресе́нїѧ сокро́вище, на тѧ̀ надѣ́ющыѧсѧ, всепѣ́таѧ, ѿ ро́ва и҆ глꙋбины̀ прегрѣше́нїй возведѝ: ты́ бо пови́нныѧ грѣхꙋ̀ спасла̀ є҆сѝ, ро́ждшаѧ спасе́нїе на́ше, ꙗ҆́же пре́жде рождества̀ дв҃а, и҆ въ рождествѣ̀ дв҃а, и҆ по рождествѣ̀ па́ки пребыва́еши дв҃а.

Въ коне́цъ ꙋ҆́трени:

Ра́дꙋйсѧ, невмѣсти́маго въ небесѣ́хъ вмѣсти́вшаѧ во ꙋ҆тро́бѣ твое́й. Ра́дꙋйсѧ, дв҃о, проро́кѡвъ пропѡвѣ́данїе, є҆̀юже возсїѧ̀ Є҆ммаꙋи́лъ. Ра́дꙋйсѧ, Ма́ти Хрⷭ҇та̀ Бг҃а.

Гла́съ и҃.

Въ недѣ́лю ве́чера, и҆ въ понедѣ́льникъ на Бг҃ъ Гд҇ь:

Ра́дꙋйсѧ, а҆́нгеломъ ра́дость мі́ра прїе́мшаѧ.

На крајот на утрената:

Плодот на твојата утроба, се покажа за луѓето како посредник на спасението, Богоневесто Затоа, ние верните, со разум и јазик славејќи, те величаме.

Во четврток навечер и во петок, на Бог Господ:

Распнатиот за нас, Христа Бога, Кој ја разруши силата на смртта, постојано моли Го, Богородице Дево, да ги спаси нашите души.

На крајот на утрената:

Избави нè, Богородице, од нашите гревови, зашто ние верните немаме друга надеж, освен тебе, и од тебе родениот Бог.

Во петок на вечер и во сабота, на Бог Господ:

Како засолниште на нашето воскресение, Севоспеана, изведи ги оние што се надеваат во тебе, од јамата и длабочината на гревот, зашто ти ги спаси виновните за гревот, раѓајќи Го Спасението наше; пред раѓањето Дева, и во раѓањето Дева, и по раѓањето, пак остануваш Дева.

На крајот на утрената:

Радувај се ти, која во својата утроба Го прими оној Кој не може да се смести на небото. Радувај се Дево, проповед на пророците преку која засветли Емануил. Радувај се, Мајко на Христа Бога.

ГЛАС 8

Во недела навечер и во понеделник, на Бог Господ:

Радувај се Ти која преку ангелот ја прими

Ра́дꙋйсѧ, ро́ждшаѧ творца̀ твоегѡ̀ и҆ Гдⷭ҇а. Ра́дꙋйсѧ, сподо́бльшаѧсѧ бы́ти Ма́ти бж҃їѧ.

Въ коне́цъ оу҆́трени:

Ра́дꙋйсѧ, врата̀ царѧ̀ сла́вы, ꙗ҆̀же вы́шнїй є҆ди́нъ про́йде, и҆ є҆ди́нꙋ запеча́танꙋ сохранѝ, во спасе́нїе дꙋ́шъ на́шихъ,

Въ понедѣ́льникъ ве́чера, и҆ во вто́рникъ на Бг҃ъ Гдⷭ҇ь:

Недвижи́мое оу҆тверждє́нїе вѣ́ры, и҆ че́стный да́ръ дꙋ́шъ на́шихъ, Бцⷣꙋ пѣ́сньми велича́емъ, вѣ́рнїи. Ра́дꙋйсѧ, ка́мень жи́зни во чре́вѣ твое́мъ вмѣсти́вшаѧ. Ра́дꙋйсѧ, концє́й надє́ждо, скорбѧ́щихъ застꙋплє́нїе. Ра́дꙋйсѧ, невѣ́сто неневѣ́стнаѧ.

Въ коне́цъ оу҆́трени:

Дѣ́во пречи́стаѧ, спаси́ ны моли́твами твои́ми, движꙋ́щи оу҆тро́бꙋ ма́тернюю сы́нꙋ твоемꙋ̀ и҆ Бг҃ꙋ на́шемꙋ.

Во вто́рникъ ве́чера, и҆ въ средꙋ̀ на Бг҃ъ Гдⷭ҇ь:

А҆́гнца и҆ па́стырѧ, и҆ Сп҃са мі́ра на крестѣ̀ зрѧ́щи ро́ждшаѧ Тѧ̀, глаго́лаше слезѧ́щи: мі́ръ оу҆́бѡ ра́дꙋетсѧ, прїе́млѧ и҆збавлє́нїе, оу҆тро́ба же моѧ̀ гори́тъ, зрѧ́щи Твоѐ распѧ́тїе, є҆̀же за всѣ́хъ терпи́ши, сы́не и҆ Бж҃е мо́й.

Въ коне́цъ оу҆́трени:

Пло́дъ чре́ва твоегѡ̀, пречи́стаѧ, проро́кѡвъ

радоста на светот, радувај се ти која Го роди твојот Творец и Господ, радувај се ти која се удостои да бидеш Мајка Божја.

На крајот на утрената:

Радувај се врато на Царот на славата, која единствено Вишниот ја помина и единствено запечатена ја сочува, за спасение на нашите души.

Во понеделник навечер и во вторник, на Бог Господ:

Непоколебливото утврдување на верата и чесен дар на нашите души, Богородица, со химни ја величаме ние, верните. Радувај се ти, која си го примила во својата утроба каменот на животот. Радувај се крајна надеж, заштитнице на ожалените. Радувај се невесто неневесна.

На крајот на утрената:

Дево Пречиста, спаси нè со своите молитви, покажувајќи Му го своето мајчинско срце на твојот Син и Бог наш.

Во вторник навечер и во среда, на Бог Господ:

Гледајќи Те на крстот, Тебе, Јагне и Пастиру и Спасителу на светот, таа што Те роди, насолзена, велеше: светот се радува затоа што добива избавување, а мојата утроба гори кога го гледам Твоето распнување, што го поднесуваш заради сите, Сине мој и Боже мој.

На крајот на утрената:

Плодот на твојата утроба, Пречиста, е

є҆́сть и҆ зако́на и҆сполне́нїе: тѣ́мъ тѧ̀ бцⷣꙋ въ вѣ́дѣнїи сла́вѧще, благоче́стнѡ велича́емъ.

Въ сре́дꙋ ве́чера, и҆ въ четверто́къ на Бг҃ъ гдⷭ҇ь:

Мы́сленнаѧ врата̀ жи́зни, пречи́стаѧ бцⷣе, притека́ющыѧ къ тебѣ̀ вѣ́рнѡ и҆зба́ви ѿ бѣ́дъ: да сла́вимъ пресвѧто́е рождество̀ твоѐ, во спасе́нїе дꙋ́шъ на́шихъ.

Въ коне́цъ ᲂу҆́трени:

Дѣ́во пречи́стаѧ, спаси́ ны моли́твами твои́ми, движꙋ́щи ᲂу҆тро́бꙋ ма́тернюю сы́нꙋ твоемꙋ̀ и҆ бг҃ꙋ на́шемꙋ.

Въ четверто́къ ве́чера, и҆ въ пѧто́къ на Бг҃ъ гдⷭ҇ь:

А҆́гнца и҆ па́стырѧ, и҆ сп҃са мі́ра на крестѣ̀ зрѧ́щи ро́ждшаѧ тѧ̀, глаго́лаше слезѧ́щи: мі́ръ ᲂу҆́бѡ ра́дꙋетсѧ, прїе́млѧ и҆збавле́нїе, ᲂу҆тро́ба же моѧ̀ гори́тъ, зрѧ́щи твоѐ распѧ́тїе, є҆́же за всѣ́хъ терпи́ши, сы́не и҆ бж҃е мо́й.

Въ коне́цъ ᲂу҆́трени:

Пло́дъ чре́ва твоегѡ̀, пречи́стаѧ, проро́кѡвъ є҆́сть и҆ зако́на и҆сполне́нїе: тѣ́мъ тѧ̀ бцⷣꙋ въ вѣ́дѣнїи сла́вѧще, благоче́стнѡ велича́емъ.

Въ пѧто́къ ве́чера, и҆ въ сꙋббѡ́тꙋ на Бг҃ъ гдⷭ҇ь:

И҆́же на́съ ра́ди рожде́йсѧ ѿ дѣ́вы, и҆ распѧ́тїе претерпѣ́въ, бла́гїй, и҆спрове́ргїй сме́ртїю

исполнување на законот и пророците. Затоа, тебе, позната како Богородица, славејќи, побожно те величаме.

Во среда навечер и во четврток, на Бог Господ:

Духовна врато на животот, пречиста Богородице, избави ги од опасности оние кои верно ти приоѓаат, за да го славиме твоето пресвето раѓање за спас на нашите души.

На крајот на утрената:

Дево Пречиста, спаси нѐ со своите молитви, покажувајќи Му го своето мајчинско срце на твојот Син и Бог наш.

Во четврток навечер и во петок, на Бог Господ:

Гледајќи Те на крстот, Тебе, Јагне и Пастиру и Спасителу на светот, таа што Те роди...

На крајот на утрената:

Плодот на твојата утроба, Пречиста, е исполнување на пророците и законот. Затоа тебе, позната како Богородица, славејќи, побожно те величаме.

Во петок навечер и во сабота, на Бог Господ:

Ти Кој за нас се роди од Дева и распнува-ње претрпе, Благи, соборувајќи ја смртта со смрт и

сме́рть, и҆ воскресе́нїе ꙗ҆вле́й ꙗ҆́кѡ Бг҃ъ, не пре́зри, ꙗ҆̀же созда́лъ є҆сѝ рꙋко́ю Твое́ю: ꙗ҆вѝ человѣколю́бїе Твоѐ, ми́лостиве, прїимѝ ро́ждшꙋю Тѧ̀ Бц҃ꙋ моля́щꙋюсѧ за ны̀, и҆ спасѝ, Сп҃се на́шъ, лю́ди ѿча́ѧнныѧ.

Въ коне́цъ ᲂу҆́трени:

Дв҃о пречи́стаѧ, спаси́ ны моли́твами твои́ми, дви́жꙋщи ᲂу҆тро́бꙋ ма́тернюю сы́нꙋ твоемꙋ̀ и҆ Бг҃ꙋ на́шемꙋ.

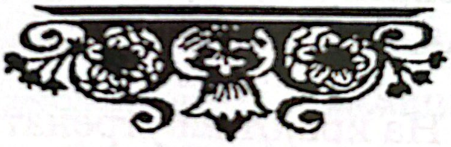

воскресение јави како Бог, не презирај ги тие што си ги создал со раката Твоја; покажи го Твоето човекољубие, Милостивен, прими ја таа што Те роди, Богородица, која се моли за нас, и спаси ги, Спасителу наш, луѓето од очајание.

На крајот на утрената:

Дево Пречиста, спаси нѐ со своите молитви, покажувајќи Му го своето мајчинско срце на твојот Син и Бог наш.

ОСУМНАЕСЕТТА КАТИЗМА

која се чита на

ПРЕДОСВЕТЕНАТА ЛИТУРГИЈА

Псалм 119

Кон Господа повикав во маката своја, и Он ме услиши. Господи, избави ја душата моја од неправедна уста и од јазик лукав. Што ќе ти даде Тебе и што ќе Ти придаде лукавиот јазик? Изострени стрели на силник, разгорени со пустински јаглен. Тешко мене, бидејќи привремениот престој ми се продолжи, се вселив во шаторите кидарски. Долго живееше душата моја со оние што го мразат мирот. Јас бев мирољубив: но кога им зборував, тие војуваа против мене без причина.

Псалм 120

Ги кренав очите кон горите; од каде помош ќе ми пристигне? Мојата помош е од Господа, Кој ги создаде небото и земјата. Он нема да дозволи да се помести ногата твоја; нема да задреме Оној, Кој те пази; не дреме и не спие Оној, Кој го пази Израилот. Господ е твој чувар;

Господ е твоја закрила од кај твојата десна рака. Сонцето дење нема да те гори, ниту месечината ноќе ќе ти штети. Господ ќе те запази од секакво зло и ќе ја чува душата твоја. Господ ќе го пази излегувањето твое и влегувањето твое отсега и довека.

Псалм 121

Се зарадував кога ми рекоа: "Ќе одиме во домот Господов". Ете, нозете наши стоеја во твоите доврови, Ерусалиме, - Ерусалим, кој е изграден како град, излиен во една целина, таму се искачуваа племињата, Господовите племиња, сведоштвото Израилево, за да се исповеда името Господово. Зашто таму се поставија престолите судиски, престолите на домот Давидов. Барајте мир за Ерусалим и нека им биде добро на оние, кои те сакаат! Нека има мир околу ѕидовите твои и изобилие во кулите твои. Поради браќата мои и блиските мои зборував за мир во тебе! Заради домот на Господа, нашиот Бог, ти пожелувам добро.

Псалм 122

Ги кревам очите мои кон Тебе, Кој живееш на небесата. Ете, како што се очите на слугите свртени кон рацете на господарите нивни, како очите на слугинката - кон раката на господарката нејзина, така и нашите очи гледаат кон Господа, нашиот Бог, сé додека не се смилува. Смилуј се на нас, Господи, смилуј се, зашто многу сме понизени со презир; зашто се

преполни душата наша од навреди на силните и од понижување на горделивите.

Псалм 123

Да не беше Господ со нас, - нека каже Израилот, - да не беше Господ со нас, кога луѓето се кренаа против нас, - живи ќе не проголтаа, кога пламна нивната јарост против нас; вода ќе не потопеше, поток ќе го однесеше животот наш; бурна вода ќе ја однесеше нашата душа. Нека е благословен Господ, Кој не нé предаде во плен на нивните заби. Душата наша се избави како птица од примка на ловци: примката се скина, а ние се избавивме. Помошта наша е во името на Господа, Кој ги создаде небото и земјата.

Слава…и сега…

Алилуја, алилуја, алилуја, слава Ти, Боже. (трипати)

Свештеникот: Мала ектенија со возгласот:

Зашто Твоја е власта и Твое е царството и силата и славата на Оца и Сина и Светиот Дух, сега и секогаш, и во вечни векови.

Хорот: Амин.

Псалм 124

Кои се надеваат во Господа, тие се како гората Сион; кој живее во Ерусалим, нема да се поколеба, ќе живее вечно. Околу Ерусалим има

гори, а Господ е околу својот народ отсега и засекогаш. Зашто Господ нема да го остави жезлото на грешниците врз земјата на праведниците, да не ги посегаат праведниците рацете свои кон беззаконие. Господи, направи им добро на добрите и на оние со чисто срце. А оние што свртуваат кон крив пат, нив Господ ќе ги одведе со оние, што вршат беззаконие. Мир на Израилот.

Псалм 125

Кога Господ ги врати сионските заробеници, ние бевма како утешени; тогаш устата ни се исполни со радост, и јазикот наш - со весела песна; тогаш меѓу незнабожците се говореше: "Големи дела изврши Господ над нив!" Големи дела изврши Господ на нас: ние се развеселивме; врати ги, Господи, нашите заробеници како потоците на Негев. Оние што сеат со солзи, ќе жнеат со голема радост. Одеа и плачеа оние што носеа свое семе; но со радост ќе се вратат, носејќи ги своите снопја.

Псалм 126

Ако Господ не ја изѕида куќата, залудо ќе се трудат градителите нејзини; ако Господ не го запази градот, залудо ќе бдее стражата. Залудно вие станувате рано, доцна легнувате вие што го јадете лебот уморни; на оние кои Он ги сака, ним им дава сон. Ете, наследството Господово се синовите, дар од Него е породот. Она што се стрелите во раката на силниот, тоа се младите синови. Блажен е оној човек, кому му е исполнет

тегарчикот со нив! Тие нема да се засрамат, кога ќе зборуваат со непријателите свои пред портите.

Псалм 127

Блажени се оние, кои се бојат од Господа, кои одат по Неговите патишта! Ти ќе јадеш од плодовите на рацете свои: блазе тебе и добро ќе живееш. Жената твоја во домот твој ќе биде како лоза плодовита, синовите твои - како новонасадени маслини околу трпезата твоја. Ете, така ќе биде благословен оној човек, кој се бои од Господа. Господ ќе те благослови од Сион; и ти ќе ги гледаш добрата ерусалимски во сите дни на твојот живот; и ќе ги видиш синовите на синовите твои. Мир нека е на Израилот!

Псалм 128

Многумина се бореа против мене уште од младоста моја - нека каже Израилот; многупати војуваа против мене од младоста моја, но не ме совладаа. На плешките мои грешниците дејствуваа, продолжувајќи со своето беззаконие. Но Господ праведен ги расече јажињата на грешниците. Нека се засрамат и нека свртат назад сите, кои го мразат Сион! Нека бидат како тревата на покрив, која се исушува пред да биде истргната, со која жетварот нема да ја исполни раката своја, ни прегратката своја, оној што ја врзува во снопови. А минувачите не рекоа: "Благословение Господово на вас; ве благословуваме во името на Господа!"

Слава…и сега…

Алилуја, алилуја, алилуја, слава Ти, Боже. (трипати)

Свештеникот: Мала ектенија со возгласот:

Зашто Си благ и човекољубив Бог и Тебе слава Ти вознесуваме на Оца и Сина и Светиот Дух, сега и секогаш, и во вечни векови.

Хорот: Амин.

Псалм 129

Од дното на душата повикав кон Тебе, Господи. Господи, чуј го гласот мој. Ушите Твои нека го чујат гласот на молењето мое, - Господи, ако гледаш на беззаконијата, - тогаш кој ќе се одржи, Господи? Но во Тебе има простување. Заради името Твое, Господи, чекав долго на Тебе, чекаше душата моја на Твојот збор; душата моја се надеваше на Господа: Од утрената стража па до ноќта, од утрената стража нека се надева Израилот на Господа. Зашто милоста е во Господа и голем е откупот во Него. И Он ќе го избави Израилот од сите негови беззаконија.

Псалм 130

Господи, срцето мое не се вознесуваше, ниту очите мои се креваа високо; не копнеев по големи работи ниту по она што е над моите сили. Но се смирував во мислите свои и ја воздигав душата моја како дете кон мајката

своја; така возврати ѝ на душата моја. Нека се надева Израилот на Господа отсега и довека.

Псалм 131

Сети се, Господи, на Давида и на сета негова смиреност, како што се заколна пред Господа, и Му вети на Јакововиот Бог: "Нема да влезам под шаторот на домот свој, нема да легнам на леглото мое; нема да им дадам сон на очите мои, ни дремка на веѓите мои, ниту одмор на слепоочниците мои, додека не најдам место за Господа, дом за Јакововиот Бог." Ете, ние чувме дека е во Ефрат, го најдовме во дубравите; да влеземе во неговиот дом, да се поклониме пред местата каде што стојат нозете негови. Стани, Господи, дојди во местото каде што е Твојата почивка, Ти и светиот ковчег Твој. Твоите свештеници нека се облечат во правда; Твоите светии нека се радуваат. Поради Давида, Твојот слуга, не одвраќај го лицето Свое од Твојот помазаник. Му се заколна Господ на Давида во вистината, и од неа нема да се откаже: "Од плодот на твојата утроба ќе поставам на престолот твој. Ако твоите синови го пазат Мојот завет и моите сведоштва, на кои ќе ги научам, тогаш и синовите нивни ќе седат на твојот престол". Затоа Господ го избра Сион, му омиле да живее во него. "Тоа е моето одмориште засекогаш. тука ќе се населам бидејќи многу го засакав. Ќе го благословувам и преблагословувам трудот негов, сиромасите негови со леб ќе ги наситувам; свештениците

негови ќе ги облечам во спасение, и светиите негови радосно ќе воскликнуваат. Таму ќе кренам рог за Давида, му подготвив светилник на Мојот помазаник. Непријателите негови ќе ги облечам во срам, а на него ќе процути светоста Моја".

Псалм 132

Колку е убаво и колку е мило кога браќата живеат заедно! Тоа е како миро врз главата што се лее по брадата, брадата Аронова, што се лее по полите од одеждата негова; како роса ермонска, која паѓа на горите Сионски, зашто таму Господ дал благослов и живот вечен.

Псалм 133

Благословувајте Го сега Господа, сите слуги Господови, што стоите ноќе во домот Господов, во дворовите од домот на нашиот Бог. Кренете ги рацете ваши ноќе кон светилиштето и благословувајте Го Господа! Нека те благослови Господ од Сион, Создателот на небото и земјата.

Слава…и сега…

Алилуја, алилуја, алилуја, слава Ти, Боже. (трипати)

Свештеникот: Мала ектенија со возгласот:

Зашто Ти Си наш Бог, Бог Кој милува и спасува, и Тебе слава Ти вознесуваме на Оца и Сина и Светиот Дух, сега и секогаш, и во вечни векови.

Хорот: Амин.

Ѡглавле́нїе

Последова́нїе полꙋ́нощницы.

Стр.

Полꙋ́нощница вседне́внаѧ 6

Полꙋ́нощница сꙋббѡ́тнаѧ 36

Полꙋ́нощница воскре́снаѧ 46

Последова́нїе ᲂу҆́трени. 56

Оу҆́треня вседне́внаѧ и҆ по́стнаѧ . . . 82

Оу҆́треня воскре́снаѧ и҆ пра́здничнаѧ . . 118

Ѿпꙋ́сты дневнї́и 162

Последова́нїе часѡ́въ. 166

Ча́съ пе́рвый 166

Ча́съ тре́тїй 186

Ча́съ шесты́й 206

Ча́съ девѧ́тый 226

Последова́нїе и҆зѡбрази́тельныхъ . . . 244

Последова́нїе вече́рни. 270

Последова́нїе повече́рїѧ. 306

Ма́лое повече́рїе 306

СОДРЖИНА:

Редослед на полноќницата 7

Секојдневна полноќница 7

Саботна полноќница. 37

Неделна полноќница. 47

Редослед на утрената 57

Утрена секојдневна и во пости 83

Утрена неделна и празнична 119

Дневни отпусти 163

Редослед на часовите 167

Први Час. 167

Трети Час. 187

Шести Час. 207

Деветти Час. 227

Редослед на изобразителната 245

Редослед на вечерната. 271

Редослед на повечерие. 307

Мало повечерие. 307

Стр.

Великое повечеріе 338

Канѡнъ молебный ко пресвѧтѣй Бцѣ . 404

ТРОПАРИ, БОГОРОДИЧНЫ И КОНДАКИ РАЗЛИЧНЫЯ

Тропари воскресны 444

Тропари съ богородичны и кондаки 466

Богородичны ѿпустительніи . . . 478

Големо повечерие. 339
Молебен канон на
Пресвета Богородица 405

Тропари богородични и различни кондаци

Воскресни тропари. 445
Тропари со богородични и кондаци. 467
Богородични отпустителни 479
Осумнаесетта катизма 520

CIP - Каталогизација во публикација
Национална и универзитетска библиотека
"Св. Климент Охридски", Скопје

271.2-282
ЧАСОСЛОВ. - Охрид : Канео, 2014. - 532 стр. ; 25 см

ISBN 978-608-4657-13-2

COBISS.MK-ID 96464394